உ

சிவமயம்.

மேலகரம்,

திரிகூடராசப்பன் கவிராசமூர்த்திகள்

அருளிச்செய்த

திருக்குற்றாலத்தலபுராணம்.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் நூற்பரிசோதகர்

மு. ரா. அருணாசலக் கவிராயர்

எழுதிய

அரும்பதவுரையுடன்

மேற்படி

திருக்குற்றாலநாதசுவாமி கோவில்

தர்மகர்த்தா

ஸ்ரீமான் V. S. ஷண்முகநாத முதலியார்

அவர்களால்

தென்காசி, ஸ்ரீ மீனாக்ஷி பிரஸில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1938.

Copy Right Registered.

இப்புத்தகத்தில்டங்கியவை.

1. சிறப்புப்பாயிரம்.

2. முகவுரை.

3. விசேடக் குறிப்புகள்.

4. நூலாசிரியர் வரலாறு.

5. திருக்குற்றாலத் தேவாரம்.

6. திருக்குறும்பலாத் தேவாரம்.

7. சருக்க அகராதி.

8. புராணம்.

9. அருப்பதவுரை.

உ

சிவமயம்.

திருக்குற்றாலத் தலபுராணம்

மூன்றாம் பதிப்பு முகவுரை.

சந்தனப் பொதியத் தடவரை முனிக்குச்
சேந்தமி ழுணர்த்திய தேசிகற் பணிவாம்.

மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தமாகிய மூன்று பெருமைகளையுமுடைத்தாயும், பாண்டிவள நாட்டுக்கு அணிகலமாயும், யாத்திரிகர்கள் சதாகாலமும் வந்து நீராடித தரிசித்து உடல் நலமும், உயிர் நலமும் பெற்று வருவதுமாகிய இகுறறாலத் திவ்விய கேஷத்திரத்தின் புராணத்தை மேலகரம், திரிகூடராஜப்பக் கவிராஜ மூர்த்திகள் சுமார் 220 வருஷங்களுக்கு முன்னர் இயற்றினர்கள்.

அவர்கள் கல்வியையும், சிறப்பையும் அவர்களியற்றிய பல பிரபந்தங்களிலிருந்து அறியலாம். அப்பிரபந்தங்களி லொன்றாகிய திருக்குற்றாலத் தலபுராணம் இறைக்கு சுமார் 220 வருஷங்களுக்கு முன்னர் பாடியிருக்கவேண்டுமென்று குறவஞ்சி மேட்டுத் தாமோ சாலனத்திலிருந்து ஊகிக்கவேண்டியதிருக்கிறது.

இந்நூலியற்றிய காலத்திலும், அதற்குப் பின்னுல் அச்சுவாகனம் உண்டாகும் வரையும் எட்டுகளில் எழுதிப் பலர் இந்நூலைப் படித்து வந்ததாகத் தெரிகிறது. சுமார் 60 வருஷத்துக்கு முன முதற் பதிப்பும், 20 வருஷத்துக்கு முன் இரண்டாம பதிப்பும் வெளியாயிற்று. அது முதல் இதுவரை வேறு பதிப்பின்மைபால் புராணத்தைப் படிக்க வேண்டுமென்று ஆர்வங்கொண்ட பல தமிழபிமானிகள் மிடி புராணத்தை அச்சியற்ற வேண்டுமென்ற தூண்டுதலாலும், சென்னை, இந்து மத பரிபாலன போர்டார் ஒவ்வொரு கேஷத்திரத்தின் ஸ்தல புராணங்களைச் சேகரிப்பதிலும், அவற்றை அச்சிட்டு வெளியிடுவதிலும் எடுக்கும் பிரயாசைக்குப் பலனுலும், திருநெல்வேலி ஜில்லா

தேவஸ்தான கமிடடியார் அவர்கள் கருணையோடு ஸ்தலபுராணம் வெளியிட நாங்கள் கொண்ட அபிப்பிராயத்துக்கு அன்புடன் இசைந்து அநுமதி கொடுத்ததாலும் நாங்கள் இம்மூன்றும் பதிப்பை வெளியிடலாமேனும்.

இப்புண்ணிய கேஷத்திரத்தை வந்து தெரிசிப்பவர்கள் மனதைக் கவரத்தக்க அனேக கண்காட்சிகள் அமையப்பெற்றிருப்பதால் அவற்றின் படங்களை (தேனருவி, செண்பகாடவி அருவி, வடவருவி, திருக்குறும்பலா, திருத்தரணி பீடம் முதலியன) இப்பதிப்பில் விசேஷமாகச் சேர்த்திருக்கிறோம்.

தமிழபிமானிகள் நாங்கள் பிரசுரித்துள்ள புத்தகங்களை ஏற்றுக் கொண்டு விரைவில் நான்காவது பதிப்பு வெளியிடுமாறு எங்களுக்கு ஊக்கம் காட்டவும், எல்லாம் வல்ல இறைவன் எங்கள் எண்ணத்தைப் பூர்த்தி செய்யுமாறும் வேண்டுகிறோம்.

V. S. ஷண்முகநாத முதலியார்,

3—6—'38. தர்மகர்த்தர்.

இத்தலத்தின் பெயர்கள்.

பிதுர்கண்டந்தீர்த்தபுரம் முதல் குறும்பலா விசேடபுராணத்தில் திருதியாக 21 பெயர்களுண்டு. இவற்றைத் திருக்குற்றாலத் தல மகிமைச் சருக்கம் 30–31-ஆம் கவிகளிற் காண்க.

தீர்த்தங்கள்.

சிவமதுகங்கை, செண்பகத்தடாகம், பொங்குமாகடல், வடவருவி, சித்திராநதி என ஐந்தாகும். வடவருவியிலே நீராடினவர் கண்ணுக்கு அவ்வருவியிலே இந்திரதநுசு தோன்றுமெனவும், நீராடுவோர் பாவங்களெல்லாம் கழுநீராகி யோடுமெனவும் கூறுவதை இற்றைக்கும் பிரத்தியட்சமாகக் காணலாம்.

விருக்ஷம்.

பலாவிருக்ஷம்: இது குறும்பலா எனப் பெயர்பெறும். இதனை நான்கு வேத சொரூபமென்பார். இதற்கே ஸ்ரீ ஞானசம்பந்த சுவாமிகளருளிய தேவாரப் பதிகமொன்றிருத்தலால் இது மகா விசேட மூடைத்தாதல் பெறப்படும்.

சித்திரசபை.

சித்திரசபையாகிய தெய்வசபை: இஃது ஆலயத்துக்கு வடபக்கமுள்ளது; இச்சபையில் சிவபிரான் றிருநடனத்தில் உமாதேவியார் தாளம் அடித்துக் கண்டுகளித்தனர். நடன காலத்தில் அந்தர தந்துபி வாத்தியம் முழங்கும். இவ்விரண்டும் மிகுந்த ஆச்சரியமே

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நூலாசிரியர் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியராகிய திரிகூடராஜப்பக் கவிராஜ மூர்த்திகள் பாண்டிவள நாட்டிலே சித்திராநதி யருகிலே தென்காசிக்கும், திருக்குற்றாலத்துக்கும் இடையிலுள்ள மேலகரம் என்னும் புண்ணிய நகரத்திலே விருத்து புறந்தந்து அருந்தவர்ப்பேணிச் சிவசேவையச் செல்வத்திற் சிறந்துவிளங்கும் சைவவேளாளர் திருமரபிலே இற்றைக்கு இருநூற்று இருபது வருடங்கட்கு முன்னர் அவதரித்தருளினர். தமிழிலக்கிய, இலக்கண சாத்திர முதலிய பல நூல்களையும் ஐயந்திரிபறவுணர்ந்து, சொன்னயம், பொருணயம், அணிநயம் முதலிய எந்நயத்தானுஞ் சிறப்பமைந்த படிகசப்படிகக இனிக்கத்தக்கசெய்யுளியற்றுந் திறமைபெற்று வாழ்ந்தனர். திருக்குற்றாலநாத சுவாமிமீது பறபல அற்புதப் பிரபந்தங்களியற்றினர். அக்காலத்துத் தென்னாட்டை ஆண்டுவந்த முத்து விஜயரெங்க சொக்கநாத நாயக்கரவர்கள் இக்கவிராஜமூர்த்திகளியறறும் செப்புட் சுவைப்பெருச்கையுண்டு களித்துப் பற்பல மரியாதைகள் செய்து போறறுவாராகி, திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி யென்ற நூலை அரங்கேறறுவித்துப் பற்பல சிறப்புச்செய்து, முற்றாட்டாக நன்செய் நிலம் கொடுத்துள்ள விஷயம் இதனடியில் வரும் தாமிர சாஸனத்து வாக்கியங்களால் நன்கு தெளியத்தகும். இந்நன்செய் நிலங்கள் அக்காலமுதல் இக்காலம்வரை குறவஞ்சிமேடு என்னும் பெயருடன் இந்நூலாசிரியர் சந்ததியார்கள் ஆட்சியிலிருந்துவருகின்றது. இவர்கள் சந்ததியார்கள் இற்றைக்கும் திருக்குற்றாலநாதசுவாமி கோயில் வித்வான்களாக ஆலயத்தும், ஏனையிடங்களிலும் முதல் மரியாதை பெற்று வாழ்கின்றார்கள்.

குறவஞ்சிமேட்டுத் தாமிர சாஸனம்.

"சாலிவாகன சகாப்தம் 1640-க்குச் செல்லாநின்ற கொல்லம் 891-ம்ஞ தைமீ 11உ ராஜமானிய ராஜஸ்ரீ முத்துவிஜயரெங்க சொக்கநாத நாயக்கரவர்களோம் திருக்குத்தாலம் ராஜப்பன் கவிராஜ

ருக்கு பொறுபபுப் பட்டயம் எழுதிக்கொடுத்தபடி சுவாமீ திருக் [illegible] சுவாமிபேரில் குறவஞ்சி நாடகம் பாடி அரங்கேத்தின தற்கு [illegible]மஸ்ச் செண்பகக்காவில் கருப்புக்கட்டி ஊத்துமேட்டில் கல் உல் சங்கிலி அளவு ஹீ கவ-யும், நிஉ-யும் விட்டுக்கொடுத்தபடியினலே பொறுப்பு ஹ்ரு க க்கு தீர்வை வீதம் குடுத்து கையாடிக்கொண்டு சன்னதி பிரபந்த வித்துவானுக கடந்துவருவாராகவும். இந்த நிலத் துக்கு வேறே வரி நாட்டுச்சிலவு காவல்கூலி போர்நெல் கொடுக்கத் தேவையில்லே யென்று கட்டளேயிட்டபடியினலே இந்தப்படிக்குக் கையாடிக்கொள்ளவும்"

(கையொப்பம் தெலுங்கில்) ஸ்ரீராமசெயம்

இவ்வாறெழுதி அக்காலத்து முத்திரையும் போடப்பட்டிருக்கி றது. இந்தப்பட்டயத்தின் காலத்தைக்கொண்டு ஊகிக்குமிடத்து இந் நூலாசிரியர் காலம் இற்றைக்கு 220 வருடங்கட்கு மேலிருக்கலாமென் பது தெளிவாம். இதிற்கண்ட குறவஞ்சி நாடகமே மற்றையோரியற் றிய குறவஞ்சித் தமிழிற்கெல்லாம் தலேமைப்பாடுற்றுப் படிப்பவர் மனத்தைத் தன் வசப்படுத்தத்தக்க நவரசங்களும் நிரம்பக் கொண் டுள்ளதாதல் தமிழ்நாட்டு வாழ்வார் பலருமறிவர்.

இந்நூலாசிரியரியற்றிய பிரபந்தங்கள்.

1. குற்றலக்குறவஞ்சி
2. குற்றலத்தலபுராணம்
3. வெ மாலே
4. வெ சிலேடைவெண்பா
5. வெ யமகவந்தாதி
6. வெ உலா
7. வெ ஊடல்
8. வெ பரம்பொருள்மாலே
9. வெ கோவை [மாலே
10. குழல்வாய் மொழிகலிப்பா
11. வெ கோமளமாலே
12. வெ வெண்பாவந்தாதி
13. வெ பிள்ளேத்தமிழ்
14. நன்னகர் வெண்பா

என்னும் பதினன்கு பிரபந்தங்களென்று இப்போது வெளியாகின் றன. இவர்களியற்றிய நூல்களெல்லாம் கற்றோரும் மற்றோரும் புகழ்ந்து மகிழ்ந்து போற்றத்தக்கனவாதல் இப்புராணத்தைப் படிப்பவர் யாவ ரும் உணர்தல் கூடுமாதலின் இவண் விரித்தல் மிகையென்று விடுக்கப் பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குற்றாலத் தேவாரம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்.

பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வம்பார்குன்றநீடியர்சாரல்வளர்வேங்கைக்
கொம்பார்சோலைக்கோலவண்டியாழ்செய்குற்றாலம்
மம்பாவனைய்யோடாடலமர்ந்தானலர்கொன்றை
நம்பான்மேயநன்னகர்போலுநமரங்காள். (அ)

பொடிகள்பூசித்தொண்டர்பின்செல்லப்புகழ்விம்மக்
கொடிகளாடுநாள்விழமல்குகுற்றாலங்
கடிகொள்கொன்றைசூழிளமாலைகாதல்செய்
யடிகண்மேயநன்னகர்போலுமடியீர்காள். (ஆ)

செல்வமல்குசெண்பகம்வேங்கைசென்றேறிக்
கொல்லைமுல்லைமெல்லரும்பீனுங்குற்றாலம்
வில்லினெல்கும்மதிலெய்துவீழ்போக
நல்குநம்பானன்னகர்போலுநமரங்காள். (இ)

பக்கம்வாழைப்பாய்கனியோடுபலவின்றேன்
கொக்கின்காட்டுப்பைங்கனிதூங்குங்குற்றால
மக்கும்பாம்புமாமையும்பூண்டோரனலேந்து
நக்கன்மேயநன்னகர்போலுநமரங்காள். (ஈ)

மலையார்சாரன்மகவுடன்வந்தமடமந்தி
குலையார்வாழைத்தீங்கனிமாந்துங்குற்றால
மிலையார்சூலமேந்தியகையானெயிலெய்த
சிலையான்மேயநன்னகர்போலுஞ்சிறுதொண்டீர். (உ)

மைம்மான் மிலக்கண்ணியர் சாரன் மணிவாரிச்
சுரம்மாவேனலுண்கிளியேயப்புங்குற்றாலங்
கம்மாவேழத்தீருரிபோர்த்தகடவுள்மெம்
பெம்மான்மேயநன்னகர்போலும்பெரியீர்காள் (கூ)

நீலமெய்தாறண்கூனைசூழ்ந்தநீள்சோலைக்
கோலமஞ்ஞைநடமாடியாடுங்குற்றாலங்
காலன்றன்னைக்காலாற்காய்ந்தகடவுள்மெஞ்
சூலபாணிநன்னகர்போலுஞ்சொல்லீர்காள் (எ)

போதும்பொன்னுழிஞ்சியருவிபுடைசூழக்
கூதன்மாரிமுன்பனிதூங்குங்குற்றால
மூதூரிலங்கைமுட்டியசோணமுறைசெய்த
நாதன்மேயநன்னகர்போலுநமரங்காள். (அ)

அரவின்வாயின்முள்ளெயிறேயப்பவருப்பின்மு
குரவம்பாவைமுருகமர்சோலைக்குற்றாலம்
பிரமனோடுமாலறியாதபெருமையெம்
பரமன்மேயநன்னகர்போலும்பணிவீர்காள். (கூ)

பெருந்தண்சாரல்வாழ்சிறைவண்டுபெடைபுல்கிக்
குருந்தம்மேறிச்செவ்வழிபாடுங்குற்றால
மிருந்துண்டேருரின்றுண்சமணுமெடுத்தார்ப்ப
வருந்தண்மேயநன்னகர்போலுமடியீர்காள். (சஅ)

நாடவீரிவருபுணர்காழியார்மன்னன்
சேடனீன்றசெழுமுனைகூம்புங்குற்றால
காடவல்லநற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்
பாடல்பத்தும்பாடநம்பாவம்பறையுமே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குறும்பலாத் தேவாரம்.

பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருந்தமதிசூடித்தெண்ணீர்சடைக்கரந்துதேவிபாகம்
பொருந்திப்பொருந்தாதவேடத்தாற்காடுறைதல்பூரித்தசெல்வ
நிருந்தகிடம்பினவிலேலங்கமழ்சோலையினவண்டியாழ்செய்
குருந்தமணநாறுங்குன்றிடஞ்சூழ்தண்சாரற்குறும்பலாவே. (க)

காட்பலவுஞ்சேர்மதியஞ்சூடிப்பொடியணிந்தநம்பானம்மை
பாட்பலவுந்தானுடையவம்மானிடம்போலுமந்தண்சாரற்
கிட்பலவுங்கிண்டுகிளைகிளையன்மந்திபாய்ந்துண்டுவிண்ட
கோட்பலவின்றீங்கனியையமாக்கடுவனுண்டுகளுங்குறும்பலாவே. (உ)

வாடற்றலைமாலைசூடிப்புலித்தோல்வலித்துவீக்கி
யாடலரவசைத்தம்மானிடம்போலுமந்தண்சாரற்
பாடற்பெடைவண்டுபோதலர்த்தத்தாதவிழ்ந்துபசும்பொனுந்திக்
கோடன்மணங்கமழுங்குன்றிடஞ்சூழ்தண்சாரற்குறும்பலாவே (ங)

பால்வெண்மதிசூடிப்பாகத்தோர்பெண்கலந்துபாடியாடிக்
காலனுடல்கிழியக்காய்ந்தாரிடம்போலுங்கல்சூழ்வெற்பி
னீலமலர்க்குவளைகண்டிறக்கவண்டரற்றுநெடுந்தண்சாரற்
கோலமடமஞ்ஞைபேடையோடாட்டியருங்குறும்பலாவே. (ச)

தலைவாண்மதியங்கதிர்விரியத்தண்புனலைத்தாங்கித்தேவி
மூலபாகங்காதலித்தமூர்த்தியிடம்போலுமுதுவேய்சூழ்ந்த
மலைவாயசும்புபசும்பொன்கொழித்திழியுமல்குசாரற்
குலைவாழைத்தீங்கனியுமாங்கனியுந்தேன்பிலிற்றுங்குறும்பலாவே. (ஞ)

நீற்றேறுதைதந்திலங்குவெண்ணூலர்தம்மகியர்கெற்றிக்கண்ணீர்
கூற்றேர்சிதையக்கடிந்தாரிடம்போலுங்குளிர்சூழ்வெற்பி
லேற்றேனமேனமிவையோடவைவிரவியிழிபூஞ்சாரற்
கோற்றேனிசைமுரலக்கேளாக்குயில்பயிலுங்குறும்பலாவே. (ட)

ஈரமெழுத்தகொன்றையும்பிள்ளைமதியும்புனலுஞ்சூடிப்
பிரிந்தவர்சடையெம்பெம்மானிடம்போலும்பிலயந்தாங்கி
மன்றத்தமண்முழவமோங்கிமணிகொழித்தலையிரமுந்திக்
குன்றத்தருவியயலேபுனறதும்புங்குறும்பலாவே. (எ)

வந்துதிணிதிண்மேலாரிராவணனைமால்வரைக்கீழடரவூன்றிச்
சாந்தமெனநீறணிந்தசைவரிடம்போலுஞ்சாரற்சாரற்
பூந்தணறுவேங்கைக்கொத்திறுத்துமத்தகத்திற்பொலியவேங்கி
கூந்தற்பிடியுங்களிறுமுடன்வணங்குங்குறும்பலாவே. (அ)

அரவினணையானுநான்முகனுங்காண்பரியவண்ணல்சென்னி
விரவிமதியணிந்தவிகிர்தர்க்கிடம்போலும்விரிபூஞ்சாரன்
மரவமிருகரையுமல்லிகையுஞ்சண்பகமுமலர்ந்துமாந்தக்
குரவமுறுவல்செய்யுங்குன்றிடஞ்சூழ்தண்சாரற்குறும்பலாவே. (கூ)

மூடியசீவரத்தர்முன்கூறுண்டேறுதலும்பின்கூறுண்டு
காடிதொடுசமணக்காய்ந்தாரிடம்போலுங்கல்சூழ்வெற்பி
னீடியர்வேய்குனியப்பாய்கடிவனீள்கழைமேமனிருத்தஞ்செய்யக்
கூடியவேடுவர்கள்குய்விளியாக்கைமறிக்குங்குறும்பலாவே. (கO)

கொம்பார்பூஞ்சோலைக்குறும்பலாமேவியகொல்லேற்றண்ண
லாம்பானடிபரவுநான்மறையான்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
பின்பாயபாடலிவைபத்தும்வல்லார்விரும்பிக்கேட்பார்
தம்பாவதீவினைகள்போயகலுநல்வினைகடளராவன்றே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குற்றாலத் திருப்பதிகம் - உ.

சுவாமி - குறும்பலாநாதர். தேவி - குழல்வாய்மொழியம்மை.

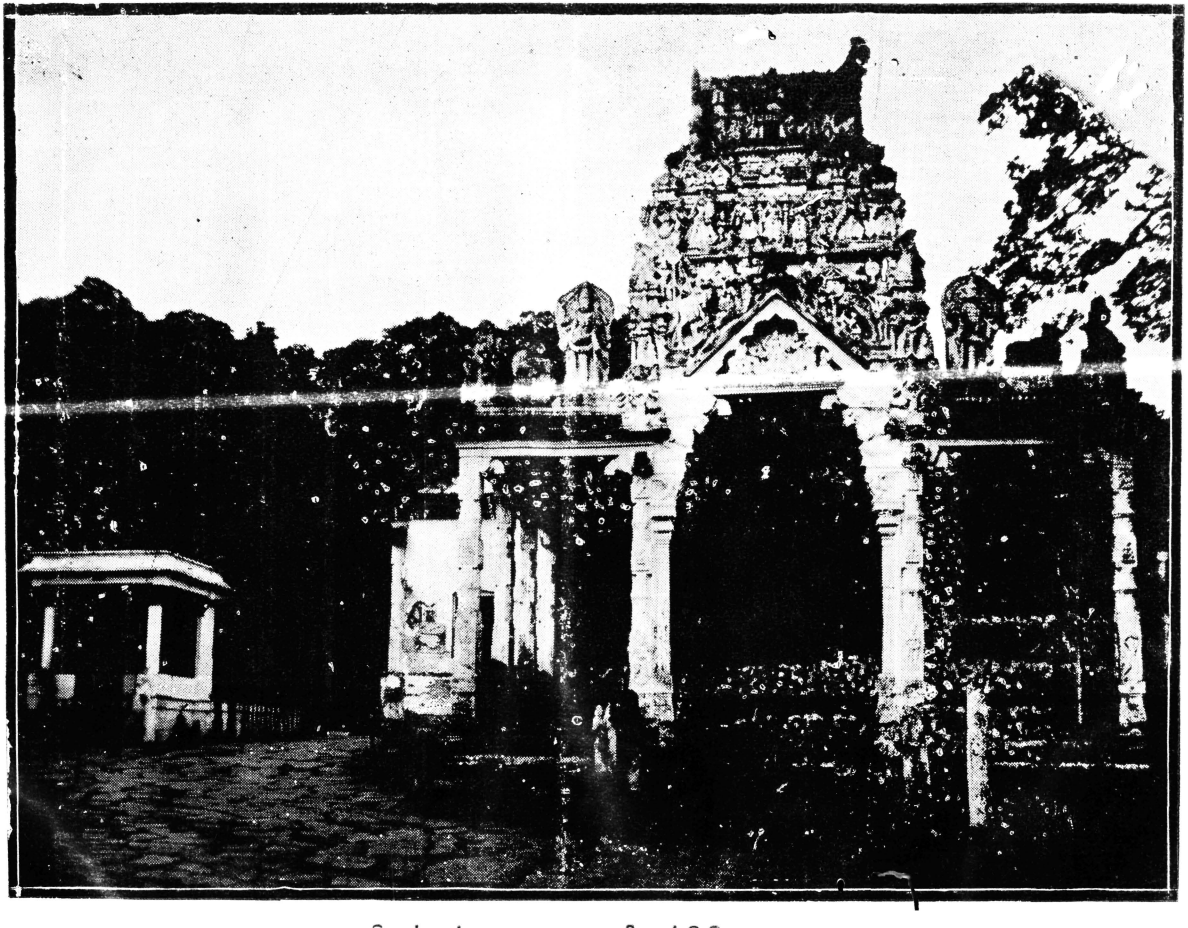
சருக்க அகராதி

உமை திருவவதாரச் சருக்கம்	...	.. ககூக
கடவுள் வணக்கம் ...	...	.. க
கண்டகசேதனச் சருக்கம்	...	.. உருக
கவுற்சனச் சருக்கம் ...	...	.. உருகூ
குறுமுனி வழிபடு சருக்கம்	...	.. உகூரு
குறும்பலாச் சருக்கம் ...	...	.. ஙக
சிவபூசை விதியுரைத்த சருக்கம்	...	.. உகஅ
சிவமதுகங்கைச் சருக்கம் ...	...	.. ருள
தக்கன் வேள்விச் சருக்கம்	...	.. கூரு
தக்கன் வேள்வியழிந்த சருக்கம்	...	.. ககரு
தருமசாமிச் சருக்கம் ...	...	.. உஅக
திரிகூடமலைச் சருக்கம் ...	...	... ஙய
திருக்குற்றாலத் தலமகிமைச் சருக்கம் ...		... ஙகூ
திருநகரச் சருக்கம் ...	...	... உய
திருநாடச் சருக்கம் ...	...	... உசரு
திருநாதிச் சருக்கம் ...	...	... அ
திருநாட்டுச் சருக்கம் ...	...	... கஉ
திருமணச் சருக்கம் ...	...	... ககூக
திருமால் சிவபிரானை சருக்கம்	...	... ககூஉ
தேவர்கள் சிவத்துரோகந் தீர்ந்த சருக்கம்		... கஙகூ
தேவர்கள் சிவத்துரோகமடைந்த சருக்கம்		... கஉஅ
நதிவீழ்வேடன் கதிபெறு சருக்கம்	...	... உஉஅ
நூற்பயனுரைத்த சருக்கம்	...	... ஙரக
பராசத்திமீட்சி சருக்கம் ...	...	... சுள
புட்பகந்தச் சருக்கம் ...	...	... உளச
புராண வரலாற்றுச் சருக்கம்	...	... உசு
மந்தமாருதச் சருக்கம் ...	...	... எரு
மூர்த்திவிசேடச் சருக்கம்	...	... சுக
யாகபூசித்த சருக்கம் ...	...	... கருரு
வடவருவிச் சருக்கம் ...	...	... சக
வாசுகி தவம்புரிந்த சருக்கம்	...	... உஙகூ
வானவர் வழிபடு சருக்கம்...	...	... உஙஉ
வேடன் வலம்வந்த சருக்கம்	...	... கசள

அரும்பதவுரையைப்பற்றிய விஞ்ஞாபனம்.

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் தூற்பரிசோதகர், ஸ்ரீமான் மு. ரா. அருணாசலக் கவிராயரவர்கள் எழுதிய இந்நூலின் அரும்பதவுரையுள் சாமானிய பதங்கட்கும் உரை வரைந்ததெற்றுக்கெனின், தமிழ் கற்பார் சுருங்கிய இக்காலத்து சிற்றறிஞர் பலர்க்கும் அப்பதங்கள் அரும்பதங்களாகக் காணப்படுதலின், அவர் பொருட்டு வரையப்பெற்றது. ஆகலான் நுண்ணறிவாளர்கள் இவ்வுரையில் மாறுபாடாகக் காணப்பட்டவுரைகளுளவேல் அவற்றை எடுத்துக்காட்டி வேறுரைகள் கூறுவார்களாயின் நன்றியறிதலோடேற்று நான்காம் பதிப்பில் வெளிப்படுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

பதிப்பாளர்.

திருத்தூங்கானைமாடம்.

உ

கணபதி துணை

சிவமயம்

திருக்குற்றாலத் தலபுராணம்.

முதலாவது தானவைபவ காண்டம்.

காப்பு.

புயல்காட்டும் பனிவரையின் பிடி தழுவுஞ் சிவசேமம் பொருப் பில் வானி, லியல்காட்டு மிருபிடி சேர் முகநாலு துதிக்கையன்முன் னீன்ற ஞானச், செயல்காட்டு மொருகோட்டி னிருகோட்டு வெண் பிறைவாழ் செக்கர் வானை, மயல்காட்டுந் திருமேனி மழைமுகச்செண் பகக்களிற்றை மனத்துள் வைப்பாம்.

கடவுள் வணக்கம்.

திருக்குறும்பலாவீசர்.

பூமேவு சதுராமுகத்துப் புத்தேளு மவனையுந்தி பூத்த மேதவுந், தீமேவு நிலமேவி வான்மேவித் தினந்தோடத் திரிகூடத்துக், கோ மேவு பழம்பொருளைக் குற்றாலப் பரஞ்சுடரைக் குறும்ப லாவின், மாமேவு மறைக்கொழுந்தைப் பிறைக்கொழுந்தை வணங்தாமே வணக் களஞ் செய்வாம். (க)

குழல்வாய்மொழியம்மை.

இமையவரைக் குலக்கொழுந்து கயிலைவரை மேருவரைக் கிறைவி வேதச், சிமையவரைத் திரிகூடச் சிவக்கொழுந்து மணக்குமொரு செழும்பூங் கொம்பு, கமையவரைப் புரக்கவருட் கடல்சுரந்து மடை திறந்த கண்ணு ளென்னுஞ், சமையவரைத் தலைவிகுழல் வாய்மொழி யம்பிகைதிருத்தா டலைமேற் கொள்வாம். (உ)

சித்திரசபை நடராஜர்.

வானகி வனியாகிக் கனலாகிப் புனலாகி வளர்பா ராகி யூனகி யுயிராகி யொன்றுகிப் பலவாகி யுலகம் யாவுந்

தானுகிப் புறமாகி யகமாகி யறம்வளர்த்தா டாள மேந்தக் [ற்றி
கேனுகி நடம்புரியுஞ் சித்திரப்பொற் பொதுவுடையான் கோலம்போ

செண்பகப் பூங்கோதையம்மை.

அம்பரத்தி னிடைத்தோன்று மாருதம்போ லம்பரத்தி லருளாய்த் தோன்றி, யம்பரத்தினம்பரமா யொருதனுப்போ லிருதனுவு மமைந்தொன் றுகி, யம்பரத்தின் விசிகரம்போ லத்துவித மாகியண்ட மனைத்து மீன்று, ளம்பரத்தி னமர்கடந்த வருள்விழிச்செண் பகக்கோதை யடிசார்ந் துய்வாம். (ச)

திரிகூடநாதர்

பொன்பூதத நறையிதழிப் பூமாலை பொன்னரிய மாலை யாகக், கொன்பூத்த புயங்கவெள்ளிக் கொடிவேய்ந்த சடைப்பவளக் கொடியாம் வீடு, மன்பூத்த மணவறையா மதிவிளக்கா மலர்கண்மதுத் தாரை வார்ப்பத், தென்பூத்த நதிமாதைச் சீர்வேட்குந் திரிகூடச் சிவன்சீர் வேட்பாம். (ஞ)

ஞான பராசத்தி

வேறு.

பூதபல பேதவுயிர் தேககர ணாதிமுறை போகபுவ னாதிகளெலா, மாதியுமை வாணிதிரு வாயகில லோகனிறை வாகவருள் கூருமொரு தாய், நாதர்கயி லாசகிரி வாசர்திரி கூடநட ராசருட னாத வடிவாய், வேதமொழி யோதிவிளை யாடுகுழல் வாய்மொழிமெய்ஞ் ஞானபரை பாத நினைவாம். (ஃ)

தக்கிணாமூர்த்தி.

வேறு.

ஆல்வருக்கந் தனிலுயர்ந்த வடநிழற்கே தென்முகங்கொண் டற வோராய, நால்வருக்குளிருவருக்கு மொருவருக்குநவின்றருளி னவிலொ ணாத, நூல்வருக்க மொருவருக்கு நுவலாம னுவன்றனை நுதற்கண் ணினைப், பால்வருக்கைக் கனியையருட் பசுந்தேனைப் பரவாமற் பரவல் செய்வாம். (எ)

விநாயகக் கடவுள்.

கங்கையா ராம்பலைப்பூங் கவுரிநுதற் சிந்தூரத்தைக் கயிலை யாளி, செங்கையார் மாதங்கத் திருமுனியைத் தேவேந்தர் திக்கு வேந்தர்,

பங்கயா சனர்முதலோர் மூடிமலர்த்தும் பியைவலவை பருவப்பாரத்,
கொங்கையார் களபத்தைச் செண்பகக்குஞ் சரத்தைமனக் கூடஞ்
சேர்ப்பாம். (அ)

சண்முகக் கடவுள்.

வேறுமுகந் தொறுந்தோறும் பிறந்துழலுஞ் சனனவிடாய்
விடுப்ப மூலச், சேறுமுக மாயைமலங் கழியவிரு வினைப்பழைய தீட்
டுந் தீரக், கூறுமுகந் தொறுமகரக் குழைதாவி வள்ளிதெய்வக் கொடி
கட் சேல்பா, யாறுமுகம் பெற்றவொற்றத் தானந்தக் கடல்பரவி
யாடல் செய்வாம். (கூ)

சரசுவதி இலக்குமி.

எண்கமலக் கரஞ்சலிப்ப வொருகமலத் தயன்பிறப்பி லெழுதா
வண்ணந், தண்கமலப் பதஞ்சிறமேல் வைத்தருள்வார் குற்றுலத்
தமிழ்நூல் வாய்ப்பக், கண்கொளலுங் கருங்கமலங் கரங்கொளலும் பசுங்
கமலங் கனிபப்பூத்து, வெண்கமலத் திருந்தாளைச் செங்கமலத் திருந்
தாளை வேண்டல் செய்வாம் (கo)

திருநந்தி தேவர்.

நேத்திரங்க ளொருமூன்றும் புயநான்கும் விழிமணியு நிரை
நூன் மார்புஞ், சாத்துபுலித் தோலுடையும் வெண்ணீறும் விரி
சடையுஞ் சடைமேற் பாம்புங், காத்திரள்கைம் மான்மழுவுங் கண்ணு
தலா மெனத்தோற்றிக் களங்கார் மாற்றி, வேத்திரத்தின் படை
தரித்த விடைமுகத்தெம் பெருமானை வேண்டல் செய்வாம். (கக)

சண்டேசுரர்.

தான்பிறந்த தந்தையையு மினிப்பிறக்கு நிந்தையையுந் தடிந்து
சேயென், முன்பிறங்கு மழுவிடைமே லொருவரமைத் திடவிருவ
ரயிர்ப்ப வேகிக், கான்பொலிதா ராபிரமா தியர்க்குமெய்தா விருக்கை
யியற்றிக் கடவுட் சேடம், வான்புலவர் பெரும்பேறு பெற்றவினை
நற்றவினை வழுத்தல் செய்வாம். (கஉ)

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்.

மதுமேசர் திருநாட்டு வந்தசமண் கழுமேற மாறுச்சைவஞ்
சதுமேற மனுநீதி தழைத்தோதத் திருவேடு தமிழ்சேர் வைகை

யெதிரேறத் தொண்டர்குழா மீடேறப் பரசமய விருள்விட் டோடக்
கதிரேறு மணிச்சிவிகை யேறினன் சரணமந்தக் காணஞ்சேர்ப்பாம்()

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்.

திருநீற்றை மெய்யழுத்தி யஞ்செழுத்தை நெஞ்சழுத்திச் சிலேக்கை மாத, னுருநீற்றும் பெருமானே யுறவழுத்திச் சமணரெனு மொன்னார் மூட்டும், பொருநீற்றுக் குடவறையுங் கடகரியும் விடவர வும் புறங்கண் டாழிக், கருநீத்தங் கடப்பவொரு கற்றிணி யுகைத் தானைக் கருத்துள் வைப்பாம். (சச)

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்.

புவியாசைக் கழைசுளிந்து தலைவரா வணக்கூடம் புகுந்து பொற்பூண், டவிராத கொம்பிரண்டு மேவியொரு வல்லிதொடர் தளையை நீவிக், குவியாரம் புனைபரவை கொங்கையா னையின்பொருட் டுக், குழைதோய் சங்கச், செவியானைத் தூதுவிட்ட கவியானை தனைத்தினமுஞ் சிந்தைசெய்வாம். (கரி)

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

சொன்னவனைத் துளகலையும் பயிலாமாத் தியர்குலத்துத் தோன் றியாங்கோர், தென்னவனை யரசுரிமைத் திறல்செயுமந் திரியாக்கித் தென்னர்க்கெல்லா, முன்னவனைப் பின்னுசடை முடியின்மேற் பொன் னின்முடி சூட்டி யாண்ட, மன்னவனை மதுரையிலே குதிரைவிற்கச் சொன்னவனை வணக்கஞ் செய்வாம். (சு)

அகத்திய மாமுனிவர்.

கிளையேந்து மணிநிலவு விரிகூடத் திரிகூடக் கிரிக்கே யாவும், விளையேந்து புனற்கரகந் தண்டேந்திப் படைத்தபிரான் விடுத்துநேமி, வளையேந்துங் கரத்தமரு மானேந்திப் பசுந்துளவ மவுலிக்காடு, முளையேந்து மதியேந்தத் துதியேந்துந் தமிழ்முனிதாண் முடிமேற் கொள் வாம். (கள)

அறுபத்துமூவர் முதலிய நாயன்மார்.

தில்லைவா ழந்தணர்பொய் யடிமையிலாப் புலவர்சிவ பத்த ராதி யல்லவெம் பெருமான்க ளெழுவரடி பரவியயன் மாலுங் காணு

நல்லசீர் மலர்ப்பாதங் கண்டதிருத் தொண்டரெனு நாமன்மார்க
ளெல்லைதீர் பெரும்புகழா ரறுபத்து மூவர்பத மிறைஞ்சல் செய்வாம்.

திருக்கோயிற் பணிவிடைக்காரர்.

காவார்ந்த திரிகூடத் தாணுவுக்கும் வேணுமொழிக் கவுரியார்க்
குந், தேவாரப் பணிபுரிவா ருழவாரப்பணிபுரிவார் சேவை செய்வார்,
பூவாசத் தொடைதொடுப்பார் புகழ்வாசத் தொடை தொடுப்பார்
பூசை செய்வா, ராவார்கண் முதலாய வடியார்கட் கடியார்கட் கடிமை
செய்வாம். (கக)

திரிகூடச் சிவநாம கீர்த்தனர்.

கடந்தாலு மிருந்தாலு நின்றாலும் வளர்ந்தாலு நவிலுற்றாலுங்,
கிடந்தாலு மயின்றாலும் பயின்றாலுந் துயின்றாலுங் கிரிகடாவிப்,
படர்ந்தாலும் விழுந்தாலு மெழுந்தாலுந் திரிகூடப் பரம னமந்,
திடந்தாலு வுறவழுத்துந் தொண்டரடிப் பாதுகைகள் சென்னிசேர்ப்
பாம். (உ0)

வாழ்த்து.

சீதமழை முகில் பொழிக தேசமெலாம் பயிர்விளைக செல்வ
மோங்க, மாதர்குழா மக்கள்குழா மனையறங்க ளுடன்பொலிந்து
மலிந்து வாழ்க, மேதகுசீர்ச் சைவநெறி வேதநெறி தழைத்தோங்க
மேலுமேலும், பூதலமெற் சிவபெருமா னாலயங்கள் பூசனைகள் பொலிக
மாதோ. (உக)

கடவுள் வணக்கம் முற்றிற்று.

முதனூல் வழி.

காரணமுங் காரியமுங் கற்பனையுங் கடந்துதனிப்
பூரணமாய் நின்றபிரான் புவனமெலாம் படைத்தருளி
யாரணமு மாகமமு மருங்கலையும் விரித்தருளி
நாரணற்கு நான்முகற்கு நவிலுவன நவின்றருளி. (க)

செப்பரிய கயிலையின்மேற் றிருநந்தி தேவனுக்கு
வைப்பரிய பொருளாவித் துபதேசம் வைத்தருள
வொப்பரிய சனற்குமரற் குண்மையா வவனுரைப்ப
மெய்ப்பொருளை யுணர்ந்தவனும் வியாதமா முனிக்குணர்த்த. (உ)

சூதனுக்கு வியாதமுனி சொன்ன தொகை மூவாறின்
மீதவற்குக் காருடரா தமம்விண்டு பாகவத
மாதவனுக் குயர்பிரம கைவருத்த மழலோற்கு
மேதகுசீ ராக்கேயம் விதிக்குயர்பற் பம்பிரமம். (நு)

இச்சைபெறு நால்வருக்கு மிருநான்கு வகைபோக
மச்சம்வா மனங்கூர்மம் வராகமாற் கண்டேய
மெச்சுபவி டியங்காந்தம் வியனிலிங்கம் பிரமாண்ட
மச்சைவ மெனச்சிவபு ராணங்க ளோயிரண்டில். (சு)

காந்தமெனு மகலிடத்திற் கடலேழி லுவர்கழித்துச்
சார்ந்தகட லாறனைய சனற்குமா ரஞ்சூதங்
கூர்ந்தசிவ மால்பிரமங் குமரமெனப் பெயர்குலவு
மார்ந்தபெருஞ் சங்கிதைக ளாறுகு மாங்கவையில். (நி)

கிளர்ந்தபெருஞ் சங்கரசங் கிதையென்னும் பாற்கடலும்
வளம்பெருகுஞ் சனற்குமர சங்கிதையா மதுக்கடலு
முளந்தனிலொன் றுப்பெருக்கி யுயர்மதிமந் தரமாகக்
குளந்தருகட் புனிதர்திரி கூடமான் மியவமிர்தம். (சு)

முனிசூதன் கடைந்தெடுத்து முதுகாவாங் தருவிகொடு
நனிமேவு மாதவத்து நைமிசா ரணியத்தோ
ரினிதாகச் செவிவாயா லிசைத்தருந்தப் பரிமாறிப்
புனிதமாக் கதிநிறைக்கும் புண்ணியமாக் கதையிதனை. (எ)

நூல் செய்தற்குக் காரணம்.

வடமொழியைத் தென்மொழியா வகுத்துநீ யுணர்த்துகெனத்
திடமொழியா லத்தலத்துச் சிவமறையோர் பணித்தருள
வுடனுறைவை திகமறையோ ருறுபொருளா விரித்துணர்த்தக்
குடமுனிபோற் றியபெருமான் றிருவருளாற் குறிக்கொண்டு. (அ)

நூல் செய்த விதம்.

சித்துருதி நாடுநகர் புராணமூலஞ் சிகரிதல மருவிமது கங்கை மூர்த்தி, சத்திருறும் பலவுமந்தா நிலத்தின் பான்மை தக்கன்மக மகமழிதல் வானேர்பாவம், புத்தேளிர் பவந்தீர்தல் சம்புவேடன் புரி

யும்வலங் கடகளிறு புரியும்பூசை, வைத்தபெருஞ் சங்கரசங் கிதை சேர்தான வைபவகாண் டஞ்சருக்கம் பதினெட்டாக. (கூ)

தேவிதிரு வவதாரம் பரமன்வேட்டல் செங்கண்மால் சிவனுதல் பூசைப்பான்மை, பாவிவன சரன்பேறு வானோர்கும்பன் பண்விடை வா சுகிதவஞ்சிற் பரமனுட, ருவில்பொருட் கண்டகசே தனன்கவற் சன் சமையமிகழ் புட்பகந்தன் தருமசாமி, மேவுகதி நூற்பயனற் சனற்குமாரம் விளங்குசிவ ரகசியத்தின் விரிவீ சேழா. (கஏ)

ஒருமைபெறு சிவநெறியே வடிவமாக வுன்பயகாண் டமுங்கரு ணைப் பார்வையாக, வருமைதெரி தருசருக்க முறைமை யெல்லா மவயவங்க ளாகமதி யணிந்த பெம்மான். கருதுகீர்த் தனங்களணி கலன்களாகக் கற்பவர்கேட் பவர்க்கிருமைக் கதியும்வீடுந், திருவருள் செய் குற்றலச் சிவபுராணச் செல்விகல்வி யுருமகிமை தெரிக்கின் றேனல். (கக)

அவையடக்கம்.

தோட்டகத் தளிகள் பாயுந் துணர்த்தபூங் கடுக்கை வேய்ந்தா சேட்டகத் தெழுதா வேத மேத்தரும் வரம்பில் சீர்த்தி நாட்டகத் தறிஞர் முன்னர் நானெடுத் தியம்பும் பான்மை கோட்டகக் கமல நாப்பண் கொட்டிபூத் தலர்வ தாமால். (கஉ)

புகழ்தரு மறைக்கு மேலோன் புடார்ச்சுன புரத்தின் சீர்மை நிகழ்தர நிகழ்த்த வல்லே நீகொலென் றெனது நெஞ்சே யிகழ்தர வெழுந்த நாணு மிச்சையுந் தினம்போ ராடி யகழ்தர நாணந் தோற்ற தாகையே வென்ற தம்மா. (கஙு)

தேக்கிய கடிவை மூக்கட் டேவனுக் கமுதமாக்கும் பாக்கியச் செல்வி ஞானப் பாவைசெண் பகப்பூங் கோதை யாக்கிய கருணை போற்றி யமலனைப் பரவ லாலென் வாக்கினில் வழுச்சொ லெல்லா மங்கலச் சொற்க ளாமால். (கசு)

செறிந்திலன் சிந்தை யேனுந் தெளிந்திலன் கல்வி கேள்வி யறிந்திலன் புகலா நின்றே னுனியார் திரிகூ டத்து மறிந்தவான் கங்கை திங்கள் வணிந்தபூ முடிமேல் வேழ மெறிந்தநீர் தளிருங் கொண்டா சென்பது தெளிந்து மாதோ. (கஞ)

கவையடி விலங்கின் வல்லாண் கண்ணப்பன் கனிவா யேறி
யவிகளை னமிழ்தின் விக்கா வடலனுக் காறுற் போலக்
குவிதரு நெறியெயன் நிலவேன் குறைமொழி நிறைசொன் மேலோர்
செவிபுகிற் றிரிகூ டத்துச் செலவதுக் கினிய தாமால். (கஈ)

வேலையில் விழுத்த கல்லு மென்குடம் புகுத்த வென்பஞ்
சாலையிற் கொளுவுந் தீயுந் தரங்கநீர் வைகை யாறுஞ்
சோலையாண் பணையும் வேதக் கதவமுந் தொழும்பு கொண்ட
வாலையாந் தமிழ்ப்பூஞ் செல்வி வளர்தமிழ்ப் பாண்டி நாட்டின். (கஉ)

வேரியஞ் சுரும்பு டாடா வெயில்புகாக் காவிற் கோபு
சூரியர் திரண்டா லென்னச் சூடர்கள்விட் டெறிப்ப மன்றி
லாரிய னுடி சீர்த்தென் னரிய நாடு சொல்வாம்
வாரிநீ ருவித்தெய்வ வரநதி மூதலா மன்னோ. (கஊ)

ஆகத் திரு விருத்தம் ஈகூ.

மூதலாவது திருநதிச்சருக்கம்.

தேர்கொண்ட வகந்த வீதிச் சிவபிரான் றிருவெண் ணீற்றி
னேர்கொண்ட வடியார் சங்க மெனப்பரந் தேதி வேலை
நீர்கொண்டு தன்பால் வெண்பா னிறக்கொண்டு தரங்க மேகக்
கார்கொண்ட கடலின் மேனி கைக்கொண்டு மீண்ட மேகம். (க)

பைந்தரக் குரிவை பூண்ட பரமர்சித் திரப்பூ மன்றி
னந்தரப் பேரி போல வதிர்தர முழங்கி னீண்ட
சுந்தரச் சடைபோன் மின்னிச் சுகந்தர வமைமே லங்கை
மந்திரத் தபயங் காட்டி வரதம்போற் பொழிந்த மாரி. (உ)

கிரிமிசை மழைநீர்த் தாரை கிரிசனெம் பெருமான் றண்ணீ
ரியபவா னவர்க ளாட்டு மமுததா ரைகளா மன்றிச்
சொரிமதத் தும்பி யாட்டுந் துதிக்கைநீர்த் தாரை போலுஞ்
சரிதரு மின்னுத் தோற்றந் தளிரருச் சனைபோ லாமால். (ஏ)

துளிதரு துளியா வானந் தூவுநீர் திரிகூ டத்துத்
தெளிபுனற் றிரள்கா லாறுப்த் திசைதொறும் பரந்த தம்மா
வொளிர்விடைப் பெருமா னெம்மை யுடையவ னடியார்க் கீயுங்
குளிர்பொரு ளொன்று நூறு கோடியா யனந்த மாம்போல். (ஐ)

Fig. 111.—Ice-Cave.

முத்தரச் சிகரம் வாங்கு மூயக்கி றன் னெரிச்சூற் கொண்டி
பைத்தரள் கொடிக ளென்னும் பகுகரர் பேரடி நீடி
யத்திர ளகடு விம்மி யாகமும் விளர்த்து வாலி
சித்திர கங்கை யென்றுஞ் செல்வியைப் பயந்த தன்மேற் (நி)

வேறு.

கோடணத்தும் பலகோடி நதிவருகல் பதிதிலை நமுக் கோடி தேவர்
தேடரிய திருகூடப் பரன்பணிக்கு வாணிழந்து சேறல் காட்டு
நீடருவி திசைதோறுங் குதிபாயுந் தென்டிலைக்கு நிருப ராவா
சாடல்பெறு சேணையொடி மன்னலா யிழாக்கரணை வண்ணலாமால் (கூ)

மொய்யலைத்தெண் டிரைக்கடன்மேல் வாலீட்டி முதுதரைமேற படிதங் காட்டிச், சையமுடி தொடுத்தனைந்த மணிமுடிகள் கவிச்ததலை யருவி மேனுள், கையகந்தாங் கியசேடன் வானகந்தாங் குறநிமிர்ந்த வகையா மன்றி, வெய்பரந்த துடனிகலி மேருவின்மேன் முடிகவித்த விசைய மாமால். (எ)

போராளி வனத்தெறுழி புனலாமை வாமனஞ்சேற் பொலிவு காட்டி, யாராம மரிராம மிசைந்துதங்கி ராமம்விளைத் தாயர்பாடிப், போராளி னினந்தொடர்ந்து வாங்குதிரை யெனத்தாவும் பெருமை யாலே, சீராப்த நவதாரச் செங்கணெடி மால்போலுந் தெய்வவாரி (ஏ)

பொருந்துபெரும் புண்டரிகப்பொகுட்டினிட மருவியரும் புவன மீன்று, பருந்திகிரித் தண்டமண் டலமுகந்து முலைமறை பலவுமோதி, யருந்பெறலுந் தியந்தடத்து வந்துதிசை முகமாகி யன்னமூர்ந்து, விருந்புபா ரதிமேவிப் பூவிலயன் போலாகும் விமலநீத்தம். (கூ)

மாமலையின் மிசைப்பிறந்து திருகூடச் சிவபெருமான் வலிப்பான் மன்னித், தேமருவு மஞ்சனக்கண் கனிகூரத் திருமேனி திளைத்து மேவித், தாமமிடு மணக்கோல முகந்தருளி யறம்வளர்க்குந் தகைமை யாலே, பூமலர்செண் பகவனத்து நமையாளு முமையாளைப் பொருவும் வாரி. (கூ)

பொங்குமா கடலிடத்துத் தெள்ளமுதிற் பிறந்துசெழும் பூமே லாகிச், சங்கமா நிதியினெடு மணியினெடுந் தருவினெடுந் தகவாய்த்

தோன்றி, யெங்குமே யறித்தவர்க்கு வாழ்வருளி யாக்கமதா மியற்கை யாலே, செங்கண்மா லுரத்துறையுந் திருமானி னுருமானுந் தெய்வ வாரி. (கக)

வெண்கமல மேவியுயர் வெண்படிக மணிந்துவெள்ளை மேனி வாய்ந்து, தண்குமுத வாய்ச்சிவப்புந் தடங்குவளைக் கண்கறுப்புந் தழைப்பத் தோன்றி, வண்கலைபோ தகம்பயின்று மாறுத சொல் வளர்த்து மலரே டேந்திப், பண்குலவத் தாலமிசை நடித்துநா மகள். பொருவும் பரம நீத்தம். (கஉ)

வேறு.

ஆணிப்பொன் வயிர முத்த மைவனந் தோரை யேனல்
மாணிக்க நறுந்தே னுதி வரைத்திர வியங்க ளெல்லாம்
பாணிக்கே திரளா வேந்திப் பணிதலாற் குமர வேட்குக்
காணிக்கை குறிஞ்சி மாக்க ளெடுத்தது கடுக்கும் வாரி (கங)

குயிற்றிய குரவஞ் சாத்திக் குமரிதாள் பணிந்து வேடர்
பயிற்றிய கணைவாள் கொண்டு பறிபொருட் சூறை யாடி
யெயிற்றியர் குறும்பு சாய வெழுந்தது செழுந்தண் கங்கை
தயித்தியர் குறும்பு சாய்க்குஞ் சதமகன் சேனை மான. (கச)

கொன்றையங் குழல்வாய்க் கொண்டு கோவினந் தொடர வேகிக்
கன்றினல் விளவெ றிந்து பாலைமுன் கவர்ந்த வாற்றுன்
முன்றில்வாய்க் குரவை யாடி முல்லைமா தரைம யக்கி
மன்றன்மா மருதத் தூடு மாலெனத் தவழ்ந்த தாறு. (ஏரு)

மையுலாங் குவளைக் காடா யிடையிடை வனசம் பூத்து
மெய்யெலாம் விழியா கோக்கி வெள்ளைவா ரணந டாத்திச்
செய்யவா யரம்பை மேவிச் செழுந்தரு நீழன் மன்னிச்
சையமார் சிறைக ளீர்ந்த சதமக னிகர்க்கும் வாரி. (கசூ)

பரத்திய ருணக்கு மீனு மளத்தியர் படுத்த வுப்புந்
திரைக்கடல் கொழித்த முத்தும் பவளமும் திரள்சேர் சங்கு
கரைத்திரைக் கரத்தால் வாரி நானிலப் பொருளு மீந்து
நரைக்கடற் பொருள்கொள் வார்போ னுழைந்தது நுளையர்சேரி (கஎ)

கொல்லையங் குறிஞ்சித் தேனுங் குடத்தியர் மிடவுப் பாலு
முல்லையார் தயிரு நெய்யு முதுபணைக் கரும்பின் சாறுந்
தொல்லுவர்க் கேணி நீருந் தொடுத்தெழு நீத்த மெம்மா
னெல்லைமா மதுரை யிட்டு மெழுகடல் பொருவு மாதோ. (கஅ)

நால்வகை மலர்சே ரைம்பா னதியெனும் பருவக் கன்னி
கால்வழிக் களிங்க மார்ப்பக் கனதனம் பணைப்பப் பாங்கின்
பால்வளைத் திரைக்கை வீசிப் பன்மலர்த் தொடைகள் சூடிச்
சேல்விழி களிப்ப வேலைச் செல்வனை மணந்த தன்றே. (ககக)

தம்பமீ னுப்புத் தப்புச் சங்குதண் டரளந் தன்பாற்
பைம்பொரு ளீனத்துங் கொண்டார் பான்மைவா னேறி நோக்கி
யிம்பர்மேற் றுவி யைம்பா லிடத்தபல் பொருளுங் கொண்டு
கம்பமார் கடல்போந் தென்னப் போந்தது கடவு ணீத்தம். (உ0)

கோளிப மிடங்க ராகக் குரைதிரைக் கரகந்தூண்டி
வாளைவா ளாக வீசிக் கமடமாம் பரிசை வாங்கிக்
காளமா நாரை யார்ப்பக் கணவரை விடித்த சேனை
நீளமார் கடன்மேற் சென்று பொருவது நிகர்க்கு நீத்தம். (உக)

அரிசனந் தகர மாஞ்சி யகிற்றுணி கோட்டஞ் சாந்தந்
திரிபலை கரிக்கோ டார மயிற்பீலி தேவ தாரு
மரகதம் பவள நீலம் வயிரமித் திலங்கண் மற்று
நிரைநிரை கூலமேற்றி வணிகரை நிகர்க்கும் வாரி. (உஉ)

வேறு.

திங்கள் சூடிய தேவ னொருவனே
பொங்கு பல்சம யப்பொரு ளாதல்போ
லங்கங்கே பகுத் தாயிர மாமுகக்
கங்கை போன்றது சித்திர கங்கையே. (உங)

பள்ளத் தாழ்வொடு மேடுறப் பாய்புன
லள்ளற் பாரெங்கு மார்த்தது வார்கடல்
வெள்ளத் தூசினண் மேகலை யார்ப்பதாம்
புள்ளினு ர்ப்பவள் போர்வையி னுர்ப்பரோ. (உச)

குவவுநீ றணிந்த தென்னன் கூனெனை நிமிர்ந்து மானி
தவமென வளர்த்து மூவர் தமிழெனத் தழைத்து வஞ்சர்
பவமெனக் கருவாய் நல்லோர் பலமென வீன்றி யாவுஞ்
சிவமெனத் தெளிந்தோர் முத்திச் திருவென விளைந்த செந்நெல். (கச)

நற்பொதி கருவாம்போது நாடகக் கணிகை மாரின்
முற்பட மறைந்து தோன்றி முகமெடுத் தாடிப் பின்னர்
விற்பொலி புருவங் கோட்டி விளைந்துநெட் டிலைமுக் காட்டின்
கற்புடை மடவார் நாணங் காட்டுவ கதிர்ச்செஞ் சாலி. (கஉ)

சீதர னயனு மானூர் சிவதிரி கூடம் போற்றிக்
காதல்சேர் களமர் நன்னாட் கதிர்செய்து களித்துண் டாடல்
பூதர மெறிந்த செவ்வேள் புரந்தரன் மகளை வேட்கு
மாதர்மா மணத்துத் தெய்வ மகளிருண் டாட்டு மானும் (கங)

கூறுகள் பகுத்துச் சாலி கொய்யுநாட் செய்யிற் சேல்க
ளூறுநீர்க் கேணி தாவு முடனிரிந் துணங்குங் காவி
பேறுகண் டுவப்பர் வாழ்வு பிரியுநாட் பிரிவர் கிழோர்
வீறுநாட் கூடி வாழ்ந்து மெலியுநாண் மெலிவர் மேலோர். (கச)

வேறு.

வாள்வகுத்த படையிரும்பு வேர்சாயக் கிளைத்துழுது வளர்க்குஞ் சாலி, யாள்வகுத்த கூனிரும்பு தாள்பணிதல் போலடியூ டரிந்த வாற்றூற், கேள்படைத்த மனத்தூயோர் பகைமைபா ராட்டுகினுங் கேண்மை நீங்கார், தாள்பிடித்து முடிவணங்கித் தனதுபா ராட்டு கினுந் தடிவார் தெவ்வர். (கரு)

வீறுகொண்ட கதிர்த்தொகைகள் வரைத்தொகைபோற் களத்தி னிடை வேய்ந்து மேதி, யேறுகொண்டு போர்சரித்துச் சிறைபோலும் வைகலையிற் றிரன்போலீர்ந்துங், கூறுகுன்ற மெனப்பொலிகள் கயமு கணைத் தொழுதளந்து குவிக்குந் தோறு, மாறுகுன்று சிறையரிந்த மன்னனெதிர்ப் பாசறைபோல் வயங்குமாதோ. (கரு)

மூறைவகுத்த பொற்பொருப்போ பதுமரா கக்கிரியோ முத்தார் வெற்போ, துறைகொழித்த செழும்பவளக் குன்றமோ நீலவரைத்

தொகையோ வென்ன, நிறைகளத்து நெற்பொலிகள் வகையுரைத்த லரிதுதொகை நிகழ்த்துங் காலை, யுரையிடற்கு மாற்றுவாங் கிகிரிவரை முதலாய மேனிக்கல் யாவும். (கஎ)

பேறுசண்டு களிகூரக் களமர்முத லோர்க்குதவிப் பெருமை மேவுந் தற், காறிலொன்று கடமைகொடுத் தைந்திலொன்று தேவரா லயங் கட் கீந்து, கூறுகொண்டு நெல்லொருபாற் கொழித்தமணி முத்தொரு பாற் குவைகள் செய்வார், வீறுகொண்ட திருமகளு மருமகளு மரசி ருக்குஞ் விபுலம் போல. (கஅ)

திருவிருந்த வீடுகடை திறந்ததெனக் கொட்டாரந் திறந்துதிங்க, ளுருவிருந்த சடைப்பெருமா னடியவர்நா வலர்மறையோர்க் குதவி மேன்மேல், வருவிருந்து வழிபார்த்துச் செல்விருந்து முறையோம்பி வரையா தியார்க்குந், தருவிருந்த தெனவளித்துத் தங்கள்கிளை தழைப்ப வளந் தழைப்பர் யாரும். (கக)

வேறு.

சூல்குதிக்கும் வலம்புரிகள் முழங்குதொறுக் குறைதாவிக்
கால்குதிக்கும் கருமேதி மடைதிறக்குங் கடல்வாவிப்
பால்குதிக்குஞ் சிலைமதவேள் படங்குதிக்கும் படிகோடி
சேல்குதிக்கு மலர்ச்சோலை தேன்குதிக்கு நான்குதிக்கும். (உ0)

வரம்புவயற் செங்கெலுக்கு வாழ்வேலி வான்கரும்பு
கரும்பினுக்கு நறுங்கதலி கதலிகட்குக் கமுகவன
மருங்கமுகுக் குயர்தாழை யணிவேலி யதன்புறத்துக்
குரம்பையுடை நீர்க்கரும்புங் கொங்குவளை செங்குவளை. (உக)

தாவிவனத் திடைப்பகற்பூந் தாதாடி வருவதனைக்
காவிமலர் கண்காட்டக் கடிக்குமுதம் வாய்விள்ளப்
பூவனசங் கதவடைப்பப் பேட்டளிக்குப் புன்மாலை
வாவியிடைத் துனிதீர்ப்பான் வண்டிசைக்கு மெண்டிசைக்கும் (உஉ)

வாளுறு தலைமடிக்கு மாளிகையுஞ் சூளிகையுங்
காளுறு குன்றம்போற் கார்மறுகுந் தேர்மறுகு
பாளுறு கரும்பிசைக்கும் பணைநாறு கரும்பிசைக்குந்
தேளுறு கரும்பிசைக்குந் தேங்காவிப் பூங்காவி. (உங)

காபா ரிதிரிகூட வரைச்சாரற் கடுங்குளிபா
ணமாரிப் கிருக்கவென நடுங்கீசாடுங் கொடுங்கோடை
தேமாறி புயல்பொழியுந் திங்கடொரு மும்மாரி
பூமாரி தருமருவிப் பொன்மாரி தருமருவி. (உச)

முருந்துநகை யார்கூந்தன் முகிற்புகையு மகிறபுகையும்
விருந்துபுறந் தருவார்கள் விரும்புகையில் வரும்புகையுங்
கருப்புபா லடும்புகையுங் கடும்புரவி மகப்புகையும்
வரம்பிலாத் திசைதோறு மயிலாட மயிலாடும். (உ நி)

தேன்குளிக்குந் தேன்வாவி நிரைகுளிக்குந் தூவியனங்
கான்குளிக்கும் பசுந்தென்றல் கரைகுளிக்கு மெறிதரங்க
மீன்குளிச்சும் புனல்யாறு மிசைகுளிக்குங் கருமேதி
வான்குளிக்கும் விரிபாளை மடல்குளிக்கும் வரிவாளை. (உசு)

வண்டாடு மலர்க்கூந்தல் வாராடுங் களபமுலை
கண்டாடு மாதரிதழ்க் கனியாடு மதுரமொழி
விண்டாடுங் கிளிபபிள்ளை வியந்தாடு மடப்பூவை
கொண்டாடுங் குயிற்பேடை கூத்தாடும் பசுந்தோகை. (உ ஏ)

வள்ளைப்பா டலின்மடவார் வளரிசையை மலர்க்குழன்மேற்
கள்ளைப்பா னஞ்செயல்போற் கற்குமளி யளியிசையைப்
பிள்ளைக்கோ கிலம்பயிலுங் குயிலிசையைப் பெருஞ்சோலைக்
கிள்ளைப்பே டைகள்பயின்று பூவையுடன் கிளக்குமால். (உஅ)

பண்ணுணு மொழியாரைப் பகர்நாணுஞ் செயவேண்டிக்
கண்ணுனை கொழுநர்புணர் கலவிமொழி குளறியதில்
விண்ணுணை மையாதான் மிகநாறும் பசுங்கிள்ளை
பெண்ணுர்தஞ் சின்னடைக் கன்னடை பேதுறுமால். (உகூ)

பிறங்காவித் திருமலரும் பிரிந்தார்வாய்த் திருமலரு
மிறங்காது பாசடையிட் டிருந்தாலும் பாலனங்க
ளறங்காவல் பூண்டிருப்பா ரகந்தோறு மகந்தோறு
மூறுங்காது மும்மூசை மொருகாம னெழுமூசின். (ஙo)

தேம்பழுக்கு முப்புடைக்காய் தேமாவின் மிசைத்தூங்கு
மாம்பழத்தின் குலைகனத்து வருக்கைதுஞ்சுபிதிர்க்குங்
காம்பழுத்து முட்கனியாற் கமுகமடற் கழுத்தொசியும்
பூம்பழுக்காய்க் குலைசாய்ப்பத் தலைசாய்க்கும் பொற்கதலி. (கக)

அருந்தளை மூரலிட வம்புயம்பா சடைவிரி பக
கரும்புதீம் பால்வார்ப்பக் கதலிகறு நெய்வார்ப்பச்
சுரும்பினங்கள் விருந்தூட்டுஞ் சொலவிதா மகநாட்டில்
விருந்துபுறந் தருவாரே வியப்பாசைத் தருவாரே. (கஉ)

மெய்வளர்க்குந் திரிகூட மிசைவளர்க்கு மதுகங்கை
சைவமது கங்கைபல தடம்வளர்க்குந் தடவாவி
செய்வளர்க்குஞ் செய்கழனி பொழில்வளர்க்குந் தேம்பொழில்கண
மைவளர்க்கு மைமேக மாரிதனை வளர்க்குமால். (கங)

கொல்லைவா யேனலுக்குப் பொன்கொழிப்பர் குறமகளிர்
நெல்லிலா ரங்கொழிப்பர் நீலமிழிக கடைசியர்கண்
மெல்லியார் பாலளப்ப மீனளப்பர் நுளைமாதர்
முல்லையார் மோரளப்ப முத்தளப்ப ளத்தியரே. (கச)

யந்தரிடும் பொதுவியர்பூ முல்லைபசும் புனக்கொல்லைச்
சந்தனமேற் படருமது தாவிமலர் கொய்துதாது
நொந்தவிடைக் கொடிச்சியர்தூ மணியொடுவா னுழைந்தேதறி
யந்தரமே லந்தருவுக் காறுதரு வெனவளரும். (கரு)

வேறு.

கோடைதொறு மாவிலொரு கோடிகுயில கூவு
மேடைதொறும் வானமுகின் மேவமயி லாலு
மோடைதொறும் வால்வளை யுலாவிமணி யீனும்
வாடைதொறு மாடுகொடி மாகநதி மானும. (கசு)

கோபுர வுயர்ந்தநில கோபுர மிசைப்போய்
நூபுர மலம்பவிடை நோவவர மாதர்
மாபுர வலன்சபையில் வந்துதனி யாட
மீபுர மிசைந்தநட சாலையின் விளங்கும். (கள)

ஆறுபுனல் பாய்வனகண் ணாறுபணை தோறு
நாறுமலர் தேனொழுக நாறுநிறை சாலி
யூறுதட வாளைதெற வூறுபடு பாளை
சாறுகெழும் வீதிபல சாறுகெழு மாதோ. (நஅ)

வேறு.

முடிபு னைந்தசீர் மன்னவர் நெறியினுன் முன்னவர் தவத்தாற்
பைந், தொடிம டந்தையர் கற்பினுன் மதிதொழுஞ் சொரிதரு மும்மாரி, வடிபெ ருந்துளி மாரியாற் பலபயிர் வளந்தரும் பயிர்தம்மாற்,
குடிவ ளந்தருங் குடியினுன் மன்னர்செங் கோன்முறை தழைத்
தோங்கும். (நக)

முன்னி வானெலா மசுரர்கோ னழிக்குநாண் முழுதினு மழியாத
கன்னி நாடுசெந் தமிழ்வள நாடெனக் கருதிவா னவர்கோமான்
சென்னி வான்றொடு முயர்திரி கூடத்துச் சேர்ந்தகாள் வளமேய
பொன்னி ஞடுதென் ஞரிய நாடெனப் போந்தநா டிங்நாடு. (சஅ)

ஆட லாயிரம் விழியினு னருஞ்சிறை யிரந்திடப் புகுநாளி
லோட வேறிட மின்மையா லெம்பிரா னுறைதரு மிந்நாட்டின்
மாட மாளிகை மண்டப முபரிகை மன்றநா டகசாலை
கூட கோபுர மெனக்குடி புகுந்தன குலவரைக் குலமெல்லாம். (சக)

செந்நெ லாரமே சிற்றிலாச் செழுஞ்சினைக் கமடங்க ளடுப்பாகக்
கன்னன் மாமணி யரிசிதூய் வலம்புரிக் கடங்கள்பெய் துலேயேற்றிச்
சொன்ன மாமண லுமித்திரள் சொரிந்துசெந் துவர்சன லெனமூட்டி
யன்ன மார்வயற் பாவையர் பாவைகட் கருத்துவர் சிறுசோறு. (சஉ)

வேறு.

கொல்லையங் குறிஞ்சி யேனல் வரகின்மேற் குரல்க ணீட்டு
முல்லையின் முதிரை சாலி வேலிமேற் குலகன் மொய்க்கு
மெல்லையங் கழனி வாழை பந்தரிட் டிலக ளேந்தத்
தொல்லைநீர் நெய்தற் கைதை சோறுகள் சொரியு மாதோ. (சங)

குறிஞ்சியந் தினைபுந் தேனு மெயினர்பாற் கூட்டி வேட
ரெறிந்தவெஞ் சிலையைக் கோலா விடையர்கட் குதவி யாயர்

கறந்தபான் மள்ளர்க் கிந்து மள்ளர்கட் குடத்தி னேடு
மறிந்தநெற் குவையை வாரி வலையர்கட் குதவும் வாரி. (சச)

ஆறெலாங் குதிக்கும் வாளை யலையெலாங் கொழிக்குஞ் செம்பொன்
சேறெலா முழுக்கு மேதி செய்யெலா முகிழ்க்கு நீல
காறெலாம் வளர்க்கும் பூந்தே னுடைம் வளர்க்குஞ் செங்கோல்
சாறெலாம் வளர்க்கும் வீதி தமிழெலாம் வளர்க்கு மன்றம். (சடு)

மைந்தர்தம் புயமுந் தாரு மாதர்பூங் கொங்கை யார்க்குங்
கொந்துலாங் குழலு மின்னுர் கோலமு மெழிலி னீட்டங்
கந்தமார் கமுகீர் வண்டுங் கமலமு மிரவி னுடும்
விந்தைசேர் முலையுங் கண்ணும் விரைதரு குழைக டாவும். (சசு)

அன்னவா சிசமும் யாறு மம்பொனு டாங்கங் காட்டும்
பொன்னணி மறுகும் வாணர் புலமையுஞ் சங்கமேயு
மன்னுசீர் விழாவு மாதர் வதனமுந் திங்க ளார்க்கு
மின்னனூர் தனமுஞ் சோலை வேலியு நாந்த நாறும். (சள)

காவிகள் கிளைக்கு மாலை கமழ்குழற் கிளைக்குமாலை
யேவுநீர்ப் பழனந் தோட்ட மிடந்தொறும் பழனந் தோட்ட
மாவிவாய்க் கமட மேயு மறங்கள்வாய்க் கமட மேயுந்
தூவிய மடப்பா லன்னந் துறைதொறு மடப்பா லன்னம் (சஅ)

புயல்கள்சோ டரங்கு லாவும் பொழில்கள்கோ டரங்கு லாவுங்
கயல்கண்மா தரங்க மேவுங் கலங்கண்மா தரங்க மேவு
மியலிசை கொழிக்குஞ் சங்க மினமணி கொழிக்குஞ் சங்கம்
வயலெலாம் பொருங்கா லாறு மலரெலாம் பொருங்கா லாறு. (சக)

அலைபடுங் கொடியும் யாறு மவிபடு மூணவுந் தெவ்வு
முலைபடுங் கனியும் பொன்னு முடைபடுந் ததியுந் தூசு
மலைபடு மலரு மஞ்சு மவளைபடுந் தனுவுஞ் செய்யுங்
கலைபடு மதியு மன்றுங் கரைபடுந் தடமுஞ் சாந்தும். (நிஅ)

வேறு.

செய்காட்டுந் தாமரையாத் தேன்காட்டுங் கழுநீரா
மொய்காட்டி நறுந்தளவா மூரலாட்டி பாந்தணிசாக்

கைகாட்டி முகங்காட்டிக் கண்காட்டி நகைகாட்டி
மெய்காட்டித் திருமடந்தை விளையாடுந் திருநாடு. (நிக)

பண்ணவருங் கடவுளரும் பரவுசரா சரமாகக்
கண்ணைகன்சீர்த் திசைதோறுங் காதலா யுறைகுவரே
லெண்ணைலார் நன்னகர்த்தென் ஞரியநாட் டணிபுகழ்தல்
விண்ணவர்க்கே யரிதாமேன் மேதினிபோர்க் கெளிதாமே. (நிஉ)

வேறு.

பூவினுக் கிறைவர் கஞ்சப் பூமகட் கிறைவர் தங்க
ளாவிகட் கிறைவர் வாழ்தென் ஞரிய நாடு சொற்றும்
பாவினிற் பயனிற் சொல்லிற் பண்ணினிற் பயிலுந் தோறு
நாவினுக் கினிய தான நகரினைப் பகர்தல் செய்வாம். (நிந)

2-வது திருநாட்டுச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ககக.

மூன்றாவது திருநகரச் சருக்கம்.

அகில காரண னகிலலோ கமும்படைத் தளித்தரு ளிடமாகிச்
சகல காலமு மழிவிலாத் தலமெனுந் தகைமையாற் சதுர்வேதன்
பகலி ராத்தொறுந் தவிர்படு பலபருப் பதங்களுங் கடல்யாவும்
புகலி டம்பெற வந்திடம் பிடித்ததாம் புரிசையு மகப்பாவும். (க)

பூமிக் கோரர சிருக்கைதென் புடார்ச்சுன புண்ணிய புரமாகு
நேமிக் குன்றமே நகர்ப்புறஞ் சூழ்தரு நெடுநீலப் பெருஞாயில்
வாமக் குன்றெலா மாடங்கள் வரைக்கொரு மருகனர் திருக்கோயி
லேமக் குன்றுசூழ் நாற்கிரி கோபுர மெண்குலக் கிரிமாதோ. (உ)

இஞ்சி சூழ்வது நாற்றிசைப் புறமெலா மிடங்தொறுங் தூளிதூங்க
மஞ்சு சூழ்வது மணிமதிற் புறமெலா மங்கைய ரடிசேர்செம்
பஞ்சு சூழ்வது மைந்தர்பொன் முடியெலாம் பயிலுமங் கலநாத
மஞ்சு சூழ்வது மணியெலா மணிகொழித் தாறுசூழ் வதுமூதூர். (ங)

நாட்டம் போல்வது தரைமகட் கந்நகர் நாடொறு மரசீசன்
றேட்டம் போல்வது திசள்பெறு மிருநிதி திரிபுரை செழுங்காமக்

கோட்டம் போல்வது குளிரறச் சாலிநற் குறுமுனி பெரும்பான்மை
நீட்டம் போல்வது நிகழ்தரு பதிதொறு நிறைதரு பெருஞ்செல்வம்.(சி)

நீல மாடமு நித்திலத் தெற்றியு நிரைத்தன தெருத்தோறுங்
கோல மோதிம மாகியொர் வோருருக் கொண்டுபற் பலகால
மால முண்டவ னடிமுடி தேடுவா ரணிவிழாத் தொறுங்காண்பான்
றால மானபற் பலவுருக் கொடுநகர் சூழ்ந்துநிற் பதுமானும். (நி)

வேறு

முந்தை மாமறை யோர்முது வீதிவாய்
விந்தை நாரியர் மேடையின் மேற்கிளி
சிந்தை வேதச் சிறுமயர்ப் பாயிலுஞ்
சந்தை சொல்லுந் தனித்தனி மாடங்கள். (கூ)

விரும்பு கைக்குல மேகத் துளியெலாங்
கரும்பு கைக்குங் கனிமொழி மாதரார்
சுரும்பு கைக்கு மலர்க்குழல் சூட்டகில்
வரும்பு கைக்குளிர் வாசனை வீசுமால். (எ)

வேறு

விடமுந் தூயதெள் ளமுதமு மின்னவர் விழிகளி னிடைத்
தோன்றுங், சடவு தண்டமுங் கருணையு மனுநெறிக் காவலி னிடைத்
தோன்றுஞ், சுடரிற் காய்வதுங் குளிர்தளி பொழிவதுஞ் சூரிய
னிடைத்தோன்று, மடைவு சேர்பெருந் தவத்தர்பாற் சாபமு மறுக்
கிர கமுந்தோன்றும். (அ)

கறைகொள் கந்தரக் கடவுளைச் சேர்ந்தபின் கறைதவிர் மதி
யோங்கிப், பிறைகளாயிர கோடியாய்க் கிளைத்துமேற் பிறழ்வதோ
பெருவானத், துறைகொள் கங்கையின் பெருக்கமோ புரந்தரன் சுடர்ப்
படை தனிலீர்ந்த, சிறைகள் குன்றெலா மூளைத்தவோ மாடமேற்
செழுமணிக் கொடியிட்டம். (கூ)

பின்னல் சேர்ந்தி வேணியார் முத்தலைப் பிறங்கலி லயனகி,
முன்னெ லாமிருந் துலகெலாம் படைத்தகாண் முனிலெலா மதியெல்
லாம், பொன்னெ லாநவ மணியெலா மணங்கமழ் பூவெலா முயர்வா
னின், மின்னெ லாங்கொடு சமைத்ததா மிந்நகர் மின்னவர் வடி
வெல்லாம். (கூ)

வேறு

விளர்தரு மதியின்பாலோ வெள்ளிவள் ளத்தின் பாலோ
கிளர்வதென் றுணராப் பிள்ளைக் கிள்ளைகண் முகப்ப வேகித்
தளர்வது கனக மேடைத் தளந்தொறுந் தேய்ந்து திங்கள்
வளர்வது தவட மாடம் வடிம்புதோய் சுதையான் மன்னே. (கக)

பயிலுமே னிலைக டோறும் பந்தடித் தாடு வாரை
மயிலெனக் குயில்பின் காட்ட மழலைவா யிசையா லஞ்சிக்
குயிலென மயில்பின் காட்டக் குழைகளா லளகக் கொத்தால்
வெயிலொடு புயலுங் காட்டி மீட்டுமீட் டணையா நிற்பார். (கஉ)

பச்சையாற் பவளக் கொத்தாற் பதுமரா கத்தான் முத்தால்
வச்சிர வயிடூ யத்தான் மற்றுள மணிகளாலு
மச்சினில் வார்த்தா லென்ன வணிகளர் மாட வீதி
நச்சர வுச்சி யாட்கு நவமணி மாலை மாறும். (கங)

வேறு

தெளிக்குமணி வளையார்ப்பச் சிலம்பலம்ப வாணுயர்ந்த
பளிக்குமணி மேனையின்மேற் பந்தாடல் பயில்வாரை
யளிக்குலஞ்சேர் பூந்தடத்தி லன்னமெனப் பொன்னூட்டுக்
களிக்கும்வர நதிக்கரையிற் கன்னியன்னஞ் சூழுமால். (கச)

வண்டாடுஞ் சோலைகளு மயிலாடுஞ் சாலைகளும்
விண்டாடு மேடைகளுங் கண்டுகண்டு மேதினிமான்
பண்டாடுங் கரங்களன்றிப் பயில்கோடி கரமெடுத்துக்
கொண்டாடு வதுபோலு மணிமாடக் கொடியெல்லாம். (கஙி)

குவவுதம னியச்சிகரி கோலவட வரைகாட்ட
விவருமணி மேனிலைக ளெழுபுவன முறைகாட்ட
நவமணிக ளழுத்தியது நவக்கிரக நிலைகாட்ட
நுவல்கணித நூலோர்க்கு நூன்மயக்கங் காட்டுமால். (கசு)

ஒண்மணிமண் டபந்தோறு முயர்கொடிகள் வானளவித்
திண்மையுற நின்றுடல் செங்கதிரோன் றேர்த்துகளும்
வெண்மதியிற் படர்மாசும் விண்மீது படராமே
மண்மகன்செங் கமந்தூசு கொண்டுதடைப் பதுமானும். (களி)

அரும்படிக நிலத்தூடு மணங்காரை யாடவர்கள்
விரும்படிக ளெனப்பரவ வியன்முடிமே லலத்தகங்கள்
வரும்படிகண் டலர்விளைப்பார் வருகாலை மருமாலைச்
சுரும்படிக ளடிச்சுவடு தோன்றுமன் மறைத்திடுமால். (கஅ)

வேறு

பொதிர்படக் ககனந்தாவும் பொலன்மணி மாடகோடிக்
கதிர்கள்கண் வழுக்கித் திங்கள் கனகமோ புரத்தின்மோதிப்
பிதிர்படு மதனு லன்றே பிறையதாய்க் குறையா யெங்கும்
விதிர்படு நாளாய்க் கோளாய் மீன்களாய்ப் பரம்பும் வான்ம். (கக)

விண்டருங் கொடிஞ்சித் திண்டேர் விழாவறு வசந்த வீதி
யெண்டரும் புயத்தெம் மாணை யென்றுமே நின்று போற்றுந்
தொண்டர்தங் குழாங்கள் போலுஞ் சுதைகெடு மாட மெல்லா
மண்டர்தங் குழாங்கள் போலு மம்பொனு டரங்க மெல்லாம் (உ0)

வேறு.

தாயின் மிக்கவன் சூடொழ நீச்சகங்
கோயில் புக்கு வருபெருங் கொள்கையாற்
சேயின் மிக்குல குண்டுமிழ் சீதரன்
வாயின் மிக்கது கோபுர வாயிலே. (உக)

வேறு.

வாடைவந் துலவிய படிக மாமணி
மேடையி லுடுக்குழாத் துலவும் வெண்பிறை
யோடைநீர்ப் பெருந்தட மதனி லோதிமப்
பேடைதன் பார்ப்பொடும் பெயர்தல் போலுமால். (உஉ)

ஏகமா மரகதத் தியற்று மாளிகை
மாகமார் சூளிகை தொடுத்து மாடலாம்
பாகமேற் பதிந்தொளிர் பதும ராகங்கண்
மேகமேற் பரந்தொளிர் மின்கண் மானுமே. (உங)

சேடக முயர்நிலை தீட்டுஞ் சித்திர
நாடகப் பத்திசேர் நடத்தை நாடொறும்

பாடகக் கால்களாற் பயின்ற தாலன்றே
வாடலி லுயர்ந்தன ரமரர் மாதரே. (உச)

பளிக்குமா னிகையின்மேற் பவளத் தூணிகள்
குளிக்குநீர்க் குளங்கண்மேற் குமுதம் பூத்ததாந்
துளிக்கரு முகிலினஞ் சூழ்ந்து லாவரல்
களிப்புறு சிறையளிக் கணங்களேய்க்குமால். (உரு)

இந்திர நீலத்தி னியன்ற மாடமேற்
சந்திர காந்தத்திற் சமைத்த தூணிக
ளந்தர மதிக்குநீ ரளித்தல் வேணிலுங்
கந்தரம் பொழிதுளிக் காலுங் காட்டுமே. (உரு)

வேறு

சாந்தரைக்கு மடவார்கள் ஸீதிதொறுஞ் சவைதொறுஞ்சென்
மாந்தரைக்குங் குமச்சேறு மனைதொறுமும் வழுக்கெடுக்குந்
தேந்தரைக்கு ளுழவோர்க்குந் தெய்வநிலை போற்றுது
காந்தரைக்கும் பிடிவோர்க்குங் கைகூப்புங் கதிர்ச்சாலி. (உஎ)

வேறு

காமர்பொன் மாளிகைக் கணினி ரண்டுபான்
மாமணி வயிரத்தான் முகப்பு வாய்ந்திட
லேமமால் வரையிரு பாலும் பௌவநாட்
சோமனு மிரவியுஞ் சுடர்தன் மானுமே. (உஅ)

திங்களே முகமெனச் செய்து நான்முகன்
பங்கய முகிழினைப் பதித்த தாலன்றே
நங்கையர் குவிமுலை நாளுஞ் வெய்யவ
னங்கதிர் பரப்பினு மலர்ந்தி டாததே. (உக)

துண்ணிய கொழுநர்பாற் சுரத நாரியர்
முன்னிய புலவியின் மொழியை மேடைமேற்
பண்ணிய பசுங்கிளி பயிலும் பான்மைவான்
கண்ணியைப் பயிற்றுவ காம நூலரோ. (ஈ0)

வேறு.

சிறுகாலை யட்டில்புக லருத்தியுறச் சமைத்தல்கவை திருத்தி யூட்டன், மறுகாலை யென்னுது விருந்தமைத்தன் மகப்பெறுதன் மடநா ணச்சம், பெறுகாலை யின்புறுதன் முன்னுறங்கப் பின்னுறங் கல் பின்னெழாத, லுறுகாலை தொழுதெழுதல் பன்னிரண்டு மந்தணர்க் கற் புடையோர் செய்கை. (கக)

ஓதுமறை யாற்பிரம முத்தழலாற் றெய்வமுயர் பலியாற் பூதம், பேதமா னுடமதிதி பூசையாற் றருப்பணத்தாற் பிதுர்க்கள் யாக, மேதகுமை வகைவேள்வி யிவ்வகைசெய் தறுதொழிலும் விதியா லாற்றிப், போதநெறிக் கொருதுணையாய் மழைக்கொருவித் தாயு றைவர் புரிநூற் செல்வர். (கஉ)

மூலமறை மனுமோதி முறைபெறுசை வாகமத்தான் முதல்வர் பூசை, காலமுற நித்தியநை மித்தியகா மியங்களினுற் கருத்தி னூற்றி, யாலமமு துண்டபிரா னடியர்குழாத் திருந்தமுத மருந்தி னா தன், சீலமல துணைமாதே யுணர்ந்திருப்பர் முப்பொழுதுஞ் சிவநூற் செல்வர். (கஊ)

காலைதொறு முழையரொடு தூலாய்ந்து குடிமுதலாங் காப்புப் போற்றி, மேலைநூற் பாவலர்க்கும் வேதியர்க்கு மீந்துபல வேள்வி வேட்டுச், சாலைதனிற் சிவபெருமான் றமர்சனொடுந் தமர்களொடுந் தகவா யுண்டு, மாலைதொறு மொற்றுய்ந்து துயிலிடத்தும் பார்காப் பர் மனுநூற் செல்வர். (கச)

புங்கமா மறையோதி வாணிகந்தொட் டறுதொழிலாற் பொருள்க ளாக்கிப், பிங்கலற்குங் கருகூலம் போலிருப்ப தொருகூலம் பிரியாச் செல்வர், கங்கைமர பினிதுதித்துக் கலைபயின்று பொருள்வளர்த்துக் கலிகளாய, வெங்கோகட்டியர்தரும வேளாண்மை புரிந்திருப்பர் மேழிச் செல்வர். (கடு)

வேறு

மருவுறுநன் னெறிநிலத்து வாய்மையெனும் விதைதெளித்துப்
பெருகுகுண நீர்பாய்த்துப் பிறங்குசினக் களைகடிந்து
தருமமெனும் பயிர்வளர்த்தச் சகலபோ கமும்விளைக்கும்
பொருவருஞ்சீர்த் திருநகரம் புடார்ச்சுனபுண் ணியபுரமே. (கசு)

வேறு

அவ்வனஞ் செய்ய தர்க வருந்தவ வுழவர் யாரு
மெய்வரும் விதியீயர் பூட்டிச் சமிதைவித் தெதிர்ந்து வேழக்
கைவரு பருவ மெய்யாம் புனல் சொரிந் தமேக காலஞ்
சைவவை திவே ளாண்மைச் சத்திர மகங்கள் செய்தார். (கூ)

பண்ணிய தவங்கடானம் பரிவினற் புரிவார்க் கன்றிக்
கண்ணிலைற் கண்டுளார்களுங் கதியெனும் விதியை யோர்ந்து
நண்ணிய கலைகள் யாவு நவின்றருள் சூத னன்மிஞர்
புண்ணிய வேள்விச்சாலை புகுந்தனன் முனிவர் சூழ. (கo)

பொருந்தவச் சூதர் சூழாப் புலன்மகக் தேர்க டாவி
யிருந்தவச் சூதர் போலுமிருடியர் வருடி யேத்தி
வருந்தவச் சூதன் றன்னை மாதவ வியாத னென்னும்
பெருந்தவச் சூதஞ் சேர்ந்த பேரிசைக் குயிலெச் சூழ்ந்தார். (கக)

ஆசனத் திருத்தி வாழ்த்தி யருக்கிய முதல நல்கிப்
பூசனை புரிந்தி யாங்கள் புரிமகந் தொடுத்த காலை
வாசனை முகுர்த்த மன்றே வந்தனை பெரியோ யென்று
நேசனை வினவிக் கேட்பார் நிறைதரு புராண மெல்லாம். (கஉ)

பண்ணியல் பலபு ராணம் பகர்ந்தபின் பதிநா லென்ன
வெண்ணியல் சிவபு ராண மீரைந்தி லிலக்க மாக
நண்ணிய காந்தந் தன்னி னன்னகர்த் திருக்குற் றலப்
புண்ணிய புராண மெங்கள் புந்தியி லுவட்டா தென்றும். (கங)

அன்னதைச் சுருக்க மாக வறைந்தனை யடிகோய் தீர்ப்பான்
மூன்னுமந் திரத்தை யோதி மூலம்வித் தறியார் போலப்
பன்னரும் பலநூல் கேட்டுந் தவிர்ந்திலம் பதிமேற் றாகு
நன்னகர்ப் புராண மின்னு நன்கெமக் கருள்வா யென்றார். (கச)

மோனரீ துரைப்பச் சூதன் மொழிகுவான் மூக்க ணூர்க்குத்
தானமே யனந்தமாகு மவைகளிற் றவப்பூ வின்பத்
தேனமர் திருக்குற் றலஞ் சிவாக சியமா மீது
ஞானபக் குவத்தார்க் கண்றி யாவர்க்கு நவிலொ ணாதால். (கடு)

தன்மகன் முதலோ ராறு தசையர்நூற் குரிய சேனு
முன்னவர் களிய ராதி மூவைந்து திறத்தார்க் கோதார்
சொன்னநா லிருவ ருள்ளுந் தூயவர் நால்வர் தம்மி
லன்னமே யனைய ரானீர் பால்பிரித் தறிந்த வாற்றல். (கசு)

அதிகாயந் தேவ ராலு மறிவதற் கரிதா முண்மை
பதிவலி நலத்தி னீல வினைவுதல் வல்ல ரானீர்
பதிமுதலுரைத்த மூன்றிற் பரமெனும் பொருளைச் சேரும்
விதிவலி யுடையீர் நீரே யென்றுமேல் வியந்து சொல்வான். (கள)

வேறு.

சிர்பெருகு காந்தமெனுஞ் சிவபுராணச்செழுஞ்சங் கிதைகளாறிற், கார்பெருகு குழலுமையாட் கெம்பிரா னுரைத்தருள்சங் காசங்கிதை, யேர்பெருகுந் திருமடிமே லிருந்தருளிக் குமரகேத சிகனெங் கோமா, னேர்பெருக வுணர்ந்துகும்ப சம்பவனுக் குபதேசு நிகழ்த்தி னனால். (கஅ)

மாதவ ரிலுயர்மலய மாமுனிவ னதையுணர்ந்து வகைமை சாலப், பூதலத்தி லுண்ர்த்தியதா லகத்தியசங் கிதையெனவும் புகல்வர் மேலோ, ரீதலது சனற்குமர சங்கிதையுங் தருபொருளா மெழிற் செவ் வான, மீதிலெழு மதிபோலுங் குற்றுல மகிமையென வியந்து போற்றி. (கக)

விரிகூடக் கம்பகும்பக் களிறுபிளி றிடவுரித்து விரித்து வேங்கை யுரிகூட வுடுத்தருளி நடித்தருளுஞ் சிவபெருமா னுலக மீன்றாள் புரிகூடுந் திருமனைத்தின் பொருட்டாகக் குறுமுனிக்குப் புகன்ற காதை, திரிகூடத் தலமகிமை திரிகூட வரைமுதலாச் செப்பு கின்றான். (உ0)

நான்காவது புராண வரலாற்றுச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் கஅ0.

ஐந்தாவது திரிகூடமலைச் சருக்கம்.

கீத யாழிசைக் கின்னரர் கானமுங்
காதல் விஞ்சையர் பண்ணிசை கானமுஞ்
சீத மால்வரைத் தீங்குரற் கானமும்
வேத கானமு மிக்கது திக்கெலாம். (க)

முழைக டோறு முனிவர் குழாங்களே
யுழைக டோறு முயர்மகச் சாலையே
கழைக டேவுங் கதிர்மணி முத்தமே
மழைக டேவு மனுலியை மானுமே. (உ)

பந்தி பாய்முகில் பாய்மத மாவெனத்
தந்தி பாயுமத் தந்தியை வெற்பென
மந்தி பாயுமம் மந்திகள் பாய்தல்போ
லுந்தி பாயு முயர்வரைச் சார்பெலாம். (ங)

கான யாறுங் கடிமலர்ச் சோலைவாய்த்
தேன யாறுந் திசைபொரு கைமலைத்
தான யாறுந் தகைவன சோணையும்
வான யாறும் யமுனையு மானுமே. (ச)

செருவி லார்த்தெழு தேன்பொரத் தேனிரு
லருவி யார்த்திட வார்த்திடு மைவன
மிருவி யார்க்கும் புனத்தினு மெண்ணிலாக்
குருவி யார்ப்பக் குரல்பரந் தார்க்குமே. (ஞ)

குழுத மொத்த விதழ்க்குறக் கோதைமார்
கழுக நெற்றிக் கறிபடர் முன்றில்வாய்
விழுதி னேக்கு விலையென கோர்க்குகே
ளழுதி னேச்சுரமாத ளளப்பரால். (ஃ)

மேவறு.

சீர்மலி படிகப் பாறை பத்தியாச் செல்வான் மீனே
சீர்தரு கயல்போம் கொத்து நிறைதரு மடைப்புள்ளீட்டே

மூர்மணிச் சுடிகைப் பாந்த ளுற்கையென் றாதி யூதிக்
கார்மலி குளிர்க்குத் தீப்போற் காய்வன கிழக்கூன் மந்தி. (எ)

நகிலெழும் புகைபார்க் கென்ன நனிகெழு பொருப்பின் மாத
சகிலெழும் புகையும் வேட சடுபுனத் தகருச் சாந்த
மிகிலெழும் புகையும் வேத வேள்வியின் புகையும் விண்மேன்
முகிலெழும் புகைபோன் மொய்ப்ப முகிழ்ப்பர்வா னவரு நாட்டம் (அ)

ஆழ்புன லருவி யார்ப்பு மந்தண ரைந்து நூறு
வேள்வியினுர்ப்பு மேலை விண்ணவ ரார்ப்பு மாதர்
வாழ்புனக் கவண்கல் லார்ப்பு மணிவரை யார்ப்பு மாங்கே
யூழ்வலி கடக்கின் றூர்போ லுருமொலி கடக்கு மாதோ. (கூ)

மழைதரு முத்தும் வான மதிதரு முத்து நீண்ட
புழைதரு பணைக்கை நீலப் பொருப்பின்மா மருப்பின் முத்துங்
கழைதரு முத்து மேனக் களிறுகோ டுகுத்த முத்தும்
விழைதர வொளிருஞ் சாரன் மீஞ்ளிர் வான மேய்க்கும். (கo)

வேறு.

சோலை காட்டுந் துதையிரு ளாலிரு
வேலை காட்ட லிலாமையின் மெய்த்தவர்
காலை காட்டுவ வாவிக் கமலங்கள்
மாலை காட்டு மலர்தரு காவியே. (கக)

மாக மேனகை பங்கை யுருப்பசி
மோக நாடகம் பார்ப்பதின் மொய்த்தெழுர்
தோகை மாமயி லாடலைச் சோலைவாய்
மேக மேனின்று பார்ப்பர்விண் ணெலாம். (கஉ)

மலைக டாவு மருவிகள் வானதித்
தலைக டாவுந் தலைமதி மானின்மேற்
கலைக டாவுங் ககனத்து மேடைமே
னிலைக டாவு நிரைவரை யாடரோ. (கங)

கோல மாங்குயில் காவினிற் கூவுத
லால முண்டவ னிங்குள னுதலாற்

ஞாலம் வானந் தடவப் பெறீரென
மாலை யன்றோனைக் கூவுதன் மானுமே. (கரு)

அருவி யாடிக் கரைபுகு வார்சண்டர்
தருவி மானமொப் பாமலர்ச் சண்பக
மருவி மாருதத் தாலுகு மாமலர்
பொருவில் வானவர் பூமழை போலுமால். (கரு)

சால மாறற வம்பணை சாதியே
சால மாறற வம்பணை சாதியே
யேல மாரு மிலவங்க நாறுமே
யேல மாரு மிலவங்க நாறுமே. (கசு)

கானத் தும்பி கடாங்கவிப் பாலெழு
கானத் தும்பி கடாங்கவிப் பாலெழுத்
தானத் தம்பர் களிற்றெடுந் தாக்குகைத்
தானத் தும்பர் களிற்றெடுந் தாக்குமே. (கஎ)

கனமு ழக்குவ காலை மடங்கலுங்
கனமு ழக்குவ கான மடங்கலும்
வனம டுத்துறை மாகய மொன்றுமே
வனம டுத்துறை மாகய மொன்றுமே. (கஅ)

வண்டி னங்கண் மலர்வன சம்மதில்
வண்டி னங்கண் மலர்வன மாதரார்
கண்டு ளக்கு முகத்தலங் காட்டுமே
கண்டு ளக்கு முகத்தலங் காட்டுமே. (கக)

மாவி ருப்பை மகிழ்தரு வன்னியே
மாவி ருப்பை மகிழ்தரு வன்னியே
நாவி னித்த நவிற்றுவ வாசகம்
நாவி னித்த நவிற்றுவ வாசகம். (உ-ம)

கோட சங்குயி ஞுடுங் குலமரக்
கோட சங்குயி ஞுடுங் குலமயி
லாட சங்க மறையு மருவியே
யாட சங்க மறையு மருவியே. (உ-க)

வான நம்பையின் மாவிற் பலவின்மேல்
வான நம்பையின் மாவிற் பலவின்மேல்
வான நம்பையின் மாமயில் யாழ்செய
வான நம்பையின் மாமயி லாலுமே. (உஉ)

பூண்ட வாது புணர்முலை யார்நகை
பூண்ட வாது புணர்முலை யார்படா
ரான்ட சோக மமரரு நீழல்வா
யாண்ட சோக மமரரு மெய்துவார். (உங)

வேறு.

மன்றலயர் பெருவளங்க ளிவ்வகையால் வளர்ந்தோங்கி
மின்றலைய சடையார்க்கு முமைக்கும்விய ளுடரங்காய்த்
தன்றலையில் வந்தடித்தோர் தவம்வளர்த்துச் சிவம் வளர்ச்சுந்
தென்றலையும் வளர்க்குமது செண்பகப்பூந் தடங்காவே. (உச)

மற்றருரும் புகழ்கயிலை வடமலையிட் டெம்பெருமான்
முற்றுத களபமுலை முதல்வியுட னுறையுமிடங்
குற்றுலத் திருகருங் குளிர்மலர்ச்செண் பகக்காவுந்
தெற்றுக வுடையமலை திருகூடத் திருமலையே. (உரு)

பூவருக்க முதலாய புவனமெலாம் படைத்தளிக்கு
மூவருக்கு மூலக்குமிட மாதலான் முதுமறைகண்
மாவருக்கை யாய்முளைத்து மாதவஞ்செய் மகிமையினுற்
றேவருக்குந் தெரிவரிதாந் திருகூட வரைமூலம். (உசு)

வேறு.

தெய்வ முத்திரைக் காவென வளிபடாச் செண்பகப் பொழி
லென்னுங், கைவ சப்படத் தகைக்குபைத் தாதிணற் கமழ்திரு நீரு
ட்டி, மைவ னத்துறை நாளின்மேற் கோளின்மேல் வாணின்மேல்
வானோர்மேற், சைவ முத்திரை சாத்துமுத் தலைக்கிரி தண்டமிழ்த்
திருகூடம். (உள)

ஈன்று காப்பது மழிப்பது மறைப்பது மிதற்குமேல் வினையாட்டு
மான்ற பல்வகைக் காரண காரிய மவையெலா முறைதோன்றத்

தேதான்று காலமுங் கணிதமுங் கடந்தசேதார் சுடர்முளைத் திடுநாளின்
மூன்று காலமுங் தன்னிடை முளைத்திட முளைததது திரிகூடம். (உஅ)

தம்மை யேதமக் கறியொணு திருளெனச் சமைந்தமும் மலமோடச்
சொமை யேழுதன் முச்சுட செறிப்பது சென்னசஞ் சிதமேய
வுப்மை யேதொடிந் திப்மையே மறுமையே யுயங்கு முப்பவ நோய்க்கு
முப்மை யேய்மணி மந்திர மருந்தென முளைத்தது திரிகூடம். (உக)

பின்னு செஞ்சடை யெம்பிரா னெத்தலம் பிரியினும் பிரியாதே
தூன்னு கினறமால் வரையெனத் தமைப்பிரி தொறும்பிரி வாற்றுமே
மன்னு மாடக வரையிர சதகிரி மந்தர மெனமூன்றும்
பொன்னின்மூவகைக்கொடுமுடி யாமெனப்பொலிந்தது திரிகூடம்(உ0)

கவன நான்முக நாரணப் பிரளய கற்பகா லந்தோறு
மெவன மாகவித் தலத்திடைச் சிவபிரா னிருத்தலா லழியாமற்
புவனம் யாவையு மொருதலை யந்தர மொருதலை புரையில்லாப்
பவன மோர்தலை யாகநின் றெடுத்தருள் பழமலை திரிகூடம் (உக)

ஊற்றி ருந்தேதன் கமலமே லுவரிமே லோங்கன்மே லனம்புள்ளே
றேறற்றி ருந்துமுச் செயல் செய்வான் மூவடி வெடுப்பவர்க் கிடமாக
மாற்றி ருந்தபொன் மேகலை மூன்றெடும் வயங்குதெக் கணமேவி
வீற்றிருந்தசோதார் வடகெடுஞ் சயிலமே விரிதமிழ்த் திரிகூடம். (உஉ)

பொன்ம லைக்குமோர் முதுமலை புதுமையாற் புதுமலை கயிலாய
நன்ம லைக்கொரு துணைமலை யுவரிரும் ஞாலமேல் வளர்ந்தோங்குந்
பன்ம லைக்குமோர் தலைமலை திசைதொறும் பசுந்தமிழ் மணநாறுந்
தென்ம லைக்கொரு வடமலை சிவபிரான றிருமலைத் திரிகூடம். (உங)

வேறு.

ஆமையெழுத் தாலுலகை யருள்செய்வார்க் கிடமாகி
மாமையெழுத் தூடாடா மறைநான்கின் முதற்கிடந்த
வூமையெழுத் துருவாகு முயர்சயில மவ்வெழுத்தின்
சேமவெழுத் தொருமூன்றின் வடிவமே திரிகூடம். (உச)

ஆடலொரு மூன்றுகி மூவருவு மமைந்தார்க்குக்
கூடலொரு மூன்றுயுங் கூடமே லிருக்குமறைப்

பீடமொரு மூன்றுயும் பேரெழின்முத் தேவியர்க்கு
மாடமொரு மூன்றுயும் வயங்கியது திருகூடம். (கடு)

எக்குணமோ வெப்பொருளோ வெச்செயலோ வெனமறையு
மிக்குணரா வகையுணர்த்த யான்மாட்டேன் மெய்யடியா
ரக்குணமே யச்செயலே யப்பொருளே யானபிரான்
முக்குணமோ முச்செயலோ மூப்பொருளோ திருகூடம். (கக)

வேறு.

பொன்னின்மா மணியருவிப் பூமாலை காத்தேந்தி
வன்னிசேர் காத்தார்க்கு மணம்பூட்ட வருமிமையக்
கன்னிபோல் வதுகருணைக் காசினியா மடமகட்குச்
சென்னிபோல் வதுகனகத் திருமவுலி போல்வதால். (கஎ)

மூன்தையார் நதிசூடி முத்தலைவே லேயுமேந்தி
விந்தையார் கோடூர மதிவணங்து விடையேறு
மெந்தைபோல் வதுகுலத்தி லுலகின்ற பெருமாட்டி
தந்தைபோல் வதுகருணைத் தாய்போல்வ தூலகினுக்கும். (கஅ)

வேறு

பூமடந்தை தனமிசைந்து பாரிடந்து வானளந்து பொன்னே மேவி
மாமணியி னிறம்படைத்து வானரம்புள் ளேறியலை வாரி மேவித்
தாமரைமா மலரிலஞ்சி தளிர்ப்பூத்துச் செழுந்திகிரி சங்க மேந்தி
காமமா யிரம்படைத்த மால்போலுந் திருகூட ஞானக் குன்றம். (கக)

உந்திமிசை வந்துதடப் பாணியாற் குவலையங்க ளுவப்பி னீன்று
விந்தைசே ரம்புவனம் பலபடைத்துத் திசைமுகங்கண் மேவி வாணி
லிந்திரற்கு மிடர்நீக்கி யெழுகிரியின் வாகுமிகுந் திருத்த லாலே
முந்துபது மத்தயனே நிகர்காட்டுந் திருகூட முருகார் குன்றம். (ச0)

எத்தலமு மேகலிங்க முளதாகும் பஞ்சலிங்க மிசைப்பர் மேலு,
முத்தரகா சியிற்பதிட்டை கோடிலிங்கம் வடவருவி யுவரி மேய்ந்து,
மைத்துளிபெய் திருகூடச் சிலையெலாஞ் சிவலிங்க வடிவமாகி, யத்
துணையுஞ் சிவமாகி லெத்துணையென் றெடுத்துரைப்போ மதன்சீ
ரம்மா. (சக)

திரிகூடத் திருமலையை வலஞ்செய்தார் தீராத வினைக டீர்ந்தார், திரிகூடத் திருமலையைத் திசைதோறுக்கிப் பணிந்தவருஞ் சிவத்தைச் சேர்ந்தார், திரிகூடத் திருமலையின் கீர்த்தனங்கள் கேட்டவருந் தேவ ராஜர், திரிகூடத் திருமலைசார்ந் திருப்பவர்கண் மகிமைதுதி செய்யற் பாற்றே. (சஉ)

வேறு

என்றிவை பகருங் காலை யிவ்வகை தான்கிளை ஞர்
நன்றிசேர் கதிகள் பெற்றூர் நற்கதை நவில்வா யென்ன
வென்றிய முனிவர் கேட்ப வளமகிழ் சிறந்து சூதன்
குன்றினை வலஞ்செய் தான்சீர் முதற்கொண்டு கூற லுற்றான். (சஙு)

பொதியமே லிமைய நீங்கிக் குறுமுனி போதுங் காலை
யெதிர்தொழான் றவமால் பூண்ட விந்திரத் துய்ம்ம னென்னு
மதிகுல நிருபன் றன்னை முனைக்துகின் மதத்தி லேலை
யதிர்குரன் மதமா வேழ மாகெனச் சாபஞ் செய்தான். (சச)

நின்வர வுணரா வென்னை நேறிகொலோ சபிப்ப தென்ன
மன்னவன் வணங்கிக் கூற மலயமா முனிவன் முக்கண்
முன்னவ னடியார்க் காணின் முந்துற வெழுந்து தாழ்ந்து
பொன்னடி வணங்கார் யார்க்கும் புகல்வதிச் சாபமென்றான். (சஙி)

முனிவர சரணஞ் சாப மோசனம் புரிவா யென்னத்
தனிதொழு மரசைக் கும்ப சம்பவ னேக்கி யெங்கோ
னனிவரைத் திரிகூ டத்தை நண்ணிநீ வலஞ்செய் காலம்
புனிதமுற் றிடுவை தென்கிழ்ப் புறத்தொரு தடத்தி லென்றான். (சகூ)

பாயிர மறைதேர் கும்பப் பண்ணவ னருளாற் பின்ன
ராயிரங் கரிக்கு வேந்தர் படற்கையைத் திரப்பேர் பெற்றுப்
போயது குணிப்பில் காலம புனம்பல சுழன்று வேழ
மேயது தவத்தா லோர்நாள் வியன்றிரி கூடச் சாரல். (சஎ)

உலவுதென் றிசையிற் கொண்ட லுவாப்பிடி யெனப்போய் மேல்பாற்
குலவுவெள் ளருவிக் குன்றைக் கோட்டுமா வெனப்போ ராடிச்
சுலவியுத் தமபாற் சோலை முக்கனி சுவைத்துக் கீழ்பா
னிலவைவெண் கவள மென்று சென்றது பினைக்கை நீட்டி. (சஅ)

வேறு.

சோதி மால்வரை சூழ்ந்துதென் குணதிசைச் சுனையின்
மோது தண்புனல் பருகையி லொருகையை முதலை
காதி வெர்கய மிழுத்திடக் கயங்கரை யிழுப்ப
வாதி ஈ ம ாத் தாயிரம் யாண்டுபோர் மலைந்த. (சக)

தாலை மீதினி ணுயர்புடார்ச் சுனந்தனைச் சார்ந்து
கூல மேவிரின் றமர்செய்குஞ் சரங்குரை திரையி
னுல மேயெனப் பொருவலி முதலையா லயர்ந்து
மூல மேயென வோலமிட் டதுதனி முதலை. (நo)

ஓல மென்றலு முயர்பெரும் புடார்ச்சுன புரத்தின்
மூல மொன்றதாய் மூவடி வெடுத்தருண் மூதல்வ
னீல விண்டுவா யுறையுநா ணேமியம் படையாற்
கால வெங்கரா மடார்த்துநீள் கடகரி காத்தான். (நக)

முத்த லக்கிரி வலம்வரப் பெறுமுது தவத்தான்
மைத்த லக்கரி வடிவுமீபாய் வானவ வடிவாய்
மெய்த்த லப்பெருஞ் சுவர்க்கரா டெய்தினன் வேந்த
னத்த லக்கிரி மகிமைகேட் டவன்கதி யறைவாம் (நஉ)

வேறு.

பார்குட சண்டம் வேர்வ்வாய்ப் பகர்தரு தோற்ற நான்கி
னேரெழு பிறப்பிற் றெய்வ மீரேழு மக்க ளொன்பா
னீரின வினங்கு புள்ளு பப்பத்து நிலைநா லைந்தாங்
கூர்வன பதினெஞ் ஞுக யோனியெண் பத்து நான்கே. (நங)

இன்னவா மிலக்க மியோனி யெய்திய வுயிர்கட் கெல்லாம்
பன்னுபுண் ணியமே பாவம் பாவபுண் ணிய முச் செய்கை
பொன்னகர் நிரையம் பூமி புவனமாப் பொசிக்கும் போகு
முன்னது குறைவு மேறற முயன்றது பின்னு மாக. (நச)

தாங்கரும் பாவ மிகதான் றருமமுஞ் சிறிது செய்தான்
பாங்குசெய் தருமபாவப் பயனுண்டு பாரை நீங்கி
யோங்குசீர்த் தரும போக முண்டனன் சுவர்க்க மேவி
யாங்கது தொலைவின் வாழ்வு ரகற்றவர் தரத்து வீழ்வான். (நஞ)

விஞ்சையர் திரிகூ டச்சிர் விண்ணிடைப் புரியுங் கான
மஞ்செவி குளிர்ப்பக் கேட்டா னகன்றது தொடர்ந்த பாவ
மஞ்சன மறலி தூதர் வருமுனம் வந்து வாரீனர்
தஞ்சென விமான மேற்றித் தமனிய வுலகஞ் சேர்த்தார். (நிசு)

வரைத்திரு நாமங் கேட்ட மகிமையாற் சுவர்க்க மேவித்
திரைக்கட லமுத மாந்தித் தேவரோ டிருந்தா னின்னம்
பருப்பதச் சாரல் சார்ந்தான் றிசைநோக்கிப் பணிந்தான் செய்கை
சருக்கமே லரிக்கு நாதன் சாற்றிய கதையிற் காண்மின். (நிஎ)

ஒன்றெனப் பொருந்தா வேறு பிரிந்திடா வுற்ப வத்தி
னென்றுமுட் புகுதா நீங்கா விறையரு ளான்மா மூன்றுந்
தொன்றுதொட் டமைந்த சுத்த சொரூபமே வடிவென் றேர்ந்து
மன்றலந் திரிகூ டத்தி லுறையுமா மறைகண் மூன்றும். (நிஅ)

வெதிர்தரு தரள ராசி வெண்மையாற் கயிலைமா னுங்
கதிர்மதி வலத்தாற் பொன்னுன் மேருவே கடுக்குங் கண்டோர்
மதிவலி யிரும்பைத் தன்பால் வலித்தலாற் காந்த வெற்பாம்
புதியசீர்த் திரிகூ டத்தை நிகர்வதோர் பொருப்பு முண்டோ. (நிக)

வம்பறுப் பதும ராகம் வளர்வெயில் விரித்தலானும்
வெம்பரா மணியின் சோதி விரிதரு செக்க ரானு
மும்பரா லுகுத்த வேயி னெளிமணி நிலவி னுலு
மெம்பிரான் றிரிகூ டத்துக் கிராப்பக லில்லை மாதோ. (கூ0)

சித்தராய் விஞ்சை யோராய்த் தேவராய்த் திகழ்வோ ரெல்லாம்
பத்தராய்த் தருவாய் மாவாய்ப் பறவையா யுறைவர் மேன்மேன்
முத்தராய்க் கதிகட் கெல்லா முதல்வராய் விடுவ ரானு
லத்தனூர் திரிகூ டத்தி னதிசயம் விரிக்கற் பாற்றோ. (கூக)

வேறு.

குவிப்பாக வுரைத்ததெனச் சூதனெடுத் துரைப்பமுனிக் குமாத் தேதா ரெல்லாம், புவிப்பாக மறைவேள்வி தருமுன்னே யெங்களுக்குன் புராண வேள்வி, யவிப்பாக மெனவளித்தாய் திரிகூட வரைமகிமை யமுத வாரி, செவிப்பாகம் பெறதுதர்ந்து கவிப்பாகுஞ் சென்னவிடாய் தீர்ந்தோ மென்றார். (கூஉ)

ஆறுவது திருக்குற்றாலத் தலமகிமைச் சருக்கம். ங கூ

ஆன்றாண்மை யுயிராகி யயிர்க்கெல்லா மூணர்வாகி யறிவுக் கெல்லாஞ்
சான்றாகி மூப்பொருளுந் தானாகி வானாகிச் சதங்கள் பாடி
மீன்றாணுக் கிடமாகுங் கயிலாயஞ் சிவலோக மிரண்டென் பார்க்கு
மூன்றாகுங் குற்றாலத் தலமகிமை மொழிகவென மொழிவாம் பூதன். (1)

ஐந்தாவது திரிகூடமலைச் சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம் உசஙூ.

ஆறுவது திருக்குற்றாலத் தலமகிமைச் சருக்கம்.

கூரேறு மழுப்படையார் தலைக்கண்மகி தலத்தனைத்த கோடியேனுஞ்
சீரேறு மூர்த்தித்தலந் தீர்த்தமெனு மூவகையாற் சிறந்த தான
மீசேரு தலமாகு மெந்தையார்க் கதிகதல மிவற்றி னுள்ளு
மோரேழு தலமதிக மிவையிலொரு தலமதிக மூணர்த்தக் கேண்மின். (1)

வரமேவு திருவாலூர் சாளத்தி யருணைதில்லை மதுரை காஞ்சி, புரமாதி பலதலத்தும் போந்தாறைத லொவ்வொருவர் பொருட்டே யாகும், பரமான தனிமுதல்வ னூழிதொறு மூலகமெலாம் படைத்துங் காத்துந், திரமாக வரசிருக்கும் பரமரக சியத்தானந் திருக்குற் றலம். (உ)

வேறு.

பூதல விலாசந் தன்னிற் புதுமைசேர் தலங்கள் யாவும்
பேதமாங் கற்பந் தோறும் பிரளயத் தொடுங்கித் தோன்று
மாதலு மழிவு மில்லா வராதியே திருக்குற் றலங்
காதலி னறிவு மிக்கீர் காரண முணர்த்தக் கேண்மின். (ஊ)

பெருந்திரைக் கடல்க ளேழும் புடைபடு தீவுந் தாவிப்
பெரும்புறக் கடலு ணேமிப் பிறங்கல்கால் சாயப் பாய்ந்து
வருந்திரண் மேரு வாதி வரைகளுந் திசையும் பாரு
மொருங்குற வொருக்கி மேல்கீ ழுலகெலாம் புகுந்து தாக்கி. (எ)

பரந்தெழு புவன மெல்லாம் படர்ந்தபே ருகாந்த வாயி
னுரந்தெழு மண்ட மூலத் தங்கியின் சுடரான் மண்ட
வுரங்கெழு சண்ட வாயுக் கனலெலா மொடுங்கி வான
நிரந்தித் தூலாகா லோக நெடுவெளி யாய காலம். (ரு)

ஆருநீர் கனல்கா லண்ட மழிக்குநா ளழியா தாகிக்
கூருமால் வரையும் யாதுங் குறிக்கொண்டு திசைக டோறு
மேருறு குரோச மைந்தாய் நின்றது திருக்குற் றல
மேருவி லேந்திக் கங்கை மிலேந்தரம் பரனே போல. (கூ)

அப்பெரும் புவன மெல்லா மழியுநா ளழியா தாகி
யிப்புரங் கிரியும் யாறு மிருந்தவா றெவ்வா றென்னின்
முப்புர மொடுங்குங் காலை மூவர்வீ டென்ன மூன்று
மொப்புற நின்ற தென்று மொருவன தருளான் மன்னோ. (எ)

அரவணி சடையா னெங்கு மமர்கீனு மருந்தேன் கங்கை
கரைபொரு திரிகூ டத்துக் கலையெலா நிரம்பா நிற்பன்
விரவுபே ருலக மெல்லாம் வெயில்விரித் தெழுந்த தேனு
மிரவிதன் கிரணங் காந்தத் திசைதரு பொலிவு போல. (அ)

தருமமே திருத்தா னந்தவம்பல புரிந்தா ரேனுங்
திருவளர் திருக்குற் றலச் சிவபிரான் சன்னி தானந்
தருவினர் பணிவார்க் கன்றித் தொலைந்திட லரிது பாவம்
பரிதிசன் னிதியி லன்றிப் பஞ்சினைச் சுடுமோ காந்தம். (கூ)

வேறு.

ஆல வாய்திருக் காளத்தி காசியண் ணாமலை திருவாரூர்
மேல மன்றகந் திருவிரா மீச்சுரம் விடபுரிக் கவராகச்
சூல பாணியார் மற்றுள தலமெலாந் துணர்த்தபைஞ் சினையாக
மூல மாகவே யுலகெலாந் தழைத்திட முளைத்தது குற்றாலம். (ரு)

உடைய நாயகி திருமணக் குழுவின்மூ வுலகமு மொருங்கேறி
வடத னிப்புலந் தாழ்ந்துதெற் குயர்ந்தகாள் வானவர் தொகைக்கெல்
கடமு னிப்பிரா னெருவனே நிலபெறக் காசினிப் பெரும்பார [லாங்
மெடைத னக்கொரு தட்டெதிர் நின்றதா லிறைதிருக் குற்றாலம். (கக)

சங்க வீதிபொற் கந்தரந் திருமுகந் தமனியப் பெருங்கோயி
றுங்க வார்குழல் சண்பகா டவிபெருஞ் சொர்க்கமே திரிகூடம்
பொங்கு மாகட லுந்திபொன் மேகலை பொருந்துசித் திரகங்கை
நங்க ணுயகன் மருவுகுற் றாலமா ஞாலநா யகியார்க்கே. (கஉ)

ஆறுவது திருக்குற்றாலத் தலமகிமைச் சருக்கம். சக

மேவ ராவகி லாண்டமு மொடுக்கிமேல் விதித்தரு ளொருதேவன்
மூவ ராகவித் தலத்திடை முளைத்திட மூலமா நகராகி
யாவ ராகிலு முணர்த்தர வரியதா விந்நகர்ப் பெரும்பான்மை
தேவ ராசிய மென்பதே பரமரா சியமென வுரைக்கேமே. (கந)

வேத மாகிய குறும்பலா நீழலின் விரிஞ்சன்மால் வடிவாகிப்
பூத நாயக னெனவர சிருப்பவன் புவனநா யகி கான
நாத மாகிய விண்முர சதிர்தர ஞானசித் திரமன்றிற்
காத லாய்த்திரு நடம்புரி வதுதல மகிமையாற் களித்தன்றே. (கச)

இந்து வானிடை யிழிந்துகிழ் வழிந்தென வெழில்வரைத் திரிகூடம்
வந்து பாய்தரு திரையரு வித்துறை வரதன்மஞ் சனசாலை
நந்து வீதிசூழ் சினகரந் திருவுரு நண்ணுபா தலமாதி
யைந்து வாய்தலு மைம்பொறி வடிவமா மாடலம்பர னுர்க்கே. (கரு)

ஆர்த்த மூலமு மீறுமில் லாதவ னண்டமூ லமுந்தேறுக்
கீர்த்தி மூலமே யிளர்ந்தென நன்னகர்க் கிரித்தலே யலேமோதுந்
தீர்த்த மூலமுந் தலத்தின்மூ லமுமுயர் சிவலிங்க வடிவான
மூர்த்தி மூலமு முணர்வமோ வுலகொரு மூன்றையு முணர்ந்தாரும்.(கசு)

மனித ரோபெருந் தேவமோ வளர்மது கங்கையோ வாணிரு
புனிதர் சண்பகச் சோலையோ கற்பகப் பொதும்பரோ புவிபோற்று
மினிய குன்றமோ சிவலிங்க வடிவமோ வென்றுமே தாபேதந்
தனையுணர்த்துல தெம்மனோர்க் கெளியதோ சதுர்மறைக்கரி தாமேல். ()

வேறு.

புந்தியுற நினைந்தார்க்கே யருணகிரி தரிசனைக்கே புலியூர் பேறு
நந்துதவழ் திருவாரூர் பிறந்தார்க்கே யிறந்தார்க்கு நல்குங் காசி
யெந்தையார் திருவருளாற் பிறந்தார்க்கு மிறந்தார்க்கு மெதிர்கண்டார்க்
குஞ், சிந்தையுற நினைந்தார்க்கு மழியாத கதிகொடுக்குந் திருக்குற்
றாலம். (கஅ)

பிறந்தவர்க்கு முத்திதருஞ் சிவமுரசஞ் செவிகேட்கப் பெறலாற்
காட்சி, சிறந்தவர்க்கு முத்திதரு மெவ்வடிவுந் தெய்வவடி வாதலாலே,
யிறந்தவர்க்கு முத்திதரு மிறைதிருமந் திரஞ் செவியி லிசைக்கு
மாற்றா, லறந்தழைக்குங் குற்றால மறிந்துநினைப் பவர்க்குமுத்தி யரிதோ
வம்மா. (கக)

ளத்தலத்தி லெவர்புரிந்த பாதகமு மித்தலத்தி லெய்தத் நீருங்
கைத்தலத்தின் மழுவுடையார் குற்றாலந் தனிற்புரிந்த கடிய பாவ
மத்தலைநால் வகையிலற்று மித்தலம்விட் டகன்றாரே லவனி யாதி
முத்தலத்திற் சென்றாலு முடியாது முடியாது முடியா தன்றே. (உ0)

வன்னிதா னம்புகுழ்ந் மானததா னன்றேதாய மாட்டா ரேனுஞ்
சென்னிதானந் தொடுத்துத் திகழுமிரு வகைத்தானந் தேவ தேவன்
சன்னிதா னமுனிவண்டு சூழ்ட்டையத்தா லசன்றேடுஞ் சகல பாவ
மென்நிதா னமுநியும் பெற்றாலுங் குற்றால் மிகவார் மேலோர். (உக)

உம்மையுறு பாதகங்கள் பஞ்சாபோற் பறக்குமந்த வூதை யாலே
யம்மைதரு மலச்சேறு கழுநீராக் கழுவும்வட வருவித் தீர்த்த
மிம்மைவிண் யிருளோட்டுந் திருகூடப் பரஞ்சுடரை யிறைஞ்சுவார்க்கு
மும்மையுந் தீர்ந்தந்தியத்தி லருடருஞ் சன்னிதியழியா முத்திநல்கும்.()

மந்தமா ருதமீர வாளோச்சி யீசுநெடு வரைத்தண் சாரல்
சிந்துநீர் வடவருவி சிலம்பூட்டி யம்பிறைக்குஞ் செழுந்தேன் பில்கும்
பைந்தளிர்ச்சண் பகச்சோலை பாரதண்டங் கொடுபுடைக்கும் படர்
திக்கெல்லா, மிந்தநக ருறைவார்மேல் வந்தவினை தரித்துநிற்ப தெந்த
வாறே. (உந)

வேதாளம் பாடவொரு வெளியிலா டியபெருமான் வேதம் பாடப்
பாதாள வாய்தலுறை பணியரசுங் குறுமுனியும் பணிசெய் தேத்த
மாதாள மூமைபயிற்ற வரிபிரமர் முடி தாழ்ப்ப வானோர் போரி
யாதாளி யுறநடிக்குஞ் சிற்பொதுவுஞ் சிற்பரையு மதன்பாலன்றே.(உச)

இந்திரனூர்க் காதாரங் கருவூர்க்கு நமனூர்க்கு மெட்டாத் தூரஞ்
சந்திரசூ ரியர்முதலோர் பதங்களுக்குத் துருவபதந் தனிவேற் கந்தர்
கந்தமா தனமாதிக் கணபதிக்குக் கயிலாயங் கயிலை யார்க்குச்
சிந்தைசெய் சிவலோகந் தெளிந்தார்க்குப் பரமபதந் திருக்குற்றாலம்(உஙு)

புவலோகத் திருப்பவர்கள் சுவலோகம் விரும்புவர்மேற் போகம்
வேட்டுச், சுவலோகத் திருப்பவர்சத் தியலோகம் விழைந்திருப்பர்
தொலையா வேதன், றவலோகத் திருப்பவர்கண் மாலுலகம் விரும்புவரித்
தனைக்கு மேலாஞ், சிவலோகத் திருப்பவருந் திருகூடத் திருக்கும்வரஞ்
சிந்திப் பாரே. (உசு)

கயிலாயத் தினிலுறையுஞ் சிகண்ட பரமனுயர் கயிலை நீங்கி
மயிலாய சாயன்மட மங்கைகுழல் வாய்மொழியை மணந்து மேரூச்
சயிலாதி பொதியில்வரைத் தலங்களழி யினுமழியாச் சங்கக் கோயி
லெயிலாக விருப்பதனற் பூலோக கயிலாய மிதுவே யன்றோ. (உ எ)

சிவமதுகங் கையுங்கடவுட் செண்பகத்த டாகமுமேற் சித்தர்
வாணெர், தவமுனிவ ருவந்தாடும் வடவருவித் திரிகூடச் சயிலச் சார்பு,
நவநீதியுந் திரைகொழித்துக் கதிகொடுக்குஞ் சித்திரமா நதியுங் காண்
பான், புவனமிசை பிறக்கவின்னந் தவம்புரிவர் பொன்னுலகிற் புகுந்து
ளோருரும். (உ அ)

பொங்குமா கடலருவிப் புண்ணியதீர்த் தமுங்கடவுட் பூட்டா
வில்லுஞ், சங்கவீ தியுந்தாணு மாலயத்தொட் டிலுமாகி சத்தியான,
நங்கைபி டமும்வேதக் குறும்பலவு நன்னகரு நயப்பா லன்றோ, வெங்
கண யகர்பிரமா வாகிநெடு மாலாகி யிருந்தா னென்றும் (உ கூ)

பிதுர்கண்டந் தீர்த்தபுரஞ் சிவத்துரோ கந்தீர்த்த பெருமை மூதூர்
மதுவுண்டா னுபரிர்மீட்ட புரம்பவர்க்க மீட்டபுரம் வசந்தப் பேரூர்
முதுகங்கை வந்தபுரஞ் செண்பகா ரணியபுர முத்தி வேலி
நதிமுன்றின் மாநகரந் திருநகர நன்னகர ஞானப் பாக்கம். (உ ஒ)

வேடன்வலஞ் செய்தபுரம் வேழம்பூ சித்தபுரம் வேத சத்தி
பீடபுரஞ் சிவமுகுந்த பிரமபுர முனிக்குருகும் பேரூர் தேவ
கூடபுரந் திரிகூட புரம்புடார்ச் சுனபுரம்பொற் குறும்ப லாவி
சேடபுர மெனவிருபத் தொருகாமம் பெற்றபதி திருக்குற்றாலம். (உ க)

வற்றாத வடவருவி படிந்துசங்க வீதிதனில் வலங்கொண் டேகிப்
பற்றாத பிறைமவுலிப் பரமனையுந் தேவியையும் பணிந்து போற்றிக்
கற்றார்க ளுடன்கூடிக் கண்ணுதல்சீர் பாடியொரு கடிகைப் போது
குற்றாலத் திருந்தவர்கள் கயிலாயத் திருப்பர்கற்ப கோடி காலம் (உ உ)

பாவரா கிலுங்கொலைசெய் பழையரா கிலும்வேதப் பலவி னீழன்
மூவராய் முளைத்தபிரான் குற்றால மென்றொருகான் மொழிவ ராகி
லேவரா கிலும்புவன வேந்தரா யுலகாள்வ ரிருகாற் சொல்வார்
தேவராய் வீற்றிருப்பர் முக்காலு மெடுத்துரைக்கிற் சிவமேயாவர். (உ ங)

குற்றால மென்றொருக்கா னினைப்பவர்க்குப் பாவமொரு கோடி தீருங், குற்றால மென்றொருக்கா லுரைப்பவர்க்குப் புண்ணியங்கள் கோடி சேருங், குற்றாலந் தனிலிருந்து செய்யுமொரு தவமனந்த கோடி யாகுங், குற்றாலங் கண்டுதொழக் கூடினர்க்கே பரமபதங் கூடு மாதோ. (கச)

வேறு.

முத்தராய் விடித லாலே முக்கணூர் திருக்குற் றாலம்
பத்தராய் மேவு வார்க்குப் பரிசன வேதியாகு
மித்தரா தலத்திற் காண்போ ரியாவரு முயர்சங் கற்ப
சித்தராய் விடித லாலே தெரிசன வேதி யாமால். (கடு)

ஓரிடைப் பன்னீ ராண்டு ணுறக்கமற் றிருந்தான் பேறு
சீருடைத் திரிகூ டத்திற் சிவநிசி யொன்றே நல்கும்
வாரிசூழ் நிலத்திற் கோடி வளர்சிவ நிசியா லெய்தும்
பேரியற் பேறு மீங்கோர் பின்னுவாத் தினங ணல்கும். (கஉ)

ஆதலர் சாலே சோலே யாவின்வா யுறைகண் ணுடி
யோதுவார்க் குணவு தண்ணீ ருறுபந்தர் மடந்த டாகங்
கோதிலா வுரிஞ்சி சுண்ணங் கொலையுயிர் விடுத்த லேறு
மாதலைக் கெண்ணெய் கண்மீணுய் மருந்துநன் மகப்பால் சோறு. (கஎ)

அறுசமை பத்தோர்க் குண்டி யழிந்தோரை நிறுத்த லட்டிண்
பிறரறங் காத்த லேயம் பெண்போக மகப்பே றுய்த்த
னறியதீன் விலங்கூண் வண்ணு ணுவிதன் சிறைச்சோ றுதி
மறுதலத் தறமெண் ணுன்கு மணையறத் திவ்வூர் நல்கும். (கஅ)

சிலபல தலத்தின் மாதப் பட்டினி விரதஞ் செய்வோர்
பலனெலாங் திரிகூ டத்திற் பகலுண வொழித்தார்க் கெய்துஞ்
சலமறப் பிறவூர் மேவிச் சாந்திரா யணஞ்செய் தோர்க
ணலமொரு நிசியூண் விட்டுநன்னக ருறைந்தார்க் கெய்தும். (கக)

ஒருபொழு தருந்தி யோராண் டொருங்குநோற் றிருந்தார் பேறு
மிருபொழு தருந்தி யோர்நா ளித்தலத் திருந்தார்க் கெய்தும்
பருவமொன் றயலூர் நோற்கும் பலபல விரதப் பேறு
தருமொரு சோம வாரந் தன்னிலித் தலத்தின் மாதோ (சO)

ஆறுவது திருக்குற்றாலத் தலமகிமைச் சருக்கம். சரு

காமர்பூங் கொடியார் மோகங் கடிந்துடை காவி சாத்தி
மாமனத் துறவு பூண்டு மறுதலத் திருந்தார் பேறு
தேமலர்ச் சயன மேவித் தெரிவைய ருடனே யிவ்வூர்ப்
பூமனை வாழ்க்கை யெய்தும் புண்ணியர்க் கெய்து மாதோ. (சக)

ஐவகைக் கனலி நாப்பணீம்புல னடக்கி யோராண்
டுய்வகைத் தவங்க ளாற்றி யொருதலத் திருந்தார் பேறு
கைவரை மழுவ லாளன் கருணையஞ் செழுத்தை யுன்னித்
தெய்வமாப் பலவி னீழற் சிறுபொழு திருந்தார்க் கெய்தும். (சஉ)

அடைதர வரிய காணு மருவரைப் புறமு நாடும்
புடைபடப் பல்யாண் டோடிப் பூவலம் வருவார் பேறு
சடைமிசை மதியஞ் சூடுஞ் சண்பக வனத்தி லெம்மை
யுடையவன் சங்க வீதி யொருவலம் வருவார்க் கெய்தும். (சங)

பூதானம் பரிதேர் யானை பொன்வெள்ளி விளைவு கன்னி
காதானந் தயில மெள்ளுக் கலிபணி யடிமை யில்லங்
கோதான மன்ன தானங் கூறுமெண் ணிருதா னத்தி
னேதான பலனு மன்ன மிட்டுண்பார்க் கருளு மிவ்வூர். (சச)

சொரிதழ லங்கிட் டோமஞ் சோதிசேர் சோதிட் டோமம்
புரிதரு மிராச சூயம் பொங்கழற் சோம யாகம்
பரிமக முதல வேள்வி பலதலத் தியற்றும் பேறு
பெருகுமித் தலத்து மாதர் பிதுர்யாகஞ் செய்வோர்க்கெய்தும். (சஞ)

ஈண்பல வனங்க டோறு மிலைதின்றுங் கனிகாய் தின்று
மூண்பன வொழிந்துந் தீமே லுரைமே லொருகான் மேலா
வண்பல கால மெல்லாம் வருந்தினர் தவஞ்செய் பேறு
செண்பக வனத்தி லோர்நாட் செபுந்தல வாச நல்கும். (சசு)

பத்தராய்ப் பணிவார்க் கேனும் பலதவம் புரிவார்க் கேனு
முத்தர வயன மெல்லா மொருதலந் தருமே றிவ்வூர்ச்
சித்திரை விழுவே நல்குந் தெக்ஷிண யனப்பே றெல்லா
மத்தர்தந் திருக்குற் றாலத் தைப்பசி விழுவே நல்கும். (சள)

அத்தனங் கிருந்து நீங்கா தகிலமு மியற்ற லாலே
யெத்தலம் வதிந்தார் பேறு மெத்தவம் புரிந்தார் பேறு
முத்தரை கங்கை யாதி யுயர்நதி படிந்தார் பேறுஞ்
சித்திர நதிசூழ் சைவத் தெய்வமாத் தலமே நல்கும். (சஅ)

திருவளர் திருக்குற் றாலந் திரிகூட மென்னு நாம
மருவியங் கிருக்குண் டாகி யருட்பெருந் தலத்துக் காகி
மருவுபே ரூலக மீன்ற வல்லிபா லெம்மை யாளு
மொருவனுக் குரிய தென்று ணர்த்துதற் கெளிய தாமே. (சகூ)

வேறு.

என்னலு மிந்நகர்க் கிசையு நாமங்கண்
முன்னர்மூ வேழென முறையிற் கூறினை
யன்னவை விரித்துரைத் தருளு வாயெனச்
சொன்னமா முனிவர்க்குச் சூதன் சொல்லுவான். (ருo)

தொன்மையாந் தீவினைத் தொடர்ச்சி குவ்வதாந்
தன்மையாப் போழ்ந்தெரி தழுனைத் தாலமா
நன்மையா ரியந்தமிழ் நாமம் பெற்றது
சென்மநோ யறுப்பது திருக்குற் றாலமே. (ருக)

கடாக்கயம் பூசைசெய் கடவுள் வாழ்பதி
நடாத்துசீர் நற்கதி யெவர்க்கு நல்கலால்
விடாப்பெரு நன்னகர் நாம மேவுமாற்
புடார்ச்சுண புரத்தியல் புகலக் கேண்மினே. (ருஉ)

வேறு.

பராசர னருளாற் கந்தி பரிமள கந்தி யாகித்
தராதலம் புரக்கு நீதிச் சந்தனு ராசன் வேட்ப
நராதிப னரசுக் கேற்ப நன்மக வின்று னென்னே
னராகமுற் றிருங்கு வேட்டா னம்பியம் பாலி தம்மை. (ருங)

பேட்டன நடையார் மக்கட் பெறுதன்முன் றலைவன் வீந்தான்
வீட்டிமை னரசு வேண்டான் வியாதனை வரித்தாள் கந்தி
கோட்டமின் முனிபா லன்னூர் குணமுறுப் புணர்ச்சி யாலே
நாட்டமி லரசைப் பாண்டு வேந்தனை நல்கி னாரே. (ருச)

நோக்கிலான் மனைவி தாருத் தழுவிநூற் றுவரைத் தந்தா
ளாக்கமாம் பாண்டி பாரி யைவருக் கைவ ரீன்றுண்
மாக்குலத் துணைவராபு மகிதலம் புரக்கு மாசை
தாக்கிநூற் றுவரோ டைவர் தங்களிற் பகைவ ரானார். (நிநி)

வசுமக னுகி நந்தன் மனைபுகூஉப் புள்ளுஞ் சோகும்
விசைபெறு சகடு மாய்த்து வெறிமரு திடந்து வேழ
மசைவுற மல்லர் வீழக் கஞ்சனை யடர்த்த கண்ண
னிசைவினுற் பாண்டு மைந்த ரிகலினு மியாயா மென்று. (நிசு)

நூற்றுவர் சூதால் வென்று துவலருங் கானி லேவச்
சாற்றுபன் னீராண் டைவர் தணந்துபின் வளநா டெய்தப்
போற்றலன் புயங்க மேது பொருந்திலு நுத லாலே
யாற்றுதல் சமரென் றெண்ணி யண்ணல்பா சுபத முன்னி. (நிள)

செவ்வளர் திசைநா லங்கி சேணெழு சுடரொன் முக
வைவகைக் கனலி னுப்ப ணடியொன்றின் விரலொன முலே
குவ்விடை யூன்றி யோர்தாள் குறங்கிடைச் சேர்த்திப் பார்த்த
னவ்விழி துண்டந் தாக்கி யதிலெழு தீப நோக்கி. (நிஅ)

பூதமைம் பொறியி லாகப் பொறிபுலன் கரணத் தாகச்
சேதனத் தவையாய் மாயன் றேவர்கோ னிடருமாற்றி
யாதவம் பனிகார் நீத்திச் சிதலரித் தாகம் புற்றுய்ப்
பாதவ முளைப்ப மூக்கட் பரமனைப் பரவி நின்றுன். (நிசு)

மிக்கவன் றவஞ்சோ திப்பான் வேட்டுவக் கோல மாகித்
திக்கெலா மன்னங் கோலந் தொடருமோர் தேவ தேவர்
மைக்குழ லன்னம் பின்னே தொடரமற் றுருகோ லத்தைப்
புக்குறத் தொடர்வார் போலப் புகுந்தனர் பொருவில் லேந்தி. (சுஎ)

வரிசிலைப் பரம வேடன் வலியஞ்சிப் புகல்போற் பன்றி
குரிசில யடுங்கா லெம்மான் கொலைசெய்த துணரான் பார்த்த
னெருசில யுயிர்பெற் றென்ன வுருக்தன னிருவர் தாமும்
பொருசில குனித்துக் கார்போற் பொழிந்தன ரம்பு மாரி. (சுக)

அல்லினார் களத்து வேடனருந்தவ வேடன் வின்ணண்
கல்லினன் மல்லி னுற்கை கலந்தனர் வீழ்ந்தார் மேல்கீழ்
புல்லினு ரணங்கு பார்த்தன் புறங்கண்டு நகைத்தா ளன்னேனன்
வில்லினுற் புடைப்ப நாதன் விண்ணிடை மறைந்தா னன்மேற. (கூஉ)

தேவியுந் தானு மாகச் சேணிடை மறைந்த தேவைப்
பாவியே னுணர்ந்தே னல்லேன் பழுதுகொல் விளைத்தே னென்னைக்
கூவியே தொழுதான் முக்கட் குழகனே மழுவ லானே
யாவியே யுமையோர் பாகா வபயமென் றழைத்துங் காணுன். (கூங)

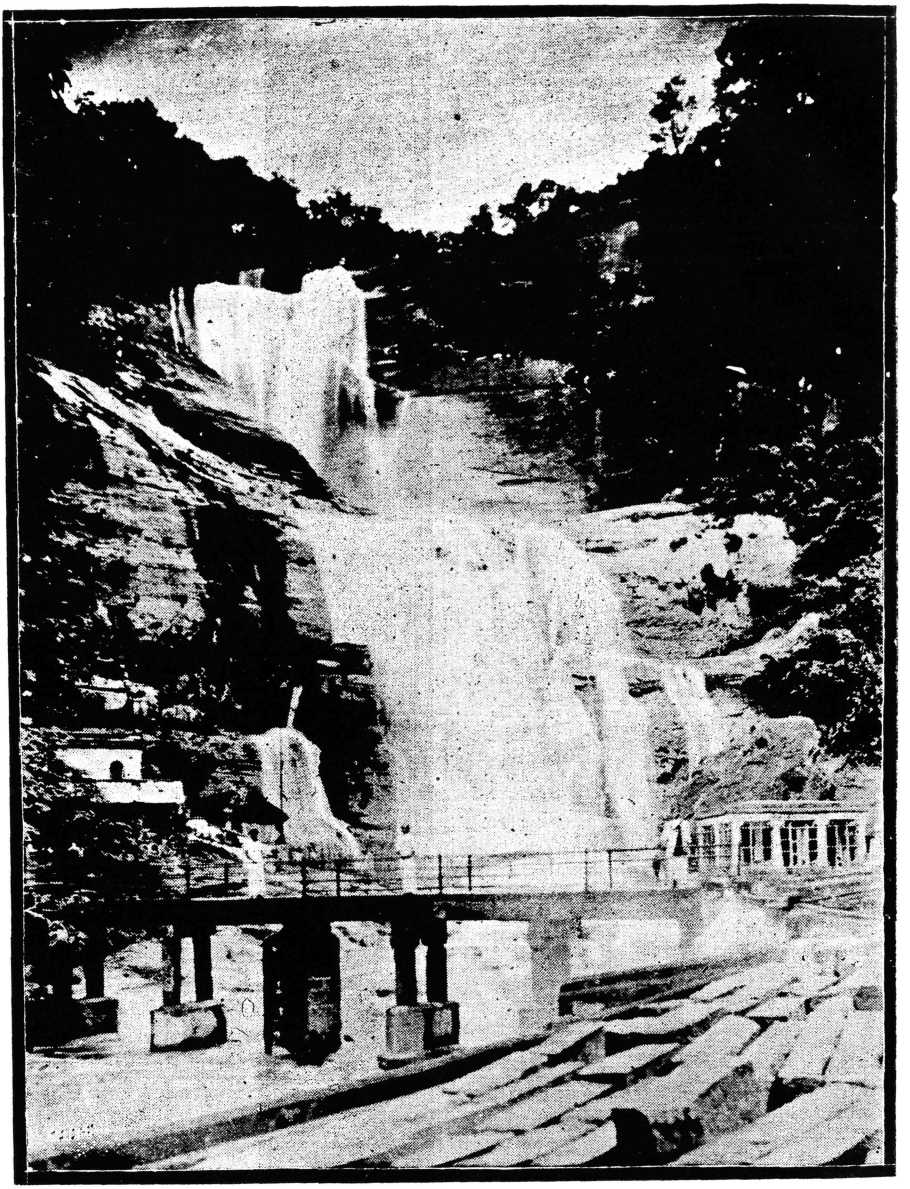
தீர்த்தனே யருச்சித் தேத்தித் திருவடி காண்பே னென்ன
வார்த்தமாந் தேவு மேவு மவ்வுளிச் சென்றான் கொன்றை
சார்த்திய மவுலி யாணைச் சம்புடத் துடனுங் காணுன்
வேர்த்துடல் சோர்ந்தா னுயி விடுப்பனென் றெடுக்கு மேல்வை. (கூச)

சேணுயர் விடைமேல் வந்து சம்புடந் திரிகூ டத்திற்
காணுக கடவுட் பஞ்ச தெரிசனத் தென்று காட்டித்
தாணுநா யகர்தாம் பாசு பதங்கொடுத் தருளிப் போந்தார்
கோணிலா மனத்தன் போற்றிக் குறும்பலாச் சாரால் சேர்ந்தான். (கூடி)

கோதிலாத் திருக்குற் றலங் குறுகினன் பணிந்தான் சங்க
வீதிவாய்ச் சென்றான் முன்செய் வியன்குருத் துரோகந் தீரச்
சோதிவெண் கதிர்பூ சித்த சோமசே கரனைக் கண்டா
னெதுபங் குனியாந் திங்க ளுத்திரத் தருச்சித் தானே. (கூசு)

மேற்றிசை முகமா மீசன் விநாயகன் சிகரங் குன்றந்
தேற்றுதீர்த் தலமே டைந்து தெரிசனம் பரிவாற் பெற்றுத்
தோற்றிய வைந்தே டாறுச் சோதிசம் புடமுங் கண்டா
னற்றுற வெடுத்தா னுக மாவிகண் டெடுத்தா லென்ன. (கூஎ)

ஆதிகாட் சம்பு டங்கண் டருச்சன னெடுத்த வாற்றாற்
பூதிசா தனத்தோர் போற்றும் புடார்ச்சுன புரமா மிவ்வூர்
மீதுள நாமச் செய்கை விளம்புறு சருக்கந் தோறுங்
காதைகள் விரிக்குந் தெய்வக் காரண வகையிற் காண்மின். (கூஅ)

குற்றாலம் நீர்வீழ்ச்சி.

மொருவரும் திரிகூ டத்துப் புடார்ச்சுன புரம்மோ லெங்கு
மொருதலம புவளத் திலலை யும்பர்வா னகத்து மாங்கே
பெருகுமித் தலத்தை நீங்கிப் பிறதலம் புகுவா ரில்லின்
றிருவினைக் கிருகை யூரிற் சென்றுதிக் குழல்வார் மன்னோ. (கூக)

பாயிர மறைக ளாலும் பகரரி தான சுங்கை
கோரிருந் தலமுக் தெய்வக் குழாங்களின பெருக்கு நாளுர்
வாயினு மனைக்கற் பாற்றோ மகிதலத் தாங்குஞ் சேட
மூயிர நாவி னலு மசைக்கிலு மலையா தெனமுன. (மா O)

வேறு

தில்லையி லுஞ் சேதுவி லுங் காசியி லும் வாரிபெறுந்
திருக்குற் றாலஞ், சொல்லையி லுநா வுறுங் கேட்கையி லுஞ் செவி திறக்குந்
துறக்கம் போலு, மெல்லையினில் வளர்நீர்த்த மகிமைகூ றெளமுனிவ
ரினம்பூங் கன்னற், கொல்லையினின் மேய்ந்தசெழுங் கன்றுகண் போற் சிந்தையவர்
கொண்டார் பன்னோ. (ஈக)

சனிபால காகமெனு மழுதகரர் மாதவத்தோர் கருதிக் கேட்ப
முனிமூல நதிமூல முரைப்பதரி தரைக்காலு முக்கண் ஞானத்
தணிமூலப் பொருளிருக்குஞ் சாமல்சூழ் திருகூடச் சிலைக் கங்கை
கனிமூல முரைப்பதரி தபனருளா லுரைப்பனென கயில்வாய் நூதன்.(

ஆறுவது திருக்குற்றாலத் தலமகிமைச் சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம கூகரு.

ஏழாவது வடவருவிச் சருக்கம்.

பரையிடத்தி லிருத்துபுடார்ச் சுனபுரத்தி லுலகமெலாம படைக
குங் கால, முரையிடத்து முணர்விடத்துங் கடந்தாணை புருதிபமா
கனத்தோ செல்லாந், தரையிடதி லுவந்தாட்டப் புனல்வேண்டிப்
பரவுதலுங் கனிமுக் கோட்டு, வரையிடதி லவனருளால் வருமூல
நீர்த்தம்வட வருவித் தீர்த்தம். (க)

கடலேழு நதியேழுந் தொன்று புன் வரையிலெழு கடலாய்த்
தோன்றுந், தடமேவு நதிமகிமை பாடியருந் திசணத்துத தலவரோடி,

யுடன்மேவு நந்திகணத் தவராடிச் சிவசணத்தா ருவப்பி ஞடி
யடலேறுந் திரிகூடப் பெருமானே யுவந்தாட்டி யருள்பெற் றாரால். (உ)

குடிலேதா மேவிவரு மாயைகா ரணமாகக் குளிர்வா னதி
நெடியமேரு லகனேத்தும் படைப்பதற்குக் கமண்டலநீர் நிகராய் மூக்க
ணடிகளா டலுக்குரிமை யாதலாற் றிரிகூட வசலக் கங்கை
சடிலமேற் கங்கையினு நூறுமடங் கதிகமெனத் தக்க தாமால். (ஊ)

பவமதுகங் கையகலாச் சகாருய்யப் பகிரதனும் பண்டு தோன்
றுந், தவமதுகங் கையுஞ்சுருதி விரிகூடத் திரிகூடச் சயில மேவி
நவமதுகங் கையிற்சொரிந்து நாதனேப்பூ சனைபுரிந்து நவைக டீர்ந்த
சிவமதுகங் கையுந்தனக்கீகார் துறையாக வுடையதுசித் திரப்பூங்
கங்கை. (எ)

மவுனநெறித் தாபதர்கண் மாறாது தவம்வேள்வி வளர்ப்ப தாலே
கவனவெறித் தானவரூற் பிரளயத்தா லழியாமற் கற்பந் தோறுஞ்
சிவனயன்மா னானபிரான் றிருவருளால் வரைகாத்துத் தேவி வாலை
புவனேதிரி புரையாவா ளினிதுறைசண் பகத்தடமோர் புறத்த தா
மால். (ஏ)

கங்கைகரு மதையமுனை சிந்துகோ தாவரிகா வேரி யாதி. மங்கலமா
நதிகளெலாம் வற்றியகா லங்களினும் வற்று தாகிச், சங்கமறு
குடையபிரான் றிருவருளாற் புதுவாரி சயில மீதிற், பொங்கி
யெழு மாதலினற் பொங்குமா கடற்றுறையும் பொருந்து மோர்
பால். (ஐ)

தடமாகு நதியாகுங் கடலாகும் வரையருவி தானே யாகு
மிடமாகுஞ் சேய்த்தாகு மெத்தலத்தும் வளர்தீர்த்த மிமைய மீன்ற
மடமாதி னிடத்தார்க்கு வலமாகி யணித்தாகி வாலை ராட்டுங்
கடமார்மஞ் சனம்போலுந் திரிகூட வடவருவிக் கடவுட் டீர்த்தம் (ஒ)

கூவறட மொருகோடி கொடித்தபலன் கொடுக்குமொரு குவளை வாவி
வாவிசூ னியொருகோடி வழங்குபல னெருநதியே வழங்கா நிற்குந்
தாவுநதி யொருகோடி தருபலனுஞ் வரையருவி தானே நல்கு
மேவருவி யொருகோடி யுதவுபலன் வடவருவி விளக்கு மாதோ. (ஓ)

கிரிகூடந் தொறும்பாயு நதிக்குயர்ந்த தூத்தரவா கினியே யென்னு
விரிகூட விரித்துமறைச் சுருதிமிரு திகள்யாவும் விளம்பு மானு
லரிகூட மயன்கூடஞ் சிவகூட மெனமுனிவ ரமர ரார்க்குக்
திரிகூட வரைபாயும் வடவருவி மகிமைதுதி செய்யற் பாற்றே. (கூ)

பாவமொடு புண்ணியத்தின் வகைபிரிக்க மாட்டாவாம் பலவாந்
தீர்த்தம், பூவையுங்கிள் ளையும்பாலின் புனல்பிரிக்க மாட்டாமை போல
மேலாந், தூவியனம் பிரிப்பதுபோற் சுகிர்தமெனும் பால்பிரித்துத்
தூலங்கக் காட்டித், தீவினைபைக் கழுதாப் பிரித்தெறியுந் திரிகூடத்
தெய்வக் கங்கை. (கo)

மேலேறிச் சுவர்க்கபதம் புகுவார்க்கும் பிரமபத மேவு வார்க்கு
மாலேறு வைகுந்தம் பரமபதஞ் சேர்வார்க்கும் வரம்பில் காலங்
காலேறிச் செலவரிய பதந்தோறுஞ் செலுத்துதலாற் கதிகட் கெல்லா
நூலேணி நிறுத்தியதாந் திரிகூட வடவருவி நுவலுங் காலே. (கக)

சத்தநர கினுந்தொலையார் புவிமீதிற் பிறந்துபா தகங்க டீர்ப்ப
ரித்தரணி தனிற்பிறந்தார் பாவமெலாங் கங்கைதனி லெய்தித் தீர்ப்பா
ருத்தரகங் காநதியின் பாதகமு மிதுதீர்க்க வரிய தானுற்
சித்திரகங் காநதியை யொத்ததொரு நதியுளதோ செகங்கண் மூன்றில்.

வேறு.

மொழிபடர் கலைநூல் வல்லீர் முழுத்தபா தகங்க ளெல்லாஞ்
சுழிபடர் கழுநீ ராகத் தொலைத்திடுந் திரிகூ டத்திற்
செழிபடர் நதிக்கு நாமந் தெய்வமாக் கதைகள் கூறி
லொழிபடா வனந்த மாகு மவையிலொன் றுணர்த்தக் கேண்மின்.(கூ)

கணத்தினு மோரூர் வைகான் கடிநகர் பதியொன் றில்லான்
பணத்தர வல்கு லாரைப் பாவைபோற் பார்ப்ப தல்லான்
மணப்பதில் விரகில் லாதான் வறுமையாற் சிறுமை பூண்ட
குணத்தினன் சிகைநூன் முஞ்சிக் குறியினன் மறையோ னேகன்.(கச)

பந்தியாம் பதிதோ றேற்றும் பசிக்குண வில்லா தேம்பிக்
கந்தையே துகிலாச் சுற்றிப் புற்கையிற் றரைஞாண் பூண்டு
சிந்தைவேட் டதற்கே மாந்து திரிந்தனன் மெலிவா னந்தோ
மூந்தையே தவஞ்செய் யாதா ரிம்மையின் முயன்ரு லுண்டோ. (கரி)

கடுங்கதிர் வேனிற் காலங் கையிலுன் பெய்யைப் போர்த்தான்
குடங்சையுங் குளிர்கா லத்தைக் குறங்கினிற் புதைத்தான் வாடை
யடிப்பனிச் சிசிர கால மருங்குளிர்க் காற்று ணுகி
நடுங்கின ணெடுங்கி யாங்கோர் நம்பரா லயத்துட் சென்றான். (ஙசு)

தாலமே லடிச்சு டஞ்சித் தழலிடைக் குதித்தான் போல
வாலும்வெங் குளிரா லஞ்சி யாலயத்தினிங்கஞ் சாத்துஞ்
சீலையைக் கவர்ந்து போர்த்தான பாதகச் செந்தீ யத்தக்
காலிபில் வீசப்ப மேனி கருகிக்கன் மாட ணுனன். (ஙள)

அற்றைநாள் வரலா றீச ணுலயக் களவா லென்று
பிற்றைநா ணுணர்ந்தான் சீசாரம் பிறரிடைப் புரிந்தார்க் கெல்லாம்
பற்றுவ தொன்றே பாவம் பரனிடைப் புரிந்த வாற்று
ணுற்றதே சிவத்து ரோக மொன்றினுக் கிரண்டா யற்றே. (ஙஅ)

திருந்திழை வாம பாகத் தேவிணு லன்றி யிந்தப்
பொருந்துபா தகங்க ளியாவும்போக்கரி தென்று தேறி
யிருந்தொரு தலத்தே முக்க ணிறைவனைத் தியானித் தேத்தி
வருந்தின னிரங்கு காலே வள்ளலா ரிரங்கி யாங்கு. (ஙக)

வானமே லெழுந்த வாக்கு வடபுலத் தொருத்தற் றென்பா
லானதீர்த் தங்க ளாடி னகலுநின் பாவ மாங்கோர்
ஞானமார் நதியி லென்று நவிற்றலுங் கவற்சி தீர்ந்து
கானமார் பொழில்சூழ் சிந்து கங்கைகர னிந்தி யாடி. (உ0)

நன்னரு மதையே கோதா வரிசுறங் கண்ண வேலரி
பொன்னியை வையை சேது பொருணைமற் றுளவாங் தீர்த்தங்
கன்னியத் துறையு மூழ்கிக் கனவரை வலம்கொண் டேகிச்
சென்னியின் மதியம் பூண்டார் சிவதிரி கூடஞ் சார்ந்தான். (உக)

கண்ணிய கொன்றை வேய்ந்தார் கமழ்திரி கூடச் சாரற்
புண்ணிய நதியி லாடும் போதினின் மறையோன் செய்த
திண்ணிய பாவ மெல்லாந் தீர்ந்துடன் மாசு நீங்கி
விண்ணிருள் கிழியத் தோன்றும் விரிசுட ரொளிபோ லானன். (உஉ)

அருவியர் திரிகூ டத்தி லந்தி படிந்து பாவ
மொருவினன் வறுமை தேய மொழிந்தனன் மறைதியான் வாழ்வும்
பெருகொளி வடிவும் பெற்றான் பெற்றவாச் சரிபத் தாலே
திருநதி தனக்கு நாமஞ் சித்திர நதியா பிற்றால். (உக)

வேறு.

கங்கைபிர யாகைவட சிந்துதோ தாவிகா வேரி வாணி
துங்கநரு மதையமுனை கண்ணைகவு நமைசரயு சோணை யாதி
யெங்குமுள நதிகளும்புண் ணியநதிசித் திரநதியென் றிதன்பால் வந்து
தங்கியுவந் தாடுமொரு பாகமதி மாகமதி தனனின் மாதோ. (உச)

முற்காட்டும் பலதலத்து மூன்றரைக்கோ டியதீர்த்த மூழ்குஞ் பேறுங்
கற்காட்டி யெறிதிரையின் கவண்காட்டிப் பாவமெலாங் காகம் போலப்
பிற்காட்டி யிரிந்தோடப் பிறவியெனும் பகையோடப் பெரிதாந் தெய்வ
விற்காட்டுத் திரிகூட வடவருவி நல்குமென விளம்பும் வேதம். (உடு)

பூநாறுங் கற்பகத்தின் போதாடிச் சண்பகத்தின் பூந்தா தாடி
வானாறு தலைமடித்து மதிசூடுந் திரிகூட வரையெம் மானைக்
கானாறு மலர்சொரிந்து கங்கைபூ சித்தமது கங்கை யாறுந்
தேனாறு தனிற்படிந்தார் சென்றிருகா லமும்படியார் செனன வாரி.

வேறு

வாவிகட் கதிகங் கூடல் குடந்தைவண் புலியூர் வாவி
யோவிலா நதியிற் கங்கை யுறுதிரி வேணி சங்கந்
தாவுமுந் நீரிற் சேது தடவரை யருவிக் கெல்லாந்
தீவமாந் திருக்குற் றாலந் திகழ்வட வருவித் தீர்த்தம். (உள)

ஓர்நதி யிடத்தி லந்து மொடுக்கமுச் சடக்கி யென்றும்
வார்புன லிடையே நின்று மாதவம் புரிவார் பேறு
கூர்பனிச் சிகர நாளிற் குலவுசித் திரப்பூங் கங்கை
நீர்படிந் தொருநாட் செய்பு ணித்திய கருமம் நல்கும். (உஅ)

வேறு.

மாகமா மதிதோறும் பிரயாகை மாதீர்த்தம்
பாகமா மதியினராய்ப் பல்யாண்டு படிந்தபல

ஞகமா மதிச்சடையார் வடவருவி நயந்தொருநாட்
சோகமா மதிநீங்கத் தோய்ந்தாரைத் தோய்ந்திடுமால். (உக)

தாமாக மூழ்கினர்க்குந் தாமொருவர் பொருட்டாலே
யாமாறு மூழ்கினர்க்கு மாசூச முடம்பழுக்குப்
போமாறு மூழ்கினர்க்கும் புனல்வழுக்கி வீழ்ந்தவர்க்குங்
காமாரி சித்திரப்பூங் கங்கைபோ கதிதருமால். (கூ0)

அனைத்தாகும் பிறநதிக ளாடினர்க் களவளவி
லெனைத்தானும் பலனுதவு மெதிர்ந்தார்க்கும் பணிந்தார்க்கு
நினைத்தார்க்கும் புகழ்ந்தார்க்கு நீரிலொரு துளியாக
நனைத்தார்க்குங் கதிகொடுக்கு நன்னகர்ச்சித் திரநதியே. (கக)

ஆலநறுங் கழைதூர்தொட் டயில்வதெனக் காலமுதல்
வேலைமர பினிற்கதிகள் வியந்துதவும் பலகதிகள்
காலையினு மாலையினுங் கடும்பகலும் வடவருவி
பாலையடி கட்டிதருஞ் சுவைபோலப் பலன்றருமே. (கஉ)

வான்றொடருந் திரிகூட வரைச்சாரல் வடவருவி
தோன்றியொரு நாண்மூழ்கத் தொல்வினைகள் கழிந்தோடு
மேன்றநா விரண்டாடி லிவ்வினையவ் வினைதேயு
மூன்றுநாண் மூழ்கினவர் கருக்குழியின் மூழ்காரே. (கங)

அரிதான வடவருவி யாடுவார் வினைகழுவி
யிருதான தம்மையறிந் தேதற்றதலை வனையறிவா
ரொருதான மந்நதியி லுயர்மறையோர்க் குதவுமது
தருதானப் பெருக்கமதாய்ச் சந்தானம் பெருக்கிடுமால். (கச)

மித்திரரும் வளநாடு மெய்புணர்வு மனைவாழ்வும்
புத்திரரும் பேரரசும் பொருள்பலவும் புரிந்தருளுஞ்
சத்துருவின் வலிதொலைக்குஞ் சகலபா வமுந்தீர்க்குஞ்
சித்திரமா நதிப்புனலிற் சிறுகாலை படிந்தார்க்கே. (கரு)

எலமேவ விரும்பினவர்க் கறம்பொருளின் பமும்வீடுஞ்
சாலவே கொடுத்தருளி யெழுபிறப்புந் தவிர்ப்பதனன்

ஞாலமே லுவந்தாடுந் தவத்தோர்க்கு நான்குவகைப்
பாலுமாம் வடவருவி மருந்துமாம் பவப்பிணிக்கே. (ஙசு)

வேறு.

அயனாள் விழுவி ழாகா ளட்டமி பதினென் கண்ணல்
வியனமர் திருவா ராட்டு மேதகு மாத நாட்கள்
பயனமர் மூப்பான் மாசம் பகர்வட வருவி யாடி
நயனமூன் றுடையார் சேவை நண்ணினர் பிறவி நண்ணார். (ஙள)

மூன்னுவாப் பின்னுவாநாண் மொழிந்தசங் கிராந்தி தின்கண்
மன்னுமூ பின்னு வாநாண் மதிகதிர் பாந்தள் சேர்நா
ளின்னவை யொன்றி லொன்று சதமடங் கேற்ற மாகு
மந்நதி படிந்தார்க் கேற்ற மாயிர மடங்கு மேன்மேல். (ஙஅ)

பிறந்தநாண் மூழ்கி னுர்க்குப் பிறப்பரி தாகும் யாண்டு
சிறந்தநாண் மூழ்கி னுர்க்குச் சிறப்பெதி ரெடுப்பர் தேவ
ரிறந்தநா ளறிந்து மூழ்கி லிறந்தவர் மூழ்கார் கும்பி
மறந்தநா ளவரைக் காலன் மறக்குநாண் மறக்கு நாளே. (ஙக)

திருவளர் திருக்குற் றுலச் சிவபுரஞ் சேரும் போது
மருவினீர் படியும் போது மமலனைப் பரவும் போது
மொருவரை யொருவ ருன்னி லிருவருங் கதிபெற் றுய்வார்
கருவரைப் பிறவி காணு ரவர்தமைக் கண்டு ளோரும். (சஐ)

வேறு.

அந்தவுவாச் சங்கிரமம் விதிபாதம் வைதிருதி யையம்பா ணென்னு
பந்தமனுப் பதினென்கு யுகநான்கு மாளையநாள் பத்தோ டைந்து
தொந்தமா மட்டகைகள் பன்னிரண்டாப் பருவநாட் டொண்ணூற்றாறு
மூந்துபுனற் றுறைபடிந்து தருப்பிப்பார் பிதுர்க்கடன்கண் முழுதுஞ்
சீர்ப்பார். (சக)

தாம்பெற்றூர் தத்துமகார் தந்துணைவர் பெறும்பாலர் தனையை பால
ராம்பற்றுல் வளர்த்தமகா ரவனருளா லரிவைபிறர்க் கருளும் பால
சோம்புற்ற பரிசதனு லுயர்ந்தவரென் றிருநால்வ சோதுங காலை
யேம்புற்ற துயர்தீர விறந்தார்க்குத் திலநீரா லிறைக்கு நீரார். (சஉ)

வேறு

சேணில்வைத்த மதிச்சடையார் சித்திரகங் கையின்மூழ்கிப்
பேணிவைத்த தினத்தொருநாட் பிதுர்ப்பலிவைத் திடுவாரே
லேணிவைத்தார் சுவர்க்கபதத் தெள்ளுடனீ ரிறைப்பார்கள்
காணிவைத்தா ரவர்களுக்கே கயிலாயஞ் சிவலோகம். (சஈ)

அந்நிலையே பிதுர்ப்பலிக ளமைத்திடுதற் கமையாதேற்
கன்னிநீர் வடவருவி கலந்தாடித் தருப்பணஞ்செய்
தின்னியன்மா மறைவாணர்க் கியன்றபொருள் வழங்கினர்
பன்னருந்தென் புலத்தார்க்குப் பரகதியை வழங்கினர். (சச)

பிள்ளையுஞ்சுற் றமுநீங்கப் பிறநாட்டி லிறந்தார்க்கும்
விள்ளுமிரு நால்வர்களி லொருவர்விரைந் தேதகியத்தத்
தெள்ளருவித் தடத்தொருநாட் சென்றுதருப் பிக்கிலவை
யெள்ளினுக்கா பிரம்வருட மிருப்பர்சுவர்க் காதிகளில். (சடி)

புத்திரரில் லாதிறந்தோர் துன்மரணம் புக்கிறந்தோர்
சத்தநர கிடையழுந்தித் தவிக்குநா ளெவரேனுஞ்
சித்திரமா நதிக்கருணைத் திரைக்கரத்தி லெடுத்தம்பி
னத்தியளித் தாரவர்க்கே யமசளித்தார் வானுலகம் (சஈ)

வேறு.

முத்தணியார் வரம்பழித்தோர் முதுகுரவர்க் கிடர்புரிந்தோர்
முக்கண் ணிறை, நத்தணைநான் முகத்தோணி யிகழ்ந்தோர்பல் லுயிர்
செகுத்தோர் நன்றி கொன்றோர், கத்தணவிட் டமர்க்களத்தி லோடி
னோர் நம்பினர்க்குக் கபடஞ் செய்தோர, தெத்துணைப்பா தகரேனும்
வடவருவி படிந்தவர்வீ டெய்து வாரே. (சள)

அந்தணர்கண் முனிவர்கடன் கழிப்பர்பிர மச்சரிய மரித்தி றைற்றிச்
செந்தழலி னவிசொரிந்து மகமியற்றித் தேவர்கடன் கழிப்பர் மேன்
மைச், சந்ததியை யினிதீன்று தங்கள்பிதுர்க் கடன்கழிப்பர் தரைமே
லிந்தத், தொந்தமாங் கடன்மூன்றும் வடவருவி யாடினவர் தொலைப்
பர் மாதோ. (சஅ)

அறியாம லினமையிற்செய் பாவமெலா நன்பகலி னாடத் தீருஞ்
சிறுகாலை படிந்திடிற்போங் காளையராய் மனதறியச் செய்த பாவம்

தேன் அருவி. (சிவமாதுகங்கை)

வறிதான புன்மாலை படிந்தார்க்கு முதலையிற்செய் மாபாவம்பீ
பிறியார் முப்பொழுதாடில் வடவருவி யெழுபிறப்பும்பெயர்க்குமாதே.

கள்ளாடி மைப்பிறங்க ளடக்கலொரு நெறிகூடத்தல் காணங் காத்த, லெள்ளாடா வீகைதிரு நன்னுயிர்போன் மன்னுயிர்கட் கிரங்கன் ஞான, முள்ளார்வம் பொறைசமித மின்சொலுடன் வாய்மையென வயரீ ராறுந், தள்ளாத மனத்தீர்த்த மதுபடியார் புனல்படியிற் றவளே சேர்வார். (ருO)

வளங்கொண்மா னதகான மொழித்துயிற நதியாறி மாந்தர்க் கெல்லாந், துளங்குமவர் புறத்ரழக்குத் தொலைவதன்றிப் பெரும்பாவந் தொலையா தாகுங், களங்கமுறு மலமகற்றிப் பாவமெலாங் கழுநீராக் கழுவு மாற்ரு, ளுளம்பெறுதா னப்பலனும் வடவருவிப் புனல்படிந் தார்க் குளதா மன்றே. (ருக)

இத்தலத்து நதிமகிமை யெங்குமே கண்ணுகி யெங்கு மான நித்தனறிந் தியமனுக்குங் குறுமுனிக்கும் வாசுகிக்கு நெடிய மாலாஞ் சுத்தனுக்கு நவின்றபடி வியாதனெனக் கொருதொகையாச் சொல்லியாறு, முத்தகமா வமக்குரைத்தீதன் விரித்துரைக்க வயனு மூடியாதென்ரான். (ருஉ)

தேனூறு சித்திரமா நதிமகிமைத் தேனூறு செவிகா லாகப்
பானூறு மனத்தடக்குப் பாய்ந்துதவப் பயிர்தழைத்த படிவர் பின்னும்
வானூறு திருகூட வரையாறு தனிற்போந்து மழுவலாளர்
தூநாயு மனுச்சொரிந்த சீபாற்றுமாறுரைத்து மெனப்புகல்வான்றுதன்

ஏழாவது வடவருவிச் சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆதித் திருவிருத்தம் கூடு.

எட்டாவது சிவமதுகங்கைச் சருக்கம்.

இரவி தன்குலச் சகரனோர் பரிமகமியற்றப்
புரவி யைத்திசை விடுத்தலு மதனைவான் புரப்போன்
கரவி னுய்த்தனன் கபிலன்வாழ் பிலத்தது காணுன்
றரையிற் றேடுபு மகன்மக னஞ்சுமான் சலித்தான். (க)

அதனைச் சாகர ராறுபதி னாயிரர் தாருவி
தனத் தாற்புவி சூழ்வரத் தொட்டனர் மிசைந்தார்
பதனத் தோர்புடைக் கண்டனர் முனிவன்மேற் பாய்ந்தா
ரிதனைக் கண்டிலான் விழித்தலுஞ் சாம்பரா யிறந்தார். (உ)

சகரன் சாகரந் தொட்டவ ரிறத்தலுந் தகவான்
மகமு டித்தன னஞ்சுமான் மகன்றரு மகவாம்
பகிர தன்றவ மியற்றினன் விரிஞ்சனைப் பணிந்து
நிகரில் சாபத்தின் மாய்ந்தவர் நரகினை நீப்ப. (ஊ)

பங்கை யாசனன் மொழிப்படி கங்கையைப் பரவிச்
சங்கை யாத்தவம் புரிந்தனன் கங்கையைத் தரிப்பான்
மங்கை பாகனை வணங்கிநோற் றன்னவன் வரத்தாற்
கங்கை பாற்றவம் புரிந்தன னளப்பருங் காலம். (எ)

புரியுங் காலையில் வரநதி யதிர்த்துவான் பொதிர்த்து
விரியு மெண்டிசை நடுக்குற வண்டமும் வெடிப்பக்
கிரிவி லாணையு மதித்திலள் குதித்தனள் கிளர்பார்
தரிபடா தென வமரரு முனிவருஞ் சலிப்ப. (ஏ)

மாக மண்டலத் துமிக்குலங் கயலென மறுக
மேக மண்டலம் பாசியா மிதப்பவிண் கதிர்கள்
யோக மண்டலத் திருவகைக் கமலங்க ளுறழ
நாக மண்டலச் சடையில்விண் ணடுக்குறப் பாய்ந்தாள். (ஐ)

அடைய வாயிரம் பருவமா யிரமுகத் தடினி
யுடைய நாயகன் சடைமிசைப் பாய்தலு மூலறிப்
புடைபி குங்குரு திரவிமுன் புற்பணி போன்ரூள்
விடையி னர்புகழ் பாடினு ராடினர் விண்ணோர். (ஒ)

வானை லாமுடைத் தெழுசர நதிப்புனல் வசதன்
கான மார்சடைக் காட்டிடைச் சுவறலாற் கலங்கி
மீன லோசனை பாகனை யிறைஞ்சினன் வேந்தன்
ஞான நாதர்தாள் வீழ்ந்தனள் கங்கையு நடுங்கி. (ஓ)

இளிகொள் கங்கையை யமைத்தர னரசனுக் கிரங்கி
யொளிர்ப னிக்கிரி விடுத்ததோர் துளியெழு வகையாய்
விளிகொள் சீதையுஞ் சுசுட்டுவுஞ் சிந்துவு மேல்பா
னளினி பாவனி கலாதினி கீட்டிசை நடப்ப. (கூ)

பெருகு கங்கைதென் பாலதாய்ப் பகிரதன் பின்போய்த்
திருகு சன்னுவின் வாய்ப்பெய்து செவ்வழி விடுப்ப
மருவு சானுவி சுடலைபாய் தலுமவன் மரபோர்
நரகொ ழிந்துபொன் மானமேற் சுவர்க்கநா டடைந்தார். (கo)

வேறு.

கதியின்மேற் சகரர்தமை விடுத்தநதி கண்ணுதலார் கயிலை மேவி
மதிகுலாஞ் சடையாயென் மாய்ந்தவருக் காட்டுகென வணங்க நாதர்
சதிசெய்பா தகக்தேய்க்குந் தருமமுரு வளர்க்குமந்தத் தரும பாவத்
ததிகமாஞ் சிவதருமஞ் சிவத்துரோ கங்களென வருளிப் பின்னும். (கக)

ஒத்திடுமெண் பத்தியிரு லெய்துவது சிவதரும முரைக்குங் காலத்
துத்தியம்பத் திமைபூசை புரியாமை புரிந்தவரைத் துதித்திடாமை
பத்திபுரிந்தமைமறத்தல் சிவநிந்தை யெனப்புகலப்படுவதாறும் [தோ.
வித்தெனவும் வேரெனவும் விளைதல்சிவத் துரோகத்தின் விளைவு மா

அவையாறிற் சிவநிந்தை யதிகமதை யெளிதெனவே யடைந்தா
யிது, தவமாகப் பலகோடி யுகங்கள்புரி யினுமுனக்குத் தவிராதென்று,
ரிவைதீர வருள்புரிய வேண்டுமென விறைஞ்சுதலு மிறைவர்
நோக்கிச், சிவபூசை யாயிரம்யாண் டியற்றியிருந் தனையாகிற் றீரு
மெனரூர். (கஉ)

உன்னுடைய சன்னிதியைப் பிரியிலெனக் கினியொருநா ளுகமா
மென்று, பின்னுமவள் வணங்குதலும் பெரியபிரான் சிறிதிரங்கிப்
பேதாய் பல்யாண்டு டின்னிலத்திற் றீர்ப்பரிய பாவமொரு தினம்வசித்
தார்க் கெளிதாத் தீர்க்கு, மன்னுமொரு தலமுனது நமதுரக சியம்
பிறர்க்கு வழங்கே மென்றார். (கச)

அண்ணலே யருளுகென வணங்கும்வர நதிக்கிரங்கி யமலர்
நோக்கித், தண்ணருவித் திரிகூடம் யாமிருக்குஞ் சயிலமந்தச் சயில

மீது, நண்ணுமோ ரிலிங்கமதை யருச்சித்தாற் பாவமொரு நாளிற் றீரும், பெண்ணைங்கே மதுவினுற் பூசைசெயி லெமையணுகப் பெறுவா யென்றார்.. (கஞ)

என்றுதிரு வாய்மலர்ந்து விடைகொடுப்பக் கயிலைகடந் திமைய நீங்கிக், குன்றுதனைச் சிலைவளைத்தார் திரிகூடத் தருவிசொரி குவட்டி னேகித், துன்றுசிவ லிங்கமதை மதுச்சொரிந்து பூசைசெய்து துதிக் குங் காலை, யொன்றுநதித் திருமடந்தை விழிகளிப்ப மழவிடைமே லுதித்தா ரண்ணல். (கசு)

பாதகமா மிருள்விடிய வுதயகிரி மேலுதிக்கும் பானு வேபோல்
வேதநா யகன்விடைமேற் றோன்றுதலு மனங்களிப்ப விழிநீர் போர்ப்ப
வாதிநா யகசரண மமலநா யகசரண மருளா னந்தச்
சோதிநா யகசரணஞ் சரணமெனக் கங்கைமங்கை தொழுதுவீழ்ந்தாள்.

சரணமென விறைஞ்சுதலு மன்பர்தமக் கன்புடைய தம்பி ரானுர்
விரணமற வினைதீக்கி வரந்திக்கு விதிகாணு வேணி யிற்தார்
பரமர்தமைக் கங்கைமங்கை மதுவினுற் பூசைபுரி பரிவி னுலே
யரணமா மத்துறையு மாதிசிவ மதுகங்கை யாய தென்றுன். (கஅ)

கான்முகத்து முனிவர்சூ தனைவாழ்த்தி யெமதுவினைக் கடுங்கோ டைக்கு, வான்முகத்து முகில்போல வத்தருளி மதுகங்கை மகிமை யென்னும், பான்முகத்து மாரிபெய்தாய் நன்னகரஞ் சருக்கரைப்பூம் பந்தர் மீது, தேன்முகத்து மழைபோலுஞ் சிவபிரான் மகிமையினைச் செப்பா யென்றார். (கக)

ஆர்த்தமால் வரைதவத்தி னர்த்தமால் வரைநதிகட் கதிகபான, தீர்த்தமான் மியம்பிறவி தீர்த்தமான் மியங்கருணைத் திருக்குற் றலங், கூர்த்தமா கதித்தான மிவைமூன்று முடையாரைக் கூறென் பார்க்கு, மூர்த்திமான் மியம்பெருக மொழிகின்றுன் புராணமெலா மொழிந்த நாவான். (உ0)

எட்டாவது சிவமதுகங்கைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் கூஅஅ.

ஒன்பதாவது மூர்த்திவிசேடச் சருக்கம்.

ஒளியாக வெளியாக வருவாக வருவாக வொன்றினுஞ்
தெளியாத பெருமானைத் தெளிவார்க டெளிவானைத் திரிகூ டத்தி
லளியானை யனைத்துலகுக் கரியானென் றுரைத்தமறையடியார்க்கென்று
மெளியானென் றெடுத்தியம்பு மாதலால் யானுமெடுத் தியம்புவேனால்.

கைத்தலத்து மழுவேந்திக் கயிலைமுதற் றலத்துறையுங் கடவு
ளோரின், மூத்தலிவெற் பினிலுறையு மூர்த்தியே யுயர்சருணை மூல
மூர்த்தி, யெத்தலத்தும் பரமனுள னிவனதிக னெனவுரைப்ப தெவ
னென் பீரே, லத்தலத்தி னிறைந்திருப்ப னெத்தலத்து மோரோர்கூ
றமையா நிற்பன். (உ)

கடலேழும் புறக்கடலுந் திரைபெருகி யுவட்டெடுக்குங் கற்பாந் தத்தி
லடலாழி வரைசாய்ந்து மேருவரை நிலைகலங்கி யசல மெல்லாந்
தடுமாறி யடுக்கழிந்து புவனசரா சரமொடுங்கித் தரங்கவாரி
தொடராக மண்டியபின் படரூழிக் கனலெழுந்து சுவற்றிற்றன்றே(ஊ)

அண்டமூ லத்தெழுந்து புவனமெலாஞ் சுட்டகன லடங்க மேலே
சண்டவா யுப்பரந்து தாவியற வொடுக்கியபின் றரிப்பாய் நின்ற,
விண்டலமும் விண்டலமேற் கடவுளரு மேலுளதத் துவமு மாங்கே
பண்டையுகந் தனிற்றோன்று முறையாக வொடுங்கவொரு பரமே
நின்றான். (எ)

பின்றாகி யளவிறந்த காலமெலாம் பிரிந்திடவும் பிரியா வண்ண
மொன்றாகி யெவ்வுயிர்க்கு முணர்வாகிக் குணங்குறிக ளொடுக்கத்
தோற்ற, மின்றாகி நின்றவனே யிறையாக வெழுந்தருளி யிருந்தா
னென்றும், பொன்றாது சிவபுரம்போ னின்றபுடார்ச் சுனபுரத்துப்
பொருந்தி மாதோ. (ஏ)

ஒருவடிவுந் தனக்கெனவொன் றிலதாகிக் கருணைதிரு வுருவாக்
கொண்டு, திருமுகங்க ளாயிரமுங் கண்களா யிரமுமெனத் திகழுஞ்
சோதி, யிருமைபெறு மூலகனத்து மொடுக்குமுறை தோற்றுவிக்கு
மியற்கை பேணி, யருணநூற் றிதழ்க்கமல மலர்மேலந் தணனுருவ
மாகினானே. (ஐ)

திசைமுகமு மொருநான்கு மவுலிகளு மிருநான்கு செம்பொற் றோளும், விசையநெடுக் தண்டமும்பொற் கமண்டலமு முப்புரிநூல் விளங்கு மார்பு, மிசையமலர்ப் பதுமபீ டத்திருந்து நாமகளா ரிடத் தின் மேவி, யசைவிலாப் புவனமெலாம் வான்வளிதீ நீர்பாரா ருளிச் செய்தான். (எ)

வானமுகி லோரேழுஞ் சூரியருஞ் சந்திரரும் வளர்கோ ளேழு மீனினமும் விண்ணவரும் விண்ணவர்கோ வந்தனுந்திசைக்கு வேந்தர்யாரு மேனையராங் கடவுளரு மிருபொழுது முக்கா லிரு துவாறு நான்மறையா றங்கமுதற் பலகலையும் படைத்தருளி நயப்பான் மன்னோ

ஓமவேள் வியும்வேள்வித் திரவியமு முயர்காயத் திரியு நல்கித் தாமரைவாண் முகம்புயமார் பூருவினிற் சாதியொரு நான்கு மீன்று காமவா ரிதிபலவுந் தடம்பலவும் வரைபலவு நதிகள் யாவுந் தேமலர்ப்பூஞ் சோலைகளுந் திகிரிநெடுங் கானகமுஞ் சிருட்டித்தானே.

பிணிமருவு பரசமையச் சூறையிற்பட் டுலகமெலாம் பிறழா வண்ண, மணிபெருகுஞ் சிவசமய நெறிதருசெண் பகக்காவு மருளிச் செய்து, பணிவிடைவா னவர்புரிய மறைபரவ நான்முகத்தெம் பகவனு கிக், குணில்பொருமும் முரசதிருந் திருகூடக் கோயில்குடி கொண்டா னன்றே. (கo)

பார்பூத்த வயன்வடிவாற் படைத்தருளு முலகமெலாம் பரிப்பான் மேனி, கார்பூத்து வாய்பவளக் கனிபூத்துக் கண்கரங்கால் கமலம் பூத்து, வார்பூத்த கொங்கைமட மயிலிரண்டு மார்புபுய வரை மேற் பூத்துக், கூர்பூத்த வேளையாழிப் படைபூத்த நெடியகுணக் குன்ற மானான். (கக)

கமலலோ சனனுகிக் காத்தனன்முன் படைத்தவெலாங் காத்து முக்க ணமலநா யகனுகக் குறுமுனிக்கா யமர்ந்ததுமே லறைவா மாதி மிமலையாம் பரைமருவி யிச்சைஞா னக்கிரியை மேவி யாடு நிமலனே யத்தலத்து மூவராய் முத்தொழிலு நியமித் தானே. (கஉ)

மூப்பாலாய் மூப்பொருளாய்ச் சிற்பொருளாய்த் திரிகூட முதல்வ னுனை, வொப்பாரு மில்லானுக் கொப்பாமற் றெருபொருளோ யுரைக்கற்

பாற்றே, வப்பால னவ்வடிவ னக்குணத்த னென்றவனே யறிதற்
கின்ன, மெப்பாலு மிருவருக்கும் பேறிலைநான் மறைக்கு மெழுத்
தில்லை மாதேசா. (கங)

ஆரிடமா னிடந்தேவ மசுரமிசாக் கதம்பதிட்டை யைந்து கூற்றை
லோரிணங்கு தலமைந்த மியம்புசயம் புவுமைந்த மிவற்றின் மேலும்
பாரருணை போகலிங்கஞ் சைவலிங்க மதுரைபரா பரமற் றெல்லாஞ்
சீரிணங்கு குற்றலச் சிவலிங்கம் பரமாக சியமே யாமால். (கச)

இமைப்போது கொன்றையிலோர் நொடிப்போது கூவிளத்தி
லிலிங்க நாடி, யமைப்போது நூலுணர்ந்து தேவரெலா மித்தலத்தை
யகலா வண்ணங், தமைப்பேணி யிருந்தருள வேண்டுமென்ன வரம்வேண்
டத் தந்தேசா மென்று, நமைப்பேணி நாதனருள் புரிந்ததற்கு வேத
மொரு நான்குஞ் சாட்சி. (கரி)

பற்றுகப் பதஞ்சலிவெம் புலிபரவத் திருச்சிற்றம் பலமாந் தில்லைப்
பொற்றுன கடம்புரிவார் திருவேடு பிடித்தெழுதப் புராண மோர்ந்து
கற்றருங் கல்லாரு முருகுகவி வாதவூர்க் கருணை வள்ளல்
குற்றலத் திற்குறியா யிருந்துமென வுரைத்தநிந்தக் குறிப்பா லன்றே.

அன்னவகை யாலகில தலங்களுக்குங் குற்றல மாதி யாகு
முன்னமுறை நிரிகூட மூர்த்தியே மூர்த்திகளின் மூல மூர்த்தி
யின்னவனைப் பூசிக்கும் பூசையே யனைவருக்குமேற்கும் பூசை [போல.
மன்னுபுனன் மூட்டில்விடக் கொப்பெலாந் தழைத்தோங்கு மகிமை

சாலிதொறு மெரிவளர்க்கப் புகவேண்டா தவம்புரிந்து தவிக்க
வேண்டா, சோலைநறுஞ் செண்பகஞ்சூழ் சுருதிநிறை குறும்பலவிற்
சோதி நாத, லுலயத்தை நோக்கிவரி னடிக்கடியோர் பரிமகப்பே
றமையு மாங்கண், மாலயனுக் கரியானே வந்துபரா வினர்பேறு
மதிக்கொ ணுதால். (கஅ)

மணிசேய்பூண் செழுஞ்சாந்து மலர்மாலை தூசுகளால் வரதன்
மேனிக், கணிசெய்வார் தம்மேனிக் கணிசெய்வார் வானுலகி லமரர்
மாதர், கணிசெய்வான் பொழில்சூழ்ந் நிரிகூடப் பரனர்க்குக் கல்
லாற் பொன்னுற், பணிசெய்வார் தமக்கேவற் பணிசெய்வார் சயமா
தும் பதும மாதும். (கக)

காமாரி தனக்கொருபூ வனஞ்செய்வார் கற்பகப்பூ வனத்தில் வாழ்வார்
பூமாரி சொரிவார்மேற் சொரிவார்கள் வானோர்கள் பொற்பூ மாரி
கோமாரி பான்மாரி கதிமாரி நெய்மாரி கோதூ தீர்ந்த
தேமாரி சொரிவார்கள் கடல்கள்சூ ழுலகாண்டு சிவமே சேர்வார். (உ0)

குவிமாலை மதிவேணிக் கிரிகூடப் பரனுர்க்குக் குளக மாதி
கவிமாலை புனைந்தார்கள் கற்பகமா லையைப்புனைந்து கற்பம் வாழ்வார்
தவிராமுக் கனியாலுந் தக்கவிள நீராலுஞ் சாந்தத் தாலு
மவிடேக மாட்டுமவர்க் கவிடேகஞ் சூட்டுவர்மே லயனு மாலும். (உக)

மோனவா கனமியற்றித் திருவிழாப் பொலிவுமுதன் முயன்மேரூர்
வெள்ளை, யானவா கனத்தார்க்கு மன்னவா கனத்தார்க்கு மதிக ராவார், தானேகே தனங்குடைமேற் சட்டிபரி வட்டமணித் தசும்பு மோலி, யேனையா பரணமுத லியற்றுவார் திசைக்கிறையா யிறைபாற் சேர்வார். (உஉ)

கொடியாடு மணிமாட முயர்கூடத் திருகூடக் கோயி லார்க்குக் கடிமாலை மலர்தொடுப்பார் கமழ்திருமஞ் சனமெடுப்பார் களபஞ் சேர்ப்பார், படிதூபம் விளக்கிடுவார் பரிகலங்கள் விளக்கிடுவார் பணிவார் தெய்வ, வடிவாகிச் சிவபுரத்துத் தொண்டர்குழாத் தண்டர்குழாம் வணங்க வாழ்வார். (உங)

வேறு.

பானு வாரக்திற் பானு வுதித்திடத்
தேனு லாம்புனற்சித்திர கங்கைதோய்ந்
தானு லாவுமம் மானை வலஞ்செய்வார்
வானு ளார்தொழ மால்பதஞ் சேருவார். (உச)

திங்கள் வாரங் கதிர்பதி செவ்விவாய்ச்
சங்க வீதிச் சயம்புவுக் கோர்மல
ரங்கை யாலணி வாரணி விப்பவ
ரெங்க ணுதர் சிவபுர மெய்துவார். (உரு)

சேயின் வாரத்தி லிலங்கரன் செங்கைவேற்
சேயர் தாதைக்குச் செண்பகப் பொங்கர்வாய்ச்

சேய பாதத்திற் சேய்மலர் சாத்துவார்
சேய ராயிருப் பார்சிவ லோகத்தில். (உசு)

அத்த மார்புத வாரத்தி லம்பிகை
யத்த மார்சென்ப காடவி யண்ணலை
யத்த மார்தும்பைப் போதுகொண் டர்ச்சிக்கு
மத்தர் தாசகை வாலுல காளுவார். (உஎ)

அம்பொன் வாரத் தருவி படிந்தெழி இப்
பைம்பொன் வாசத் தலரிப்பைம் பீபாதூ உய்
நம்பன் வார்கழல் போற்றினர் நண்ணுவார்
செம்பொன் மார்பகத் தார்திரு வைகுந்தம். (உஅ)

திருந்த நன்னகர்த் தேவுக்கு வெள்ளிநாட்
கருங்பின் கட்டி பருப்புக் கலந்திடும்
விருப்பு தோய்வை யமுதுசெய் விப்பவை
பருப்பு பூவி னயன்பத மேவுவார். (உக)

காரி வாரத்திற் சித்திர கங்கையாம்
வாரி தோய்ந்து பிரான்வீர வீதியைச்
சீரி லேர்வல மாகிலுஞ் செய்குவார்
நாரி பாகர் கயிலையை நண்ணுவார். (ஈ)

ஆவு செங்க லணிவிரல் போன்றகன்
வீறு காசள வாகினு நீள்விடை
யேறு நன்னகர்க் கோன்பணிக் கிகுவார்
வீறு வெள்ளிக் கயிலையின் மேவுவார். (ஈக)

நீவு சாந்தமோர் நெல்லளவாகினு
மாவின் பாலொரு கையள வாகினும்
பூவொன் நாகினு நன்னகர்ப் பொன்னகர்த்
தேவின் பாலணி வார்சிவ லோகமே. (ஈஉ)

சிறுகாலை பணிவார்கள் சாலோகத் துறைவர்திரி கூடத் தேவை
யுறுகாலை பணிவார்கள் சாமீபத் திருப்பர்கதி ருச்ச மாகப்

பெறுகாலை பணிவார்கள் சாரூபம் பெறவர்கதிர் பிறங்கல் சாயு
நறுமாலை பணிவார்கள் சாமசா யுச்சியமே நண்ணு வாரே. (கூகூ)

திருநாளுஞ் சிவயோகந் தருநாளும் வருடவழிச் சிலவி சேடம்
வருநாளுந் திரிகூடப் பெருமானே யடிபரவ வருவோர் யார்க்கு
மொருநாளைக் கன்னமிட்டார் தருமமெலாங் கன்னமிட்டா மொருநாட்
கூட, விருநாளைக் கன்னமிட்டா ரிருவரையுங் கன்னமிட்டா ரிடத்திற்
சேர்வார். (கூச)

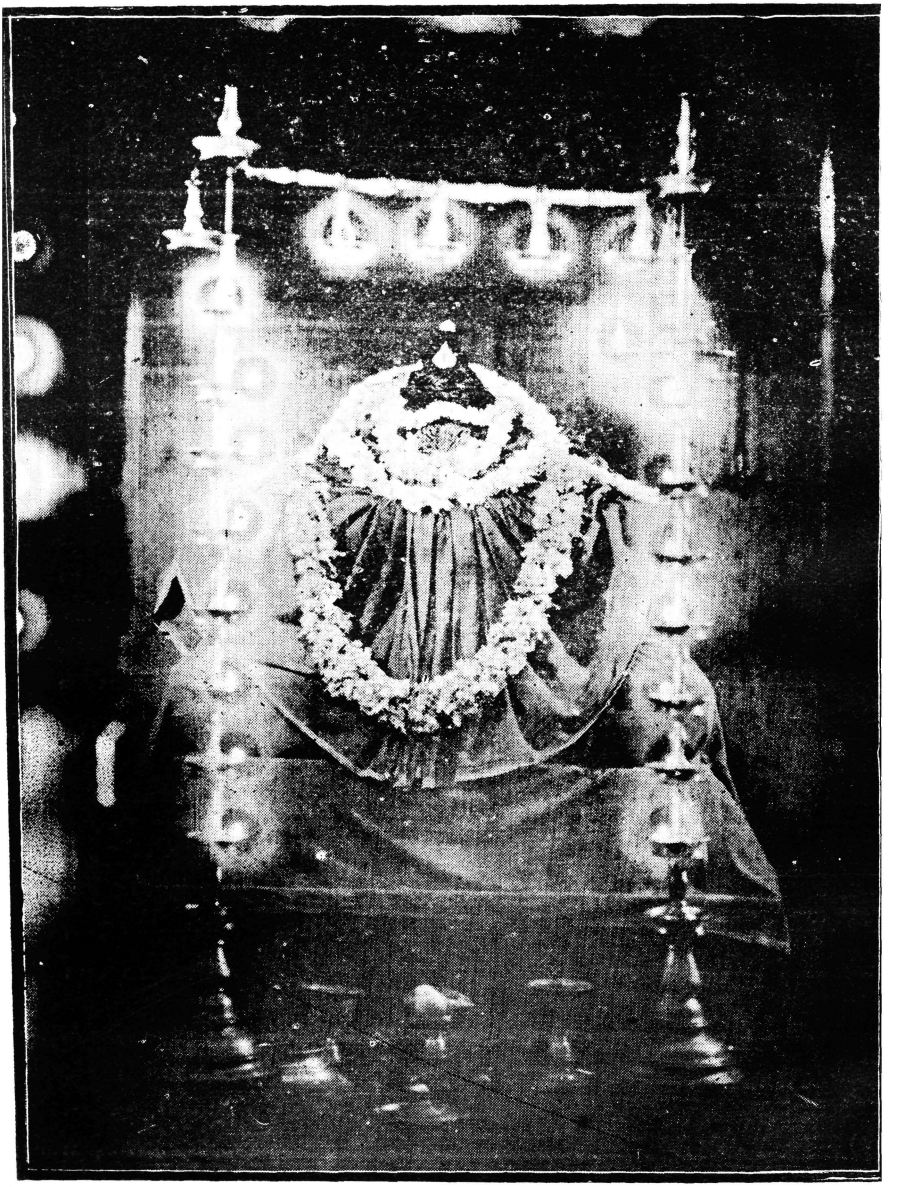
தருமமே நிறைவேறுந் திரிகூடம் பணிவார்க்குத் தாங்கள் வேண்டும்
பொருளெலா நிறைவேறுங் குற்றாலத் தலமகிமை புகழ்கின் றார்க்கு
மருவுவலம் புரிவினை வலம்புரிவார்க் கின்பமென்றும் வளரு மேன்மே
லருள்குலாங் குறும்பலவ ரடியிணைகள் பணிவார்க்கே யழியா வீடு. ()

வில்வந்தான் றுதகிதான் கொன்றைதான் றிரிகூட விமலர்க் கீவார்
செல்வந்தான் பரகதிதான் செப்பவெளி தேவதற்குத் திறமிலாதார்
புல்லென்ற லும்வனதே தாரிலையென்ற லுங்கிடைத்த பூவென் றலு
மல்லென்ற லும்பகலென் றலுமெந்தை யார்க்களிக்கி லமர ராவார். ()

நஞ்சமுத நுகர்ந்தார்க்குப் பாலமுத நுகரவொரு நாட்செய் வாரே
லுஞ்சமுதர் தங்கள்குழாத் துடனமுத நுகர்ந்திருப்ப ரூழி கால
மஞ்சமுத கதிர்முடித்தா ரடியவர்க ளடியவர்கட் கடிசி லீவார்
கஞ்சமுத லயனுகி யரியாகிப் பெரியசிவ கணத்த ராவார். (கூள)

நேசிப்பார்க் கினியபிரான் குறமுலச் சிவசரிதை நிகழ்பு ராணம்
வாசிப்பார் புகழெடுத்து வாசிப்பார் சிவபுரத்து வாழ்வோ ரெல்லாம்
பேசிப்பார் வானுலகம் புகழ்மகிமைத் திரிகூடப் பெருமான் றன்னைப்
பூசிப்பார் தேவரெனப் பூசிப்பார் தமைத்தேவர் பூசிப் பாரால். (கூஅ)

கண்டத்தே கறைபூண்டா ரடியவரைக் காப்பதொரு கடன்பூண் டார்க்கு, மிண்டர்க்கே யாரானு மவிசையம்வரு மவர்க்குமுகண் விளைப் பாராகி, லண்டர்க்கே யாரானு மவசெயமா மதுவினவி னமல மூர்த்தி, தொண்டர்க்காந் துணைவருக்குத் துணையாவார் துன்னுர்க்குத் துன்னு ராவார். (கூக)

பராசக்தி. (தரணி பீடம்)

உலையெடித்துத் தொண்டர்தமக் கமுதெடுப்பார் பெருமையெவ்வா
றுரைப்பீ ரமுண்ட, விலையெடுத்தார் சென்றுசென்று தலையெடுத்தார்
விஞ்சையரா யிமையோ ராகிச், சிலையெடுத்தார் வடவருவி யம்பெடுத்
துத் தெளித்தா லுஞ்சென்ம நோய்தீராங், கலையெடுத்த தமிழ்முனிக்கா
மானெடுத்தார் தமைப்பணிவார் கதியென் சொல்லீகேன். (சo)

கெடிதான வுலகணைத்து மீன்ரு ருளந்தாரு நேடிக் காணக்
கொடியாடு மொருபாகன் குற்ரு லப்ர ன்மகிமை கூறற்பாற்றே [ஞ
பொடியாடுந் திருமேனித்தொண்டர்குழாந் தனைப்புகழப் புகுவோ மா
லீடியாருக் கடியவரு மருவருப்ப ரியபன்மா லரசும் வாழ்வும். (சக)

கன்றுகலை பயில்சூத னியம்புதலுந் திசைநோக்கி யிறைஞ்சி யேத்தி
கன்றுகன்று திரிகூடக் கடவுள்மேரு வருட்கடவுண் ஞாலந் தோன்று
மன்றுமிலை யின்றுமிலை யென்றுமிலை யதிசயமென் ரூடிப் பாடிப்
பின்றுசடை மாமுனிவ ருடலெடுத்த வறுதியின்று பெற்றே மென்ரூர்.

வேறு.

முனிவரர் பரவிப் பின்னு மூர்த்திபா லார்த்த மான
புனிதமார் பரைபீ டத்தின் மகிமையைப் புகலென் றேறத்தப்
பனிவரை யிருந்து தென்பாற் படருநாட் கும்ப யோனிக்
கினிதருள் பரம கிதை முறையினி லியம்புஞ் சூதன். (சக)

பத்தாவது மூர்த்தி விசேடச் சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம் சகக.

பத்தாவது பராசத்தி பீடச் சருக்கம்.

ஆதியு நடுவு மீறு மளவையு மில்லா வொன்றின்
சோதிபாற் குடிலை யெய்தக் குடிலையி னுதந் தோன்றி
நாதமேல் விந்து நோன்ற விந்துவி னுதித்து நாதன்
கோதிலாத் திரிகூ டத்திற் குணங்குறி கடந்து நின்ரூன். (க)

அன்னதா நாதந் தன்னி லாகிய விந்து சத்தி
தன்னிடை யுதித்துப் போகந் தழைத்தெழு தான மாகி

நின்மலப் பரையாஞ் சத்தி நிகிலகா ரணத்தி னாதி
நன்னகர்ப் பரன்பான் மேவு மகிமையை நவிலற் பாற்றே. (உ)

சிவபெருங் கோண நான்கு சிற்பரை கோண மைந்தா
நவபெருங் கோணத் துள்ளே நண்ணுமீ ரிருபான் முக்கோ
ணிவர்தரு வட்ட மேன்மே லெட்டித ழீரெண் கோண
முவரிரு வட்ட மூன்று சதுரமு மூளதோர் பீடம். (ஙி)

அப்பெரும் பீட மன்றே யருட்பரா சத்தி பீட
மிமாப்பரும் பரம யோகத் துறைதலால் யோக பீடந்
தப்பிலா வகில மூலந் தரித்தலாற் றரணி பீட
மிப்பெரும் பீடத் துள்ளா ளிறைவர்பா லெம்பி ராட்டி. (ச)

நங்கைபா லாதி யிச்சை ஞானநற் கிரியை யென்னப்
புங்கவ னருளா ணைசு சத்திகள் பொலிந்து தோன்ற
வங்கவர் தம்மா லெம்மா னியற்றுவ னதிகா ரங்க
ளிங்கவ ருருவ மெம்மா லியம்பி தியன்ற சொல்வாம். (ஞி)

நதிமதி புனையு மோலி நாட்டங்கண் மூன்று வாசச்
சததள மபயந் தாங்க செபவடந் தரிக்கு நாற்கை
மதிமுக மைந்து நான்கு மரபின்மூன் றிறன்று நான்காம்
பதிவெண்மை பச்சை செம்மை பால்பொன்மை யைவர் மேனி. (கூ)

இனியசத் திகளோ டைந்தா லெந்தொழி லியற்று மெங்கோ
னனிதமில் பரையே யாதி சத்தியா யருளாற் றோன்றி
மனிதயாண் டொன்று சென்றுல் வருஞ்ன மொன்றுந் தெய்வப்
புனிதயாண் டிரைஞ் ஞாறு பொருந்துவள் கருப்ப மாக. (எ)

ஓருபெருங் கருப்பந் தன்னி லுயர்ந்தகற் பகப்பூங் கொம்பு
தருமிரு நிதிபோற் பொன்னேச் சதுர்முகத் தவனைத் தந்தாள்
கருதுமோர் கருப்பந் தன்னிற் கமழ்வல்லி சாத மொன்று
மரகத மிரண்டின் றென்ன மாலுட னுமையை யின்றாள். (அ)

முற்றரும் புணரி யின்ற முத்துநற் பவளம் போல
மற்றிரு கருப்பந் தன்னில் வாணியை யரனை யின்றாள்

வெற்றிதான் முகர்ச்சு வாணி விண்டுவுந் கலர்மேற் செல்வி
யுற்றசிர்த் தாரை மாக்கி யுமைமணை புணர்ந்தா னென்பான். (கூ)

நிமலனும் பிரம சாரி நின்மலை பென்னு நானைக்
குமரிபா லகிலந் தோன்றக் குற்றுவை காவி காரஞ்
சமருக மென்னு நாமந் தாவுவை யாத்தி நீழ
லமர்தலாற் றிருக்குற் றுல மானது மூலட் டானம். (கூ)

முகிண்முலை யாதி சத்தி மூவரைப் பயந்த தாலுந்
திகழ்மூ விசேடத் தாலுந் திரிகூ டமென்னு நாம
நிகழ்வது தலத்துக் கந்த நிமலேசன் னிருக்கை நின்று
சகமெலாந் தொழுநின் றுமுந் தானுமா லபப்பூந் தொட்டில். (கக)

பூவணி மருமத் தானும் பொன்னணி மருமத் தானு
நாவணி யொ ருகொம் பானு நனிமுகத் தொருகொம் பானுந்
தேவர்தஞ் சிறையை மீட்ட செவ்வேளுஞ் சிலேக்கை வேளு
மேவரும் விரவுந் தான மிவள்பெருஞ் சன்னி தானம். (கஉ)

வேறு.

பராபவஞ் சிவாபரபவ வெனுநாழிக் கிரநாழிப் பாற்கெல் லாலே
தராதலந்தொட் டகிலாண்டம் வளர்த்த நனி யறம்வளர்க்குந் தாயா
யென்று, நிராமயசிற் பரனிடத்துச் சிற்பரையாய்த் திரைகடல்போ
னீங்கி நீங்காப், புராதனியைத் திரிகூடத் திரிபுரையை யலதெவர்க்
கும் புகல்வே றுண்டோ. (கஉ)

செங்கதிருட் வெண்கதிரும் வலம்புரியும் பொலம்புரிசைத் திரிகூ
டத்து, நங்கையரை பீடமதின் மேடமதி தனிலாவி னறுநெய் யாட்டி,
மங்கலிபொற் பதம்பணிவார் மால்பதமே வவரிடப மதியின் வாசப்,
பொங்கலர்செண் பகப்போதா லருச்சிப்பார் சிவபதத்திற் பொருந்து
வாரே. (கச)

வெள்ளிநிலாக் கொழுந்தோட்டுஞ் செழுந்தோட்டு மல்லிகையான்
மிதுனத் திங்க, ளள்ளியள்ளி வியன்பதத்தி லருச்சிப்பா ரயன்பதத்தி
லுறுகி வாழ்வார், தெள்ளியகற் கடகமதி கருப்புரசந் தனங் கொடுசிற்
பரைபீ டத்தி, லொள்ளியமந் திரபதத்தா லணிபவரிந் திரபதத்தி
லுறைவா ரன்றோ. (கரு)

அவளவனு மதுவுமென வன்னத்தயிரு மன்னத்துலகு மருளிச் செய்தா
லெவளவளாக் திரிகூடப் பரைபீடத் தலரியினு லியாளி மாதங்
தவளமலா கனகமலர் சாத்துமவர் வாணிதிரு வருளிற் சார்வார்
டவளமலர் சாத்துமவர் பரையருளிற் பயின்றுசிவ பதத்திற் சேர்வார்.

கன்னிமதி சென்னிமதி குலவுதிரி கூடவரைக் கவரி பீடத்
துன்னியுயர் திருதமுட னமுதமைப்பார் பரிதிவள ருலகிற் சேர்வா
ரங்கிலது லாமதியிற் சந்தனு தித்தயில மாட்டி னர்கள், சென்னிநான்
கெழில்படைத்துப் பொழில்படைப்பான் பெரும்பதத்திற் சேர்கு
வாரே. (கள)

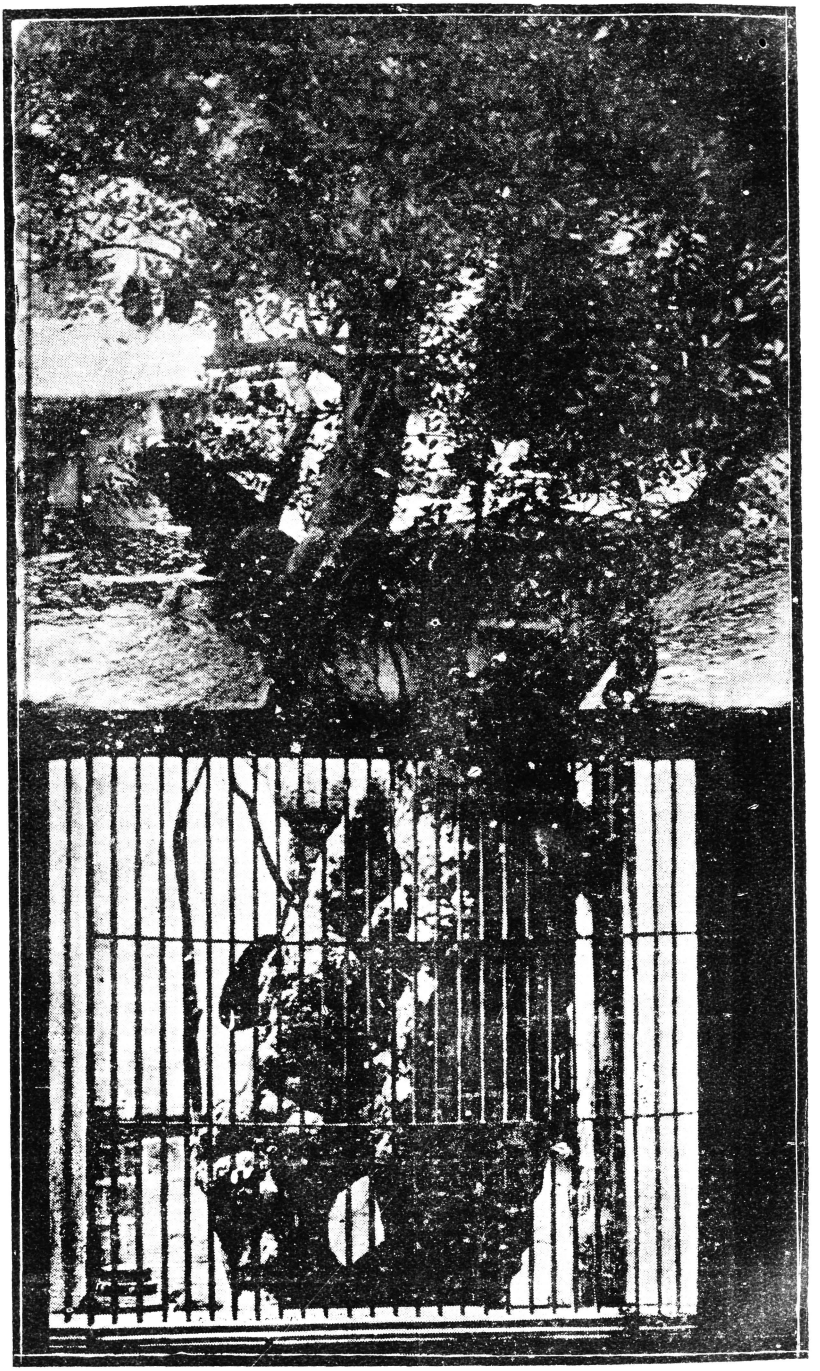
பெருகியகெய்த் தீபமிட்டு விருச்சிகத்திங் களிற்காண்பார் பிறவி காணு
மொருதனுவிற் பருப்பமுத மூட்டினர்வா ளுட்டமுத முண்டு வாழ்வார்
மருவமர்செண் பகச்சோலைச் சிற்பரைபீ டத்திணிதா மகர மாதங்
திருமலியுங் கருப்பூர தீபமிட்டா ரமரகுல தீப மாவார். (கஅ)

வடவருவித் திரிகூடச் சாரல்வளர் பரைபீடம் வணங்கி யேத்திக்
கடமதியி லரிசனபா னிதஞ்சாத்திற் சுடர்மதியின் கதியிற் சேர்வா
ரடல்பெருகுங் கயன்மதியி லவகைய திரவியங்க ளமைத்து வாசக்
குடநறுநீ ராட்டினவ ரழிவிலாப் பரமபதங் கூடு வாரே. (ககூ)

துய்யமலர்க் கரங்குவிப்பார் கையினுற் செய்தவினை தொலையு நாவாற்
செய்யபுகழ் வாழ்த்தினர்க்கு வாக்கினுற் புரிபாவஞ் சிதையுங் கண்ணு
லுய்யவெதிர் காண்பார்க்கு விழியினு விழைத்தவினை யொழியு ஞானத்
தையல்பரை பீடம்வலம் புரிந்தாரைப் பிரிந்தோடுஞ் சகல பாவம். (உ0)

சென்றுபணி வார்புகழ்வார் திரிகூடச்சிற்பரையைத்தியானஞ்செய்வார்
வென்றிமன முதலாக மூப்பொறியாற் செயும்டாவம் விரைவி னீங்கு
மன்றுடையார் குற்றாலம் பரவியருட் பரைபீடம் வணங்கி யேத்தி
நின்றுதொழு மட்டுமன்றே பழவினைக ளவரிடத்து நிற்ப தெல்லாம்.()

உயர்காயத் திரிசெபிக்கிற் கற்பமா யிரம்பிரம னுருவாய் வாழ்வார்
பயனுமெட் டெழுத்துரைக்கி லரியுருவா யிரங்கற்பம் படைத்து வாழ்

திருத்தும்பலா.

வார், புயலாடுங் திரிகூடப் பரைபீடத் தருந்தெய்வத்தைப் புகல்வார் வெள்ளிக், கயிலாயத் தொருபதினா யிரஞ்சற்ப மிருபடர்ந்ததற் கண்ணாராக. (२२)

இவ்வண்ணம் பலவளவாற் றிரிகூடப் பரைமகிமை யென்று வாக்கான் மைவண்ணக் கந்தரத்தார் மழைவண்ணச் சதுரசவி மலையச் சாரன் மெய்வண்ண முனிக்குரைத்த படிசூத வுரைத்தருளி மேலோர் வேண்ட வுய்வண்ண மறைவடிவாங் குறும்பலா மகிமையினை யுரைப்ப தானான் ()

பத்தாவது பராசத்தி பீடச் சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம் சஞ்ச.

பதினொன்றாவது குறும்பலாச் சருக்கம்.

ஈங்கிது வென்னைக் காட்டு மியல்பினுக் கெட்டா தாகி
யாங்கன நினைவு வாக்குக் கரியதாம் பெரிய சோதி
பாங்கரு ளுருவாக் கொண்டு பரையரு ளிச்சை ஞான
மோங்குசீர்க் கிரியை மூன்று முலகெலா மருளிச் செய்தான். (க)

அந்திவா னனைய மேனி யரையிருள் புரையுங் கண்டத்
தெந்தையார் வதன மைந்தி லாசம மெழுநான் கேய்ந்த
பைந்துகிர்க் கனிவாய் வள்ளம் பரந்துதேன் வழிந்தா லென்னத்
தந்தமீதார் வதன நான்குஞ் சதுர்மறை விரித்த வன்றே. (உ)

மூலமா மறைக ளைன்காய் முன்னவ னருளாற் பின்னு
மேலவா மங்க மாறாய் மிருதிகள் பலவாய்ப் பேத
நூல்களாய்ப் புராண மாகி நுவன்றபல் கலையா யென்றுங்
காலமுங் கணக்குங் காட்டிக் கதிக்கெலாங் கதியாய் நிற்குஞ். (ங)

நாரணர் புவனங் காப்பு நான்முகன் படைப்பும் வெள்ளை
யாரண னரசும் வானோர் வாழ்க்கையு மந்த ணாளர்
காரண மகமு மேனைக் கடவுளர் தவமு மாதி
யாரண நடப்பா லன்றே வகிலமு நடப்ப தம்மா. (ச)

அவரவர் குலமா சார மநாசாரங் குணங்கள் குற்றந்
தவர்படு துன்ப மின்பஞ் சத்திய மசத்தி யங்கள்

பவனமே பவர்க்கம் பாவம் புண்ணியம் பகுத்தி யார்க்குங்
கவர்படக் காட்ட லாலே கண்களை பொருளும் வேதம். (நி)

அன்னது மனுக்கள் வாழ்வு பகலிடத் தழிவும் வேதாத்
தன்னது நிசிகா லத்திற் சகமெலா மழிவு நோக்கிப்
பன்னருங் கால மெல்லா மழிவிலாப் பான்மை மேன்மை
யுன்னுதன் கருத்தா லுன்னி யுபகிடப் பொருளா லோர்ந்து (சு)

கண்ணுறை கவின்சேர் நெற்றிக் கடவுளா லன்றி யீது
விண்ணவர் முதலோர் தம்மால் விலக்குதற் கரிதா மந்த
வண்ணல்பே ரருளேவேண்டி னறஞ்செயற் பால தாகு
மண்ணினி லறமுஞ் தானந் தவமிரு வகையா மன்றே. (எ)

தானமே தவமே யார்க்குந் தருமமே யெனினு மேலே
வானமே யாதி யாய போகமே வளர்க்குந்தான
மோனமேல் விரதம் பூண்டு முற்றுமே பற்றி லார்க்குத்
தீனமே தவிர்த்து வீடு சேர்ப்பது தவமே யாமால். (அ)

என்றுப நிடத வேத மியல்பினு ணுணர்ந்து காளு
நன்றுமெய்த் தவமே தான நன்னகர்த் தலமே யென்று
நின்றது பனச மாக நெடிதுநாட் பரனைத் தேடிக்
குன்றுசூ ழுலக மெல்லாங் குலமறை தன்னைத் தேட. (க)

சிலமந் திரவிலாசச் செண்பகா ரணிய மேவிக்
கோலமந் திரங்க ளெண்ணில் கோடிக்கு மேலாய் நின்ற
மூலமந் திரத்தை நோக்கி மூலமீ தில்லா மூர்த்தி
தூலமந் திரத்தை யேத்திச் சூக்க மந்திரத்தை யுன்னி. (கo)

பூங்கிளி மழலை பாகன் புடார்ச்சுன புரதத்திற் சென்று
மோங்கெழு மறைக டாமே யுலப்பிலாத் தவங்கள் செய்து
தூங்கிய மிளைத்துந் தேடித் துளங்கிய மேக கால
மேங்கின வம்மா முக்க ணிறையரு ளெளிதோ யார்க்கும். (கக)

ஆயிரஞ் சுருதி வேதந் தவம்புரிந் தமர ராண்டி
லாயிரப் பதிற்றுண் டெல்லா மெய்திலு ஞத லாலே

யாயிர முகஞ்சேர் கங்கை யணிந்தவ னடிகள் பேணி
யாயிரந் திருநா மங்க ளெத்நின ருர்த்த வன்றே. (கஉ)

வேறு.

கங்கை வார்சடை யீயாகீ நமோநம கஞ்சன் மாலறி யாதாய் நமோநம, மங்கை யாமலை பாகா நமோநம மந்த்ர ஞானசொ ரூபா நமோநம, சங்க வீரவி லாசா நமோநம சம்பு நாதவி னோதா நமோநம, செங்கை மான்மழு வாளா நமோநம செண்ப காடவி நாதா நமோநம. (கங)

வேறு.

நடமிடு பராபரா நமோநம நதிபொதி சடாதரா நமோநம
நிடதபு யபூதரா நமோநம நிநமல நிராமயா நமோநம
சுடமுனி தயாபரா நமோநம குழன்மொழி மினைகரா நமோநம
வடலிட பகேதனு நமோநம வரகர சிவாசிவா நமோவென. (கச)

வேறு.

கலைத்தழும் பிருந்த வேதங் கருதியேத் தெடுப்ப நாதன்
சிலைத்தழும் பிருந்த தோளுஞ் செண்பகக் கோதை கொங்கை
மலைத்தழும் பிருந்த மார்பு மவுலிமேற் பிறையும் வாணுர்
தலைத்தழும் பிருந்த கோலர் சரணமுந் தொன்ற நின்றன். (கரு)

வேறு.

நின்றுவிடை மேற்காட்சி கொடுத்தருளி யருணெக்கி னிமலன் வாசத், தென்றலுட னியாமுறையுஞ் செண்பகக வமர்ந்துதவஞ் செய்த வாற்ரு, லென்றுமுவர் தேமறைகா ளின்றுமக்கு வேண்டும் வர மியம்பி யென்ன, மன்றினுளா டியபெருமா னருளுதவுந் திருவடிகள் வணங்கி வாழ்த்தி. (கசு)

நிற்பதெத வேண்டுமுல கின்றவட்கு முனக்குநறு நிழலா யிர்க்கச் சிற்பனச நறுநிழலி லிருக்கோயில் கொண்டருளிச் செய்தல் வேண்டுங் கற்பமுறு பிரளயம்வந் துலகமுன் றையுமழிக்குங் காலமேனுந் தற்பரநின் றிருகூடம் போலெனக்கு மழியாமை தருதல் வேண்டும். ()

முந்துவர மிவையுன்றுந் தருசவெனப் பரவுதலு முக்கண் மூர்த்தி யந்தவரங் கொடுத்தருளி யொருவடிவாய்ப் பலவடிவா யமரா நிற்பச்,

சொந்தமறை யொருநான்கு மொருவடி வாய்ப் பலவடிவாய்த் தோன்றி,
றன்றே, யெந்தைபிரா னடியரைத்தா னிருந்தபடி யிருத்துவது மியற்
கைத் தம்மா. (கஅ)

ஆகையாற் சதுர்வேதந் தருவாக மூலமதன் மூல மாகப்
பாகையா னவைபிரண்டுங் கவராகச் சுருதியெலாம் பணிக ளாகச்
சாகையா னவைபகிட சாகையா வடிநிட தந் தவிராச் சூல்கொண்
டோகையார் தருமமுதற் பெறும்பலவுங் குறும்பலவே யுதவுமாதோ. ()

அப்பலவின் வடிவுசதுர் வேதவடி வாதலினு லதன்பா லாக
வெப்பலதே வருமிருகசு மியல்பினு லொருகுடநீ ரிதன்பால் வார்க்கிற்
செப்பரிய தேவருக்கு மூவருக்கு மபிடேகஞ் செய்த தாகுங்
கொப்பலரு நீழலிடை யுருசசெயுமந் திரக்களொன்று கோடியாமால். ()

ஓதரிய திரிகூடச் சாரலுறை குறும்பலவி லுந்தி பூத்த
மாதவனு மம்புகழ்வார் வைகுந்த பதத்திலென்றும் வைகி வாழ்வார்
வேதபா ராயணஞ்செய் வேதியர்க ளரன்கயிலை வெற்பிற் சேர்வார்
யாதுமோர் மகம்புரிவா ரிந்திரன்போற் சதமகப்பே றெய்து வாசே. ()

ஒருமதிவெள் ளடைபாகு தானமிடி லிருமதிவா முலகிற் சேர்வார்
வருமதிதோ றுங்கொடுப்பார் மகிமையுரைப் பரிதுமறை வருக்கைநீழ
லிருபடிநெல் லிலையுநில மீவார்க ளெழுபடிக்கு மிறைவ ராவார்
கருதுபிதுர்ப் பலியிடுவார் தலை முறைகண் மூவேழுங் கதியிற் சேர்ப்பார்.

நெல்லிடுவார் பொன்னிடுவா ரழுதிடுவார் மறைத்தருவி னிழலி
னின், புல்லிடுவார் தமக்கமர் விருந்திடுவார் திருக்கோயில் பொருந்த
வோர்செங், கல்லிடுவா ருலகாள்வார் கருங்கலிடு வார்கடவுட் கயிலை
சேர்வார், சொல்லிடுவா ரஞ்செழுத்தைத் துதித்திடுவா ரிமையவருந்
துதிப்ப வாழ்வார். (உங)

அந்தமா தியுங்கடந்தார் குறும்பலா மகிமையிவை யணைத்து மேனுள்
விந்தமால் வரைகடந்த முனிக்கருளிச் செய்தபடி விளம்பிச் சூதன்
முந்தமா னததான நதித்தானந் தோயார்க்கு முத்தி தோயு
மந்தமா ருததான மகிமைமுனி வோர்கேட்ப வமங்கா கின்றான். (உச)

பதினொன்றாவது குறும்பலாச் சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம் சஎஅ.

பன்னிரண்டாவது மந்தமாருதச் சருக்கம்.

கல்வி யாதனுஞ் சனகரும் புகழ்வது நவில்வோர்
தோல்வி யாதியும் பாவமுந் தொலைப்பது சுருதிக்
கல்வி யாவையு மூணர்வையுங் கொடுப்பது கருதிற்
செல்வம் வீடுமே பறளிப்பது செண்பகா ரணியம். (க)

ஐந்து நூற்றுவ ரந்தண ரருமகச் சாலை
சிந்தை யாய்முது தவர்புரி தேவராச் சிமமங்
கொந்து பூங்குழற் பரையுடன் பரனுறை கோயில்
சந்த னுடவி வேலிசூழ் சண்பகா ரணியம். (உ)

பிரச மாமலர்ச் செண்பகப் பொதும்பரிற் பிறந்து
திரவு பூஞ்சினைத் தொட்டிலாட் டயர்ந்துதே னருவிப்
பரம வாரியிற் படிந்துநீள் பணிலமாக் கோயிற்
குரவன் முன்றில்வாய்த் தவழ்வதார் தென்றலங் குழவி. (ஊ)

அன்ன தென்றலின் மகிமையா லருந்தவ முறையு
நன்னகர்ப் புடார்ச் சனபுரத் தெல்லைநாற் றிசையுண்
மன்னி யின்னுயிர் விடுத்தசீதார் பாதக மறையோன்
இன்ன நீங்கிமேற் கதிபெறு மகிமையைக் கிளப்பாம். (எ)

வேறு.

விண்டலைத் தெங்கின் பாளை மிடறுடைத் தெழுந்து வாளை
கொண்டலைக் கிழியப் பாயக் குழவியைத் துருவுந் தாய்போற்
கண்டலைக் கமுகை மாவைக் கதலியைக் கடந்து தேமாந்
தண்டலைச் சென்னி நாடு தரங்கநீர்ப் பொன்னி நாடு. (ஏ)

பாரிடை நீதி நீராப் பல்குடி பயிர்க ளாக
நேரியர் செங்கோல் வேலி கோலிய நெடுஞ்சோ ணாட்டுப்
பேரிய லந்தணாளர் பெருங்குலத் தலைமை பூண்டோ
ரரிய மறைநூ லாதி யருங்கலை பயின்ற நாவான். (ஐ)

அருமகம் புரியுங் காட்சி யத்திரி கோத்தி ரத்தண்
பெருமகத் துவஞ்சேர் கல்வி யத்திரி யெனும்பே ராளன்
வருமகத் துணையாங் கற்பின் மடக்கொடி வயிறு வாய்ப்ப
வொருமக னுத்தி சேய னுதித்தன னுருவின் மிக்கான். (ஒ)

சீர்பயில் குடிக்கோர் செல்வத் திருமக னுதி லாதி
பார்பரின் றறியான் மூன்று பருவமு மருமைத் தாயர்
தாரபயின் முடிமேற் கைமேற் றந்தையார் மடிமேற் கோல
மார்பின்மேல் வளர்ந்தான் முருப் புல்லரீ இ வளர்வ தேபோல் (அ)

தாலமேற் பயிலுந் தோறுந் தன்குலத் தருமை மஞ்சி
யோலமிட் டரற்றல் போல வொலிமணித் தண்டை யார்ப்ப
ஞாலமேற் கிடந்த பாவ நடைகற்ப நடைகற் றுன்மேவள்
கோலுமைம் படைநாண் பூணக் குலமைம் படைநாண் பூண்டான் (கூ)

ஒருபிறப் பினியில் லாத வுயர்பிறப் பினில்வந் தாணை
யிருபிறப் பாள செல்லா மிலங்குமுப் புரிசேர் முதநூல்
பெருகுதான் மறையி னோலை பிராயமோ ரைந்திற் சாத்திப்
பருவமா றகன்ற வேதிற் பல்கலை பயிலச் செய்தார். (கo)

ஓருபதே டிரண்டாம் யாண்டு மோதினு னேனுங் காலைச்
சுருதிநூல் பயிலுந் தோறுஞ் சொற்பயில் கின்ளை போல்வான்
றருபுனல் படியுந் தோறுந் தாவுநீர்க் கரண்டம் போல்வா
னருநெறி நியாசந் தோறு மவிசுயப் பாவை போல்வான். (கக)

அருங்கலை பயிலுங் காலை யறம்பொரு ளின்பம் வீடா
மிருங்கலை நான்கின் முன்னை யிரண்டிற்பின் னொன்று மோரா
னெருங்குசே ரின்பத் தேனு மொழிபெ றத் திரியே யன்றி
வி நம்புமைத் திணையுந் தேரான் விதிவழி மதிபோ மனோ. (கஉ)

புருவமு முகமுங் கண்ணும் புயங்களு முந்நான் மார்பு
முருவமுங் கண்ட மாத ருள்ளமுங் கலையுஞ் சோரப்
பருவமும் பதினு முகிப் படைமதன் வடிவ மானு
னருவமொன் றெய்தா னுகி லவனிவ னென்ன லாமால். (கங)

தன்னுடைக் கொழுநன் மேனி தானெதிர் நோக்குந் தோறு
மின்னிடை யிரதி யார்க்கு வேறுபா டறிய வேண்டிற்
கன்னலுஞ் சிலையில் லாபற் சாமரைப் பொருவா னின்னு
னன்னவெஞ் சிலையி னோலை யனங்கனும் பொருவான் மன்னோ. (கச)

அளப்பரும் வடிவின் மிக்கா னுதலா லணைக்க னுரும்
விளக்கில்வீழ் பதங்கப் போல விருப்புட னவ்வைச் சூழ்வார்
துளக்கறும் விகாரத் தாலே யவனுமத் தோகை மார்பா
னுளத்தினிற் காதல் கூர வொட்டில்வீழ் பதங்கம் போல்வான். (கரு)

கிளாபொருள் கல்வி செல்வங் கிளைகளும் படைத்து நீங்கா
விளமையும பெற்ரூன் வாழ்வோர்க் கிவைகளி லொன்றே போதும்
வினைபொரு ளேந்துங் சாம விடரிடை வீழ்ப்ப தானுன்
வளர்குடிப் பிறந்தா சனும் வாழ்வுண்டோ மதிய மூர்க்கே. (கசு)

பேய்மொழி கேட்கும் யாமம் பிறன்கடை திரிவா னீன்ற
தாய்மொழி கேளான் மற்றுந் தந்தைதன் மொழியுங் கேளா
ரனையுமேற் குலத்தே வந்து மிழிகுல விடர்பாற் கூடி
பாயரு கரத்தைச் சேர்ந்த வானிளங கன்று போன்ரூன். (களு)

வேறு.

மாவேட்டி லெழுதாது மறைசொல்வார் தமைநீங்கி
மாவேட்டி லெழுதாது மலர்கொய்வான் மாதருக்காத்
தீவேட்ட முறைபுரியுஞ் சிலதருப்பை யேந்துதல்போய்த்
தீவேட்ட முறைபுரியுஞ் சிலையேந்தித் திரிகின்ரூன். (கஅ)

பெருக்காயத் திரிகுலத்துப் பிறந்துமே பிறமாதர்
செருக்காயத் திரிகுலத்தார் பிறசோடுஞ் சென்றுழல்வா
னிருக்காயத் திரிவாரை யிகழுவா னினமயில்போ
லிருக்காயத் திரிமயக்கா னுயர்காயத் திரிமறந்தான். (கசு)

அஞ்சுமக மஞ்சுபக மாயினு னுயர்குலத்து
விஞ்சுசீ ரறுதொழிலு மறுதொழிலாக் கைவிட்டான்
பஞ்சணையிற் கலவிநலம் பாராட்டிச் செவிக்கோதும்
வஞ்சியர்கள் சதுர்மறையே வழங்குசதுர் மறையானன். (உ0)

சந்தியா னதுமறந்து தரித்தாலும் பொதுச்சேரிச்
சந்தியா னதுமறந்து தரித்திடான் சந்திதோறு
முந்தியே தொடுமிடங்கண் முறைபிறந்து பொதுமாதர்
முந்தியே தொடுமிடங்கண் முறைமறவா தொழுகினன். (உக)

பிரமமா நன்மணமும் பிரசாபத் தியமணமும்
விரவுபிர மச்சாியம் விட்டமையால் விட்டொழிந்தான்
சரதமக மிழந்ததனற் றெய்வமணச் சடங்கொழிந்தா
னருமறையி னெறிதவறி யாரிடமும் விடித்தனனல். (உஉ)

பாசுரத்தி லெழுதரிய பாவையரை வழிச்செலவின்
மாசுரத்தில் விழித்துயிலிற் பைசாச மணம்புரிந்தான்
பூசுரர்க்கு முறையல்லாப் போரேறு போய்த்தழுவி
யாசுரத்திற் கோவைசிய ரணங்காரை மணஞ்செய்தான். (உங)

மரபுதனி லேழைமையோன் மடமகளை வலிதாக
விரவுதனிற் கொண்டேகி யிராக்கதமா மணம்புணர்ந்தா
னரவணைய வல்குலார் மூவகையா ரல்லாமற்
கரவுதனிற் சிலமாதர் கந்தருவம் போற்புணர்வான். (உச)

கோமளஞ்சே ரிவ்வகையாற் குலவுமனை மடவாரை
மாமனையிற் சாரிகைபோன் மாறுத சிறைப்படுத்திக்
காமவெரி மூட்டுகின்ற கலகவிழிக் கணிகையரைப்
பூமலர்மே லன்னமெனப் பொன்னாவி நிறைவித்தான். (உடு)

வேறு.

பூவிய லன்னம் போல்வார் புலவியே நிலம தாகத்
தூவிய பொருள்கள் யாவுந் தூறுமனை வித்த தாகக்
காவியங் கண்ணார் மோகக் கலப்பையே கருவி யாக
மேவிய சுரத போக விரகமே வளாண்மை செய்தான். (உக)

அந்தியும் பகலு மாய வரும்பொழு திரண்டு மூன்று
சந்தியு மறந்து நான்கா மொழுக்கமுந் தலறி வேத
மந்திர விளக்க மெல்லாம் வரவர மாதர் மோக
முந்திய சூறைக் காற்ற லவிந்தன வொவ்வொன் றுக. (உஎ)

அடிமுறை நடந்து செல்ல வறிவுகண் ணிலனுய் மோகச்
செடிவழி சுழன்று காமத் திரள்புலி தொடர வோடிக்
கொடியிடைக் கணிகை மாதர் கொங்கைவெற் பிடறி வீழ்ந்து
கடிதட வாவி தாவிக் கலவியங் கயத்து ளாழ்ந்தான். (உஅ)

கொம்பெலா மன்னுன் கமகக் கொடுந்தளிர் தளிர்த்துச் சாதி
பம்பிய வரம்பு தோறும் பழிமொழிக் காடு பல்கி
யம்பலஞ் சந்தி தோறு மம்பலா யரும்பி யெங்கும்
வம்பலர் பெருகப் பூத்து வடுக்களாய்ப் பரந்த வன்றே. (உகூ)

ஆனவை செவியிற் கேளா வவன்குலத் தறிஞ னுவான்
ஞானதூ லவனுக் கோதி நன்னெறி யுணர்த்தச் சென்றான்
முன்முனம் பயிற்றுங் கல்வி தன்னையு மயர்த்த தோரான்
மேனெறி செறிவி லாணை வேறிடத் திருத்திச் சொல்வான். (உ0)

வேறு.

எறும்புகடை யாணைதலை யெண்பத்து நான்கிலக்க யோனி பேதம்
பிறந்துழலு முயிர்க்கெலா மனிகராய்ப் பிறப்பதரிது பிறந்தாலேனும்
பறம்பர்சோ னகர்சூன ரீனர்கா னவர்துளையர் பழைய ராதி
யகறந்தகீழ்க் குலநீங்கி மேற்குலத்தி லவதரிப்ப தரிது மைந்தா. (உக)

தாழ்குலத்தோர் கோடிசென்மந் தவம்புரிய வேண்டுமுயர்
சதுர்த்த ராகக், கேழுழுவர் கோடிதவஞ் செயவேண்டும் வணிகர்சென்
மங் கிடைக்க வேண்டிற், சூழ்வணிகர் கோடிசென்மந் தவம்புரியி னரச
னெனத் தோன்று நிற்பர், வாழரசர் கோடிசென்மந் தவஞ்செயினுங்
கிடையாது மறையோர் செனமம். (உஉ)

அந்தணராய்ப் பிறந்திடினுங் குருடுசெவி டூமைமூட மகன்று
மேனி, சந்தவடி வுடன்பிறப்ப தரிதுபிறக் கினும்பாலைத் தான மாதி
கந்தவனம் புனமொருவி நீர்நாட்டில் வரலரிது கண்டாய் பார்மேன்
முந்துறவித் தனைக்குயர்சீர் பெற்றனையெத் தனைதவமோ முயன்றாய்
முன்னர். (உங
)

ஓதாபிர மச்சரிய மொழித்தவா னப்பிரத்த முயர்சன் னியாச
நீதிநிலை பெறுகாரு கத்தியமா மாச்சிரம நெறிக ணன்கிற் [லே
கோதிலா மூவர்நெறிப் படர்பயிர்க்குக் கொளுகொம்பாங் கொள்கையா
மேதினியில் யாவருக்கும் வியன்காரு கத்தியமே விசேட மாமால். (உச)

மூனமாக வைகறைப்போ தெழுந்துசவு சாதிமுதன் முடித்து
வாசப், புனலாடிச் செபதவங்கண் முயன்றுகட வுட்பூசை முயன்று

மலைநாட்டில் வருந்தூர்த்த மறையோனை மடக்கொடிமார்
மூலையான மதமூட்டி மூரிபுருவச் சிலைதுணித்துக்
கலையாளி தேர்நிரைத்துக் கட்டெழிலி னற்பகைத்த
சிலைமாரன் பொரவிடுத்த சேனையெனப் புடைவளைந்தார். (சகூ)

சாவிநெடுங் கண்வலையான் மடிப்பவருங் காரிகைமா
ராவிமருண் டருமறையோ னழகுவலைப் புகுந்துவனை
தூவியனம் போற்றொடர்ந்தார் தூர்த்தமா மறையோனும்
பூவையர்தம் பிடிச்சூழல் புகுந்தமதக் களிறுனன். (ரூ0)

ஆம்பதிதன் சூலம்வாழ்வும பறிகொடுத்து மவர்மோகம்
போம்பரிசி னுவந்துவிடான் பொய்களவாற் பொருள்கவர்ந்து
காம்புறழுந் தோளியராங் கனிகையர்பாற் கருத்தழிவான்
வேம்பரிசி னுடல்கரிந்தும் விளக்குவிடாப் பதங்கம் போல் (ரூக)

சிலமாதர் செங்கையொடுஞ் சிலமாதர் கொங்கையொடும்
பலமாதர் புலவியொடும் பலமாதர் கலவியொடு
நலமேறி யுவட்டெடுப்ப நானுபோ கம்பொசித்துத்
தொலையாத கணிபழத்துச் சொரிசோலைக் குருகானுன். (ரூஉ)

வேறு.

மான மின்றிய வல்லியர் மாமுலை
யானை வாய்க்கரும் பாகியுங் கண்வலை
மீன மாகியு மல்குல் வியாழத்தின்
பீன வாய்ப் பெருந் தேதையு மாயினன். (ரூங)

தைய லாரிடைத் தாகம் விளைந்ததும்
பொய்யெ லாநிறை போகம் விளைந்தது
மையன் மோகமு விளைந்தது மற்றவன்
மெய்யெ லாம்வினை யாக விளைந்தமே.ை (ரூச)

நானி லார்நய னப்பெருந் தும்பியே
தூண மாமுட லெங்குந் தூளைத்தமே.ை
கானை லாமதன் பூங்கணைக் காயமே.ை
பூனை லாப்பிணி பூண்டுபுண் ணுயினன். (ரூரி)

விண் குலாவுயர் விண்ணவ ராயினும்
பெண்கள் காமம் பிடித்தவ ருய்வரோ
புண்க ளாகிப் புரந்தரன் மெய்யெலாங்
கண்க ளானது காமத்தி னலன்றே. (நிசு)

மருவி ருக்கு மலர்க்குழல் சோரவே
யுருகி நித்த முடன்புணர் மாதரார்
பெருவ ருத்தமுற் றுன்பிணி கண்டஅ
மருகி ருக்க வருவருப் பாயினர். (நிள)

வேறு.

மூன்பெலாங் களிகூர மோகநல மநுபவித்து
வன்பிணியா லுழல்கால மறுகினிடைத் தள்ளிஞ
சென்பெலாங் கசிந்துருகு மிற்பிறந்தா ரல்லாம
லன்பிலாப் பொதுமாத ராபத்துக் காவாரோ. (நிஅ)

தலைநாடு புறந்தள்ளச் சாரன்மலை நாடேகி
மலைநாடு புறந்தள்ளப் பாண்டிவள நாடணைந்தான்
கலைநாடுங் குலநெறிபோய்க் கைப்பொருள்போய் நோய்பூண்டும்
புலைநாடு காமமெனுந் தீதக்கிலையிற் புனல்போல்வான். (நிகூ)

ஊடையரப் பசிபிடுங்க வுறுப்பெலா நோய்பிடுங்க
வாடைதுணி போர்த்தவட லீப்பிடுங்க வருந்துவான்
பேடைமயி லார்விரகப் பிணிக்குடைந்து புறங்கடைபோய்
வாடையேற் றுயர்வானேல் யாரைவிடு வான்மதனன். (கூ0)

சரதநெறி மணிவேட்கைத் தன்மனையார் மனங்கொதிப்ப
விரகொடும்போய்ப் பிறர்மனையின் மிதித்தகால் விரலழுகி
மரபழிய முந்திதொட்ட மணிக்கரங்க ளுடலழுகிப்
பரமனையார் தமைத்தழுவும் படிவமெலாம் புண்ணுனன். (கூக)

தலைமைகாற் குலமறுகு சார்கிலான் கீழொழுக்கால்
விலைமாதர் மறுகணையான் மேனியுரு வழிந்தமையால்
வலையர்சே ரியிலுணு மள்ளர்சே ரியின்மதுவும்
புலையர்சே ரியிலருந்திப் புறங்கடையி லுறங்குவான். (கூஉ)

அம்மையிலே பலிக்குமென்பர் செய்தவினோ யாங்கொருசார்
செம்மையிலா மறைதேயான்செய் தீவினையெல் லாமிவனுக்
கிம்மையிலே பலித்தத்தனு லிவையறிந்து லிலகாதார்
வெம்மையுறு கொடுமபினிக்கு நரகினுக்கும் லிருந்தாவார். (கூக)

வருநாளின் முகம்பார்த்தோர் மறுநாட்சண் பாராரா
யொருநாளி லுறைபதிமற் றெரு நாளி னுறையாமற்
பெருநாடு பலகழித்துப் பிறநாடு சேர்வதற்குத்
தருநாடு மிருள்வனத்து லினதள்ளத் தனிதேபானுன். (கூச)

ஆகத்தி லெழும்புகைக் கருந்துவதான் றில்லாமற்
ருகத்தா னுவலர்ந்து தண்ணீருங் கிடையாமற்
சோகத்தா லுய்ர்ந்துகொடும் பாலிடைச் சுழல்கின்ருன்
பாகத்தாற் பருத்துண்ணுர் படும்பாடு மிதுவன்ரே. (கூஞ)

கூண்டுவரு நெறிதவறிக் கொடுஞ்சரம்புக் கயர்காலைப்
பூண்டகுல நெறிதவறிப் புலைபுகுந்த மறைதேயானைத்
தீண்டலுறும் வரலாறை நீசவோ கெபுங்கதிரோன்
காண்டலுறு மாபாவங் கழியவோ கடற்குளித்தான். (கூசு)

உழிக்கொண்ட புள்ளொளிப்ப வுயர்வனமுங் கண்முகிழ்ப்ப
விழிக்கொண்ட சுரமடைந்தா யினியெங்கே போவதெனப்
பழிக்கொண்ட மறைதேயான்செய் பாவமெலாங கூடியொரு
வழிக்கொண்டு வலந்ததுபோல் வந்துவலந் ததுகங்குல். (கூள)

வேறு.

அன்றுமோ ருணவின்றி லாம லதற்கு முன் னிரண்டு நாளா
வொன்றுமே பலியு மின்றி வெம்பசி யுடற்ற வோய்ந்து
கன்றினன் கைவ மல்லாக் கடும்பர சமயம் போலச்
செனறுசேர் நெறியொன் றில்லாக் கானிடைத் திகைத்து நின்ருன். ()

வேறு.

வாட்டாரை விதியார்க்கு வருந்துவான் வனத்திலுயிர்
வாட்டாரை புலியார்க்க வருந்தினன் மாதர்முலைக்
கோட்டாரை நுகரமெவிக் குழலுகுரல் கேட்டுவப்பான்
கோட்டாரை நுகரமெவிக் குழலுகுரல் கேட்டயர்ந்தான். (கூஉ)

னைக்கள் விகள்பாலு மிடிஞ்சோறு மிதழ்க்கனிவாய்ப்
பானைக்கள் ளுடனேந்தப் பரிவாயுண் டுறங் துவான்
கானைக்கள் ளிகள்பாலும் பொதிசோறுங் கடிமலர்வா
யூனைக்கள் ளுடனேந்த வுண்ணென்மற் றுறங்காலுல். (எ0)

வீங்கிவளர்ந் ததுதிமிரம் விருத்திரா சுரனேய்ப்ப
வோங்குமுடிக் கண்ணுக விந்திரனைத் ததுவான
மாங்கசுரன் போயொளிப்ப வந்தரா தன்கரத்தில்
வாங்குமொரு வச்சிரம்போல் வானிலெழுந் ததுபரிதி. (எக)

வேறு.

வடிந்திடத் திமிர லெள்ளம் வளர்ந்திடப் பரிதி கானிற்
படிந்திடு மாத்தி ரேயன் படருறு வினையோ நோயோ
மூடிந்தகா ளதுவோ வென்று முடிவிலாப் பிறப்போ வெல்லாம்
விடிந்தது விடிந்த தென்ன விடிந்தது கங்குற் காலம். (எஉ)

விடிந்ததென் றெழுந்து போவன் மெய்கூடத் தயர்ந்து சோர்வ
னடர்ந்தகல் லிடறி வீழ்வ னடியிடச் சவியி லாதே
மூடங்குவன் மரங்க டோறு மூட்டுவ னெட்டி யேகி
நடந்தனன் றிருக்குற் றுல நகர்க்குயோ சனைக்கு ளாங்கர் (எங)

வேறு.

சடிக்கொண்ட பூங்கோதைக் கணிகையர்க்கே காதலனுய்க்
குடிப்பண்மின் மடவாரைக் கொடுஞ்சிறைசெய் பாதகத்தான்
மிடிக்கொண்டு வெறுந்தனியாய் வெயிற்கானற் பரல்வீழ்ந்து
பொடிக்கொண்ட தழல்வீழும் புழுப்போலத் துடிக்கின்றுன். (எச)

உண்ணுகு பசிதுரப்ப வுடலெலாம் பிணியுலைப்பப்
புண்ணுக மெய்யயர்காற் போற்றவொரு துணையின்றி
யெண்ணுத பலவெண்ணி யினைத்திருமி வாய்குளறிக்
கண்ணுரு மொளியிருண்டி காதிலோ சையுமடங்கி. (எடு)

தருணநிலை தடுமாறிச் சாக்கிரஞ்சொப் பனஞ்சுழுத்திக்
கருவிகர ணங்களெலாங் கைகடந்து மெய்யயர்ந்து
துரியவவத் தையில்வீழ்ந்து துரியாதீ தங்கடந்தே
யுரியதொரு சூக்குமத்தா யுயிரொடுங்கு மந்நேரம். (எசு)

அறநெறிமுற் றவப்பயனே வத்திரிகோத் திரமறையோ
ருறுகதிமெய்த் தவப்பயனே வுயிர்விடும்வே தியனுடலிற்
குறுமுனிக்கன் புடையபிரான் றிரிகூடக் குலவரைவாய்ச்
செறிமலர்ச்செண் பகச்சோலைத் தென்றற்கால் பாய்ந்ததுவே. (எஎ)

மால்பாய்ந்த மறையவன்மேற் றிரிகூட வரைவசந்தக்
கால்பாய்ந்த தென்கேனே கவுணியன்வாய்க் கவுரிமூலப்
பால்பாய்ந்த தென்கேனே பவக்கடலிற் குகப்பெருமான்
வேல்பாய்ந்த தென்கேனே யாதெனயான் விளம்புகேன். (எஅ)

இந்தவகை யிறந்தானே யியமபட டெதிர்முடுகி
வந்துநெடி வலிவீசி வளைந்துபெரும் பாசத்தாற்
பந்தமுறக் கட்டியொரு பட்டமரந் தளிர்த்ததெனச்
சிந்துதிர மெழப்புடைத்துத் தென்புலத்துக் கொடுசெல்வார். (எக)

செல்லுகின்ற வேலைதனிற் சிவபிரான் கணநாதர்
நில்லுமெனத் தூதர்தமை நிராகரித்து மறையோனை
வல்லுதிரக் கறைதுடைத்து வன்பாச மறுத்துநயஞ்
சொல்லுவன பலசொல்லிச் சூட்டுவன பலசூட்டி. (அ0)

அமகளிர் கவரியிட வந்தரபல் லியங்சறங்க
வரியிசைக்கின் னரர்பாட வானவர்பூ மழைபொழியப்
புரிசடைப்பண் ணவர்புகழப் புட்பகத்தின் மீதேற்றிக்
கரியுரிவை தரித்தபிரான் கயிலைதனிற் கொடுபோனார். (அக)

வேறு.

செம்மான மிசையிழிந்து சென்றுமறை யோன்சயிலைச் சிகர மேவிப், பெம்மானே யடியின்மிசை முடிபணிந்தா னந்தவெள்ளப் பெருக்கி லாடிக், கைம்மானுஞ் சுடர்மழுவுங் கறைமிடறும் புரிசடையுங் கண்கள் மூன்று, மெய்ம்மானுந் திருவடிவுங் கண்டிருகண் களிப்ப வுடல் விதிர்ப்ப நின்றான். (அஉ)

சென்றுதொழு மந்தணனே யருளிணைக்கிற் கயிலைவளர் சிவபிரானார் நன்றுநீ யுயிர்விடுங்கா னமதுசெண்ப காடவிசேர் நறும்பூந் தென்ற

லொன்றியுன தாகமிசைத் தைவரலாற் பாவமெலா மொழித்தோங் கண்டா, யென்றுமழி யாமலினி யெமதுகணைத் தவர்பதத்தி லிருப்பா யென்றார். (அக)

வேறு.

அன்று நாதன் றிருவருள் செய்ததான்
மன்றன் மாலயன் வாழ்வு முவர்ப்புறச்
சென்று செல்வச் சிவகணத் தாருட
னென்று நீங்கலாப் பேரின்ப மெய்தினன். (அச)

யாமி யந்தனி லெய்திய தூதுவர்
சாமி யந்தகன் ருளிணை போற்றியே
காமி யந்தணன் கண்ணுதல் பாலுற்றான்.
பூமி யந்தரம் போற்றிடப் போயென்றார். (அஞ)

வெய்த வாறுடை வீணைத் தென்புல
மெய்த வாறுகொண் டேகலு மேதகை
செய்த வாறுஞ் சிவபெரு மான்றிரண்டார்
வைத வாறும் வளர்செவி சாற்றினார். (அகூ)

செறிவு சேர்மனத் தென்புலக் கோமகன்
குறிகொள் சித்திர குத்தரைக் கூவியே
வெறிகொள் விப்பிரன் மேற்கணக் காளுள
பொறிகள் யாவும் புகலுமி னென்றனன். (அள)

சாத்தி ரம்பல தான்கற்று மத்திரி
கோத்தி ரத்தி னுதித்துங் குலநெறி
நேத்தி ரத்தொழி னீக்கி வைசியர்க்குஞ்
சூத்தி ரர்க்குங் கடைஞரிற் றோன்றினன். (அஅ)

கற்பு மங்கையர் கட்டழித் தான்பொரு
ளற்பு மாந்த ரடைக்கலம் வெஃகினன்
பொற்பு மாதர் புறங்கடை நின்றுளா
னற்பு மாந்தர்க்கு நண்ணிய நேமியான். (அகூ)

சாலை சத்திரந் தன்ம மலைத்துளா
ஞலை யத்தின் களவுகை யாட்கியான்

மாலை காலையுஞ் சந்தி மறந்துளான்
வேலை தோறு மதுதுகர் வேட்கையான் (கூ0)

குருவுக் தெய்வமு நிந்தைசெய் கோளிலன்
கருது நோன்புடைக் கன்னியர் காமுகன்
றருமை யோகர் தவங்க ளழித்துளான்
பொருளின் மோகப் புலைச்சியர் போகத்தான். (கூக)

அந்த ணர்க்கோ சருங்களே மூவகைச்
செந்த முற்குத் தெறும்புனல் சிந்தைசெய்
மந்தி ரத்தின் மறவி பிறசெலா
நிந்தை செய்யு நீசக்கர குக்கியான். (கூஉ)

பிறந்த நாட்பிதுர் நாள்வரு டாதியிற்
சிறந்த நாட்சிவ ராத்திரி யாதியா
வறைந்த நாள்விர தாதிமுச் சந்தியு
மறஞ்செய் வாள்விழி யாரை மறந்திரான். (கூந)

அலைவி லாத குடிக ளலைத்துளான்
மலர்செய் காவின் மரங்கள் குறைத்துளான்
புலைசெய் பாண்மையும் பொய்கள வாதியுங்
கொலைசெய் பாண்மையுங் கூறத் தகாதவால். (கூச)

இரும்பு போலு மிதயத்தன் கள்வெறிச்
சுரும்பு போல்பவன் சோபச் சுடரனை
யெருங்கு பாவத் துடன்பிறந் தானற
மிருந்த வூரி லிருந்தறி யாணென்றூர். (கூரு)

காண வீரர் கணக்கிவை கூறலு
நாக வீரனை நல்வழி சேர்த்திடும்
வரவி யாதென மாமனத் தெண்ணினன்
றிரம தாநடிச் செய்யுஞ்செங் கோலினன். (கூசு)

அரவ மாலை யவிர்சடை யாரிடைப்
பரம ராசியம் யாது பயந்ததோர
பிரமன் மாலறி யாத பிரானுடன்
விரைவில் விண்ணப்பஞ் செய்திட வேண்டுமால். (கூள)

செப்பு மேல்வைச் சிவபெரு மான்முறை
தப்பு மேல்வைத் தகல்வது தாக்கெனை
வெப்பு மேல்வைத்த வெம்பக டேறினன்
கப்பு மேல்வைத்த சூலமுங் கைக்கொண்டான். (கூஅ)

பாசந் தண்ட மெழுக்கர பத்திரம்
வீசுங் கைவல் யெஃகம் விறன்மழு
மூசு சம்ப முசலங் கணையம்வாட்
பூசல் வீரர் கொடிபுறஞ் சுற்றினர். (கூக)

கால னும்பெருங் கால மிருத்துவுந்
தூல வுக்கிரன் முன்முக னுதியா
நீல மேனி நிசைத்தெழு தூதரு
மோல மென்ன வொருபுடை சுற்றினர். (கOO)

விளங்கும் வைவைச் சுதபுர மேவினர்
துளங்கி யோர்புடை சூழ்ந்தனர் சூழ்திறை
யளந்து போற்றினர் தானவ ராதியோர்
வளர்ந்து கிங்கிரர் மல்லர்க ளாடினர். (கOக)

பெருவி யாதி முயல்வலி பீனிசங்
குருமு கோதரங் குட்டங்க ளாதியா
மருவு சேற்றும வாதபித் தங்களும்
பொருவு சேனைக ளாய்ப்புடை சூழ்ந்தவே. (கO2)

வெட்டு வார்துணிப் பார்மிகு பாவரைச்
கட்டு வாரடிப் பார்கர காதியர்
கிட்டு வார்பணி கேட்பவ ராய்நமன்
மட்டு வார்கழல் வந்து வணங்கினர். (கOங)

ஆய சேனைக் கடலிடை யந்தலார்
தூய சாமரைத் தெண்டிரை துள்ளுறப்
பாயு மோதையிற் பல்லிய மார்த்தெழ
மேய வூர்தியென் வங்கத்து மேயினன். (கOச)

சொந்த வைவைச் சுதபுர நீங்குபு
வந்து சேர்ந்தனன் வைதர ணித்துறை
யுந்து தாணையை நோக்கின ணெண்கயல்
பந்தி சேர்தரு பல்சினை நோக்கல்போல். (கஅநி)

பாங்கு சேர்பரி வாரத் தொகையெலா
நீங்கு கென்ன நிறுத்திவெங் காலினை
யாங்கு கூவி யமைச்சனே டேகியே
வீங்கு சோதிக் கயிலையை மேவினன். (கஅசு)

நீல மால்வரை நின்றிழி கொண்டல்போற்
கோல மேனதி யிழிந்துசெங் கோற்கிறை
கால னேடு கயிலையஞ் சாரல்வாய்ச்
சூல மேந்தித் தொழுதெதிர் இப் போயினன். (கஅள)

வேறு.

சென்று வெள்ளியங் திருமலைத் தென்றிசை காத்திடும் வட மேருக், குன்று போலுயர் கோபுர வாய்தலிற் குறுகிவிண் ணவ ரெல்லா, நின்று போற்றுபொற் படிமிசைத் தென்புல நிருபன்வெம் மனக்கோட்ட, மன்றி நின்றுதன் வரவினை யருங்கடை காவலர்க் கறிவித்தான். (கஅஅ)

கடைக ளேழினை யொருவர்பா லொருவராய்க் கழறமற் றவர்பூதப்
படைகள் காவலர்க் குணர்த்திட வன்னவர் பணிவர வணிகோலச்
சடைகு லாமுடிச் சுடர்மழு நந்திநக் தலிவனுக் கமைந்தோதாத
வுடைய நாயகன் சன்னிதா னத்தவ ணுணர்த்தலுங் கொணர் கென்றான்

நந்தி நாயக னருண்முறை சிவகண நாதர்கள் புகுந்துய்ப்பப்
பந்தி யாம்பல திருக்கடை கடந்துமேற் படர்ந்துதென் றிசைவேந்தன்
புந்தி யார்ப்புறக் கண்டனன் சிவபிரான் பொன்னணி திருக்கோயின்
முந்தி யாரணர் நாரணர் பெறவொணு முறைமைபெற் றனனென்றான்

வேறு.

கின்னரர்கின் னமிழற்றத் தந்திரர்தக் திரிமீட்டிக் கீதம் பாடப்
பன்னகர்கிங் கிரர்கருடர் சித்தர்வித்தி யாதரர்தம் பணிசெய் தேத்தப்

பொன்னகரிந் திரன்பரவ வானவர்பொன் மாரிபுட்ப மாரி தூவப்
பின்னகபந் திகளசைய வரம்பையர்கண் மணிக்கவரி பிடிப்ப மாதோ. ()

புவலோகர் வலம்புரியப் பாதாள லோகர்மணிப் பொற்பூ ணேந்தத்
தவலோகர் சனலோகர் சத்தியலோ கரும்பணிந்து தவப்பே றெய்திப்
பவலோகங் கடந்தேதற மாலோகத் தவர்பரம பதமே யான
சிவலோகந் தனைவேண்டி யடிபரவச் சிவகணங்கள் சேவை செய்ய. (ககஉ)

அணிமாதி சித்திகள்குற் றேவல்செய வீசான னடைப்பை தாங்க
மணிவாரி யோரேழுந் திறையளப்பப் பகல்வேந்தர் மாமுத் தீபம்
பணிமாற மதிபடிமக் கலமேந்த மழைதெளிப்பப் பவன்ன் றார்ப்பத்
தணியாத தழற்கடவுள் பரவியா லத்திசுற்றத் தருமம் வாழ்த்த. (ககஊ)

அறுசமைய மைம்பூத நான்மறைமுக் காலமிரண் டுறங்கள் யாவு
மெறுழ்வலிகள் வேண்டியொரு கோடிவர மந்திரங்க ளெண்ணில் கோடி
மறுவறநின் றிருகோடி புகழ்ந்தேத்த வரிபிரமர் மகுட கோடி
செறிகமலத் தாள்வருடப் பதினொருமுக் கோடியராந் தேவர் போற்ற.()

கங்கைசர சோதிசிந்து யமுனைகோ தாவிரன் மதைகா வேரி
மங்கலமா நதிபலசா மரையிரட்ட விமையவரை வயிறு வாய்த்த
நங்கையொரு பாலிருப்பப் பொருப்பெறிந்த வேற்குமர னடுவண் மேவ
வெங்கயமே யமர்சாய்த்த விசையமதக் களிறொருபால் விளையாட்டெய்த.

மாணிக்க மரகதங்கோ மேதகமுத் துப்பவளம் வயிர நீல
நீணித்த மணிபுருட ராகம்வயி டூரியங்க ணிரைத்த தூணி
ணுணிப்பொன் மேருவென வுயர்மணிமண் டபத்தரியா சனத்தின் மீது
வேணிச்செவ் வான்படர மதிதவழு மொருபவள வெற்பு மான. (ககசு)

ஒருமருங்கு மிருசருமத் துகிலுடையு மூன்முகண்ணு முயர்தோ
ணன்குங், கருணைபொழி திருமுகமு மைந்துபண டவிழுமேற் கங்கை
யாறும், பரிதியெழு வெயிலெறிக்கு மவுலியும்வெண் ணிலவெறிக்கும்
பணிலத் தோடும், பொருமுரச குண்டலமு மண்டலமும் விண்டலமும்
பொலிந்து ளாரே. (ககள)

கரதலமு மான்மபூ வு மபயவர தமுஞ்சுருதி சனிந்த வாயு மரவணியு முராசுண கங்கணமுங் காண்டொறுமற புதமேற் கொண் டான், நிருவடியுங் குரைகழலு மிடம்வலங்காண் டொறும்பயமுந் திட மும் பூத்தான், பிரமன்மால் சிரமாலை தயல்வருதிண் புயமேகாக்கிப் பிரமை பூண்டான். (ககஅ)

முதியவா னவர்கணமாம் பரலையிடை முழுமணியா சனமென் றிருங்கு, முதயவரை தனிலந்த கோடிகதி ரோருருக்கொண் டுதித்தா லென்ன, வதியு புயர் பரஞ்சுடரைக் காண்டொறுங்கண் வழுக்கியன்பின் வழிக்கொண் டேகித், துதிபரவி யெழிற்கடலி னருட்டிறைவீ ழெழிலி யெனத் தொழுது வீழ்ந்தான். (கஉகூ)

ஆதியாய் சரணமது பூதியாய் சரணமகி லாண்ட மீன்றுள் பாதியாய் சரணமறை வேதியா சரணமருட் பரமா னந்தச் சோதியாய் சரணமென வீழ்ந்தாணை யெழுகிவெனச் சுருதி நாதன் மேதியான் முகநோக்கி வந்தகா ரணம்யாது விளம்பா யென்றான் (கஉ0)

என்றுமுதல் வன்றிருவாய் மலர்ந்தருளப் பெற்றேனென் றிருகை கூப்பிச், சென்றுதாணை யடிவணங்கி வணங்குதொறு முடல்வி திர்ப்பச் சிலிர்ப்ப ரோம, நின்றுசெழுந் துகிலொதுக்கி வாய்புதைத்து நடுநடுங்கி நிமல மூர்த்தி, யொன்றுளதென் னேறுவிண் ணப்பமென வுரைத் தருளா லுணர்த்து கின்றான். (கஉக)

பாரின்மேன் மறைக்குலமாம் பயிர்க்குமுது கோயாகப் படர்ந்தா னந்த, வூரின்மே லுதிக்குமுனம் பாதகத்தி லுடனுதித்தா னெழுக்கர் தீர்ந்தா, னீரின்மேற் குளித்தறியான் மாதர்முலைத் தடங்குளிப்பா னீச மாதர், காரின்மே னியுந்தீண்டி யவர்மேனபுக் கூனருந்திக் கள்ளுண் பானெல். (கஉஉ)

தானமறி யான்மூன்று சந்தியறி யானலது சாம வேத கானமறி யாதெனினுங் கனலுமறி யான்மனுநூற் கல்வி கேள்வி மானமறி யான்செபமு மந்திரசித் தியுமறியான் மவுன யோக ஞானமறி யானிவனே நாங்களறி யாப்பதத்து நண்ணு வானே. (கஉங)

கோடுபொரு முலையார்கள் காமத்தாற் புலம்புரிந்த கொடியோன் மன்னே, வாடுபெருந் துயர்நீக்கிக் கயிலைதனிற் சிவகணத்தார் வரித்தா

ரன்னே, ராதிவது திருக்கூத்தா யதுதாமின யலங்கார மாகு மாலை, வீடுபெறு சுவர்க்கமென்று நரகமென்று மெங்களுடன் விகற்பிப் பாமினன். (கஉச)

கைப்பொழுகு பாவமெலா மினிப்பொழுக நடந்தாகைக் காட்டும் போது, தப்பொழுகக் கணகாதர் தள்ளினை மெனிற்பாவங் தருமே மேது, பொய்ப்பொழுது கழிப்பாரை யலைத்துகான் மெலிவதினிப் போது மெந்தா, யெப்பொழுதுங் காபிலியிலுன் னடியவர்க்கே பணிவிடைசெய் திருப்பே னென்றன். (கஉரு)

தக்கமெவ தியன்றவழுஞ் சேய்குஞர் மறையவன்பா தகமும் பூசை புக்கமறைப் பாலகன்வா ணுளழிவு முப்புரநாட் பொலிவு மாற்று [லே மிக்கதிருச் செயல்களினும் விதிமுறையை நிலைநிறுத்தும் விகாயாட் டா முக்கண யகர்தருமன் முகமோக்கிக் கருணையுடன் மொழிவ தானர். ()

முந்தக்கால் சிவதலத்துத் திருகூட மான்மியங்கண் மொழியு நாளிற், சந்தக்கா டெடுமேவலிச் சண்பகக்கா மகிமைசொன்னேந் தனித் தக்காமெல, மந்தக்கான் மகிமைசொல்ல வைத்திருந்தேதா மினியதணை வழங்கு மேவாம்யா, மந்தக்கான் மகிமையைநீ யறிந்தக்கா லிவன் மகிமை யறிவா யென்றம். (கஉஎ)

கிளையாடுக் திருகூடக் கடவண்மால் வரைத்தேதான்றிக் கிரித்தேதன் கங்கை, யளையாடிப் பொங்குகடற் பாலாடி வடவருவி யமிழ்த மாடித், தளையாடி மடலவிழ்க்குஞ் சண்பகா டவிதவழ்ந்து சங்கக் கோயில், விளையாடி யெம்மருகில் விளையாடுந் தென்றலங்கால் விளையாட் டேமியா. (கஉஅ)

மலையாறு கடலலைந்து மண்டுபுடார்ச் சுனபுரத்து மாய்வேவார் தீமை மலையாம னுமிருந்து மறைப்பொருளா வலக்காதில் வழங்கும் போது மலையாட்டி கவுரிகுழல் வாய்மொழிசெங் கையிலணைத்து மடிமேலந்த மலையாம லினைப்பாற்றி வீசுவது திருகூட வசந்தக் காலே. (கஉகூ)

தீர்த்தமகி மையிலதிகந் திருகூட வடவருவி திருக்குற் றுல மார்த்ததலங் களிலதிக மூவடிவாஞ் சிவலிங்க மருளா னந்த, மூர்த்

திகளி லதிகமிவை சாலோக முதன்மூன்று மூறையே நல்குங், கூர்த் துரைக்கி லிவைமூன்று மத்தலத்தி லுலவுதென்றல் கொடுக்கு மாதோ (கஉ0)

மஞ்சுமேதாய் முதுகுமிழித் திரிகூட மலைச்சாரல் வசந்த வுதை துஞ்சுமேபோ தையின்மேனி தைவரலால் வானெழுந்த சூறைக் காற்றிற் பஞ்சுமேபோன் மறையவன்செய் பாதகம்போய்ச் சிவதருமம் பலித்த தாலே, தஞ்சமா முயர்கயிலை வரைமேவி யெமதுபதஞ் சார்ந்தா னன்றே. (கஉக)

ஆதலா லெமதுபுடார்ச் சுனபுரத்தி லெழுதிரைத்தே ணறு பாயுங் காதலா மைந்திணாற் றிசைமூன்றி யோசனையுங் கலந்து வாழ்வோர் சாதலாம் பொழுதிருபா லுயிரிடத்து மொருகாளுந் தரும வேந்தே போதலா லதுதவிர்தி துர்தர்யா வருக்குமிது புகல்வா யென்றார்.(கஉஉ)

இன்னபடி கயிலைமலை யெம்பிரா னருளியவா றியமன் கேளா முன்னமிதை யறியாது செய்தமையை நினைந்திரங்கி முகுந்த னலும் பன்னிய மறையாலுந் தெரிவரிய பரமசா சியத்தின் பான்மை மன்னுபெருந் திரிகூடத் தென்றலங்கான் மகிமையென மகிழ்ச்சி கூர்ந்து. (கஉஉ)

பின்னலணி பிறைமவுலிச் சடையினா டிபரவிப் பெம்மா னெம் மான், சொன்னபணி விடைதலைமேற் கொண்டனன்கொண் டன னெனவே தொழுது போற்றித், தன்னகர்க்கு நம்பெருமான் விடை கொடுப்பப் பகடேறித் தருமன் போந்து, நன்னகர்மந் தாநிலத்து மகிமையே யனைவருக்கு நவில்வ தானான். (கஉச)

தருமமே தங்குபுடார்ச் சுனபுரத்து முன்றியோ சனையின் மே லும், வருமமே மறந்திடுமின் மூதர்கா ளவணுறைவீர் வருவீர் யாருங், கருமமே தியற்றுகினுந் தருமமே குறிக்கொண்மெனக் கணக் கர் யார்க்கும், பருமமே தியையுகைக்கு நடுநெறிச்செங் கோற்கடவுள் பகர்ந்தான் மன்னோ. (கஉரு)

பாராது மறையவன்செய் பாதகந்தீர்த் தருள்புரிந்த பரிசி தென்று வாராத வழிகாட்டு மந்தமா முதமகிமை வழங்கிச் சூதன்

மீராத சிவத்துமோ கந்தீர்த்த மகிமையுரை செய்வா யென்னு
மாராமை முனிவரர்க்குத் தக்கன்மகம் புரிதன்முத லறைவ தானான். ()

பன்னிரண்டாவது மந்தமாருதச் சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம் கூகச.

பதின்மூன்றாவது தக்கன் வேள்விச் சருக்கம்.

அலர்க்கமல நறும்பொகுட்டி லயன்றலோ ளுலகமெலா மளிக்க வேண்டி, மூலத்தலத்தி லறத்திறைவன் மார்பினிடைப் பிருகுளத்தின முதுமரீசி, புலத்தியனத் திரிகிருது வங்கிரா சனபதிமேற் புலகன் றோன்ற, வலப்பதத்திற் றக்கன்முத லாயதசப் பிரமரையு மரபி னீன்றான். (க)

அன்னவராம் பதின்மர்களிற் பின்னவனுந் தக்கனெழுந் தயன்பா லேகிப், பின்னமிலா துயிர்க்குயிராய் நிற்பவனுஞ் சிற்குணனும் பெருந்தே வர்க்கு, முன்னவனு மிறுதியிலா முதல்வனுமாயா னெனக் கேட்ப மூளரி மேலோ, னுன்னரியா னுணர்த்தரியா னிருவர்களுந் தேடநின்ற வொருவ னென்றான். (உ)

படைப்பதுவுங் காப்பதுவு முன்னர்நீர் புரிந்திருப்பப் பரிவாற் பின்னர்த், துடைப்பவனே முதல்வனெனச் சொன்னவா றென்னே யெனச் சுதன்வி னவ, வுடைப்பிரம மாமவனே யுலகொடுக்கு நாளை மையு மொடுக்கா நிற்பன், விடைப்பரன்பின் னருளியன்றோ யாங்கள் படைப் பதுங்காப்பு மென்றான் வேதன். (ஈ)

காரணனே யுனைப்பூத வகையையுயிர்த் தொகையையெலா நான்கு வேதம், பூரணமாம் பிரமமெனப் புகல்வதெவ னென்று தக்கன் புகல வேதா, வாரணநம் பரமனுரை யுண்மைமொழி யவற்கேகமற் றவர்கட் கெல்லாங், காரணமா முகமனுரை வேந்தனாயு மீசனெனல் கடுக்கு மென்றான். (சு)

ஆங்கவனோர் செயலுடையன் வடிவுடைய னுதலினு லவனுக் கென்றும், பாங்குபெறுந் தோற்றமீ றெய்தாதோ வெனுஞ்சேய்க் குப் பதுமத் தண்ணல், யாங்குமுளன் யாங்குமில னருவுமில னுருவு மில னெம்மா னம்மா, வோங்குலகின் பொருட்டாகச் செயல்புரியக் கருணைதிரு வுருவாக் கொள்வான். (ரு)

உயிர்கள்புரி வினைக்கீடா யுருவருக்க வேண்டிலென தருவ மாவன் செயிரறவே வினைப்பயன்க ளூட்டுதற்கு மாலாவன் சிதைப்பான் வேண்டி, னையில்பெறுமுத் தலைச்சூலத் தரனுவன் யாவுமறைத் தருளும் பான்மை, பயின்மகே சனுமாவன் சதாசிவமா யருள்புரிவன் பரம மூர்த்தி. (கூ)

விள்ளாமை யருவாகி யருவுருவ மாகியுரு மேவா நிற்பன் றள்ளாமை புருவகத்தும் யாங்களிரு வருமாகித் தான்வே ருவ னெள்ளாருந் தலைமும்பூ மணமுமணிச் சோதியும்போ லெங்குந்தானே யுள்ளாகிப் புறமாகி யகம்புறமு நீங்காத வொருவ னுவன். (எ)

மாதவனே பிரமமென் றும் யான்பிரம மென்றுமதி மயங்கா வண்ண மீதெலா மெம்மேபால்வார் வெண்டலைமா லகள்புனைந்தான் விமலமூர்த்தி யீதெலா மூணர்ந்துணரா மாலாகி மாலுடன்யா னிகலுங் கால நாதனெதிர் விலக்கியன்றே நாங்களடி முடிதேட நடுநின் றனனே. (அ)

மூவரா நினைந்தரியை யென்னையரன் றனக்கினையா மொழிவர் யாரும், பாவராய்த் தாந்தமையே கெடுப்பதன்றி யெமக்குமவர் பகைவ ராவார், சேவினை னன்பரென நினைப்பவர்க்கே யாங்களருள் செய்யா நிற்பே, மேவரா கினும்யாரை யிறைவனென விறைஞ்சன் முக்க ணிறைக்கே சாரும். (கூ)

கவ்வைநீர்ப் பலமீகாடி ந்திகளுக்குஞ் சாகமே கதியாம் போல வெவ்வகையோ கியசமய நெறிக்கெலா மிறைவன்முக்க ணெம்மா னன்றே யவ்வகையா யிசமறைக ளுரைத்தும்யா னுணர்த்தியுநீ யறியா யையா நவ்வியணி கரத்தானைப் பரவியருள் பெறுகவென்று னினைத் தானே.

வேறு.

கதியின் மேற்பெரு விதிமொழி சிறுவிதி கருதா மூதிய நாயக ளரனெனிற் பணிந்துமான் முதலோர்க் கதிக னுகெனும் வினையமுள் ளமைத்தருந் தவஞ்செய் புதிய தானம்யா தென்னலு மலரில்வாழ் புத்தேள். (கூ)

அந்த மானதங் குணர்வரு மேருவி னணித்தா
கந்த மான்த தடம்புனன் மூழ்கிநம் பரனை
முந்த மானத வருச்சனை முதற்றவ முயன்று
சொந்த மானதற் பரனடி சேரெனச் சொற்றான். (கூ)

வேறு.

பூந்தவிசி லயனுரைத்த போதுமா னததடத்துப் போந்து தக்க
னந்தவமோ ராயிரம்யாண் டியற்றுதலு முயர்விடைமே லாதி தோன்
றிக், கூர்ந்தபெருந் தவமுவந்தீத மீங்குனக்கு வேண்டுமவங் கூறு
யென்னப், பாந்தளணி செஞ்சடையார் பவளவாய் மலர்ந்தருளப்
பணிந்து போற்றி. (கஉ)

மேகபத முதலாய விசும்புலகு மால்பதமும் விரிஞ்ச னுடு
காகநல கமும்புவியு மெண்டிசையு மெனதாணை நடப்ப நானும்
பாகசா தனன்முதலா வுணப்பணிவோர் யாவருமென் பணிகள் கேட்ப
மாகனசற் றமும்வாழ்வு மக்களுஞ்செல் வமுமழியா வயமும் வேண்டும்
.

சுந்தரியுன் னிடத்துறையுந் தோகையுமென் மகளாகத் தோன்ற
நீயோ, ரந்தணன்போல் வந்தருளி மணம்புரிய வேண்டுமிவை யருளா
யென்னப், புந்தியுற வணங்குதலும் புகன்றவர மீனத்துமருள் புரிந்து
மேலுஞ், சிந்தையுற நன்னெறிநீ நிற்கிலிவை நிற்குமென்றான் றேவ
தேவன். (கரு)

வரமீனத்து மழவிடையா ரருளியெழுந் தருளியபின் மதங்கூர்
தக்கன், பிரமீனத்தன் னிடத்தில்வர வுன்னுதலு மவனுணர்ந்து
பெருஞ்சீர் முத்திப், பரமீனக்கண் டிவ்வாறு பெற்றனன்யான்
பணித்ததொன றும் பயின்றுனல்லன், நரமீனக்குளமூதூட்டி வளர்த்
தாலுங் காளமன்றித் தருமோ நாகம். (கசு)

சிற்றறிவற் கினிதுசைக்கு நன்மொழிகன் மென்மூளைபோற் சிதை
வா மென்று, முற்றறிந்த நான்முகன்போய் மைந்தனைவை யகத்திசைந்த
முகமன் கூற, மற்றவனைக் கம்பியன்போல் வளர்கருமு றைபதியும்
வருப்பா யென்றான், பெற்றவரைப் பெரியவரைத் தெரியுமோ சிறிய
வர்க்குப் பெருக்கம் வந்தால. (கள)

தாலமிசை யயன்வகுத்த தக்கமா புரியிடத்துத் தக்கன் மேவி
மாலயனு முறைபுரிய வாசவனும் பணிசெகட்ப வாமேனோர் போற்ற
நீலவிழி யரமகளிர் கவரியிட நிரைமணிப்பூண் மகுடஞ் சூடி
மேலரியா சனத்திருந்தான் வேந்தர்வேந் தாய்விதிக்கு விதியாய்மாதோ.

வேறு.

அரசுசெய் காலந்தன்னி லயன்மலர்ப் பதத்துத் தோன்றும்
விரைசெறி குழலாள் வேத வல்லியை விரும்பி வேட்டுத்
தரைதனிற் புதல்வ ரீரா யிரவரை யிருகாற் றந்தா
னுரைசெய்நா ரதனு லன்னே சொழிவிலா முத்தி சேர்ந்தார்.(ககூ)

பாலரை முத்தி சேர்த்த பான்மையான் முனியைத் தக்க
னேலநீர்ப் புவனந் தோறு முழன்றிடச் சபித்துப் பின்னர்
நீலவார் கூந்த லம்பா னேரிழைக் கணத்தை யீன்று
சால்புசேர் சுபுத்தி யாதி பதின்மூவர் தருமற் கீந்தான். (உ0)

அரிவையர் பதின்மர் தம்மிற் பிருதியங் கிராவுக் காக
மரிசிசம் பூதிவேட்ப வுற்சையை வசிட்டன் மேவக்
கிருதுவே கமையை வேட்பக் கியாதியைப் பிருகு மேவப்
பொருகனல் சுவாவை நண்ணப் பிரீதியைப் புலகன் வேட்ப (உக)

புத்திரை சனதி மாதைப் புலத்தியன் மணப்ப வாய்மைத்
தத்தையா மனசூ யைக்குத் தலிவனத் திரியே யாக
வித்தகக் கியாதி மைந்தன் விதாதாவே சுவதைக் காக
வத்திரி மகவாஞ் சோம னசுபதி முதலோர்க் காக (உஉ)

தார்முடிச் சுவதை யின்ற விருவரிற் றாரி தன்னே
மேருவே மணப்ப வாட்கண் மேனையை யிமவான் வேட்ப
வார்முலைத் தரணி யின்ற மேலையை வருணன் வேட்டா
ரரமு தனையா ரின்ற மக்களு மரேகர் மாதோ. (உங)

வேறு.

இங்கிவரிற் காசிபனே யின்றனன்ம ரீசிபுலத் தியன்சீர் மைந்தர்
பொங்கிராக் கதர்கவிகள் கின்னரர்கிம் புருடர்முதற் புலக னீன்றோ

ரங்கிரா சனபதிகள் கந்திருவர் வசுக்கடமை யளித்தா ராங்கே வெங்கவியைத் திருவையவு ணரைப் பயந்தான் பிருகுவென விளம்பு மேமேலோன். (உச)

அன்னவரிற் காசிபன்பின் றக்கனருள் பதின்மூவ ரணங்கார் தம்மை, முன்னர்வேட் டனனவரி லதிதியா தித்தர்தமை முறையி னீன்றாள், பின்னரிர ணியனிரணி யாக்கனையுந் திதிபயந்தாள் பிரகலா தன், பொன்னவன்சே யவன்மகன்வி சோசனன்மா வலியவன்சேய் புதல்வன் வாணன். (உரு)

காலகே யரைப்பயந்தாள் காலியா யுவுமசுரர் கணத்தை யீன்றாண் மேலியோர் நால்வரொடு கலுழனையு மருணனையும் வினதை யீன்றா ளாலவிழி யரம்பைமுதற் பன்னிருவர் தமைப்பயந்தா ளரிட்டை மூவாக் கோலரா குவைப்பயந்தாள் சிங்கியைதத் தநுநாகக் குலத்தை யீன்றாள்.

சம்பரனை முதலாய பன்னிருவர் தானவரைத் தனுவு மீன்றாள் கொம்பினிலங் கிளைகபில யிருவருமே கந்திருவக் குலத்தை யீன்றார் வெம்பரிதி யிந்திரியம் பாரிமூக் கினில்விடுப்ப விரண்டு கோடி யும்பர்மருத் துவர்பிறந்தார் பிறந்தனச ராசரங்க ளுலப்பில் கோடி. ()

எண்கிளையா வாண்மகப்பெற் றென்பெற்ற ஞயிரத்தி னிரட்டி யோரும், விண்கிளையா வீடுபெற்றார் மீட்டுமக ளிரைப்பயந்த வியப்பா லோங்கி, யொண்கிளையாய் மலைகடலும் பாதலமும் பூதலமு முயர்வா ணுடும், பெண்கிளையாற் சிறுவிதிக்குப் பெருங்கிளையா னதுதவத்திற் பெரிதான் றுண்டோ. (உஅ)

வேறு

அத்துணை வாழ்வு மீச னருளென வுணரான் றன்பாற் சித்தென வகந்தை யேறிச் சிறுவிதி பெருமால் பூண்டா னெத்துணை கற்ற சேனு மிருவகைச் செருக்கால் யார்க்கும் மத்தரோ யறுமோ முக்கண் மருந்தையுட் கொள்வார்க் கன்றி. (உக)

மகக்குழாத் திருபா னேழ்பெண் மக்களை மணஞ்செய் சோமன் முகத்தெழி லாரல் பாலு முலையெழி லுசோணி பாலு

முகப்பிலை லேனை யோசை யொருவின னதனைக் கேளாத்
தகைப்பெரு மதியைத் தேய விதிமகன் சாபஞ் செய்தான். (கூ0)

புதியவா னழுதை மீந்து புலவரை வளர்ப்பான் மேனி
திதிதொறுந் தேய்வ தாஞன் சிறுவிதி சாபந் தீரா
னதிபொதி பவள வேணி நாதனை ரடியா ரன்றி
விதிதனை மதியி னுலே வெல்லவும் வல்லா ருண்டோ. (கூக)

பான்மதி தேய்ந்து மேனி பழுதுபட் டுழன்று வாளுர்
கோனவை குறுகிக் கூறக் கொழுங்கனல் கரியா வேட்ட
தேனனுர்க் கோசஞ் செய்த சிறுமையாற் பெருநோய் பூண்டாய்
மேனெறித் தக்கன் சாபம் விலக்குதற் கெளிதோ நம்மால். (கூஉ)

முதிரைமோ தகவி ழாவின் முதுகய முகத்தெம் மான்முன்
னதிகவீ றுரைத்து நீச ஞயினை யந்தச் சாபஞ்
சதுமுக னவனை வேண்டச் சதுர்த்தியி னமைத்து நீத்தா
னிதுவுமங் கவனுற் றீர்தி யென்னலு மயன்பாற் சென்றான். (கூங)

வியன்மதி யுலகி னன்குப் விண்ணிடை நான்கும் வீய
வயிரவாட் படையான் முன்னர் வளர்கலை நான்குந் தேய
வயன்முனர்க் கலைமூன் றேக வவன்வழி விடுப்ப வேகி
யுயர்பிரான் கயிலை வெற்பி லொருகலை யொடும்போய் வீழ்ந்தான்.(கூச)

மறைகளின் முதல்வா வேலம் வானவ ராவி காத்த
கறைகெழு மிடற்று யோலங் கண்ணுதற் பெருமா னுலை
பிறைவனை யோல மோல மென்னலு மிரங்கி நாதன்
பிறையையோர் காத்தல்வாங்கிப் பிறழ்சடை முடிமேற் கொண்டான்.

அருகுறை மதிமேற் சாப மயனின்று பணிவி னுவ
முருகுறை பிலிற்றுங் கொன்றை மாலியான் முடித்த திங்கட்
கொருகுறை யிலதாய்த் தன்பா னுற்றதால் வளர்வு மங்கோய்
வருமுறை யதனும் றேய்வு மதிதொறு மதிக்கு வைத்தான். (கூசு)

இன்னவை யுணர்ந்து தக்கன் யான்புரி சாபந் தீர்ப்பான்
பின்னல்வே ணியனை வென்னப் பிதற்றலும் புலக னெக்கிச்

சன்னிதி யடைந்தோற் காத்துன் சாபமும் நிறுவி நின்சீர்ப்
பொன்னனார் வாழ்வுங் காத்தான் புரையதோ வென்னத் தீர்ந்தான்.

சாதனைத் தவமும் வீறுந் தக்கனார் மிக்க வாழ்வு
மாதரா ரறுபான் மூவ ராகிய மக்கட் பேறு
மோதுதல் புரிந்தா மப்பா லுயர்புகழ்ச் சதியை யீன்று
நாதனுக் கீந்த வாறும் வேள்விசெய் நயப்புஞ் சொல்வாம். (கஅ)

இரசத சிகரி மீதி லிறைவர்பா லெம்பி ராட்டி
யரசுவீற் றிருக்கு மேல்வை யடிதொழு தகில மெல்லாம்
வரதனி நடத்தும் பான்மை வகுத்தெனக் குணர்த்தா யென்றுண்
முரகரிக் கரிய நாதன் முறுவல்கூர்ந் தருளிச் செய்வான். (கக)

சகளநிட் களமே யாகிச் சகலமு மொடுக்கந் தோற்ற
நிகழ்தரப் புரிவோ மென்று நிகழ்த்தலு நிமலை மேனி
யகளமா முனக்கே தென்ரு ளருளுரு வாவ தென்றுன்
புகலுநின் னருள்யா னெல்லா மெனதென்றுள் புவன மீன்றாள். (சO)

அகிலமா மூணர்வை நாத னம்பிகை யுரையான் மாற்ற
நிகிலமு மயங்கிப் பானு நிலாவொளி திறம்பி யேனச்
சகமுளோர் சுடமாய் வீழ்ந்தார் சதுமுகத் தயன்மா லானுன்
முகில்வண்ணன் பிரம மானுன் மூவுல கிருளா யிற்றால். (சக)

யாவுமே மருளாய்க் கன்ம மிகந்துமா சுறலா லஞ்சிப்
பூவையென் மடமை யாவும் பொறுத்தியென் றடியில் வீழ்ந்தா
டேவிமெய்த் துளக்க நீங்கத் திருவுள மிரங்கி யண்ண
லாவியாய் நிறைந்து நின்ரு னகிலமு மெழுந்த வன்றே. (சஉ)

உணர்ச்சிமீண் டிறைவ னல்க வுலகுயிர்த் தெழுந்த தம்மா
கணத்தினி லுகம்பல் கோடி கழிதலாற் கன்ம மாற்றுப்
புணர்ப்புறு தன்மேற் குற்றம் போக்கெனக் கவுரி போற்றத்
தணப்பினுற் பிறவியெய்தித் தவஞ்செய்து தவிர்ப்பா யென்றுன். (சங)

வள்ளலைப் பிரிந்து தேவி வலம்புரி யெனக்கா ளிந்தி
வெள்ளமேன் மிதந்தும் பூமேல் விரதமுற் றுழன்றுந் தக்கன்

பிள்ளேயா யூழி காலம் பெருந்தவ முயன்றும் பாவர்
தள்ளுதற் கரிய தாணுற் சகத்துளோர்க் கெளிதோ வம்மா. (சச)

மணந்தனன் மறையோ னுக மழுவலான் மாதை வேட்டுத்
தணந்தனன் மறைந்தா னன்றே தக்கனுங் கதமேற் கொண்டா
ணணங்குபின் வருந்தி நோற்ப வார்வமுற் றெய்தி நாதன்
கணந்தொழ விடைமேற்கொண்டு கயிலே மால்வரைமேற் போந்தான்.')

தந்தைதா யுணரா வண்ணந் தன்மகட் கொடுசென் ரூனென்
றெந்தையார் தமையெண் ணும விகழ்வது தொடுத்தான் றக்கன்
சிந்தையா லமர ருன்னிச் சிறுவிதிக் கிதனும் றீமை
வந்திடு நமக்கு மேதம் வருமென வெருவிச் சூழ்ந்து. (சக)

ஆதியார் வரத்தார் பெற்ற வாசினு லவன்பால் யாமும்
போதரா திருத்தல் கூடா தாதலாற் புனல்சேர் வேணி
நாதர்பா லிவனே யுய்ப்ப நவையறு மென்றுதேறி
மாதுநின் மருகற் காண்பான் வருகென வவனுஞ் சென்ரூன். (சஎ)

கவளமால் வரையைக் காத்தோன் கமலத்தோன் குலிசத் தாலே
துவளமால் வரைக ளீர்ந்தோன் சுரர்களுந் திரளாய் வெள்ளித்
தவளமால் வரையை நோக்கித் தக்கனு டெழுந்து முக்கட்
பவளமால் வரையைக் காண்பான் பரிவினுல் விரவிப் போந்தார். (சஅ)

போந்தனர் வானோர் வெள்ளிப் பொருப்பினை செம்பொற் கோயில்
சார்ந்தனர் வாயில் பூதர் தடுத்தனர் விழியுந் தாளுஞ்
சேந்தன னகங்கா ரத்தாற் சிறுவிதி நின்ரூன் செல்வி
காந்தனைப் பணிவா செல்லாங் கடைதடை யின்றிச் சென்ரூர். (சக)

எரிமணி யிமைக்குங் கோயி லிமைப்பிலா விமையோர் புக்கு
வரிவிழி மடந்தை யோர்பான் மருவிவீற் றிருந்தான் றன்னை
யரியனே யணுகித் தாழ்ந்து பணிந்தன ருகாந்த வாரி
கிரிசனெம் பெருமான் வெள்ளிக் கிரிமுனர்த் தரழ்த்த லேய்ப்ப. (ரிo)

சொல்லினு லிக்கு மோவித் துளக்கினுல் விதிக்கு மூலம்
வில்லினுற் குலிசத் தாற்கு விழியினு லுலமரர்க் கின்ப

நல்கினான் சமயந் தோறு நண்ணிய கடவு ளாகி
யல்கலி னுயிர்கட் கெல்லா மளவினுக் களவாய் நிற்பான். (நிக)

காப்பது கடனுக் கொண்ட கண்ணினை யினிது நோக்கி
மாப்புவ னங்கள் யாவும் வளவிதே யென்று னன்னோன்
பூப்பவன் றனக்கும் யாவும் புரக்குமென் றனக்கு மேத
நீப்பவ னுளனீ யாக நிறைவலாற் குறைவ தென்றான். (நிஉ)

கரியுரி யாடை போர்த்த கண்ணுதற் கருணை மூர்த்தி
யரிபிர மாதி யோரை யவரவ ரதிகா ரத்துப்
புரிவன புரிந்து வாழ்மின் போதுமி னென்று வாக்கால்
விரிதரு குறிப்பா னுக்கால் விடைகொடுத் தருளப் போந்தார். (நிங)

படையினர் வணங்கு நேமிப் படையினு ஞதி வானோர்
விடையினர் சரணம் போற்றி விடையினன் மீளுங் காறுங்
கடையினர் முகனர் கோயிற் கடையினி லமர்ந்தான் றக்கன்
புடையினர் பரவக் கொங்கைப் புடைப்பினர் கவரி யேந்த. (நிச)

திருமலைக் கோயில் வாயில் செறிந்தசா ரதரை நோக்கி
மருகனை மகனைக் காண்பான் வருமெனைத் தடுத்தென் னேவ
லரிதனை யயனை வானி லமரரை விடுத்தீர் நீரென்
பெருகடித் தொழும்ப ராயும் பேதமே புரிந்தீ ரென்றான். (நிடு)

வணங்குதி யாகிற் சேறி வள்ளல்பா லென்றார் பூத
ரணங்கினை யவனுக் கீந்த னடியர்போல் வணங்கே னென்னைக்
கணங்கணீர் தடுத்த வாற்றாற் காண்மினுங் கடவுள் பூசை
தணந்திட வுலகம் யாவுந் தடுப்பனென் றுருத்துப் போனான். (நிசு)

அன்றுதொட் டயனை மாலை யமரர்கா வலனை மேருக்
குன்றுதொட் டவன்பொற் கோயில் குறுகுதிர் பணிதி ராகின்
மன்றுதொட் டாசும் வாழ்வு மாற்றுவ னெனவு மன்னோர்
நன்றுநின் பணியே நிற்போ நம்பிநீ முனியே லென்றார். (நிஎ)

பூமனுங் கண்ணன் றானும் பூமனும் புனிதத் தெய்வக்
காடனும் போய பின்னர்க் காமனு நெறிதீர் தக்கன்

சோமனே முடித்துத் தோலைச் சோமனென் றுடுத்தா னென்னே
மாமனென் றுணரான் முனே மாமனென் றிருந்தா னென்று. (நிஅ)

தீர்த்தனைப் பரவுவாரைத் தீர்த்தனன் றீராக் குற்றம்
போர்த்தனன் பிரமன் யாகம் புகுந்தனன் பரம பாக
நீத்தன னந்தி சாப நிறுவிட வேள்வியிற் குண்டங்
தூர்த்தன னகந்தை செல்வத் துரவினைத் தூர்ப்ப தோரான். (நிக)

திருகந்தி சாப மஞ்சிச் செய்கலர் யாரும் வேள்வி
தருமமாந் துணையை நீங்கித் தவித்தன வுலக மெல்லாம்
வெருவுபே ரவையை நோக்கி வேள்வியான் புரிவே னென்று
னெரிபெருஞ் சாபத் தீமுன் னெதிரும்வைத் தூறு போல்வான். (கூ0)

தெருண்டவா னவரைக் கூவிச் செப்புவான் கயிலை யாற்கு
மருண்டபுன் காடு நாடு மலர்க்கையி லெடுப்ப தோரடு
சுருண்டபூங் குழலார் வீடு தொறும்பலிக் குழல்வான் கண்ட
மிருண்டது வயிறுற் றுமை லெழுகடல் விடமுண் டன்றே. (கூக)

விதியெனு மெனது தாதை விதியிலாற் கிரங்கி யென்பாற்
சதியெனு மகளா யன்னன் றனக்கரு ளென்ற வாற்றாற்
பதியென வவனுக் கீந்தின் பாக்கிய மவளாற் பெற்றான்
மதியினு மதியா னென்னை மாதுல னெனவு மோரான். (கூஉ)

தாயிலான் றமரு மில்லான் றந்தையு மில்லான் காடு
கோயிலா னூரு மில்லான் குலமிலான் குடியு மில்லான்
றீயிலா டரங்க மாகத் திக்கெலா முடைதொட் டாடும்
பேயிலா திருந்தா னுண்டோ பேரிலான் றனக்கோர் சுற்றம். (கூங)

கொற்றவ னல்லன் வேணிக் கோலத்தாற் குருவி லாதான்
கற்றவ னல்லன் மாதர் கற்பினை யழித்த லாலே
நற்றவ னல்ல னீம நடத்திலு லொழுக்க மில்லான்
மற்றவன் றனையே சூழ்ந்து வணங்குதிர் வானோர் நீவிர். (கூச)

பொன்மையா ரிருவர்க் காக மற்றுள புதல்வி மாரை
யன்மையா யலைத்தான் றன்னை யலைத்தனன் சாபத் தீயான்

மென்மைசேர் மகத்தீ யொன்று வேட்டினிச் சதியை வேட்டான்
வன்மையும் பணியுந் தேவர் மடமையுந் தவிர்ப்பே னென்றான். (சுடு)

என்றனன் றிருந்தார் தும்ம வெழுந்தன னமர மாதர்
பொன்றுணைக் கவரி யேந்தப் புள்ளிடை தட்டப் போகிச்
சென்றனன் கங்கை யோர்பாற் றிசைமுக னுதி தேவர்
மன்றனன் மகளி ரோடும் வருகென விடுத்தா னெல்லை. (சுசு)

கனகல வனத்துத் தெய்வக் கம்மிய னிறைஞ்சிப் புக்குப்
பூணமணி வாயின் ஞாயில் பொன்னெடுஞ் சிகர மன்றஞ்
சினகர மணங்கார் கோட்ட முனிவராச் சிரமந் தெற்றி
யனமடஞ் சாலை சோலை யறப்புறம் வேதி யாதி. (சுஎ)

ஏறுயோ சனையோ சைஞ்ஞூற் றிரட்டியின் யாக சாலை
நூறுயோ சனைவி சால நுவலரும் வேள்விக் குண்டங்
கூறுயோ சனையான் மேருக் குன்றமு மலையா நிற்ப
வீறுசேர் கடலு மேங்க விண்ணவர் வியப்பச் செய்தான். (சுஅ)

வேறு.

இந்தமகச் சாலையுழித் தக்கனு சோலைவழி யெழுந்து போந்தார்
கந்திருவர் கின்னரர்தா னவரியக்கர் கிம்புருடர் கருடர் போக
சந்தரசா ரியரமரர் வித்தியா தரர்பூத சரக்கர் மாந்தர்
மூந்துதா ராகணத்தர் பாதாளர் வேதாளர் முனிவர் சித்தர். (சுக)

பன்னிருவ ராதவர்கள் பதினெருவ ருருத்திரர்மேற் பதின்மர் தேவர், மன்னுருவ மணிமவுலி மனுவேந்த ரெண்டிசையின் மகுட வேந்தர், நன்னதிக ளோரேழு பொழுதாறு தருக்களோந்து நான்கு வேத முன்னுரல கொருமூன்று மிருமருங்கு நிறைந்தனரான் முகுர்த்த மொன்றில். (எ0)

பொன்னுலகி லரம்பையர்கள் பொருப்பிலுறை யரமகளிர் புயங்க நாட்டுக், கன்னியர்க ளியக்கருலப் பூவையர்விஞ் சையர்மகளிர் ககுப வேந்தர், பன்னியர்கள் கந்நிருவப் பாவையர்க ளுடுமகளிர் படிவ மாத, ரின்னகைமே னகையரம்பை யுருப்பசிதி லோத்தமைமே னிந்தி ராணி. (எக)

வேறு.

வந்துகுழு மினர்மகவான் முதலோ ராக வானவர்கு ழாத்துடன்
பால்வாரி மீதி, லுந்திபூத் தவனிடம்போய்த் தக்கன் வேண்டி யுயர்
மகநீ காத்தருளென் றுரைப்ப மாமான், முந்தவெழுந் தொருகருடத்
துரங்க மேறி முளரிமலர்த் திருவினுமிம் வந்தான் பூமே, லந்தண
னுர் புறத்தணைந்தா னதனைக் காணு வறுபத்து நாற்கலியோ டொருமான் வந்தாள். (எஉ)

வேறு.

புக்கநாட் செல்வம் போலும் புகலுண்டோ புகலா முன்னர்த்
தக்கனுர் வேள்விச் சாலை தன்னிலெவ் வுலகத் தோருந்
தொக்கனர் புவன வேந்தர் தொகையிலீ சான னல்லார்
மக்களிற் சதியே யல்லார் மருகரிற் பரம னல்லார். (எஙு)

மவுனரிற் பராச ரன்சீர் வசிட்டனத் திரித தீசி
சுவனுயர் கும்ப யோனி துருவாசன் பிருகுத் துங்க
னிவர்களெம் மானை யன்றி யெய்திலி ருந்தார் மற்றைத்
தவமுயன் முனிவர் யாருஞ் சார்ந்தனர் யாக சாலை. (எச)

பதுமநா பனுக்கு மேனைப் பண்ணவர் தமக்குஞ் செய்யு
முதன்மையாஞ் சிறப்புச் செய்து முறைமுறை வரிசை யாவும்
புதல்வியர் மருகர்க் காற்றிப் பொருவரு நெடுங்கூ டத்து
மதகயம் புகுந்தா லென்ன மகப்பெருஞ் சாலை புக்கான். (எஞ)

ஆகவ னீயங் காரு கபத்தியந் தென்பா லங்கி
மாகனற் கொழுந்து வீச வடவையைத் தறிவா னெங்கப்
பாகமாங் காம தேனு பரந்தவி சொரியா நிற்ப
யாகமார் பொருள்கள் யாவு மீந்திடப் பாரி சாதம். (எசு)

திரவியங் குன்று குன்றுத் தேவர்கள் குவிப்ப வானோர்
புரவலன் பணிப்ப மேனைப் புங்கவர் திசைகள் காப்ப
விரதமார் வருக்க மெல்லா மிந்துவே கொடுப்ப வேனை
மருகரோ டதிதி யாதி மக்கள்கைக் கருமை மாற்ற. (எஎ)

இருபுறத் தமர மாதர் கோடிக மேந்திச் சூழத்
திருமுத லிந்தி ராணி செயும்பணிக் குறைக ளுர்ப்பக்

கருணையா லுலக மெல்லாங் காப்பவன் வேள்வி காப்பப்
பொருவரும் யாகத் தெய்வம் பொலிவுற நடிப்ப மாதோ. (எஅ)

தருமனே குரவ னுகச் சதுமுகப் பிரம னீன்ற
பிரமரி லொருவன் மேவிப் பிரமதா னத்தில் வைகக்
கருநிறக் கலித்தோல் போர்த்துக் கைத்தலம் வெண்ணெய் பூசித்
திருமகப் பொலிவு பூண்டு சிறுவிதி யிருந்தான் மன்னோ. (எக)

மடித்துச்சொல் லுரையா வாணி மறையுரைப் பவளாம் யாவு
மெடித்துக்கை நீட்டு வாளா மெழிற்பெருந் திருவாஞ் செல்வி
விடித்துக்கைம் மறுப்பா ருண்டோ தக்கனூர் வேள்விச் செல்வங்
கொடுக்கக்கை சடைப்பா ரில்லை கொள்ளக்கை சடைப்பா ரின்றி. (அ0)

இன்னவை நிகழு மேல்வை யீசனெம் பெருமா னன்றிப்
பன்னரு மகத்தின் சாலை படருவான் மடமை நோக்கிச்
செந்நெறி விளைப்பா னுன்னிச் சென்றனர் முனிக்கு ழாத்துத்
துன்னுசீர்ச் சுவனுத் துங்கன் குருவாசன் றதீசி மாதோ. (அக)

சிறுவிதி முகத்தை நோக்கிச் செப்புவான் றதீசி யார்க்கு
முறுதியே யறங்கள் செய்த லுயர்பல வறத்தின் மேன்மை
பெறுகதி மகமே மிக்காம் பிறங்குசீர் மகத்தி லுன்போன்
மறுவறு முயற்சி வல்லார் வழங்குமூ வுலகிற் காணம். (அஉ)

நிச்சமார் தருவும் வானோர் நிருபனு மேவல் கேட்பப்
பச்சைமால் வேள்வி காப்பப் பண்ணவர் விண்ணோ சேந்த
விச்சையா மகஞ்செய் கிளரும் விதிமகன் விதிதீ செய்யு
மெச்சமென் பதற்கோ செச்ச மீசனில் லாத தென்றான். (அங)

தேசமர் முனிவன் கூறச் சிறுவிதி யொருவர்க் கிங்கே
யீசர்பன் னெருவ ருள்ளா ரென்றன னிவரோ கேர்வா
சோசைவிந் துவுவா மூல வுருத்திரர்க் கென்றான் யோகி
யாசரு மனத்தன் மீட்டு மருத்திர சவரே யென்றான். (அச)

உமையொரு பாகர்க் கோது மருத்திர நாமஞ் சொல்வார்
தமதருப் பெற்றோ ரங்கி சம்புவின் கணத்தோர்க் கெல்லாஞ்

சுமையுறு தாது வைந்தும் பொன்னெனிற் சுவண மாமோ
வமரோ புலவ ரென்ற லாடினோர் பாடினோரும். (அடு)

கடைநடு முதலிலாமுக் கண்ணனே கடவு ளென்று
சடைமுடித் தலைவன் கூறச் சாற்றுவான் முனிந்து தக்க
னிடையினிற் சடையின் மாத ரிருவர்வைத் தவனை யாகி
விடையினைப் பரியா வேறி வீதிபோ மவனை வீசன். (அசு)

நஞ்சினை யமுதுண் பானை நாணிலை நக்கன் றனை
குஞ்சிதப் பவரி யாடுங் கூத்தனை தீர்த்த னுவான்
வெஞ்சினப் பன்றிக் கோடு மீன்விழி யாமை யோடு
கஞ்சுகி பிறவும் பூணுங் கருத்தனை கருத்த னுவான். (அள)

கழிதலை மாலை யானை கையிலோ டேந்து வானை
சுழிபுலி கரித்தோ லாடை சுற்றிவெண் ணீறு பூசி
யழிதரு மயானக் தன்னி லலகையோ டாடு வானை
விழியில்வேற் றுருவு காட்டும் விகிர்தனை விமல னென்றான். (அஅ)

முறையிலான் முனிந்து கூற முனிவிலான் மொழிவான் மூல
மறையெலாங் கற்றுங் கல்லா மனத்தராய் மதத்தா லுன்போ
லிறைவனே யெண்ணு ராகி யிருந்தவம் புரிந்தார் மன்னை
கறைகெழு மனத்தார் தாரு காவன முனிவர் முன்னுள். (அக)

ஈங்கிவர் தவத்தை மாய்ப்ப மாயனே யெவி யெம்மான்
றீங்கனி மொழியார்க் கெல்லாந் திகம்பர னுகிச் சென்று
னுங்கவர் மருங்கு நெஞ்சு மாசையே யுடைய ராகி
நீங்கருந் தவமுங் கற்பு நிறைகளுந் தேற்று ரன்றே. (கo)

அவ்வவ ராபிசார முயன்மிகித் தாடி வேங்கை
வெளவுரி யுடுத்து நாக மிலைந்துகூர் மழுவுந் தீயு
நவ்வியுந் துடியு மேந்தி நகுதலை முடித்துப் பூதம்
வெவ்வடர் படையா நாதன் விரதர்மீ றடக்கி யாண்டான். (கூக)

உலகமீன் றருளப் பெண்பா லுகந்தனன் மலர்ந்த நாட்டந்
திலகவா ணுதலாள் பொத்தச் செங்கைமேல் வெழுந்த வாரி

புலமெலா மழித்தல் கண்டு புவனமூன் றாவுய்த் தான்
பலருதிப் பரப்பி லொன்றே பகிரதற் கேந்து கங்கை. (கூஉ)

வீறுசீ ருகாந்தம் பொங்கி யெரிதெற வெளியாங் கால
மீறிலா மெயிலு லீச னிவ்வெளி மயானத் தந்த
நிறணிந் தாடல் செய்வா னின்மலை யொருத்தி காண
வூறிலாத் தருமஞ் சேவா யுகந்தொறு மொருதா டேக்கும். (கூங)

மீனமாய் மறையை மீட்டுக் கமடமாய் வெற்பைத் தாங்கி
வானவர்க் கமுத மீந்து மகிதலம் விழாமற் கோட்டா
லேனமா யெடுத்து மாமா லெய்துமா லடக்கி மைந்தர்
ஞானநா யகன்பா லுய்த்தார் நாட்டமு மோடுங் கோடும். (கூச)

கயமெனு மவுணக் குன்ற முயிர்க்கடல் கலக்குங் காலம்
வியமுரு துலக முய்ய வென்றுதே வ ருரித்துப் போர்த்தா
னயன்மதஞ் சிரத்தா னீக்கி யதுபலிக் கலமாச் சூலம்
வயிரவற் கீந்து விட்டான் மாலாதி சுரர்மான் மாற்ற. (கூரு)

வாசவன் மதமோர் கால மாற்றவேற் றுருவா யெங்கோன்
பூசல்வெங் கதத்தி லுய்த்த சலந்தரன் புவன மூன்றிற்
கேசவன் முதலோர் சாயக் கிளர்சமர் வினைத்தான் வெற்பி
லீசனந் தணன்போ லுய்த்த நேமியா லிருகூ றானன். (கூசு)

வீந்தவ னுருவிற் புக்கு விறலரி விருந்தை யென்னுங்
காந்தையைப் புணர்காற் சோரநங் கண்டவள் சபித்துத் தீயின்
மாய்ந்தனண் மயானத் தூடு மயங்கலு முமையோர் வித்தாற்
பூந்துழா யருள வன்றே புனைந்துமா லொழித்தான் மாலும். (கூள)

அகிலகா ரணமா வாட லாடலுக் கிசைந்த கோலஞ்
சகலமு மங்கங் காகத் தரிக்குவன் விடுப்ப னல்லாற்
புகலரு முருப்பேர் செய்கை பூண்பனீ டுடையூண் மற்று
நிகிலநா யகனுக் குண்டோ நிகழ்ந்தது நிகழ்த்து ஞாலம். (கூஅ)

சரமனைத் தசர மெல்லாந் தந்தையாய்த் தாயாய்த் தந்த
பரமனைப் பணிந்தே நீயும் பண்ணைவர்க் காசா யுண்டை

பிரமனைப் பிறரை யாண்டாய் பிஞ்ஞகர்க் கவியும் பெய்து
சிரமனைச் செல்வ மெய்திக திறம்பெற வாழ்தி யென்றான். (கூகூ)

ஆங்கவன் பொருட்டா லென்ன மழுதின்றி விடமுண் டாற்குப்
பாங்கினற் பலியேற் றுண்ணப் பரிகலங் கொடுத்தா னெந்தை
நீங்கலா வுறுமை நீக்கி நேரிழை சதியை யாளே
யோங்குசீர் மனத்தா லீந்தே னுயர்மனை வாழ்வு பெற்றான். (க00)

துன்னரும் புலித்தோன் மாற்றித் துகில்சுற்றி மகுடஞ் சூட்டி
மன்னுபொன் னணிகள் பூட்டி மணவாளக் கோலஞ் செய்த
வென்னையோ ரணுவா வெண்ணி விகழ்ந்தன னதனு லீசன்
றன்னையு மருகா வெண்ணேன் சதியையு மகளா வெண்ணேன். (கoக)

பற்றில னெனவே தக்கன் பகர்தலு முனிவ னெஞ்சி
யுற்றுநீ புரியும் வேள்விக் குறுபய னளிப்பார் யாவர்
பெற்றமா மறைகள் யாரைப் பிரமமென் றுரைக்கும் பேதாய்
வெற்றிகொண் டெழுமோ சேனை வேந்தனை யின்றி யென்றான். (கoஉ)

முனிவனீ துரைப்பத் தக்கன் முயற்சியே பயனை நல்கு
மெனவுரை வலிப்பப் பின்னு மிறையின்றிச் சடமா மூக்க
கனிபயன் றருமோ வென்ன நற்றவன் மறுப்ப மற்று
முனதுரை கேட்பார்க் கன்றே வுரைப்பதென் றுருத்துச் சொன்னான்

அவனது பகர்த லோடு மடன்முனிச் சியஞ் சீறிச்
சிவனரு ளின்றிச் செய்கை சிவகோ டிகளுக் குண்டோ
விவனெயெண் ணுது நீயு மியலுமட் டியற்றும் யூபங்
கவனவெங் களத்தி லாவி கழியுமட் டாடும் யூபம். (கoச)

விதுவணி சடையா னன்றி வேள்விநீ யியற்றுஞ் செய்கை
மதுமலர் குழலிற் சூட்டி வனமுலை யாரம் பூட்டிக்
கதிர்மணிக் கலாபஞ் சாத்திக் கன்னிகை யொருத்தி தன்னைப்
புதுமணக் கொழுந னின்றிப் புரிமணக் கோலம் போலும். (கoரு)

கண்ணனென் பவனு மெங்கள் கடவுள்பாற் சத்தி மற்றை
விண்ணவர் பசுக்க ளன்றே வியன்பசு பதியை நீக்கிப்

பண்ணமை பசுப்படுத்துப் பயனுநீ யெய்து வாமேற்
பெண்ணொரு பெண்ணைக் கூடி மகவினைப் பெறலு மாமே. (கoக)

வசுக்களே யாதி வானோர் காசிபன் மற்றோ ராய
முசுக்கள்போன் முனிவ ராலு முடிவதான் றிலையாற் கவ்வை
யுசுக்கள்போ லரிப்பக் கூடி யுயிரரித் திருந்தீ ரும்மைப்
பசுக்கள்போற் படுப்பன் வந்து பசுபதி யவனே யின்னம். (கoஎ)

உகம்பல கடந்த மூக்க ணொருவனே மழுவ லானே
யகந்தையா லிகந்த நீயு மறிகநின் யாக சாலை
புகுந்தவர் சிதைக வேள்வி பொன்றுக வென்று சாற்றித்
திகந்தமும் புகழும் யோகி முனிக்குழாத் தெழுந்து சென்றான். (கoஅ)

ஆங்கவன் போய பின்ன ராமரோ டிருந்து தக்கன்
வீங்குதீ வேள்வி செய்தான் மேல்வருங் கரும மோரான்
யாங்குமே றிறைந்த மூக்க ணிறைவனே யறிவித் தன்றித்
தீங்குநன் கெய்தும் பான்மை தேவர்க்குந் தெரியொ ணுதால். (கoகூ)

இருநிலப் பரப்பும் வானு மேவல் கேட் டிறைஞ்சத் தக்கன்
றிருகுசெய் மகத்தின் கோப்புந் திங்கள்கா சிபனே யாதி
மருகர்தஞ் செருக்கு மன்னோர் மனைவியர் களிப்பும் வானோர்
பெருமையுங் கண்டு வெள்ளிப் பிறங்கல்யாழ்முனிவன்சேர்ந்தான். (கஎo)

திருமலைக் கோயில் வாயிற் றிருக்கடை பலவு நீங்கி
மருமலர்த் திருவோ லக்க மண்டபங் கடந்து போகி
யருளினற் கூடான் சிற்சு கநிலமு மாடுங் கையாற்
கருணைநம் பரம னொர்பாற் கவறெறிந் தாடு வானை. (கஎக)

சடைமுடி தாளிற் சூட்டித் தாழ்ந்துவீழ்ந் திறைஞ்சி முக்க
ணுடையரா யகனைப் போற்றி யுலகெலா மீன்ற தாயைப்
புடையுற வணங்கி வாழ்த்திப் போற்றுவாய்ப் புதைத்துத்தக்கன்
விடையமார் வேள்வி மார்க்கம் விசைவின்விண் ணப்பஞ் செய்தான் ()

கேட்டனள் கவறுஞ் சூதுங் கிடத்தின ளிறைமுன் ருதை
யீட்டிய மகத்தினர்வத் தெழுந்தனள் பணிந்து வீழ்ந்தாள்

வேட்டகத் தெவர்க்கு மெய்தா வியன்சிறப் பெய்தி னலும்
பேட்டன நடையி னர்க்குப் பிறந்தகத் தாசை போமோ. (ககங)

அன்னைதாள் பணிந்து கேட்ப வையர்தா முறுவல் பூத்து
நின்னையு மழையா னெம்மை நினைவிலு நினையான் சென்று
னுன்னைபோ மதியான் போத லொழியென மறுத்துந் தாயர்
தன்னையர்க் கண்டு மீள்வ னென்றுபொற் சரணில் வீழ்ந்தாள். (ககச)

வல்லியங் கொம்பு வேண்ட வரதன்மேற் கருமை மோர்ந்து
சொல்லிய வண்ண நேர்தான் றாயபொன் விமான மேறிப்
பல்லியங் கொம்பு பம்பப் பனிமொழி யணங்கார் சூழச்
செல்லியர் கணங்க ளார்ப்பச் சிறுவிதி சாலை சார்ந்தாள். (ககடு)

தடிநிலக் குண்டங் கீண்டு சமிதையா முசந்தூஉய்ச் சாலி
முகிரைவித் தெறிந்து நெய்யா முதுபுனல் சொரிந்து நாளுந்
திதியொடு கோளுஞ் சூழத் தீவினைப் பயிர்செய் வான்முன்
புதியநல் வினைபோற் சென்று புகுந்தனள் புவன மின்றுள். (ககசு)

வன்சுதை தீற்றுஞ் சாலை வாஞ்சையின் வருகின்றாளைத்
தன்சுதை யெனவும் பாரான் றகவிலன் வருகன் றாட்டாப்
புன்சுதை யனைய ரெனிப் புறக்கணித் தகலா நின்றான்
மென்சுதை தனைக்கண் டாலம் விலங்குதல் வழக்கே யன்றே. (ககள)

தீயவ னிருந்த மார்க்கந் திருவளந் தனிலெண் ணுமை
யையகி நடந்தா ளுள்ளே நடத்தலு மவன்கா ணுது
தாயருந் துணைவி மாருந் தழுவினர் மகிழ்ச்சி கூர்ந்தா
ராயிழை பாச வர்க்க மகற்றினு மகலு மேயோ. (ககஅ)

பயந்தனள் சிறப்புச் செய்யப் பயந்தனள் பதகனுமேல
வியந்துடன் பிறந்தார் யாரும் விருப்பினர் வெறுப்பார் போன்று
ரயர்ந்தன ளகன்றாள் செல்வி யணங்கனூர் குழாத்தை நீக்கிப்
புயங்கலை யுரிவை போர்த்தான் புரிமக முன்னர்ப் போந்தாள். (ககக)

கண்ணினை மலரு ளாணைக் கற்பக வனத்து ளாணை
விண்ணவர் பிறரை வாளில் வெண்மதிக் கடவு ளாதி

யெண்ணரு மருகர் தம்மை யாகத்தில் வரித்தாய் முக்க
ணண்ணலெம் பரனே யெந்தா யயர்த்தனை போலு மென்றாள். (கஉ0)

அலைகடல் முதற் பாய லண்ணலு மமுத மூண்றும்
புலவரும் புலவர் கோனும் புலவருக் கமுத நல்குங்
கலைநிலா வொளிருங் கிங்கட் கடவுளும் வளர்பொற் சாலை
நலமிலா விடத்தை யுண்டா னண்ணுதற் குரித்தோ வென்றாள். (கஉக)

ஆரணன் வெருவி யோட வமரர்க ளோட வோடா
நாரணன் வெளிய மேனி கரியதாய் நடுங்கி யேங்கிப்
பூரண முறையோ வென்னப் புகறலும் விடத்தை யெங்கோன்
பாரணஞ் செயலா லன்றே பருகின னமுத மென்றாள். (கஉஉ)

மன்றிடை நிருத்தஞ் செய்து மானதொறும் பலியேற் றுண்டு
குன்றுறை குலமி லானைக் கூட்டலன் வேள்விக் கென்று
னுன்றனி மகளை யன்னற் குதவினை குலமென் செல்லா
யென்றன னதனு னீயு நிருவருந் தணிக்க வென்றாள். (கஉங)

அங்கணு யகனே முக்க ணகிலநா யகனே மூர்க்கன்
பங்கமா விகழ்ந்த லாலே தந்தைமேற் பழைய காதன்
மங்கைநா யகியாண் முற்று மறந்தனண் மடவார்க் கெல்லாந்
தங்கணு யகனே யன்றித தந்தைதாய் தமர்வே றுண்டோ. (கஉச)

மந்திர மறைகள் பாய்மா மகத்திலெண் டிசைகள் காக்கு
மிந்திரன் முதலோர் தூச யிமையவர் முனிவர் தொண்டர்
சுந்திரன் கதிரோ னங்கி தம்பிரான் விழிதேர் பூமி
யந்தர மனைத்து மேனி யவனலா துலக முண்டோ. (கஉஞ)

சீர்மக முனக்கே தீண்டுச் செயுமிட மேது நீதான்
யார்மகன் றந்தை தாயர் யாவரென் றுணராய் போலும்
போர்மழு விடையார்க் கன்பு புரிந்தமெய்த் தவத்தா லன்றே
தார்மக பதியே யாதி தலைவர்க்குந் தலைமை பூண்டாய். (கஉசு)

நெறியுளார் செல்வம் பெற்று னெறிநின்று நீடி வாழ்வா
ரறிவிலார் செல்வம் பெற்று னளவிலா வகந்தைப் போயும்

பிறிதுகண் டெரியா நோயும் பிடித்திடு மவையை மாற்ற
வறுமையே தண்ட மென்னு மிரண்டுமா மருந்து மாதோ. (கஉஎ)

சிட்டரைப் பரிக்குந் தேவ தேவைவீ யிகழ்ந்த லாலே
துட்டநிக் கிரகஞ் செய்யத் தோன்றலார் தோன்று நிற்ப
சிட்டமா முனிவர் சொல்லு மெம்மனோர் மொழியுங் கேளாய்
மட்டமு செல்வ மந்தோ மதத்தினு லழிக்கின் றுயால். (கஉஅ)

யாவரே மழுவ லாதி யிகழ்வரே லுடனே யந்தப்
பாவரை யடுதல் வேண்டும் படாதெனிற் பழிமேல் வைத்து
வீவரே வேண்டி மாளி வீந்திடா ரவ்வூர் விட்டுப்
போவரே வேண்டும் வேண்டார் பொருந்துவர் சிவத்து சோகம் (கஉக)

என்றனள் கவுரி மானத் திவர்ந்தன ணங்கார் சூழச்
சென்றனள் கயிலை வாழ்வைத் தெண்டனிட் டிறைஞ்சி யோர்பான்
மன்றலங் குழல்பின் சோர மனத்தொரு வேகந் தூண்ட
நின்றனள் கமலம் வேர்ப்ப நீலங்கள் சிவப்ப நாணி (கங0)

அணங்கெழுந் தருளும் பானமை யறிதலா லமரி லேற்ற
கணங்களோ துரந்திட் டன்னேனு கனன்மகத் தாபி சாரத்
துணங்கெழு தறுகட் பூத மொறுத்ததும் பிறவு நோக்கி
மணங்கெழு கொன்றை யார்முன் சென்றனன் மகதி யாழோன் (கங்க)

வேறு.

மமதை யான்மதி யழிந்திடு தக்கன்மா மகளா
முமையை யெண்ணல னுனதரு ளெண்ணல னுமையோ
டமைய வேகுநின் கணங்களை யடர்த்தன னமலா
விமைய வர்க்கவி சொரிந்துனை யிகழ்ந்தன னென்றுன். (கங உ)

முனிவன் வாசகங் திருச்செவி புகுதலு முதல்வன்
புனித வாயிதழ் துடித்தது நெறித்தது புருவ
நனிகொள் வாணுத லிவர்ந்தது சிவந்தது நயன
மனில மங்கியு மொடுங்கின நடுங்கின வகிலம். (கங ங)

மாச னிங்கிலை விழிக்கடை சிவந்திட வறிதா
மூசல் வந்திட முப்புரங் களுமிலை முழுதும்

வேரம் வந்திடக் கடையுக மிலையென விமலன்
பார வெங்கத மடக்கியோர் சூறிப்போடும் பார்த்தான். (கஉச)

பதின்மூன்றுவது தக்கன் வேள்விச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் — எசஅ.

பதினொன்காவது தக்கன் வேள்வியழிந்த சருக்கம்.

பார்த்த திக்கினிற் கொடுமுடி யாயிரம் பரப்பிச்
சூர்த்த திண்புய வரையிரண் டாயிரந் தூளக்கிப்
பேர்த்த தாள்களி லண்டமு மகண்டமும் பெயர
வேர்த்தெ ழுந்தனன் வீரரில் வீரரில் வீரன். (க)

அண்ட கோளகை முகடுறு நெடுமுடி யனந்தஞ்
சண்ட பானுவீர் வடிவெடுத் தெனவொளி தழைப்பக்
கண்ட கங்கதி செறிப்பவீர் கனகமால் வரைமேன்
மூண்ட கங்களா யிரமுகிழ்த் தெனக்கர முகிழ்த்து. (உ)

காற்று மொன்றுதீ யொன்றலா லிரண்டிலை கடப்பக்
கூற்ற மென்பது மொன்றலா லிரண்டிலை சூமைப்பத்
தோற்ற யன்சிர நான்கலா லேந்திலை துமிப்ப
வேற்றெ ழுந்திசை யெட்டலாற் பிறிதிலை யிறுப்ப. (ங)

குரைபு றக்கட லொன்றலா லிரண்டிலை குடிப்ப
வரைசெய் மேருவு மொன்றலா லிரண்டிலை வலீப்ப
வுரைசெ யண்டமேற் பித்திகை யிரண்டிலை யுடைப்பப்
பரசு பாணியா யழைத்ததென் பணிக்கெனப் பணிந்தான். (ச)

பொன்ப ரூப்பத மண்டமெண் டிசைகள்யாம் புரிந்த
மென்ப ரப்பெலா மழிப்பது சூறித்திடேல் வீர
வன்ப கத்திலாச் சிறுவித் பெருமக மழித்து
வன்சி ரத்தையுந் துணித்திவண் வருகென்றுன் வரதன். (ஞ)

என்ன லும்பணிந் தேகின னிறைவிபாற் சேறன்றி
யன்னை பத்திர காளிபல் கணத்தொடு மணைந்தா

டன்னி டைப்பல கோடியர் வீரரைத் தந்தான்
பின்னர் முன்னரு மருங்கினு நெருங்குறப் பெயர்ந்தான். (சூ)

ஆனை தந்தமீப் போர்வையு மடற்புலி யெகாடுத்த
தானை யும்பெருந் தானையங் கடற்புவி தாங்கு
மேன மாமருப் பணியுட னெறிகடற் கிடையே
போன மாமறை மீட்டசேற் கண்களும் பொலிய. (எ)

உரவு மார்பிடைச் சிங்கவேற் றுரிவையுத் தரிகம்
விரவு மாசுணக் கங்கணம் விரிபணி மணிகள்
கரத லந்தொறுங் கதிர்தரக் கலைமதிக் கணம்போற்
பிரமர் மால்சிர மாலைகள் புயந்தொறும் பிறங்க (அ)

ஆயி ரம்பணி நெடுமுடி யுடையகச் சசைய
வாயி ரங்குபொற் கழலொலி யுருமொலி மடுப்பச்
சேயி ருந்திரு முகந்தொறுஞ் செறி நுதல் விழியாற்
காய கங்கையும் புறக்கடல் களுங்குடர் கலங்க. (கூ)

வடிநெ டுங்குடை கொடிகள் வான் கதிரொளி மறைப்ப
விடைநெ டுங்கொடி நிலவுமே ருளெலாம் விழுங்க
வடிபெ யர்ந்திடும் விசைதொறுந் திசைதொறு மதிரத்
தொடிநெ டும்பணி கதிர்மதி மண்டலந் துரப்ப. (கஎ)

அடல்செய் திண்புய மெண்டிசா முகவெளி யடைப்ப
வுடைய பொன்முடி யண்டகோ ளகைமுக டிடைப்பப்
படைகள் கண்டகர் மனந்தொறுங் கொடுங்கனல் பரப்பத்
தொடையன் மார்பமுந் தடித்தசேதாள் களும்வலந் துடிப்ப. (கஅ)

கண்க ளிற்பொறி பூழிவெங் கனலியுங் கனற்ற
விண்க ளிப்புறு மூடுக்கள்போன் மலர்த்தொடை மிடைய
மண்க ளிற்பில மதிர்தர வரும்பெருஞ் சேனை
யெண்கு லப்பெருங் கிரிகளு விசைகளா லெடுப்ப. (கஉ)

கன்னி காவுயர் கயிலைநின் றிழிந்தொரு கோடி
துன்னு பூதமொவ் வொன்றுபே ரண்டமுஞ் சுமப்ப

வுன்னி வாங்கிய வயர்மணிக் கொடுஞ்சியந் தேர்மே
லென்னை யாள்பவ னேழின னுலகமீ டேற. (கஈ)

வேறு.

கப்பணம் பிண்டி பாலங் கணிச்சிமுட் காங்கோ டாரி
வைப்பெருஞ் சூரிகை தோட்டி வச்சிரம் வெதினைந் தண்டந்
துப்புடை முசலங் கைவாள் சூலமே திகிரி யாதி
வெப்புடைப் படைகார் காலமின்னெனப் பரந்து மின்ன. (கச)

முரணுடுசல் லரிகள் பேரி முரசுமத் தளித டாரி
கரடிகை திமிலை மொந்தை கைமணி படகம் பம்பை
திரடரு பணவந் தக்கை திண்டிமந வுரி காளம்
வருடகா லத்துத் தோன்று மாமுகி லொலிபோ லார்ப்ப. (கரு)

வேறு.

நந்தி பல்கணத் திரளொடு நனிபுறங் காப்ப
வந்து சண்டனும் வலத்துற விடத்துற மணிமான்
முந்து பல்கண நாதரும் பூதரு மூரணிச்
சிந்து ரக்குழாந் திரிந்தெனச் சாரிகை திரிய. (கசு)

புலிமு கத்தன கலிமுகத் தனவயப் புலிமா
லெலிமு கத்தன கொய்யுளை யுத்தரி முகத்த
கலிமு கத்தன கரடியின் முகத்தன கணங்கண்
மலிமு கத்தினு மறிகடன் முகத்தினும் வாவ. (கள)

அடித்த லங்களி லலைகடல் கலக்குவ வனந்தன்
முடிதத லங்களு முளுக்கநின் றுடுவ முகிலோ
டிடிக்கு லங்களைப் பிசைவன மிசைவன விமையோர்
கெடிக்க லங்குறக் ககனமண் டலங்களைக் கிழிப்ப. (கஎ)

மேற்றி சைக்கரி கீட்டிசைக் களிற்றின்மேல் விடுப்பக்
காற்றி னைக்கொடு சுழற்றுவ கனலெவாய் மடுப்ப
போற்று பாரிடஞ் சூழ்தரத் தேர்மிசைப் போந்தான்
கூற்றி னுக்குமோர் கூற்றெனும் வீரகோ ளரியே. (கஅ)

காளி வஞ்சனி காடுகாள் கடற்படை களுலக்
கூளி சிந்துவெங் குறள்புலிப் பறழெனக் குழும
வாளி சென்றெனச் சென்றன சடற்கண நாதர்
தூளி சென்றது சிறுவிதி மகக்குழி தூர்ப்ப. (உ0)

மலைய திர்ந்தன மாதிர மதிர்ந்தன வான
நிலைய திர்ந்தன வீரர்க ளதிர்தலு நெடுநீ
ரலைய திர்ந்தன மகஞ்செயு மயன்மகன் குடுமித்
தலைய திர்ந்திட வதிர்ந்தன வாணவர் தகுதி. (உக)

காலை வானுடுத் தெரிந்தன கதிர்தனை நோக்கிக்
கோல ஞாளிகள் குரைத்தன நரிக்குழாங் குழுமிச்
சாலை யூடவி கவர்ந்தன தக்கனு தியர்க்கு
மேல வேமன மடித்தன துடித்தன விடமே. (உஉ)

தக்க னைவன் றன்மகங் கடிந்துதான் புரிவான்
மிக்க னுவது காண்டுமென் றயனின்ற விரிஞ்சன்
முக்க ணையகன் சேனைகண் டெளம்வெரீ இ முதுவான்
புக்கு நாமினி யுய்ந்தன மெனப்புறம் போனான். (உங)

தொகைத்த டங்கடல் வீரன்மாப் படைவருந் துழனித்
தகைக்கு மாலுமா லாகினன் முனிவருஞ் சடைத்தார்
திகைக்கு மன்னமே யாகினர் தேவர்கோன் முதலோ
ரகைத்து மாமக மயரும்வா னவர்களு மயர்ந்தார். (உச)

ஞால மேழையு மீன்றநா யகியையு மிகழ்ந்து
மால யற்குயர் தேவையு மறந்துளான் மகஞ்செய்
சாலை புக்கதே யவலமென் றமரருஞ் சலித்தார்
மேலை னிச்செயல் யாதென முனிவரும் வெருண்டார். (உரு)

ஆதி நாயகன் புதல்வனை முன்னிடா தமிர்த
மோத வாரியிற் கடைந்துமுன் பட்டபா டுணர்வோ
மாது பாகனை யிகழ்ந்தவன் மகத்திடை மதிபோய்ப்
போதன் மேயினம் புரிந்தனம் பிழையெனப் புகல்வார். (உசு)

துன்று திக்கெலாந் துந்துபி யதிர்தலுந் துளங்கிக்
குன்ற டர்த்தவன் முதலினோர் மாலொடுங் குழுமி
யின்றி னிச்செயல் யாதென வெருவுவார்க் கெதிரே
சென்று தாக்கின பாரிடப் பெரும்படைத திரள்கள். (உள)

ஓல மிட்டெழு கூளிக ளுமபர்மே லுதிரக்
கோல மிட்டெனக் கிழித்தா வாய்வழி குருதி
கால விட்டன வானவர் மகளிர்கா தரிந்து
நால விட்டன புரந்தரா தியர்சபை நாப்பண். (உஅ)

மனமூ ருத்தெழு குறட்படை மகப்பெருஞ் சாலை
யனல்கொ ளுத்தின யாகமேற் கொழுங்கன லவித்த
கனக நற்சுவ ரிடித்தன வுடைத்தன கடங்கள்
கினம லர்த்தருப் பிடுங்கின நடுங்கின திசையே. (உக)

சாலை யிற்கனல் கொளுத்துசா தகர்தமை நெருக்கி
யாலை யிற்படு கரும்பென வலைத்தன ரமரர்
பாலை யிற்பெருங் கிழத்திசென் றமரர்தம் படைமேல்
வேலையிற் கலங் கலக்கிடுஞ் சுறவென மிடைந்தாள். (உஒ)

மிடைந்து முத்தலைப் படையினு லதிர்த்துவாள் விதிர்த்துத்
தடிந்து சென்னியு மூளையுந் தகர்படத் ததியைக்
கடைந்த மத்தெனத் தண்டினு லலைத்தனள் காளி
யுடைந்து விண்ணவ ரோடினர் தரிபடா துலைந்து. (உக)

அமர்ர் தாங்கிய கொடிப்படை நெரிதலு மழன்று
நமனு மங்கியு நிருதியும் வருணனு நலங்கூர்
தமனி யப்பெருந் தலைவனும் பாகசா தனனுந்
திமில முற்றெழு பவனனு மெதிர்ந்தனர் செருவில். (உஉ)

வலம முப்படை நந்திதே வனுமணி மானுங்
குலவு பல்படைச் சண்டனுஞ் சாரதர் குழுவுங்
கலக விற்கொடு வாள்கொடு கதைகொடு கலந்தார்
புலவு மைக்கடன் மேல்வட வனற்றிரள் புகல்போல். (உங)

இந்தி ரன்பொர நந்திபல் கணத்தொடு மெதிர்ந்தான்
முந்து செங்கதிர் தழுன்முதன் மூவர்மேற் சண்டன்
வந்தெ திர்ந்தன னெழுவ்வளித் தடம்புய மணிமா
னுந்து மாமதி வருணனு தியருட னுடன்ருண். (கச)

பம்பை யார்த்தன படலிகை யார்த்தன பணைபோர்க்
கொம்பு தாரைகள் குழறின பிணிறின வேழ
மம்பு வார்சிலை மூட்கர மெறிமழு வடல்வாள்
சம்ப மாதிய படைகொடி தாக்கினர் சமர்மேல் (கடு)

தாள்க ளைப்பெருஞ் சிரங்களைக் கரங்களைத் தடிந்து
தோள்க ளைச்சிறு புறங்களை யுரங்களைத் துமித்து
வாள்க ளிற்பொரு சாரதப் படைகளை மடித்துக்
கோள்க ளைப்பொரு கோனெனை வானவர் கொதித்தார். (கக)

சித்த ரைப்பெருந் தேவரை யியக்கர்விஞ் சையரை
மொய்த்த கின்னரர் கருடர்கிம் புருடரை முரணிக்
கைத்த லத்தினுற் புடைத்துவெங் காலினு ணுதைத்துத்
தத்த வானிடத் தெறிந்தனர் பாரிடத் தலைவர். (கஎ)

கருநி றத்தெழு காரெனக் கார்முகந் தாங்கி
யுருமெ னச்சிறு நாணொலி திசைதொறு மொலிப்பத்
தரும ழைப்பெருந் தாரைபோ லமரர்கோன் சமந்தூஉய்
வருக ணப்படை துரந்தெதிர் நந்திமேன் மலிந்தான். (கஅ)

ஒன்று பத்துநூ ருயிர மெனைப்பொலிந் துலவாத்
தொன்று பத்திர மாயிரம் வாசவன் றுரப்ப
நின்று நந்திதன் கணிச்சியா லெடுதலு நீருய்ப்
பொன்றி விட்டன விளக்கில்வீழ் பதங்கமே போல. (கக)

நிரைநி ரைப்பொரு கணையெலா மவ்வண நிகழ
வுரையெ னப்பெருங் கதைகொடி மலிந்தனன் மகவான்
புரைத விர்ப்பவன் மழுவினுற் போயது பொடியாயத்
தரைத ணிற்சினத் தெறிந்தமட் கலமெனத் தகர்ந்து. (சஅ)

குலிசம் வாசவன் பிடித்தன னிடித்தெதிர் குழுறு
மொலியி னுற்பெருஞ் சாரதர் மலிந்தன ருலைந்தார்
வலியை யேலினி நிலையென வள்ளனமேல் விடுத்தான்
கலிகை ளார்த்தெவ வார்த்தனர் வானவர் கணமே. (சக)

எரிப ரப்பியெண் டிசைகளும் புகைத்துரு மேறுங்
கரிப டப்படர் புரந்தரன் வச்சிரக் கதிர்வாள்
விரிச டைப்பெரு நந்திதன் கணிச்சியின் மிடலா
லெரிக னற்கடுஞ் சமிதைபோ லடலபா னதுவே (சஉ)

காயும் வச்சிரப் பொருபடை கெரிதலுங் கனன்மூ
ஞாயி ரந்தடங் கண்ணினு னடற்பெருங் கரியைப்
பாய விட்டெதிர் படர்தலுங் களிற்றைவால் பற்றிச்
சீய மொத்தவன் றிசைதொறுங் கறங்கெனத் திரித்தான். (சங)

கறைய டிப்பெருங் களிற்றெடுஞ் சுழற்றலுங் கலங்கிப்
பறவை யின்குயி லுருக்கொடு வாசவன் பறந்தான
மறைபு காதுவிண் மறைதலு மழுவினுன் மலையைச்
சிறை யரிந்தவன் சிறையையு மரிந்தனன் செய்யோன். (சச)

இயம னங்கியை நிருதியைப் பரிதியை யிகலி
யயம னங்கியேழ் கரங்களிற் சிலகர மரிந்து
வயம னங்கிபல் லுருத்துவா னவரைவான் மடித்துச்
சயம னங்கிபோர்த் தாடின னெறுழ்வலிச் சண்டன். (சரு)

வருணன் வாயுவைத் தனதனிக் துவைப்பெரு மணிமான்
றருண வேந்தரைச் சிணையைத் தாளையைத் தடிந்து
கருணை வாழ்கென விருந்துணும் பருந்தெதாடு காக
மருண மண்டல மறைத்திடும் பந்தரி லார்த்தான். (சசு)

அடித்து மார்பிடை யுதைத்துமேற் கதுப்பிடை யறைந்து
மிடித்து மெற்றியுந் துகைத்துமேற் பற்றியு மீர்த்துங்
கடித்தும் விஞ்சையர் விண்ணவர் தாளையங் கடலைக்
குடித்து மைப்புயற் குழாமெனத் திரிந்தன கூளி. (சள)

சூழு மெண்டிசைக் காவலர் தொலைதலுந் தொலையாப்
பூழி மொய்த்தெழச் சாலியுட் சாரதர் புகுந்தா
ரூழி யண்டங்க ளுடைப்பபோ லவிக்கட மூடைத்தா
ராழி மால்பெரு வேள்விகாப் பவனெதி ரடர்ந்தான் (சஅ)

தக்க லெங்குளான் சாலியெங் குளதவன் சாலி
புக்க வானவ ரெங்குளார் போதுமின் புகுமின்
சிக்க யாத்திவட் கொணர்மினென் றமரிடைச் சினவி
முக்க ணுயக னருளலுஞ் சாரதர் மொழிவார். (சகூ)

வெற்றி யானைவிட் டோடின னிந்திரன் மேதிச்
சிற்றி யானைவிட் டேகின னந்தகன் றேவர்
மற்றி யாவரு மிரிந்தனர் வேள்விகா வலனு
யெற்று போர்செயப் புகுந்தனன் முகுந்தனே யென்றூர். (ருo)

எந்தை யார்பதம் பணிந்துகண் ணிடந்துசாத் தியதும்
வந்தை யாவருள் புரிகெனத் திகிரிவாங் கியது
முந்தை யார்திரு வருளினுன் மோலிபெற் றதுவுஞ்
சிந்தை யாலுற மறந்தன னேகொலாந் திருமால். (ருக)

யாங்கு ளானவன் யாங்குளா னெனைப்புகா வெதிர்ந்து
தாங்கு நின்னுழைத் தக்கணைத் தருதியோ சமர்மே
லூங்கு நின்றெதிர் பொருதியோ வென்னலு முருத்து
வாங்கு வெஞ்சமர்க் கெழுந்தனன் கலுழன்மேன் மாயன். (ருஉ)

ஒறுத்து மால்சிறு நாணெலி யுருமென வொலிப்ப
மறுத்து வில்லிடு முகிலெனச் சரமழை வரதன்
குறித்த தேரின்மேற் காளிமேற் கூளிமேற் குரண்மேற் [தான்.
பெருத்த நந்திமேற் சண்டன்மேற் கணங்கண்மேற் பொழிந் (ருங)

மாத வன்கணை கணங்கண்மேற் சொரிதலும் வரதன்
மோது தானவர் தயித்தியர் சேனைபோன் முகுந்தா
பூதர் மாப்படை யெளிதென நினையலி பொருபோர்
பேது றுயெனில் வருகென வொருசிலை பிடித்தான். (ருச)

வேறு.

பிடித்தன னமலன் சாபம் பிறந்தன பகழிக் கூற்றங்
குடித்தன செறுந ராவி குவிந்தன குணபக் குன்றங்
துடித்தன வுடல்கள் சோரி சொரிந்தன கணங்கள் பாட
நடித்தன சுவந்த பந்தி நடுங்கின திசைக ளெங்கும். (நிநி)

சேனையைத் தூபிக்குஞ் சில்லித் தேர்களைச் சிதைக்குந் தேவர்
தானையைத் தொலைக்குந் தானைத் தலைவரைத் துணிக்குந் தாவி
யானையை யுருட்டும் வாசி யடர்த்தெழு மமலன் பாணம்
வானமுங் கடலுந் திக்கும் வரைகளும் வரையா தேதகும் (நிசு)

கரங்களைக் கடித்து நீண்ட கால்களைத் தடிந்தும் வீர
ருரங்களைப் பிளந்துந் தாவி யுயிர்களைக் குடித்து மோதிச்
சிரங்களைத் துணித்து மூளை தெறிபடத் தகர்த்தும் வானோர்
வரங்களைப் புகுந்து சூறை யாடின வாதன் வாளி. (நிள)

நீடின·விகடர் சேனை நெரிபட வுரங்கள் கீறி
யோடின வுலகந் தோறு மூலவின வொருவன் வாளி
வீடின ருடலங் கிண்டு மெய்ந்நிணம் பருகி யாவி
தேடின திசைக டோறுந் திரிவன பொருவு மாதோ. (நிஅ)

அமரரா யுடலுண் டார்க ளலகையா யுடலுண் பாராய்ச்
சமருளார் படைகண் மாய்ந்து தம்பிரான் படையாய்ச் சூழக்
குமரியா ணலகைக் கூட்டங் கூளிகள் குரவை யார்ப்பத்
திமிலையார் களத்திற் காகப் பந்தரிற் சீர்வேட் டன்றே. (நிசு)

வேறு.

நொடிக்கு ணண்டமு மகண்டமும் வெடிபட நொறில் போர்
முடிக்கு மாயினு முடிவிலான் விடுகொடுஞ் சரங்க
ளிடித்தெ ழுந்துல கெவையினு மெண்ணல ராவி
குடித்து மீள்வன பரவுவார்க் கின்னருள் கொடுத்தது. (சுஐ)

வெய்ய வோர்பசு விதிமகன் விதியற்ரன் வீரவார்
கையு மெய்களும் யூபமாக் களமமர்க் களமா
நெய்க ளீவுவாய் நெருப்பமிழ்ந் தவியுண நிரப்பி
யையன் மாப்படை யனந்தமாம் பசுப்படுத் தன்றே. (சுக)

ஏறு வெஞ்சம ரிமையவர் தொலைதலு மெதிர்போர்
வீறு வெஞ்சிலை மாதவன் வளைத்துவெங் கணைக
ளாறு நூறெறு தொடைதொடுத் தனனதை யமல
னூறு நூறென நூறிலு ணெருகணை நுதியால். (கூஉ)

ஆயி ரம்படை காந்தமால் விடுத்தலு மனகன்
பாயி ரும்படை காந்தமே சொருகணை பணித்தான்
மாய வன்பதி னாயிரங் கணையிருண் மலர்ந்தான்
றாய வன்கணை யாயிரங் கதிரென துரந்தான். (கூஎ)

மாரி யிற்சர மாரிபெய் தனன்மழை வண்ணன்
மூரி விற்சரஞ் சூறையின் விடுத்தவை முருக்கிப்
பாரி டத்தவன் முதாரிதேர்ப் பரியினைப் படுத்துத்
தேரி டத்தவன் பாரிடத் தவனெனச் செய்தான். (கூச)

சேமத் தேர்பரி சைக்குதித் தன னெதிர்த்தனன் நிருமால்
வாமத் தானனின் வலப்படு கணைகளான் மலர்ந்தான்
சோமத் தாரவன் சரமொரு தொடையினுற் றுளவத்
தாமத் தான்விடு கணையொடு சிலையையுந் தடிந்தான். (கூடு)

புதைய வெஞ்சரஞ் சிலையொடு தொலைதலும் புழுங்கி
யிதைய மண்டுறத் தண்டமொன் றெடுத்தரி யிறைமே
லுதைய மால்வரைக் கிறுதிமால் வரையென வுய்த்தான்
கதையி னற்கதை யிலையெனக் கடிந்தனன் கடவுள். (கூக)

சூல்லை மாலினித் திகிரியே படையெனக் குறியா
வெல்லை யண்டமூம் புவனமு நடுக்குற வெடுத்து
வல்லை யேயினித் தாங்கென வலியினுல் விடுத்தா
னெல்லை வானவ ராரத்தனர் சாரத ருலகந்தார். (கூள)

நேமி யம்படை நேமிமால் விடுத்தலு நெரிந்து
பூமி யந்தர நெருப்பெழக் கொதித்தெழும் போதின்
மீமி சைத்தவங் காரமொன் றிசைத்தனன் விமலன்
காமி யந்தனைப் பக்குவன் மடிப்பது கடுப்ப. (கூஅ)

அலைகள் வற்றுறக் குடித்துழு வுலகமு மதிர்த்து
மலைக ளப்பொடித் தெதிர்வரு திகிரிமாப் படையை
யிலைத ரப்புயப் பொருப்பின்மே லேற்றனன் வீரன்
றலைவர் போற்றல மாலையிற் கடைமணி தயங்க (கூசூ)

சண்ட நேமிபோய் வாள்கொடு குரைசடற் சயனன்
கொண்டன் மின்னெடு வருதல்போல் வருதலுங் குழறி
யண்ட மெண்டிசை வெடிபட வார்த்தன னேயன்
விண்டு வாய்வெரீ இ யுருமொலிக் கரவென வீழ்ந்தான். (எ0)

வீழ்ந்த வன்றினைத் தடிந்தில னருளினல் விடுத்தா
னுழ்ந்த சுண்கட லரண்புகுந் தொளித்தன னவனுஞ்
சூழ்ந்த திண்குர லிடித்தலுந் துடித்துவீழ்ந் தனனே
போழ்ந்தி டும்படை தொடுத்திடி லாற்றுமோ புவனம். (எக)

சண்ட னுந்திரு நந்தியுந் தனிமணி மாலு
மண்டு மேதிமேற் சண்டனைத் தனதனை மடித்துக்
கண்ட காலனல் வருணனை நிருதியைக் கடைநாட்
கொண்ட லாமென வாய்வழி கறையுகக் குமைத்தார். . (எஉ)

ஒருவ னைச்சிவ பரமனைக் கருதலா வுதய
னொருவ னைத்தனி விழிகுறைத் தனர்மதி யுருவா
மொருவ னைத்தலை நிலத்தொடு தேய்த்தய முகைக்கு
மொருவ னைக்கரங் களைந்தனர் நாவையு மொறுத்தார். (எங)

சூடர்ச் சிந்தனர் தாள்குறைந் தனர்கரங் குறைந்தார்
முடிசி தைந்தனர் விண்ணவர் விருந்தையர் மூதலோர்
படுக ளத்தனிற் கிடந்தன ருடல்பதை பதைத்தா
ருடைய நாதனை யிகழ்ந்தவர் யாவமீ ளுய்வார். (எச)

கணையுங் குந்தமுஞ் சரிகையுங் கயினங் கடுப்ப
விணையில் குஞ்சர மிடங்சர்மா வெனவெடித் தேகித்
திணைநெ டுங்களக் குருதியா றுயர்பிணத் திரளா
மணைக டந்துதேர்க் கலிங்குமுன் சுழிந்துபாய்ந் ததுவே. (எரு)

அண்டர் சேனாக டொலைதலு மமர்க்கள மகன்று
மண்டு சாரத நிருபுடை வலம்புரி முழக்க
விண்ட வேள்வியஞ் சாலையிற் புகுந்தனன் விமலன்
கண்ட பல்வகைக் கணங்கண்மேற் புகுந்தன கணங்கள். (எசு)

தூண்கள் பற்றிய பசுக்களை விடுத்தனர் துரப்பா
ரூண்கள் பற்றிய வமரரை முனிவரை யொறுப்பார்
சேண்கு டத்தவி முனிவர்தஞ் சிரங்கண்மே லுடைப்பார்
வீண்கு வைப்படு திரவியங் கடல்புக வீழ்ப்பார். (எஎ)

தீர்த்த னெம்பிரான் றனையிகழ் வேள்வியைத் தேவர்
பார்த்த கண்களைப் பறிப்பன கேட்டவர் செவியை
யேர்த்த கைகளை யவிதுகர் நாவினை யீர்த்துக்
கூர்த்த வாளினு லரிந்தன திரிந்தன கூளி. (எஅ)

வாணி யிந்திரை துண்டமுஞ் சசிவன முலையுஞ்
சேண ரம்பைய ரதிதிமற் றவர்குமிள் சிமிழு
நாணி சம்பவோ கண்ணைச்சில் கழியவோ நடுவே
காணு முன்பிடித் தரிந்தனள் சொரிந்தனள் காளி. (எசு)

திக்க னைத்தையும் யாகதண் டத்தமர் செலுத்தி
யிக்க னைத்தவர் பணிசெய முனிவரைத் தெடுப்ப
மூக்க னைத்தழன் முருக்கெனப் பூத்துமுன் னிருந்த
தக்க னைச்சிகை பிடித்துவாள் பிடித்தனன் றலைவன். (அ0)

மக்க டாரமு முலகண்மூக் கிழந்தமை மதியாய்
திக்க டாமல்விட் டோடிய தேவரைத் திருப்பாய்
மிக்க டாவினை விடிந்தமே தா முடிந்தமே தா வேள்வி
யக்க டாவுனக் கெளியனே மழுப்படை யமலன். (அக)

வேறு.

சிற்பரா பரைமகளாச் சிவபெருமான் மருகாக
மூற்பரா யத்தவம்புரிந்த முறைமையா லுலகாண்டாய்
தற்பரா பரனேமறுத் திகழ்ந்துதனித் தாய்பாவி
யற்பரா னவர்முடிமேற் றங்குமோ வடிமேடகம். (அஉ)

பதினெண்காவது தக்கன் வேள்வியழிந்த சருக்கம். ஈஉ

உன்னையின் றெடுத்தவனே யுயர்மவுலி தேடவவன்
றன்னையின் றெடுத்தவனே தாட்கமலந் தேடகின்ற
வென்னையின் றெடுத்தபிரான் றன்னைமதத் தாலிகழ்ந்து
சொன்னவாய் சிரத்திணுங் துணிக்கின்றே னெனத்துணித்தான். ()

எச்சகா யத்தவரு மிடைந்துமாய்ந் தனர்போத
னெச்சணஞ் சிறுவிதியு மிமைப்பொழுதில் வீடிணு
னெச்சநா மல்லதிலே யெனவிரலே யாலெழுந்த
வெச்சணு மவன்றலையும் வாளினு லறவெறிந்தான். (அச)

மந்திரத்தின் முறையறியார் பூசைபோன் மகமேவள்வி
யிந்திரற்கு மிமையோர்க்கு முடியாம லிருந்ததாற்
சிந்திரத்த மொடுதக்கன் சிரமறுத்தா குதிபுரிந்து
கந்திரத்தி ணுடுமுடித்தா னெருகணத்திற் சகநாதன். (அடு)

வேறு.

அமர ராகமே மகத்திடை யவியுணப் புகுந்தா
ரமர ராகமே களத்திடை யவியுண்டா ரதனுற்
றமர வாரிதி விடமுண்ட தம்பிரார் பரவுந்
தமர லாதவர் நினைத்தவா முடிப்பரோ சகமேல். (அசு)

உகம ழிப்பவ னனையபோர் வீரனென் னலரைக்
ககம ழித்திடப் பொருதுபோய்க் கணத்தொடு கயிலை
யிகன்ம ழுப்படை யெம்பிரார் றொழவவ னீந்தாண்
மகம ழித்தமதார் நாமமு மழிவிலா வமும்.

நண்ணு வீரனு நந்திப்ல் கணமுநா ரதனுங்
கணை ணும்புடை பரவவீற் றிருந்தருள் கயிலைப்
பண்ண வன்றனைப் பணிந்தன ளெழுந்தனள் பகர்வா
ளண்ணல் பாகமு மாகமும் பிரிகலா வணங்கு. (அஅ)

வேறு.

ஏவரும் பரவு நின்னை யெண்ணலா திருந்த தக்கன்
பாவையென் றென்னைக் கூறும் பரிபவ மொழிப்பா யென்று
தேவிநின் றுரைப்ப நாதன் றிருவுள மகிழ்ந்து நம்பா
லாவல்சே ரிமவான் செல்வி யாகென வருளிற் போந்தாள். (அக)

சிறந்தநான் முகத்தோன் போற்றிச் செகங்களின் குறைபா டோர்தி
யிறந்தவ ருயிரை மீட்பா னெம்பிரா னருள்பெற் றேகி
யறுங்கைகால் சிரங்க ளாதி யவயவம் பொருத்து மேல்லை
யுறங்கினர் விழித்தா ரென்ன வெழுந்தன ரும்பர் செல்லாம். (கூ0)

அத்தலை யூபந் தோறு மவரவர் முடிபெற் றுய்ந்தார்
கெய்த்தலை யூபத் தூடு நிணைத்தலை பறிபோய்த் தக்கன்
மைத்தலை யூப மேவி வானவர் தலைமை தீர்ந்தான்
மெய்த்தலை விதியே வந்து விலக்கினும் விணைவி டாதால் (கூக)

யாகத்தின் விணையாய்த் தக்க னெடுத்தநல் விணையே யென்றுஞ்
சோகத்தீ விணையாய் வந்து சூழ்ந்திடத் துயரி லாழ்ந்தான்
மேகப்பூங் குழலோர் பாக னருளன்றி விணைக ளாமே
பாகத்தி னுயிர்கட் கெல்லாம் பயனறிந் தூட்டற் பாற்றே. (கூஉ)

சிவநெறி யோர்ந்து மோசாச் சிறுவிதி செயலின் மாய்வுங்
குவவுறு திணிதோள் வீரன் கொற்றமு முரைத்தாம் பின்னர்த்
தவநெறி யில்லான் வேள்வித் சாலைபுக் குழன்ற வாறு
சவநெறி யடைந்து பாவ மடைந்தமை தொடர்ந்து சொல்வாம். (கூங)

பதினொன்காவது தக்கன் வேள்வியழிந்த சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம் அசக.

பதினைந்தாவது

தேவர்கள் சிவத்துரோகமடைந்த சருக்கம்.

மேலியிற் பிறைவைத் தாசை முறையிலா திகழ்ந்த தக்கன்
சாலையிற் புகுந்து வேள்வி சமைத்ததீ விணையி னாலே
மேலையி லிமையோர் தம்மை வெண்மதி விரவி லாத
மாலையி லிருள்போல் வந்து வளைந்தது சிவத்து தோசகம். (க)

தளர்மதி முடித்தார் நேயந் தவிர்தலா லமரர் பாவக்
களர்நிலத் திடைச்சா லாழ்ந்த கயக்குழா மென்னத் தாழ்ந்தார்
கிளர்சமத் தஞ்சி யோடிக் கீழ்ப்படு மவுண ராங்கு
வளர்நிலைக் கணம்போற் றுக்கி வளமெலாங் கவர்ந்தார் மன்னோ. (உ)

பல்லவ முயிர்க்கும் பாரி சாதமும் பசும்பொன் னுடுஞ்
செல்வமுஞ் சுரபி சிந்தா மணிசிலுந் தெய்வ மாதர்
நல்லெழிற் புணர்வு நீங்கி நல்குர வடைந்தார் கல்லாப்
புல்லர்தம் மருங்கிற் சேர்ந்த புலவர்போற் புலவ லெலாம். (ந)

கவிகையு மரசும் வாழ்வுங் கடவுள்வா ணமுஞ் செம்பொற்
சிவிகையு மிழந்து காலா ழுழந்தனன் றேவர் வேந்த
னவியமு மறியு மேந்து நம்பணி நம்பார்க் கென்றும்
புவிதனிற் பிலத்தில் வானப் பயப்பினிற் புகல்வே றுண்டோ. (ச)

இந்திர பதத்தை நீத்த விந்திரன் மூதலோ செல்லா
மந்திரக் கிழவர் சூழ மதிநெறி முறையிற் சூழ்ந்து
தந்திரக் கீழ்க ணுவான் சதுமுகத் தவனே யென்று
சுந்தரப் பதுமத் தண்ண லுன்னகர் நோக்கிச் சென்றார். (ஞ)

வேறு.

பரவை யாரமு தணவுபோய் வாழ்வு போய்ப் பனிநா
ளிரவு தாமரைக் காடுபோன் முகம்புலர்ந் திமைமீயார்
குரவ நான்முகன் கோயிலின் றிருக்கடை குறுகிப்
புரவி பூண்டதே ரிரவிமுன் கமலமே போன்றார். (கூ)

நாலி ரண்டுகட் கமல மு மதிமுக நான்கு
மேலி ரண்டிரண் டருமறை விரிக்குநாத் தடமும்
பாலி ரண்டினு நாலிரு தடம்புயப் பணைப்பு
நூலி ரண்டையு மகம்புறந் தரித்தநோன் மார்பும். (எ)

மீதி லங்குநான் மகுடமோ டிகள்வெயில் விரிப்புங்
காதி லங்கிய குண்டல மொளிவிடு கதிர்ப்பும்
போதி லங்கிய கரங்களுங் கமண்டலப் பொலிவுந்
தாதி லங்கிய தாமரைத் தாமமுந் தயங்க. (அ)

நாவின் மாடத்து நறைவிரி நளினபீ டத்துத்
தேவி பாரதி மகிழ்வொடு சிறந்துவீற் றிருப்ப
வாவி பேதக மனந்தமோ டிகளுமங் குரிப்பத்
தாவில் வேதமு மங்கமுங கலிகளுந் தனிர்ப்ப (கூ)

மடன்மு றுக்கவிழ் வனருக மண்டப நாப்பட்
சுடர்வி ளக்கென வுறைதரு சுருதிவா னவரீனக்
கடல்கொ ழித்தன கருணையங் கடவுளைக் கண்டா
ரிடர்த விர்த்தன மினியென விறைஞ்சின ரிமையோர். (கo)

வான மாதியா லுயிர்க்குடல் கரணங்கள் வயக்கி
யேன போகமும் புவனமும் விணவழி யிசைத்து
மேன காலமுங் கருமமு நடைபெற விதிக்குந்
தான பயங்கயாச் சிரமீன பரமீனே சரணம். (கக)

வான நாதனே மண்பொதுத் தந்தையே மறைமேதார்
கான வேதியர் கூளகணே கருதுவார் தனியே
ஞான பாரதி நண்பனே நாற்பெருங் கோணிற்
பானு வாயொளிர் பகவனே சரணைனப் பணிந்தார். (கஉ)

எந்தை யேயென விறைஞ்சுவார்க் கெதிர்முகங் கொடுத்து
நொந்த வானவ ரெழுமெனத் திசைமுக னேக்கி
வந்த காரணம் யாதெனப் பவளவாய் மலர்ந்தா
னந்த ராதிபன் பரவிவாய் புதைத்துநின் றறைவான். (கங)

சேம மாநிதித் திறைகொண்டு வந்தமைப் பரவு
நாம வாளுடைத் தானவர்க் குடைதந்து நலிந்தீதாங்
காம தேனுவுங் கற்பகக் கானமு மிழந்தீதாஞ்
சோம சூரியர் வழங்கிடாத் திசைதொறுஞ் சுழன்றீரும். (கச)

வான மாநதி வைகறை யாடலு மறந்தீதாந்
தான பானமுஞ் சந்தியு நியதியுந் தவிர்ந்தீதாம்
பீன மார்தனத் தாம்பையர் முயக்கமும் பிரிந்தீதாங்
கான மாமறை யுறுதிபாய் வறிதுநாட் கழித்தீதாம். (கரு)

வசைக்க லம்புனை யவுணராஞ் சுறவின மடுப்ப
விசைக்க லங்கவிழ் வணிகர்போ லிடர்க்கடல் வீழ்ந்தீதார்
நசைக்க லந்தன நறுஞ்சுவைக் கலந்தன நல்யா
ழிசைக்க லந்தன மெமக்கிவை புகுந்தன வென்றூர். (கசு)

மிக்க நான்முகன் விளம்புவா னென்மகம் விலக்கித்
தக்க னைவ னல்லதற் கோமகஞ் சமைத்தா
னுக்க பேரவி யுருத்திர பாகமு மொழித்தான்
முக்க ணுயகன் றன்னையு மிகழ்ந்தனன் மூடிவால். (கள)

தகவின் மக்களை யழைத்தன னழைத்திலன் சதியை
யகில முற்றவு மீன்றரு ளன்னையென் றுணரான்
வகையு ணர்த்தவு முணர்ந்திலன் மதத்தினு லழிந்தான்
புகலி னுங்கெடு மதிகள்கண் டோற்றுமோ புலவீர். (கஅ)

அறிவி லானவ னப்படி யாகுக வானுற்
பொறியி லீருங்கள் புத்தியும் வெறுவிதாய்ப் போமோ
வெறிம ழுப்படை யிறைவனை யாவரே விகழ்ந்த
நெறியில் யாவரு நிற்பரோ நீவிரே நின்றீர். (கக)

ஆதி யார்மிட மூண்டதா லமரரா யமர்ந்தீர்
காதி முப்புரம் வென்றதாற் கனகநாட் டுறைந்தீர்
மாது பாகர்செய்ந் நன்றியை மறத்தலின் மகத்தா
லோது நல்வினை தீவினை யானதா லுமக்கே. (உ0)

நந்தி நாயகன் மூகுந்தனைப் படைப்பகா னவன்ற
னுந்தி மாமலர் மிசையவ னருளினு லுதித்தே
னந்த நாண்முத லின்றுகாத் திருந்தன மதனு
லெந்தை யாரலா லெமக்குமோர் கனகண்வே றுண்டோ. (உக)

அனந்த சாயியும் யானுமேத் தமலனை யரவம்
புனைந்த வேணியெம் புனிதனைப் பொருளெனப் போற்றீர்
மனங்கொண் மாமறை யோதியுஞ் சுவர்க்கமேல் வதிந்துங்
கனங்கொண் மெய்ந்நெறி கடந்தனிர் நவையுறக் கடவீர். (உஉ)

பாவ மேதரும் பழிதரும் பகைவரா ற் படுக்குந்
தாவ சோபமே விளைத்திடுங் குலத்தையுந் தாழ்க்கு
மாவ தாம்பொரு ளழித்திடு நரகிடை யழுத்துந்
தேவ ராகிலும் விடுத்திடு மோசிவத் துரோகம். (உங)

கறைய ணிந்திடுங் கண்டனைப் பழித்திடுங் கயவோ
ரிறைசி வாகமஞ் சிவபுர ணங்களே யிகழ்வோர்
முறைமை யன்பரை யன்பர் வேடங்களே முனிவோர்
மிறைசெய் கும்பிபா கக்கொடு நரகிடை வீழ்வார் (உச)

எழுந்தி டாநர கழுந்தியு மியமதண் டத்தின்
கழுந்தி னுலடி யுண்டுமே கற்டங்கள் கழிவார்
செழும்பு ரற்சடை யெம்பிரான சிவநெறி யகன்று
பழுக ணெய்திடப் பரமதம் புகுந்தபா தகரே. (உரு)

ஆகை யாணுமைச் சிவத்துரோ கம்பிடித் தலைப்ப
வாகை தானவர்க் கிந்துமா சுணப்படங் கிழிக்குந்
தோகை கோம்பியாற் சுழல்வதொத் தீரது தொலைந்து
போக யான்முத லெந்தையா லியற்றவும் போமோ. (உசு)

வேறு.

வேதநெறிக் கடங்காத பாவமியான் போசகுவனென் விதியிற் றீராப், பேதமுறு பாவமெலா மாலொழிப்ப னவனுனும் பிரியாப் பாவந், தாதவிழ்கொன் றைச்சடையான் போக்குவிப்ப னவனரு ளாற் றவிராப் பாவஞ், சீதரனுர் தம்மாலு மெம்மாலு மெவராலுந் தீர்க்கொ ணாதால். (உ எ)

ஓராத கோகத்தி பிரமசத்தி திரிகத்தி யொன்றென் றேறற்றஞ் சாராத குருத்துரோ கஞ்சனத்து ரோகஞ்சா மித்து ரோக நேராக வொன்றலொன்று நூறுமடங் கதிகமிவை நீங்கு மேனுந் தீராது தீராது சிவநெறியிற் பிழைததவர்தஞ் சிவத்து ரோகம். (உ-அ)

என்றுதிசை முகனுரைத்து நின்றுமுறை யிடிவாளனுர்க் கிரங்கிப் பினனுந், தொன்றுசே ரகிலாண்டத் துள்ளசிவா லயங்களெலாந் தொழுவீ ராகி, லன்றுபோ மூமதுவினை யல்லதெனில் வகைகூன்குண் டவைக ணுன்கி, லொன்றுசெயத் தீருமெனத் தொகை யுணர்த்தி வகைவினவ வுணர்த்து கின்றான். (உக)

வேறு.

பூதலமே லோசனையோ ரிலக்கம் பானுப் புதுமதியோ ரிலக்க முமி மேலொன் றாகு, மேதகுபுகர் செவ்வாய்பொன் சவுரி தாண

மேன்மேலே யிவ்விரண்டா விளக்கித் தோன்று, மாதிமூனி வோரெ ழுவர் தான மேலொன் றப்புற மோ நிலக்கமென்பர் தூருவ தான, மேதினியி லிருந்துபுவ லோகங் காறும் விலக்கரிய தொசைமூவைந் திலக்க மாமால். (கூ0)

சுவலோக மிலக்கமெண்பத் தைந்து மேலே சொல்லரிய மகலோக மிரண்டு கோடி, நவமேவு சனலோக மிருநாற் கோடி நண்ணுதவ லோகமும்பன் னிரண்டு கோடி, யிவை மேற்சத் தியலோக மீரெண் கோடி யெம்பதழுக் கோடியரி பதமுக்கோடி, சிவலோக நாற்கோடி பித்தி கோடி செப்புதொகை யுரைக்கிலெம்பான் கோடி பார்மேல் (கூக).

பூதலத்தின் கணமிலக்க மெண்பா லுகும் புயங்கமெட்டுஞ் சேட னுமெண் களிறுங் கீழாய், மாதலத்தைத் தாங்கிநிற்கு மதன் கீழ்க் கோடி மற்றிருபா னிலக்கமா டகர்தங் கோயின், மேதகுபன் னகார க்க ரவுணர் சூழ்வோர் விடுத்ததல முதலேழு மேழொன் பாலுஞ், சோதிபெறு கூர்மாண்டர் பதங்கீ ழொன்பான் றிரண்ணூற்றொன் பானிலக்க மதன்கீழ்க் கும்பி. (கூஉ)

இருணிலமு மெழுநான்கு கோடி யாகு மிலக்கமிரு பத்தொன் பான் கீழதாக, வொருகமட மிருக்குமிட மொருகோ டிக்கீ முயங்கு நெடும் புகைப்படல மைந்து கோடி, மருவுறுமக் கினிச்சுவலை பதின் கோ டிக்கீழ் வயங்குகா லாக்கினியின் வரதர் கோயில், பெருகுபித்தி கோடியதன் கணமோர் கோடி பெரும்புவிக்கீ ழுலகமைம்பான் கோடி யாமால் (கூங).

வேறு.

சோவலைய நடுமுதலா நாவலொடு தேசக்கு குசைகவுஞ்ச மிலவி றுலி புட்கரமே யாகப், பாவலவர் புகழ்தீவு பேழாகு முப்பு பரற யிர்நெய் கரும்புமது நீர்க்கடலே ழாகு, நாவலந்தீ வோரிலக்க மிரட்டி மேன் மேலு நரலையுப்பு முதலேழு மன்னவே யாகு, மேவுதிரைக் கடலேழுந் தீபமோரேழு மிருகோடி யைம்பதிநான் கிலக்கமோ சனையே. (கூச)

சூழ்கனக பூமிபதின் கோடியப்பாற் சுடர்த்திகிரி வரையதனைச் சூழா நிற்கும், வாழ்வரையின் பெருங்கணமோ சயுத மாகும் வரைக்

தபுமக் கடல்கோடி யிருபத்தே ழிலக்கம், பாழிருண்ட பூமிமுப்பா னைந்து கோடி பத்தொன்பா னிலக்கமுட னையுத நான்கா, வாழ்கனா பித்திகை கோடி யாக மேரு வரைச்குநிலர் திசைகடோ றைம்பான் கோடி. (நரு)

வாசனையம் பதுகோடி திசைதோ ருன மகிதலஞ்சூழ்ந் தால யங்கள் வணங்கு வீரோ, யோசனையம பதுகோடி வான்மே லேறி யுயர்விடையார் பதம்பரவித் தீர்க்கின் றீரோ, தேசனையம் பது கோடி யிறங்கிக் கீழ்போய்ச் செறிந்தபா தலங்கடந்து காண்கின் றீரோ, வீசனையே நினைந்தொருபாற் றவஞ்செய் வீரோ விவைகான்கி லுமதுகருத் தியம்பி யென்றான். (நக)

மேலான சிவபதத்தி னுயர்ச்சி தானு மேதினியெண் டிசைப ரந்த விரிவுங் கிழமைப், பாலான பாதலமு நரகின் வீறும் படர்புகை யுங் கனற்சிகையும் பரிந்து தாவிக், காலாங்கி யுருத்திரைக் காணு மாறுங் கருத்திலுன்னி நடுநடுங்கிக் கரங்கள் கூப்பி, நாலான திசை முகத்துக் கமலத் தேவை நனிதொழுது புத்தேளிர் நவில்வ தானுர். (ந)

முன்னமே வீரன்வலிக் குடைந்து போனே முழுதுமே சிவப தத்து முயன்று சென்ரு, லின்னமே சிவகணத்தார் பொறுப்ப சேனு மிகலும்வபி ரவர்சூலத் திடைய மாட்டேம், பின்னர்மேற் புவனி வலம் புரித லாற்றேம் பிலத்திறங்கி யுருத்திரைக் காண மாட்டேந், தன்னமே தனியிருந்து சிவபி ரானைத் தவம் புரிந்து காணும்வகை சாற்ரு யென்ரூர். (நஅ)

வேறு.

வானவ ருரைப்பச் செந்தா மரைமலர்த் தவிசின் மேவு
ஞானநான் முகத்தோன் சொல்வா னற்றவம் புரியுந் தானம்
பேனமாப் புணரி சூழ்ந்த பெரியபூ தலமே யாகு
மானதோர் திகிரி வெற்பி னகமலாற் புறமு மாகா. (நக)

மற்றையெழ் தீவின் வேந்தர் மனுமகன் விரத னென்பான்
பெற்றசீ ரங்கி தீரன் பெரியமே தாதி புட்டு
வற்றசீர்ச் சோதிட் டென்பா னுயர்தரு துதிமான் மற்று
மற்றமில் சிறப்பின் மிக்க வார்வலிச் சவனன் மன்னே. (சல)

அவரினுஞ் சம்புத் தீவி லங்கிதீ ரனுக்கு மைந்தர்
புவிபுகழ் பார தன்கிம் புருடனே யரிமே கேது
தவறில்பத் திராச்சு வத்தன் றனியிளா விரதன மேலு
நவிலிர மியனே பொன்னன் குருவிவர் நவக்ண் டத்தோர். (சக)

வீறுசேர் சம்புத் தீப நடுவுற விளங்கு மேரு
கூறுநாற் றிசையுஞ் சூழக் குலவுநாற் குன்ற மப்பான்
மாறிலாத் தென்பான் மூன்று வடதிசை மூன்று மேல்பா
லூறிலா வொன்று கீழ்பா லொன்றுசூழ் குன்ற மெட்டாம்(சஉ)

ஈரெண்ணு யிரமே கிழும் பக்கமு மெண்பா னன்கு
மேருமே லுயரம் பாதி மிக்குள வரைகட் காகுஞ் [றுஞ்
சேருமெண் கிரிச்சா ரெட்டுஞ் செம்பொன்மால் வரையின் சுற்
சாருமே கண்ட மொன்பா னவ்வகை சாற்றக் கேண்மின். (சங)

வடகடல் சிருங்க நாப்பண் வளர்குரு வருட மிப்பா
லிடவிய சுவேதங் காறு மிரமிய வருட மேலுத்
தடவரை நீலங் காறுந் தனியிர ணியமாங் கண்டஞ்
சுடர்வரை மேருச் சூழ்ந்த திளாவிர தப்பேர் சொல்லும். (சச)

கந்தமா தனமே மேல்பாற் கடலிடைக் கேது மாலம்
வந்தபத் திரியே கீழ்பால் வாரிபா லியவான் மட்டு
மந்தமா கிடதத தென்பா லரிகண்ட மேமு கூடத்
துந்திய தென்பா லாகு மூயர்ந்தகிம் புருட கண்டம். (சரு)

பனிவரை சேது நாப்பட் பாரத கண்ட மாகு
நனிதரு மிலையொன் பானி னண்ணுபத் திரியே கேது
வினியமுப் பதிற்று நாலா யிரமென்ப ரேனை யாறு
மனையமோ சணக ளொன்பா லுயிர நாப்பண் மற்றே. (சசு)

தருமமே தரும பாவந் தகவிலாப் பாவ மூன்றுங்
கருமபூ மியிறசெய் வோர்கள் கதிதரு சுவர்க்கம் பூமி
யிருணில மூன்றும் போக மெய்துவ ரிவைகண் மூன்றிற்
பொருவருஞ் சுவர்க்க சேடம்பொசிப்பது போக பூமி. (சஎ)

ஓதிய பரத கண்ட முழுவுவா ணிபங்கள் வித்தை
காதல்சேர் வரைவு சிற்பங் கருமத்தாற் சருமை பூமி
மீதுரை பவர்க்கு நெல்லாண் மேனியு முழுகா லெட்டுக்
கோதறு பருவ நானூ றுகந்தொறுங் குறையா நிற்கும். (சஅ)

கருமமே டங்க ளுண்பார் கதிகண்மேல் விளைவார்க் கெல்லாங்
தருமமுந் தவமுஞ் செய்யத் தக்கது கருமை பூமி
புரிதவ மநேகங் காலம் போகபூ மியிற்செய் வார்க்கு
வருபலன் கருமை பூமி வளரொரு தினதே நல்கும். (சக)

வேறு.

ஒண்டொடியோர் பாகனிட முரைப்பி னண்டத் துச்சியுருத் திரர்கோயி லதன்கீ ழாகு, மண்டர் பிரான் சிவலோக மண்ட மூலத் தமர்வதுகா லாங்கியுருத் திரசந்தங் கோயின், மண்டுமோ டசன்கோயி லதன்மே லாக மகிதலத்தி னிருகோடி கிழா மன்னும், விண்ட நடுக் குட திசையின் கீழ்பா லாகு மேருமே கலைமுன்றில் விமலன் கோயில். (ருo)

வேறு.

பொன்மலையுத் தரத்திலண்டச் சுவரணவும் வடகயிலைப் பொருப்புங் கோடும், பன்மதிலு மளப்பரிய வருதவர்நா ராயணரும் பதுமத் தோருங், கொன்மலிவேற் கந்தர்கண பதிகள்சா தர்சாத்தர் குழுவி னூர்ப்பு, நின்மலச தாசிவமுங் தெய்வதக்கு ழாமுமெம்மா னிகழ்த்தொ ணுதால். (நிக)

பொன்னிமய மால்வரைக்கு வடமேல்பான் மந்தரத்தின் புடைசேர் தென்பாற், சன்னிதெடுங் கயிலைவரை கற்பகோ டிகன்கட ந்து ககனந் தாவிச், சென்னிமதி யாறணிந்த தேவனே யன்றிமற்றத் தேவ ரெல்லா, நன்னிலைவிட் டிறப்பதுவும் பிறப்பதுவுங் கண்டுகண்டு நகையா நிற்கும். (நுஉ)

வேறு.

தங்கவட கயிலாய முதலா வைந்து துளுவொன்று தொண்டை வள நாட்டெண் ணென்கு, தங்குநடு நாட்டிருபத் திரண்டு பொன்னித் தலநூற்றுத் தொண்ணூறு மலைநாட் டொன்று, கொங்கேழு சிங்க னத்தி லிரண்டுவைகை கொழிதமிழ்நாட் டேழு முதலாஞ் சூலச், செங்கையார் தலமிருநூற் றெழுபா னென்கிற் றெக்கிணபாற் கயி லாயந் திருக்கும் முலம். (நுக)

கந்த - தேவர்கள் சிவத்துரோகமடைந்த சருக்கம். ஈகூஎ

அம்புவியி லித்தகையா லுரைத்த வெல்லா மாதிதலம் பிறதல
ங்க ளனைந்த மாகுஞ், சம்புநிலப் பரதகண்ட மடநல் லாட்குத் தாணீ
ட்டு வடதிசைதென் றிசையே சென்னி, நம்புசீர்ப் பருப்பதங்கே
தாரங் கொங்கை நளினவயற் றமிழ்நாடு வதன மாகக், கொம்பலர்
சூழ் செண்பகா ரணியஞ் சூழ்ந்த குற்றால மபிடேகத் தான மாமால்.

புவனநெடும் பரப்பெலாந் திணையைந் தாகப் பொன்னிமய
கிரிவடபா லைன்கு பாசக், கவனவரை யிமையமுதற் கன்னிகாறுங்
கண்டபெரு நிலமுழுதுங் கழனியாகுஞ், சிவலுறைகே தாரமுதற்
கருப்பந் தோட்டஞ் சென்னிவள நீர்நாடு கன்னற் சாறு, குவளைவயற்
றமிழ்நாடு வடித்த பாகு குற்றாலஞ் சருக்கரைவட் டாகுமன்றே.

வேறு.

தற்பரையெம் பெருமாட்டி யகிலாண்டஞ் சிற்றிலெனத் தனி
நின் றாடி, முற்பதியா யுயர்தாணு மாலயப்பூந் தொட்டிலுக்கோர்
மூல வீடாய்க், கற்பமெனுங் கடல்கடத்துந் தோணியாய்க் குணங்
குறிகள் கடந்த ஞானச், சிற்பரைவா ழிடமான பரமரக சியத்தா
னந் திருக்குற் றாலம்.

சிறக்குமிடஞ் சிற்பரைக்கும் பரமனுக்கு மூவருக்குந் தேவர்
யார்க்கும், பிறக்குமிடம் கவுரியறம் வளர்க்குமிடம் பிறந்தோர்கள்
பிறவி பின்னே, மறக்குமிடம் வடவருவி யெனுங்காம தேனுவளர்
பால்க ணன்குங், கறக்குமிடம் பரகதியே காட்டுமிடக் திரிகூடக்
கடவுட் டானம். (ருஎ)

ஆண்டுபதி ஞாயிரமோர் புண்ணியமாத் தலந்தரும்பே றுனைத்
துங் காசி, கூண்டுதவ மோராண்டி லயனமொன்றிற் கேதாரங் கொ
டுக்குங் காஞ்சி, பூண்டுதவ மிருமதியி லொருமதியிற் பெரும்பற்றப்
புலியூர் நல்குஞ், சேண்டருபெய்ப் பயன்களெலா மொருநாளிற்
கொடுத்தருளுந் திருக்குற் றலம். (ருஅ)

வேறு.

தாய்பசிக்கத் தந்தைபசித் திருக்கக் காண்போர் தங்கள்சுற்ற
மனங்கொதிக்கத் தாங்கள் வாழ்வோர், சேய்பசிக்கத் துடிக்கவிருந்
துண்போர் தாரஞ் சிறையிருத்திப் பரதாரம் விரும்பிச் செல்வோர்,

வாய்பதைத்துப் பிறர்குடிக்குத் தீங்கு சொல்வோர் மன்றிருந்து வழக்கோரஞ் சொல்வோரா பொல்லா, நாய்வளர்த்துக் கொலைபுரிவோர் பாவ மெல்லா நன்னகரே தவிர்க்குமெனு மிருக்கு வேதம். (நிகூ)

அடித்தார்க்கு நன்கு செய்யா நிடுக்கண் செய்வா சந்தணையை யுயிர்செகுத்தா ராவைக் கொன்றூர், கொடுப்பாரை யருகிருந்து தடுப்பார் கற்பின் குலமாதர் வரம்பழித்தார் குருவைப் போற்றூர், கெடுப்பார்க்குத் துணையாவா ரறஞ்செய் வார்க்குக் கேடுசெய்வார் பாவ மெலாங் கிரிக்கோ தண்ட, மெடுப்பார்ச்சு வளம்பதியாந் திருக்குற்றூல மிமைப்பொழுதி லொழிக்குமெனு மிரண்டாம் வேதம். (கூ0)

அன்னமிட்டார் தமக்கிரண்டு நினைக்கின் றூரு மடைக்கலத்தை வயிறெரியத தொடுகின் றூரும், பின்னமிட்டுக் கினைக்கூட்டம் பிரிக்கின் றூரும் பெரியாரைப் புறம்பழித்துப் பேசு வாருங், கன்னமிட்டுக் களவாடிக் கள்ளுண் பாருங் காமத்தா லழிவாரு மெய்து பாவ மூன்னவர்க்கு மூன்னவர்குற் றூல மென்று மொழிந்தாலுந் தீருமெனு மூன்றும் வேதம். (கூக)

உலகிடத்துத் தொலையாத பாவ மெல்லா மூயர்தருபுண் ணிய தலத்துத் தீரவேண்டும், பலபலபுண் ணியதலத்துந் தீராப் பாவம் பரமனுறை சிவதலங்கள் பரவத் தீருந், திலகமெனுஞ் சிவதலத்துச் சென்றூர் பாவந் தீருமே தீராது சிவத்து சோக, நலமலிசீர்த் திரிகூடத் திருக்குற் றூல நன்னகரே தீர்க்குமெனு நான்காம் வேதம். (கூஉ)

வேறு.

இன்னபடி மறைநாலுந் துறைமேகாறு முழங்குதலா லிமை யோர் கீவிர், நன்னகர்ச்செண் பகவனத்துச் சென்றுதவம் புரிந்து மது நவைக டீர்ந்து, சின்னமதி புனைவேணிச் சிவபிரான் றிருவரு ளாற் றெய்வக் காவும், பொன்னுலகு மரம்பையர்பாற் புதுநலமும் பெற்றுமுற்றும் பொலிவீ சென்றூன். (கூஙு)

விண்ணிலுறை சதுர்முகத்து வேதியனீ துரைத்தருள விடை கொண் டேகிக், கண்ணியவா றுரைத்தகுறற் களிகூர்ந்து களிச்சுரும் பின் கணம்போல் வாவினூர், மண்ணிமணி யலைகொழிக்குங் கடல்—

வர்விக் குவலியமா மலர்ந்த பூமேற், புண்ணியமா மதுவூறி யுவட் டெடுக்குந் திரிகூடப் பொருட்டிற் சேர்ந்தார். (சுச)

பிரமனேக்கண் டுறுதிபெறும் பேறுரைத்தார் திரிகூடப் பிறங் கன் மேலாச், சிவமயிசைத் தவம்புரிந்து சிவத்துரோ கந்தவிர்ந்து திங்கள் சூடும், பரமனேச்செண் பகவனத்திற் பண்ணவனேக் கண்டு பதம் பரவி வாழ்ந்தார், புரமனேத்துங் குடியேறக் கரையேறு மகிமை யினேப் புகறல் செய்வாம். (சுரு)

15-வது தேவர்கள் சிவத்துரோகமடைந்த சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம் — கூ0கு.

பதினைஞ்சாவது தேவர்கள் சிவத்துரோகந் தீர்ந்த சருக்கம்.

வற்றுத தேனருவி வானருவி மான
நற்றுல மேவுதுறை யாடிநனி வாழ்ந்தார்
குற்றுல மேயதிரி கூடமிசை வந்தார்
பொற்றுல மேல்வீழ்வு புந்தியி லொழிந்தார். (க)

விண்பக வுயர்ந்தகிரி மேவுசிலை யெல்லா
மெண்பகிரி லிங்கவடி வென்றது சயித்தார்
சணபக வனத்தது சயத்தையெதிர் கண்டார்
வண்பகல்செய் கற்பக வனத்தையு மயர்த்தார். (உ)

கானவர்க ளேனல்விளை காணிலெதிர் மேவித்
தானவரை யீறுபுரி சாரதரை யெய்தி
ஞானவரை யோகியர்க ணண்ணுகுகை நண்ணி
யேனவர்கண் மாதவ மியற்றுமிடை சென்றார். (ங)

வேறு.

சந்தகில் குரவ வேலிச் சண்பகச் சோலை சார்ந்து
புந்தியின் மகிழ்ச்சி கூர்ந்து பொன்னக ரமரர் முன்னு
ளந்தமார் தக்கன் வேள்வி யழலிணுற் காய்ந்த மேனி
மந்தமா ருதத்தி னுலே வரவரக் குளிர்ந்தார் மன்னே. (ச)

பாலையஞ் சடைகள் பின்னிப் பழுப்பிலைக் காவி தாங்கி
நீளவு மொருதா ணின்று நெய்யரிச் சிரை சாத்திச்
தாளினீர் சிரத்தி லேற்றுத் தவத்தர்யோ கியர்கள் போலு
நாளிலே ரங்கள் கண்டார் நலம்பெறு மகிழ்ச்சி கொண்டார். (இ)

கன்னியம் பகிய பாலை கமழ்தரு பருவத் தெங்கின்
மன்னிய குரும்பை காய்த்து மழைமுகில் பொதிந்த தோற்ற
மன்னிய வுலகிற் றெய்வ வாடவர் வந்தா ரென்று
துன்னுபார் மடவார் கொங்கைத் துகிலினுன் பறைத்தன் மானும். (ஈ)

புண்ணிய தருக்க ளாகப் பொலிந்தபூஞ் சோலை வேலித்
திண்ணிய கதலி னின்று தென்றலா லசையுந் தோற்றம்
விண்ணினி லரம்பை மாரை வேட்டவர் வந்தா ரென்று
மண்ணினி லம்பையால வட்டங்கள் சுழற்றன் மானும். (உ)

துருக்கமா மலரில் வீழ்ந்து சுரும்பினை நறவ மாடி
மருக்கமழ் தாதி னுலே வடிவுவே றமைந்த தோற்றந்
திருக்கிளர் தழலின் மூழ்கித் திருநாளைப் போவார் மேனி
ளுருக்கிளர் சைவத் தெய்வ வுருவுபெற் றெழுந்த தாமால். (ஊ)

பன்மலர் துளிக்குந் தேறல் பைம்பொ னுடளித்தே மென்னுங்
கொன்மலி தாரை யன்றிக் குளிர்மழைத் தாரைபோ லுஞ்
சன்மலி சினைக ளுஞ் சண்பக மலர்கள் வானம்
பொன்மழை பொழிவ தன்றேற் பூமழை பொழிவ தாமால். (எ)

இலவிதழ் விரியுந் தோற்ற மிவர்கொலோ தக்கன் வேள்வி
நலனவி நுகர்ந்தா ரென்ன நவிலவாய் திறத்தல் போலும்
புலனுற வடைந்தார் தம்மைப் புரஞ்சொலத் தகுமோ வென்ன
வலருமாந் தளிர்கள் கையா லமைத்துவாய் புதைத்தன் மானும். (ஏ)

தேவர்கள் வந்தா ரென்னச் செண்பக வனமாங் கன்னி
மாவடு விழியா னெனக்கி முருக்கின்வாய் மலர்ந்து முல்லைப்
பாவணை முறுவல் பூத்துப் பாடல்வண் டிசையா லேத்தி
யாவல்சேர் தளிர்க்கைப் பூந்தே னருக்கிய மளித்த தன்றே. (ஐ)

கண்டன னமரர் வேந்தன் கண்களாயிரத்தின் பேறு
கொண்டன னிமையா நாட்டங் கொண்டபே றமைந்தார் விண்ணோர்
தண்டலைக் கமுக வேலிச் சண்பக வனச்சீர் நோக்கி
லண்டர்தங் குரவன் வாய்மை யாயிரத் தொன்றே யென்றார். (கஉ)

பூவின்மேல் வண்டு டாடாப் புதியசண் பகக்கா வெங்குந்
தேவசே பூவின் மேவிச் செழுந்தவத் தேன்வண் டானார்
மூவராய்ப் பரம மூர்த்தி முத்தொழிற் புரியுந் தானம்
யாவதே வலஞ்செய் யாதார் யாவதே தவஞ்செய் யாதார். (கங)

கந்தர வருடஞ் சேர்ந்தான் கமழ்புனற் கிறைவன் வாரி
யிந்திர தனுவைச் சார்ந்தா னிந்திர னெழிற்பூஞ் சோலை
மந்தமா ருதத்தைச் சார்ந்தான் மருத்துமா முனிவர் வேள்வி
செந்தழ லதனைச் சார்ந்தான் செழுங்கனற் கடவுண் மாதோ. (கச)

அந்தகன் முரும வேட மாகின னிருதி யாவான்
மூந்துவேட் டுருவ மானுன் முனிதவம் புரியு மேனைத்
தந்திரர் யாமோர் சித்தர் தவத்தர்விஞ் சையர்புத் தேளிர்
வந்தகிம் புருடர் மற்றோர் வண்மையை வகுத்துச் சொல்வாம். (கரு)

மனிதராய் வடிவு கொண்டு மாக்களாய்ப் புள்ளாய் வாசப்
புனிதமார் தருக்க ளாயும் புயல்செழு திரிகூ டத்து
முனிவராய்ப் புதலாய் புல்லாய் முற்றுமேவற் றுருவம் பூண்டுக்
தனிதராய்த் திவங்கள் செய்தார் தானவர் பயத்தான் மன்னோ. (கசூ)

ஆலயச் சங்கவி தி யண்ணலை புன்னி வாழ்நர்
நால்வகைச் சங்கத் தேதாரு நளினங்கோ முகஞ்சொத் தீகஞ்
சால்புதேசர் வீரஞ்சிங்கா சனமுத்தஞ் சுகாச னங்கள்
பீலிபத் திரமா மொன்பான் பெரியவா சனத்தி ருந்தும். (களி)

ஆறுடர் பங்கையை யோட்டி யையம்புல னடக்கி யாண்டு
மேறுநாற் காணங் கட்டி யியலுமுக் குற்ற மாற்றி
யூறுகால் வளியி ரண்டு மொருக்கியோர் வழிக டாவி
மாறிலா யோகு நீசாற் றவப்பயிர் வளரச் செய்வார். (கஅ)

இயமமா சனந்தி யானந் தாரணை பிராணா யாம
நியமமே சமாதி நீண்ட பிரத்தியா காரந் டைடை
யுயருமட் டாங்க யோக முருற்றியு மாறு தாரத்
தியல்பெறு பார்த்தண் மூலத் தெழுப்பியே லாடல் கண்டும். (கசு)

காய்பல தின்றுங் கானிற் கனிபல நுகர்ந்தும் வாவிப்
பாய்புனல் பருகா நின்றும் பச்சிலை கறித்துங் கல்லிற்
சாய்பல கிழங்க ளித்துஞ் சருகினைப் புசித்துந் தாங்கா
வாயுபக் கணங்கள் செய்தும் வசிவறப் பசியைத் தின்றும். (உ0)

சாந்திரா யணமு டித்துந் தருதிங்க ளுபவா சித்து
மாந்தியு மயனத் தேதார்நாள் வருடத்தி லோர்நா ளுண்டுங்
காந்தியின் வெயில்சேர் பஞ்சக் கனலின்மத் தியிலே நின்று
நீந்துத லரிதாம் வாரி நீரிலே நிலையா நின்றும். (உக)

கல்லெனக் கிடந்து நீரிற் கயலென வாழ்ந்தும் பாரிற்
புல்லெனப் பொருந்தா நின்றும் புற்றென வளர்ந்து மேனி
வில்லென வளைந்து மாலின் வீழ்னெனச் சடைகள் வீழ்த்துஞ்
செல்லெனக் கலங்கு நூதுந் தீயெனப் பயமு நூதும். (உஉ)

ஊசிமே லொருகால் வைத்து மொருவிர லூன்றிக் கண்க
ணூசிகா மூலம் வைத்து கன்னிலத் தொருகை யூன்றி
யாசுவாய் முடிசீ நாக வடியிணை மேலா நின்றும்
வீசுகை சிரமேற் கொண்டும் விடாதுமெய்த் தவங்கள் செய்தார். (உங)

அப்பரி சமார் யாண்டி லாயிரப் பதிற்றுண் டெல்லா
மெய்ப்பெருந் தவங்கள் செய்து மெய்யெலாம் வருந்தித் தேதம்பிச்
செப்பருங் கவலை கூர்ந்தார் தேதவதே யாகி லம்மா
விப்பெருஞ் சிவத்து ரோகம் யாவதே தொலைக்க வல்லார். (உச)

அத்தனை கால மெல்லா மருந்தவம் புரிந்து மாதி
கத்தனை விடஞ்சேர் நீல கண்டனைத் திருகூ டத்து
நித்தனை வரவு காணுர் நின்றனர் திகைத்து வாடிச்
சித்தநைந் துலைந்த வாணுர் சிந்தையில் வருந்திச் சொல்வார். (உடு)

வேறு.

உருகிணை முடலெலா முளமெலா மறுகிணும்
விரவிணை மனவிலே வெயிலிலே கருகிணும்
வருகிலா ரருள்கிலார் மழுவலா ருல்கெலா
மருளுமோர் பரபஞ ரருளிலா தவர்கொலோ. (உசு)

வரமெலா முதவுமோர் வரதனுர் கருதலார்
புரமெலா மெரிசெய்தே புவியெலா நிலைசெய்தார்
பரமனுர் நமதுபாற் பரிகிலார் வருகிலார்
பிரமனுர் மொழியுமே பிசகுமோ பிசகுமோ. (உள)

வேகமே யிடையறு வேழமே யுரிசெய்தா
ராகமே லணிசெய்தே யாதிரா ளருள்செய்தார்
நாகமே யணிகுவார் நாமெலா மெலியமே
யேகநா யகர்வரா ரேழையேம் விணையிதே. (உஅ)

செங்கைமான் மழுவினுர் செண்பகா டவியினு
செங்குமாம் வடிவுளா செங்குமாம் விழியுளார்
கங்கைவார் சடையினுர் கண்டுமே வருகிலா
சங்கமே புகழ்துரா மென்றுவா னவரெலாம். (உக)

வேறு.

அவரவர்கண் மனந்தோறு மறிவென்னுஞ் சுடர்தூண்டப்
பவரமர்செஞ் சடைக்காட்டுப் பசுங்கனகத் தனிக்குன்றைக்
கவரமருந் திரிகூடக் கனவரைவாழ் கற்பகத்தைத்
தவரமரு நறுங்கனியைத் தேதாத்திரஞ்செய் தேத்தெடுத்தார். (நO)

தேவருக்கும் பெருந்தேவே திரிகூடப் பரஞ்சுடரே
மூவருக்கு முதற்பொருளாய் முளைத்தருளுந் தனிமுதலே
மேவருட்கண் வாரிதியே மேலான குணக்குன்றே
யீவருக்கு மூணயல்லாற் புகலுண்டோ வெம்பெருமான். (நக)

தூயார்க்குத் தோன்றுத துணையாவா யுனைத்துயிர்க்குஞ்
சேயர்வா யணித்தாவாய் செண்பகப்பூங் காவுடையாய்
தாயாவா யெமதுரிமைத் தந்தையா வாய்பரவார்
நோயாவாய் பணிவார்க்கு நோய்தீர்க்கு மருந்தாவாய். (நஉ)

திருக்குற்றாலத் தலபுராணம்.

மண்ணுடையாய் நீருடையாய் வன்னியுடை யாய்மருத்து
விண்ணுடையாய் சங்கநெடு வீதியுடை யாய்பாகம்
பெண்ணுடையாய் சென்னிமிசைப் பிறையுடையாய் கண்களின்மேற்
கண்ணுடையா யெங்கடியர் காணுவா றென்னேயோ. (கூஙு)

நரிகூட வேடனுக்கு நல்தாத பதமளித்தாய்
பரிகூட நரிகடத்தும் பரமகா ரண மூர்த்தி
யரிகூட வயனறியா வண்ணமே யிரங்காயுன்
றிரிகூடங் கண்டவர்க்குத் தீராத வினையுண்டோ. (கூச)

புகழ்வார்க்கு நல்குதியோ புட்பகந்த ஞர்முதலா
விகழ்வார்க்குங் கதிகொடுத்தா யல்லையோ வெங்கோமான்
றிகழ்வார்க்கு வினைதீர்க்குஞ் செண்பகா டவியுடையாய்
யகழ்வானைத் தாங்காத நிலமுண்டோ வச்சோவே. (கூரு)

ஈயறியாப் பூந்தேனை யெழுத்தறியா மறைப்பொருளை
காயறியாச் செழுங்கனியே கற்பகத்தின் பசுங்கொழுந்தே
தாயறியாக் கருவிலிருந் தமுதூட்டுந் தாய்த்துணையே
நீயறியாச் செயலுண்டோ நிகிலபரம் பரமூர்த்தி. (கூசு)

கங்கைதனைச் சென்னிமிசைக் கரதலாற் ருங்கியதும்
பங்கயப்பொற் ருள்பரவும் பகிரதனுக் காவன்ரே
சுங்கையற நொந்தேதமைத் தாங்காயோ மானெயொரு
செங்கைமிசைத் தாங்குந் திரிகூடத் தம்மானே. (கூள)

அன்றுகர காசுரனை யந்தகனை யிடழித்துத்
தன்று முலகெல்லாந் துயர்தவிர்த்தா யல்லையோ
வின்றுநீ வாராயோ வேழையே மெய்துதுயர்
குன்றுந்திசைக்கடலுங் கொள்ளாது கொள்ளாதால். (கூஅ)

நஞ்சம் பொறுத்தாய் நகுபாச வெண்டலையின்
வஞ்சம் பொருத்தாய் மழுவேந்துங் கையுடையாய்
தஞ்சந் திரிகூடத் தாணுவே யெங்கள்பிழை
யிஞ்சம் பொருத்தருள வின்மேற் கடனன்ரே. (கூக)

காரா ணனுமொரு நான்முகனுங் காண்பரியா
யாரா வமுதே வருக்கைநிழ லம்மானே
வாரா யிதுசமையம் வந்தருளி னின்னருட்கண்
பாராயென் றும்பர் பரிதபிக்கு மந்நேரம். (சஅ)

வேறு.

குளிர்புனற் கொழுந்தும் வில்வத் தழைகளுங் கொன்றைப் போது
மிளிர்மதிப் பிஞ்சுங் காயும் விரிசடைப் பவளக் காடு
நளிர்மறை பழுத்த வாயு நாட்டங்கண் மூன்றும் வாளர்
தெளிதர விடைமேல் வந்தான் சிவதிரி கூடத் தம்மான். (சக)

வாடிய பயிர்கள் கண்ட மழைமுகம் போல வாடித்
தேடிய வறியோர் கண்ட திரவியம் போலக் கங்கை
சூடிய கனகக் குன்றைச் சித்திரச் சுருதி மன்றி
லாடிய பெருமான் றன்னைக் கண்டன ரமர ரெல்லாம். (சஉ)

கண்டனர் விழியு நெஞ்சுங் களித்தனர் களியாற் றேற
லுண்டனர் திருக்குற் றூலத் தொருவனைப் பரவி வாழ்த்து
விண்டனர் பரமா னந்த வெள்ளத்துட் டினைத்து வாளர்
தெண்டனிட் டாடிப் பாடிச் சென்னிமேற் கரங்கள் கூப்பி. (சங)

ஒன்றுகி யிரண்டு மாவா யொன்றிரண் டாவாய் மற்று
மின்றுகி யென்று மாவா யிலதுள தாவா யெல்லா
மன்றுகி யனைத்து மாவா யாதியா யந்த மாவாய்
குன்றுகி யணுவு மாவாய் குறும்பலா வுடையாய் போற்றி. (சச)

படைப்பவ னீயே யாவும் பரிப்பவ னீயே முற்றுந்
துடைப்பவ னீயே மூன்று தொழிலன்றித் திரோட வங்க
ளடைப்பவ னீயே யாவு மறுக்கிர கிப்பாய் நீயே
யுடைப்பெருந் திரிகூ டத்தா யுனையலா லுலக முண்டோ. (சஙி)

கருவியாய்ச் செயல்க ளாகிக் காலமா யிடமாய்ச் செய்யும்
பொருள்களாய்ப் புரிவா னுகிப் புவனகோ டிகளுஞ் செய்வாய்
மருவியே கலந்து நிற்பாய் மற்றுநீ யவைக ளெல்லா
மொருவியே பிரிந்து நிற்பா யுன்னையா ருணர்தற் பாலார். (சசு)

காணவுந் தொழவுந் தொண்டர் கருதவுந் திரிகூ டத்துப்
பூணவு முரியாய் நின்னைப் புலப்படத் தேடிக் காணச்
சேணதோ நிலமே தேயோ சிவப்பதோ கறுப்ப தேயோ
வாணதோ பெண்ண தோவென் றறிகில மறைக ளின்னம். (சள)

அரும்பிய பொருள்க ளாவா யல்லயு மாவா யன்பர்
கருப்பெனிற் றருமம் பாவாய் தாணெனிற் றாணு மாவா
யிருப்பெனு மனத்தார் காண வெளியையீயா திரிகூ டத்துத்
திருந்திழை பாகா வேகா சித்திரக் கூத்தா வென்றார். (சஅ)

வேறு.

நின்றுயர்ந் வானவரைத் திரிகூடப் பரன்கருணை நிறைந்து நோக்கி, யொன்றுபெரு மாதவமுந் தோத்திரமு மினிதுவந்தோ முமக்கு வேண்டும், வென்றிவரங் கேண்மினென வருளுதலு மெங் களுக்கும் வெளிநின் முயை, யென்றுமெழு தாவேத மன்பருக்கே யன்பனென விசைப்ப தென்னே. (சக)

முன்னளி லுணையிகழ்ந்து சிறுவிதிரீ மகந்தடைந்த மூணு னன்றே, பன்னரு மாசிழந்து பதியிழந்து வறுமையினற் பதைக்கின் றேம்யா, மந்நாளி லெமைத்தொடர்ந்த சிவத்துரோ கந்தனையின் றகற்றல் வேண்டு, மெந்நாளு மெங்கள்பதம் யாங்கள்பெற வேண்டு மென விறைஞ்சிப் பின்னும். (கo)

சந்துகா ரகில்வேலிச் சண்பகா டவியொருநாட் டங்கி னோர்க்கு, மந்தமா முதக்கொழுந்து வந்தாருகான் மெய்திளைப்ப வரப்பெற் றோர்க்கு, முந்துநீர்த் திரிகூட வடவருவி யொருபொழுது மூழ்கி னோர்க்கு, மந்தவான் பிரயாகை மாகமா யிரந்தருபே றளித்தல் வேண்டும். (கக)

என்னபா தகம்புரிந்தா ரென்றுனு மித்தலத்தி லெய்து வாரே
லன்னபா தகமவரையாதவன் முன் பனிபோல்விட் டகறல் வேண்டும்
பொன்னகர மழிந்தாலு மழிபாமை வேண்டுமிவ்வூர் புலியூ ராதிப்
பன்னகரம் பிரியினுநீ நன்னகர நீங்காமற் பதிதல் வேண்டும். (கஉ)

புல்லெனினு மரமிலகாய் கனியெனினுந் திரிகூட புரத்து நீர் பாய், நெல்லெனினு மழதெனினு முண்டவர்க்குங் கண்டவர்க்கு

பதினேழாவது வேடன் வலம் வந்த சருக்கம் ராகவ

நிலத்தில் வாய்ந்த, கல்லெனினு நிதியெனினும் பூண்டவர்க்கும் பாக தியே காட்டல் வேண்டி, மெல்லெனினு மிரவெனினும் யாங்கள்பணி செயவேண்டு மென்றூர் வானோர். (நிந)

அவ்வரங்கள் கேட்டனமே யமுதரங்க வாய்மூவ லரும்பநோக்கி, யிவ்வரங்கள் குற்றலத் தியற்கைநம தந்தரங்க மூமக்கா விந்தச், செவ்வரங்கள் வெளியரங்கம் பெறத்தந்தோ மினிப்புலவீர் சேணு டெய்தி, பெய்வரங்கள் பெருகவென்று னெழுதரங்க மிசைநடிச்சும் விமலமூர்த்தி. (நிச)

அந்திப்பான் மதியணிவா ரவ்வரங்க ளந்நளிவிடை யருளப் போந்து, சிந்திப்பாம் பொன்னுடுஞ் செல்வமும்பெற் றனர்வானோர் சிவபி ரானை, நிந்திப்பார் படும்பாடு நினைதோறுந் தக்கன்மக நினைவார் நாளும், வந்திப்பார் பெறும்பேறு வாழ்த்துதொறுந் திரிகூடம் வாழ்த்து வாரால். (நிந)

வேறு.

சிலம்புரி திருக்குற் றலஞ் சேர்ந்துபா தகங்க டீர்ந்த
பொலம்புரி வானோர் செய்கை புகன்றபின் றவர்க்குச் சூதன்
சலம்புரி சிலேக்கை வேடன் சம்புவைத் தொடர்ந்து மேனுள்
வலம்புரிப் பணில வீதி வலம்புரி மகிமை சொல்வாம். (நிக)

16 வது தேவர்கள் சிவத்துரோகந்தீர்ந்த சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம் கூஉ.

பதினேழாவது வேடன் வலம் வந்த சருக்கம்.

தையி லுலயம் வலமுதற் றிருப்பணி சரியை
கிரிச னெம்பிரா னருச்சனை புரிவது கிரியை
யொருமை யுள்ளுறத் தியானமுற் றிருப்பது யோகம்
பொருவி லாவுட னிரண்டறக் கலப்பது போதம். (க)

அன்ன நால்வகைச் செய்கையு நாற்பத மளிக்கும்
பன்னு நான்கினும் பணியணி பரமர்பொற் கோயில்
முன்னி யேவலம் வருவது சரியைபன் முறையின்
மன்னு மோர்வகை யன்னது விரிக்கிலேழ் வகையாம். (உ)

மதிலி னுட்புறம் வலம்வரல் புறம்வலம் வருகல்
விதியி னுற்கரங் குவித்தன்மெய்த் தோத்திரந் தியான
மெதிரி றைஞ்சுசாட் டாங்க மெய் வலமென வேழு
மதிக மொன்றிலொன் ரூயிர மடங்கென லாமால். (ஈ)

நகர நாடொரு தேயநற் கண்டநற் றீப
மகர வாரிசூழ் புவனமெண் டிச்குவா னுலகம்
பகரு மன்னராய்ப் புரந்துமிவ் வெழுவகைப் பணியோர்
சிகர வில்லியா ரூறைசிவ லோகமே சேர்வார். (உ)

கான வேடுவன் கொலையுங்கோ மாயுவின் களவு
மான வோடிய வலமொரு வலமெனும் பிழைபு
மேன பாவமு நீக்கியெம் பரமர்குற் ரூல
மோன மாக்கதி கொடுத்தவா கேண்மென மொழிவான். (ஊ)

காலத் தாம்பிரக் கனிகள்பந் தாடுதென் டிசைக்கைக்
கோலத் தாம்பிர வன்னியாங் கொழிதிரை நதிபாய்
தூலத் தாம்பிரக் குன்றம்வா ரிசந்தமிழ் சுருதி
மூலத் தாம்பிர மன்பெருந் தவக்குறு முனிவன். (எ)

போத னுல்லிதி யாப்பெரும் புடார்ச்சுன புரத்து
வேத நாயகர் விண்டுவா யிருத்தலான் மேவ
நாத னுர்திரி கூடமால் வரையொடு நறுட்பார்
மாத ராண்மூலை யிரண்டெனத் திரண்டது மலையம். (ஏ)

நடக்கும் யாவரும் வடதிசைக் குழுமலான் ஞால
முடக்கு நீக்கிடத் தென்றிசைத் தோன்றிய முனிவன்
குடக்கு நோக்கிய மதியணி வார்திரி கூடம்
வடக்கு நோக்கிமெய்த் தவம்புரி தமிழ்மலை மலையம். (ஐ)

இந்த மால்வரைச் சாரலின் சிறுகுடி யிருக்கும்
விந்தை வார்சிலை வீரனும் வெடிவன் றனக்கு
மைந்த னுப்வல னென்பவன் கொலைத்தொழில் வலியாற்
சந்த னுடவிச் சற்பமா மெனத்தலை யெடுத்தான். (ஒ)

வேறு.

செருப்புங் கானமுந் தெய்த்ததிண் காலினன்
பொருப்பி னேங்கி வளர்ந்த புயத்தினை
னெருப்பி னீர்பெய் நிறத்தினன் செங்கடா
மருப்பு மானமுறுக்கும்வன் மீசையான். (கo)

மைய லுங்கொடும் பாவமும் வஞ்சமும்
பொய்யு மோருருக் கொண்டன புன்மையான்
வெய்ய வூனுணத் தந்தங்கண் மேனியுங்
கையுங் காலு மொய்த் தன்ன கவடியான். (கக)

முயலு மான்களு மூரிக் கலைகளுங்
சயலுஞ் சேல்களுங் கானமுஞ் சேனமுங்
குயிலும் விட்டுங் கொலைத்தொழி லேநடை
பயிலுங் காலத்தின் முன்பயில் பான்மையான் (கஉ)

தோயும் வாடை யெடுத்துச் சுவடுபோய்
நாயு நாண நடக்குந் திடத்தினன்
காயுஞ் சிந்தைக் குழிகரிக் கள்ளத்தான்
பாயும் போர்க்குப் பதுங்கும் புலியனன். (கஙு)

கோப மின்றிச் சிவக்குங் கொடுங்கணன்
றீப மென்ன வெரிசிகைப் பங்கியான்
றூப மாகி யெழுமுயிர்த் துண்டத்தான்
பாப மன்றிப் பழிக்கும் பயப்படான். (கச)

உடலே யேவளர்த் தூனுண்டு பல்லுயிர்ச்
சுடலே யேயெனத் தோன்று முதரத்தா
னடலே யேயெனு நஞ்சுறை நெஞ்சினு
னடலே யேயறி யாமுழு முண்டத்தான். (கஞ)

மாலுந் தென்றலுஞ் சேர்மலை யாசலங்
கோலு நீள்வரைக் கொல்லி மலேந்திய
மேலும் போகி வில்லங்கொடி புள்ளெலாங்
காலந் தோறுங் கருவறுத் தானரோ. (சசு)

அங்கண் வேட்டமெய் தாதயல் சூழ்வரை
பெங்குட் வேட்டம் புதுவதற் கெண்ணியே
மங்குல் வேட்ட மலையத்து ளார்க்கெலாந்
தங்கு வேட்ட மெனைப்பறை சாற்றினன். (களு)

வெள்ளி வாரத்தில் வேலனை முன்புகூடீப்
தெள்ளி தாம்வரைத் தெய்வதம் போற்றுபு
துள்ளி யாடிக் தொழுது வணங்கெனு
வள்ளி யிந்தன னேவன மாதியா. (கஅ)

முதுபு னத்தினை யும்முளைத் தோரையு
மதுவுங் கந்தமு மற்றவுங் கொண்டவன்
கதுமெ னச்சுனை சூழ்ந்திக் கடிகமழ்
புதும லர்ப்பெய்து பொங்கவி துவியே. (ககூ)

பரவி யேத்திப் பலிவைத்த சேடமும்
வரவி சேடமுஞ் சொல்லி வழங்கலும்
விரவு நல்ல நிமித்தென வேடர்கோன்
சுரவு தாங்கி யொடுதொடி தோலிட்டான். (உ0)

அம்ம லைக்குரி யானவ னுதலால்
வெம்ம லைப்புற வேடுவர் யாவருஞ்
செம்ம லைப்புடை சூழ்ந்து செருமினர்
கைம்ம லைக்குலங் கார்மலை சூழ்தல்போல். (உக)

ஆங்கு நின்றவர்க் காதி முதியவன்
வீங்கு பல்குர லாந்தை விளித்தலுங்
தீங்கு காட்டிய சேதமென் முன்மறுத்
தோங்கு மாக்கமென் முன்மற் றொருவனே. (உஉ)

வேறு.

பரிசையுடை வியதளாற் பரியபுலிப் போத்தாணை
னரவுரிகண் முதலசக்கி யடற்கூளி யெனநின்றான்
சுரிகையெனும் படைதுளக்கி யிடிம்பனெனத் தோன்றினன்
கடியுரிக் களுசுகத்தாற் காரிமேக மெனப்பொலிந்தான். (உங)

வேளதடியர் வேளகோட்டுப் பகடமீபான் மருங்கேற
முளைஅடியர் மூரிமருப் பிரலேபோன் முன்னடப்பக்
கொளையுடித்த கொடுமரத்தர் வரையாட்டின் குலமேமய்ப்பத்
திளதிளைத்து நடிவருமோர் சிங்கமெனத் தோன்றினான். (உச)

ஆளெழுந்த திரண்முழக்க மலைசுருட்டுங் கடலேய்ப்ப
வாளெழுந்த வயப்படைகண் மகரமச்ச நிரைமானத்
தூளெழுந்த படலம்போய்ச் சுடர்மறைப்பப் படரிருளால்
வேளெழுந்து தன்சரியா மெனத்திகைப்ப வெளிகொண்டான்.()

தளிரிலையு மோலைகளும் பாளைகளுந் தாணையராய்க்
கிளைகிளைவல் லயந்தரித்துத் தருக்குலம்போற் கிட்டிணை
ரிளையர்கா ளையராய விறவுளரும் வனசரரும்
பழையர்களுஞ் சூனர்களும் பறம்பருங்கி ராதருமே. (உசு)

வேறு.

கோடிபி டிப்பக் குழல்கொம்பு தொண்டகத்
தூடிமு ழக்கிற் துவைத்தெழு ஞாளிகள்
செடிகள் சுற்றுபு வாடை தெரித்தெழத்
தடமெ டுத்து வலைஞர்பின் சாரவே. (உஎ)

சென்று காணுஞ் சிலம்பும் பதுக்கையுந்
துன்று சாரலுஞ் சூரலங் கானமுங்
குன்றும் யாறுங் குவடும் வளாகமு
நின்று மோடியு மீடினர் தேடினர். (உஅ)

காடு முற்றக் கலித்தெழு வார்சிலர்
மாடு சுற்றி வலையெறி வார்சில
ரூடு பற்றி யொடியெறி வார்சிலர்
கோடு பற்றிக் குமுறிநிற் பார்சிலர். (உகூ)

வேடு பாய்வ ருழுவையை வேழத்தின்
கோடு சாய்தரக் குத்துவர் மேல்வரை
யாடு பாய்வ ரறைபாய்வர் சூகர
மோடு பாய்வர் முயன்மறித் தோடுவார். (ஙo)

அழுங்கு கீரி யணில்கவு தாரிபுள்
ளொழுங்கு காடை யுடும்புபுல் வாய்கலே
யெழும்ப நாய்கலைத் தேதறிய திக்கெலாங்
கழுந்து போல்பவர் கைசெயுஞ் சூழல்வாய். (கக)

நீல மொன்றிய குன்றினை நீள்சரற்
கால மேகம் வளைந்தெனக் கானரைத்
தூல மொன்றிய மெய்யெங்குஞ் சுற்றலா
லேலல மென்றதோர் மும்மத வேழங்களே. (கஉ)

தந்தி கூப்பிடச் சக்கரத் தானென
வந்த தீர்த்தனன் வென்றி வலனென்பான்
முந்து தானிமுன் னேகினர் யாரையு
மந்த மாசுண மள்ளி விழுங்குமால். (கங)

கட்டு நாகங் கராமென நேமியாத்
தொட்ட வாளியி னூற்றெலுத் தானையை
விட்ட பாலின் விடுத்தனன் மீளவ
னிட்ட கார்தனை விட்டது மென்னவே. (கச)

வல்லை பாந்தளின் விட்டபின் வாரணஞ்
செல்லும் வேடரைச் சீறித் துரந்ததால்
வெல்லும் வல்விட மீட்ட சகாயனைக்
கொல்ல வேகுங் கொலைவரி வேங்கைபோல். (கஞ)

ஆனை தாக்கலு மாங்கெதிர்ந் தான்வலை
னேனை வேட ரிரிந்தன ரேகினர்
தானை வேந்தைச் சமரில்விட் டோடிடுஞ்
சேனை யேயன்றித் தெவ்வரும் வேண்டுமோ. (கஎ)

சோனை யொத்த சுடுசர மாரியால்
வேனில் விட்டென வேழம்விட் டேகலும்
வானி றைத்து வெறித்தது மானவே
தானை ருத்தனுஞ் சாபமு மாய்ந்நின்றான். (கஏ)

சேணில் வேடரைக் தேடலுங் காண்கிலா
வாணி லாம லொருபகல் வெம்பிணன்
வீணி லோடும் விலங்குபுட் காண்டலும்
பாண மொன்றிலன் பற்கறித் தேகின்றான். (நஅ)

கான மெங்கு முழங்கொரு கார்முயல்
கூன விற்குணி லாகக் கொலைசெய்தான்
மான வேடுவன் வன்பசிக் குண்ணவே
யூன வாட்ட வுறுகனல் காண்கிலான். (நஉ)

கொம்பு தேடிக் கடைந்து கொடுங்சனல்
வெம்ப வீழ்த்தலும் வெண்ணெய் படாமுனம்
பம்பு தாழி யுடைந்தெனப் பாய்ந்தொரு
சம்பு வூனைக் கவர்ந்தது தாயதே. (சஐ)

சம்பு வோடித் தசைதனைக் கவ்வியே
சம்பு நீண்மரக் காவுந் தனிவரைச்
சம்பு வோடையுஞ் சாரலுந் தாவிப்போய்ச்
சம்பு வாழ்திரி கூடத்தைச் சார்ந்ததால். (சக)

ஓட வோடிப் பவக்கட னீந்தவோ
ரோட மேறுதல் போலுயர் மேற்கதி
கூட வோர்வழிக் கூடுத லாய்த்திரி
கூட மால்வரைச் சாரலிற் கூடினான்.
வேறு. (சஎ)

அனைய வூனவே றமைத்தபின் விணபிரித் தகன்று
தனையும் வேறுறப் பிரித்தவ ருமெனத் தனித்தான்
விணபி ரித்தபின் சம்புவைத் தொடருமெய் யனைப்போற்
றுனைவி லான்கவர்ந் தேகிய சம்புவைத் தொடர்ந்தான். (சஏ)

ஊரை நோக்கல னுறவரை நோக்கல னுடலின்
சோர்வு நோக்கல னடித்தமுட் கடித்தசூ ழாவம்
பார்வை நோக்கல னிகலன்மேற் பார்த்தகண் பறியான்
பூர்வ காடியுண் ணெக்குமோர் யோகியே போன்றான். (சஐ)

வரியு டற்பொறி மாசுண வாய்ப்படு மதம்பாய்
கரியை மீட்டவன் கைப்படை தொலைத்தகா லத்து

நரியின் வாய்த்தலை மீட்கவும் வலியின்றி நலிவான்
பரிய கூகையை வெல்லுமே காசமும் பகலில். (சரு)

நிவந்த சானெலா நேடியு மோடியுந் தவித்துங்
கவர்ந்த வூனைவாய் விடுக்கில தோரியுங் கங்சால்
சிவந்து மெய்யெலாங் கருகியும் வேடனுந் திரும்பா
னுவந்த வூன்பொருட் டியைபவு மதித்திடா ருலகோர் (சஉ)

தொடர்வ னெட்டுவன் வாடுவ னேதுவன் ஆடிப்டன்
படப டத்துடல் சோருவன் பொறியெழப் டார்ப்பன்
குடர்கொ திப்பதும் பார்க்கல னிகலன்பேற் கொதிப்பான்
மிடல்கு றித்தபின் றாகிடார் பார்ப்பசோ வீரர். (சன)

முன்பு தெவ்வர்தந் திறையின்மேற் றிறைகொளு முனைவன்
பின்ப தானைவிட் டோனிபின் பெயர்வா
னின்ப மெய்துநா ளின்பமே லின்பமா மெவர்க்குந்
துன்ப மெய்துநாட் டுன்பமேற் றுன்பமே தொடரும். (சஅ)

விரைவிற் சம்புவைத் தொடர்தலால் வியன்றிரி கூட
வரையைக் கண்டனன் வரைபொரு கடல்வட வருவித்
திரையைக் கண்டனன் சித்திர நதிப்பெருந் தீர்த்தக்
கரையைக் கண்டனன் பிறவியங் கடற்கரை காண்பான். (சக)

இருவ லம்புரி நந்தன வனம்புகுந் திமையோர்
தருவ லம்புரி சண்பகத் தண்டலை தாவித்
திருவ லம்புரித் திரளொடு சித்திர நதிசூழ்
வருவ லம்புரி மறுகுசூழ்ந் தனன்விண மறுக. (ரு0)

கிளரு முத்தலை யருவிபாய் முத்தலைக் கிரியின்
வளரு முக்கண ரமுதுறை கோயில்சூழ் வரலா
றுளரும் வெம்பசி யொழிந்தது பகைமையு மொழிந்தான்
றளரும் வெவ்விண தணந்தபோ லிகலனைத் தணந்தான், (ருக)

தணந்து தத்தம திடங்குலாய் முடிவின்மா தவரும்
வணங்க மானமேற் கயிலையி லேகிவல் வேட
னணங்கு பாகர்மெய் யருளினுற் சிவகண மானு
ணிணங்கு சம்புவுங் கிங்கர னெனப்பொலிந் ததுமே. (ருஉ)

தலைவர் சங்கமா மறுகினை வலம்வரு தவத்தாற்
சிலைவல வேட னுஞ்சம் புவுஞ்சி வசதி சேர்ந்த
நிலைமை கூறினன் சூதன்மா தவர்க்குமே னிகழ்த்து
முலைவில் யானைசெப் பூசையை யாசையா னுரைப்பாம் (நிக)

பதினேழாவது வேடன் வலம் வந்த சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம் சஅகநி.

பதினெட்டாவது யானை பூசித்த சருக்கம்.

மூந்து மெண்வகைப் பத்திநித் தியமுதன்மூன்று
லேந்து சுத்தியா லாகம விதியினு ரசன
மந்தி ரத்தினுல் வருபுனல் போதுமற் றவையாற்
புந்தி வைத்துமுக் குறியினிற் புரிவது பூசை (க)

அந்த மெய்க்கெறி யறிகலா வடுகொலை வேழ
மிந்து வார்சடை கன்னக ரிறைவனை யோர்நாள்
வந்து பூசனை புரிந்தாநற் கதிபெறு மகிமை
சிந்தை யன்பினுற் சேட்பவ ருயர்கதி சேர்வார். (உ)

அருமைப் பேடைகண் களிப்புறக் களிமயி லகவும்
பெருமைக் காரெனும் பருவ முங்குருகிளம் பெடைக
ளொருமைச் சேவலி னூடலுக் கூடல்கூர் குளிரும்
பருமைக் கூரலி னிடைவிடா தன்றில்சேர் பணியும். (ங)

பாங்கு தண்கயப் பயங்கயத் தலர்முகம் வாட்டுந்
தாங்கு பின்பனிக் காலமும் வண்டுதா லாட்டத்
தூங்கு சீரிள வேனிலும் தொலைந்திடச் சுடரோன்
வீங்கு வெய்யில்வாள் வித்தித்தெழுந் ததுமுது வேனில். (ச)

பாரு மண்டமும் படர்கதிர் தெறுதலாற் பரவை
நீரும் வேறொரு நீரினை வேட்டுநின் றேங்கு
மூரு லாவுதண் மதியுமோர் மதியையேவட் டிருகுங்
காருங் காரினை வேட்டுடல் விளர்க்குமோர் காலம். (ஞ)

தூள்ளு தெண்டிரைப் புலவுநீர் சுலவியு நிலமேல்
வெள்ளி வீழெனக் கார்துளி யாமையால் வெதும்பிக்

கள்ளி பாலறப் பொழிந்தது கரிந்ததா வரையும்
வள்ளி யோர்கொடை மறந்திடிற் கபவரோ வளர்ப்பார். (சு)

வருந்து கானிடை வானிடைச் சுழல்வன பருந்து
பருந்தி ழாலி லொதுங்குவ விரிபணைப் பாந்தள்
கரிந்த பாந்தளின் படநிழ லொளிப்பன கருப்பை
பொரிந்த கானெரி தளிரெனப் புகுவன புனமான். (எ)

மத்தி யானமொத் திரவினும் வெதுப்புமவன் கோடை
மத்தி யானபல் லுயிர்களே விடுக்குமோ மதப்பா
யத்தி யாயருந் தேதாலதாய்த் தூங்கலா மசல
மத்தி யாயருந் தேதாலதாய்த் தூங்கலா னதுவே. (அ)

இன்ன காலையிற் பன்னரு மிரைபெறு திரங்கிப்
பன்ன காதிகள் போற்பவ ஞசனம் பழகித்
துன்னு நீரென வானலை கானலைத் தொடர்ந்து
தன்ன மாமெனச் சுழன்றதேதார் மும்மதச் சயிலம். (கூ)

கடவு திக்கெலாங் கனல்வது புனலெனக் காட்டித்
தொடர்த ரத்தம வகன்றுபோய்த் தொலைதருங் கானல்
வடவ ரைச்சில வரதனைப் பொருளென மதியா
துடலும் பொய்யினை மெய்யெனுஞ் சமயமொத் ததுவே. (கo)

பருகு நீரின்றி யுணவின்றிக் குஞ்சரம் பசியா
லுருகு தாகத்தா லுலக்குமுன் னூழிநாட் புரந்த
தருமம் போலவந் தடுத்தது சண்பகத் தடங்காக்
கருது மெய்யின்முன் பொய்யென மறைந்தது கானல். (கக)

பற்ப வாவியு நதிகளும் வறந்துபா ருலகிற்
பற்பல் காவெலா மூலர்ந்தகா லமுங்குளிர் பயிராய்க்
கற்ப காடவி நிகர்த்தது செண்பகா டவியே
கற்ப காலமுந் தானழி யாதமை காட்டி. (கஉ)

கான வாரணம் பேடைசேர் பதுக்கையுங் கமஞ்சூற்
கூன வாரண வாவியுங் குளிர்மரக் காவு
மோன வாரணங் கார்பயின் முத்தலைப் பொருப்புந்
தான வாரணங் கண்டதே தாரதிசயந் தழைப்ப. (கங)

அடுத்தி டச்சுடுங் கடிவெயிற் கானம்விட் டகன்று
மடுத்த டங்குளிர் செண்பகப் பொதும்பரில் வரலுந்
தொடுத்த சூக்குமை யெய்துபு துலமாஞ் சுமையை
விடுத்த வாவிசோ லையர்வியர்த் ததுமத வேழம். (கச)

முன்னை லாம்பசிக் குலைந்தசோதார் மும்மத வேழங்கல்
பன்னை நிங்கவிப் பாணனூர் பாணியைப் பரிவாற்
சென்னி வைத்தவர் திருமுகங் கொடுத்தொரு சேரன்
பொன்னின் மாளிகை புகுந்தெனப் பொழில்புகுந் ததுசேவ. (கரு)

வாழை யிற்குலை மறுகரித் தலையெனத் திருகிக்
கூழை முக்கிமாங் கனியுண்டு கொழுநிதிக் குவைசேர்
சோழை யைத்திறந் தெனப்பல வினிற்சுர பிதிர்த்துத்
தாழை முப்புடை நறுங்கனிச் சாறுருந் தாக்கி. (கசு)

ஆக மான்மத முவட்டிற லகர்ந்ததா ளசலந்
தாக மானது தொடுபரி தபித்தலுந் தவத்சோதார்
சோபக் சோதரும் சோகசோம நிகர்த்தது பொருப்பின்
மாக மாநதி வருதல்சோல் வரும்வட வருவி. (களெ)

தூபம் சோன்முகில் படர்வரைச் சுடர்மணி கொழித்துத்
தீபம் சோலொளி பருவிகாண் டலுத்தழை செவிமாத்
தாபம் சோய்த்துயர் தவிர்த்தது படிந்தமெய்த் தவத்சோதார்
பாவம் சோய்விடப் பவத்துயர் பறிபடும் படிசோல். (கஅ)

அப்பெ லாறுக ராவலாற் கரத்துமொண் டருந்தி
வெப்பெ லாமறக் குளித்துமெய்ப் புறமெலாம் வீசி
வைப்பெ லாம்புக வலியமிட் டிறைத்தது மதமா
வொப்பில் கோளரா மதியையுண் டுமிழ்வது கடுப்ப. (கசு)

இருமை நாகசீம லித்திரன் வயிரவா ளெடுப்ப
வொருமை நாகசீம யெனப்புனல் படிந்தபர் வுயிர்த்துப்
பருமை நாகநீள் பணைக்கைசீம லெடுத்தது டார்கோட்
கருமை நாகமென் றிருமதி யொருமதி கலங்க. (உ0)

நத்த சோர்மருப் பிருபிறை மும்மத நால்வாய்ச்
சித்த மைந்துடைச் சிந்துர மெடுத்தெடுத் தேந்தி

முத்த வாரிபொண் டெறியுநீர் நிகர்த்ததான் முழங்குஞ்
சத்த மாமுகி லெண்டிசைப் பொழியுநீர்த் தாரை. (உக)

சுந்த ரத்தெழிற் கறைபடிக் கவுண்மதக் கழுழிச்
சிந்து ரப்பெருஞ் சிந்துர மெடுத்தெடுத் தெறியச்
சுந்த ரத்தன தூடல்வெழிச் சொரியுநீர்த்தாரை
மந்த ரத்தட வரையில்வீ ழருவியை மானும். (உஉ)

மூரி வாரண முதுபனைக் கரத்துமொண் டெறியும்
வாரி நீர்தொறும் வரையின்மா மணிகிடந் திமைப்ப
நாரி பாகர்மெய் யன்பரா நமிநந்தி யடிக
ணீரின் மேல்வீடு நிரைசுடர் விளக்கினை நிகர்க்கும் (ஊ)

தூங்க லாமெனத் துறையில்வீழ் வாரணந் துயர்நீத்
தோங்க லாமென மதர்த்தெழுந் தநகிழ வுநுவாய்த்
தேங்க லாநீர்த் தடம்படி தில்லைவட் கோவர்
நீங்க லாதமே ரிளமைபெற் றெழுந்தது நிகர்க்கும். (உச)

குளிர்த டம்புன லருவிதாய்ந் தகன்றகைக் குன்ற
மளிய தண்டலை வண்டலைத் துகுத்ததா தாடித்
தளிர்ப ரிந்துபைம் போதுதூஉய்த் தழைபல சிதறி
ளிர்த டஞ்சினைக் கனிகளு நனியுகுத் ததுமேவ. (உடு)

தருப்ப லாபல மறிகலா மதகயஞ் சொரிநீர்
கறும்ப லாதிபூத் தளிமொலா நன்னதித் துறைவா
யுரும்ப லாயிர வண்டகோ டிசளுபிர்க் குயிராய்க்
குறும்ப லாவுறை குழகர்பா னிறைந்தன குழுமி. (உஎ)

திமில வாரண முமிழுநீர் திண்ணனம் பரனுர்க்
குமிழு நீரதாத் தழையெலா மவன்சிகை யுதுக்குங்
கமழும் பூவதாச் சிதறிடுங் கனியவன் கனிவா
யமிழ்த மாகமென் றளித்திடு மவிகள்மீ பான் றனமேவ. (உஎ)

கருது முற்பவச் சுகிர்தமோ செண்பகா டவிசேர்
தரும மோவட வருவிநீர் படிந்தமெய்த் தவமோ
பருமை வேழமுய்த் தனவெலாம் பழமறைப் பலவி
னருமை நாயகர்க் கற்புத மாயின வம்மா. (உஅ)

பருகி விட்டெறி புனலபி டேகமாம் பனைக்கை
சருகு திர்த்ததுக் கழைபுதிர்த் ததுமருச் சனையா
மருகி லுக்காய் கனிநிவே தனங்களா பயன்டா
லிருவர் பத்திசெய் யொருவர்தம் பூசையா மிதுவே. (உகூ)

இருகை மஞ்சன மாகிலு மொருசையா லெடுத்துப்
பருகு தண்புன லாகிலும் பச்சிலை பசும்புற்
சருகை யாகிலு நன்னகர்ப் பரமர்தாள் சாத்தி
யொருமை யெய்கிலார் பேதைமை யாதென வுரைக்கீகன். (ஈ0)

வேறு.

கவளக்கார் மதவேழங் காவினிடை வைகியநாட்
பவளக்கான் முத்தளப்பார் பாண்டிவள நாடனைத்துந்
திவளக்காய் கோடையெலாந் திரிகூடஞ் சேர்ந்தார்க்குத்
துவளக்காய் கொடியவினை தொலைந்ததெனத் தொலைந்ததால். (ஈக)

அங்நெறிக்கட் சிவபெருமா னருள்பேல முகில்சுரந்து
செந்நெறித்தண் டமிழ்நாடு திங்கண்மும்மா ரியும்பொழிந்து
பொன்னுமுத்துங் குறைசொழிப்ப வெங்குமிவளம் பொருந்தியதான்
மென்னெறித்தந் தாவளமு மேயதுதந் தாவளமே. (ஈஉ)

திரிகூடப் பெரியபிரான் சிவபணிசெய் மெய்படியார்
தரிகூடப் பெருப்புவனந் தனில்வாழ்வு தழைத்தோங்கி
யரிகூட வயனரியா வரன்பதமே சேர்வரென
விரிகூட விரித்துரைக்கும் வேதவாக் கியந்தழைப்ப. (ஈஈ)

நன்புலத்து மதவேழ நனிபோகம் பொசித்தவைமே
லன்புலப்பப் பூதலத்தி லதபவம்விட் டொழிந்தநாட்
டென்புலத்தான் றாதர்வரச் சிவகணத்தா ரெதிரேற்றூர்
புன்புலத்தின் கொலைவிலங்கு புரிதருமம் யாதெனவே. (ஈச)

நடுவன்றா துவர்வினவ நம்பர்சினத் தவர்நோக்கிக்
கடுவன்பா னுவைச்சிவந்த சனியாகத் தனிகூவு
நெடுவன்சீர்க் குறும்பலவி னேசனைப்பூ சனைபுரிந்து
கொடுவன்பா தகந்தவிர்ந்த குஞ்சரங்கா ணிதுவென்றூர். (ஈஞ)

அற்பேறும் பூசனைக்கோ விலையாட லருச்சனைக்கோ
நற்பேறு பெறுவதெனு நமன்படர்க்குச் சிவகணத்தார்

கற்பேறுங் கொடிபாகன் கழல்கண்டோ தழைசொரிந்து
முற்பேறு பெற்றுயர்ந்தான் முசுகுந்த னெனமொழிந்தார். (கூ)

எங்குளா ரறிந்தறியா தியற்றுகின்ற பூசனைக்குங்
சங்கைவே ணியசருவ தீர்த்தகாட்டு மெனபார்மு
னங்கசா தனமாக வரும்பாவக் கடல்சடத்தும்
வங்கமாய்த் தோன்றியதால் வானிலொரு புட்பகதமேதர். (கஎ)

கூற்றினுர் விடுத்தகலக் குஞ்சரத்தைப் புட்பகதமீத
சேற்றினு சேற்றுதலும் வேதிசே ரிருப்பதுபோன்
மாற்றினுன் கரியுருவ மாதங்க வுருவானுன்
போற்றினுன் கயிலையிற்போய் போதகா யகனடிக்கீழ். (கஅ)

சென்றடியிற் பணிதலுமே திருவருட்கண் பார்த்தருளி
யன்றுமைமத் திரிகூடத் தருச்சனைநீ புரிந்தமையா
னன்றுசெச கருணைனென நந்திகணத் தினுமுயர்ந்து
முன்றிலிடைக் கிங்கிரர்க்கு முதல்வனென வாழ்கென்றார். (கஉ)

மைகொடுக்கும் பழவினைபோய் வளர்பூசைப பலன்கிடைத்துப்
பொய் கொடுக்கும் விலங்குருவ மதுத்தளா யெவ்வுயிர்க்குங்
கைகொடுக்கும் விடையார்க்குக் கைசொடுக்கும் பணிபூண்டான்
பெய்கொடுக்குந் திரிகூட மகிமையார் விளம்புவார். (சo)

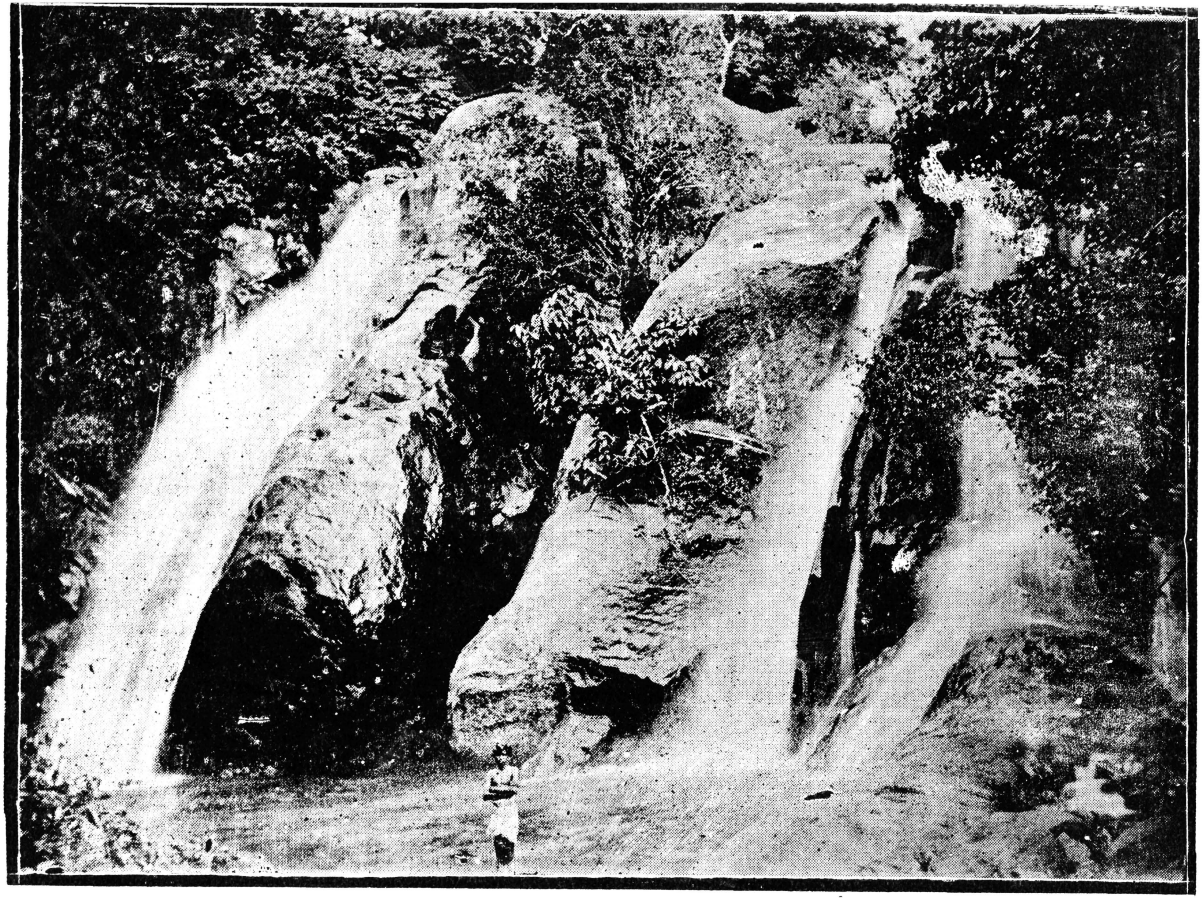
சிந்தைசெயா கரிவேடன் சென்றமித லலமாகத்
தந்தி செயும் விளையாட்டே தருபூசை முறையாலு
லிந்திரனு மேத்தரிய திரிகூடத் தெம்மானைப்
புந்தியுடன் வலம்வருவார் பூசிப்பார் பேறெளிதா. (சக)

இன்னகரி செயும்பூசை யியம்புதலு நயந்தீதத்திப்
பொன்னகமா மிமயவரைப் பேரந்தருளெம் பெருமாட்டி
தன்னருமைப் பெருந்தவமுந் திருமணமுஞ் சாற்றுகெனப்
பின்னருமா தவர்வேண்டப் பேசுவா னுயர்சூதன். (சஉ)

18 வது யானை பூசித்த சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - சoநிஎ.

முதலாவது தானவைபவ காண்டம் முற்றுப்பெற்றது.

ஐந்தருவி.

உ

கணபதி துணை.

சிவமயம்.

இரண்டாவது சிவரகசிய காண்டம்.

காப்பு.

பெருமதத்தி னெருகரத்து மாருதமெய் யுயிர்க்குமுயிர்ப் பிறக்கங் காட்ட, விருகரத்தங் குசபாசம் பரமதத்தி னிடைவீழா தெடுப்ப வீரந், தருகரத்து மருப்புவினைத் துரிசறுப்ப மோதகக்கை சைவத் தெய்வ, வொருமதத்தின் சுவைநிறைக்கு மும்மதச்செண் பகக்களிற்றை யுளத்துள் வைப்பாம்.

முதலாவது உமைதிருவவதாரச் சருக்கம்.

தேகமார் மன்னுயிர்கள் சுவர்க்காதி போகமுண்டு சேடமுண்ணும் [லி
போகபூ மியின்வரம்பு தருமமெனும் பயிர்வளர்க்குந் பொழிற்சோர் வே
யோகமா தவர்தவத்தின் விளைவுபணிக் காலயமூ லகுக்காணி
மாகமார் சடவளருஞ் வாதியு நல்லறமும் வளரத் தாணி. (க)

தாருகிக்கு மணியுதித்தும் பொன்பூத்தும் புவிமடந்தை தரிக்கு மோலி, காருதிக்குந் தொறுமவட்கு வாருதிக்குங் களபமூலை கலையாய்ச் சூழ்ந்த, வாரிதிக்கு நீருதிக்கு நாலுதிக்கும் வரைகடவா மானு வேலி, தேருதிக்கு மழற்கதிரைச் சிதமதி யாச்சுபனிச் சிகரக் குன்றம். (உ)

பொன்னினு லயன்கமலப் பொகுட்டாகும் பசுந்தழையாற் பொதுளுஞ் சோலை, துன்னிநாற் றிசைநிரப்பி மால்வளர்பச் சால்போலுந் துகினத் தோய, மன்னலாற் பரமனுறை வடகயிலை வரைநிகர்க்கும் வடிவு மூன்று, மூன்னினுர் பணிச்சையய வுயர்வரைமுத் தேனியரு முறமு மாதோ. (ங)

வேறு.

அறைகு திக்கும்வெள் ளருவியை யாஞ்மத் தகமேன்
மிறைவ ருத்தும்வா ளரியெனக் கரியினம் வெருவும்
பிறைவ ளைப்பெருந் தண்டத்துப் பெரும்புயல் வரையைச்
சிறைவி ரித்தசிம் புள்ளென முழைபுகுஞ் சீயம். (சு)

யாவ ரம்பையர் கண்ணினர் நண்ணின ரிவரைத்
தேவ ரம்பையர் பணிவது சிறுகுடிச் சிறுர்பாற்
காவ ரம்பையில் கனியளித் திமையவர் ககனந்
தாவ ரம்பையின் கனிகொளு நனிகொண்மாச் சயிலம். (ரு)

சமைய மந்தர மத்திம தாரம்வண் டிசைக்கு
மமைய மந்தரத் தசுணமா வலமரு மடவிச்
சிமைய மந்தரத் தவருறை குலவரை தெரிப்போ
ரிமைய மந்தர மென்னலான் முதல்வரை யிதுவே. (கூ)

வேறு.

மேருவார் மந்தர நிடத வெற்புளார்
பாருளார் திசையுளார் பாத லத்துளார்
சூருளார் கற்பகச் சோலை யார்புதல்
யாருளா ரவர்தவத் தெய்து மால்வரை. (எ)

கடுப்புலி முழையிடைக் கலிகள் காறிமிர்த்
தொடுங்குமே யரிகளுங் கரியு மோருழைப்
படும்பணி மயிற்சிறை யடையும் பானுவு
நடுங்குறப் பொழிபனிச் சிசிர ஞாட்பினல் (அ)

அகலிடம் விசும்புதொட் டழன்று காய்கதிர்ப்
பகலவன் றேர்ப்பரி பச்சை யாயது
முகதிகர் மதிக்கலை மூடங்கு பான்மையுஞ்
சிகரவெம் பனிவரைச் சீதத் தாலன்றே. (கூ)

தடவரைத் தென்றிசை சார்ந்த வெய்யவன்
வடபெருந் திசையினும் வருந்திச் செல்வது
குடமுறு பனிவரைக் குளிர்பொ ருதுபோய்
மிடல்வட வனலின்மெய் வெதுப்ப வேகொலாம். (கo)

கற்பக மிசைப்படர் காம வல்லிகன்
வெற்பக மெறிபனித் திவலை வேய்ந்தன
கற்பகக் கொடிச்சியர் காணிற் கோதத்திடும்
பொற்பக நித்திலக் கோவை போலுமால். (கக)

தமையர மடந்தையர் தணப்ப வானவ
ரமையன தோன்பிரிந் தலக்க ணெய்துவார்
சிமையமார் தவத்தினுற் சேர்வ ராதலா
லிமையவர் துதிசெயு மிமய மால்வரை. (கஉ)

வேறு.

அந்தமலைக் கரசானு னலான சிற்றுதரக்
கந்தமலை மலர்க்குழலாண் மேனகா வலன்வாலெர்
வந்தமலை புரிகோட்டு மைந்நாகன் றனமகவாய்க்
தந்தமலை தனைப்பெறுவா னெடுங்காலந் தவம்புரிந்தான். (கங)

அக்கண்ண னெருகண்ணை யடிசாத்த வருள்புரியு
மூக்கண்ணன் முடிசாத்து மறுகண்ணன் மூளரியந்தாண்
மெய்க்கண்ணன் புறநோக்கி விசதமுயல் வெற்பனுக்கே
யெக்கண்ணு மெய்தாத தவப்பயன்வந் தெய்தியதால். (கச)

வேறு.

மன்னவன் றவமேதா மண்ணும் வானமு
முன்னர்செய் சுகிர்தமோ முதுவெற் போர்சுனைப்
பொன்னவாங் கமலமென் பொகுட்டி லின்றதா
லின்னமே ருலகெலா மீன்ற செல்வியை. (கஞ)

சேயிழைக் கவரியைத் தெய்வப் பங்கயக்
கோயிலிற் காட்சிகண் குளிரக் காண்குற
வாயிர நயனமோ வனந்த நாட்டமோ
மேயின னற்றைநா ளிமய மேந்தனே. (கசு)

அடுத்தன னுவாமதி கண்ட வாழிபோ
லெடுத்தனன் பொன்னையின் றெடுத்த வாரிதி
கடுத்தனன் கயிலையார் வாழ்வைக் கண்ணுறீ இக்
கொடுத்தனன் மேனையாங் கொம்ப ணுள்ளையில் (கஎ)

வாங்கினள் செல்வியை வாங்கி வாழ்வுபெற்
றேங்கினள் பால்சுரந் தூகள வார்முலை
வீங்கினள் களித்தனண் மேய்ந வானெலா
மேங்கின குரவைக ளெழுந்த பல்லியம். (கஅ)

வேறு.

இச்சை கூர வெடுத்தனண் மகர்பிணைத்
துச்சி மோப்பப் பசுநரம் போடியே
கச்சை மீறு னகவள் ளத்தின்பால்
பச்சை வல்லி பவளத்திற் பாய்ந்தசே. (ககூ)

புவன மோடியைப் போக்கு வரவெனுங்
கவன வாசலிட் டாட்டுங் கயிறையப்
பவன வானவர் தச்சன் பணித்தசோர்
சுவன மாமணித் தொட்டிலிட் டாட்டினள். (உ0)

சிலம்பு கண்டைகள் சில்லரிக் கிண்கிணி
யலம்பு கின்றனை யன்றடி நோமெனக்
கலம்பு லம்புற வோகடுந் தானவர்
தலம்பு லம்புற வோதவழ்ந் தாளசோ. (உக)

இறைய ளந்த படியிரண் டாற்சக
முறைய ளந்து வளர்ப்பவண் மூந்துசெய்
யறம்வ ளர்ந்து போலருண் மாமனப்
பொறைவ ளர்ந்தது போல்வளர்ந் தாளசோ. (உஉ)

வேறு.

வானநாட் டன்னமு மருள மால்வரைக்
கானமாப் பிடிகளுங் கண்டு நாணுறத்
தானமுந் தருமமுந் தவமுஞ் சைவமு
ஞானமு நடைபெற நடைகற் றுளசோ. (உங)

தூற்றிய புவனங்க டிதையும் போரண்ட
முற்றினுஞ் சிற்றிலா முறையி லாடுவா
ளெற்றிலு மலைவதோ நியைபு காட்டவோ
சிற்றிலு மாடினள் சிமைய முன்றில்வாய். (உச)

பாவையுங் கழல்ப ரிபா பத்துங் கிள்ளையுமை
பூவையும் பயி றலுதல் புந்தி செப்கலாள்
யாவையுமை படைத்தளித் தழிக்குஞ் செய்கைதன்
றேவையும் பயிற்றுதல் சிந்தை யுன்னியே. (உரு)

வேறு.

பேதையார் பருவந் தன்னிற் பேரருள் குடையார் சொன்னைச்
சீதளையார் சடில ஞானச் செழுந்தையார் வத்தான் மேவ
மேதையார் விரகம் பூண்டு மேனியார்க் குணர்த்த மேனை
தாதையா லலங்கன் மேலித் தந்தையார்க் குணர்த்தி னாளே. (உக)

அழகின தூறையுள் மேல்வா யருந்தவங் கூடு மோரின்
மழலையம் பருவத் தென்று வழங்கினா னிமவான் மூக்கட்
குழகனை நினைவார்க் கென்று நினைத்தவை கூடு மென்றுள்
பழமறைக் கிழவி னோறபப் பகம்பியாறைச் சாலை செய்தான். (உள)

திலகமா மலைக்கு மேலந் தரிருமக ளொருபெண் வாலை
மலர்சொய்யாள் சுரூபந் தாடாள் வல்லியர் குழுவிற் கூடாள்
குலமெலா மிறம்பூ தெய்தச் சொழுந்தவத் தணிமை பூண்டா
ளுலகெலாம் பரவு மூக்க ணெருவனைத் தனிமை நீகர. (உஅ)

சங்கநீர் படி புந் தீதா றுந் தவளமெய் வாணி மேல்வாள்
பங்கயா சனத்தின் மேவிற் பதுமையை நிகர்வாள் சூலச்
செங்கைபார் தடமை நீக்காச் சிந்தையாற் கவுரி யாவாண்
மங்கைமெய்த் தவஞ்சேர் சிந்தை வயிரத்தால் வரைப்பெண் ணுவாள்.()

அலைபுனற் றடஞ்சேர்ந் தன்ன மாகுவாள் கூல மேவி
மலைமிசைப் பிடியை நேர்வாள் வனத்திடை நிற்குங் காலை
நிலைமலர்க் கொம்பு மேல்வா னிட்டையி லிருந்தா லம்பொற்
சிலையினை நிகர்வா ளன்றிச் சித்திரம் மேல்வா னென்பீ. (ஈ0)

வேறு.

புலன்க ளைந்தையும் பொருத்திநாற் கரணமும் புகட்டி
யலங்கு நாற்கர னங்களை யுள்ளமு டமைத்துப்
பலன்செய் யுள்ளத்து ஞானமாம் விழியினைப் பதித்தாங்
கிலங்கு சோதியை நோக்கிமேற் கண்முகிழ்த் திருந்தாள். (ஈக)

மேனை யாரும்வெற் பரசனும் வியப்பவின் ணவசோ
டேனை யார்தொழ வெம்பிரான் றிருவுள மேற்ப
மோனை யார்வமே கொளுகொம்பா முதுதவப் பயிரை
வானை யோங்குற வளர்த்தனள் பனிமலை வல்லி. (சூஉ)

வேறு.

உண்ணிலா வியபே ரன்பா லுளமெலா நிரம்பி ஞானக்
கண்ணிலா னந்த வெள்ளக் கடல்பரந் திமய மீன்ற
பெண்ணிலா ரமுதார் செய்யும் பெருந்தவப் பெருக்க மேறித்
தெண்ணிலா மதியம் வேய்ந்தார் திருவுள நிறைந்த தன்றே. (சுசு)

உடையநர யகியார் செய்பு முயர்தவப் பரிவு காண்பான்
சடையினின் மதியஞ் சூடித் தடங்கையின் மழுமா னேந்தும்
விடையினர் கயிலை யாதி வெற்பினர் பொற்பி ணழிப்
படையினர் முதலோர் சூழப் பனிவரைச் சாரல் சார்ந்தார். (சுச)

வந்தவா னவரை யெல்லாம் வரைப்புற நிறுவித் தாமோ
ரந்தண முதியோ ராகி யணிந்தமா மதிபோற் கூனுஞ்
சந்தமா நரையுந் தோன்றத் தவப்பொறை சுமந்து மேனிப்
பைந்தளிர் வாட நின்ரூள் பணிதவச் சாலை சார்ந்தார். (சுஞ)

சென்றபி னெழுந்து தாழ்ந்து சிவமறை யவரைப் போற்றி
யன்றவர்க் கியைவ நல்கி யாசனத் திருத்திக் கீழ்போய்
நின்றன ளிமயப் பாவை நேரிழை வதன நோக்கி
மன்றலங் கோதாய் மேனி வருந்திய தென்னை யென்ரூர். (சுசு)

தோழியர் பரவித் தூய வுணவொடு துயிலு நீக்கி
வாழியங் கயிலை மேய வரதனை மழுவ லாளை
யூழியு முலகு நீத்த வொருவனைக் கருத்தி லுன்னி
யாழியி னமுத மன்ன ளருந்தவ முயன்ரு ளென்ரூர். (சுள)

பிடியன நடையும் வாலப் பிறையன நுதலும் வாய்ந்த
கொடியன விடையாய் மேனி குழைந்தபூங் கொம்பு போல்வாய்
வடிவமு மழகுந் தேம்ப வண்ணமும் வருந்த நோற்றல்
சடிஞையி லைய மேற்றுக் கடுநுகர்ந் தார்க்சோ வென்ரூர். (சுஅ)

விபின்மறைத் தலிவர் கூற மெல்லியர் மொழித லாற்றூர்
சயிலமா னருளான் மற்றீரூர் தலைமையாம் பாங்கி நோக்கி
யயன்முத லமரர் வீரு டைற்பலி கொண்டா ரண்ட
ருயிர்நிலை நிறுத்த வன்றீரு வுண்டனர் விடத்தை யென்றுள். (ஈகூ)

அலைபொரு தடங்கட் பேதா யருமணம் புரிந்தா லம்பொன்
மிலைதரு நகர்நா டின்றி வெற்பிலா புகுவா ளென்றூர்
கலைதெரி மறைநூல் வல்லீர் கல்வியின் பெருமை யீதா
மலைமக ளாகத் தோன்றி யிகழ்வதீ தலையை யென்றுள். (சஏ)

இப்படி யரிய கால மிமையவர் தவங்கள் செய்தார்
மைப்படி விழியா ளீசன் வந்திலன் வருமோ வென்று
சப்படி யிரங்கா நல்ல படியவர்க் கெளியார் சித்த
மொப்பிலா தொழிந்தா ரேனு மொழிகல முயிரோ டென்றுள். (சக)

மறைவலீர் போந்த வாறு வழங்கிநீர் போமி னென்ன
வறைதலு மமரர் நோக்கி யணங்கியாம் போந்த வாறு
பிறைநுதற் கருங்கட் செவ்வாய்ப் பெய்வளைத் தைய லாளை
நறைமலர் மாலை சூட்டி நன்மணம் புரிதற் கென்றூர். (சஉ)

கறையணி கண்டத் தண்ணல் கன்னிதன் பொருட்டாற் கொண்ட
மறைவடி வுணரா ளல்லு மறைமொழி யென்ப தோரா
ளிறைமக ளிதய மாழ்கி யிருசெவி புதைத்து வெட்கி
நறைமலர் வதனங் கோட்டி நாணமுற் றகன்று போனாள். (சங)

மடவர லகன்ற காலை மற்றுமோர் விளையாட் டாக
விடமணி மிடறுங் கங்கை வேணியுங் கரந்து போந்த
கடவுள்வே தியனார் தாமுங் கரந்தனர் திகைத்தாள் வல்லி
யிடம்வலந் தேடிக் காணா ளிறைவனென் றிரங்க லுற்றாள். (சச)

வேறு.

ஒன்றே பலவே புலகெலா மோங்குகுணக்
குன்றே கடலே கொழுங்கருணைப் பேராறே
நன்றே யரிதே டு ஞானமலர்த் தாள்சிவப்ப
வின்றே தமியேற் கெழுந்தருள வேண்டிற்றே. (சஞ)

பொன்னே மணியே பொருளே பொருண்மறையின்
முன்னே நடுவே முடியா முழுமுதலே

மின்னே யெனத்தோன்றி விண்ணிலே போய்மறைந்தா
யென்னே தமியே னிபறறும் பிழையியாயா. (சகூ)

காரா யமுகொழுகு-கந்தரத்தா யந்தரத்தா
யாரா வமுதேயென ணைந்த மாகட மேல
நீராய் வெளியாய் நெடுங்காலாய வெங்கனலாய்ப்
பாரா யொளியாய்ப் பரந்தாய் பரமேட்டி. (சஎ)

என்றுள் புகழ்ந்தா ளிபயவரைப் பூம்பாவை
நின்று ளயர்ந்தா ணெடுநீல முத்துகுத்தாள்
சென்றுள் பலதிசையுந் தேடி யலமருங்கான
மன்றுடப் பாதர் மழவிடைமேற் றோணினார் (சஅ)

பணகமணி திருமார்பும் பவளம்போற் படர்சடையுந்
தினகரோ தயவடிவுந் திரு நுதலின் மேல்விழியு
மனவரத நடம்புரிவா ரபயவர தமுங்காட்டிக்
கனவரையின் றிருமகளார் கண்களிப்ப முன்னின்றார் (சகூ)

பூணார் நகிலவரைப் பூம்பாவை நோன்றிருந்து
காணாத மேனி நலிந்தாண் மெலிவகலச்
சேணார் கயிலைச் செழுந்தேனு மாலயனுங்
காணாத தெள்ளமுதைக் கண்ணுண் முகந்துண்டாள். (ருo)

தாராற்றுங் கொன்றைச் சடையா பெணையுடையா
யாராற்று வார்நின் னடியா ருனைப்பிரிந்து
சாராற்றுங் கண்டா கரைமேற்றூய் நின்காதற்
பேராற்றில் வீழ்ந்தேன் பிரிவாற்றே னாயென்றாள். (ருக)

வேறு.

கொந்துதா ரிமயச் செல்வக் கோதையாள் பயந்த கோதாய்
முந்துநீ தவங்கள் செய்த முறையெலா முவந்தோ நின்னை
வந்துநாம் வதுவை செய்வோமெ வருந்தலென் றுயன்மால் சூழ
விந்துநா தாந்த மானூர் வெள்ளியங கிரியிற் போனார். (ருஉ)

முதலாவது உமைதிருவவதாரச் சருக்கம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது திருமணச் சருக்கம்.

தலிவளைச் சாபத் தாற்சொற் சாபத்தா லெழுவ ராய
முனிவலை வரித்து மீளுங் கிழுதுலை பிரம ராதை
தனிவலை வடுவலை சூட்ட நயந்தனப் விசைவி னிளிர்
பனிவலை மீவந்தன் முன்போப்ப் பசருதிர் வருதி யென்றார். (க)

ஆங்கவ ரிமவான் பத்த லீலைகளு மெழுத்து போற்றித்
தேங்கமழ் மலர்க ணிச் சிறந்தவர் சனத்தி ருத்திப்
பாங்கெழு வளையைச் சூழும் பரிதிபோல் வலம்வந் தேத்தி
யீங்குமெய்த் தவந்தி யெய்த வெத்தவம் புரிந்தீத னென்றான். (உ)

பின்னரு மவரை நோக்கிப் பிரமனை முருக்கொண் டன்னீர்
பொன்னகர் சழிப்பி யீண்டுப் போந்தவா றென்னே யென்னக்
கன்னலங் கனிகய நின்பாற் சாபக் கொழுந்தன் னுலை
நன்னர்பூங் சபிலை யார்க்கு நல்குதி நயப்பா லென்றார். (ஊ)

தந்தையா மிமவா னிற்பத் தனையன்மைத் நாகன் போந்து
முந்தையார் குலமே தென்ன மொழிதலு முனிவர் நோக்கி
யெந்தையா ருலக மெல்லா மீன் றுகாத் தழிப்பர் யார்க்குங்
கொந்தையார் கொன்றை வேய்ந்தார் கொடித்தது குலங்கா ணென்றார்.()

மேனையா ரதனைக் கேளா வியன்மகட் பொடுத்தார் தம்மைத்
தானையா லிருந்து ளார்க்கோ சம்பந்த மெனலு மோனர்
தேனையார் மொழியாய் தத்தக் திகழ்மனைத் தீப மேனு
மோனையாய் முத்தங் கோடற் கிசையுமோ மொழியா யென்றார். (ரு)

தன்பெரு மனைக்குஞ் சேய்க்குந் தகவுரைத் திமய வேந்த
னென்பெருங் குலத்தில் வந்த வெழின்மலர்க் கொம்ப னுலை
நன்பெருங் கயிலை யாதி நாதனே வேட்ப தானுன்
முன்பெருந் தவமே பென்றான் முனிவரர் மகிழ்ந்து நோக்கி. (கூ)

பூலையார் கரந்தை வேணிப் புனிதர்க்கும் பொருப்ப னீன்ற
வாலைநர் விழிபி னுட்கு மங்கலத் திதிநாள் வாரம்
வேலையே யோரை யாவும் விதிமுறை யுரைத்து மேலோர்
நாலையே யுகுர்த்த மென்ன நயந்தனர் நவின்று போனார். (எ)

போந்தனர் முனிவர் வெண்பொற் பொருப்புறை செம்பொற் கோயில்
சேர்ந்தனர் நந்தி யுய்ப்பச் சிவபிரான் சன்னி தானஞ்
சார்ந்தனர் நிகழ்ந்த வாறு சாற்றின ரிமவான் செல்வி
மார்தளிர்ச் செவகை பற்றி மணக்குரா ணுரை யென்றார். (அ)

பண்ணவ ருரைப்ப நாதர் பசுந்தமிழ் முருந்தன் வேதா
விண்ணவர் தலைவன் மேலை யுருத்திரர் முனிவர் சித்த
ரெண்ணரு மூலகத் தாரு மேத்திழைக் குழாத்தோ டங்கு
நண்ணுதற் கருள நந்தி நம்பிமான் மனனஞ் செய்தான். (கூ)

அங்கவ ரிமய மீன்ற வழுதனை யாளு நாளைத்
திங்களங் கண்ணி வேய்ந்த தெய்வக்கண் மணாளர் வேட்கு
மங்கல மென்று தோன்ற வகைபெறும் புவனந் தோறும்
பொங்கொலி முரச மார்ப்பப் பொருக்கென வெழுந்தார் மன்னே (கo)

வேறு.

பங்கை யாசனத் திருவுறை மார்பினன் பங்கையா சனச்செல்வ
னங்கை வாரணத் திந்திரன் பாவக னந்தக னிருதேசன்
பொங்கு வார்கடற் கிறைபவ னுதிபன் பொருவிடை யீசானன்
றிங்கண் மாதங்கள் வருடங்கள் வாரங்க டிதிகணள் கரணங்கள். (கக)

அண்ட மூலகா லாக்கினி யுருத்திரர் பதின்மர்மற் றவர்போல்வார்
கொண்ட பூதநாற் கணத்திர ளாடகர் குறட்படைக் கூர்மாண்டர்
மண்டு நாலெழு கோடியா மிருணிலம் வளர்க்குமட் டகராவார்
கண்ட பாதலம் புரக்குமா மணிமுடிக் கணபணத் தரகேசர் (கஉ)

அண்ட கோளகை யுச்சிய ருருத்திர ரைந்துநூற் றுவராவார்
கொண்டல் வண்ணனே விரிஞ்சனைப் பணிகொள்வார் குரகதமாசாத்தர்
சண்ட மால்விடைப் பசுபதி யுருத்திரர் தரிக்குமீ ரைஞ்ஞூருங்
கண்ட பேரணி கத்திர ளுருத்திர கணப்பெரும் படைவீரர். (கங)

நூறு கோடியர் பதிலெரு கோடியர் நூற்றுவர் குதற்கண்ண
ராறு கோடியி னிரட்டியர் நடத்துநே ராதவ ரவர்மேலும்
வீறு கோடியி னிரட்டியர் மருத்துவர் வசுக்களாம் விழுச்செல்வர்
கூறு நாலிரு கோடியர் மூன்றரைக் கோடிய பெருந்தீர்த்தம். (கச)

மூல நான்முக னடங்குற வவன்முரி புருவத்தி னிடைத்தோன்று
நீல லோகிதர் முதலினோர் மூவிலை நெடியவேற் கங்காளர்
சூல பாணியர் கேத்திர பாலர்மெய்ச் சுவாவினர் நிருவாணக்
கோல மேயவர் பச்சிளங் கஞ்சுகக் கொற்றவ ரிருநால்வர். (கரு)

கருது பாற்கட லுண்டுதன் னருட்கடல் கண்ணனுக் கருள்செய்தோ
னரிய மாமறை வியாதமா முனிசுதன் றதீசியத் திரியென்பான்
பிருகு மோமசன் கண்ணுவன் பராசரன் பெருந்தவத் துருவாசன்
சரத நாரதன் கபிலன்மா சத்தியன் சதாநந்தன் பரத்வாசன் (கசு)

கித்த மாதவர் தந்திரர் கருடர்கிம் புருடர்கின் னரர்போகர்
வித்தி யாதரர் சாலக டங்கடர் நிசிசரர் வேதாளர்
சித்தர் விண்ணவர் மாகசா ரியர்தாபித் தியர்கட வுளர்யோகர்
சத்த நாரிய ரட்டமா சித்திகள் சத்தமா முகில்வேந்தர். (கள)

அனக நீள்சடை யசத்தியன் புலத்திய னங்கிரா மார்க்கண்டன்
மனநி லைப்பெருங் காசிபன் கவுதமன் வசிட்டனு மெழுவோர்கள்
சனக னேசனற் குமாரனே சனுதரன் சனந்தனென் பவர்நால்வர்
பனக நீண்முடிப் பதஞ்சலி கால்கையிற் கண்பெறு புலிப்பாதன். (கஅ)

ஒருதி னம்பொழு திரண்டுமுக் காலநான் குயர்மறை யைம்பூத
மிருது வாறுட னெழுபெரு கதிக்குல மெண்கிரி நவகண்ட
மருமை யெண்டிசை யெழுதடம் புவனமா றங்கமைம் புலனுன்கு
கரண மூக்குண மிரண்டற மொருபெருங் கதிர்மதி வீதிமாதோ. (ககூ)

சரிதை யாதிய சதுட்டய மந்திரந் தத்துவம் புவனங்கள்
வருண பேதங்கள் கலைகள்வன் பதங்களா மத்துவா வகையாறுந்
திரும டந்தைதபா ரதிபுலோ மசைமுதற் றெய்வமங் கையர்யாரு
மிரத மூர்திக ளுகைத்தனர் கயிலையி லெய்தினர் விசும்பாரு. (உ0)

புவனம் வானமும் புதைபட மீமிசைப் புடைபரந் தாகாய
கவன சேமுதல் யாவருந் தாழ்ந்தெழீ இக் கயிலைமால் வரைசூழ்ந்தார்
குவலை யந்தொடுத் தண்டகோ ளகையெலாங் கோத்தெழு முகவாரி
சிவபி ரான்பெருந் திருமலைபணிந்துபோய் வலஞ்செயுஞ் செயன்மான.

ஒத்தெ ழுமடபதி ணன்குபே ருலகமு மொருமூகன் கொடுபோந்து
மத்து மினகதிலை மவரவர்க் கிடங்கொடுத் தண்ணலார் சபிலாயம்
பதகி முத்தமிழ்ப் புலவருக் கருள்சுரக் பலசையொத் ததுமேலுங்
தத்தி யண்டமும் பூண்டீகார் பாரிடத் தலைவனைத் தரு மாதோ. (உஉ)

எயில்சி தைத்தவில் லாதலா லெம்பிரான் றி புக்கடை யினின் மேருச்
சயில நிர்றல்போ னின்றபொற சோபுரத் தண்ணதிதாழு தெழுந்தீதகிப்
பயின்ம ணப்பெருங் கு டிவெளா நிறைதலாற பரம்பர னுடன்மேவிக்
கயிலை நற்கிரி யலதெலா மீற்றருள் கவரிய நிகராமால். (உக)

உவரி மாலய னுருத்திர கணபுத ஞயாத்தலர் குழிவெல்லாஞ்
சிவபி மான்றி நு வாய்கனின் மெய்த்தலர் தேன்சுடக திரளீப்போ
லவர்சள் பூதர்பா லவர்கலை நாதர்பா லறிவிப்ப வவரேகி
மவுன நந்திபா லுணர்த்தலு மாங்கவன் வள்ளலார்க் கறிவித்தான். (உச)

தருக விண்டென வெருளும் மேத்திரத் தனிப்பெரும் படையோச்சி
வருக வென்றவன் மரபிரு ஞப்சுட வந்திறைஞ் சலும்வாக்கா
லருமை நோக்கிரு லருட்குரு புலவ லவரவர்க் கருள் செய்தா
னெருவ னுகிமற றுலகெலா மாகிரின் றுபிர்க்கெலா முயிராவான் (உரு)

எம்பி ரானிடத் திவ்வண நிகழ்தலு மியமால் வரைவேந்தன்
கொம்ப னுமமண வோலையுய்த் தலுங்குல வரைக்கிறை யவர்யாரு
மம்பு ராசிகட் கதிபர்தற் கணங்களு மருண்முனிக் கணம்யாவும்
பம்ப மால்வரைத் தெய்வதக குழாங்களும் பரவைபோற் பரந்தன்றே.

கமலை பூமகள் பாரதி வாணவி காடுகாள் பிரமாணி
குமரி வீரிமந் தாகினி யோகினி கொற்றவை யயிராணி
யமல மேனகை யுருப்பசி திலோத்தமை யரம்பையர் குழுவெல்லா [ர்.
முமைமைய வந்தடி தொழுதெழீஇத் திங்சள்சூ ழுடுக்குலமெனச்சூழ்ந்தா

நகர மாடங்கள் கூடங்கள் கோயில்கண் ணாயில்கள் செய்குன்றஞ்
சிகர கோபுர மாளிகை சூளிகை தெற்றிசித் திரகூட
மகர தோரணங் காவணம் பூவண மனறரா டகசாலை
யகர மாயிர கோடிகள் வகுத்தன னமசர்கம் மியன்மேலும். (உஅ)

மேடை மேனிலை யுபரிகை வேதிகை விரைசா ளரங்கோடி
மாடை மாமதி மணியினு லரசிய லலிஞன் மணப்பந்த
ராடை நீள்கொடி படநகுசா மரை நடை யணிசொள்பூ ணணகுமப
மோடை மாகரி யாளிசண் பீபிக ளுநர்கள்பற் பலகோடி (உசு)

இரச தத்தபூ கதம்வயி ரிபக் தெதிலரம் பைசணட்டி
மரக தத்தினுற் பாசடை சாப்நுலை வகுத்துநற் பசுப்பொன்னல்
விரவு மென்பழுக் காய்பு த காறுவெண் ணித்தில விரிடாளை
புருட ராகத்தாற் பவள ரா மரரிறை பூங்கொத்து மமைவித்தான்.()

மண்ட பங்களு மாளிகைப் புறங்களு மாடகூ டமும்வான்மீமற்
கொண்ட கோபுர நிரைகளும்வரை சள்மீபாற் குழுமலாற் பணிக்குன்றம்
பண்டை யாதியம் பரனேயாட் டவணுறை பரைதிரு விளையாட்டா
லண்டம் யாவையு மெத்திதுக தடுக்கிய சிறபல் லோன்றது மாதோ.

தெருக்கள் பற்பல வமைத்தன புவனமத் திரள்வகுத் தன
போலு, முருக்கள் பற்பல வதுதமி தன வுயிலெலா மொருங கதித் தன
மானும், பொருப்பி லிங்ஙனை வருதகவான் கம்பியன பூவின்மீ மையன்
போன்ரு, னருத்த விதியி லணிபிலுக் கணிசெய்வா ரயலெகொடித்
திரள்போன்ரூர். (ஈஉ)

வல்லி தோரணந் தழைதொடுத் தியற்றுவார் மாத்தழை வனமாக
மூல்லி மல்லிகை சண்பக நாற்றுவார் மொய்ப்மலர்ப் பொழிலேய்ப்ப
வெல்லி மொய்த்தெழு கொடிபல நிரப்புவா ரெங்கும்வா னதிமானத்
தொல்லி மீனெளிர் தூய வானகமெனச் சுடர்விளக் கணிசெய்வார். ()

அரியநாண்மலர்த் தேன்களாற் குறிஞ்சிமே யகுறிஞ்சியா னதுசாந்தான்
மருத மானது முல்லையே நிகர்த்தது மாதர்மெய் விளையாட்டாற்
பரவு மாமணித் திரள்களாற் பரல்படு பாலியோத் தபன்னீர்
நிரவி வீசலா னீர்வளர் நெய்தலே நிகர்த்தது பணிகுன்றம். (ஈச)

மலரி னுற்கரும் டாற்சுரும் பான்மட மாதரா னைடைக்காவாற்,
குலவு தென்றலாற் கொடிநிரைத் திருண்டதாற் கோடித னுயிர்மீட்

பான், சிலையு நாணும்வெங் கணைகளும் வேழமுஞ் சேணேதர் படை
வீடு, மூலக நாயகி திருமணச் செவ்விபார்த் தொருங்குநிற் பனமா
னும். (சுரு)

இறைத்த சுண்ணமுஞ் சிதறும்வெண் பொரிகளு மெடுத்தெறி விடுபூவு
நிறைத்த மாலையி னுருத்ததண் மலர்களு நிரைத்துவீழ் பூந்தா து
நறுக்கி யொப்பிடு சரங்களிற் சிதறிய நவமணி களும்பொன் னுங்
குறித்த குப்பையாற் பனிவரை யணந்தமாங் கொடுமுடி யுடைத்தம்மா.

இமகெ டுங்கிரி காவல னின்னண மெழில்வரை யணிசெய்யக்
கமழ்ப சுந்துணர்க் கொன்றையந் தொடைபுனை கயிலையம் பெருமானைத்
தமனி யப்பணி கொடுமண வணிசெயச் சதுமுக னெதிர்வேண்ட
வமரர் தம்பிரா னணிந்தமை காண்கென முறுவல்பூத் தருள்செய்தான்.

புலவு நாறுகோட் டாம்பல்வெம் புலிதரு போர்வையு முட்சாத்துங்
கலிகொள் பாலொலா மொருபணத் தேந்திய கணபணு டவிக் கச்சு
மெலிய லாகிமே லொளிறுபீ தாம்பர வுத்தரி கமுமாகி
வலிய காஞ்சனப் பட்டிகை யாகவு மலிந்துதான் றியவன்றே. (சுஅ)

காதிற் குண்டல மார்பணி சரப்பணி கண்டிகை திருத்தோளின்
மோது பொன்வளை கங்கணம் பவித்திர மோதிரங் கணையாழி
போதிற் பொங்கிய வாசிகை கமோடிகை புனைதிரு வரைநாண்கள்
பாத நூபுரப் பொற்பணி யாயின பணுமுடிப் பணியெல்லாம். (சுக)

தூம ருப்பொடு மீனலோ சனம்புடை தொடுத்தவெண் டலைமாலை
காமர் பொன்னணி சன்னவீ ரம்பல காசணிப் பணியாக
மீம யானத்து வெண்டிரு நீறுவெண் கருப்புர நறுஞ் சாந்தா
வாமை யோடுபொற் பதக்கமா வென்பெலா மாரமா யினமாதோ. (சஎ)

கண்ணின் மேற்றிகழ் கண்ணெளிர் தருங்குறி கவினுதற் குறியாக [ம்
வண்ணன் மேற்குழை மகரகுண் டலத்தொடு மணிவளைத் திருத்தோடு
விண்ணின் மேற்பொலி சுதிரென நிலவென விளங்குபே ரொளிவீச
வண்ண மாமணித் திருமுடி யானது வளர்சடை முடியம்மா. (சக)

வேறு.

மணிப்பணி யங்கதப் புயமும் வாய்ந்தபொன்
னணிப்பணி யகலமு மகலங் சாண்குறத்
தணிப்பணி தகைமையாற் ரலித்திட் டான்சகம்
பணிப்பணி யகிலமும் பார்த்த பார்வையான். (சஉ)

பூதநா யகன்முடி தொடுத்துப் பூணைலாம்
வேதநான் முகன்விழி குளிர்ப்பக் கண்ணுறீ இப்
பாதமேற் பணிந்தெழி இப் பண்டு தாணுந்தன்
ரூதையும் பெறவொணத் தவம்பெற் றேகினன். (சஙூ)

வேறு

கொம்ப ளுள்பெரு மணங்கிறை வேறவா னிமையவர் குறைதீர
வெம்பி ரானெழுந் தருளுக தருணமென் றிமயவெற் பிறையேகித்
தம்பி ரான்றனக் குணர்த்தலுங் கயிலையஞ் சயிலநின் றடலேற்று
நம்பி ரான்புறத் திவர்ந்தன ருயர்கண நாதர்போற் றியநாதர். (சச)

நீல லோகித சாடக சட்டகர் நிமலர்நூற் றுவரண்ட
மேலை யுச்சிய ரண்டமூ லத்துறை விமலருத் திரர்யாரு
மாலும் வேதனுஞ் சயசய சயவென வரதனைப் புடைசூழ்ந்தார்
கோல மேருமால் வரையினைச் சூழ்தரு குலவரைத் திரண்மான. (சடு)

பிந்து பல்கண நாதரும் பூதரும் பெருந்திரைக் கடலேய்ப்ப
வைந்து பல்வகை வாத்திய முழக்கொலி யந்தர வெளிபோர்ப்ப
விந்து வைத்தவர் திருமணப் பெருங்குழா மெண்டிசைக் கடங்காதே
தந்த மைத்தெளிந் தவர்பிரா னருளெனச் சகமெலாங் கடந்தேதக. (சசு)

மோத கம்பணைக் கோடுபா சாங்குசந் தரித்துமூ டிகமேறித்
தாதை தன்மணத் தங்குர மெனமுனர்த் தந்திமா முகனேக
வேத பாரகர் வாழ்த்தொலி முழங்கிட விஞ்சையர் புகழ்பாடக
கீத கின்னரர் தும்புரு நாரதர் இளரிசை யமுதூற்ற. (சள)

இந்தி ரன்குடை நிழற்றிடப் பாவக னெடுத்திட நறுந்தூப
மந்த கன்படை தாங்கவீ சானன்வந் தடைப்பைகைக் கொளவுதை
மூந்து மாலவட் டங்கொடு சுழற்றமூந் நீர்க்கிறை துளிதூவச்
இந்து பல்கொடைத் திரவிய மெடுக்கெடுத் தேந்திட வளகேசன். (சஅ)

நிருதி பாதுகை சுமபபமா நாகங்க ணினரமணி விளக்கேற்றப்
பரிதி சோமர்தீ வர்த்திகை பிடித்திடப் படிவர்பல் லாண்டோதச்
சுருதி யாயிர நாமமோத தெடுப்பவான் சுரர்கள்பூ மழைதூவ
விருது நாள்களுங் கோள்களு நிமிததமு மேவிய பணிசெடப (சக)

பணிவ ரைக்கிரி பொழிதல்போ லி சலம் பண்ணவர் புடைதூற்றக்
கனிமொ ழிதிரு வாய்மையா தமனியக் கவரிகா லசைத்தேதக
வினிய மாலய னிருபுடை காபபமற றிகபயவர் புறகாப்பப்
புனித நந்திதன் கணத்தொடும் மேவத்திரப் படையொடு முன்போத.()

அருணம காபகன் வருகின்ரு னடி முடி யரியப னியாத
பெருமை நாயகன் வருகின்ரு னுலகெலாம் பெறற நள் பெருமாட்டி
திரும ணஞ்செய வருகின்ரு னுதல்விழித தெய்வநகண் மணவாளன்
வருகின் ரன்வள நிறைவொடு குறைவிலா வாழ்வினன் வருகின்ரன்.()

அமரர் நாயகன் வருகின்ரு னுலமுண் டமரர்தீத வியக்கெல்லாந்
தமது மங்கலக் தத்தமக் கருளிய தனிமுதல வருகினரு
னிமல நிட்கள நிராமயன் வருகின்ரு னினைப்பவர் மலாயைத்
திமிர பாறகரன் வருகின்ரு னெனைப்பல சின்ன ஙகள் பணிமாற. (நிட)

புடவி சூழ்தரு பெருந்திரைக் கடலெலாம் புறகுட லொடுந்தாவிப்
படரு காந்தநாள் வெள்ளியங கிரியினமேற் பாணுவா யிரகோடி [ளத்
சுடர் தழைத்திடத தோன்றிய தெனமணைத் தொகுதியாம் பெருவெள்
திடைதி னேத்துமால் விடையின்மே லெம்பிரானெழுக் கருளினவேலை.

வடபெ ருங்கிரிக் காவலன் மந்தர மன்னவன் வடவிந்தத்
தடவ ரைக்கிறை கந்தமா தனதிறை சக்கரக் கிரிவேந்த
னிடத வெற்பின னேமகூ டதிறை நீலவெற் பினனுதி
யடல்வ ரைச்சுல வேந்தரு மெழுகடற் காச நம் புடைசூழ (நிச)

அம்ம லேச்சிலே வளைத்தவர் புயமலே யதிசயத் தணைச்காண்பா
னெம்ம லேக்குலங் களுமெதிர் போந்தென விமயமா பலிவேந்தன்
மைம்ம லேப்புர வலவொடு மருகனுக் கெதிர்கொடு மலர்தூவிச்
செம்ம லேப்பணிந் தினியன மொழிந்துதன செழுமலேப்பதிசேர்ந்தான்.

ஈசர் நற்றிரு மருமக னுகவந் தெய்துறத் தவஞ்செய்தான்
பாச னத்தொடு மெதிர்பணிக் தேகலும் படர்விடைக் கொடியாட
நாச மில்லவ ரிமவரை வீதிவாய் நகர்வலஞ் செயப்போந்தார்
வாச நற்பதி னல்வகைப் புவனமூன் றமைவலஞ் செயமாதோ. (நிசு)

வேறு.

பண்க ளித்த பனிமொழிச் செய்யவாய்
வண்கி ளிக்குலம் போல்பவர் வள்ளலார்
விண்க ளிக்கு மிடற்ற தெதிர் நோக்கினர்
கண்க ளித்தனர் கார்கண்ட தாகைபோல். (நிள)

கார்த்த பூங்குழல் கட்டழ குக்கெலா
மோர்த்த பேரெழி லாள ரிவரென்பார்
தீர்த்தன் மேனியுஞ் சேயிழை மேனியும்
பார்த்த கண்கள் பறிப்பரி தாமென்பார். (நிஅ)

அண்டர் நாத ரழகினுக் கோர்குறை
கண்ட மீது கறுப்புள தாலென்பார்
வண்டு வார்குழன் மாதெழில் பார்க்கினு
மூண்டு சிற்றிடை யாற்குறை யொன்றென்பார். (நிக)

மண்ணின் மேற்புனன் மேல்வன்னி மாருதம்
விண்ணின் மேலடங் காவுரு மேவினர்
பெண்ணின் மேலவள் பேரெழில் காணவோ
கண்ணின் மேலொரு கண்படைத் தாரென்பார். (கo)

சங்கு சேர்வதுந் தாழ்குழல் சேர்வதுந்
தொங்கன் மேகலை சேர்வது நோக்கலா
மங்க னைனெழி லாரா வமுதினை
நுங்கு வாரென நோக்குவர் நோக்கினுல் (கக)

காய்த ரும்பிறை மாமுடி காட்டியே
மோய்த ரும்பெரு மோகத்தை நல்கினர்
சாய்த ருந்தொடி கொண்டனர் தக்கவோ
வாய்தி றந்தொரு வார்த்தைசொரல் லாரென்பார். (கஉ)

சுழிகு லாமுந்தித் தேதாகையன் னீர்நமைக்
கழிவி லாதுயிர் காத்தது மோனமோ
விழியி னன்மத வேளையும் வென்றுளார்
மொழியி னுற்சக மூன்றும்வெல் வாரென்பார். (கூந)

தூய சோதி யருள்சுரக் கின்றகண்
காயு மோவிவர் கட்டெழில் காணமே
போய மாரன் பொருமையின் மாய்ந்தனன்
வேயுங் கண்ணழல் வெந்தமை போலென்பார். (கூச)

ஆர மாதவஞ் செய்ய வயர்கின்றோம்
வீர மாதவிர் வெப்புயத் தண்ணலைச்
சார மாதவன் றங்கைகற் கங்கைபோற்
சேர மாதவஞ் செய்திலம் யாமென்பார் (கூஞ)

நுதலைக் கண்டு நடுங்கிய கூன்மதி
மதலைத் தார்முடி வந்தமைக் காயுமான்
முதலைச் சேர்ந்து கலுழனை மோடனம்
விதலைப் பாந்தள் விளைத்தமை போலென்பார். (கூசு)

வஞ்சி கைவளை போம்வழி மற்றுமோ
நஞ்சொ லாளை விலைவ வவளுந்தன்
னெஞ்சு போம்வழி தேடவு நேடிப்போய்த்
துஞ்சல் போக்கிநின் றுளொடு சொல்லுவார். (கூன)

போது சாந்தமும் பூரண கும்பமு
மாதர் தாங்குபொன் மாடம்பு காமலை
மீது நாதனை யுங்கொடு வீதிபோ
மீது மால்விடை யென்பது மெய்யென்பார். (கூஅ)

அஞ்ச லென்ற கமலமெய் யாரருட்
கஞ்ச மாம்பொதுக் காட்சியைத் தம்மன
முஞ்ச லாட வுமக்கெமக் கென்னவே
விஞ்சு பூசல் விளைத்துநிற் பார்சிலர். (கூக)

அகிலுண் கோதையா ராயிர கோடியர்
துகிலு மாசமுஞ் சோர்வது கண்டுநீர்
முகிலுண் கூந்த லொருத்திமுன் னேகுவார்
நிகில நாதர்க்கு நீதியி தோவென்பார். (எடு)

பரவு மால்வரை வீதியிற் பாவைமார்
சுரத வாள்விழி வண்டினஞ் சூழ்வர
விரத யோகர் விழித்தும்பி யார்தலால்
வரதர் மேனி மதுத்திரண் மானுமே. (எக)

வேறு.

உரகர் தானமுங் கீழ்ப்பட வெண்மர்வா முலகமூர் திகைத்தேங்க
விரவி மாமதி புகர்குரு வாதிய ரிடங்கள்கோ ளிடமாக
விரவு கின்னரர் தந்திரர் வாழிடம் வீணையெய் திடவோங்கிப்
பரமர் மாமணப் பெருக்கொடும் பொலிந்ததாற் பணிவரை வளமுதூர்.

விந்தை வானவர் வருதலாற் பவனமும் வெறுக்கையெய்த் திடவாணி
யந்த ணுளனுங் கணத்தெதி வருதலா லவனுல கலசெய்தப்
பைந்து ழாயனுங் கமலையு மேவலாற் பாற்கடல் சலமேவ
நந்தி நாயகன் வருதலாற் கயிலையு நனிவிளர்த் ததுமாதோ. (எசு)

மேவு விஞ்சைய ருலகமென் பார்சிலர் விரிஞ்சன்வா முலகென்பார்
தேவ லோகமா லுலகமென் பார்சிலர் சிவபுர மிதுவென்பார்
தாவி லேமுட னேழுபே ருலகமுந் தந்தந் நகரென்பார்
யாவு மீன்றவ டன்னையின் றருள்பதிக் கிதுகொலோ வரிதென்பார். (ஏ)

வேறு.

பூதர் சங்கமும் வானவர் சங்கமும் புவன
நாதர் சங்கமு முருத்திரர் சங்கமு நான்காம்
வேதர் சங்கமு மாமுகிற் குலத்தொடு மிடைந்த
மாதர் சங்கமா மின்னெடும் பொலிவன மறுகு. (ஏஞ)

கொடிக ளும்பெருங் குடைகளு நிரைத்தகோ வேந்தர்
தொடிக ளுந்திரண் முடிகளு முகுத்தபொற் சுண்ணப்
பொடிகள் சிந்திட மிசுலச் சேறுகால் புதைந்து
பிடிக ளுந்துடி யடிகொளுங் களிறுமூடு பினிறும். (ஏசு)

தெருவ டங்கலாப் பெருந்தி ளாகினுஞ் செகத்தோர்
பொரு வினைப்பயன் பொருத்திடு நியதியே போல
மருவு ஞாயிலின் றிருக்கடை நெருக்குற வருவோர்
பெருமை கீழ்மையி னமைத்திடு நந்திகைப் பிரம்பு. (எஎ)

குன்று ளார்திசை வேந்தரு நாரியர் குழாமும்
வென்றி மாலய னுருத்திர கணத்துமே லவரு
மன்று ளார்மழ விடையுமா முனிவரு மல்லா
னின்று ளார்பதம் பெயர்த்திலர் மறுகெலா நிரம்பி. (எஅ)

தவமு னிக்கண மசிலை தருப்பைநீர் தெளிப்ப
வவர்தி ருக்குல மாதர்நீ ராஞ்சன மமைப்பத்
துவச நற்குட மணிகொடி முரசுபூந் தோட்டி
கவரி தீபமா மெண்வகை மங்கலக் கலங்கள். (எக)

எண்கு லக்கிரி மடந்தைய ரிவைமுறை யெடுப்ப
வண்க ருப்புர தீபமோர் மேருமால் வரையிற்
பெண்கை யிற்கொடு வலஞ்செயத் தெய்வதப் பிணைக்கள்
கண்க ளிப்புற வேந்துமா லத்திகள் சுளுல. (அo)

வேறு.

முருகையார் தழையா னீரான் முதுவரைத் திரிகூ டத்தி
லொருகையாற் பதம்பூ சித்த வுயர்கய கருண னென்பா
னிருசையாங் கமலம் பற்றி விடையினின் றிழிந்து நந்தி
தருகையா லமர்மோலி சாத்துபா தகைதாள் சாத்த. (அக)

இடம்வல மயன்மால் செங்கை பற்றிமுத் தொழிலுக் கென்று
முடைமைதான் றிடவ சுக்கள் சுவத்திக முரைப்ப மாதர்
நடைபடம் விரிப்ப வாரினர் நாண்மல ரிறைப்பச் சென்றூர்
வடவரை வளைத்த வள்ளல் பனிவரைக் கோயில் வாயில். (அஉ)

ஈசனே மருகா வெய்த வேழுல கின்று டன்னை
வாசமா மகவாப் பெற்று மரபெலாம் புனிதம் பெற்று
ளாசறு புனலா லண்ண லடியினை விளக்கிச் செய்யும்
பூசனை நீரா லுள்ளும் புறத்தினும் புனிதஞ் செய்தாள். (அங)

அந்நில கடந்து போகி யாயிரம் பவளச் செங்காற்
பொன்னின்மண் டபத்து நாப்பட் புருடரா கத்தின் வேதி
மன்னுபொற் பதும ராக மடங்கலா சனத்தின் மேவிப்
பன்னெறி யமரர் போற்றப் பரஞ்சுட ரிருந்தார் மன்னோ. (அச)

இருந்தபின் பிரமன் மாமா லிந்திர [illegible] மாண்ட
னெருங்கம ராட கேச னுருத்திரர் முதலோர் பார்க்கு
நெருங்குபொற் றவிசுந் தூசு நிரைத்தகம் பலமு நாதர்
தரந்தர மிருக்கை காட்டித் தடங்கணு லருளிச் செய்தார். (அரு)

பாருளார் விசும்பி னுள்ளார் பாதலத் துள்ளார் பார
மேருவா ரிமய மாதி வெற்புளார் புவன வேந்த
ராருளா ரவர்கட் கெல்லா மண்டப மமைந்த தம்மா
சேருவார்க் கெல்லா நாதர் திருவடிக் கமலம் போல. (அசு)

வேறு.

மன்ற வின்குழ லிறைதலாற் றுழ்ந்தது வடபெருந் திசையாவு
நின்ற தெக்கணம் வானுற வுயர்ந்தது நெளித்தன னுரகேசன்
றென்றி சைக்கடல் வடதிசைச் கெழுந்தது திகைத்தது வடமேரு
மென்ற ளிர்க்கரம் விதிர்த்தனள் பார்மகள் வெருவின வுலகெல்லாம்.

மனிதர் மாதவ முனிவர்பா லுரைத்திட மாமுனி வரசேகப்
புனித வானவர்க் கியம்பவா னவர்வெரீஇப் போந்து பொன்னுலகாளு
நனிகொள் வாசவற் குணர்த்திட வாசவ னுன்முகற் குரைசெய்ய
வினிய நான்முகன் மாதவற் குணர்த்தின னெழுந்தன ரிருவோரும். ()

உவண யூர்தியுந் திசைமுகக் கடவுளு மும்பருந் திரண்டேகிப் [மற்
புவன மூன்றுமீ மார் பொருப்பின்மேற் படர்தலாற் புவிபொறை யாற்று
கவன மேகொடி வடதிசை தாழ்ந்துதெக் கணதிசை மேலாகிப்
பவன நோக்கிய தெனவுயர் கயிலையம் பரமர்பா லறிவித்தார். (அக)

உம்பர் யாவரு முறையிடு தலுந்திரு வுளத்திடை யருள்கூர்ந்து
கும்ப சம்பவ முனிவனைத் திருபணக் குழாத்திடைக் குறிப்பாக
வெம்பி ரான்றிருக் கடைக்கணு னோக்கலு மிறைஞ்சின னெழுந்தேகிச்
சம்பு நாயக சரணென நின்றுவாய் புதைத்தனன் செவிதாழ்த்து. (கூ0)

தாழ நின்றெது பணியெனப் பரவுவான் றணிமனங் களிதூங்க
வாழ்பெ ருங்கட லழுதுகுத் தெனைத்திரு வாய்மலர்ந் தருள்செய்வார்
சூழ்பெ ரும்பதி னல்வகைப் புவனமுந் தொக்கபே ரவைகாட்டி
யேழ்பெ ருங்கட லெழுபெருந் தீபமு மெடுத்துபே ரிசைக்கின்றார். ()

மகர வாரிதி நடுவுறை மரகதம் வளர்ந்தநா வலர்தீபம்
பகரு மாடகக் கிரியொரு பாய்மரந் தூருவசக் கரம்பாயல்
சிகர வெண்குலக் கிரிகளு நங்குரத் தீவிசை கல்லாகு
நிகரில் பல்லுயிர்த் தொகைகளே வகைபெற நிறைத்திடும் பலபண்டம்.

மன்றல் சேர்பெரு மங்கலக் குழவினன் மகிதல மெனுநாவாய்
தென்றி சைப்புற முயர்ந்திட வடதிசை சென்றுதாழ்ந் ததுபாராய்
நின்று நீள்கட லமிழ்ந்திடா தினிநில நிறுத்துதற் கியாம்வேண்டு
மின்றி யெம்மையே யிடைவிடா துளத்தினி லிருத்திய நீவேண்டும். ()

சந்தி ராதித்தர் வலம்வரு முலகெலாந் தழைத்திட மீனவாழ்வு
மிந்தி ராதியர் சுவர்க்கமு நிலைபெற விமயமீன் றருண்மாதை
மந்தி ராகமப் படிமணஞ் செயமனம் வைத்தநம் பொருட்டாக
நந்தி யாவிட முனிவரீ தென்றிசை நயப்பொடுஞ் செலவேண்டும். (கூச)

வேறு.

சென்று நீதெக்கணபான் மெலிவகற்றித் தென்மலைக்கே செறிந்து
வாழ்தி, துன்றுகதிர் முதல்வாணர் நெறிசெலுத்தி மேருவில்வாழ்
தருவன் போல, வென்றுபசம் பரனருள வேரூவின் ணப்பமென
விறைஞ்சி யேத்தி, பொன்றுதமிழ்க் குறுமுனிவ னிசண்டிவரம் வேட்
டருளா லுணர்ந்தது கின்றான். (கூரு)

முன்னதுநீ யிமயவரைச் செல்லிதனை மணம்புரியு முறைமை
காணப், பின்னதுநின் றிருநடனங் காணவெனு மாசையினும் பெரிது
காலம், பொன்னசலத் திருந்துதவ மியற்றியொரு காட்சிபெறப் போந்
தேனீப்பா, லின்னமுமொன் றுளதாக விரண்டுமெனக் கெய்திடுநா
னென்னா னென்றான். (கூசு)

பணகவரை நாணுடையார் குறுமுனிபா லருள்கூர்ந்து பரிவா னேக்கிக்
கணகவரை யாயிரமாண் டிதவுபல னூறுண்டிற் காமக் கோட்டி

சீனகவரை கொடுக்குமந்தத் தவப்பயனே யோராண்டு தனிலேகல்கு
மனகவரைத் தெக்கணபாற் கேதார முதலுளவென் றருளிப் பின்னும்.

தென்பாலி லொருதலத்துக் கோடிகா ளுகவுபலன் சிறிது காளின்
முன்பாகக் கொடுப்பதொரு தலமுளதங் குதுபிறர்க்கு மொழியோகம்பா
லன்பாக வினவுமவர்க் கருள்செய்வே வா மெனவுரைப்ப வருளாயென்று
மின்பாவுஞ் சடைமுனிவன் பாதமலர் சூடுதலும் விளம்பா நின்றார். ()

பொன்மலைக்குங் கயிலையெனும் வடமலைக்குந் தென்மலைநின்
பொதிகை வாசத், தென்மலைக்கு வடமலைநந் திரிகூடத் திருமலைமேற்
செம்பொன் னுட்டி, மின்மலைக்கு மணிகொழிக்கும் வடவருவிக் குற்ற
லம் விபுல மீன்ற, நின்மலைக்கு மெமக்குமொரு பொதுத்தான மூவரு
க்கு நியமத் தானம். (கக)

புண்டரிகத் தயனுரைப்ப வதத்தலத்துப்புசந்தரா தியர்கள்போற்று,
மண்டுபெருந் தவம்புரிந்து மாறுத பாதகங்கண் மாற்றுந் தானம், விண்
டலத்தேதார் மகிதலத்தேதார் வினைதீர்க்குங் கங்கைவினை தீர்க்குந் தானந்,
தண்டமிழ்ச்சொன் மாமுனியே தருமமொன்று கோடியெனத் தழைக்
குந் தானம். (ஈ)

செல்வம்வேண் டினர்க்கருளத் திருநமைக்காத் திருப்பதனுற்
செங்கண் மாலுங், கல்விவேண் டினர்க்கருளக் கலைவாணி யுறைதலினுற்
கமலத் தோனும், வெல்விசையங் கொடுப்பதற்குக் கொற்றவையு மகப்
பொலிவால் வேள்வி வேந்து, நல்வதிகச் செம்மலுங்காத் துறைதானந்
தமிழ்ச்சுருதி நடிக்குந் தானம். (ஈக)

முத்தநகை யரமகளிர் மூலத்தடத்து வாருவர்கண் முயங்குந்
தோறு, முத்தரிகந் துயல்வருவா னவர்புயத்தி லவர்மூலக்கோ டுழக்குந்
தோறு, மித்தலத்தின் மகிமையெனக் களிகூர்ந்து திசைநோக்கி யிறைஞ்
சுந் தானஞ், சித்தர்சா ரதரியக்கர் கின்னரர்கிம் புருடர்தவஞ் செய்யுந்
தானம். (ஈஉ)

பந்தாடல் கழங்காடல் கற்பகப்பூம் பந்தரிடைப் பசும்பொன் னூசல்
வந்தாடல் கங்கைநதி விளையாடல் பூங்காவின் மலர்கொய் தாட
லிந்தாடன் முகமலர விந்திரனே டாடுதொறு மிந்தி ராணி
சந்தாடன் முலைதடிப்ப விதழ்துடிப்பப் பாடியசீர் தழைக்குந் தானம்.

வேறு

கலைப்பெருங் கடல்க ளெல்லாங் கருத்தினி லடக்கிக் கையி
லலைக்கட லடக்கி நம்பா லருட்பெருங் கடலி லாடு
நிலைக்கட முனிவ கேண்மோ நின்மலப் பரையும் யாமுங்
கொலைக்கட கரிசெய் பூசை கொண்டினி திருக்குந் தானம். (ாச)

அந்நகர்க் கணியா யூழி யாழிதாங் கெயிலா யோங்கு
முன்னதத் திரிகூ டத்தி லுத்தர பாக மாக
நன்னர்சித் திரப்பூங் கங்கை நமதரு ளாகத் தோன்றி
முன்னின செவர்க்கும் பாவ மோசனஞ் செய்யா நிற்கும். (ாஇ)

தேனமர் திரிகூ டத்திற் சித்திர நதிதோய் வார்க்குத்
தானமுந் தவமும் வேறு தருமமுஞ் செய்ய வேண்டா
ஞானமும் புகழுங் கல்வி நலங்களும் பொருளு மெய்தும்
வானவர் பதமும் வேண்டும் வரங்களும் கொடுக்கு மரதோ. (ாசு)

உத்தர முகம தாக வுயர்திரி கூடந் தோன்றுஞ்
சித்திர கங்கை நம்பாற் றிருமணங் காண வேண்டி
யித்தலை போந்த தங்க ணெய்துதற் கருளு கின்ரு
மத்தலை யங்கீ ராடி யருந்தவம் புரிதி யென்று. (ாஎ)

வேறு.

வேடனொரு பன்றிதொடர்ந் தொருதுறையில் வீழ்ந்துபெற்ற வீடு பே
தேடருமெய்த் தலமூர்த்தி திரிகூட வடவருவித் தீர்த்தஞ் சத்தி [றுங்
பீடமகி மையும்வேதக் குறும்பலா மான்மியமும் பிறவு நாளு
மாடல்பெறுஞ் சிற்பொதுவி னதிசயமுந் திருவாக்கா லருளிச் செய்தது.

ஓதியபே ருலகனைத்து மொடுக்குமுறை யொடுங்கியகா னொடுங்கா தாகி, நீதிபெற நமதருளா னின்றபுடார்ச் சுனபுரத்து நின்றி யாமே,

சோதிபெறு திருமுகமா யிரம்படைத்துத் தரும்புவனத் தொகைக
ளெல்லாம், போதிலுறை யயனுகி வகுத்தருளித் திருமாலாய்ப் புரக்
கின் றோமால். (ரூகூ)

மாலாகி யிருக்குருமைப் பணிந்துசிவ வடிவாக்கி மகுட மென்னு
நூலாதி யாகமத்தாற் பூசைசெய்து நுவலுமணக் கோலங் காண்டி
மேலான திரிகூடச் சாரலிடை யைஞ்ஞூறு வேள்வி செய்து
நாலான மறைபரவு நம்பெருஞ்சித் திரசபைக்கே நடனங் காண்டி. ()

மூந்தமலி யொடுகாமு மினிதுறைபுங் குற்றல முறையிற் போற்றிச்
சந்தமலித் தடங்கோட்டி லுறைதியென வருளுதலுந் தம்பி ராணி
வந்தமலிக் கடலடக்கு மலர்க்கையாற் பரவிநின்று வரம்வே றொன்று
விந்தமலி வாதாவிக் கிடந்துடிப்ப வலம்புரிந்து வேண்டிப் பின்னும். ()

தொழுதுபுனல் வேண்டுதலும் பொன்னிநதி சென்னிமதித் தொ
டையார் நல்க, வொழுகுநிறைப் பெண்டகைமா ராண்டகைபின் றனித்
தேக ளுரிஞ்சோ வென்றுள், கெழுதகைகூம் மன்பனிவ னிருவினைவென்
றவனெனவே கிளப்ப மீளும், பொழுதுகுறித் தருளுகெனப் புவியில
வன் கைகாட்டும் பொழுதே யென்றார். (ககஉ)

நம்பரருள் கொண்டுவிடை கொண்டேகித் தென்புவியி னவைகண்
மாற்றிக், கும்பமுனி தண்பொதியத் தென்பொதிய மாமலைமேற் குறு
குங் காலை, யும்பர்வட திசைபோலத் தென்றிசையு மொத்ததுகே
வணத்தா லோர்ந்தா, ளெம்பெருமா னமர்ந்தி யுவந்தேறு மொருதலையி
னிருதட் டேபோல். (ககஙூ)

வேறு.

ஒருதிண்புவி கோணற நிற்றலி னும்ப ரெல்லாம்
வருநம்பனை மாலிம யத்து வணங்கி யார்த்தா
ரிருமங்குலி னேதியை யோதிய ரீன்ற பொன்னைத்
திருமங்கையர் பொற்பினை யொப்பனை செய்வ தானூர். (ககச)

அகிலாண்டமு மீன்றமு குக்கமு காகினிளைத்
திகழ்பேரெழி லுக்கெழில் செய்யவள் செய்ய நேர்ந்தா

எளிதமிலுறு பதைதமை மாத ரிபற்கை யாலோ
சகமீமலள வுக்கள வாமவ டன்மை தேர்ந்தே தா. (ககடு)

ஆலத்தை யவர்க்கழு தாக்கி யகண்ட மெல்லாஞ்
சாலப்பெரு மங்கல மாகிய தைய லாட்டுக
கோலத்தி ரு மேனியை மங்கலக் கோலஞ் செய்யக்
காலதின் முன் னெண்ணிய பூசைக் கடன்ச மைந்தாள். (ககசு)

கங்கைப்புன லாட்டி மணிக்கலை நீறு சாத்தி
யங்கைத்திரு மாமலர் செய்த வருந்த வத்தான்
மங்கைக்கணி செய்வது போன்மலர் மாம டந்தை
செங்கைப்பல செப்பொ ணணிக்கணி செய்வ தாளுள். (ககள)

காராடி கருங்குழ லாகிய சங்குன் மீதே
தாராகண மொய்த்த தெனப்பல தார்கள் சூட்டி
யேராடிய கொண்டலின் மின்றுளை யிட்ட தேபோற்
சீராடு தலைப்பணி யுத்தி திருத்தி ளாள. (ககஅ)

கருமைக்குழல் விண்டெளி தூண்டெளி காட்டி மாபோற்
பருமுத்தணி தொங்க லசைத்தொரு பட்டம் வீக்கி
யொருமைப்பிறை மேலிரு பாலு வுதித்தன் மான
விருமைத்தில தந்திரு நெற்றியி லிட்டு மாதே தா. (ககசு)

குமிழ்முத்த மணிந்தனள் கொவ்வை முகிழ்க்கு முத்தி
னமரத்தவ மூசியி னிற்குமோ ரார மேபோற்
கமழ்பொற்குழை யிற்குழை சாத்தினள் கால நீல
முமிழ்கட்கட லிற்புடை பாய்சுற வொத்து லாவ. (கஉ0)

வயிரப்பணி தங்கிய கொப்பு வயக்கு கின்றுள்
பயில்பொற்குழை யூடுரு விக்குழல் பாய்கண் வாளி
கயிலைத்தனி நாயகர் சிந்தை கவற்று மென்றே
வெயிலைப்பொரு வாளி தனைப்பொரு மென்று தானே: (கஉக)

வருமங்கல நாணணி மல்கு வலம்பு ரிக்கே
திருமங்கல நாணணி தாங்கம தாணி சேர்த்தித்

தருமங்கல மானை தடங்கை தணைத்தி னஞ்சூழ்
பெருமங்கல மார்கட கஞ்சரி சங்கு பெய்தாள். (கஉஉ)

மதர்வைத்த விழிப்பொரு காசை வலஞ்செய் கார்போ
லுததிக்கிழு நஞ்சென வஞ்சன மொன்று தீட்டி
விதுவைத்தன வெள்ளரி வாளைக்கு முகிழ்த்த கஞ்சங்
கதிர்வைத்து விரித்தன பொற்சிணை யாழி யிட்டாள். (கஉங)

எழுமுத்தல மீன்றவை முற்றுவ தின்றி முற்றுச்
செழுமுத்த முலைத்துணை முக்கனைர் செவ்வி யெய்தக்
கெழுமுத்தவ மெய்திணை யெனறு கிளக்து பைம்பூண்
முழுமுத்த மிடற்கிணை முத்தணி யாரமிட்டாள். (கஉச)

பொருகுன்றின் முளைத்த கரும்பொடி வல்லி போல
முருகுக் தொயில் குங்கும மான்மத மொண்டு தீட்டிப்
பருமம்பெரு மேகலை தந்து பணிக்க லாப
மருமென்கலை சுற்றி மருங்குலை வாட்டி நின்றாள். (கஉரி)

போதுங்கல னுந்திரு மேனி பொதித்து நின்றீ
ரேதின்று செயுங்கொன் மருங்கென வேங்கு மாபோற்
பாதங்கள் புலம்பு சிலம்பொடு பாத சாலங்
கீதம்பொலி கிண்கிணி தண்டை கிளர்த்தி யிட்டாள். (கஉசு)

வேறு.

பொருப்பினுக் கரச னீன்ற புனிமலர்க் கொம்ப னுளை
யருத்தியால் வலங்கொண் டேகி யணிமணிக் காப்புச் சாத்திக்
கருப்புர தீபஞ் சுற்றிக் கண்ணெச்சில் கழித்து நின்று
டிருப்பதம் பரவி முன்னை திருப்பதம் பெற்ற செல்வி. (கஉஎ)

முனிவர செழுவர் போந்து முகூர்த்தம்வந் துற்ற வாற்றற்
பனிவரை யரசை நோக்கிப் பாவையைக் கொணர்வ ரென்ன
நனியவ னருளாற் போந்து நளிர்வரைக் குலத்து மாதர்
புனிதரா யகிமுன் கூறப் பொருக்கென வெழுந்தாண் மன்னோ. (கஉஅ)

செல்வியு மதுர வாணி தேவியு மெழுந்து போற்றி
மெல்லிரற் றளிர்க்கை யேந்த வியன்வல மிடப்பால் பற்றி

யெல்லிரி காலே மாலே யேத்துவார் தமக்கே செல்வங்
கல்வியுங் கதியு நல்குங் காதலத் தியற்கை காட்டி. (கஉகூ)

அலத்தக முறுத்து தாளி லயிராணி மலர்க டேவப்
பலப்பல சிலம்பு தண்டை பயப்பயப் பயவென் றூர்ப்பத்
திலத்தமை தூசு தாங்கச் செயமகண் மருங்கு காப்ப
நலத்தகுங் கங்கை யாதி நங்கையர் கவரி காட்ட. (கஉ0)

உருப்பசி களாஞ்சி தாங்க யோகினி யடைப்பை யேந்த
விருப்புறு நடைப்பா வாடை மேனகை விரிப்ப யாண்டும்
பருப்பதக் குலத்து மாதர் பனித்துளி தெறிப்ப வேதந்
திருப்பலாண் டிசைப்பத் தெய்வச் சிலதியர் சுண்ணந் தூவ. (கஉக)

கின்னர மகளிர் பாடக் கிரியர மகளிர் வாழ்த்தப்
பன்னகர் குலத்து மாதர் பன்மணி விளக்க மேந்த
வன்னமென் பெடையு நாண வணிமலர்க் கொம்பர் நாப்பட் [ரூள்.
பொன்னிளங் கொடிபோ லொல்கிப் பொருப்பிளம் பிடிபோற் சென்

குலத்திரள் கொங்கை காட்டக் குணத்திரள் வடிவு காட்ட
நலத்திரள் சுமந்து தெய்யு நாண்மலர்க் கொப்பு போல
நிலத்திடை யிறைஞ்சி யேகி நீளரித் தவிசி லெம்மான்
வலப்புறத் திருந்தாள் வல்லி மதியுடன் விதிசேர்ந் தென்ன. (கஉங)

மண்பெற்றூர் சுவர்க்கம் பெற்றூர் வரைபெற்றூர் திரைகள் பெற்றூர்
விண்பெற்றூர் புவன மூன்று மிகப்பெற்றூர் மகப்பெற் றூரிற்
பெண்பெற்றூர்க் கெய்தாப் பேறு பெற்றன னிமய வேந்தன்
கண்பெற்ற ரன்று பெற்றூர் காட்சியாற் பெறும்பே றெல்லாம். (கஉச)

இன்னண நிகழு மேல்வை யிமயவெற் பரசி மேனை
மின்னனூர் தசும்பி லேந்தும் விசும்புதோய் கங்கை நீராற்
சின்னவெண் பிறைசேர் மோலித் தேவனெம் பெருமான் கஞ்சப்
பொன்னடி விளக்கிச் சாந்தார் பூவினற் பூசை செய்தாள். (கஉரு)

அங்நிலே யிமய வேந்த னருந்தவக் கொழுந்தின் செங்கைக்
கன்னியம் புயத்தை முக்கட் கருணையங் கடலின் பாணி

இரண்டாவது திருமணச் சருக்கம். ஈ அகூ

மன்னுற வமைத்துப் போற்றி மங்கலச் சொல்லால் வாழ்த்திப்
பன்னெடும் புவன வாழ்க்கைப் பயிர்தழைத் திடநீர் வார்த்தான். ()

முழங்கின முரசு பேரி முழங்கின துடித டாரி
முழங்கின சுருதி வேத முழங்கின பணில நாத
முழங்கின முனிவ ராசி முழங்கின நடன கீத
முழங்கின குரவை யோனச முழங்கின திசைக டோறும். (கஙஎ)

ஆடினர் பவுரி மேன்மே லார்த்தனர் சிரமேற் செங்கை
சூடின ரனந்தா னந்தத் துறைபடிந் தாடி யாடிப்
பாடினர் பரமகீதம் பரவின ரழியா வின்பந்
தேடின ரகில நாதன் திருமணங் கண்டோ செல்லாம். (கஙஅ)

தாமரை யுழவன் வேதச் சடங்கெனுந் திரளோர் பூட்டி
யோமநன் னிலஞ்செய் யாக வுயர்திர வியங்கள் வித்திக்
காமரு தேனு நெய்யாங் கமழ்புனல் வார்ப்ப வார்ப்ப
மாமகப் பயிராஞ் செந்தீ வலஞ்சுழித் தெழுந்த தன்றே. (கஙகூ)

குணின்முர சியம்ப வொற்றை வலம்புரி குளிற வாணி
துணைவனே சடங்கு செய்யச் சுருதிமங் கலநாண் சாத்தி
யிணையிலி முக்க ணெம்மா னிமையமான் மலர்க்கை பற்றி
மணநிறை கோலங் காட்டி வானவர் வாழ்த்த நின்றார். (கசஐ)

பிலத்தறை வேந்த ரோரா யிரப்பெருந் தீப மேந்த
மலர்த்திரு மகள்கொண் டாட வாணிமங் களங்கள் பாடக்
குலக்கிரி மகள்பின் னேகக் கொழுந்தழல் வலங்கொண் டேகி
நலத்தகு பொரிக டீவி நயம்பெறு வேள்வி யாற்றி. (கசக)

செப்பொடு பணைத்த கொங்கை திருப்புயக் காணுந் தோறுங்
கொப்பொடும் பொருவாட் கண்ணாள் குலத்தொடு பணைப்புக் காட்டக்
கைப்பிடித் தருளுங் கையாற் கால்பிடித் தம்மி சேர்த்தி
மெய்ப்புகழ் வசிட்டன் றேவி விண்ணிடைப் பரவக் காட்டி. (கசஉ)

மருமலர் விதான வேள்வி மண்டபங் கடந்துள் போகித்
திருமண வரையின் மேவித் தேவியுந் தாமு மாக

வருண்மணக் கோலக் காட்சி யருளிவீற் றிருந்தார் மன்னே
கருதுவார் கருதும் வண்ணங் காட்சிதந் தருளும் வள்ளல். (கசஈ)

வருக்கையின சுளையும் பாலும் வாழைமென் கனியும் பாகு
மருத்திமாம் பழமுந் தேனு மமிழ்தெனத் திருத்தி யன்பாற்
பருப்பதத் திறைவன் செம்பொற் பாசனத் தமைப்ப நாதர்
திருக்கைதொட் டுவந்தே தா மென்றூர் செகமெலா நிறைந்த தம்மா.(கசச)

வாசனைச் சுகந்தம் பன்னீர் மணங்கெழு தெய்வச் சாந்த
மீசனெம் பெருமான் முன்ன ரியற்றின ணுவப்பப் பின்னர்ப்
பாசன நிமல சேடம் பரிசனத் தவர்க ளேந்தத்
தேசன தருளா லுய்த்தான் மிருமணக் குழுவுக் கெல்லாம். (கஉடு)

நிமலர்பாற் கழித்த சேட நின்மல வுணவைத் தேவ
ரமரர்கோன் முனிவர் பூத ருருத்திர ரயன்மா லாதி
யிமவரைக் கிறைவன் மேனே யேனைய சுற்றத் தாருந்
திமிலழற் றருந்திச் சென்னி தெளித்தனர் சலித்தார் மன்னே. (கசசூ)

சொல்லற நின்றூர் வீறுந் துறவறத் திருந்தார் பேறு
மில்லறம் புரிவார் தம்பா லியைவதா லிதுவே யார்க்கு
நல்லற மெனவே வானு ஞாலமுந் தெளியக் காட்டி
மெல்லற லனைய கூந்தன் மணந்துவீற் றிருந்தா னெங்கோன். (கசஎ)

மாமனூர் பரவத் தெய்வ மலையாட்டி மகிழ வைகிச்
சோமனூர் புனைந்த வேணித் துங்கனு ரமசர் வேண்டக்
காமனு சாவி மீட்டுக் கவுரியுந் தாமு மாகப்
பூமனு சணனும் போற்றக் கயிலையம் பொருப்பிற் போந்தார். (கசஅ)

திருப்பொலி மழுவா ளங்கைச் சிவபிரான் கயிலை மேவி
மருப்பொலி குழலுந் தாமு மடங்கலா சனத்து வைகி
யுருத்திர ரயன்மா லாதி யும்பர்மா முனிவர்க் கெல்லாம்
விருப்பொடு சிறப்பு நல்கி விடைகொடுத் தருளப் போந்தார். (கசகூ)

கயிலைமால் வரையின் மேய கண்ணுதற் கருணை மேகஞ்
சயிலமின் னெருபான் மேவித் தண்ணளி பொழிந்த லாலே

பயில்வன வூர்வ நிற்ப பறப்பன நடப்ப வாதி
யுயிரெலாம் பயிரா யீரே ழுலகெலாந் தழைத்த மாதோ. (கரிo)

மவுனநாண் மவுன மூற்றூர் மடந்தையை மணந்த ஞான்றே
பவனமேல் விண்மேன் மண்மேற் பரந்தபா தலமேன் மற்றைப்
புவனமே லுள்ளோ ரெல்லாம் புனைபா கங்கள் பெற்றூர்
சிவனது செயலே யல்லாற் செயலுண்டோ வுலகுக ளெல்லாம். (கரிக)

சூரிணு லலக்க ணைத்தித் துயர்பெரி தாற்று மாகி
மேருவின் மறைந்து லைகும் விரிஞ்சன்மான் முதலாம் விண்ணோர்
காரியல் கண்டத் தண்ணல் கபிலையின் முறையிட் டார்க்கு
நேரிழை யொருபால் வைகு நின்மலன் கருணை கூர்ந்து. (கரிஉ)

முந்திரா சியமு மாக மூவிரு முகமாய்த் தோன்றிச்
செந்தழற் பொறிக ளாறு தந்தனர் தேவ ருய்ய
வந்தமாப் பொறியைக் காலு மங்கியுங் கங்கை சேர்ப்ப
வுந்துவா னதிகொண் டேகிச் சரவணத் துய்த்த தன்றே. (கரிங)

இமயமேற் சரவணப்பூந் தடத்தினி லெய்தி வாசக்
கமலமேற் பொறிக ளாறுங் கண்ணுத லருளி னாலே
யமர்தரு குழவி யாறு யாறுமீன் முலைப்பா லுண்டு
தமராநீ ருலகும் வாணுந் தழைத்திட வளருங் காலை. (கரிச)

எந்தையா ருடன்பூ வாவி யெய்தினு ளிமயச் செல்வி
மைந்தரென் றெடுப்ப வாறு வடிவமும் படிவ மொன்று
யந்தமார் முகங்க ளாறு யம்பிகை முலைப்பா லுண்டு
கந்தவே ளெனப்பேர் கொண்டு கயிலையின் வளர்ந்தான் மன்னோ.(கரிஞி)

அன்னவ னண்ட கூட மலைத்தெழு தசர்மேற் ருவி
நன்னவ வீரர்சூழ மேடமேன் ஞாயி றென்னப்
பொன்னமர் பொருப்பும் பொன்னுட் டிறைவனும் புத்தேள் யாரும்
வெந்திடக் கதிந டாத்தி விதிசிறை யமைத்து மாற்றி. (கரிசு)

ழிறைபுரி கொடுஞ்சூ ரிட்ட விண்ணவர் சிறையை மீட்பான்
முறையிடு மகவா னதி முதல்வர்பா லிரங்கி முக்கட்

கறைமிடற் றண்ண லேவக் கண்களா யிரத்தோ னென
சிறைமயி லூர்ந்து செந்தீச் செல்வனுஞ் சேவ லேந்தி. (கருள)

உருத்திரர் கொடுத்த தானே பதினொரு கரத்து மோங்க
வருத்தியா லகில நாத னருளும்வே லொருகை தாங்கிக்
கிருத்திமத் தானே வெள்ளங் கிளர்தரத் துணைவர் சூழ
மருத்துவர் முதலோர் நோய்க்கு மருத்துவ னெனமே போந்து.(கருஅ)

வன்கடல் சுவற்றிக் குன்ற மெறிந்துவல் லசுரர் சேனைத்
தென்கட லனைத்துஞ் செவ்வேல் வடவனற் கீந்து சூர
நன்கடல் புரிந்து வீழ்த்து நனிகட வுளரை மீட்டுப்
பின்கடன் மிசையோர் பானுப் பிறையுட னுதித்தா லென்ன. (கருக)

மரகதக் கலாப துங்க மணியணி விழிம யூரக்
குரகத முகைத்து வெண்பாற் குக்குடத் துவச மேந்திச்
சுரர்குழாத் தேகிச் செந்தூர் துறையெழீ இத் திரிகூ டத்துத்
தரணிபீ டத்து நீங்காத் தந்தையார் பாதம் போற்றி. (ககூ)

புரந்தரன் மகளே வெற்பின் புள்ளிமான் மகளே வேட்டுப்
பரங்கிரி தனியன் மேவிப் பரவுகுன் றிடந்தோ ருடி
வரங்கெழு கயிலே நண்ணிக் கந்தவெற் புறைதன் மான
வரன்றிரி கூடம் போற்றி யிலஞ்சியி லமர்ந்தா னேயன். (ககக)

தேவர்தந் தேவர் தேவன் றிருமணப் பொலிவீ தென்று
தாபதர்க் குணர்த்தப் பின்னுந் தமிழ்முனி தென்பாற் சென்று
மேவரும் புதுமை யாவுந் தொகையுற விளம்பா நின்ரு
யாவரின் விரிவா யெங்கட் கருளென வறைவான் சூதன். (ககூஉ)

இரண்டாவது திருமணச் சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம் உகச.

மூன்றாவது திருமால் சிவபிரானை சருக்கம்.

ஐந்நூற் றிரட்டியுட னிருநா லண்ட மாசுசெயுஞ் சூர்மாய்ப்ப
வடல்வேலேந்திச், செந்தின்மா நகரில்வரு குமர வேட்குச் செங்கண்மா
லயன்றேவர் சபையி னூடே, விந்தைவான் சுரர்குருவாய் புதைத்துப்

போற்றி விண்ணப்பஞ் செய்ததெனத் திருக்குற் றாலத், தென்றைமால் வடிவுசிவ வடிவ மாக விருந்தருளு மகிமையெடுத் திசைப்ப தானன்.()

கற்றாரும் பலகலைநூற் கவிவல் லாருங் கதிபுகன்முத் தமிழுடையீர் கயிலைச் சாரன், முற்றாலி னுயர்ந்தகுறும் பலவின் மேவு முதலைப்போ லுயர்கருணை முதலு மாதிக், குற்றாலம் போலுயர்ந்த தலமுஞ் சைவக் குறுமுனிபோன் மாதவனுங் திரிகூ டத்து, வற்றாத வடவருவி நிகர்க் குந் தெய்வ வரைநதியுந் திரிபுவன வரையி லுண்டோ. (உ)

மூவுலகும் பணிவரைமேன் மொய்த்த தாலே முதியதிசை தெற் குயர்ந்து வடபாற் சுழ்ந்த, பூவுலகின் பெருங்கோட்டங் தவிர்க்க வேண்டிப் புரந்தரன்மா லயன்முதலாம் வானோர் சங்கம், யாவுமெதிர் நிற்கவரீ போதா யென்ன வெம்பிரான் பிறைமவுலித் தம்பி ரானுந், தேவர்பி ரான் றிருவாக்கா லருளிச் செய்தான் சிறியதொரு குறுமுனிவன் பெருமை யம்மா. (ஈ)

விரிகூட விரித்ததமிழ் முனிக்கு நாதன் மிக்கபுடார்ச் சுனபுரத்து மாலா மெம்மைப், புரிகூட முடித்த சடைப் பரம னுக்கிப் பூசைசெய்து வதுவைவரடங் காண்பா யென்ன, வரிகூட வயன்றேடிக் காணு ணுதை வண்ணலார் திருவாக்கா லருளிச் செய்த, திரிகூட வரைநோக்கிச் சிந்தை கூடச் செய்தவமுங் கைகூடச் செல்லு கின்றான். (ச)

வேறு.

வரதனரு ளாலிமய மலைகடந்து கலைகடந்த மலைய யோகி
பரத வுறை கருமகண்ட மொன்பதுபா கத்திலெண்மர் பாக நீக்கி [ங்
விரதநெறிக் குமரிகண்ட மாயிரம்யோ சனைக்குள்வந்து விசையத் தண்ட
காதலத்து மணிவிளக்காக் கவுஞ்சவரை யிருட்படலங் கடந்து போகி.()

எந்தைகும ரப்பெருமா னேவுநெடும் படைவேலா லிமைப்பி னீருச்
சிந்திடுதி யெனச்சாபம் வரைக்கமைத்துக் குடுமிதொறுந்தெய்வச்சாபக்
கந்தரஞ்சேர் கேதாரம் வரையணுகிச் சிவபெருமான் கழல்கள் போற்றி
மைந்தனுந்தன் றேவியும்வாழ் விதர்ப்பநா டணைந்துவளார்காசி மன்னி.

மேருவுடன் பணைப்பாகி யாழ்முனிவன் புணர்ப்பதனால் விந்தஞ் சோம, சூரியரை மடித்துலகி னெறிதடுத்துக் குறுமுனியுந் துன்னு மீதாங்கி, நேரியர்க்கும் பூரியர்க்கு மூன்றிரண்டொன் றெனத்தீதரு நெறியுந் தீர்த்தூச், சீரியரல் லார்க்குவந்த செல்வம்போ லிறுமாந்து திமிர்த்த தன்றே. (எ)

கரவிந்த வரைவளர்ந்த தெய்வவளமீவா வவ்வளவுங் கையை நீட்டி யரவிந்த மசலமிசைக் கவித்ததெனக் குடிபற்றி யவனி தாழ்ப்பத் தரவிந்த ருறைமனத்தா யுய்வதரு ளென்று சென்னி தாழ்த்த தம்மா வரவிந்த முறையெனமே லவர்முன்னே யறிவர்வந்தா லறிவர் கீழோர்.

செம்புவரை தனிலேகி வெள்ளிவரைக் கிவ்வழிநான் செல்லுங் காறும், வெம்புவரைக் குடிபோகத் திவ்வாறு கிடத்தியென விளம்பி யாதிச், சம்புவரை நாண்டுகிலாஞ் சாதிமிரு காதிகள்சஞ் சரிக்குங் கான்போய், நம்புவரைச் சலம்வருத்தும் வில்வலன்வா தாவிவன நண்ணி னனால். (கூ)

உருத்திரா வணத்தனக்கு வருவதுணர் தான்முருவ துணர்ந்து மேனாள், விருத்திரா சுரனெனுநற் மீடலோனை முடிப்பதற்கா வேலை யுண்ட, குருத்திரா விடமுனியை வெல்லவிது தருணமெனக் குறிப்பி னீனர்ந்து, கருத்திரா வணமிருண்ட வில்வலன்மெய்த் தவவேடங் கரவிற் பூண்டான். (கo)

குறுமுனிமுன் போய்விருந்து விளம்பியொரு சாலையுய்த்துக் குறைதீ ரன்ன, மறுமுனிதன் மெலித்தமைத்துக் கருணைவாதா விதனை மறிசெய் தாக்கி, யறுமுனிவ விருப்பகன்ற னுண்டதற்பி னையன்வரத்தா லொருகாற் கூவக், கறுமுனிமுன் கறியாணன் மறியாகி முனியுதரங் கலக்கா நின்றான். (கக)

அன்னவன்வஞ் சனையோர்ந்து பரமன்வரத் தான்முனிவ னகங்கை யாலே, தன்னகடு கைவரலுந் தலைவனுண்ட காளமெனச் சமித்தான் பின்னே, முன்னவன்வெஞ் செருப்பயில முன்னுதலுந் தருப்பையினன் முடித்து விட்டித், தன்னுபுனற் சோதியிற் படிந்தாடி மல்லிகார்ச் சுனமும் போற்றி. (கஉ)

ஆனை துங்க பத்திரிகன் னதிபடிந்து காஞ்சிக ரருணை போற்றி
ஞான துங்கர் முத்காறு திருமுதுகுன் றமும்பாவி நயப்பா லேகும்
பீனகும்ப சபபவனை ஸ்வலன்வா தாவிகொடும் பிரமச் சாயை [ல.
சானமெங்குந் தொடர்ந்துதொடர்ந்தலத்தா லாறலைக்குங்கள்வர்போ

அங்கிருந்து மறைச்சிறவ ரிருவர்போ ஓருவெடுக்கு மடுக்கு நீங்கு, மெங்கிருந்து மிகல்விளைக்கும் பழிதுறிக்கும் வழிமறிக்கு மிவைக டீர்ப்பான், கொங்கிருந்து சிவபரனை குறுமுனிபூ சனைபுரிந் தான் சூலிச வேந்தன், பொங்கிருந்தண் காவிரிக்காப் புகலிதனிற் கயமுகனைப் பூசை செய்வான். (கச)

வேறு.

ஆவினி லைந்து பலோதக மைந்தோ டைவகைத் திரவிய மைவகை யமிர்த, நாவி மதங்கமிழ் சாந்தமு மாட்பு நற்கலை பூண்மலர் மாலை யணிந்து, தூவிய பாவித பாயச மன்னஞ் சுவைதரு மோதகம் வடையவல் கன்னன், மேவிய பண்ணிய மூப்பழ மப்ப மிக்கநி வேதன மொக்கவ மைத்து. (கஙி)

தூபமு டன்பல தீப மியற்றிச் சோதி தரும்படி மக்கல மேந்தி, மாபல சத்திர சாமர மேந்தி மறைபயி லாயிர நாமமு மோதித் தாபன மந்திர வேமம மியற்றிச் சயசய சயவென வானவர் வாழ்த்தத், தீபமெ னுங்கய மாமுக வாழ்வைச் செஞ்சர ணிற்சர ணென்று பணிந்தான் (கஞ)

படலையின் மலரறு கணிபவ சரணம் பனிவரை மகள்பெறு தனிமுதல் சரண, நடமிடு பரிபுர பதயுக சரண நதிபதி நிதிபதி யதிபதி சரணங், கடன்மடை யெனவரு மதமலை சரணங் கயமுக நிசிசரன் வயவரி சரணங், குடநிகர் தடவயி றுடையவ சரணங் குணதர சிவசுத கணபதி சரணம். (கஎ)

முடியடி தெரிவரு முதியவ சரண முறைதெரி மறையவ நிறை யவ சரணம், வடிவினி லுயரிய பெரியவ சரணம் வலவையை மருவிய புயதர சரண, நெடியவன் விழிதரு நெடியவ சரண நினைபவர் பவமற நினைபவ சரண மடியவர் வினைசெட வருள்பவ சரண மாகச சிவசுத கணபதி சரணம். (கஅ)

வேறு.

எனவருச் சனைசெய் வான்முன் வைழிற்கர மைந்து நான்கு
கனவரைப் புயமும் தோன்றத ரு கரி முகத்தெங் கோமான்
தினகரோ தயம்போல் வந்தான் றேற ர்தோன் விழிக ளெல்லாம்
வனருகக் காடு போல மலர்ந்தனன் வணங்கி வீழ்ந்தான். (கசு)

பாகசா தனனே யம்பா லங்குச பாசச் செங்கை
யாகுவா கனத்தி முக்க ணைந்சரத் தானை தோக்கி
யோர்கையா னுனது பூசை தோத்திர முவந்தோம் வேண்டும்
வாகைசேர் வரங்கள் கேண்மோ வென்னலும் வணங்கி வாழ்த்தி. (உo)

பந்தன முலையாள் பாகப் பரன்றிரு ப்பள்ளித் தாம
நந்தன வனங்கள் வாடி சிந்தன தழைக்கும் வண்ணஞ்
சந்தன வனங்கள் சூழுந் தணிவரை முனிவன் கைமேல்
வந்தனள் பொன்னி யீண்டி வரப்பணித் தருள்வா யென்றான். (உக)

காண்டகை யண்டங் காக்கை யெளக்கய முகத்தோன் செல்லச்
சேண்டகை யண்டங் காக்கைத் தோகனென் றுணரான் கும்பன்
கூண்டகை நீட்டி யோச்சக் கும்பரீர் துண்டத் தாலே
யாண்டகைக் கவிழ்ப்பப் பொன்னி யருள்வழிப் பார்மேற் புக்காள். ()

புக்கபா ரிடந்து பாரப் பொருப்பினை யெடுத்து வாரிச்
சக்கரஞ் சங்க மேந்திக் கடம்பனை மருத முந்தி
லெக்கரிர்ப் புன்வாய் போழ்ந்து நெடியபே ரம்பி னூலை
மைக்கடல் கிழிக்கு ரேக வொருமால் பொருவும் பொன்னி. (உகூ)

பொன்னியைப் பிரித்த பிள்ளை பூசுரப் பிள்ளை யாகச்
சென்னியிற் செங்கை தாச்சச் சேறலு மஞ்சி னண்போ
லன்னிய ளணி நாகி யாலைக் கோறு மோடிப்
பன்னிசை முனியோ டாடல் பலபல பயின்று னையன். (உசு)

பாரின்மேற் படர்ந்து மேழு பரவைமேற் கடந்தும் பார
மேருமன் பிதித்து தாவி விண்ணின்மேற் குதித்தும் வேண்டுஞ்
சாரிமேல் விளைதா னையன் றமிழ்முனி யினைத்தா னெம்மா
வாரியன் மகிமை பார்க்கி லாதியம் பரனே வென்றான். (உகு)

குறுமுனி மெலிவு நோக்கிக் குஞ்சர முகத்தெங் கோமா
னுறுதனிப் பிறைவெண்கோடு முபயபா தமுமுக் கண்ணுஞ்
செறிதிருப் புயங்க ணுன்கு செழுமலர்க் கரமோ ரைந்து
மறுக்கணி மூடியுந் தோன்ற வருளொடுந் தோன்றி நின்றான் (உசு)

நம்பியே வித்தற்கா வந்தா னுனிதோ கொடுமை செய்தீத
னெம்பிரான் சென்னி தாக்க வெடுத்ததை யிதுவோ வென்று
பம்புதன் சென்னி செங்கீர் பறிபட நின்று தாக்குங்
குஞ்சரா முனியை நோக்கிக் கும்பமா முகத்தெங் கோமான். (உள)

மாதவ வஞ்சேல் சென்னி வருந்தநின் செங்கை தாக்கு
மீதுவந் தீயாக் கொண்டோ மிவ்வணம் புரிவார்க் கெல்லாங்
கோதிலாக் கதிகள் செல்வங் கொடுக்கின்றே நினக்கு வேண்டுங்
காதல்சேர் வரங்கள் கேண்மோ கருதின தருது மென்றான். (உஅ)

நீகமண் டலத்து நன்னீர் நிறைத்தரு ளெனலு நாதன்
மேகமண் டலத்து மூந்நீர் மிசைந்தெனத் துதிக்கை நீட்டி
மாகமண் டலத்து வாரி மானுகா விரிநீர் வாரிக்
காகமண் டலத்திற் சாய்த்த கரகமண் டலத்திற் பெய்தான். (உக)

கரகநீர்ப் பெருக்கும் பார்மேற் காவிரிப் பெருக்கு நோக்கிப்
புரகர னருளின் மிக்காம் புதல்வன்மெய் யருளென் றேத்திச்
சிரகர கம்பந் செய்து தெண்டனிட் டிறைவ னுகுக்
குரகதம் வடபாற் செல்லக் குறுமுனி தென்பாற் சென்றான். (ஈ0)

சுழியெறி தாங்கப் பொன்னித் துறைகெழு சூடந்தை யாரூர்
வழிபுரந் தீருவை யாறு வலஞ்சுழி மருதூர் மாயன்
விழிதுயி லாங்கங் காவை வெண்காடு மறைக்கா டேத்திச்
செழுமறைப் பொருளார் தொல்லைத் திலதைமா நகரம் போற்றி.(ஈக)

கருபுனற் செழுங்கா வேரிச் சங்கமத் துறைநீ ராடிக்
குரைகடற் சேது மேவிக் கொடுங்குன்றங் காணி புத்தூர்
பரமதே டகமா டானை பரங்கிரி மதுரை கெல்லைத்
திருநகர் பரவிப் போந்தான் றென்றிசை தழைக்க வந்தான். (ஈஉ)

இருஞ்சிவ லிங்க மாக்கி யிடர்தொறு மருச்சித் தேத்தி
வருந்தமிழ்ப் பொதிய மேவி வடதிசைக் கனமுந் தென்பாற்
பெருந்திசை மெலிவுந் தீர்த்தான் பிறவோம் பிணியைத் தீர்க்கு
மருந்திரு மருந்தைக் காண்பா னளிதிரி கூடஞ் சார்ந்தான். (கூக)

கவனவெங் கான நீங்கக் கடவுளர் திருக்குற் முலம்
புவனபார் குமாரி மைந்திற் புகுதலும் புனிதத் தென்றல்
சிவமணம் வீசக் கண்டு தெய்வமா முனிமுன் செப்புந்
தவமினிப் பலித்த தெனறு தடம்புயந் தடிப்பச் சென்றான். (கூச)

நூற்கடல் கடந்த மேலோ ரிவலருந் திரிகூ டத்து
மேற்கடி விடமுண் டாதி விண்டுவா யிருந்தா னென்று
காற்கட வுளரும் போற்று கன்னகர்த் திசைகள் சூழ்ந்து
பாற்கடல் கிடந்தா லென்னப் பங்கயத் தடங்கள் கண்டான். (கூடு)

அறத்துறை முனிவன் வாசி யருந்துறை யணுகுங் காலை
நிறைப்புனல் கரைமேற் முசி நெடுந்திரை சுருட்டுந் தீதாற்றம்
புறத்துறு சமையத் தீதாரைப் போகெனப் புறங்கை யோச்சி
விறற்சிவ சமையத் தீதாரை விரைவுட னழைத்தன் மாலும். (கூகூ)

செறிதடங் கரையின் மீதே செழுந்திரை கொழிக்கு முத்த
நறியபூந் திருவெண் ணீற்று நாயன்மார் வருதல் போலு
மெறிபுனற் றிரையி னூடே யெழுகயன் மறையுந் தீதாற்ற
மறுபுறச் சமையத் தீதார்கள் வயின்வயி னெளித்தன் மானும். (கூஎ)

உரவுநீர்த் துறைமண் டூக மொலிப்பது டூனியைக் கண்டே
யரவொலி பரப்புந் தொண்ட ரார்ப்பொலி நிறைத்தல் போலும்
விரவுநீ ரமுத தாரை விண்மிசைப் பொழிதன் முக்கட்
புரகரன் கருணை மாரி பொழிவது போலு மாதோ. (கூஅ)

காஞ்சிசூழ் கழனி தோறுங் கழைகள்கண் வெடித்த முத்தங்
காஞ்சிலர் வருவார் போவார் தரத்திசை கணிகை மார்போற்
பாஞ்சசாத் திரிக டம்மைப் பழித்திடு நகைபைப் போலும்
வாஞ்சைசேர் சைவர்க் கண்டு மகிழ்தரு முறுவல் போலும். (கூகூ)

மூன்றாவது திருமால் சிவபிரானை சரணம். ஈகூகூ

அரத்தநெட் டிலையாங் காவி யணிந்துநித் திலநீ றடிச்
சிரத்தினிற் கதிர்க ளாய செஞ்சடை பின்னிச் சென்னி
தரத்துற வணிந்த செந்நெல் சைவமா முனியை யீண்டு
வரத்தவம் புரிந்தீ தென்ன வணங்குமா முனிவர் போலும். (சஐ)

வருபுனற் புகலி வேந்தர் வழுதிநா யொழித்த காலை
யிருமனத் தருகர் போலு மிடைபழம் பழுத்த வாழை
விரிகனற புனலி லேபெ யென்ற நாள் விருப்பாந் சைவத்
தொருமனத் தவரே போலு மொளிறுசெம் பழக்காய்ப் பூகம். (சக)

ஊறிடு மலர்த்தே னுடி யுவந்துதா தாடுந் தும்பி
யாறிடை தடத்தி லீச னன்பராய் முழுகித் தெய்வ
நீறிடு வாரைப் போலு நிறணி தொண்டர்க் கெல்லாஞ்
சோறிடு வாரைப் போலு மகரந்தஞ் சொரியுங் கைதை. (சஉ)

புண்டரீ கத்தின் வாவிப் புடார்ச்சுன புரத்தி னெல்லை
யெண்டவ முனிவன் செல்ல வுதயவன் மறைந்த தோற்றம்
பண்டுசெய் தக்கன் வேள்விப் பயத்தினுற் சமைய பேதங்
கொண்டவர் குழாத்து நின்றான் குன்றுபுக் கொளித்தல் போலும். ()

ஒழுகுநீர்த் தடங்க டோறு மோங்குசீர்ப் பழனந் தோறுஞ்
செழுமுகை யுடைத்து நிலந் நிசைதொறு மலர்ந்த தோற்ற
மெழுபெருமை புனைவி யுண்டான் குறுமுனி யிவனென வெனனப்
பழுதிலா விறும்பூ தெய்திப் புனன்மகள் பார்த்தல் போலும். (சச)

தேம்பிய துயிலை நீக்கிச் செங்கழ நீர்க்கண் ணேக்கி
யாம்பல்வாய் மலர்ந்து வண்டால் வருகென வழைத்து நீலப்
பூம்பொடிச் சுணங்கர் தூவிப் புனிதமா முனியைக் கண்டு
கூம்பல்சேர் கமலச் செங்கை குவித்தது சிறுபுன் மாலை. (சடு)

எண்பல வுடுக்கள் வானி லெங்கணு மிமைக்குந் தோற்றந்
தண்புவி மடந்தை வாட்டந் தவிர்த்திட வந்தான் றன்னை
விண்புல மடந்தை காண்பான் விழியிரண் டமையா தென்று
கண்பல கோடி பெற்றுக் களிப்புறக் காண்டல் போலும். (சசு)

மிக்கசெஞ் சடைகள் சூடி மேனியில் வெண்ணீ றணிந்
தக்கமா முனிக்கு ஞானத் தமிழ்முனி வருதல் போல
மைக்கடல் வரைப்புக் கெல்லா மாலையி னிருள்விட் டோடச்
செக்கர்வா னுடுக்கள் சூழத் திங்கள்வந் தெழுந்த தன்றே. (சள)

ஆங்கன மமர்ந்து வைகி யந்திவந் தலைக ளாற்றி
யோங்குசீர் நீறு சாத்தி யுண்மையுஞ் செழுத்தை யுன்னிக்
கோங்கரும் பலைய கொங்கைக் கோதையோர் பாகன் றன்னைப்
பூங்கழல் வணங்கி யேத்திப் பூசனை புரிய வெண்ணி. (சஅ)

சேல்விழித் தடமாம் பாவை திரைக்கையாற் கொழித்து வீசும்
பால்வளா வாலு கத்தாற் பரிவுட னிலிங்க மாக்கி
நால்வள மலருந் தூவி நம்பனை யருச்சித் தேத்தி
வால்வளை முழங்கி யார்ப்ப வைகறை யெழுந்து போந்தான். (சக)

கூனவா ரணஞ்சூழ் வாவி குறுமுனி யகலுங் காலைக்
கானவா ரணங்கண் முல்லைக் கானிடைப் பறந்து கூவன்
மோனவா ரணத்தான் சைவ முனிவரு கின்ற னென்று
தானவா ரணத்தைக் காத்தான் சமையத்தார்க் குணர்த்தன் மானும்()

தேந்துணர் பூத்த கொன்றை திருப்பள்ளித் தாம நல்கக்
காந்தள்செங் கரத்தா னீச னருச்சனை புரியக் காதன்
மாந்தளிர் கரங்கள் கூப்ப வரிக்குயில் பல்லாண் டோதப்
போந்தளி பயில் புராணப் பொழில்பல கடந்து போனான். (ருக)

பம்பிய புனல மெல்லாம் பாவபுண் ணியங்க ளோதுங்
கும்பியுங் கொலைசெய் யாது குழகனைப் பூசை செய்யுஞ்
சம்புவும் வலஞ்செய் தேதகுஞ் சைவனன் னெறியால் வண்டிற்
தும்பியுங் கள்ளுண் ணுத சோலையிற் காலை சேர்ந்தான். (ருஉ)

திங்களா நிரண்டுஞ் சூழ்ந்துந் திங்கள்செங் கதிரு டாடாப்
பொங்கரி னிருள்க ளெல்லாம் புரையற விழுங்க வேண்டி
யங்கியு மதியு மாங்கோ ருருவுகொண் டணைந்த வென்னத்
தங்குசெஞ் சடில மேனித் தவளநீ றிலங்கப் புக்கான். (ருங)

மூன்றாவது திருமால் சிவபிரானை சரணாகதம். உாக

தவமொரு வடிவ மாகச் சதுமுகன் வரத்தால் வந்து
திவள்கலை யழுத முண்டு திரைச்கட லாச மித்த
பவர்சடை முனிவற் காகப் பண்டைமால் வடி வு நீங்கிச்
சிவவடி வுதித்த தென்னச் செங்கதி ருதித்த தன்றே. (நிச)

மாதவ ரிடங்க டோறு மறையவர் கிடைக டோறு
மோதுவார் கழகந் தோறு மும்பர்வாழ் குலங்க டோறும்
வேதமு மங்க மாறு மிருதியுஞ் சுருதி ஞான
போதமு மொருமூ வாறு புராணமும் பரந்த மாதோ. (நிந)

பெருகிய சுருதி மூலம் பேசிய கிளிக ளோர்பா
லொருபசுங் கிளிக்கோர் கிள்ளை யுபதிட முரைப்ப தோர்பா
லருமறைப் பொருள்கள் சைவ வாகம மணங்க ளோர்பாற்
சருகினை யருந்தி னோற்பார் தவமணங் கமழ்வ தோர்பால். (நிசு)

கரகமா முனியைக் கண்டு கமலமேற் பிரம னின்ற
வரமக னிவனே வென்னு மழலையங் கிள்ளை யோர்பாற்
பிரமன்மூற் கற்பத் தானே பின்னுதித் தவனே முன்னிப்
புரமுறைந் தவனே வென்னப் பூவைகள் புகலு மோர்பால். (நிள)

சந்திர பதத்தை யுன்னிச் சாந்திரா யணஞ்செய் வாரு
மந்திர பதங்க ளாதி மந்திர முருச்செய் வாரு
மந்தரத் தமயர் போக மவாவியே யறஞ்செய் வாரு
மிந்திர பதத்தை யெண்ணி யாகங்கள் புரிகின் றாரும். (நிஅ)

கொற்றவ னங்கி வாயு குபேரனீ சான ரெந்தி
மற்றவர் பதங்கள் வேண்டி வரதனை வலஞ் செய் வாருங்
கற்றவிஞ் சையர்கள் சித்தர் கருடர்கிம் புருட ராதி
நற்றவ ருலகம் வேண்டி நாண்முறை வகிக்கின் றாரும். (நிகூ)

பூதலத் தரசை வேட்டுப் புண்ணியம் புரிகின் றாரும்
பாதலத் தரசு வேண்டிப் பன்னகர் நோற்கின் றாருஞ்
சாதலும் பிறப்பும் வேண்டாச் சரியையர் கிரியை யாருங்
காதலும் வெறுப்பும் நீங்கிக் கதிவிழைந் திருக்கின் றாரும். (கூ0)

தாகமா மனித ராயுட் டசமுறை சரிப்குங் காகங்
காகமா மூறைகள் பத்துக் கழித்திடுங் கழற்கட் கூகை
கூகையின் முறைகள் பத்தா மொருவிட நாக மத்த
நாகமே யனந்தங் கண்டு ஞானமோ கிருக்கின் றாரும். (கூக)

வேண்டுவார் வேண்டிற் றெல்லாம் வேண்டுமா றுதவு மெம்மோ
ணண்டர்சென் பசப்பூங் காவி லதிசய மருத்து மோக்கா
வீண்டுமெய்த் தவஞ்செய் யாமன் மேருவி லாயச் சார்பிற்
பூண்டுமுன் சமித்த காலம் மோனைதை நினைத்து மோவான். (கூஉ)

மசமெலாம் பறவை யெல்லா மாவெலா மனித ராதி
சரமெலா மசர மெல்லா மமரராய்த் தரித்தல் கண்டான்
புரமெலாம் பரமன் மேவுஞ் சிவபுர மாகக் கண்டான்
கரமுகான் குவிக்க வாணன் கடிக்குகா ளிடிக்கு மென்றான். (கூங)

அலைகட லடக்குங் கையா னவ்வன மகன்று வெள்ளி
மலைமிசை மணத்தாற் மோர்ந்து வந்தசித் திரப்பூங் கங்கை
நிலைபெறத் திரிகூ டத்து நெற்பெற வமைத்தான் மேருச்
சிலைவலார் முடிமேற் சாத்துந் திருப்பள்ளித் தாமம் போல. (கூச)

மலைதரு நெறிகள் கண்டான் வயிரமா வுயிர்கள் யாவு
மலைதரு நெறிகள் காணன் வாளரா மூசைழயி னூடு
கலையொடு மானைச் சேர்ந்த கதனத்தம் புலியுங் கண்டான்
கலையொடு மானைச் சேர்ந்த கதனத்தம் புலியுங் கண்டான். (கூரு)

அளிவிருப் புடைய சோலை யனைத்துமே யமல மூர்த்தி
யொளியினைச் சேர்ந்தார் போல வோங்கொளி யொருமை யாலே
வெளிவிருக் கங்க ளென்றும் விண்ணவர் தருக்க ளென்றுந்
தெளிவிருக் கங்க மோர்ந்தான் றெளிவிலன் றிகைத்து நின்றான். (கூசு)

கல்லெலா மிலிங்க மாகக் கனமெலாம் புனல்க டிவ
வல்லுலாஞ் சோலை போதா லருச்சித்துக் கணிக ளாலே
யெல்லையி லமுத மேற்ற வினமணி விளக்க மேந்தச்
செல்லெலா முசை மார்க்குஞ் சிவநெறிப் பெருக்கங் கண்டான். (கூள)

மூன்றாவது திருமால் சிவபிரானை சரணம். உரை

பிரமனே யெண்ணு தாரும் பிரளய மெண்ணு வாரு
நரைதிரை யறியா தாரு நடுவினைப் பிறியா தாரும்
வரவொடு போக்கி லாரு மறப்பொடு நினைப்பி லாரு
மிரவொடு பகலி லாரு மிரவிபக செழுமென் பாரும் (சுஅ)

பிங்கலை யிடையி லோடிப் பிரிதரு பிராண வாயு
வங்கலர் சுழுனை நாடி பசைவையற் றடங்கு வாரும்
பொங்கலா மூல நாடிப் புதுவழி திறந்து மேலாய்ச்
சங்கரன் கமல பாதத் தணிகுட நண்கி ருரும். (சுக)

நனவிடை நாடு தோறு நாடாது நாடி மேலாங்
கனவிடைச் சரிக்கின் றுருங் கவலைதீர் சுழுத்தி மேவி
மனநிலை யடக்கு வாரு மனமறத் துரியம் பற்றித்
தனையுணர்ந் ததீத மேவித தலைவனைத் தேர்கின் றுரும். (எ0)

இருமைசே ரொருகோ ணத்தி லெரிதனைக் காலான் மூட்டிப்
பரிதிமண் டலத்தை முட்டிப் படிகடந் தப்பா லேறித்
துருவிமே லனந்த கோடி சுடர்கள்விட் டெறிக்குஞ் சோதி
யருநிலா மண்ட பத்தி லமுதமுண் டுறங்கு வாரும். (எக)

சித்திக ளெடும் பெற்றுச் சித்தராய்த் திரிகின் றுரும்
பத்தியான் முத்தி வேண்டிப் பரமயோ கிருக்கின் றுருஞ்
சத்திநி பாத மென்னுஞ் சதுட்டய வழிச்செல் வாரு
நித்திய காய சித்தி நிரம்பிவீற் றிருக்கின் றுரும் (எஉ)

இரும்பையுஞ் செம்பொன் னுக்கி நரைஞரை யிளைஞ ராக்கிக்
குரும்பைமா முலையா ரோடுங் குகைதொறு மி நக்கின் றுரும்
புரந்தர னளகை வேந்தன் போகமு மூவர்த்துப் பொன்னுங்
கருப்புரே ராக வெண்ணித் துறவின்பக் துய்க்கின் றுரும். (எங)

பங்கயத் தவனே யாகப் பலயுகம் பயில்கின் றுருஞ்
சங்கையே கரத்தி லேந்திச் சக்கரந் தரித்துள் ளாரு
முங்கையின் மழுவா னேந்தி யமலமுற் றுறைகின் றுருங்
கங்கையார் சிவபு ரத்தார் கயிலையார் வருகின் றுரும். (எச)

அப்படி யெண்ணி லாதா ரமர்தரு தானங் கண்டா
னிப்படி பேழுந் தாங்க விவர்களி லொருவர் போது
மைப்படிகண்ட னென்னே விரித்ததின் மகிமை யெல்லாங்
கைப்படி நெல்லி போலக் காட்டியாண் டருள வன்றே (எடு)

அம்மலே வாதி ரிகூடத்தி லத்திசய மனந்த கோடி
யெம்மனோர் தமக்குள் யாமே யெதிர்தொழப் பெற்றே னென்று
விம்மிதப் புளகம் போர்ப்ப மெய்யெலாம் விதிர்ப்பப் பொங்கிச்
செம்மன்மா முனிவன் கையுஞ் சென்னியுந் துளக்கா நின்றான். (எசு)

கானவர் புனமுந் தெய்வக்கடவுளர் வனமும் வேட
ரானவர் சீறூர் வைப்பு மருவியங் கிரியுஞ் சூழ்ந்து
தானவர் முனிவர் சித்தர் சாரத ரியக்கர் பூதர்
வானவர் கணங்க ளார்க்குஞ் வரிவளை வீதி சார்ந்தான். (எஎ)

வேறு

நற்றாலத் திருமடந்தை யணிமோலு மணிமாட மறுகு ஞானச்,
சொற்றாலத் திருமடந்தை யனையவரு வித்துறையுந் துறைசூழ் வெற்
பும், பொற்றாலத் தமரர்களுஞ் பொன்னகருஞ் பூதலத்துப் போந்தா
லன்ன, குற்றாலத் திருநகருங் கோயிலுங்கோ புரமும்வெற்றிக் கொ
டியுங் கண்டான். (எஅ)

கண்டலங்கள் களிகூரப் புண்டரிகக் கண்ணனையே போற்கா
னீட்டி, விண்டலமு மண்டலமு மளந்த சயத் தம்பமதின் விசேடங்
கண்டான், கொண்டல்கவி தண்டலையு மண்டபமும் கோயிலுங்கோ
புரமு நோக்கி, யண்டகூ டமுங்கூடத் தடுக்கியபொற் குலவரையு
மாகக் கண்டான். (எகூ)

ஒருவாயி லுண்டுமுன்னு ளமிழ்ந்தானை யுள்ளடக்கி யுலக மூன்
றுங், திருவாயி லொருநான்கா லுண்டுமிழுந் திருக்கோயிற் செல்வங்
கண்டான், கருவாயில் கடப்பவர்க்குக் காட்சியிது போதுமெனக் க
ங்கள் கூப்பி, யிருவாயும் பொன்சொரிய வேத்தினு னெழுகடல்சென்
றிறங்கும் வாயான். (அ0)

ஒருகத்தி லயனாகி யோருகத்தி லரியாகி யுடைய தேவன்
பேருகத்தி லரனாக வீற்றிருக்குந் தலமிதுவோ பிரமன் மாய

ஞருகத்து மழியாத குற்றாலத் தலஞ்சேர வயனு மெங்தை
பூருவத்தின் புண்ணியமோ யான்புரிந்த மாதவமோ புகுந்த தம்மா. ()

மருவாய மலர்மாரிச் சண்பசா டவிவளமும் வானந் தாவிக்,
குருவாய மணிகொழிக்கும் வடவருவித் திரிகூடக் குவட்டின் சீருந்
திருவாணி யுடைபிறந்த சத்திபீ டபுரஞ்சிவத்தின் செயலு மென்னு
லொருவாயிற சொல்லுவதோ மறைகளா யிரம்வாயா லுரைக்கற் டாற்றோ. (அஉ)

மேருவரை யகந்தனிலும் வெள்ளிவரைப் புறந்தனிலும் விடை
யெங் கோமான், பாருலகிற் பலகோடி தலமகிமை மறைநூலிற் பயிலுந்
தோறுங், காருலவுந் திரிகூடக் குறமுலைத் தனிலெனக்குக் கருத்தி
லாசை, தாருலவு மதிச்சடையா ரறிந்தன்றே குறித்தவரந் தந்தா
ரிந்நாள் (அஊ)

உலம்பொருதோள் வானவர்க்கா வுயர்தருதென் றிசைபுகுவேற்
கூழி தோறுஞ், சிலம்பலம்ப நடம்புரிவார் குற்றாலங் குளிருறையிற்
சிதட னர்க்கு, வலம்புரியின் மணிகிடைத்த வாறுகிடைக் கதுதமி
யன் வறிஞ னகி, யிலம்புகுந்து பலியெடுப்பா னெய்துதிர வியம்
போலு மெய்தி னேனால். (அச)

மாலோக முதலாகச் சுவலோகந் தவலோக மற்றும் வேண்டே
னாலோகந் தவிர்த்த பிரான் சிவலோகந் தனக்குமினி யாசை பூணேன்
பூலோக கயிலாயங் குற்றாலங் கிடைத்ததினிப் போது மீதே
சாலோக சமீப சாரூப முதலாய்மேற் சாரும் வீடும். (அஎ)

என்றுமனங் களிப்பேற விழிவழியா னந்தவெள்ள மேற மேருக்
குன்றுபோற் புயந்தடிப்ப விடை ப்புளகம் போர்ப்பவுரை குளற வாங்கு
நின்றுபர வசமாகி முக்கணு ரமுதில்வைத்த நினைவி னாலே [தான்.
மன்றின்மா மறையோரை மதமடக்கும் வினையமெலா மறந்து போந்

நிலைகிளர்ந்த கோபுரங்கள் பலசிகர மெனநிரைத்து நெடியமேரு,
மலைகிளர்ந்த தெனக்கிளர்ந்த வலம்புரிச்சங் கணிக்கோயில் வருங்
கால் வேதக், கலைசடந்த பெரியதமிழ்க் குறுமுனியை வடதிசையிற்

யிற் கடைகாப் பாள, ரிலகிடந்த சூலத்தா னடியார்க்குத் தடையென வந் தெதிர்த்தார் மன்னோ. (அள)

துன்னுகடை காப்பவரோ மறையவரோ தடுத்தெதனைச் சொல்லா மூன்னர், பன்னுமறை வேதியரே பரந்துதிப் பதுகாக்கிப் பரிவி லீர்காள், பின்னுமதிச் சடையார்க்கும் பெருந்திகிரிப் படையார்க்கும் பேதம் யாதோ, மன்னுறுபத் தவதாசத் ததக்கிய நிக்கிரக மறந்தீர் கொல்லோ. (அஅ)

களபமெதிர் காத்தபிரான் கண்ணிடந்து சாத்தியகாட் கயிலை யாளி யளவறுசீர்ச் சலந்தரனை யடர்த்தபடை கொடுத்தவரு ளறிந்தி லீரோ தளவநிகர் குறுமுறுவல் விருந்தைமயற் பிணிநீங்கத் தம்பி ராட்டி துளவகறும் பச்சிலைமா மருந்தளித்து மாற்றியதுந் தோற்றி டாதோ.()

பாரோடும் விண்ணோர்கள் பரந்தோடப் புரந்தரனார் பதிவிட் டோடத் தேரோடுங் கதிரோட மதியோட விதியோடத் திருமான் மேனி [டா காரோடத் தொடர்ந்தோடுங் கடல்விடத்தைப் பரமனுண்டு காவா விட்ட லாரோடு நீரிருப்பி செங்கோடி யுயிர்பிழைப்பி ரறிவி லீர்காள். (கo)

ஒன்றுபல னூலுணர்ந்து முணர்விலீ ருமக்குவித் துணர்த்தி னுலு மென்றுமுண ரீருமது நேமியா னறிவனெங்க ளிறைவன் சீர்த்தி யன்றியுட லுயிர்போல மாலுமீ சனுமிருப்ப தறியீ ரிண்டு மன்றுளா ரடியரையோ தடுக்கின்றீர் மாயனையே மறுக்கின் றீரால். ()

கோதமன்கண் ணுவன்பிருகு தூருவாசன் புரந்தரற்குக் குலிச மீந்த மாதவனே முதலோர்கள் சாபதத்தாற் பகுத்துணரீர் மடவீ ரென்று போதமிலா மறையவர்கள் கடைதடுப்பப் புறம்போனன் புவன மூன்றி லாதிபரா மமரொரு தட்டுநிற்பத் தானெருதட் டமைய நிற்பான்.()

ஆக்குதவ நிட்டைகளில் வலியதோ யெனினுமர னடியார் தம்மை நீக்குமவர் தமைமுழுது நீக்குவனெண் பதுகருதி நீங்கிப் போந்தான் காக்கரிய வைம்பொறிகாற் காணமுந்தன் வசத்தடக்கிக் காக்கு மேலோ • னூக்கமுடை யவனெடுக்கந் தாக்குதகர் பின்வாங்கு மொடுக்கம் போல.()

மூன்றாவது திருமால் சிவபிரானை சருக்கம். உரை

குத்திரமாம் பரசனையக் குறும்பெறிந்து சிவசனையக் கொளு
கொம்பாகிச், சததிவடி மேல்படித்த சரவணம்பவனிருக்குந் தலம்வி
ளவிச், சிததிரகங் காந்தியா முகதரவ நினிகமலத் தரைக்கை காட்ட,
நத்திரைந்து மணிகொழிபரும் பொன்னிலஞ்சித் தென்னிலஞ்சி நகர்
மேற் செலவான் (கூச)

மல்லிகையும் பித்திகையு மாதவியுந் தாதகியு மகிழு மாவுங்,
குல்லைசளு மூல்லைகளும் பாதிரியுந் தாதிரியுங் குரவுங் கோங்கும்,
வில்லுவமூஞ் சந்தனமும் புடைசெறிந்த தனவனங்கள் விபுலந்தோறும்,
பல்லவமென் கரங்கூப்பித் தொண்டர்போன் மலர்சொரிசெண் பகப்
பூங் காவில். (கூரு)

வச்சிரத்தின் காணிபித்து மாகதத்தின் கழுத்துவைத்து மடன்
முத் தின்று, நிச்சவயி டியமும் புருடரா கமும்பூத்து நீலங்காய்த்து,
முச்சிமிசைக் கோமேதம் விளைந்துபவ ளம்பழுத்து முழுத்த பூகம்,
பச்சைபணி வேய்ந்ததெனப் பாசடையால் வெளிமேய்ந்த பந்த
ருடை. (கூசு)

சுற்றுற்றின் வரிக்கயல்கள் சோலைதொறுங் குதிபாயத் துமிந்து வீழு
முற்றுற்றின் கனிபுருகக் கடலுள்சரம் பாயசுரர் முடிகள் காட்ட
மற்றுற்றி னிரிந்தோதகும் பவளவாப்த் தூவியனம் வன்சூ ரிட்ட
பற்றுற்றுஞ் சிறைவிடிப்ப வாலுற்றி னமர்குழாம் படர்தல் காட்ட. ()

மீனவா ளைப்பகடு வெடிதாவப் புடைபோழ்ந்து வீழ்மாங் கொம்பு
தானவா ரணத்திளைய நம்பிமேல் சூர்மாவைத் தடிதல் காட்டக்
கானவா ரணமுமிழிற காமியுங் கலந்துவருங் காட்சி யாட்சி
மானகே தனமொருபா லேனவா கனமொருபால் வருதல் காட்ட. ()

மந்தமா ருதந்தவழ்கது வழிகாட்ட வுபசரித்து வருகென் பார்
போற், சந்தவிசை குயில்காட்டக் கிள்ளைகளா றெழுத்தோதிச் சமை
யங் காட்டச், செந்தளிர்கள் கைகாட்ட மந்தார மலர் பொதுளித்

நீபங் காட்டக், கந்தவே ளிடமிதுவென் றுறுபாய் திரைக்கயல்கண் காட்டச் சென்றான் (கூகூ)

விண்படர்சண் பகச்சோலை விண்கிழிப்ப விண்ணிழிவி மானம் மோந்து, வண்புவனத் திருந்தன்ன சிகரசின கரத்துறையும வாணர் தேவைத், திண்டோடிவா ணமுயர்த்த சேவகனைக் குறமடந்தை தெய்வ யானைப், பெண்கொடியா மிருநிதிக்கு நடுவளர்சிந் தாமணி போற் பிரங்கு வானை. (கoo)

தானவர்கு லாந்தகனைச் சைவநெறி வைதிகத்தின் றாய்போல் வானை, வானவர்கற் பகக்காவை வானரச மகுட சிகாமணியை மானக், கானவர்கள் சிறுகுடிச்சம் பந்தனைக்கந் தவேதக் கனியை மூக் கண், ஞானமால் வரைத்தோன்று ஞானவா ரியைக்கருணை ஞான வாழ்வை. (கoக)

பன்னிரண்டு பெருங்கதிரு மொருங்குதிக்கு முதயபரப் பதங்கள் போலத், தன்னிரண்டு பொற்குழைமேமற குண்டலங்கள் தூலவுதடம் புயத்தி னனைப், பொன்னிலங்கு சிமையவட பூதரத்தி லருவிய ன்ன புரிநூ லானைத், தென்னிலஞ்சிப் பெருமானைச் சகலகலைக் கொருபெருந்தே சிகனைக் கண்டான். (கoஉ)

வாகைவேல் கணைகுலிச மங்கு சங்கே தனமபயம் வலங்கோ தண்ட, மேகமா மணிமழுத்தண் டிலங்கியவங் கியம்வரத மிடப்பா லாக, யோகமா மலர்க்கரங்க ளீராறு மவுலிகளோ ராறுந் தேன்றத், தோகையா மணிவரைமேற் பரிதிநிகர் பரஞ்சுடரைத்- தொழுது வீழ்ந்தான். (கoங)

விண்குளிர்செய் மதிமுகங்க ளோராறுங் கருணைபொழி விழியீ ராறும், பண்குளிர்மா மறைபழுத்த கனிவாயு பரிபுரச்செம் பதுமத் தாளுங், கண்குளிரக் கண்டுகளி வாய்குளிர வாழ்த்திமலர்க் கரங்கள் கூப்பி, யெண்குளிரத் தழிழ்முனிவ னிதயமெலாங் குளிரமகிழ்ந் தேத்து கின்றான். (கoச)

வேலைநெடுங் கடல்குடித்து வீரனெடுங் குன்றிடித்த வேலி னானை, காலைவரு செங்கதிரோ மாலைமதி யேகயிலைக் கடவுள் வாழ்வை,

வாலசவுர் தரிகவுரி திருவபிறு வாய்த்தமுழு மணியே யென்பாற்,
பாலையுர்தே னையுமதுரப் பாகையும்போன் மறைப்பொருளைப் பாலித்
தாமே ன. (கஅரு)

விஞ்சையர்க்கு விஞ்சைபொழி மேகமே யவுணவிருள் விடியக் கூவுஞ்
செஞ்சேவற் கொடியுயர்த்த சேவகனே தெய்வமடப் பிடியோ டாடுங்
குஞ்சரமே வள்ளிபடர் குன்றமே சூரர்பெருங் குலத்தை மாய்ப்ப
வஞ்சமுக மையாதென் னூறுமுக மாகவெழுந் தருளி னாயே ன. (கஅசு)

வேறு.

செங்கைவே லுழவா போற்றி தேவர்தந் தலைவா போற்றி
கங்கையாள் புதல்வா போற்றி கார்த்திகை சிறுவா போற்றி
பங்கயத் தடஞ்சூழ் செம்பொற் பணிமதி லிலஞ்சி மூதூர்க்
கொங்கலர் கூடப்ப மாலைக் குமரதே சிகனே போற்றி. (கஅள)

போற்றியென் றிறைஞ்சி ரோமம் பொடிப்பமெய் துடிப்ப மேனி
மாற்றிலாப் புளகம் போர்ப்ப வாய்தழு தழுப்பப் பாடல்
சாற்றிநின் றேத்து ஞானத் தமிழ்க்குறு முனியை நோக்கி
யேற்றமாங் கருணை கூர்ந்தா னிலஞ்சிவாழ் குமர மூர்த்தி. (கஅஅ)

துதிநல முவந்தோ மிந்தத் தோத்திரம் பயில்வோர்க் கென்றுங்
கதிநலப் பொருள்பே ரின்பங் கருதின வருளிச் செய்வோ
மதிவலோய் நினக்கு வேண்டும் வரமினிக் கேண்மோ வென்னப்
பொதியவிழ் கடப்ப மாலைப் புங்கவ னருளக் கும்பன். (கஅக)

வேறு.

உடல்பொரு ளாவிகட் குடைய தேசிகக்
கடவுளே கண்ணுதன் மணஞ்செய் காட்சியு
நடநவில் காட்சியு நயந்து காணுநான்
வடவரை மிசைத்தவம் வருந்தி யாற்றினேன். (கஉ0)

ஆற்றுறு தவத்தினு லகில மீன்றருள்
கோற்றொடி பெருமணக் குமாரத்தி லேகினேன்
போற்றுமூன் புவிமகள் பொருமை யாலெனை
யேற்றுடைப் பரமர்தென் றிசையி லேவினார். (கஉக)

ஏவிய காலையி லிறைவர் நன்னகர்
மேவிய மாயூன விமல னுக்குபு
பூவினற் பூசனை புரிந்து மாமணச்
சேவையு நடனமுந் தெரிசிப் பாயென்றார். (கசஉ)

அன்னவா றுலயத் தடையுங் காலையிற்
சன்னிதி மறையவர் தடைசெய் தார்த்தனர்
நின்மலன் றிருவரு ளஞ்சி நீங்கினே
னின்னதற் குறுதிநீ யருளென் றேத்தினன். (ககங)

வேறு.

தஞ்சமென மாமுனி தயங்கிமொழி போதி
லஞ்சலிது கேண்மதி யமைந்தவுப தேசம்
வஞ்சமறை யோரையவர் வஞ்சவுரு வாலே
செஞ்சமுற வேறல்செய மென்றமரர் தேவன். (ககச)

கூறுமவர் கோலமொடு கோயிலிடை யேகி
வீறுதமி ழாலரியை வேதமனு வாலே
யாறுபுனை வேணியர னுதல்புரி பூசை
யேறுமகு டாகம மெனுவருள்செய் தானால். (ககஞ)

அத்தகை யயிற்கடவு ளற்புத முரைப்ப
வித்தக முனித்தலிவன் மெய்ப்புள கமுற்று
முத்தினை யருச்சனைசெய் முற்கலை யனைத்து
முத்தம வெனக்கரு ளெனத்தொழு துரைத்தான். (ககஙு)

தீதறு முனிக்குயர் சிவாகம மனைத்து
மோதுகலை மற்றுமுப தேசமுணர் வித்தா
னுதிபரன் வைத்தருளு மப்பொருளை முன்னுண்
மாதுமை கையிற்குழவி யாயுணரும் வள்ளல். (ககள)

ஒத்தவயன் மாலுமுண ராதவுப தேச
மத்தன் முரு கேசனரு பூதியொடு பெற்றான்
மத்தமலை யாசல மகாமுனிவ னம்மா
மெய்த்தவ மலாலுலகின் மிக்கபொரு ளுண்டோ. (ககஅ)

காதனது பூதிகலை ஞானநிறை வேறி
மாதவ புராதன மகாமலைய யோகி
யாதியுப தேசகுரு வானபரு கேசன்
போதனைய தாடொழுது பூசனைசெய் வாளல். (ககக)

வேறு.

ஐவகையாஞ் சுத்திமுறை கந்ததயி லங்கவிய மமுதைந் தாட்டி
நெய்பொழிந்து தயிர்தேன்பால்கன்னல்கனிச் சாரமிள நீர்தண் சாந்த
மெய்வளர்மந் திரகலச முதலாய வபிடேகம் விதியாற் செய்து
கைவருமந் திரபுட்ப மந்தான நிறைவேற்றிக் கலைகள் சாத்தி. (கஉ0)

பொருத்துபரி நூல்புனைந்து மான்மதங்குங் குமங்கலவைபுழுகுசாத்தித்
திருத்துமணிப் பூணணிந்து தார்சூட்டிச் சுத்தான்னஞ் சிறப்பவூட்டிக்
கருப்புரதீ பங்கொடுத்துப் பண்ணியங்கண் முக்கனிகள் கருணைதீம்பால்
வருக்கவகை யமுதேற்றிச் சோடசத்தாற் பணிமாறி மலர்க டூவி.(கஉக)

வேறு.

எந்தாய் போற்றி பரங்கிரியி லிறைவா போற்றி செந்தூர்வாழ்
செந்தா போற்றி பழனிமலைத் தேவே போற்றி தேவேசன்
மைந்தா போற்றி யோகத்தில் வாழ்வே போற்றி சோலைமலைக்
கந்தா போற்றி திருவிலஞ்சிக் கடவுள் போற்றியெனத் தொழுதான்.()

தொழுது வணங்கித் துதித்துருகுஞ் சுருதித் தமிழ்மா முனிக்கிரங்கி
முழுதுங் கருத்து நினைத்தவெலா முடிக்கும் படிக்குவரங் கொடுத்தா
னிழுதுங் குடருந் தசைநிணமு மிறைஞ்சா வவுண ருடல்குடைந்து
கழுதும் பருந்தும் விருந்தருந்தக் கைவேலுயர்ந்த குகப்பெருமான்.(கஉங)

குருவாங் குகவே ளருள்பெற்றுக் கும்பழனியன் றிரவிலொரு
திருவா லுகத்தாற் சிவபூசை செய்து மறுநாட் சிறுகாலை
யொருவா லுகத்தாற் பூசனைசெய் துபய வடிவு மொன்றுக்கி
யிருவா லுகரா யகனெனவே யியற்றி யாரா தனைபுரிந்தான். (கஉச)

வேறு.

வாலுக நிருவ ரானூர் வடிவினை யொருவ ராக்கிப்
பாலுகந் தருச்சித் தேத்தும் பான்மையே பரிவா யுன்னி

மேலுக மயன்மா லான விமலனே விமல னுக்க
நாலுகம் படைத்தான் மைந்த னளிவிடை கொண்டு போந்தான் (கஉடு)

நாதனே திரிகூ டத்து நான்முகன் முகுந்த னுனை
ஞாதலா லவனைப் போற்று மன்பர்க்கும் வழக்கா மென்று
வேதமா மறைக ளெல்லாம் விரித்தருள் விரிஞ்ச னின்ற
மாதவன் கணத்தி னிற் கொண்டான் மாதவன் கணத்தர் கோலம் (கஉசு)

மட்டவிழ் துளப மாலை பவித்திர மாலை பூண்டு
பொட்டணி நுதன்மே லூர்த்த புண்டரந் துலங்கச் சாத்திப்
பட்டவர்த் தனர்கள் சூழப் பரமபா கவத னுகி
யெட்டெழுத் தோதி யுள்ளே யுண்மையெட் டெழுத்தையுன்னி. (கஉஎ)

காதிடைத் துளவ வேடங் கனகதண் டலங்கள் சாத்தி
யாதியச் சுதன்கோ விந்த னுலமர் கடவு ளென்ன
வோதிய பொதுநா மங்க ளுரைத்துநம் பெருமான் சங்க
வீதியிற் புகுவான் போந்தான் வேதியர் சங்க வீதி (கஉஅ)

வாசநீ படிந்து சந்தி வந்தனை புரிந்து தேவை
விரைவொடு பணிசு வான்போன் மேவலும் பனவ செல்லாங்
குரவனென் றெழுந்து வீழ்ந்து குடுமியஞ் சென்னி தாழ்த்துப்
பரவுவார் பணித லெல்லாம் பசுவற்கே யாக வென்பான். (கஉக)

பொருவிலா யாண்டு நின்று போந்தனை யென்பார்க் கெல்லாங்
திருமலை முளரிக் கண்ணன் றிருப்பதி யிருந்தே முன்செய்
பரிவுறு தவத்தா லீண்டுத் திருமுற்றம் பரவ வந்தே
மருவுபூ சனைக்கு வேண்டும் வகையெலாங் கொணர்மி னென்று. (கங0)

அருமறை பயில்வோர் வீதி யகன்றுநம் பெருமான் வெற்றித்
திருநெடுங் கொடிநின் றுடஞ்சு செயத்தம்ப மிறைஞ்சி யேத்தி
மருமலர்க் கரங்கள் கூப்பி வயிணவர் கணங்கள் சூழ
வொருநெடு வசந்த வீதி யுயர்வலம் புரிந்து போந்தான். (கஙக)

வேறு.

பொருவில்சின கரங்கடவுள் வடிவாக வாயிலைந்தும் பொறிக ளாகத்
திருநெடுமால் வலம்புரியே மறுகாகத் திகிரிமணிச் சிகரமாக

மூன்றாவது திருமால் சிவபிரானை சரணம். உடுக

மீருதிபதி னெட்டுமுயர் திருவாயிற் படியாக விளம்பு மூலச்
சுருதிகுறும் பலவாக விளங்குமதி சயம்பரவித் தொழுது போந்தான்.

வடபெருங்கோ புரவாயில் புகுந்துவயி லலரிருக்கை வணங்கி மேருத், தடவரைசூழ் கதிரவன்போற் கோபிலவலம் புரிந்துசன்னி தானம் போற்றிக், குடைதிசைவா யிலுக்கிறைவன் வீற்றிருப்பும் பிற தெய்வக் குழாமும் போற்றிப், படலமதி புனைசடிலச் சோமீசற் பணிந்துபரை பீடம் போற்றி. (கஉக)

வேறு.

பொருவரு மாடக் கோயில் புகுதலுங் துவார பால
சொருவர்நேற் றடைந்கா சென்ன வொருவர்கா மறியோ மென்ன
விருவரை யமைத்துள் போகி யிணைவிழி களிப்பக் கண்டான்
றிருவளர் துளபமார்பிற் செம்பொன்மா மவுலி யாண. (கஉச)

கருணையங் கடலாய் மேனி பாசடைக் காடாய்க் கண்வாய்
திருமுகங் கரங்கா லுந்தி பங்கயத் திரள்கள் பூப்ப
வொருகரம் பணில மேந்தி யொருகரந் திகிரி தாங்கி
யிருசுட ருதய நீலத் தடவரை யெனநின் றுண. (கஉடு)

கண்டுதன் மனமுங் கண்ணுங் களிபெறப் பரவ முன்ன
ரண்டர்தம் பெருமான் பூசைக் கந்தணர் கொணர்ந்த யாவுங்
கொண்டன னகத்துள் ளாக்கிக் குழுவெலாம் புறத்துப் போக்கித்
திண்டிறற் கோயில்வாயி றிருக்கடைக் காப்புச் செய்து. (கஉசு)

பச்சைமால் வரைபோன் மேனி பவளமால் வரைபோ லாக
விச்சைகூர் மனத்தாற் கூர்ம வேட்டுவத் தியானஞ் செய்து
செச்சைவெண் ணீறு சாத்தித் திருவக்க மாலை சூட்டி
யிச்சையி லொருமை கூர விருமையால் வழுத்தல் செய்வான். (கஉஎ)

முத்தனே முளரிக் கண்ணு மூன்மென் றழைத்த வேழப்
பத்தியி னெல்லை காக்கும் பகவனே திகிரி யாளா
கத்தனே யருள்சூற் கொண்ட கந்தரக் கறுப்பி னானே
நத்தணி செவிய கோல நாடுதற் கரிய நம்பி. (கஉஅ)

அண்டர்தாம் பிழைக்குங் கட்டா லமர்கறைக் கண்ட மேயா
யண்டர்தாம் பிழைக்குங் கட்டா லமர்கறைக் கண்ட மேயாய்
வண்டுள வலங்க லார்க்கு மருமத்தே னிதழி யுள்ளாய்
வண்டுள வலங்க லார்க்கு மருமத்தே னிதழி யுள்ளாய் (கஙக)

ஆழியம் வேலை மேற்பா யணிமணிப் பணிகள் பூண்பா
யாழிபும் வேலை மேற்பா யணிமணிப் பணிகள் பூண்பாய்
வாழியந் தரங்க மாக மருவுமா திரையை யாவாய்
வாழியந் தரங்க மாக மருவுமா திரையை யாவாய் (கசஎ)

முத்தலே வரையாய் போற்றி முண்டகக் கண்ணு போற்றீ
யத்தனே போற்றி யென்றென் றங்கையைப் பங்க சாதக்
கொத்தென முடிமேற் சாத்திக் குடிமியங் கயிலைக் குன்றி
லுத்தம னருளிச் செய்த வுண்மையைக் கருத்தி லுன்னி. (கசக)

வேறு.

முறுகுவலம் புரிக்கரத்து மான்குறுகப் பெரியதுழாய் முடியின் மீது
சிறியமதிக் கலைகுறுகத் திலகநுதல் விழிகுறுகச் செழும்பூண் மார்பி
னிறையரவப் பணிகுறுக நிகிலவுல கமுநிறைந்து நீண்ட மேனி
குறுகுகுறு கெனப்பரவித் திருவடிக்கீழ்க் குறுமுனிவன் குறுகுங் காலை.

தவம்பெருக வறம்பெருகப் பொருள்பெருகத் தெருள்பெருகச்
சைவ மோங்கிச், சுவம்பெருக மனுநீதித் துறைபெருக நிறைபெருகச்
சுருதி வாய்மை, நவம்பெருகச் சரியாதி சதுட்டயங்கணனிபெருக ஞால
மெல்லாஞ், சிவம்பெருகக் குறுகியருள் பெருகினன் குற்றாலத் தேவ
தேவன். (கசஙு)

வேறு.

சித்திணற் கரும்பொன் மேனி செம்பொனும் படிபோற் கும்பன்
பத்தியா லுருகி மாலாம் படிவ்வீன பரம ஞனன்
சத்துட னசத்து மாகிச் சதசத்து மான ஞான
நித்திய நிலனா னந்த நிட்கள சகள மூர்த்தி. (கசச)

ஆர்த்தன சுருதி வேத மதிர்ந்தன தெய்வப் பேரி
தூர்த்தனர் சுரர்பூ மாரி தொழுதன வடியார் சங்கஞ்

மூன்றாவது திருமால் சிவபிரானை சரணக்கம். உலகு

சீர்த்தன வுயிர்க ளெல்லாந் திரிகூடப் பெருமான் சீர்த்தி
போர்த்தன வுலக மூன்றும் பொலிந்தது திருவெண் ணீறு. (கசஎ)

கடுக்கையுஞ் சடிலக் குன்றைக் கருணையங் கடலைக் காணூஉ
நடித்தன முனிவன் பாத நயந்துகூச் செறிந்து மீராமம்
பொடித்தன புளக மேனி போர்த்தன புயமு மார்புந்
தடித்தன மனமும் வாக்குந் தளிர்த்தன தமிழ்ச்சொல் வேதம். (கசஅ)

ஆனந்த வாரி மூழ்கி யநுபூதி விபூதி சாத்தி
ஞானந்தன் வடிவ மான நன்னகர்ச் சிவபி ரானைப்
பூநந்த வனத்திற் பூவாப் பூவினுற் புனித மோன
மோனஞ்செய் தியான பூசை முனிவரன் முடித்துப் பின்னும். (கசள)

அங்கையா லருச்சித் தேதத்த வந்தணர் கொணர்ந்த வெல்லாஞ்
செங்கையாற் கரக நன்னீர் தெளித்துநற் சுத்தி செய்து
கங்கைநீர் செழுந்தேன் கன்னல் கனிகளுஞ் சுரபி யைந்துஞ்
சங்கைசெ ழுமுத மைந்துந் தமிழ்தரு மலையச் சாந்தும் (கசஅ)

தக்கவா ழமுத மாதி சதவுருத் திரத்தி னலே
முக்கண ழமுதை யாட்டி முருகுமான் மதங்கற் பூர
மிக்கபூங் கலவைச் சேறு மெழுகிவெம் புலித்தோ லாடை
திக்குடை கழித்துப் பொன்னந் திருவுடை மருங்கிற் சாத்தி. (கசகூ)

பனகமா மணிகள் பூண்டு தலைமாலை பரித்து ளாற்குக்
கனகமா பணிகள் பூட்டிக் கடிமலர் மாலை சாத்தி
யனகமா மனுவா லட்ட பாலமு தருத்தி யைந்தா
மினமுறு வாசஞ் சேர்த்திப் பாகிலைச் சுருள்க ளேற்றி. (கரிo)

செழுமணிச் சங்கக் கோயிற் றிருக்கடைக் காப்பு நீக்கி
யெழுமணிச் சங்க நாத மியம்பல முழங்கி யார்ப்பத்
தொழுமணிச் சங்க மெல்லாந் துதிசெய்து பரவி யேத்தக்
கொழுபணிப் பஞ்ச வாசங் குயிற்றிய தூப மேற்றி. (கரிக)

உய்வகை யியற்றுந் தீபஞ் சோடச வுபசா ரங்கள்
செய்வகை முறையி னற்றி யைவகைச் சைவச் செந்தீ

நெய்வகை புரிந்து பூசை நிரப்பியா யிரத்தெண் வில்வ
மெய்வகை விளங்கும் வேத விதிதரு மலுவாற் சாத்தி. (கருஉ)

நீலமென் மலர்க ளீவி நிமலனை யுவப்பச் செய்து
சாலுமஞ் சனத்தாற் பூவாற் சாதனமந் திரத்தி னலும்
பாலமார் விழியார் கையிற் பூசனைப் பயனை நல்கி
மேலைகங் குழையக் கண்கள் களிப்பமெய் விதிர்ப்ப நின்றான். (கருங)

கானமார் பலவின் முக்கட் கனிதனைத் தேனைப் பாலைத்
தேனெடு நெய்பா லாட்டித் தெரிசிக்கத் தித்தி யாதோ
மோனவா னந்த யோகி முழங்கியேத் தெடுப்ப தானான்
வானமு மடங்காக் கீர்த்தி மனங்கொண்டு வாய்கொள் ளாமல். (கருச)

பராபரா பரம யோகி பராங்கதா பரசு பாணி
நிராமயா நிமலா நித்தா நின்மலா திரிகூ டத்திற்
சராசர மனைத்து மீன்ற தற்பரா சிற்ப ராவென்
றிராயிர கோடி நாம மெடுத்தெடுத் தேதி யோதி. (கருஞ)

பிரமனே போற்றி போற்றி பிரமனு மாலுங் காணப்
பரமனே போற்றி போற்றி பண்ணவா போற்றி வானோர்
சரமச ரங்க ளான சண்பகா டவியாய் போற்றி
மரகதக் கொடிசேர் முக்கண் மாணிக்க மலையே போற்றி. (கருசு)

அன்பருக் கன்பா போற்றி யயனுமா யரியு மாகித்
தென்புலக் குறைவு நீங்கச் சிவமென நிறைந்தாய் போற்றி
முன்பிலா நடுவு மில்லா முடிவிலாப் பிரம மான
வின்பமே திருக்குற் றலத் திறைவனே போற்றி போற்றி. (கருள)

போற்றியென் றேத்தி யேத்திப் புகழ்ந்துசாட் டாங்க மாகத்
தோற்றினின் றிறைஞ்சு வானைச் சூழ்ந்தமா மறையோ செல்லா
நீற்றொளி பழுத்த மெய்யு நீண்டபொற் சடையுங் காண
மாற்றல னிவனே சோர்வு வந்ததென் னுள்ளே போந்தார் (கருஅ)

பருவமே யாழி யேந்திப் பங்கயக் காடு பூத்த
கருணையங் கடலைக் காணுர் கனவரைத் திரிகூ டத்தி

லீருளொரு வடிவாய்ப் பூமி யந்தர சுவர்க்க மூன்று
மருவுமேப மொளியா முக்கண் மாணிக்க மலையைக் கண்டார். (கருகூ)

வரதனே கரிய மாலாய் வளர்ந்துசெம் பவள மேனிப்
பரமனே யாதல் கண்டு பணிந்திலர் மறையோ ரெல்லாங்
குரவனு முனிமேற் கோபங் கொண்டன ரிருளை யன்றிக்
கரவுசேர் மனத்தி னுக்குக் கதிமொளி பகையே யன்றே. (ககூ0)

மந்திர வடிவாய் நின்ற மாயனே யிலிங்க மாக
விந்திர சாலஞ் செய்தான் யார்கொலோ வென்பார் யாது
தந்திரம் விளைத்தா னென்பார் சைவன்போனேற்று வந்த
வந்தண னிவனே யென்பா ரறிந்தில மச்சோ வென்பார். (ககூக)

நாமமோ குறியோ விட்டு ஞானமோ நெறியோற் பேசித்
தாமமோ துளவஞ் சூடிச் சார்ந்ததும் புணர்ப்போ வென்பார்
காமமோ குறுகிற் றெல்லாங் கள்ளமோ வென்பார் பூசை
யோமமோர் செபமோ பாரி ருண்மையி லானுக் கென்பார். (ககூஉ)

திருமலை முளரிக் கண்ணன் றிருப்பதி யிருந்தோ மென்ன
விருமலை வாகக் கூறி பெத்திரு னெம்மை யென்பார்
கருமலை யனைய மாலைக் கண்ணுத லாக்கி நம்பாற்
பொருமலை விளைத்து நின்றான் பொம்மலைப் பாரீ ரென்பார். (ககூங)

நறுமணித் துளவ மாலை நம்பியை நம்ப னுக்குங்
கறுவுகொண் மனத்தி னானைக் கடைகடந் தேகா முன்ன
மிறுகுறப் பிணிப்போ மென்ன வெழுத்தண்டு பாசத் தோடு
குறுகினர் வலியான் முன்னர்க் கொக்கினத் திரள்போற் கூடி. (ககூச)

ஒல்லென வருகை நோக்கி யொருகையிற் றருப்பை வாங்கிச்
செல்வனைத் திருக்குற் றாலத் தேவர்நா யகனை யுன்னி
யல்லெனத் திரண்ட காக மாயிரங் கோடிக் காங்கோர்
கல்லென விடுத்தான் முந்நீர்க் கடலினை யடக்குங் கையால். (ககூரு)

விடுத்ததோர் தருப்பை போந்து வேதிய ரடர்ந்து தாக்கும்
படைக்கெதிர் படையாய் மோதிப் படர்தலும் பனவ ரோங்குந்

தொடிக்கரம் வியாதன் மேனுட் சூளுறுங் காம்போ னிற்ப
வடைக்கலம் பரம யோகி யருளுனக் கபய மென்றார். (கசுசு)

போக்கிலா தலமந் தோடிப் புகலென்றார்க் கஞ்ச லென்று
தாக்குமந் திரத்தால் விட்ட தருப்பையைச் சாந்தி யென்னு
நோக்குமந் திரத்தா லாற்றி நூல்புனை மறையோர் தம்மைக்
காக்குமந் திரத்தாற் காத்தான் சடலுண்டு மலையங் காத்தான். (கசுள)

அனகர்தாள் பரவி யேத்தி யாடசச் சங்கக் கோயின்
மனவுரைத் தமைத்தா லன்ன மதிற்புறம் வலஞ்செய் காலைப்
பனவர்தங் குழாங்க ளெல்லாம் பனிமதி தொடர்ச கோபத்
தினமெனப் பின்செல் வாரை யியற்றமிழ் முனிவ னோக்கி. (கசுஅ)

நாதனார் சங்க வீதி நயந்துறை தென்மேல் பாலின்
மாதவன் றனைப்பூ சித்து வாழுமின் வாழுங் காலைச்
சீதரன் சமைய மென்றுஞ் சிவபிரான் சமைய மென்றும்
பேதகீர் புரிவீ ரல்லீர் பெருமறை வல்லீ ரென்றான். (கசுக)

அன்னதே புரிது மென்ன வந்தணர் பரவிச் செல்ல
நன்னகர்ப் பரமர் மாலாய் நண்ணிய நாளி லீச
னென்னவு மீசா னத்தி லிருந்தருள் கூத்த னெம்மான்
செந்நெறிப் பூசை செய்யுஞ் சிவமறை யவரைக் கூவி. (களஐ)

ஆங்கவர் மகார் சிறார்க ளனைவர்க்கும் வேத நூல்கள்
பாங்குற வுணர்த்தி நாலே ழாகமம் பயிற்றிப் பண்பா
லோங்குறு சிவபு ராண முணர்வித்துச் சைவ பூசை
தாங்குசீ மொழுக்கஞ் சொல்வான் றத்துவ முதலா மன்னோ. (களக)

மூன்றுவது திருமால் சிவபிரானை சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம் நூஅடு.

நான்காவது சிவபூசை விதியுரைத்த சருக்கம்.

குதமேலங் குலியிரண்டி லடைப்பம் பூப்போற் குலவுமூ லாதாரங்
குறிசேர் நாற்கோ, ணிதமுறுசு வாதிட்ட நாபித் தானத் திளம்பிறை
போன் மணிபூர மியையு முக்கோண், விதமுறுமு நாகதமே மார்பு கண்

டம் விசுத்தியாக் கிணபுருவ நடிவில் வட்ட, மதகயமா முகன் முதலோ
ரறுவர் தேவர் மண்முதலாம் பூதமிவை யாரு தாரம். (க)

சோதிசிவஞ் சத்திசதாக் கியமேம யீசஞ் சுத்தவித்தை யெனச்
சிவத்தத் துவமைந் தாகு. மாதிகலே காலம்வித்தை நியதிமாயை யராகமேம
புருடனென வித்தை யேழாம், பூதமைந்து பொறியைந்து புலன்க
ளைந்து புகல்கருமேடந் திரியமைந்து கரண நான்கும், பேதவுயிர்த் தத்து
வமா மிவையா ருறும் பிறங்கியவுட் கருவியெனப் பேசு நூலே. (உ)

வானிடமாய் நின்றுசெவி யறியுஞ் சத்தம் வளியிடமா யுடல் பரி
சந் தெரிக்கும் வன்னி, தானிடமாய் விழியுருவந் தன்னைக்காணுந் தண்
புனலா லருந்துசுவை தெரிக்குந் தாலு, நானிலத்தால் வருமணத்தை
யறியு நாசி நண்ணுவாக் காதிகள்வா ஞதி யாலே, மேனிமேல வசன
மொடு கமனந் தானம் விசர்க்கமா னந்தமிவை விளக்குந் தானே. (ஊ)

நினைப்பொடுசஞ் சலமருத்தாற் புரியு நெஞ்ச நிகழ்கநம நிச்சயிக்
குங் கனலாற் புந்தி, புனற்செயலாற் சித்தநினைத் தழியும் பாரார்
புடைத்தெழுமாங் காரமிவை போக்ய காண்டம், விளைச்செயலின் மிகு
திகலே வித்தை ஞான மிகுதிநிசஞ் செயுகியதி யராக மிச்சை, கனத்த
பலஞ் செயுங்கால மறைக்கு மாயை கருவிசுற்றும் புருடனிவை போக
காண்டம். (எ)

சுத்தவித்தை சத்தமுதல் விடய மூட்டுந் தொழின் மூட்டு மீசுர
னேர் செயுஞ்ச தாக்யஞ், சத்திய துருசிப்பிக்குஞ் சிவமே யான்மாத் தற்
செயல்செய் விக்குமிவை பிரேர காண்ட, மொத்தசிவ முதலேந்துஞ்
சுத்த மாயை யுயர்கலா திகளேழுஞ் சுத்தா சுத்த, மொய்த்தபார் முத
லறுநான் கசுத்த மாயை முந்துபதி பசுபாச முறையிற் காண்மின். (ரு)

தோலெலும்பு நரம்புமயிர் தசைபார்க்கூறு சோரிவிந்து மேதை
மச்சை நீர்நீர்க் கூறு, மாலுறுநித் திரைபயமா காரஞ் சோம்பு
மைதுனம்வன் னியின்கூறு நடத்த லோடல், சாலுநிலை யிருத்தல்

கிடை காற்றின் கூறு சலமதமாற் சரியமொடு மோக லோப, மேலு யர்வான் கூறிவைக ளிருபா னைந்தும் வியன்பூத காரியமென் றியம்பு நூலே. (கூ)

பத்தியெழுத் துவ்வொளிரு நக்குமைகி யானம் பைசந்தி யுரை யாம லுரைத்தல பாரின், மததிபையாம் வைகரிமற் றெவருங் கேட்ப வசனித்த லிவைநான்கும் வாக்கா மததம், புத்திரவே டணையுலகே டணைமூன் றுகப் புகலரிய சாத்துவித மிராச தத்தே தா, டொத்ததா மதபு னைக் குணமூன் றுகு பூத்தமமத் திமமச பூறையி னுமே. ()

உதானனன நிறைக்குமெங்கும் வியானன்வியா பிக்கு முறுச மஞ்ச மானன்மலம் விடுப பானன், சதாவுபிர்க்கும் பிராணனிவை தெய்வ வாயுத் தகுதேவ தத்தன்வியர்ப் போடல் கோபம், விதானகிரி கரன்றும்மன் மயிர்புளகங் கூர்மன் மிகரீட்டன் மடக்குதல் கொட் டாவி நாக, னதாவுபிர்போய்த் தனஞ்செயன்மேல் வெடிப்பித் தேகு மைந்து சன்ம வாயுவென வாயுப் பத்தாம். (அ)

வலப்பாலின் சுழுனையைபுய்த் திடப்பான் மாறி மண்டலமூன் றிடையிடைமா றுடி மேலேத், தலத்தேதறிச் சிரத்துநின்று வலப்பா ணசித் தலத்துறும்பிங் கலையிடையு மிடப்பா லற்றே, தலைப்பான்மை மூலநடு நாடி யாகிச் சடாதார மூடுருவி மேலா தார, நிலத்தேதறிப் பிரம ரந்த ரத்தை மூட்டி நெடுநாசி யிரண்டிலுறுஞ் சுழுனை நாடி. (கூ)

மூலமுதற் கண்ணளவாம் புருடன் காந்தாரி முதுசெவியி னளவாகு மத்தியலம் புருடன், முலுவிற்சிங் நுவைநாடி. நாபியிடைத் தேதான்றிச் சங்கினியே குய்யமுறுங் குகுகுதத்தி னளவா, மேலுமிவை தசநாடி தச வாயுக் குணமூன் றேடணைகண் மூன்றுபூ தியமிருபத் தைந்து, போலு நால் வாக்குவச ஞதியைந்தே டறுபான் புறக்கருவி யாகவுந்தத் துவந் தொண்ணூற் றேறே. (கo)

நரம்புதிரந் தேதாலெலும்பு விந்துமூல நாறுதசை யெனவோதுந் தாது வேழாம், வரம்பறுமோ கங்காம மதங்குரோத மாற்சரிய முலோ பமென்றுட் பகைக ளாறு, மருந்து மன்னம் பிராணன் மனம் விஞ்ஞா

நான்காவது சிவபூசை விதியுரைத்த சருக்கம். உக

னீத்தேர் டானந்த மயமெனவுங் கோச மைந்தாம், புரந்தவன்சே
ணையைக்கடைதேர் திருத்தி யுள்ளே புகுதல்போற் புகும்புருட னவத்
தை யைந்தே. (கக)

மாத்திரைகள் பத்துடனிந் திரியம் பத்தும் வாயுவீ ரைந்துமந்தக்
கரண நான்கு, மேகத்பு நடனுறுதலின் முப்பத் தைந்தா லியைவது
சரக்கிரங்களத்திந் திரியம் பத்துந், தீர்த்ததுசொப் பனமனத்திற் புரு
டன் வாயு சித்தமுறல் சுழுத்தி சித்த மொழித்திரண்டோ, டார்த்த
வந்தி நிலைதுரிய மவைவிட் டேகி யணுமூல மலத்துறல தீத மாமே. ()

அவ்வகைய தத்துவங்க ளனைத்து மாயை யருங்கன்ம மிரண்டாகு
நன்மை தீமை, யெவ்வழுறச் செம்பிலுறு களிம்பாய் மூன்னே யிய
லறிவை மறைத்தலா னவமா மந்தத், தவ்வலுறு மும்மலத்தி னழுந்து
மான் மாச் சகலங்கே வலஞ்சுத்த வவத்தை யெய்தும், வவ்வலுறுங் கருவி
யெலாங் கூடந்து மூல மலத்தழுந்தித் தனியுறல்கே வலமா மன்றே.(கஉ)

கருவிகர ணங்கள்சில பிரிந்துஞ் சேர்ந்துங் கவனமுற்று ந ர க
சொர்க்க புவன மூன்று, மிருவினைப்பே கம்பொசித்தல் சகலா வத்தை
யிவையிரண்டும் பிறவிகட்கு வித்தே தாகும், பொருவரிய திருவருளா
லவத்தை யைந்தும் பொருந்தியதீ தத்துவுதல் சுத்த மாகும், பெருகுமி
மிவ் வழியனைப் பூசிப் பார்க்கே பிறங்கியிடும் பூசைவிதி பேசக் கேண்
மின். (கச)

வேறு.

பத்தியும் பயமு மன்புநன் னெறியும் பண்புமா சாரமு மொருமைப்
புத்தியுஞ் சென்ன வாசனை யுடையார் பூசனை புரிவதற் குரியார்
சித்திரப் பொதுவி லாடுமெம் பெருமான் சேவடி யருச்சனைக் கமைந்த
சுத்தியைந் துளவா மவையினிற் பூத மானத சுத்திதத் துவத்தால். ()

கடிகையோ ரைந்து விடிவதற் கெனவாங் காலைவை கறையினி
லெழுந்து, சடுதியி னியன்ற சுத்தியா னீறு தரித்துருத் திரன்சதா

சிவனே, வடிவுற நினைந்து தொழுதெழீஇப் புறம்போய் வடகுண பால லாத் திசையி, னெடியபொற் சிகரந் தெரிகலா விடத்து நீர்க்கரை பசு நிலே மடங்கா. (கசு)

விளைநில மறுகம் பூமிநன் னீழல் விடுத்துமேற் சுத்தமே மயா னங், களர்நில மகன்று மதிபசு மறையோர் கதிர்திசை பிறவுநோக் காது, கிளர்தரு நாசி துதியினே நோக்கிக் கீழொரு திரணமிட் டொலி யல், படர்சிரஞ் சேர்த்தித் தென்றிசை யிரவும் வடதிசை பகலும்பார்த் திருந்து. (கள)

கருத்துமை யகற்றி மலங்கழித் தேதமண் செங்கல்காட் டாதியாற் சுத்தி, வருத்திநின் றிடக்கை குறிநிறீஇத் தீர்த்த மலாதநீர்க் கொரு முழம் வதிந்து, பொருத்துசா ரல்லா விருதுவி லெறித்த பூவின்மண் குதத்தினி லேங்கா, னுரைத்திடுங் கோசத் தொருதா மிடக்கைக்கொரு பதின் காலென வுரைத்து. (கஅ)

இரண்டுகைக் கெழுகா வீரண்டுதாண் மூலத் தொருதர மெனக் கொடு கழுவி, யொருங்குறச் சவுச முடித்தபின் பேன முறுப்புனல் கொண்டுநன் னிலத்து, ளருந்திசை வடக்குக் குணக்கிவை நோக்கி யாசம னத்தொழில் புரிந்து, நரந்தமா விருப்பை கடிமகிழ் கடுக்கை நாவல்பூ லிறவிநா யுருவி (கக)

சங்குமா தவியே தாதகி செயலே சண்பகம் வண்ணியீந் தழிஞ்சில் பொங்கெழிற் கடம்பு முதலவும் பான்முட் பொருந்திய தருவுமா மவையிற், பங்கமா நற்பான் மரத்தொடு தில்லை பாய்முதற் கழிப்ப ராண் மரத்தி, லங்குல மெட்டுக் துறவியேற் கிருகிக் காறிரண் டொரு விரற் பருமை. (உ0)

அறுதொழி லாள ரல்லவர்க் கொவ்வோ ரங்குல முறையினிற் குறைத்துத், துறவியர் வடக்குங் கிருகியர் கிழக்குஞ் சொல்லிய திசை கள்பார்த் திருந்து, முறுவண்மா சொழிப்பர் நவமிசங் கோந்தி முற்றிதி மூவிரண் டுவாக்கள், பெறுவிதி பாதங் கழிப்பர்மா ணாக்கர் பிறர்தரக் கொள்வர்பற் கொம்பு. (உக)

தந்தகாட் டாதி தருபவரில்லாத் தலத்திலும் விலக்குறு தினத்து மந்தமார் புனிதத் தழையினுல் விளக்க வன்றெனி லுதகம்வாய் வார்த்து

நான்காவது சிவபூசை விதியுரைத்த சருக்கம். உஉங

வந்துபன் னிருகா லுமிழ்ந்திட வதனுன் மணிநகை சுத்தியா மதற்பின் மூந்தியா சமன முடித்துநல் விதியான் முறைபெறத் துறையினீ ராடி .()

சந்திவந் தணைகள் புரிந்துநீ றணிந்து தக்கசீ ரக்கமா மணியைக் கந்தரத் தறங்கள் கைக்கணி யருக்கர் கமோடிகை தத்துவ மார்பிற் பைந்தொடை யரியூர் வடவெழுத் தாகப் படிகந்துப் பாரமூ வகை பொன், வந்தகோத் தணிக சிரத்தினி லேக மணிகுழை யங்குலி சமைமயம். (உங)

சந்திர மவுலி விழிபணி யதிகந் தரிப்பதிற் சகத்திரம் விசேடஞ் சிந்தியா வைந்து பதஞ்சொலிப் பூணந்து திருக்கடை துறந்துபொற் கோயில், சுந்தரத் தூபஞ் சுடர்விளக் கியற்றிச் சுத்திசெய் தெம்பிரான் பூசை, மூந்துறு தருப்பை சமிதைமஞ் சனம்பூ முதற்றிர வியமெலாங் கொண்டு. (உச)

வேறு.

நித்தியநை மித்தியங்கா மியமாக மூன் றிணுநித் தியமாம் பூசை யத்திதியே தினம்வாயம் பிரதோட மயனம்விழுச் சங்கி ராந்தி யொத்திருமண் டலமெனவோ சொன்பதுநை மித்தியநான் குணர்த்து வைத்தசா னித்தியம்வற் சரபூசை மாதவிழா மாத பூசை. [ங்காலை

தவனபூ சணைகிருத்தி காதீபந் தீபவளி சங்கபூசை நவநைவே தனமெனவுங் காமியமோ ரைவகையாய் நடப்ப தாகு மிவைகளின்ம காசந்தி காலையுச்சி மாலையுடன் யாம நான்கா முவகால மருணசந்தி யுழக்காலஞ் சிறுகாலை நிசியோர் நான்கே. (உசு)

இன்னவையிற் பூதசுத்தி யிலிங்கசுத்தி மானதமுன் னியற்றுஞ் யாவு மன்னதினீ ரத்திரத்தாற் புரோக்கித்துக் கயமுகனை யருச்சித் தேதத்தி மூன்னுறவாசாரியன்சொன் மந்திரத்தாற்சங்கற்ப முறைமைபோற்றிக் கொன்னுறுசந் தனத்தோயங் கங்கைமுத னதியேழாற் குடம் பூரித்து.

மந்திரத்தாற் புண்ணியயா கம்புரிந்து நவகலச மருங்கு சேர்த்துக் கந்தநீர்க் கும்பமுதன் முறைசெபித்து நறியபஞ்ச கவியங் கூட்டி யந்தமுற செய்தயிர்பால் சர்க்கரைதே னவகையா லமுதஞ் சேர்த்தி யுந்துசிவ மந்திரத்தா லமைத்துவிதி முறைசாந்தி யோமஞ் செய்து. ()

காதலிபா கணப்பரவிச் சந்தனு தித்தயிலங் கவிய மாட்டித்
தீதறுமை வகையமுத நறுநெய்பா லினியதயிர் செழுந்தேன் கன்னல்
மீதுபல கனிச்சார மிளநீர்சந் தனத்தோயம் விதிநீர்க் கும்ப
மாதியபி டேகமிவை யாரிரண்டு மனுவினுவந் தாட்டுங் காலை. (உ-கூ)

கந்ததயி லத்தின்மிசை நெல்லின்மாக் கவியமிசை சனிச்சம் பீர
மைந்தமுத மீதுநெல்லி துப்பின்மேல் வெந்நீரக் காரம் பான்மேற்
பைந்தயிர்பின் சிறுபயறு தேன்மீதிற் புட்பசலம் பரிவாங் கன்னற்
பிந்துகழு நீர்க்கொட்டம் பஞ்சவில்லம் பலோதகத்தின் பின்ன ராகும்.

இன்னவகை மாவிலங்கு நொச்சிவிளா வில்வமறு கிவையா லாட்டி
யன்னதற்பின் பாயசமா மமுதித்றி யரும்புகைகர்ப் பூர தீப
நன்னெறிநீ ராஞ்சனநீ பங்கொடுத்து நனிபெருகு நாளி கேரப்
பின்னர் கந்த தோயமதிற் பின்னரன்ன வபிடேகம் பெரிது ஞட்டி. ()

தூபமொடு கருப்புரதீ பங்கொடுத்து வில்லுவநீர் சொரிந்து பின்னர்
மாபணில நீராட்டி நவதும்ப வபிடேக மனுவாற் செய்து
மீபொலிமந் திரபுட்பஞ் சாத்திமந்தி ரான முயர் வியப்பா லூட்டித்
தாபனப்பூந் திருமேனி சூழ்ந்துதிரு வொத்தாடை சாத்தி மாதோ.()

பொன்னுடை யுத்தரிக மிசைச் சாத்தி யுபவீதம் புனைந்து சாந்தம்
பன்னீர்குங் குமக்குழம்பு புழுகுமான் மதமெழுகிப் படீரந் தூவிக்
கொன்னுரு மணிமகுடங் கேயூரங் கண்டிகைகுண் டலம்பொற் கோவை
முன்னுச வடம்பலவு மணிந்துமரு மலர்மாலை முறையிற் சாத்தி (ஈஈ)

பொருட்கலத்திற் சுத்தான மமைத்துநிவே தனமுறையிற் புரிந்துதீபங்
கருப்புரத்தா லியற்றியபின் பண்ணியங்கண் முக்கனிகள் கருணைதீம்பால்
வருக்கவகை யமுதித்றிச் சுருளெடுத்து மணித்தூப தீப மேற்றி
யருட்கவிகை சண்ணடிசா மரைமுதல பல்லியங்க ளார்ப்ப வேந்தி.(ஈச)

முற்றுமறை தமிழ்ச்சுருதி பாடலொடு திருச்சின்ன முழங்கத் தேவி
சிற்பரைக்கு மிவ்வாறே யருச்சனைசெய் தாலயஞ்சூழ் தேவுக்கெல்லாம்

பீற்பலசாற் பூசனைக ளியற்றினினீ யோகமிடல் படிமைப் பூசை
மற்றளவி சேடபூ சனையுமா கமத்துரைத்த வகையாற் செய்மின்.(நடு)

அகமகிழ்ந்து சுத்தசல மபிடேகந் தொழுமிடையி லாட்ட வேண்டு
நிகழுமதுக் குளவளவை தந்திபாலிவ் விருமடங்கு நெய்நாற் பாகந்
திகழுறச்சேர்த் துவதமிர்த மைந்தாகு முயர்திருமஞ் சனமெந் நாளும்
பகலெடித்த திரவினுமா மிரவெடா தெடுப்பர்கனல் பசும்பொன்காட்டி.

வேறு

மூருகல ரலரி வில்வ மூவிதழ் வில்வம் பற்ப
மூருவநூற் றிதழ்ச்செங் கஞ்ச மூயர்ந்தநா யுரீஇ தருப்பை
சுருள்விரி தளவஞ் சாதி தும்பைவெண் காக்க ணஞ்சீர்
பெருகும்வெள் ளெருக்கம் வாசப் பெருந்தும்பை கழுநீர் நீலம். (நஎ)

உரைத்தழு வைந்தி லொரவ்வொன் முயிர மூயர்ச்சி நீல
மருத்தமா மலர்போ லென்றுங் கழுவியுஞ் சாத்த லாகுந்
தரித்தபத் திரங்கட் கெல்லாஞ் சதமடங் குயர்ச்சி சாலு
மருக்கொழுந் ததன்மேல் வில்வ மாயிர மடங்கு மாதோ. (நஅ)

காமியம் பதங்க ணைக்கால் யோகச மதிதஞ் சானு
வாமங்கா ரணந்தீ பத்தந் குறங்குசூக் குமம்வாழ் குய்ய
மாமியற் சிந்தி யந்தா னங்குலம் விமல நாற்கை
தூமுது கஞ்சு மானை சுப்பிர பேத மூந்தி. (நக)

விசையமே வயின்சு வாயம் புவந்தனம் வீரங் கண்ட
நிசுவாசந் தண்ட மார்பு சந்திர ஞான நெற்றி
வசையறு சித்தம் விம்பம் வதனங்க ணுக்கி னேய
மிசைபுரோற் கிதமே நாவு ரவுரவ மிலங்கு கன்னம். (சஅ)

திலளி தங்க பாலஞ் சென்னியே மகுட மேலைப்
பரமேசந் தாள மாலை பரிவட்டம் வாது ளஞ்சீர்க்
கிரணமா பரணங் காலோத் தபங்களர் சாந்த மென்பர்
தருசரு வோத்த மந்தான் பூணூல்சந் தனங்கன் னப்பூண். (சக)

எங்குமே நிறைந்தோர்க் கிவ்வா றுக மிருபத் தெட்டு
மங்கமே யவைகட் கெல்லா மகுடமே யுதத மாங்கஞ்
சங்கமே மறுகு சூழ்குற் றாலமே நலங்கட் கெல்லாந்
துங்கமே மகுட பூசை தொன்றுதொட் டமைந்த தன்றே. (சஉ)

பரவுமா வாக னந்தா பனமுயர் சன்னி தான
நிரோதன மவகுண் டஞ்சீர் முத்திரை நிகழ்பாத் தீயம்
பொருவிலா சமன மேயர்க் கிபம்விரி புட்பந் தூவல்
வரதனைப் பூசை செய்யுந் தேசிகர் வகையீ ரைந்தே. (சங)

வேறு.

தயிலமா ரோக்கியமாத் திருமகணைக் கவ்விசையங் தருஞ்சம்பீர,
மியன்மகப்பே ருச்சியமைந் தமிர்தமிரா சதநெல்லி யினிதாஞ்செல்வம்,
பயமதுசத் துருநாசந் தடுக்குமகப் பெருகும்வெங்கீர் பல்கும் வாழ்நா,
ளுயர்குளோ தகம்பயற்றின் பொடிக்கிராச் சியத்தோட மொழியு
மாதோ. (சச)

தேனிரா சதங்கருப்பம் பாலினுக்குத் திருமடந்தை சேருஞ் சீதப்
பானீயஞ் செங்கழுநீர்க் கொட்டமிவை பிறவிதெறும் பலோத கங்க
ளீனபா தகந்தீர்க்கு மியல்பெறுசந் தனத்தோய மிளநீர் தம்மா
லானராச் சியத்தினுக்கு மரசருக்கும் பெரிதுசுக மாகு மன்றே. (சரு)

அன்னமபி டேகமன்ன சமிர்த்திகூ விளத்தோய மதஞ லென்று
நன்னர்பெறும் புத்திமுத்தி யுண்டாகுஞ் சருவசித்தி நத்தின் மேலுயஞ்
சன்மலிசீர் நவகும்ப மிராசசுகம் புவனிசுகஞ் சார்தி மீயாம
மென்மலர்மந் திரபுட்ப மந்த்ரானங் கொள்ளுயதி விருட்டி நீங்கும். ()

வத்திரம்வத் திரலாப மலர்மோக்க மூபவீத மகத்தின் பேரு
மூத்தமசந் தனக்குழம்பு பெருஞ்செல்வ மழுதேதற்ற லுயர்சா ரூப
மெய்த்தூப மாசமன மருக்கியஞ்சா னித்தியமாம் விமல மூர்த்தி
மொய்த்தமணி யொலிக்கிராக் கதகிவிர்த்தி தீபமுயர் மோக்க மாகும்.()

அக்கரா லத்தியுயர் சித்திதரு மமலகருப் பூர தீபஞ், செக்கமலை-
நோக்குறுரீ ராஞ்சனஞ்சத் துருநாசந் தீருவெண் ணீறு, தொக்கபுவி

யோட்சிதரும் பூமடந்தை யருள்பெருகுஞ் சுருள்கொண் டேத்த
முக்கணன்முன் னுறநடிப்பன் சத்திரஞ்சா மரஞ்சுருதி முதற்பா
டற்கே. (சஅ)

மத்தளந்தா னியவிருத்தி கரடிசயம் வளர்படகம் பாவ நாச
மெய்த்திமிலை தொடர்காமி யம்பலவு நல்விருத்தி விதித்த யாவு
நித்தமெனி லொருமடங்கு பிரதோடஞ் சதமடங்கு நிகழ்த்துங் காலை
யித்துணையுந் திரிகூடத் தியற்றலா யிரமடங்கென் றிசைக்கும் வேதம்()

வேறு.

என்னவா கமங்கள் யாவு மியன்றிசீ ரொழுக்கம் யாவு
மூன்னுற வுணர்த்தி மூன்று தீக்கையு முறையின் முற்றி
யன்னவர் தமைப்பொற் பீடத் தமைத்தபி டேகஞ் செய்து
நன்னகர்ப் பெருமான் மூல நாமமந் திரங்க ளோதி. (ரo)

நித்திய முதல மூன்று நிகழ்சரி யாதி நான்குஞ்
சுத்தியோ டைந்தும் பூதி சாதனத் தொடர்புந் தொண்டர்
பத்தியெண் வகையு மைந்து பதமுநாற் கதியு மேலை
யத்துவா வாறுங் கூறி யருச்சனை புரிமி னென்றான். (ரிக)

மன்பெருந் திரிகூ டத்து மாயனைப் பரம னுக்கித்
தென்புவிக் கோட்டந் தீர்த்துத் தேவர்மா முனிவர்க் கெல்லாங்
கொன்பெருந் தகைமை பூண்டான் குறுமுனி யம்ம வீச
னன்பர்தம் பெருமை தன்னை யாவரே யறிதற் பாலார். (ருஉ)

புரிசடைத் திரிகூ டத்தெம் புனிதனை யின்ன வாறே
தெரிவுறப் பூசை செய்யுஞ் சிவமறை யவருட் டானு
மொருவனென் றிருந்து பூசித் தோங்குசீ லவ னுதி
வரிசிலைத் திங்க ளீரு வதிந்தனன் மலைய யோகி. (ருங)

இதுதமிழ் முனிவன் செய்கை யென்னனு மவனுக் கோது
மதிசயப் பரம கீதை யெட்டினு ளசலந் தீர்த்தம்
பதிசிவம் பரைப லாவும் பகர்ந்தனை யிரண்டி லேனைக்
கதிதொடர் வேடன் செய்கை கழறெனக் கழறுஞ் சூதன். (ருச)

நான்காவது சிவபூசை விதியுரைத்த சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் சகூ.

ஐந்தாவது நதிவீழ் வேடன்கதிபெறு சருக்கம்.

மருவி மாலை மிகுத்தகை வாரணம்
வெருவி மாலைமென் காந்தளைத் தீயென
வொருவி மாலைவிண் மேற்பிசைந் துற்றுநீ
ரருவி மாலை யணிதடங் குன்றமே. (க)

சூரல் வேலிச் சிறுசூடித் தோகைமார்
வேரல் வேலியில் வேட்டஞ்செய் வேடர்மேன்
மூரல் வேலியிட் டாலென முத்தமார்
சாரல் வேலியங் கொல்லிச் சயிலமே. (உ)

வேறு.

அத்த லைப்பெருங் கிரியின ரியின முறழ்வோர்
மைத்த லைக்கருங் கடல்புரை மேனியர் வடவைக்
கொத்த லைத்தன குஞ்சியர் கொடியபா தகங்கள்
வித்த லைப்புரி வினைப்பெருஞ் சிலைக்கையே டுவரே. (ங)

ஐவ னத்தினை யரிதல்போ லகிலொடு சாந்த
மொய்வ னத்தினை யெறிந்தனர் முறைமுறை தெளித்துக்
கொய்வ னத்தினை யழித்திடுங் கிளிக்குலங் குரப்பத்
தெய்வ நத்தினைப் பொருகளக் கிளியினஞ் செறித்தார். (ச)

மரும லர்க்கொரு தாளென நீத்தவஞ் சியரை
யருகி லத்திரு தாள்பெறு மிதணின்மே லமைத்துப்
புருவ விற்களும் பொருவிழிக் கணைகளும் போதா
திருக ரத்தினிற் கற்களுங் கவண்களு மீந்தார். (ஞ)

இருஞ்செ விக்கிடை யேனலங் கொடிச்சிய ரிசைத்தே
னருந்தி டத்திரி வாரமு தாசன ரவர்க்கு
மருந்தி டத்தினந் தேடுவ ரரம்பையர் வரைமேல்
விருந்தி டத்தினந் தேடுவர் வேள்விவே தியரே. (ட)

குன்றின் மேற்சரு கருந்தியும் வருந்தியுங் குகைவாழ்ந்
தென்று மேயிலை யாசெனு முனிவரோ வியாயார்
மன்ற லோதியர் கிளிகடி மழலைவாய் மொழியி
னென்று தேனிசைக் குருகியே யிசைத்தன ருடலம். (ண)

கனத னத்தியல் சிவந்தவாய்க் கருங்கணீ லியரை
வனச ரப்படர் வளர்புனங் காக்கவோ வைத்தார்
புனம ழிக்கவும் பொருப்பில்வாழ் முனிவர்தந் துறவு
தனைய ழிக்கவுந் தவத்தினை யழிக்கவு மன்றே. (அ)

கொங்கை யாற்கரி நடையினுற் பிடிகுளிர் புனத்து
மங்கை யார்விழி யாற்பினை சாயலான் மயில்கள்
பொங்கு மின்னிசை யாற்சுயி லினமெனப் புகுந்த
செங்கை மேற்கவண் கல்லெலா மிசையினுற் சிதைந்த. (கூ)

கூன லங்குர மதிறுதற் கோதைய ரோச்சும்
பான லங்குர லோசையே பசுங்கிளி யழைப்ப
வேன லங்குர லழிந்தன விழிந்தன புனமுங்
கான லங்குர லடிகளும் பிடிகளுங் களுல. (கo)

விருப்பு றும்புன மழிதலு முழிதர விரவிப்
பொருப்ப ரானவர் கானவர் கணத்தொடும் பொதுளிச்
செருப்புந் தோல்களுஞ் செறித்துவார் சிலைகணை பிடித்து
நெருப்புங் காலுமொப் பாமெனத் திசைதொறு நிறைந்தார்.(கக)

வேறு.

கொம்பு கோடிடை வேடுவர் கூர்வலை
யம்பு வில்லெறி வல்லிய மாடல்வாள்
பம்ப ரூசினர் பைம்புனப் பாவைமார்
வெம்பு சூரம் விழிப்படை மொய்த்தல்போல். (கஉ)

மானை யுங்கட மானையுந் தாக்குவா
சானை யும்பிடி யானையுஞ் சூழுவா
சேனை மாக்கள் சுவடெடுத் தேகுவார்
பூனை போல்வர் புலியெனப் பாய்வரால். (கஙு)

வேறு.

வெடிகு ரற்குல மதகய மெதிர்தலும் வீர
சடிவ யிற்றிடை மலைமுழை யசனிபோ னுழைந்து
குடிய டிக்கிடை யோடிபு மருப்பினைத் துமித்து
நெடிய மாலெனக் குத்துவர் மத்தக நெரிய. (கச)

கொல்லு குத்திர வேங்கைமேற் குதித்தலுங் குதியார்
வில்லு குத்திடு கொடுங்கணை விடுத்துவாய் கிழித்துப்
பல்லு குத்துகிர் காலொடுந் துணித்துடல் பதைப்பச்
செல்லு குத்தெனச் செறிபடை வாளினற் சிதைப்பார். (தரு)

கரடி யைப்பெருங் காரெதிர் சூறைபோற் கதையான்
முரடி ருத்திய முசுண்டியாற் சிரமதின் முருக்கி
யொரடி முற்புகுந் தீரடி பின்னிழுத் துலைத்துப்
பரடி ருத்திவெங் காலினு லுதைப்பர்மெய் பதைப்ப. (தசு)

பன்றி யைப்பிறை மருப்பொடுங் கிழிடும் பார்வை
துன்றி நிற்றலி னெதிர்செலா திடம்வலஞ் சுலவி
வென்றி வட்டமு ளிமுஞ் சிலம்பங்கள் விளைத்துச்
சென்றி ருட்கிருண் மலைந்தெனச் சாரிகை திரிவார். (தள)

தடறு ரீஇக்கொடு வாள்விதிர்த் தெதிர்தலுந் தரியா
மிடறு டைத்துதிர் குரலொடு திசைதிசை விரவக்
கடறு கட்டினர் கைவலி வீசினர் கலந்தா
ரிடரு பட்டொரு புவனமுன் குதித்ததோ ரெறுழி. (தஅ)

குடபு லத்தினர் வடபுலத் தினர்குண புலத்தோ
ரிடம்வ லத்தினும் விலகினர் விலகுறு திவனே
வடபு லத்தெழு கனலியைத் தென்றிசை மறித்தான்
கடவு மஞ்சினைப் பஞ்சவன் வலைத்தமை கடிப்ப. (தசூ)

புண்கி ளைத்திடப் பல்படை யோச்சினன் பொருவான்
மண்கி ளைத்தெதிர் வருதலும் பொருதல்பின் வாங்கான்
விண்கி ளைக்கிலும் விடானெனச் சூகரம் வெருவிக்
கண்கி ளைத்திடாத் திசைதொறு நுழைந்துபுக் கதுவே. (உ0)

மலைந்த சாரியிற் சரியையர் போல்வலம் வருவா
னலங்கு பூச்சரஞ் சொரிதலிற் கிரியைய ராவான்
சிலம்பு கான்புகுந் தொளித்தலிற் பொறிபுலன் சேர்த்தி
யுலைந்தி டாதொளி யிருத்தலின் யோகிய ரொப்பான். (உக)

ஐந்தாவது நதிவீழ்வேடன் கதிபெறு சருக்கம். உஉக

வேறு.

காணுமுன் சகலரைப்போற் சுவடுகண்டாற் பிரளயா கலர்போற்
கண்டிஞ், சேணுகில் விஞ்ஞான கலைசைப்போன் மலந்திரியத் திரிய
வேட்டன், மாணுக்க னெறிபார்க்கும் பாவனையாற் பரிசத்தால் வன்கட்
கேழல், கோணுர்ந்த குண்டமண்ட லாதிகளா னெறிவருத்துங் சூரவன்
போலும். (உஉ)

இனமானின் சணங்கூடிப் பிரியுமிடந் தொறும்பிரியா தேகும் வேடன்
வனமான தத்துவம்விட் டகமேறு மகலாத மலமேபோன் றுன்
புனமேறிக் கான்வரைதாய்த் திரிகூடம் புகுமேனம் புகுதாச் சுத்த
நனவேறிக் கனவகன்று சுழுத்திபோய்த் துரியமதை நணுகுவான்போல்.

வேறு.

தாவு நீர்ச்சிவ மதுகங்கை சண்பகத் தடாகம்
வாவி மேற்றடா கத்துலாய் மந்தமா ருதஞ்சுழ்
காவி லெங்கணுஞ் சுலவலாற் கமழ்திரி கூடத்
தேவர் தேவனைத் தேடுமோர் சூகரஞ் சிவணும். (உச)

நிலைய ழிந்துபோய்ப் பள்ளியங் கானிடை நெரிந்து
வலைசு ழிந்துகை வாள்விசை மடித்துவல் வேடன்
சுலையி லம்பொரீஇ வனைதடி பிழைத்தொரு செழுங்கா
ரலைப டிந்தென வருவியந் தடத்துவீழ்ந் ததுவே. (உடு)

வெருவி வீழ்தலும்-வேடனுங் கயத்திடை வீழ்ந்தா
னருவி யந்தடம் புகலென வடைதலா லதுவே
செருவி லேற்றெனச் சென்றெதி ரேற்றதோர் வன்மீன்
பொருவில் சூகர நீந்துநீர் கடந்துப்புக் கதுவே. (உசு)

வால மைந்தெதிர் வாய்மடித் திடங்கர்மா வலிப்பக்
கோல வெஞ்சிலைப் புனவனுஞ் சினவிமேற் குதித்தா
னேல வெங்கர வாளினுற் கிழிக்குமுன் னிவன்றன்
மூல மேனியை யெயிற்றினுற் கிழித்தது முதலை. (உள)

நிலத்தி லோடுதேர் நீர்புக லரிதுநீள் கயமாஞ்
சலத்தி லோடமுந் தரைபுக லரிதெனுந் தகைத்தால்

வலத்து வேடுவ னிடங்கரா புனலிடை மாய்ந்தா
னிலக்கு ளார்தமை யெளியரும் வெல்வமே யிடத்தால். (உஅ)

கொலைசெய் பாதக ஞெகியு முயர்திரி கூடத்
தலைசெய் சித்திர நதியினின் மாகநா டெடைந்த
தலைமை யாலுயர் வானமேன் மானமேற் றுவிச்
சிலைசெய் வில்லியார் கயிலைமால் வரையின்மேற் சேர்ந்தான். (உக)

மந்த மாருதந் தவழ்திரி கூடமும் வரதன்
சந்த வார்பொழிற் கயிலையும் வேறெனத் தகுமோ
விந்த மால்வரைத் தடத்துவீழ்ந் திறந்தவ னியல்பா
யந்த மால்வரைச் சிகரமே லமர்ந்தன னதனால். (ஙo)

நிந்தை யார்கொலை வேடுவ னருவிநீர்த் தடத்து
வந்த யாவொழி மகிமையை யுரைத்து மாதவர்காண்
முந்தை யோதுசித் திரப்பொது மகிமையை முனிக்கா
வெந்தை யார்நடங் காட்டலிற் காட்டுது மென்றான். (ஙக)

வேறு.

என்றலு முனிவர் வாழ்த்தி யெழுபவக் கலிகண் மாயத்
தென்றலம் புலிபாய் சாரற் சிவதிரி கூடத் தானை
மன்றன்மா மலர்த்தாள் போற்றி வரங்கொண்ட வானோர் பூசை
நன்றுறப் புரிந்த வாறு நவில்கென நவில்வான் சூதன். (ஙஉ)

ஐந்தாவது நதிவீழ் வேடன் கதிபெறு சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம் சஎக.

ஆறுவது வானவர் வழிபடு சருக்கம்.

நறுமலர் விரிஞ்ச ஞெகி நாரண ஞெகி வெண்கோட்
டிறுவிடைப் பரனு மான வொருவனே யிருவர் தேடிக்
கறுவினுற் காண்கி லாமைக் கனிந்துபூ சனையிற் காணப்
பெறுபொருள் கருதிப் போந்தார் பெரியவன் றிரிகூ டத்தில். (க)

தம்பெருஞ் சிவத்து ரோகந் தவிர்த்துவான் பதங்க ளீந்த
கம்பனைத் திருக்குற் றால நாதனைப் பூசித் தேத்த

விம்பரில் வரபூன் வேண்டு மெண்டிசைக் கடவு ளோரு
மும்பரும் விசும்பா ருக வொருவழி வீரவிப் போந்தார். (உ)

கோலமால் வடிவாய் நீண்டார் குறுமுனிக் குருகி மேனு
ளாலமர் சடவு ளாகக் குறுகுமற் புதத்தைக் காண்பான்
காலமோர் முனிவர் சித்தர் கருடர்கிம் புருடர் யாமிழார்
மேலமர் புவன மூன்றில் விபுதரு மெழுந்தார் மன்னோ. (ஊ)

அரவணைத் துயிலு மாய னம்புயத் துறைவோன் வாணர்
புரவலன் முதலோ ராய தலைவரும் புலவோர் யாரும்
விரவிழச் சிகரத் தாலே விதிபதம் விண்டு லோகஞ்
சுரருறை சுவர்க்க மூன்று மொத்தது சுருதிக் குன்றம். (எ)

விண்பக வெழுமுக் கோட்டு விமலவே தண்ட மேவி
யொண்டக லுதிக்குங் காலை யுயர்மது கங்கை யாடிச்
செண்பகத் தடாக மூழ்கித் தேனிருல் கிழியக் கோட்டால்
வண்பக டிழக்குஞ் சாரல் வடமுகத் தருவி தோய்ந்தார். (ஏ)

அருவியந் தரங்கக் கங்கை யாரமு மகிலும் பொன்னுங்
குருமணித் திரளு முத்துங் குவைகளாக் கொழித்து வீசத்
திருவல கிடுவார்க் கென்றுந் திருப்பணி யிடைய ருத
பொருவருஞ் சங்க வீதிப் புறம்வலம் புரிந்து போந்தார். (ஐ)

அகமதி லுருவா வாயி லிலங்துமைம் பொறிக ளாகச்
சிகரிநாற் கரண மாகச் செழுந்திரு வீதி மூன்றுங்
தகுதிமண் டலங்கண் மூன்றுத் தரணியம் பதும பீடந்
திகழ்பரஞ் சோதி யான சிவலிங்க வடிவங் கண்டார். (ஒ)

துதித்தனர் பாடி யாடித் துள்ளினர் வெள்ளிக் குன்ற
மதித்தனர் திரிகூ டத்தை மணிமதிற் கோயில் வாயில்
குதித்தனர் கருணை மூர்த்தி குரைகழ லடிக்கீழ்ச் சென்னி
பதித்தன ரின்ப வாரி படிந்தனர் வானு செல்லாம். (ஓ)

சேண்மிசைக் கங்கை நீருந் தேவதா ரத்திற் பூத்த
நாண்மலர்த் தொடையுந் தாரு நறுஞ்சினை வீசுந் தூசும்

பூண்முதற் காம தேனுப் பொழிதரு பாலுக் தெய்வ
நீண்மணி வடமும் வாரி நெடுந்திரை யமுதும் வாரி. (கூ)

மருத்திணுக் கிறைவன் றார்ப்ப வருணனீர் தெளிப்ப வீதி
யருக்கர்பல் விளக்க மேந்த வமரர்பூ மாரி தூவத்
திருக்களர் திசைக டோறுந் தெவதுந் துபிக ளார்ப்ப
விருக்கினல் வசுக்கள் வர்ழ்த்த விந்திர னேவல் கேட்ப. (கo)

மற்றுள திக்கு வேந்தர் மாபினல் வாயில் காப்பக்
கற்றையங் கவரி தெய்வக் கன்னிய ரிரட்ட வேதா
முற்றுள சாந்தி வேள்வி முறைமுறை யியற்றச் செங்கண்
வெற்றியக் திகிரி யானை விமலனைப் பூசை செய்தான். (கக)

சீதர னருச்சித் தேத்தத் திசைமுகத் தவனுந் தெய்வப்
போதினு லாரா திப்பப் புரந்தரன் முதலோ ரெண்ம
ராதவர் வசுக்க ளாதி யமரரே முதலா யுள்ள
மாதவர் புரிந்தார் பூசை வரதனைத் திரிகூ டத்தில். (கஉ)

தெளிதரு பசும்பொன் னுட்டுத் தெய்வதப் பொருளால் விண்ணோர்
களிதரு பூசை செய்து நாள்பல கழித்து மீசன்
வெளிவரா வகையாற் பண்டு வேழம்பூ சித்த காவி
லளிபடாப் பூவா னீரா லருச்சனை புரிவ தானுர். (கங)

பூசனை திருக்குற் றல புரந்தனிற் பொருளாச் செய்து
வாசவ னயன்மால் வானோர் வழிபடா நின்ற காலைத்
தேசமர் திருவெண் ணீறுஞ் செங்கைமான் மழுவும் பச்சைத்
தூசணி மருங்குந் தோன்றத் தோன்றினன் மறைக்குந் தோன்றல். ()

கையிலஞ் சலிகள் பூப்பக் கருத்தெலாங் குளிர்ப்ப வானோர்
மெய்யெலாம் புளகம் போர்ப்ப விழிதுளி பொழிய நோக்கித்
தெய்வநீர்த் திரிகூ டத்துத் திரைபொரு சங்கக் கோயிற்
சைவமா மணியைக் கண்டு சரணைனைச் சரணம் பூண்டார். (கரு)

பூண்டுமா லயனும் யாங்கள் புரிதரு செயல்க டீர்ந்தோ
நீண்டநின் மவுலி பாதந் தேடநீ டிழி கால

மீண்டுநீ படைத்துக் காத்தா யெமக்குமோ காட்சி தந்தா
யாண்டகை கருணை வாழி வாழியென் றருளிற் போந்தார். (கசு)

வந்தனை புரிந்து வானின் மாலயன் போன பின்னர்ச்
சிந்தனை யமரர் பூசை தினஞ்செயப் பணிப்பா யென்ன
நந்தணி குழையா னேக்கி நன்பகற் புரிந்தீர் நீவிர்
சந்ததங் கங்குற் காலந் தமிழ்முனி புரிக வென்றான். (களி)

பன்னக ரியக்கர் சித்தர் படிவர்விஞ் சையர்மற் றுள்ளோ
ரிந்நகர் விடைமேற் காட்சி யெமக்கரு ளென்ன நாதன்
மன்னுசீர் விழாக்க டோறும் வருகென வருளிச் செய்தா
னன்னவர் பரவி யேக வருச்சனை தொடுத்தார் விண்ணோர். (கஅ)

வேறு.

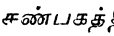
தையயனம் வேட்ட வுவாத் தருபூச மகமாகச் சிவனி ராத்ரந்
துய்யபாற் குனத்திருகாண் மேடவிழுப் பரணிதுவட் டாநாட்பௌவம்
வைகாசி மாகவிழா வளரானி முக்கனிகண் மாத பூசை
செய்யபிர தோடமூவாச் சங்கிரமந் திதிவாரந் தினங்கள் யாவும். (ககூ)

தெறும்பலா தவன்மறுகித் தேதோடும் வழிவிலங்கத் திங்கண் மேனி
கறும்பலா வுயர்குவடு முகடுதொடுந் திரிகூடக் கடவுட் சாரற்
குறும்பலாச் சுருதிநிழ லுறைவானைச் சுருதிமொழி கொண்டு பூசை
யுறும்பலா கமவிதியான் மதியாறும் புரிந்தமர ரும்பர்ப் போந்தார். ()

வேறு.

அராவடம் புனைந்தார் பூசை யமரர்செய் முறையீ தென்று
பராவட நிழலி லெம்மான் பாலுணர்ந் தவன்பாற் பெற்ற
விராவட கலைநூல் வல்லான் வியாதன்மா ணாக்கன் கூறித்
திராவட முனிசெய் பூசை தீபுவான் முனிவர் வேண்ட (உக)

ஆறுவது வானவர் வழிபடு சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம் சகூஉ.

ஏழாவது குறுமுனி வழிபடு சருக்கம்.

சந்தனத்தென் பொதியமுனி சண்பகத்தின் பசுந்தாது தைதைந்து திங்கள்
கந்தரத்தி னரமகளிர் முழைதோறு முழைதோறுங் கலவி கூடி

யந்தரத்தி னுடுமகளி ரிரிதல்போன் மணிசொரியு மருவிச் சாரன்
மந்தரத்து மேருவினும் விரிகூட தரிகூட வரைமேற சென்றான். (க)

வேறு.

உம்பரம சேசர்தொழு நும்பர்புக வான்மேற்
கொம்பரம ராடல்செய் குறுமபலவில் வாழ
நம்பரமர் பூசைசெய நன்மலைய யோகி
யிம்பரமர் மாதவ மெழுந்து தொழ வந்தான். (உ)

சிந்தைகளி கூர்தர வணங்கியெதிர் சென்ற
வந்தணர்கள் சைவமொடு வந்தருவி யாடி
மந்திரவெண் ணீறுசிவ சாதனம வணிந்து
நந்துமுக வீதியுயர் கோயில்வல நண்ணி. (ஊ)

மூன்றுவடி வானவன்முன் னான்மறை முழங்கத்
தோன்றியுப நைந்துவகை சுத்திகள் வருத்தி
யேன்றநெறி யாறுணரு மென்வகைசெய் பததி
யான்றமறை யோருட னருச்சனை தொடுத்தான். (எ)

மூந்துமகு டாகம மொழிந்தமனு வாலே
கந்ததயி லங்கொடு சொரிந்துகளி கூர
வைந்துகவி யங்களொடு மைந்தமுத மாட்டி
யுந்துமுவர் வாரிதி யடக்குமொரு கையால். (ஏ)

மேயகட லாறையு மடகஙிவிடு மாபோ
னேயமோடு பாறயிர் மதுக்கணிறை கன்னற்
றேறுயமும் விதிப்படி சொரிந்துபல சார
மாயசுவை யிற்சுவை விளக்குமுறை யாட்டி. (கூ)

மூவகைய சீதவிள நீர்முருகு சாந்தம்
பாவனைசெய் தண்ணளி பயிற்றுமுறை பெய்து
தேவரதி கண்டுவட தேசரதி யேழும்
கோவொடு மணிந்தபடி கும்பசல மாட்டி. (எ)

மாலியர னுக்குமவன் வாழ்பரனை மாமால்
கோலமணை வித்தபடி பொன்னுடை குயிற்றி

நால்வகைய சாந்துபணி நாண்மலர்கள் சாத்திப்
பாலமுத மேற்றிறைை பல்லிய முழங்க. (அ)

பேரொளி முன் னின்றுபல பேதவொளி யெல்லாஞ்
சீர்பெற நடிக்கும்வகை தீபமுறை யேந்தி
மூரிமறை நாலுமுயர் முத்தமிழு ஞான
வாரிபடி கின்றவென வந்துதுதி சாத்தி. (கூ)

வேறு.

திருவாடி யயனமுவாப் பூரஞ் சோதி சிறப்பைந்தா வணிமூ லம் பானு வார, முருளோணஞ் சதுர்த்திபுரட் டையிற்கே தார முயரநவ ராத் திரந்தசமி திருவி ழாக்கள், பெருமாணி பசிவிழுத்து லாஞ்சேர் மாகம் பிறிதுளநித் தியமுதலா வருச்சித் தீதத்தி, வருகாலைக் குறுமுனி செய் தொழும்பு மன்பும் வள்ளலார் திருவுளத்தி னிறைவு தோன்றி. ()

இட்டப்பாலி லிறைவிதிரு மூலட் டானத் தெழுந்தருளித் தவவ டிவா யிமையோர் போற்றக், குடப்பாலிற் பவித்திரங்கொண் டருளிப் பூரங் கொண்டபெருந் தவக்கோல முவந்து வெற்பின், மடப்பாவைக் கருள்புரிந்து வலப்பால் வைத்து மலர்வேதன் சடங்கியற்ற வந்தி பூத் தோன், கடப்பாலிற் புனல்வார்ப்பக் கருணை மூர்த்தி கடமுனிக்கு மணக்கோலக் காட்சி தந்தான்.. (கக)

வேதவிருக் கந்திருக்கா வணமாம் வேதன் விதிச்சடங்கு விதிப்ப வனு முதகஞ் செய்வோ, ஞதியுல களந்தவனு முலகுக்கெல்லா மாக்கூமா னவள்வரிசை யியற்று வாளர, நீதிநகர் நன்னகராந் தெய்வக் காவு திதி யிரண்டும் பணிசெயுமாங் கும்ப ஞதி, மாதவரு மமரருங்காண் பவரா மிந்த மணக்கோலக் காட்சியெவர் வழுத்த வல்லார். (கஉ)

பொன் னூசல் பாராட்டுந் திருவா ராட்டும் பொங்குதீ பாவளியும் பூசித் தேதத்தித், தொன் னூலோர் கார்த்திகையிற் சோமவாரக் கூலங் குவிருச் சிகச்சுடர்கார்த் திகைமர தீப, மன்னூங்கு திருப்பள்ளி யெழுச்சி பாவை மார்கழிவி ழாத்திருவா திரைவி சேட, மின் னூசல் விளக்காதி வருட மாத விசேடமுத னித்தியபூ சனைக ளெல்லாம். (கஙூ)

வேறு.

மனமுதற் பொறிகண் மூன்றும் வழிபடக் சடக மாதி
தனுவெனுந் திங்க ளீறுத் தருநிசிப் பூசை யாற்றிச்
சினகரம் வலஞ்செய் தேகிச் செண்பகச் சோலை நோக்கி
முனிவரன் றென்பாற் சென்றான் முதுகதிர் வடபாற் செல்ல. (கச)

மேவிய கடவுட் சோலை விரிமகச் சாலை யாக
வாவியே குண்ட மாக மடன்முறுக் கவிழ்ந்த பூகந்
தூவிய பொறிகள் போர்ப்பத் துறுமலர் நறுநெய் வார்ப்பக்
காவியே புகையாக் கஞ்சங் கனலெரி காட்டக் கண்டான். (கரு)

நின்றவர் பாவச் செந்து நிலையுறக் கிரந்து வீழ
மென்றருச் சோலை நீழல் வெயிலெனக் காய்தல் கண்டான்
மன்றல்யோ சனைமூன் றுள்ளோர் வல்வினைத் தளிரெல் லாமோர்
தென்றலங் கன்று மென்று தின்றுதின் றழித்தல் கண்டான். (கக)

நனிவரை யருவி நன்னீ ரொருதுளி நனையப் போந்தா
பனிவரை யனைய பாவம் பறிகொடுப் பவரைக் கண்டான்
மனிதரைத் தேவர் கண்டு வணங்கிய தானங் கண்டான்
முனிவரை யினிதிற் கூவி முதுமகத் தானஞ் சார்ந்தான். (கள)

அன்னதோர் காலை தென்ன னணிபெறும் வேள்விச் சாலை
தென்னணி சம்புத் தீபஞ் சிறிதெனப் பெரிதாச் செய்து
பொன்னணி யூப மேருப் பொறுப்பென நிறுவி யாங்கண்
மன்னுறு திரைகள் போல வரைகள்போற் பொருள்க ளுய்த்தான். ()

மேனகில் பொருள்கண் முற்றும் விண்ணவர் தருக்க ளீய
வானவர் துதிப்ப வோம மறையவ ரியற்ற மேலோ
ரானவர் பிரமத் தான மமைவுற முனிவர் போற்றத்
தானவர் குலங்கள் பாறச் சதமக னிறும்பூ தெய்த. (கக)

ஓதிய சோதிட் டோம மத்திய மங்கிட் டோமஞ்
சோதிசேர் வாச பேய மத்திராத் திரகஞ் சோமஞ்
சாதுரங் காட கஞ்சிர்ச் சிவகாமந் தரும மேந்த்ர
மாதிய சனித்தி ரஞ்சே ரணிமணிப் புண்ட ரீகம். (உ0)

அச்சுவ மேத மாதி நரமேதம் பிரம மேதம்
விச்சுவ தித்தே டங்கி சசன்மிகு மிராச சூய
மெச்சமிப் பதினெட் டுள்ளு மியன்மறை விதியோர்ந் தோங்கு
முச்சகம் புகழ வைஞ்ஞா றியாகமு முறையிற் செய்தான். (உச)

கொழுமக மகத்துச் தோன்றுங் குரூஉப்புகை யண்ட மூலத்
தெழுபுகைப் படலம் போலும் வலஞ்சுழித் தெழுந்தீ யாங்குச்
செழுமுதிச் சுடர்சள் போலுங் கிளர்தவக் குர்ப னென்பா
னெழுகுதீ விஜைகட் கூழி யுருத்திரன் போலு மாதோ. (உஉ)

சோலிவாய்த் திரிகூ டத்துச் சுருதிவேள் வியரு லாவுஞ்
சாலிமூ விருகாற் மேர்க்குச் சாய்ந்தன்றே வொற்றை யாழிக்
காலிவாய்க் கதிரோன் றேருங் கடல்புகு மலியில் வீழு
மாலிவாய் மதியின் றேரும் வானமேன் மான மாமால். (உங)

வேறு.

ஒரு மசம்வா னவர்போகஞ் சதமகமிக் திரபதமா முணராத் தக்
சன், றரும்கமொன் றினிற்கழிந்தான் சகரர்தொண் ணூற் றொன்பதுஞ்
செய் தவர்நூ றுனர், பெருமகமைஞ் ஞூறியற்றித் திரிகூடத் தான
ருளே பெற்றான் கும்பன், பொருமகந்தை யற்றார்க்கு முற்றுத கரும
முண்டோ புவன மூன்றில். (உச)

வேறு

குறைவறுதெக் கணவயன மதிக ளாறுங் கும்பமுனி பூசித்து
வேள்வி யாற்றிப், பெறலருஞ்சீர்த் தவம் புரியுஞ் சாலை சேர்ந்தான்
பேணினருத் தரவயனப் பூசை வாளோர், மூவுறயிதுவா மென்றுணர்த்
திச் சவுன காதி முனிவர்குழாம் புகழ்ந்துநனி வேண்டச் சூதன், விறல்
கெழுசித் திரப்பொதுவர் தாங்கக் கூத்து வெளியரங்கம் பெற நடித்தல்
விளம்பல் செய்வான். (உரு)

ஏழாவது குறுமுனி வழிபடு சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம் நிகள.

எட்டாவது வாசுகி தவம்புரிந்த சருக்கம்.

போதவடி வாகியொரு பூதரறி யாத
நாதவெளி வீடுதனி லாடுமொரு நாத

ஞதிபரை காணவரு ளாகநட மாடுந்
தீதில்பர மானசபை சிற்சபைய தாமால். (க)

ஆழிதிரை மண்டிபுன லண்டமிசை தாவ
வூழியுல கெங்கணு மொழிந்துமொழி யாத
வாழிதிரி கூடவரை மன்றிலர ஞடல்
வீழியிதழ் மாதலது வேவெருருவர் காணர். (உ)

ஆதலின் மகாபரம ராசியம தன்றே
காதன்மறை யோதுமது காணவெகு மாலாய்
மாதவனு நான்முகனு மாதவ முயன்றூர்
தாதளவு போதுகமழ் சண்பக வனத்தில். (ங)

மாமகர மாதிமதி யாறுமுயர் வானோர்
பூமக வருச்சனை புரிந்துதம தீசர்
காமகவு சித்திர சபைத்திரு நடத்தே
யாமக விருப்பட னருந்தவ முயன்றூர். (ச)

வேறு.

உந்திபூத் தவனும் பூமே லொருவனு மகவா ஞதி
யந்தரத் தவருங் கும்ப முனிமுத லறவோர் யாரும்
புந்திசேர் தவத்தி லாசை பூண்டனர் திரிகூ டத்தி
லெந்தையார் நடன பாதத் தியாவசே யாசை பூணர். (ஞ)

சிவமது கங்கை மூழ்கிச் செண்பகத் தடாகந் தோய்ந்து
நவமது கங்கை வேய்ந்தார் நனிவட வருவி யாடிப்
பவமது வண்டு வீழாப் பசியசெண் பகக்கா வெங்குந்
தவமது வண்டு போல மொய்த்தன தவத்தோர் சங்கம். (ட)

அன்னவா றயன்மா லாதி யருந்தவக் குழாங்க ளெல்லா
நன்னகர்ப் பரனே வாழ்த்தி நற்றவம் புரியு மேல்வை
பன்னகில் காள கூடப் பஃறலைப் பகுவாய்ப் பாந்தண்
மன்னவர் பரவு மன்னன் வாசுகி யென்பான் மன்னே. (எ)

மதுகையி லறிவின் மிக்க மணிமுடி யணந்த னென்னு
மூதுதவத் துணைவன் மேனுண் முக்கணர் தொல்லைத் தில்லைப்

போதுநடம் பணிந்தா னென்றும் பிலமுறை தானும் போற்றுங்
சுதியினை விழைந்து சென்றான் கயிலைமால் வரையின் மீதில். (அ)

பொன்னுபர் பொருப்பு நாதன் புயவரை தனக்கு நாணக்
கொன்னுபர் புரங்கண் மூன்றுங் கோபிப்பக் குணம தாலுன்
பின்னுமோர் கடலில் வெற்பைப் பிணிசெய்து மருந்துஞ் செய்தான்
முன்னுசீர் வெள்ளிக் குன்றில் வரதனை வணங்கி யேத்தி. (கூ)

பொறியுடற் பாவை செய்து புலன்களுஞ் திரங்க ளாக்கிக்
கறுமனப் பாசம் பூட்டிக் கலாதியேழ் தாளந் தாக்கி
யதிதரு பிரேர கங்க ளுந்திலு லசைத்துப் பேதக்
குறியிரு தருவா லாட்டுங் கூத்தனே சரண மென்றான். (சூ)

வேறு.

பணியும் பணியின் குலவேந்தைப் பணியின் பணியா ரருணிக்கி
மணிவெஞ் சூட்டுப் பிலவேந்த வாலா றென்னை யெனப்பிறவிப்
பிணியின் மருந்தே புனைக்காணும் பெற்றி யதனுன் மற்று மொரு
தணியில் காத லொடும்போந்தே னருளாற் சாற்றத் தகுமென்றான். (எ)

நாத னுரைபா யென்றருள நடுங்கி யொடுங்கி வாய்புதைத்துப்
பூத நாதா கங்காளா புனித மறைகள் காணுதின்
பாத நடனந் தனைக்கண்டு பணிந்தா னந்தக் கடலாடுங்
காத லுடையே னெனவுரைப்பக் கவுரி முகம்பார்த் தெம்பெருமான். (ஏ)

சடைமே லிருக்கும் பிறைக்கொழுந்து தளிர்த்த தெனப்புன்
னகைகூர்ந்து, கடைமேநோக் கருளி னமுதைதாழுகக் கனிவாய் மலர்ந்தங்
கருள்செய்வார், விடைமேற் காட்சி யடியவர்க்கு வேண்டும் வகையாற்
புரிந்தருள்வோ, நடமேற் புரியும் பெருங்காட்சி நவில்வோ ஞான காத
ணத்தால். (கஈ)

அனந்த னென்பா னெமைமேநோக்கி யனந்த முகங்க ளருந்தவங்கண்
மனந்தன் வயமாப் புரிந்தமையான் மற்றோ ருகத்தில் வந்தெய்துஞ்
சனந்தன் முதலோர் புகழ்ந்தில்லைத் தலத்து நடனந் தொழப்பெற்றான்
கனந்தங் கியமெய்த் தவமவன்போற் புரிதீ யூழி காலமென். (கச)

பொருப்பின் சிலேயா ருரைப்ப வந்தப் புனிதச் சிலேக்கு நாணனன்
பெருக்க யுகங்கள் பலவுமுணேப் பிரிந்து தவங்கள் புரிந்தாற்றேன்
றிருக்கண் கண்டார் தீவிணேயுங் காண்பார் கொல்லோ சிவபெருமா [ன்
னருட்கொண் டடிமை படைத்தணேயா லாளக்கடனே யெனப் பணிந்தா

கிட்டாப் பதவி நடங்காணக் கிடைக்க வேண்டு மெம்பெருமா
னெட்டாக் காலந் தவமியற்ற வியலா தென்பான் றனக்கிரங்கிக்
கட்டா நிரைத்த பலகருப்பு கறியா வண்ணஞ் செறிபாகின்
வட்டாத் திரட்டி வழங்குதல்போற் றிருவாய் மலர்ந்து வழங்குவார்.

பாடும் பூதம் பணிசெய்யப் பயில்பாண் டரங்க மன்றினிடத்
தாடுங் கூத்துங் காளிமத மடக்குங் கூத்துங் கொடுமுயலேச்
சாடுங் கூத்தும் பிறரறியத் தக்க கூத்தா மணித்துலகுந்
தேடுங் கூத்து நன்னகர்நந் தேவி யறியுந் திருக்கூத்து. (கள)

அந்த நடனங் காண்பதற்கா வரியு மயனும் வாணிருங்
கொந்து சடிலப் பெருமுனிவர் குழாமும் பொதியிற் குறுமுனியு
முந்தை யுகங்கள் பலதலத்து முயன்றூர் முயன்று முற்றுமை
லிந்த யுகத்துந் தவம்புரிந்தா ரெமது திரிகூ டத்தணேந்து. (கஅ).

பற்ற யிருந்து பிறதலத்துப் பல்லா யிரம்யாண் டியற்றுபலன்
குற்ற லத்தி லோராண்டிற் கொடுக்கு மெனுமா மறைமொழியா
லுற்ற ரயன்மான் முதலோர்க ளுலப்பில் குளிகை கனலிலிட்டு
வெற்ற யலேந்த வாதியர்கள் வேதிக் குளிகை யடைந்தாற்போல். (ககூ)

சந்து மகிலுந் திரைசுருட்டித் தரள மெறிந்து பொன்கொழித்து
நந்து திரட்டுஞ் சித்திரமா நதித்தண் கரையி லிருபாலும்
வந்து தவழ்செண் பகச்சோலே மருவி யிருந்து தவம்புரிவார்
சிந்தை நிணேந்த வரமெல்லாஞ் சித்தி யாகுஞ் சத்தியமே. (உ0)

பனக வேந்தே தென்கூடற் பதியின் முதிய வெள்ளிமன்றுங்
கனக சபையாம் வெளிமன்று மாலங் காட்டின் மணிமன்று
மனக நிறைதாம் பிரப்பொதுவு மார்க்கும் பொதுவாந் திரிகூடச்
சனகர் புகழ்சித் திரமன்றந் தனிநம் பரம ரகசியமே. (உக)

வேறு.

ஞாலமே னதிகளெலாம் படிந்தபலன் சித்திரமா நதியே நல்குந்
தாலமே லுயர்புனிதத் தலங்களெலாந் தரும்பேறு தருங்குற் றிலை
மூலமோ நிலிங்கமெலாம் பாவுபலன் றிரிகூட மூர்த்தி நல்கும்
வாலிதா மத்தலத்தை நோக்கிவரி லடிக்கடியோர் மகப்பே றெய்தும். ()

வேறு.

உருகன் புடையா யறிந்தறியா தொருநா ளவ்வூர் வைகிடினும்
பொருகண் டகமாம் விணைநீங்கப் புகுவார் கயிலை யெனப்புகன்று
மிருகண் டுவின்சிர்க் குலமகற்கா வெங்கூற் றுதைத்த பெருமானர்
வருகண் டகசே தனன்சரிதை வாக்கா லருளி விடைகொடுத்தார்.(உந)

நஞ்சங் களிக்கும் விழிபாகர் நலஞ்சேர் கருணைக் குருகிமன
நஞ்சங் களிக்கும் விடைபெற்று நயப்பா லேகி நதித்தடநீ
ரஞ்சங் களிக்கு மணிகருவா வான்பால் பிறித்துண் டடைகிடக்கு
மஞ்சங் களிக்குந் திரிகூட புரத்தி லணைந்தா னரவேந்தல். (உச)

இந்து முடிசேர் திரிகூட மீசர் வடிவென் றேபணிந்தா
னந்தி பூத்தும் பாரிடந்து முயர்வா னளவு நீண்டதனு
லந்த நெடுமா லெனத்தொழுதா னலர்பூ மேலாய்த் திசைமுகத்து
வந்து மறைகண் முழங்குதலான் மலரோ னென்ன வணங்கினான்.(உரு)

கூட முயர்வா னகடுரிஞ்சுங் குவட்டி லிருந்து குதிப்பதனு
லாட லருவித் தேனுறு வானு றெனவே யதிசயித்தா
னீட லரவப் பஃறலையா னிரைத்த மணியா லருவிதுணைச் [ன்.
சேட னெனவே சிறிதயிர்த்தான் சிலையான் மகவா னெனத்திகைத்தா

அண்ட ரகலா துறைவதனு லரியாப் பொருளு மளிப்பதனுல்
வண்டு படாத செண்பக்கா வளர்கற் பகக்கா வெனமருண்டான்
பண்டை யறங்கள் வளர்ப்பதனுற் பச்சை நிறத்தாற் பசைவடிவாக்
கண்டு பணிந்தான் றவப்பள்ளி முனிவர் கணத்தைக் கண்ணுற்றான். ()

வேறு.

தொழுதகை பணைக ளசைத் துணர்ச்சடை வீழ்து வீழ்த்துப்
பழுமர மெனநிற் பாரும் பரந்துசெல் லெடுப்ப மேனி

முழுதும்வன் மீக மாகி வான்மீகி முனியொப் பாரு
மொழுகுடல் பங்கி போர்ப்ப வுரோமச னெனநிற் பாரும். (உஅ)

ஒருபத மூன்று காலா வொருபத மெழுகா லாக
வருபத மூன்று மோர்ந்து மாதவம் வளர்க்கின் றாருந்
தருபதந் தலைமே லேற்றித் தரையின்மே லிருக்கின் றாரு
மிருபத நிலையே யன்றி யியக்கமற் றுறைகின் றாரும். (உக)

ஊகிமே லொருதா ளேற்றி யொருவிரன் மேனிற் பாரு
நாகிமேற் பிராண வாயு நடைதப விருக்கின் றாரும்
வாகிமே லேறி வீதி வலம்புரி மகிமை யாருங்
கூகிமேற் சுடரு மஞ்சக் கொழுஞ்சுட ரெழுப்பு வாரும். (ஙo)

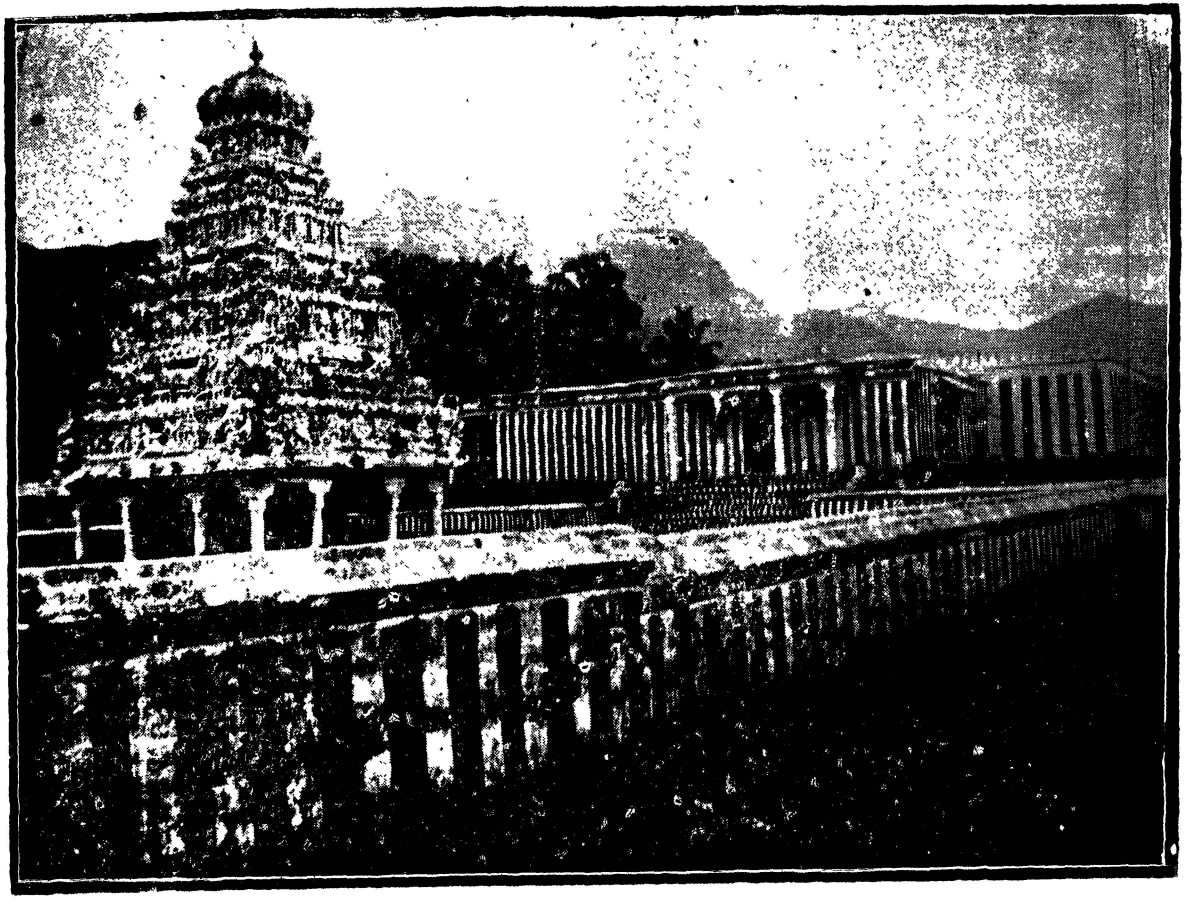
சருகிலை யருந்து வாருந் தண்புனல் பருகு வாரும்
பரிதியின் கதிருண் பாரும் பவனனைப் பொசிக்கின் றாரும்
வருகனி காய்தின் பாரும் வனத்திடைக் கிழங்கு மூல
மிருபொழு தொருபோ தண்டு மின்றியு மிருக்கின் றாரும். (ஙக)

தருக்களாய் நிற்கின் றாருந் தழலிடை சரிக்கின் றாரு
முருக்கள்போ னிற்கின் றாரு மூணுட னுறக்க மின்றிச்
செருக்குற வடங்கிக் கல்லாய்ச் சிலைகளா யமர்கின் றாருஞ்
சுருக்கிய வண்டி. யன்றிப் படிவமே சுருங்கா தாரும். (ஙஉ)

மேருவி லிமயத் தன்னின் மிக்குள கிரிக டம்மிற்
பாருள வனங்க ளாதி பற்பல தலங்க டம்மி
லோருகந் தவஞ்செய் தாருஞ் சதுர்யுக முஞற்றி ஞரு
மேருறு மனுவின் வாழ்க்கை யெழுபத்தீ ராகநின் றாரும். (ஙங)

மாயிரும் புவனங் காக்கு மனுக்களீ ரெழுவர் வாழ்க்கை
யாயிரஞ் சதுர்யு கங்கண் டயன்பகல் கழித்திட் டாரு
மேயினர் திரிகூ டத்து விரிதவம் புரிகின் றாரைச்
சேயுயர் பாந்தள் வேந்தன் கண்டனன் றிகைத்து நின்றான். (ஙச)

இன்னணம் புரிவார் முன்யா னெத்தவம் புரிகேன் முக்கண்
மூன்னவன் பணியாற் செய்வேன் முற்றினு முற்று தேனு

சித்திரசபை, தெப்பக்குளம்.

நன்னகர் வனத்துப் புல்லாய் நனிமர மெனநின் றுலும்
பன்னகப் பிறவிப் பாவம் பறிபடு மென்று தேர்ந்தான். (கரு)

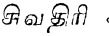
அந்தமா வனத்து மேவி யருந்தவ மேவள்வி யாற்றுஞ்
செந்தமிழ் முனிதாள் போற்றிச் செம்மையஞ் செழுத்தும் பெற்றுச்
சந்ததந் திருவெண் ணீறுஞ் சைவசா தனமும் பூண்டு
நந்தனி குழையார்ப் போற்றி நனிதவக் கிழமை பூண்டான். (கக)

வனமிசைப் பாந்தள் வேந்தன் வருடமா யிரத்தி ரட்டி
யனிலமா காச மாக வாயிரத் திரட்டி யாண்டு
புனலிலா யிரத்தி ரட்டி பொருப்பிலு மவ்வா றுற்றிக்
கனலிலா யிரத்தி ரட்டி கடுந்தவம் புரியுங் காலை (கள)

தேவர்தந் தேவர் தேவன் றிருவுள மிரங்கி மைதோய்
மாவடி வனைய வுண்கண் மலைமகள் வதன நோக்கிப்
பூவலர் திகழ் டதெம் பொதுநடங் காண வேண்டி
மேவருந் தவஞ்செய் கின்றார் விரிஞ்சன்மா லாதி விண்ணோர். (கஅ)

கன்மலி ம்ரமாய்ப் புற்றுய்க் கழிந்தனர் முனிவர் வாளோர்
சன்மலி பாந்தள் வேந்துந் தவித்தனன் வேள்வி யாற்றித்
தென்மலி முனிபுந் தீராத் தவஞ் செய்தான் வாரா யென்ன
நின்மலி யுடனே வெள்ளித் திருமலை நீங்கிப் போந்தான். (கக)

எட்டாவது வாசுகி தவம்புரிந்த சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆசத் திருவிருத்தம் டுநிகூ.

ஒன்பதாவது திருநடச் சருக்கம்.

அற்பினு றையும் போது மகலுறும் போதும் வெள்ளி
வெற்பினை யகலா னென்ன விடையின்மேற் கொண்டு நாதன்
முற்பெறு தனயன் பின்னு முருகவேண் முன்னு மேகச்
சிற்பரை யுடனே போந்தான் சிவகிரி கூட நோக்கி. (க)

நடித்தரு ளெம்பி ரானார் நன்னகர் நணுகுங் காலைப்
படித்தல மிருள்போய்ச் சோதி பரந்தது தவத்தோர்க் கெல்லாங்
துடித்தது வலப்பாற் றிண்டோ டொழுதன சிரமேற் செங்கை
பொடித்தன வுரோம மேனி போர்த்தன புளகப் புள்ளி. (உ)

ஞானநா யகனூர் தோன்று நற்குறி யிதுவென் றோர்ந்து
தானமால் வரவு பார்க்குஞ் சாதகத் திரள்கள் போலும்
பானுவி னுதயம் பார்க்கு நேமியம் பறவை போலும்
வானவர் முனிவர் நின்றூர் வடபெருந் திசையே நோக்கி. (கூ)

கருமணி மிடறு மூன்று கண்களும் புயங்க ணுண்குங்
குருமணி வடமுஞ் செம்பொற் கொன்றைமா லையுமுந் நூலு
மருமமும் பணிலத் தோட்டு மாசுணக் கம்பிக் காது
முருவமும் பொலிந்து தோன்றத் தோன்றினு னுமையோர் பாகன். ()

உருக்கிளர் விடைமேற் றோன்று மும்பர்தம் பிரானூர் ஞானத்
திருக்கிளர் வடிவங் கண்ணிற் காண்டலுந் திரளா னந்தப்
பெருக்கெனும் வாரி தாவிப் பிறவிவேர் மறிந்து வீழுந்
தருக்குலம் போல வீழ்ந்து பணிந்தனர் தவத்தோ செல்லாம். (ரு)

இறைஞ்சினர் பணிவார் தம்மை யெழுகவென் றருளா லேற்கி
றறுஞ்சிலை மலர்ப்பூஞ் சோலை நன்னகர்த் திரிகூ டத்துக்
குறிஞ்சியஞ் சூரற் சாரற் குறும்பலாச் சுருதி நீழற்
பிறங்குமுத் தரபாற் சென்றான் பிரணவத் துருவாய் நின்றான். (சு)

தரங்கநீ ருலகுக் கெல்லாந் தவமலாற் பொருள்வே றுண்டோ
புரந்தர னயன்மா லாதி புலவர்மா முனிவர் காணத்
திரம்பெறு திருக்குற் றாலச் சித்திரப் பொதுவாந் தெய்வ
வரங்கினி லாடப் போந்தா னகிலமு மாடல் காண்பான். (எ)

வேறு.

தூங்க வாணேரு ராயிரங் கரங்களிற் றுளைவக்குமண் முழவோசை
கங்கை மாநதி யாயிர முகம்பொரு கணைகட லெனவார்ப்பச்
செங்கை யாயிரத் திரட்டிபா னுகம்பனூர் திரட்டியூ தியசங்கம்
வங்க வாரிதித் திரைகரத் தாயிரம் வலம்புரி முழக்கேகய்ப்ப. (அ)

திவவி யாழ்பயி லிருவகே ழிசைதிருச் செவிதொறு மமுதூற்ற
நவவி யாபகச் சுருதிக ளாயிர நாமங்க ளெடுத்தேத
வுவவி வாழ்புனற் சுரநதி திரையலைத் துக்கசீ கரந்தூற்றத்
வுதவி யாளமுந் தமிழமுனிச் சங்கமுந் தனித்தனி கவிதூங்க. (சூ)

ஓருக ரந்தனிற் படர்கனல் சுடர்விட வொருகரந் துடியார்ப்ப
விருக ரங்களில் வரதமு மபயமு மெவ்வுல கமுங்காப்ப
வருள்ப ரந்தெழு திருவுளக் கருணையா லகிலமுங் சூளிர்தூங்கச்
செருகு கொன்றையங் கண்ணிதே னூற்றிடச் செழுமதி நிலவூற்ற. ()

மங்கை யாமலீ யிருவிழி களிப்புற வொருபத மலர்தூக்கிக்
கங்கை வாய்விட வொருபதங் குறளன்மேற் கதிகொடு சதிதாக்கிப்
பங்கை யாசனன் றுதிசெய நெடியமாற் கதிசயம் பரந்தேதறச்
சங்கை யேந்திய குழைநிலாப் புயவரைத் தடந்தொறுந் தவழ்ந்தேற. ()

வேறு

புவன காயகி தாளமாம் பொற்கலம் பிடித்துத்
திவளம் பாணியாற் பண்ணெனுந் திரளமு தாக்கிப்
பவள வாயினு லின்னிசைச் சுவைபரி மாறத்
தவள வாணிநாற் கவிவள நவரசந் தளிர்ப்ப. (கஉ)

கருணை மேனிநூ ருயிரம் பகலொளி கஞல
வுருவ வாண்முகச் செழுமதி நகைநிலா வொழுக
விருபெ ரும்பொழு துணர்கலா தியாவருந் திகைப்பக்
குரும ணிக்கழ லடியவர் விணையறக் குமைப்ப. (கங)

திருவி ழிக்கரு ணைக்கட லருண்மடை திறந்து
கருது வார்மனக் கால்வழி கரைபுரண் டோடிப்
பருவ முற்றவர் பக்குவ முறைமுறை பாய்ந்து
சருக சித்துலர் தவமுனிக் காடெலாந் தழைப்ப. (கச)

இடம்வ லங்களுந் தெரிந்தில ரிமைப்பிலா விமையோர்
நடமு நிற்றலுங் குறித்தில ரிட்டமா யிரத்தோ
னடைவு சாரிபார்த் தசைவிலன் றிசைமுகத் தவனுங்
கடவு ளாவியப் பொதுவில்வே ரூவியங் கடிப்ப. (கரு)

வேறு.

கண்டலப் பொலிவான் மண்டல மூன்றே கடிமலர் தழைகெழு முடியாற், றண்டலைத் திரளோ சங்கணி குழையாற் றண்மதி மானமோ மிடற்றாற், கொண்டலைத் தரித்த மேருவோ புயத்தாற் குலவரைத் திரள்களோ வெளியால், விண்டலத் திந்த சாலமோ வெனவும் விண்ணவர் மண்ணவர் திகைப்ப. (கசு)

அலர்மதிப் பிளவுந் தும்பையந் தொடையு மறிகலா தளியினஞ் சுழலப், பொலிதிருச் சாந்து புயல்பொரப் புரிநூல் பொன்னொளி மின்னொளி பொதுள, விலகிவில் லுமிழுந் தொடியணி புயத்தில் வெண் டலை மாலைகண் மிளிரக், கலைமதித் திரளென் றெழுந்துசெங் காதுக் கணபண கங்கணங் கலிப்ப. (கள)

ஏண்டவ ரிருவர் சிவசிவ சிவவென் றேத்திட விருவரி லொருவன் காண்டக வரிய சரணநூ புரங்கள் கலின்கலின் கலினெனக் கலிப்ப வாண்டகை யமரர் சயசய சயவென் றார்த்திடச் சித்திர சபைக்கே தாண்டவம் பணிவார் தமக்கெலா முத்தி தகுந்தகுந் தகுமென நடித் தான். (கஅ)

நடித்திர ளமரர் துந்துபித் திரளுஞ் சோபனக் கவரிபொற் குளம், பிடிப்பளாஞ் சுருதி சுருதியா யிரமாம் பேரிசை வாக்குரா மகளே, படிப்பளா மயன்மா லிமையவர் பரவிப் பார்ப்பரா மகிலரா யகனே. நடிப்பனும் பொதுவோர் சித்திரப் பொதுவா நடநவில் காட் சியார் நவில்வார். (கக)

வேறு.

அங்க ணுவுன ததிசயத் திருநட மனந்தமாம் விழிவேண்டு
நங்க ணுடுதற் கெளிவரு காட்சிநீ நவின்றரு ளெனப் போற்றிச்
செங்க ணன்முதற் றேவரேத் தெடுத்தலுந் தெரிதர நடங்காட்டி
யெங்க ணுயக னெழிலரி யாசனத் தினிதுவீற் றிருந்தானே. (உo)

கவரி யேந்தின ரரம்பையர் சனகருங் காசிபன் முதலோரும்.
பவரி ருஞ்சடைக் கும்பனும் புயங்கனும் பங்கயத் தயன்மாலு
மெவரு மேபிராற் பரவினர் திருப்பலாண் டிசைத்தனர் திசைத்தேவ
ருவரி போற்பரந் தார்த்தனர் தூர்த்தன ரும்பர்மா மலர்மாரி. (உக)

வேறு.

ஈசனை யயனு மாலு மிமையவர் முனிவர் யாரும்
பூசனை புரிந்தார் மன்னை புடார்ச்சுன புரத்து மூன்று
யோசனை யிடமும் வீரி காத்திட வுயற்பொற் கோயில்
வாசமாம் விசையை காப்ப மணிமதில் வடிகண் காப்ப. (உஉ)

அம்பிகை யிசைமா தங்கி யாதியம் பரனே சூத்தன்
பைம்பணி யரசு மம்பொற் பாதல வாசல் பேரான்

சூம்பமேனு பொதியில் வாசன் குரவர்மால் பிரம னுவா
ரும்பர்தந் துபியி னேனை யொலியருத் தெய்வ மன்றம். (உங)

சயிலநீர்த் திருக்குற் முலந் தன்னிலற் புதங்கண் ட்ாழித்
துயிலநீத் திருக்கு மாயன் முன்மைதா னுணரான் போலக்
கயிலநீத் திருக்கு மாறு கழுறெனக் கருதிக் கேட்ப
மயிலநீத் தரியாப் பாகன் மணிநகை துளக்கிச் சொல்வான். (உச)

மாதனை யிடத்து மீன்ற மழகளி றிடத்தும் வைவேற்
காதல னிடத்தும் வெள்ளிக் சயிலயி னிடத்து மிக்கா
வாதரந் திரிகூ டத்தி லமைந்தன முகுந்தா விந்த
வேதரா சியத்தைக் கூறே மூனக்கினி விளம்பக் கேண்மோ. (உஞ)

அண்டமூ மகண்டம் யாவு முழிவுற வொடுக்கி காளும்
வண்டணி துளவத் தாரோய் வரன்முறை வகுக்கு காளு
மொண்டொடிப் பரையும் யாமு முறையிட மாத லாலே
தண்டலி லுலகுக் கெல்லாந் தாயகத் திருக்குற் முலம். (உசு)

பாரினுக் கநாதி யானுற் பாரொடு கனனந் தாவு
நீரினுக் கரிய தானு னெருப்பொடு சண்ட வாயுப்
போரினுக் கடந்த தானுற் புரையிலா வெமக்கு மெம்பா
னுரியாம் பரைக்குந் தான நன்னக ரல்லா லுண்டோ. (உள)

ஆதலா லூழி தோறு மானந்த நடஞ்செய் தானம்
போதருஞ் செயல்கண் மூன்றும் புரிதரு மூலட் டானங்
காதலா யுறையுந் தானங் கயிலபோற் சிவலோ கம்போ
லீதலாற் பிறிதொன் றில்லை யிதுரக சியமே யாமால். (உஅ)

புலந்தரு தலங்கட் கெல்லாம் புடார்ச்சுன புரமே மேலா
நலந்தரு தலமா மென்று நவிற்றலுங் கமலக் கண்ண
னிலங்குனிற் காசி யாதி நிகழ்த்திய தலங்கள் யாவும்
பலந்தரா துளவோ வென்னப் பகர்தலும் பரம மூர்த்தி. (உக)

அருணகே தாமந் தில்லை காளத்தி யாரூர் காசி
திருமறைக் காடு காஞ்சி செங்காடு வெண்கா டாதி

யொருதலத் தோசோர் கூறே யுறைதுவர் திரிகூ டத்து
நிருமல வடிவாய் ஞானக் கலையெலா நிரம்பா நிற்பேம். (கo)

மெய்வளர் நதிகட் கெல்லாஞ் சித்திர நதிவி சேடஞ்
சைவமா தலங்கட் கெல்லாஞ் சண்பகா ரணிய மேலாக்
கெய்வமுத் தலிவெற் பெல்லாஞ் சிவலிக வடிவ மெந்தக்
கொய்மலர்த் தருவுந் தேவர் குறும்பலா வேத மூலம் (கக)

வேறு.

ஒருதலத்தி லாயிரம்யாண் டுதவுபல ஞராண்டி லுதவுங் காசி
யருணீதரு மோசாபு திங்ளின்முத் திங்களிலே யருளு மாரூ
ரிருமதியிற சேதார மொருமதியிற் கோகருண மேழு நாளிற்
றி நவளர்கெல் வேலிதரு மொருநாளிற கெடுத்தருளுந் திருக்குற்றாலம்.

பொங்கேறு சுருதிபயில் குற்சரகோத் திரத்திலொரு புதல்வன் மேனு, ளிங்கேறி வடவருவி படிந்தொருநாட் பலனளிப்ப வீன்ற தாதை, பங்கேறிப் பவர்க்க மெலாங் கடந்தேறிச் சுவர்க்கமெனும் பதம் பெற் றுனர், சுங்கேறு தடம்புயத்தாய் சித்திரமா நதிப்பெருமை சாற்ற லாமே. (கக)

பூவுலகில் வாழ்ந்திருக்குங் காலமெலாம் பாதகமே புரிந்தா ரேனும் பாவனையா லச்சத்தால் விளையாட்டா லெங்கிருந்தும் பரவி யோர்காற் றேவரக சியமான திரிகூடந் திசைநோக்கிச் செங்கை கூப்பி நாவினு லுரைப்பாரேல் வினையொழிந்து நமதுபத நண்ணு வாரே.(கச)

அப்பரிசு திசைநோக்கிப் பணிந்துபுட்ப கந்தனெம தருகிற்சேர்ந் தான், செப்பரிது பெருமாலே திரிகூடத் தலமகிமை செகமே லெங்கு மிப்பதிக்கோ ருவமையிலை யென்பவர்மன் பதைக்கிறையா யிமையோ ராவ, சொப்புளதென் றுரைப்பவர்கள் கருப்பம்வீழ்த் தினர்பாவத் துறுவா ரன்றே. (கஙி)

ஒப்பரிய திரிகூட வுயர்தலத்துக் கொருதலத்தை யுவமை யாகச் செப்புவோ ரித்தலத்துச் சிவனின்மா லியமிகழ்ச்சி செய்யுந் தீயோ ரிப்பதியி லென்று மெமைப் பூசிப்பார்க் கிடர்புரிவோர் யாவ ரேனுங் கப்பிலா தவனிதனிற் புலியராய்ப் பிறந்துழலத் தகுவா ரன்றே.(கசு)

கிரிவாக முத்தொழிலும் புரிந்துகா மினிதிருக்கும் விமலத் தானம்
பரிவாகக் காண்பார்கள் பணிவார்கண் மகிமையினைப் பகர்தற் பாற்றே
யுரியாசா யெத்தலத்தி லுறைவாருந் துயிலெழுகா லொருகா லேனுங்
திரிகூடங் குற்றல மெனநாவி லுரைத்தெழுவார் சிவமே சேர்வார். ()

இன்னணமித் தலமகிமை யாதலாற் கயிலைவிடுத் தெந்த காலு,
நன்னகர்ச்சின் மயப்பொதுவி னண்ணுதும்யா மெனப்பரமர் நவின்று
ர்காப், பன்னகசா யியுமயனும் பணியரசுங் குறுமுனியும் பணிவிட்
டேகார், பொன்னகரின் முரசொலியுஞ் சுரர்கணமுந் திருநடமும்
பொலிவா மென்றும். (நஅ)

ஆதியாம் பரையலது நன்னகர்ச்சிற் பொதுநடன மாருங் காணர்
காதலாற் சுரமுனிவர் பலகாலந் தவம்புரிந்து கண்ட வாற்றாற்
போதிணன் முகன்மூலப் பரைபரம னியந்திரங்கள் பொறித்தா னன்றே
வாதரா யணன்முதலோர் சித்திரமன் றெனுநாமம் வழங்கி னரால். ()

வேதநாத் தமிழ்முனிக்குத் திரிகூடக் கிரிமுதலா வெள்ளி வெற்பின்
பூதநா யகருரைத்த வகைகளெட்டுந் திருநடமும் புகன்றே மென்று
சூதன்மா தவர்க்குரைப்பக் கண்டகசே தனன்சரிதை சுருதி வாக்கா
னுதர்வா சுகிக்குரைத்த கதைவிரித்து நவிலுகென நவில்வ தானன். ()

ஒன்பதாவது திருநடச் சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம் நுகூ.

பத்தாவது கண்டகசேதனச் சருக்கம்.

கந்தநறுங் குழல்போலுங் கமழ்சோலை காசினிமான்
வந்தனஞ்செய் மருங்கேய்க்கும் வல்லிசா தங்களெலாம்
பைந்தனமே நிகராகப் பணைத்தோங்கிக் காரகிலுஞ்
சந்தனமுங் குங்குமமுந் தண்பொதியுந் தென்பொதியம். (க)

திரையமுதம் வானடி சேர்ந்ததெனச் செந்தமிழ்த்தேன்
வரைநெடிய குடுமியினுல் வான்கிழிப்ப வதன்வழியே
தரையின்மிசைப் போந்ததெனச் சாய்ந்தருவி பொன்கொழித்துக்
கரைகிழிப்பப் பொருதுகடற் கண்பொருந்துந் தண்பொருந்தம். (உ)

காகமா முனிகரத்துக் கமண்டலோ தகமாகிப்
பரமர்வாழ் முக்களவிற் பாவவிரா சம்புரிந்து
மூசகரிக யேந்திரற்கு முத்திதந் தடந்தாவி
விரகெறிந்த சித்தணுக்கா மெய்சாய்ந்தார் பதிசூழ்ந்து. (ஈ)

விஞ்சுதச ரதராமன் பூசணைசெய் மெய்த்தல மு
மஞ்சுதவழ் சிவசயிலம் வளர்வன்னி யிச்சர புஞ்
செஞ்சவா லீச்சரமுஞ் சேர்கடணை யொருபாங்காய்ப்
பஞ்சலிங்கம் பொலிந்தோங்கும் பச்சாறு மொருபாங்காய். (உ)

சிவகயிலா யப்பெருமான் செங்கணன் பதிபிறவுஞ்
சுவகயிலா யங்குளிக்குந் துறையாகி நிறையாழி
யுவகையினர் திருப்பதிக ளொன்பதினு நம்பருறை
நவகயிலா யங்களினு நடைபெறுத்தாம் பிரபன்னி. (ஊ)

வேறு.

பொருணைமா நதிப்பூம் பாவை வலம்புரிக் குழிசி பூசி
யுருமணி யரிசி வாரி யுலைப்பெய்து தூவர்த்தீ மூட்டிக்
கரைகெழு சிறுசோ றுக்கிக் கணைதிரைப் பாவைக் கூட்டித்
திரண்மணற் சிற்றிலாடுஞ் சிந்துபூந் துறையின் பாங்கர். (ஏ)

நிச்சநீர்ப் பொருணை யாறு நெடியபாற் கடலா வெற்பு
நச்சர வணையாச் சென்னி நனிவைத்துக் கடற்கா னீட்டிப்
பச்சைமால் கிடந்தா லன்ன பசியதண் பழனச் சாலி
யிச்சைசேர் கமலச் செல்வி யிருக்கையாந் திருநெல் வேலி. (ஐ)

கீற்றெளி மதிபோ னெற்றிக் கெவுரிகூ றலது மற்றைக்
கூற்றெளி கரந்தா லென்னக் குலவுபச் சுருவாய் மேனி
நீற்றெளி தணைப்போல் வேணி நிலவொளி தணைப்போற் கங்கை
யாற்றெளி தணைப்போன் முத்தி னழகுவேய் நிழலில் வாழ்வோன். (அ)

பரசமை யங்க ளென்னும் பகைதடிந் தலகிற் சைவத்
திரசமை யத்தை நாட்டுஞ் செயவிடைக் கொடிநின் றுட
முரசுகண் டியிலா வாயின் முகிலினந் துயில்பொற் கோயி
லரசுசெய் முக்கட் பெம்மா னுளங்கிழ் வேம்ப நாட்டில். (கூ)

இஞ்சிசூழ் சாலி வாடிச் சுரத்துநீர் குடபா லாகச்
செஞ்சியர் தஞ்சை நாடர் செழுந்தமிழ் வழுதி நாடர்
வஞ்சிய ரீழ நாட ரெனவரும் வணிக மாக்க
ளஞ்சுமீ தியத்து ளார்க்கு மாவணப் பொதுவோர் மூதூர். (கo)

நீதிசேர் பதியில் வாழு நிறைந்தநால் வருணத் தாரி
லோதலா னினங்கள் காத்த லுழவுவா ணிபமே வேட்ட
லீதலே யாதி யாறு மியற்றுசீர் வைசியர் தம்மிற்
காதல்வா ணிபங்கள் செய்யுங் கவிப்பர்தங் குலத்து வந்தான். (கக)

ஈட்டுதல் பகுத்தல் யாவு மிறுவதிற் சிறிதஞ் சாமை
காட்டிய தனிமை யாற்றல் காலத்தே டொழுகல் கோப
மோட்டுத லிடரிற் றேற லுறுவது தெரித லென்னும்
வாட்டமில் குணங்க ளெட்டு மருவுமா தத்தன் மைந்தன். (கஉ)

நகரமேற் பொருள்கள் யாவு நாட்டின்மேற் பொருள்கள் யாவுஞ்
சிகரமேற் பொருள்கள் யாவுந் தில்லமேற் பொருள்கள் யாவு
மகரநீர்ப் பொருள்கள் யாவு மலிதலால் வணிக மாக்கள்
பகர்கரு கூலம் போலும் பரதவன் பண்ட சாலை. (கங)

வேறு.

துகிரும் பொன்னுங் கருப்பு ரதூளமு
மகிலுஞ் சாந்தும் வயிரமு மாரமு
முகிலுஞ் சூழ்மணி முன்றிலின் மாதரார்
நகிலு நெஞ்சு நடம்புரி தோளினன். (கச)

ஈறி லாகிதி யெய்தின னுயினும்
வீறி நாளும் பொருள்கவர் வேட்கையான்
சீறி யாரு மிசழச் சிறுவிலை
கூறி நாடொறும் விற்குங் கொடுமையான். (கரு)

கண்ட மாற்றிக் கருப்புரஞ் சந்தனத்
தண்ட மாற்றித்தண் டேனகலப் பாற்றியுங்
கொண்ட மாற்றுக்கு நான்மடி கூறியும்
பண்ட மாற்றிப் படைக்கும் பொருண்மையான். (கஎ)

பேய்ப சிக்குப் பெருவிருந் தாமுட
னேய்ப சிக்குற நுங்குவ தோர்கிலான்
சேய்ப சிக்கவுஞ் செல்விருந் தேங்கவுந்
தாய்ப சிக்கவு முண்ணுந் தறுகணன். (கள)

மூவர்க் காகிலு முன்னவர்க் காகிலுந்
தேவர்க் காகிலுஞ் சென்னி வணங்கலான்
கோவர்க் காகங் கொடிறுடைப் பார்க்கலால்
யாவர்க் காகிலு மீர்ங்கை விதிர்க்கலான். (கஅ)

தாப முன்னித் தனம்பல தேடவெத்
தீப மெங்குஞ் சிலசரக் கேற்றுவான்
யூப மன்ன வுடற்கல மீதிலும்
பாப மென்னும் பலசரக் கேற்றினான். (ககூ)

விண்ட காணியிற் கோடி விலைக்கினுங்
கொண்ட கோடியிற் காணி கொடுக்கலான்
மண்ட வான்பொருண் மண்ணிடை தாழ்க்கவே
கண்ட சேதனன் கண்டக சேதனன். (உ0)

வேறு.

நாற்றிசைப் பண்ட மூன்று திசையினு நடாத்திக் தானோர்
மேற்றிசைக் கொடுபோய் விற்பான் விடைமிசைத் திரளாக் கொண்டு
சேற்றிசைப் பழனஞ் சூழ்ந்த சித்திர நதியாங் கங்கை
யாற்றிசைக் கீழ்பாற் சென்று னருக்கனு மேல்பாற் சென்றான். (உக)

ஆக்கிய பொருளுக் கேற்ப வைப்பசி விழுவென் றுங்கே
வாக்கியம் விதிப்பான் போல மறுதினத் துதித்தான் வெய்யோ
னாக்கினும் வறியோர் கூழுக் குப்பசி தாகுஞ் செல்வர்
பாக்கியக் கலத்தில் வீழும் பால்பழம் பஞ்ச தாரை. (உஉ)

வற்கரைத் தென்பா லாருங் கங்கையில் வடபா லாருங்
கற்கரை மலைநாட் டாருங் கடற்கரைச் சேது வாரு
மற்கரை யுதய காலத் தறமெனுங் கரும்பிற் சேர்த்த
சற்கரை வட்டாங் தெய்வச் சண்பகா ரணியஞ் சார்ந்தார். (உங)

அந்தணர் கவிப்பர் செங்கோ லரசர்வே ளாள ரன்பால்
வந்தவ ருயர்ந்தோர் தாழ்ந்தோர் மற்றைமா னிடரே யன்றி
முந்தைவா னுலகத் தாரு மொய்த்தனர் திரிகூ டத்துச்
சிந்துமா மழைநாள் வாரி திசைதொறும் பரந்தா லென்ன (உச)

சிவமது கங்கைத் தானஞ் சேர்ந்தனர் வானோர் சித்தர்
மவுனர்செண் பகத்த டாசம் வதிந்தனர் புவியின் மாந்தர்
தவ்வட வருவித் தானஞ் சார்ந்தன ரதனு லவ்வூர்
புவனமந் தரமு மேலாஞ் சுவர்க்கமும் பொருவிற் றன்றே. (உடு)

சிந்துநீர்த் தரங்கந் தோய்வார் திரைக்கடன் முகுந்த னேர்வா
ருந்திநீர்ச் சுழிபோய் மீள்வா ருந்தியி லுதித்தோ ஞெப்பா
ரிந்திர தனுவிற் சேர்வா ரிமையவர் தலைவ னேய்ப்பார்
மந்திரத் தருவி தோய்வார் வாசுதி தரித்தோன் போல்வார் (உசு)

நதிபல துறைதோ றுடி நன்னெறி நியதி யாற்றி
முதியவே தியர்க்குத் தூசுண் முழுமணிக் சடகம் பூமி
கிதிபசு விளவு கன்னி நித்திலம் புரவி யானை
துதிபல தானஞ் செய்தார் சுவர்க்காதி போகம் வேட்டார். (உஎ)

எம்பிரா னிமயச் செல்வி யானமா முகன்வேற் கந்த
னம்புயக் கண்ண னுதி தேவரா லயங்கள் பூசை
நம்பன்மெய் யடியார் பூசை நலம்பெறப் புரிந்தார் மன்னே
வெம்புவிப் பிறவி வேண்டார் மேற்பதம் வேட்டா செல்லாம். (உஅ)

கொண்டனர் கொள்வோர்க் கெல்லாங் கொடுவிலை கூறி மாறிப்
பண்டமார் பொதியெ லாம்பொற் பலபொதி யாகச் செய்தான்
கண்டக சேத னப்போர்க் கயவன்கோள் காண வஞ்சி
மண்டிற வொலித்தான் போல வரைதனின் மறைந்தான் வெய்யோன்

அற்றைநாட் கங்குல் வில்லா வரும்பண்ட மிருந்த வெல்லாம்
பிற்றைநாட் கொடிதா விற்று பிறர்க்கணு வீயான் வைகி
மூற்றைநாள் விடியா முன்னம் வளம்பதி சேர்ந்தான் யார்க்கு
மூற்றரா ளுதவாச் செல்வ முவரிநீர்ப் பெருக்கம் போல்வான். (ஈ0)

கோடிநாட் டவஞ்செய் தார்க்குங் குறுகொணைச் சங்க வீதி
நாடிஞ னல்லன் றெய்வ நதிக்கரை யிருந்து மந்தீ
ராடிஞ னல்லன் றன்னூ ரணுகினுன் பொருளே பின்னுந்
தேடிஞ னிருந்தான் மன்னே திரவியங் காத்த பேய்போல். (உக)

வேறு.

நாட்கடொறு மூன்சுவைத்து நனிவாயிற் பற்குறுகத்
தாட்கடிய நடைதுறுகித் தளர்ந்துபோ யுடல்குறுக
வாட்கடியன் பாம்புடல்போ லாயுகமுங் குறுகினுன்
மேட்கடிய தண்டேந்தித் தூதுவருங் குறுகினர். (உஉ)

தாளாண்மைத் தனம்படைத்தாய் தானமே கொடுத்தறியாய்
கோளாண்மைத் துடைப்பம்போற் குவிந்தணையிங் கார்க்காகக்
கேளாண்மைத் தருமமிலாக் கெடுமதியோய் வாவென்னூர்
நாளாண்மைக் கொடுவாளா லுயிர்குறைக்கு நமன்னூதர். (உங)

அந்தகன்னூ துவரலைப்ப வாவிசோர்ந் தலமருவான்
புந்திகொடி துறத்தேதும் பொருள்களையு மப்பொருள்கள்
வந்ததன துயிர்க்குதவா வாதனையுந் தனக்குவந்த
நிந்தனையுங் குறித்தெண்ணி நினையாதெல் லாநினைவான். (உச)

வேறு.

கொடுமையாற் பொருளைத் தேடிக் குவித்தனன் கவித்த கங்கைச்
சடிலநா யகற்கென் னூலுந் தந்திமா முகற்கென் னூலும்
வடிவுடை யுமைக்கென் னூலும் வாகைவே லவற்கென் னூலு
நெடியமா தவற்கென் னூலுந் திருப்பணி நிறைத்தே னல்லேன். (உரு)

நசையறு வேனிற் கால நடைசாலே தண்ணீர்ப் பந்தர்
திசைதொறும் வைத்தே னல்லேன் செருப்புநற் குடையு மேலோர்க்
கசைவறக் கொடுத்தே னல்லே னன்னசத் திரங்கள் கட்டி
மிசைபவர்க் கெல்லா மன்னம் வேண்டுமா ளளித்தே னல்லேன். (உசு)

நந்தன வனங்கள் வைத்து நாதரா லயங்கட் கெல்லாஞ்
செந்திருப் பள்ளித் தாமஞ் சேர்வுறச் செய்தே னல்லே
னந்தளிர்ப் பனச நெல்லி யாம்பிர நாளி கேரம்
பைந்துணர்ப் பூக மாதி பலமரம் வைத்தே னல்லேன். (உள)

வாழ்ந்தகா ளடுத்த வீடு வாழ்வுற வாழ்ந்தே னல்லேன்
சூழ்ந்துள கிளையை யூட்டிச் சுற்றமும் வளர்த்தே னல்லேன்
ஆழ்ந்துள குடும்ப மேனுந் தாங்கினே னல்லேன் முன்னுள்
வீழ்ந்துள தருமமேனு மேலுற வளர்த்தே னல்லேன். (நஅ)

ஓலத்தண் மழைக்கார் கால மொதுக்கிடங் கொடுத்தே னல்லேன்
காலத்திற் பொருளில் லார்க்குக் கன்னிகா தானஞ் செய்யே
னில்லத்தை யுண்டார் கோயில் விளக்கிட்டே னல்லே னுற்றிற்
பாலத்தை முகித்தே னல்லேன் படித்துறை செய்தே னல்லேன். (நக)

தேசிகர்க் கீந்தே னல்லேன் சிவபிரா னடியார்க் கேனும்
பூசுரர் தங்கட் கேனும் போசனங் கொடுத்தே னல்லேன்
பாசநோ யொழிக்குந் தில்லை குற்றாலம் பாவ நாசங்
காசிசே துவிற்செல்வார்க்குக் கைப்பொருள் கொடுத்தே னல்லேன். ()

தூசிலார் தமக்குத் தூசு சொன்னமில் லார்க்குச் சொன்ன
மாசறப் பசித்தோர்க் கன்ன மாகிலு மளித்தே னல்லே
னாசையில் வாசி பார்த்தே னெருபிடி யமுதென் னாலும்
பேசுமென் மனது கூடிப் பிச்சையிட் டுண்டே னல்லேன். (சக)

கட்டினே னல்ல னேனுங் கடவுளா லயங்கள் போற்றி
யொட்டியோர் வலம்வந் தில்லை னுண்ணீர்க் குளங்கள் கூவல்
வெட்டினே னல்லேன் பொல்லேன் வீண்பொருள் விளைத்தே னிப்பால்
மூட்டினேன் குணிந்தென் செய்கேன் மொழியநா வெழும்பா தந்தோ.

நிலையிலா வுடலும் வாழ்வு நிச்சய மென்றே யெண்ணி
யலகிலாக் கொடுமை செய்தே னவத்தைவந் தடுத்த தந்தோ
விலகுவார் தருமம் மென்னு மெய்த்துணை யில்லாப் பாவி
பலபடச் செய்த பாவம் பலித்ததென் றயர்ந்து சோர்ந்தான். (சங)

வேறு.

ஏங்கினன் கடுகளவு மீயாதான் மலையளவும்
பாங்கினர் பொருள்கவரப் பார்த்திருந்து பதைத்தாவி
நீங்கினு னுயிர்க்குறுதி நீங்காத துணைகாணன்
றூங்கினன் பாவமெனுந் தாங்கரிய பெரும்பாரம். (சச)

மான்கிடக்கை யூர்கிடப்பப் பேர்கிடப்ப மனநிறைந்த
பொன்கிடப்பத் தேடிவைத்த பொருள்கிடப்ப மனமாதர்
மூன்கிடப்ப வொருவருக்கு முதவாத முடையுடலம்
பின்கிடப்பத் தனிபோனான் செய்தவினை பிடர்பிடிப்ப. (சரு)

வீக்கினர் பெரும்பாசம் வெருட்டினர் பொருபடையாற்
றாக்கினர் கெருப்பாற்றிற் றள்ளினர் மயிர்ப்பாலம்
போக்கினர் கொடியமுள்ளிற் புரட்டினர் முரட்டிடல்புண்
ணாக்கினர் கொடுந்தூத ரந்தகன்முன் கொடுபோனார். (சசு)

காலபட ரலைப்பதனைக் கண்டிரங்கிக் கையமைத்து
மேலசைத்த கொடும்பாசக் கட்டவிழ்த்து வியந்திருத்திக்
கோலதகை யமுதளித்துக் குணநிறைசெங் கோற்கடவுள்
சூலமொடு பாசமொடு நின்றதுவர்க்குரைப்பான். (சள)

பன்னுரும் பாவியிவன் பாவமே புரிந்தாலுங்
கொன்னுரு மதிச்சடையார் குற்றாலந் தனிலேகி
முன்னுளிற் பெற்றிருந்தான் மூன்றுநாட் டலவாச
மெந்நாளிற் புண்ணியமோ விமையவர்க்குங் கிடையாதால். (சஅ)

நன்னகர்வை கியமூன்று நாளிலொரு நாட்பலனே
மூன்னமிவன் செய்தபெரும் பாவமெலா முடித்ததாற்
பின்னரொரு நாட்பலன்றன் பிரான்கயிலை தனிற்சேர்க்கு
மின்னமொரு நாட்பலனு மிறைவன்மேற் கடனுமால். (சகூ)

என்றியம னியம்பியகா லெண்ணரிய கணநாதர்
மன்றலுயர் விமானமொடுந் தோன்றினர் மலர்மாரி
கன்றிவா னவர்பொழிந்தார் நடன்றூத ரதிசயித்தார்
சென்றவனுஞ் சிவபெருமான் கயிலைவரை தனிற்சேர்ந்தான். (ருo)

இந்தவகை தலவாசத் தியற்கையென வுயர்சூத
னந்தணருக் குணர்த்திவட வருவியொரு தினப்பலனுற்
றந்தநர கினைப்புதல்வன் றவிர்த்தகதை யவர்கேட்ப
முந்தைநா ணார்க்கரனர் மொழிந்தபடி மொழிகுவான். (ருக)

பத்தாவது கண்டகசேதனச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் கூசள.

பதிணென்ரூவது கவுற்சனச் சருக்கம்.

கொண்டையுறு நீலவிழி கொண்டையுறு நீலங்
கெண்டையொடு பாணிபுகு கேணிசெறி சோலைக்
கண்டையல ராடுகிளி கண்டையலர் சொல்வாய்த்
தொண்டைவள நாடுமுயர் தொண்டைவள நாடு. (க)

நாஞ்சிலுழ வர்க்கெதிர் நடந்துவெடி தாவி
மாஞ்சினை கிழித்துவரி வாளைவிரி பாளைப்
பூஞ்சினை திளைத்துமது சேசர்கொடி போலுங்
காஞ்சிந கரத்திலழ காஞ்சிந கரத்தில். (உ)

ஆரமுதை முக்கணழி யாநிதியை மானின்
சீரமுத வைப்பையிரு செங்கைகொ டணைத்து
வார்பொரு முலைக்குறி வளைக்குறி யமைத்த
வோர்பரை யறஞ்செயு நகர்க்கொரு மருங்கில். (ங)

வேறு.

ஆனக மொலிக்கும் வீதி யணிகெழு நாட்டிலங்கோர்
தேனகன் சோலை மாலைச் செழித்தசெஞ் சாலி வேலிக்
கோனக மந்த ணுளன் குற்சர்கோத் திரத்தில் வந்தோன்
மானகஞ் சுகத்தான் வேதம் வடகலை பயின்ற நாவான். (ச)

மாபுசேர் குற்ச னென்னு மறையவன் றனக்குப் பாப
ரிருவரு மூச்ச மேறச் சுபரெலா நீச மெய்த
வுசகருங் காரி சேயு முதித்திட வுதித்தான் மன்னே
கரவடன் கவுற்ச னென்பான் கரும்பினி லரும்பு போல்வான். (ஞ)

மடமெலா மொன்ரூய்ப் பாலன் வடிவெடுத் தெனவே தோன்றிப்
புடவியி லொழுக்க மாதி புண்ணிய நெறிகள் யாவுங்
கிடைபடக் கிடந்து பாவங் கிளர்வுறத் தவழ்ந்து பொல்லா
நடலையுங் கொலையுஞ் சூது நடைபெற நடைபெற் ரூனே. (கூ)

அழுதொறுஞ் சிவ கோடி யழுதிட வழுவா னஞ்சொன்
மொழிதொறும் படி றுங் கோழுங் குறளாய மொழியாக் கற்ரூன்
டழிபுரிந் துயிர்கள் வீட்டும் பயிற்சியே பயின்ரூன் மாரி
மழைவளர் விழல்போற் காமம் வளர்ந்திட வளர்ந்தான் மன்னே (எ)

மூப்புரி நூலுந் தாங்கி மூன்சிகை நடர்போற் பூண்டு
குப்பமந் திரங்க ளெல்லாங் குமந்திபம் புகல்வ தானன்
விப்பிர மோதும் வேதக் கிடையெனாங் கிடையா விட்டான்
செப்புநூல் சிறிது கற்றான் சிறுபுலி கொலைகற் றார்போல். (உ)

சுரவர்நூ லுணர்த்துங் காலை தருமமார் குலநூல் விட்டுக்
கரவடம் பலிக்குங் காலங் கணித்துமே றிய வேண்டிப்
பரவுசோ திடமே பன்னிப் பயின்றன ஞான லாலை
புரவலன் பேரத் தாணிப் புரோகிதத் தலைமை பூண்டான். (கூ)

தேர்ச்சிபோற் பிறன்கோள் கூறித் திரவியந் திரளா யீட்டுஞ்
சார்ச்சியா லரசன் றன்னைத் தன்வயப் படுத்துத் தானுஞ்
சேரர்ச்சிசேர் மடவார் சேரித் தூர்த்தர்தம் வயத்த னனன்
கூர்ச்சிவா யரவம் வீழ்த்திக் கோம்பிவாய் வீழும் புட்போல். (கo)

வளர்ந்தநாட் பிரமசாரி யெனும்பெயர் மறுக்க வேண்டிக்
கிளர்ந்தபங் கயத்தின் மீதிற் கிளருமா வடிவை நேரே
பிளந்தீவைத் தனைய வுண்கட் பேதையோர் மறையோன் மாதை
யிளம்பிடிக் கயம்போற் பற்றி யிராக்கத விவாகஞ் செய்தான். (கக)

வேட்டக மதுவே காம வேட்டஞ்செய் கான மாக
நாட்டக மணஞ்செய் கோல நாடுவான் புகுந்த மாதர்
கூட்டமான் குலங்க ளாகக் குவைநிதி வலையாத் தானோர்
காட்டக வேட னாகிப் படுப்பதோர் கலையு மானன். (கஉ)

மனுவுக நாளு வாநாண் மாளயஞ் சங்கி ராந்தி
வினவுமட் டகைகண் மேலை விதிபாதந் திருதி யாய
புனிதநாட் டொண்ணூற் றறும் புனர்மூலத் தடமே யன்றி
யினியநீர்த் தடமுந் தோயா னியன்றதென் புலத்தோர்க் கீயான். (கங)

பிறந்தநாண் முன்னு வாநாட் பெருநிசி பகலீ ரந்தி
யறந்தரும் விரதநாட்க ளட்டமி தந்தை தாய
ரிறந்தநா ளிருவ ராய விறைவர்நாட் பதினொன் காதி
சிறந்தபுண் ணியநா ளெல்லாந் தேனனூர் புனர்ச்சி நீங்கான். (கச)

கையலார் புணர்ச்சிக் கேகுஞ் சந்தியே சந்தி யாக
மொய்யமை விலங்கு புள்ளின் முறைகளே முறைக ளாக
கையுறுண் ணிடையார் யார்க்கு நலங்களே குலங்க ளாக
மெய்யலே நியம மாக மதனமே யொழுக்க மாஞன். (கரு)

சந்திகண் மறந்து சாதித் தருமங்க ளொருவி வேதச்
சிந்தையு மொழிந்து காயத் திரிமுத லயர்த்து மாத
ருந்தியந் தடத்து மூழ்கி யுயர்மூலச் சாந்தம் பூசி
மந்திர மவர்பா லோதி வணங்குவான் மதனத் தெய்வம். (கசு)

காலையிற் புனலின் மூழ்கிக் கடன்கழித் தனலு மோம்பி
மேலையிற் கரும முற்றி விதிமுறை தருமம் பேணிச்
சாலையில் விருந்து போற்றித் தன்கிளை யூட்டி யுண்டு
மாலையில் வளர்வார்க் கெல்லாங் கிளையென வளர்ந்தான் மன்னோ. (கள)

வேந்தனைச் செங்கோல் செய்யும் விரகினைக் கரவான் மாற்றி
மாந்தர்மேற் கொடுங்கோல் செய்ய மந்திரக் குடிலஞ் செய்துங்
காந்தனைப் பிரியா மாந்தர் கற்பினைப் பிரித்துந் தன்பாற்
போந்தமா மறைச்சி ரூர்க்கும் புன்மைபோ திப்ப தானன். (கஅ)

பூவையர் செய்யும் பாவம் புருடர்மேற் புருடர் பாவங்
கோவின்மேற் சுமையா மந்தக் கொற்றவன் புரியும் பாவ
மேவுமே புரோகி தன்பால் வீண்புரோ கிதத்தா லின்னோன்
மூவர்பா தகமுந் தாங்கு முழுச்சுமை தாங்கி போன்றான். (ககூ)

வேறு.

மனத்தி லொன்றவ னுரைப்ப தொன்றினை மறுத்து மொன்றினை நடத்துவா, னினத்து மங்கையர் முறைத்தி றம்பின னிழித்த வஞ்சியர் கலப்பினன், மூனைக்கொ டுஞ்சமர் மறக்கு றும்புகண் முடித்து நின்றுயிர் வதைத்துளா, னினத்து நம்பினர் தமக்கு வஞ்சக நிகழ்ச்சி தங்கிய விகழ்ச்சியான். (உ0)

வருத்து தம்பன விதத்தி னும்புலை மருத்தி னும்பிறர் மனைக்குள் வாழ், பருத்த கொங்கையர் மூயக்கி னன்பகை பழிக்கு நெஞ்சிடை

பயப்படா, னருத்து தண்புனல் குளித்த றிந்தில னலத்த கங்களின் முழுக்கரூன், முருக்கி லங்கிதழ் மதுக்க ளன்றியு முதுக்கு டங்களின் மதுக்கொள்வான். (உக)

அடுத்தி டுங்குடி கெடுக்கும் வஞ்சக னருக்கி யம்பலி கொடுத் துணை, னெடுத்த தன்குல முறைக்கு முன்சொலு மியற்கை யொன் றினு நடப்பிலா, னடுச்சொ லுஞ்சவை வழக்க ழிந்திட நடத்து நிந் தனை யிடத்திலன், மிடுக்கு டன்கன சிவத்த லங்களை மிகுத்த தொ ண்டரை யலைத்துளான். (உஉ)

வேறு.

கொலைபுரி பாவங் கோடி குருநிந்தை முதல கோடி
புலைமது நுகர்ந்த பாவம் பொய்களை வனைந்த கோடி
நிலையிலான் காமக் கொள்ளை நிகழ்த்திடில் விண்ணின் மீனை
யலைகடன் மணலை யெண்ணி யறியினு மறியொ ணுதால். (உங)

தரும்பெரும் பாவ மன்றித் தருமமே யறியான் வேட்ட
மருந்துபோன் மனைவி டன்னை மணந்தநாட் கண்டா னேனு
மருந்திக் கற்பின் மிக்கா ளரும்பெருந் தவத்தி னாலே
பொருந்துகாற் றடிப்பத் தாழை பூத்தென வயிறு வாய்த்து. (உச)

ஓதமா ருவர்நீர் வேலை யொளிர்சங்கி னுதரம் வாய்ப்ப
மேதகு குலத்துத் தோன்றும் விலையிலா முத்தம் போலப்
பாதகன் றனக்கோர் சேயாச் சுகுற்சனைப் பயந்தாள் வேறு
மாதவம் வேண்டுங் கொல்லோ தாமுங் குருவும் வாய்த்தால். (உரு)

மைந்தனைப் பயந்தா ளென்று மனக்கொளான் மனைவி டன்னை
நிந்தனை புரிவா னன்றி நேர்படான் பரத்தை மாதர்
தொந்தனைத் துவட்சி நீங்கான் சுவைதரு கரும்பின் மேலுஞ்
சிந்தனை புரிவ துண்டோ வேம்பினைத் தின்னுங் கீடம். (உசு)

கற்புடை மாதர் தம்மைக் கண்ணினுற் பார்த்த பாவ
நற்பொருள் கவர்ந்த பாவம் பிறர்மனை நயந்த பாவம்
பற்பல குடிக்குந் தீமை நாவினுற் பகர்ந்த பாவ
மிற்பிழை புரிந்த பாவ மிவையெலாம் வனைந்து சுற்றி. (உஎ)

தாமனைக் குரிசைம யாட்டி மனங்கொதி கொதித்த வெல்லாந்
தீமையோ னுடலாம் பஞ்சிற் செந்தழற் பொறியாய்ப் பற்றிக்
காமமே விஞையாய் முற்றி நாளிலே கழிந்து மேனி
தேமுரம் புழுவார் நாஞ்சிற் கொழுவெனத் தேய்ந்து மாய்ந்தான். ()

ஆங்கவ னிறந்த காலை யந்தநாட் டுள்ள மாந்தர்
தீங்கறு பாலின் மூழ்கித் தீவினை தீர்ந்தார் மாதர்
தாங்களு நுறுநெய் யாடிச் சருக்கரை வழங்கி யார்த்தா
சோங்கின வறங்கள் யாவு முயர்ந்தது தாழ்ந்த பூமி. (உகூ)

அன்னவன் றன்னைக் காலனுங்கொலைத் தூதர் தாக்கிப்
பின்னுற வலையால் வீசிப் பிடித்தன ரிடித்துத் தண்டான்
முன்னுறப் புடைத்துச் செங்கை மூட்டொடும் பொருந்தச் சேர்த்துப்
பன்னெடும் பாசம் வீக்கிப் பரட்டிடைக் குணிலாற் கொட்டி. (கூ0)

நடந்தன னிருகால் சோர நலிந்தனர் நூறு காதந்
தொடர்ந்தனர் வெருவி யோடத் துரந்தனர் நூறு காதங்
கிடந்தன னுருண்டு வீழக் கிளர்மூடி செடி தொட் டூர்ப்ப
விடந்தொறும் புரியிட் டூர்த்தா ரீரிரு நூறு காதம். (கூக)

தூர்த் தன்வா யெறும்பு மீயுந் துதைந்திடப் பரதா ரங்கள்
பார்த்தகண் குடைந்து காகம் பருந்தினங் குருகி மாந்த
வேர்த்துட லயர்ந்து சோர மெய்யெலா நிணங்கள் சோர
வீர்த்தனர் கொணர்ந்து தூத ரியமமா புரத்தி லுய்த்தார். (கூஉ)

வரைபொரு புயமும் பாரத் தண்டமும் வடவை போல
நிரைதரு சிகையுஞ் சீறி நெருப்பெழ விழித்த கண்ணும்
பொருகழற் காலும் வீர தந்தமும் பொலியச் செங்கோ
லரசுவீற் றிருக்கை கண்டா னச்சமுற் றயர்ந்து வீழ்ந்தான். (கூங)

வீழ்ந்தவன் சிகைதொட் டூர்த்து விடித்தனர் தொழுதார் நிற்பத்
தொழும்பரைத் தரும ராசன் சுருக்கொள வெறித்து நோக்கி
யெழும்படர்க் கொடியோன் றன்னை யெற்றுமி னெறிமின் வாளா
லழுந்துறத் தடிமி னென்ன வசனியே றஞ்ச வார்த்தான். (கூச)

சண்டனீ துரைப்ப வோடித் தருக்கினர் கொண்டு போந்தார்
கொண்டல்போ னிறத்தார் பாரக் கூளிபோன் முகத்தார் தீப்போல்

விண்டொரி சினகையார் விண்போல் வெடித்தெழு குரலரர் கோபக்
கண்டக ருறுக்கும் வாயார் கனற்பொறி பறக்குங் கண்ணூர். (நடு)

கொட்டுகோல் கட்டு பாசங் குணில்பெரு முசலந் தண்டம்
வெட்டுவர் விழுக்குந் தோட்டி தெறிக்கும்வில் குறைக்கு மீர்வாள்
கிட்டிமத் திகைவெஞ் சூலங் கிழிபட வெறியுங் குந்தங்
கட்டழ லிருப்புப் பாவை கப்பண மழுக்க ளன்றி. (நசு)

ஆட்டிய செக்குஞ் பூட்டி யரைக்குமெந் திரமுங் குத்தி
நாட்டிய கழுவுங் கவ்வு ஞாளியுங் கடிக்கும் பாம்பும்
பூட்டிய வடமுந் தூக்கும் விட்டமும் பொறியுந் தீயில்
வாட்டிய குறடுங் கோக்குந் தூண்டிலும் வலையுஞ் சூழ. (நஎ)

உறுக்குவார் பதகர் தம்மை யுடலிடைப் பாசம் வீக்கி
யிறுக்குவார் சினப்பா ரவ்வா றெற்றுவா செறிவார் செங்கை
முறுக்குவா ரடிப்பார் தண்டான் மோதுவார் கந்து கந்தா
கொறுக்குவார் கொடுமை யெல்லா நோக்குவான் புலம்ப லுற்றான். ()

இத்தனை கொடிது கால தண்டமென் றுணர்ந்தே னல்லேன்
கொத்தலர் குழலார் மோகக் குறும்பனேன் குரவன் வாக்குஞ்
சித்தமென் றுணரே ன்மை செய்தன னெண்ணில் கோடி
யத்தனை பாவ மல்லா லறஞ்செய்து மறியே னந்தோ. (நகூ)

கழுவுக்கோ முறுக்கி வீசுங் கவணுக்கோ தறிக்குங் கோர
மழுவுக்கோ துணிக்கும் வீர வாளுக்கோ நரக வாதைப்
புழுவுக்கோ படைக ளோச்சிப் பொருக்கென வளைத்த தூதர்
குழுவுக்கோ வைய கோவென் னுயிர்ப்பலி கொடுப்பே னென்றான் (சஅ)

சிந்தனை கலங்கி யேங்கித் திடுக்கிடக் கையுங் காலும்
புந்தியும் பதறக் கண்ணீர் பொழிதரப் புடைநின் றூனை
யுந்தினர் பதைப்பத் தாளா லுதைத்தனர் தடிக ளோச்சி
முந்தின ருறுக்கி மீசை முறுக்கின சொறுக்கு நீசார். (சக)

அந்தணர் குலத்தே வந்து மரும்பலி கொடுத்துண் ணுமற்
பொந்தெனப் பொசித்தான் வாயிற் புழுக்களே வாரி யிட்டார்
சந்திகள் குளியான் மேனி தழலிடைக் குளிக்கச் செய்தார்
மந்திர மோதா வாய்க்கு மட்டருப் புலப்பம் வைத்தார். (சஉ)

குலமனை மாதர் நெஞ்சங் கொதிகொதித் தயர வோடிப்
பலர்மனை தொறுஞ்சென் றனைப் பலமுனைக் கழுவில் வைத்தா
ருலகினிற் றங்தை தாயர் பசித்திட வுண்ட வாயின்
மலமொடு புழுவும் வாரி வயிறெலா நிரம்ப விட்டார். (சஙூ)

வரைநிகர் கற்பு மாதர் வடிவினை நோக்குங் கண்ணி
னிரைநிரை யாக வூசி நிறுத்தினர் பெரியோர் தம்மை
யுரையினு லிகழ்ந்த வாயி லுதைத்துபல் லுகுத்தார் பின்னுங்
குரைதரு குருதி சோரக் கொடிறுகள் கிழித்தார் மன்னோ. (சசு)

பிறர்மனைக் கேகுங் காலைப் பிணித்தனர் துணித்து வீழ்த்தார்
மறுமனைக் கொடியைத் தீண்டு மணிக்கரந் துமித்தார் மாதர்
முறைகெடத் தழுவு மெய்யை மூசலத்தால் வயிரத் தண்டா
லிறவிற வடித்து வீழ்த்தி யென்பெலா நொறுக்கி ஞரால். (சஙு)

வேறு.

எறிவ ளைக்கை யெளியவன் பாரியை
முறிப டுத்தி முயங்கிய மூடனைத்
தறித றித்துத் தசைதசை யாகவே
தெறிவில் லிட்டுத் தெறித்தனர் நிக்கெலாம். (சஙூ)

மறுவில் காவலின் மாடத்துக் கன்னியை
வெறிம ருந்திட்டு மேவிய பாவியைக்
குறிது ணித்துக் குருதியும் வாய்ப்பெய்து
கறியும் பானமும் பேற்கலந் தூட்டினர். (சஎ)

அத்தி ரத்தைப் பொருவிழி யங்நலார்
நித்தி ரைக்குட் கபடஞ்செய் நீசனைப்
பத்தி ரத்திற் பதைப்ப வுறுப்பெலாஞ்
சித்தி ரத்துணி யாக்கினை செய்வித்தார். (சஅ)

வருகை பார்த்தயன் மாதரைச் சோர்வுகண்
டிருகை யோச்சித் தழீஇயவன் யாக்கையைச்
சுரிகை யாற்கண்ட துண்டங்க ளாக்கியே
திரிகை யன்றியுஞ் செக்கிலிட் டாட்டினர். (சகூ)

அந்தத் போக மெனுதையன் மாதரைத்
தனித்த காணிற் றழீ இயிதழ்த் தேனுணு
மனித்த னைன மிருகீன வாய்கொளீ இத்
துனித்த மீனெனத் தூண்டிலிட் டாட்டினர். (ருo)

நம்ப ருக்கடி யாரைகல் லோர் தமை
யம்பி ருக்குங்கண் ணைமற் றுரையும்
வம்பு சைத்த கொடியவன் வாயிடைச்
செம்பு ருக்கிச் சொரிந்தனர் தீயெழ. (ருக)

கண்ட வூர்மனைத் தீயிட்ட கள்வன்மெய்
துண்ட மாக்கித் துகில்சுற் றிக்கடுஉய்
மண்டு கார்த்திகை வான்பனைத் தீபம்போற்
கொண்ட மேனி யெரியக் கொளுத்தினர். (ருஉ)

நடுக்கு முப்பிய நாவரிந் தார்சிலர்
வடுக்கள் பேசிய வாய்கிழித் தார்சிலர்
கொடுத்து ணைத குடார்துமித் தார்கொடை
தடுத்த கையைத் தறித்தெறிந் தார்சிலர். (ருங)

புண்ட ரும்பொறிப் போகத்தைப் பொய்யெனக்
கண்டி டாது கணிகையர் காமத்தின்
மிண்ட னாகி வெறிமது வூணுட
னுண்ட வாயிற் சிலரெரி யூட்டினர். (ருச)

தாயுந் தந்தையும் போற்பர தாரத்தை
யாயு மாறின்றிச் சேர்ந்தா னவாவறக்
காயும் வெங்கனற் பாவைகள் காட்டினர்
தோயுந் தோறும் பொறியெனத் துள்ளினன். (ருடு)

உறுப்பு றுப்பென வீர்ந்து மூடலெலா
மறுத்த றுத்துத் துணித்து மவலீன
மறுத்து மேனி யிசைத்தும்வன் றூதுவர்
கறுத்து மோய்ந்தனர் கண்மங்க ளோய்ந்தில. (ருசு)

கண்டஞ் செய்யுங் கருவிக டேய்ந்தன
தண்ட கால படருஞ் சலித்தனர்
மிண்ட ஞவியை மீளவுய்த் தாரோரா
கொண்ட நாலெழு கோடி நரகர்பால். (நிஎ)

மகுட வெற்றி மறலிதன் னேவலால்
விகட பத்திரன் வெம்பாச பாணியுந்
துகளி லுக்கிரன் றுன்முக ஞதியா
முகடு முட்டிய தூதுவர் முன்னினர். (நிஅ)

கோடி கோடி நிகாதக் கொடுமையு
மாடி யோடித் தவிப்பவ ராவியுங்
தேடி யோடித் தருமஞ்செ யான்கண்டு
வாடி யோடி மறுகலுற் றனரோ. (நிகூ)

நம்பி னைரைச் சதித்துநல் லோர்களை
வம்பி யற்றி யடைக்கலம் வஞ்சித்தான்
பம்பி யாவி பதைக்கப் பதைக்கவே
கும்பி பாகத்திற் குப்புறத் தள்ளினர். (கூ0)

சிவத்த லந்திரு மால்வள ராலயந்
தவத்தர் வாழ்மடம் புண்ணிய சாலைக
ளவத்த மாக வலித்தவ ஞவியைக்
கவற்று பாழ்நர கத்திடை வீழ்த்தினர். (கூக)

தேவ தாயங்கள் வேதியர் செய்கண்மேற்
கோவி ஞலிறை கூட்டிக் கொடுமைசெய்
பாவி யாவி பதைபடக் குத்தியே
யேவி ஞரெரி வாய்நர கத்திடை. (கூஉ)

அச்சி வாலய மாறு படித்துறை
மச்ச வாவிகள் சார மலம்விடுந்
துச்ச ஞவி துடிக்கத் துடிக்கவே
மிச்சில் வாய்நர கத்திடை வீழ்த்தினர். (கூங)

ஆளும் வேந்தர்க் கரீதிக ளோதியு
மீள மீளக் குடிக்கிறை மேல்வைத்துங்
கோளு நைத்துங் குறும்புசெய் கோளஞைக்
காள கூட ரகிற் கவிழ்த்தனர். (சுச)

கூட நின்று குளிர்தரப் பேசியே
கூட சத்திதாழில் செய்யுங் கொடியஞைக்
கூட சன்மலிக் கும்பியிற் றள்ளியே
கூட மத்திகை கொண்டறைந் தாரமீரா. (சுரு)

முழுக்குஞ் சந்தியு மோன பூ மந்தண
மொழுக்க முந்தவிர்த் தூணுண்ட மூடன்மெய்
புழுக்கள் சோர்தரப் புள்ளினங் குத்தவ
நழுக்கு கோர நரகி லழுத்தினர். (சுசு)

வீழும் புள்ளும் விலங்குங் கொலைசெய்து
வாழுங் காவின் மரங்குறைத் தான்றனை
யாழுங் குமபி யசிபத் திரமெனும்
போழும் பூழி நரகிடைப் போக்கினர். (சுள)

வேறு.

விரகிலாற் பிறர்பொருள் வலிதின் வெஃகிய
கரவடக் கவடனைக் கால சூத்திர
நரகிடை வீழ்த்தினர் நன்றி கொன்றதா
லிருளெனு நரகிடை யெறிந்திட் டாரமீரா. (சுஅ)

வேறு.

மட்டறுத் தண்டநந் தோறு மாமுனைக் கழுக்க டோறு
நட்டதூ ணுவருந் மோய்ந்தார் நரகமுஞ் சலித்த தன்றிச்
சட்டமார் நமனுங் கூற்றுஞ் சலித்தனர் கவுற்ச னென்பான்
பட்டபா டெளிதோ வம்மா பாவமுஞ் சலித்த தன்றே. (சுசு)

ஈங்கிவை நிகழுங் காலை யிவன்பெறு சுகுற்ச னென்பான்
பாங்குறு மன்னை சீரார் பழமறைக் குழாத்திற் சார்ந்து

தேங்குநீர்ப் பழனஞ் சூழுந் திருநகர்க் காஞ்சி நண்ணி
யாங்குல வொழுக்கம் பூண்டா னலரியி னரும்பு போல. (எ0)

மானமா மறைக ளோதி மறைச்சிரூர் கணத்து நூல்கண்
ஞானமாற் சுகுற்ச னென்பா னவில்கின்ற நாளி லவ்வூர்த்
தானமா மறுகு தோறுஞ் சவைதோறுந் தாதை செய்த
வீனமாம் பழிபா வங்க ளிருசெவி யூளையக் கேட்டான். (எக)

கோதிலா மறைமேயா ஞகிக் குற்சர்கோத் திரத்தில் வந்தும்
பாதகம் புரிந்தா னச்சோதா பாற்கடல் விடம்போற் ரோன்றித்
தாதைமுன் புரிந்த பொல்லாத் தவறெலாங் கேட்கி லென்றன்
காதையும் வெதும்பச் சுட்டுக் கருத்தையுங் கருக்கு மாதோ. (எஉ)

பகரரும் பாவஞ் செய்தான் பவர்க்கம்வீழ் படரை மாற்றச்
சகரரை மீட்ட சேய்போற் றவஞ்செய வல்லே னல்லேன்
மகவென வவன்பாற் ரோன்றும் வன்பழி கழுவ வீதை
திகழுறு நெறியென் றுன்னித் தீர்த்தயாத் திரைமேற் சென்றான். ()

குளிப்பவர் பாவஞ் சிக்குங் குரைதிரை வாச ணைசி
தெளிக்குநீர்ச் சோணை வாணி சிந்துநன் மதைகா ளிந்தி
விளித்தெறி தரங்கக் கோதா வரியுங்கா விரியு மாடி
யளிப்புனற் சேது வைகை யரும்பெறற் பொருணை மூழ்கி. (எச)

தவமது கங்கை யெய்திச் சராசர மான வாரினர்
பவமது கங்கை நீத்த படிமையு மாகத் திங்க
ணவமது கங்கை யாதி நதிகள்சேர் கதியு நோக்கிச்
சிவமது கங்கை பொங்குந் திரிகூடச் சாரல் சார்ந்தான். (எடு)

தருமமே முதல நான்குந் தரணியில் வேட்டோர் யாரும்
வருகெனத் திரைக்கை காட்டி வந்தவர் பவங்க ளோடப்
பொருசிலை யம்பு பூட்டிப் புண்ணியத் திரிகூ டத்தி
லருளொரு வடிவாய்த் தோன்று மருவிகண் குளிரக் கண்டான். (எசு)

வேறு.

நாடிஞன் வடவருவி நண்ணிஞ னதிமகிமை நயந்து பாடி
யாடிஞ னகங்குளிர்ந்தா னஞ்சலித்தான் விஞ்சுதவ மனந்தங் கோடி.

தேடிஞன் மதுமலர்கள் சிந்திஞன் கரமலர்கள் சென்னி மீதிற்
சூடிஞன் றிரிகூடச் சிவக்கொழுந்தைத் தொழுதாடித் துள்ளி ஞனால்.

தூங்கமறை பலவோதி யங்ஙமுறை பயில்கேள்விச் சுகுற்ச னென்பா, னங்கமர்ந்து வடவருவித் துறையாடி வருநாளி லவணி யீன்றோன், பங்கமுற நரகினிடைப் படுந்துயரு மவணியிடர் படுத்துந் தூதர், தங்கள் பெருஞ் சலிப்புமெதிர் காண்டோறும் யாழ்முனிவன் சலித்து நோக்கி. (எஅ)

மானமார் புலனெடுக்கிக் கண்முகிழ்த்து யோகிருந்து மனதுக் கெட்ஞானமார் விழி திறந்து பார்த்திடலு மவனழுந்து நரக வாதை [டாயானமா பிரமகற்பந் தொலைந்தாலுந் தொலையாதா லதுவா ஞலு மீனமார் மறையவனோர் மகவின்ற னரவமணி யின்ற தேபோல்.(எகூ)

சிவநாமம் புகழ்ந்தமரர் திரண்டாடுந் திரிகூடஞ் சென்று சேர்ந்து
புவனதி களிலுயர்ந்த புடார்ச்சுனமா புரமேவிப் புனித மோடு
நவநாத சித்தசொடும் பத்தசொடுஞ் சித்திரமா நதிதோய்கின்ற
னவனுலேயிவன் பாவமகலுமெனத்தெருள்கூர்ந்தா னருளான்மிக்கான்

பெரியபிரான் றிரிகூட மிவனுலே யாமுமெய்தப் பெறுவோ மென்று, புரிசடிலம் புறத்தசைய மகதியாழ் பிடித்தமுனி போத லோடுங், குருகிலைமைக் குற்சர்பெருங் குலதீபங் கண்டுமனங் குழைந்து தாழ்ந்து, பரிவினுட னருக்கியபாத் தியங்கொடித்து மலர்தூவிப் பணிந்தான் மன்னோ. (அக)

எம்பிரா னெழுந்தருளி வந்தவா றென்னையென வியம்பு மேல்வை, நம்பிநீ யினிதிருப்ப வுந்தைதரு கிடைக்கிடக்கை நன்றோ வென்று, தும்புருவி னெதிர்பாடற் சுருதியாழ் முனியுரைப்பச் சுகுற்சன் போற்றி, வெம்புபெருந் தாதைதுயர் தீர்க்குமா றருளுகென விளம்ப மேலோன். (அஉ)

யாகமா மறைப்புதல்வ நரகம்விடுத் துந்தைகரை யேற வேண்டிற் பாகமாம் வடவருவி படிந்தவோ ராண்டிலிரு பாகந் தன்னில்
யோகமா முத்தரபா லயனத்தின் மதியாறி லுயர்ந்த மாசி
மாகமாடிய பலனிற் பன்னிரண்டாந் திதிப்பலனை வழங்கா யென்றான்.

என்னரா தனுரைப்பச் சுகுற்சனெனும் பாலனெழுந் திதயங் கூர்ந்து, நன்னகர்ச்சித் திரநதிதோ யோராண்டி லீரயன கடப்பில் வாணர், மன்னுமுத்த ராயணத்தின் மதியாறின் மாகமா மதியின் முன்னும், பன்னிரண்டாந் திதிப்பலனைச் சனகனுக்கென் றுதகமுடன் பரிவா லீந்தான். (அச)

வேறு.

சுமுக வேதியன் சித்திர நதியிலோர் தினப்பலன் சொரிதாரை
சமர பாதகக் குறும்பெறி புண்ணிய தாரையோ வவன்றுதை
திமிர தாரைதீர் செங்கதிர்த் தாரையோ தீவினை விடந்தீர்க்கு
மமிர்த தாரையோ வாருயிர்த் தாரையோ யாதென வுணரேமால். ()

சுவர்க்க நாடரும் விமானமோ டெழுந்தனர் சுகுற்சனைப் பயந்தானைப்
பவர்க்கம் யாவையுங் கரைமிசை விடித்தன பயந்தனர் நமன் றூதர்
கவுற்ச னுகிய வேதியர் கொணர்கெனக் காலனுய்த் திட வோடி
யவற்கொ ணர்ந்தனர் தூதுவர் தருமனு ரணிவட திசைமார்க்கம்.(அசு)

தந்தை தாயரைப் பூசனை புரிந்தவர் தனையரைப் பயந்தோர்கண்
முந்தை மாதுலர் மூன்னவ ரியம்பிய மூறைமையி னெறிநின்றோர்
சிந்தை வாக்கினுந் தீமையி லாதவர் தெய்வத மிகழாதோ
ரந்த மில்பெருஞ் செல்வரா யுறைதரு மரசவீ திகள்கண்டான். ()

கணவனைத் தினந் தொழுதெழு மடந்தையர் கணவனு நிறைவாருந்
துணைவன் மாய்தலி னவனுட னிறந்தவர் துணைவனு நிறைவாரும்
பிணையி யம்பியுந் துணைவரா யுதவியும் பிறர்பயந் தீர்த்தாரு
மிணையில் செல்வராய் மாடகூடந்தொறு மினிதுறை தெருக்கண்டான்.

தடங்கள் கூபங்கள் கல்லிரினுர் பலன்படு தருக்கள்சோ லைகள்
வைத்தோ, ரிடங்க ளில்லவர்க் கில்லிடங் கொடுத்தவ ரெழுமழைக்
குளிர்காலம், படங்கள் போர்வைக ளளித்தவர் கோடைநாட் பாது
கை குடையிந்தோர், மிடைந்த செல்வரா யுபரிகை தொறுந்தொறும்
கிற்றிருப் பனகண்டான். (அசு)

மானங் காத்தவர் வன்பிழை பொறுத்தவர் மறையவர்க் கிடர் தீர்த்தோர், தீனமுற்றவர்க்கஞ்சலென் றபயமீனர் செல்லல்கூர் சிறை மீட்டோர், பான பாத்திரங் கொடுத்தவர் நிறைதண்ணீர்ப் பந்தர்பா தையில் வைத்தோர், சேனை காவல ராய்வளர் மன்றமுஞ் செச்சையும் பலகண்டான். (கூ0)

தடந்தொ றுந்தமர் பிதிர்ப்பலி யிடுதலிற் றழைப்பவர் பதங் கண்டா, னிடந்தொ றும்பொலி வளத்தினுல் யமபுர மிதுகொலோ வெனச்சென்று, னடர்ந்த மாநகர் வீதிகள் பலகடந் தந்தகன் றிருக் கோயின், மடங்கள் சாலைகள் வைத்தவர் தலைமைசெய் வாய்தலின் வழிக்கொண்டான். (கூக)

அன்ன தானமிட் டையமிட் டுண்டவ ராதுலர் மிடிதீர்த்தோர், சொன்ன தானமுந் துலங்குமோ தானமுஞ் சுருதிவே தியர்க்கீந்தோ, ரென்ன தானமு மேற்பவர்க் களித்தவ ரிமையவர் பதமேய்க்கும், பொன்னின் மண்டபந் தொறுந்தொறுந் தலைவராய்ப் பொலிந்திருப் பனகண்டான். (கூஉ)

தருமம் வாழ்த்திட முறைமுறை யிருதுவின் றகுதிகள் பணி கேட்பக் காண மேலவர் புண்ணியம் பகர்ந்திடக் கானவிஞ் சையர் பாட வரம டந்தையர் கவரிகா லசைத்திட வமரர்தா னவர்சூழ நிருபர் போற்றிடத் தென்புலக் கோமக னிறைந்தபே ரவைகண்டான்.

தேவர் தாபதர் சயசய சயவெனத் திசைபுயத் தடமேருத் தாவுங் குண்டலங் கதிர்செய முகமதித் தளிர்நகை நிலவூரப் பூவின் பொன்னரி யாசனத் துறைநமன் புண்ணிய வருநோக்கிக் காவ லன்புனக் கிதுகொலோ வடிவெனக் கண்களிப் புறநின்றான்.(கூச)

பாவர் சங்கமும் பாவர்வே டமுங்கொடு பாவர்தண் டனஞ்செய் வான், றேவர் சங்கமுந் தேவர்வே டமுங்கொடு செம்மையோர்க் கருள் செய்வான், யாவர் பண்பினு நடுநெறி யியற்றலாற் றருமனென் றிவ ணுமை, மாவ தென்றனர் தூதுவர் துதிசெய வதிசயித் தெதிர்சென் றான். (கூஙி)

கண்டு போற்றலு நமன்முக மலர்ந்துளங் கனிந்துநின் மகவாலே
தண்ட ரீங்கிவ் சித்திர நதிப்பலன் றருகையா லெனுமேல்வை
யண்ட ரார்த்தனர் துந்துபி யார்த்தன வார்த்தன மலர்மாரி
கொண்ட பொன்மணி மானமே லேற்றினர்கும்சர் கோத்திரத்தானே.

வேறு.

புகப்பெற்ற நரகமெலாங் கரைவிடுப்பத் தென்புலத்தார் புகழ
நீங்கி, யிகப்புற்ரன் மறலியும்பின் சென்றுவழி விடப்பெற்ரு னிறுமாப்
பெய்தி, யுகப்புற்ரன் றிரிகூட மெதிர்தொழப்பெற் ரன்மறையோ
னுணர்வான் மிக்க, மகப்பெற்ரூர் பெறும்பேறு மற்ரெருவர் பெறுவா
ரோ வைய மீதில். (கூள)

அண்டமொடு வானமிசை மானமிசை வருவானை யவன்சீர் மைந்
தன், கண்டுநர தற்பரவித் தென்றிசையி லுதிக்குமொரு கதிரோ
னென்ன, வொண்டொடிக்கற் புடையவள்வா யுனைப்பெற்ரன் றனக்
குரீ யுவப்பா லீந்த, மண்டுபுனற் சித்திரமா நதிப்பலனின் மகிமை
யதோ வருவ தென்ரன். (கூஅ)

அந்தமொழி நிகழாமு னந்தரவி - மானமிழிந் தந்த ணுளன்
வந்துமுனி தாள்பணிந்தான் மைந்தனெழீ இத் தந்தையடி வணங்கி
வீழ்ந்தான், சந்ததியை யெடுத்தணைத்து வலந்துடிப்ப மெலிந்தபுயந்
தடிப்ப மேலும், புந்தியெலாங் களிகூற வுச்சிமோந் தடலமெலாம்
புளகம் போர்த்தான். (கூக)

துன்றுதுயர் நெடுங்கால மியமபுரத் தழுந்தவெலாஞ் சொல்லி யாங்கு
நின்றுகரை யேற்றியதுந் தருமனுப சரித்ததுவு நிகழ்த்தி யேகி
யன்றுரிமைப் பாலனெடி சென்றருவி படிந்துகட னணைத்து முற்றி
மன்றளார் திருகூடத் திருக்கோயில் வலமாக வணங்கிப் போந்தான். ()

தொந்தணைசேர் நரகவா தணையொழித்துத் தொலையாத சுவர்க்க
போகந், தந்தணையே வடவருவி படிந்தபலன் றந்தெனச்சீர் தழைப்ப
வாழ்த்தி, மைந்தணைவாழ் கெனநிறுவி யாழ்முனிவன் றணைப்பரவி
மான மேற்கொண், டந்தரபல் லியங்கறங்க வருமறையோன் கற்பகநா
டணைந்தான் மன்னோ. (சஐக)

பெட்பகந்தன் வயமாகு மொருமைநர தனுரைப்பப் பெருமை
பேணிக், கொட்புகந்த நிரையமெலா மகன்ருதை தனக்கொழித்த

கொள்கை கூறித், தட்பகந்த மலர்ச்சோலைத் திரிகூடந் திசைநோக்கித் தாழ்ந்து வாழ்ந்த, புட்பகந்தன் சிர்கேட்ப வரிக்கான்மேபான் முனிக் கணத்துப் புகல்வான் சூதன். (கoஉ)

பதினேன்றாவது கவுற்சனச் சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம் எசக.

பன்னிரண்டாவது புட்பகந்தச் சருக்கம்.

ஆடக மாட வீதி யணிகள்பே ரணிக ளாகக்
கோடணை முரச மார்ப்பக் கொடிகொடிப் படையாக் கோலி
நீடல்வா னரசைத் தன்பா னிருபனே வென்ற னென்று
வீடமாப் பொன்னி னுட்டை வென்றது கன்னி நாடு. (க)

மாகமார் மாட கூடம் வரைத்திரள் சேணை மான
மேகமார் கொடிக ளீட்டம் விசைத்தெழு சிறக ராக
நாகமார் படங்கு நாட்டி ஞாயிலாஞ் சிகரி வேந்தன்
பாகசா தனன்மே லீட்டும் பாசறை போலு மூதூர். (உ)

பொற்கையார் புலிமா னேந்திப் பொருகையார் குருகை யார்க்கும்
விற்கையார் புற்கை யாராய் விடவடன் மீன மேந்தி
நிற்கையார் நடத்துஞ் செங்கோ னிருபன்வாழ் பேரத் தாணிக்
கொற்கைவா ழந்த ணாளன் குசலனென் றொருவன் மாதோ. (ந)

ஆறங்க மைந்து வேள்வி யொழுக்கநான் கனன்மூன் றோம்பி
நூறங்கு மிருமை பூண்டு நுவல்கருத் தொருமை வாய்ந்த
பேறங்கி குலத்தோ டோடும் பிறங்குநூல் பயில்வ தாணை
றைங்க மறிபா லூட்ட நாகமுங் குதட்டு மாபோல். (ச)

உயர்தரு மறைநூ லோதி யோங்குசீர்ப் பிரமஞ் சைவம்
வயிணவங் காந்த மாதி வகைபல புராணம் பன்னி
யயநுகர் குளகு போல வத்திரி மனுவா சிட்டப்
பெயர்தரு சிலநூல் கற்றுச் சமையநூல் பிதற்று நின்றான். (ஙி)

வேறு.

மாவிரதம் பாசுபதம் வருகாளா முகஞ்சைவ
மோவில்வயி ரவம்வாம மெனவாரு மூட்சமைய

மேவுநூல் பயின்றேயு மெய்யொழுக்க நெறியஞ்சித்
தாவுபர மதம்பூண்டான் வைதிகமுந் தழுவானுல். (சு)

புறச்சமைய நூல்பொருந்திப் பொருந்தாவை சேடிகமும்
பறத்துமீ மாங்கிசமும் பவுத்தமா ருகமதமு
மறத்துமேலா காயதமும் வரையறுகை யாயிகமும்
பிறர்க்கெலாம் வகைதெரியப் பேசுதற்குங் குருவானுன். (எ)

வேறு.

நூல்பல பயின்ரு னேனு நுவலுறு பொருளைத் தேரான்
மேலுறு சமைய நோக்கான் மெய்ப்பொரு ளிதுவென் ரேரா
னல்வகைப் பண்டஞ் சேர்ந்த நனிகரு கூலம் புக்கும்
பாலனை கரும்பு வீழ்த்தி வேட்புகொள் பாலன் போன்ரூன். (அ)

ஓதியு மூணர்ந்து மேமினுர்க் குரைத்துந்தா னுணர்க லாத
பேதையுட் பேதை யாகி மறைக்குலப் பெருமை தீர்ந்தா
னீதிநூ னுணர்ந்தோ சோது நெறியினு நில்லா னுதி
வேதவாக் கியங்கள் சொல்லு மெய்யெலாம் பொய்யென் பானுல். (கூ)

பூதல மன்றி வேரேர் புவனமு மில்லைப் பூமேன்
யாதுமங் குதிக்குஞ் செய்கை யியற்கையே படைப்போ னில்லைத்
தீதற நிற்ம ருனு மியற்கையே திருமா லில்லைச்
சாதலு மிதுவே யன்றிச் சம்புவு மில்லை யென்பான். (கo)

இங்கிவன் கிழக்கு வேரு யெனக்குமேற் காத லாலே
யங்கமர் திசைவே றில்லை யத்திசைத் தேவு மில்லை
துங்கமுன் னினையு மில்லை தோற்றிடுஞ் செயல்க ளிங்கே
பங்கமாய்க் கழித லாலை பாவபுண் ணிய மு மில்லை. (கக)

கறந்தபான் முலைபு காது கழிகனி மரப்பு காதா
லிறந்தவர் பிறப்ப தில்லை யிறந்தவ ருயிர்கள் கீழ்மேற்
பறந்திடக் காண்ப தில்லை பவர்க்கமு மதனு லில்லை
சிறந்ததோர் சுவர்க்க மில்லை தெய்வமு மில்லை யென்பான். (கஉ)

அந்தணர் முதலோர் நால்வ ரவர்களிற் ரூழ்ந்தா னென்ன
வந்தபல் குலப்பே றில்லை வடிவுமே றிலதா லாருந்

தந்தமக் கிசைந்த போகந் தாமநு பவித்தன் முத்தி
நந்துறத் துறவு பூண்டு நலிவது நரக மென்பான். (எங)

அறநெறி யுடலுக் கேற்ப வுண்டுடுத் தநுப வித்தன்
மறநெறி பசியா லாகம் வருந்திநோன் பிருத்த லென்று
திறநெறி போலக் கூறிச் செந்நெறித் தலைநின் றுரைப்
புறநெறி யந்த காரம் புகுத்துதல் கரும மாஞன். (கச)

பெருங்குல மறையோர் தம்மைப் பெருமைசேர் தரும நீதி
யருங்கலைப் பயிற்சி மாற்றி யநங்கநூல் பயிலச் செய்தும்
பரந்துநீர் காலை மாலை படிந்துநீ றணிவார் தம்மைத்
திருந்திள வெந்நீ ராடிச் செஞ்சாந்து பூசுவச் செய்தும். (கரு)

ஓமமேற் சொரியு நெய்யை யுண்டிமேற் சொரியப் பண்ணி
யாமள வருந்தச் செய்து மாடவர் மடவார்க் கென்றுங்
காமமே விளையா மூட்டிக் கன்மமு நெறியு நீக்கித்
தாமவே தியரை யெல்லாந் தான்விழும் படிகர் வீழ்த்தான். (கஙு)

அங்ஙணர் செங்க ணர்தம் மாலயந் தேவர் கோட்ட
மெங்கணும் பரவச் செல்வார்க் கெதிரெதிர் தடையாச் செல்வான்
கங்கைகோ தமிகா ளிந்தி கன்னிதண் பொருநை யாடத்
தங்களின் விரும்பிச் செல்வார் தம்மெதிர் தும்மா நிற்பான். (கள)

எந்தையார் திருக்குற் றால மிறைஞ்சுவா னேகு வாரை
யந்திகள் சந்தி தோறு மரும்பெருந் தினங்க டோறுஞ்
சந்திக ணியமஞ் சோறுந் தடுப்பது நியம மாஞன்
புந்திமே லறிவாம் பாலைப் புலனெனுங் கடலில் வீழ்த்தேதான். (கஅ)

பாவனை செயலி ரண்டிற் பத்தியாற் பயத்தான் மற்று
மேவரும் விளையாட் டாலு மேலவர் கீழோ ரேனுந்
தேவர்கோன் றிரிகூ டத்தைத் திசைநோக்கிப் புகழ்ந்து போற்றில்
யாவரு முத்தி சேர்வ தென்றுநூ லுணர்ந்து மோதான். (ககூ)

புக்குள நகரத் தாரை விலக்குறல் புரிவா னன்றி
மிக்குள புறநாட் டுள்ளார் விண்ணுளார் மண்ணி லுள்ளார்
திக்குளார் திரிகூ டத்திற் செல்வது விலக்க லாற்றுன்
கைக்குளார் மறைக்க வல்லார் ககனமேற் கதிரோன் றன்னை. (உ0)

புரிதரு சந்தி யோமம் புண்ணிய வொழுக்க நீக்கிப்
பரிவொடு வினவு வாரைப் பரமத நூலால் வென்று
திரிதலா லெதிர்வே றின்றித் தீமையோ னவ்வூர்க் கெல்லா
மொருவனு யிர்கட் கெல்லா முறுகண்செய் கூளபோ லானுன் (உக)

வாரணி தனத்தார் மோக மடமையோ னிவ்வாறுகக்
காரணி பொழிற்சோ ணாட்டுக் காவிரி வடதீ ரத்துத்
தாரணி புகழ மேன்மைச் சைவமா மறைவல் லாள
ரணை மிருதி யங்க மாகமம் புராண மோர்ந்தான். (உஉ)

கவனமார் மக்கண் மாதர் கைப்பொருள் சுற்ற மாதி
புவனமேல் வாழ்க்கை யெல்லாம் பொய்யென வுணர்ந்த மெய்யான்
பவநெறி யுலக மாயைப் படரிரு ளொதுங்க வுண்மைச்
சிவநெறி விளக்கு ஞானச் செங்கதி ருதயம் போல்வான். (உங)

காயிகம் வாசி கஞ்சீர் கருதுமா னதமென் றோது
மாயமூப்.பாலுண் மேலா மருந்பெறற் செயல்க ளுன்னிப்
பாயுநீர் நதிகளாடல் பரமனைப் பணிதல் வாழ்த்தன்
மேயசீர்த் தியான மென்னும் விதிமுறை மதியி னோர்ந்து. (உச)

கங்கையே முதலாந் தீர்த்தங் கடவுளா லயங்கட் கேக
லங்கரிச் சயமி லாதா லரிதென வுணர்ந்து ஞாலந்
தங்குமெய்த் தீர்த்த மெல்லாந் தருபலந் திரிகூ டத்திற்
பொங்குசித் திரைப்பூங் கங்கை தருமெனும் புராண முன்னி. (உடு)

தக்கசீர்ப் புதலாய்ப் புல்லாய்த் தருக்களாய் விலங்காய்த் தேவாய்
மக்களாய்த் தவங்கள் செய்யு மாதலந் திருக்குற் றூல
முக்கட வளரு மான மூர்த்தியே பலவின் மூர்த்தி
யொக்கமூ வகையி னுலு முயர்ந்ததத் தலமே யென்று. (உசு)

புனிதமார் தலத்துக் கேகும் புண்ணிய விரதம் பூண்டு
கனிபுனற் பொன்னி யாடிக் கடவுளர்ப் போற்றி வையை
குனிதிரைச் சேது மூழ்கிக் குமரவேள் செந்தூர் போற்றி
மனுநெறிக் கொற்கை மேவி மறையவர் வீதி சார்ந்தான். (உஎ)

சார்தலுஞ் சைவ வேடந் தனைப்பொருக் குசல னென்பான்
வார்தரு வெண்ணீ றுடி மணியக்க வடங்கள் பூண்டாய்

கூர்தரு மறையோன் போல்வாய் கோலம்வே றெடுத்த வாற்ற
லோர்தரு சுருதி யங்க முணர்ந்திலே போலு மென்றான். (உஅ)

நீதிநூ லுணர்ந்தார் செய்கை நிகழ்த்திடில் வெளியா மென்ன
வோதினன் சைவ வேத னுதலுங் குசலன் சீறி
வாதியேல் வருதி யென்றான் வருமவர் தருக்க நோககி
வேதியர் திரண்டா ரங்கோர் விசாலமண் டபத்து ளாப்பண். (உக)

நாதனைப் பரவா வண்ண நாதனே நெறிவே றுக்தும்
போதனைக் குசலன் வாய்மை புகல்வது புணர்ப்பே வென்பார்
சாதனைக் கள்வர் சோமந் தனைவெளிப் படுத்த வந்த
சேதனைக் கணிதர் போலத் தோன்றினன் மறையோ னென்பார். ()

காதிய மறையோன் கல்விக் கடலென்பார் குசல னெனபா
னுதிய நாவாய் வீறின் றடக்கவு முரியோ வென்பா
சாதலி னிரண்டு மின்றே யவையகத் தறிவோ மென்பார்
நீதிநூ னெறியில் வென்றூர் நெறிபில்யா நிற்போ மென்பார். (உக)

அந்தண னிவ்வா றுக வருமறைச் சைவ வேதன்
வந்தன னிருந்தா னினர்பால் வைதிகச் சபையி னூடை
கொந்துசேர் சமைய வாதர் குழாத்தொடுங் கங்குற் கூட்ட
மிந்துவை யெதிர்ந்தா லென்ன வெதிர்ந்தனன் குசலன் மாதோ.(உஉ)

இயம்புதற் கெதிரா விட்டா னெண்ணிலா மதத்தோர் தம்மை
நயம்பெறு சைவ வேத னன்கென வவரைக் கூவிச்
சயம்பெறு மறைநூ லாதீ சமையநூல் பலவும் வென்று
வியன்பெறு மறிவி லாதீர் வெறுவிதி னெழுக வென்றான். (உங)

ஆங்கவ ரெழுந்த காலை யரியமா மறையோ ரெல்லாம்
பாங்குசேர் சைவ வேதன் பரிவுசே ருரைபி னுதல
தாங்குப தேசம் பெற்றுச் சைவவை திகங்கள் சார்ந்தார்
வாங்குசீர்த் தமிழ்நா டெல்லாம் வாய்மையா லுயர்ந்த வன்றே. (உச)

வளர்ந்தது திருவெண் ணீறு வஞ்சகர் வெருவி யோடத்
தளர்ந்தது சமைய பேதஞ் சைவவை திகங்க ளோங்கிக்
கிளர்ந்தது மேலோர் சங்கங் கிளைத்தது நியதி நீதி
யளந்தது புவன மூன்று மண்ணலைஞ் செழுத்தின் செல்வம். (உஞ)

அண்ணிஞ ரிவ்வா ரூக வறிவிலாக் குசல னென்பான்
கண்ணிஞற் கண்டா லன்றிக் கடவுளாக் கருதீத னென்ரூன்
புண்ணிய நூலாற் காணப் பொறியிலாய் மறலி தூதர்
நண்ணுதீ வினையிற் காண்டி நாளையென் றெழுந்தான் மேலோன். (நகூ)

சைவமா தவர்கள் சூழச் சங்கமா மறையோர் போற்ற
மெய்வளர் சுருதி யார்ப்ப விறற்சிவ மறையோ னேகிப்
பொய்வளர் மனத்தார்க் கெட்டாப் புனிதனூத் திரிகூடத்துத்
தெய்வநா யகனைப் போற்றித் திருவருள் பெற்றுப் போந்தான் (நஎ)

வேறு.

கேழ்பெருகுஞ் சிவமறையோன் றனைவணங்குங் கேள்வியினர்
வாழ்வுபடைத் தினிதுயர்ந்தார் வணக்கவணங் காக்கழைபோற்
சூழ்வுபடைத தான்குசலன் செல்வம்போய்த் தடுமாறி
யாழ்கடலிற் கலங்கவிழ்த்த நாய்கன்போ லலமந்தான். (நஅ)

யுநான் மறைப்பொருளைத் தெய்வத்தை யிகழ்ந்துரைத்த
வாயிலுறு சுவைக்கலந்து வறுமையாற் பசியுழந்து
நோயினு லுருவழிந்து நோக்குவார் புறம்பழிப்பத்
தாயனுர் புறந்தள்ளச் சந்தியிற்பந் தாயினன். (நகூ)

ஏற்பதற்கோர் சனியின்றி யையமிடு வாருமின்றி
யூர்ப்புறமா மம்பலத்தி லுழன்றுபிணி யாற்சுழன்று
தீர்ப்பதற்கோர் செயலின்றித் தெண்ணீரென் றேதவித்துப்
பார்ப்பதற்கோர் துணையின்றி யாவிபதை பதைத்திறந்தான். (சஐ)

இறந்தானைக் காலபட நிரும்பாசத் தாலிறுக்கிப்
பறந்தாடக் காலதண்டங் கொடுபுடைத்துப் படிவமெலாந்
துறந்தாட மூவிலைவேல் கொடுசுழற்றிச் சுழல்விழியை
மறந்தாவுங் கருங்காகம் வளைந்துகுத்தக் கொடுசென்ரூர். (சக)

இவ்வாறு கொடுசென்ரூ லிவன்புரிந்த கொடுவினையு
மவ்வாறு மறையவன்சொற் சூளுறவினைத் தபர்காலைச்
செவ்வாறு திரிகூடத் தெல்லையதோ வடுத்ததென
வெவ்வாறு கொடுதிருப்பி நமன்ரூதர் விலக்கினரால். (சஉ)

அருண்மறை யோன் மொழிக்கிணங்கா னலத்திடுந் தூதுவர்மொ ழியாற்
பொருவிலிள மையிற்பயின்ற காந்தத்தின் பொருளுணர்ந்து
கருதரியார் திருகூடங் கதிதருமென் பதுகுறித்தான்
குருமொழியை யிகழ்ந்தார்க்குத் தண்டமே குருவாமால் (சஉ)

சுறுக்கினுற் பணிவதற்கா தூதர்வரிந் திடுகையிற்றி
னிறுக்கினுல் விழிபிதுங்கி யிருகரமுங் கூடாதா
லுறுப்பயர்ந்து வீழ்வார்போல் வீழ்ந்தொருக்காற் றிருகூடங்
குறிப்பினுற் றிசைநோக்கிக் குற்றால மெனத் தொழுதான். (சச)

குற்றால மென்றொருக்காற் கூறுதமிழ்ச் சுருதிமொழி
நற்றாலந் தனிற்பெருகி நாலுதிக்கி னும்பரந்து
பொற்றாலந் தனைநிறைத்துக் கயிலாயப் பொருப்புறையு
முற்றாள நிழலமர்ந்தார் திருச்செவியின் முழங்கியதால். (சஙி)

ஒருக்கான்முன் பணிவதற்கா வீழ்ந்தாணை யுடனுறுக்கி
யிருக்காலும் வீழாம லெழுவயிரங் கொடிபுடைப்பார்
செருக்கான்முன் பிணித்தவடந் தெறித்தோடச் சிவபெருமா
னருட்பாலின் முழங்கியதா லந்தரதுந் துபியோசை (சஙு)

தேவமுர சதிர்தலுமே தென்புலத்தார் விடுத்தகன்றார்
பாவமெலா மெங்கோடிப் பறந்தனவா பதகனுக்கு
மேவரிய புண்ணியங்கள் விளைந்தவா றென்சொல்கேன்
யாவரே திருகூடத் தெந்தைபிரா னருளறிவார். (சஎ)

தூசினுற் பொன்னணியார் சூழ்மலரான் மறையோனைத்
தேசினு லலங்காரஞ் செய்தார்கள் சிவகணத்தார்
வீசினு ரமகளிர் வெண்கவரி சாமரைக
ளாசிகூ றினர்முனிவோ ரண்டர்பூ மழைபொழிந்தார். (சஅ)

மாவாசத் தொடைமலரு மானமிசைச் செறிமலருங்
காவாணர் சொரிமலருந் திசைதோறுங் கமழ்வதனுற்
பூவாணர் புகழ்குசலன் புட்பகந்தப் பெயரினுய்த்
தேவாதி தேவனுறை கயிலாயஞ் சேர்ந்தணைந்தான் (சகூ)

போந்துசரண் பரவலுமே புத்தேளி ரிப்பதவி
நீந்தரிய கொடும்பாவிக் கென்னெனவே நிகழ்த்துதலுங்

கலைந்துகொடுந் தூதருயிர் கொடுபோங்காற் சரங்குவித்துச்
சேர்ந்தசிரை குறித்தெமது திருகூடங் தொழுதனனால். (நிக)

அச்சத்தால் விலாயாட்டா லார்வத்தா லாசைனுஞ்
செச்சைத்தார் கமழ்தருநங் திருகூடந் திசைநோக்கி
நிச்சத்தாற் பணிவாசேற் பாவமெலா நெரிந்தோட
வுச்சத்தா லுயர்கயிலை யெமதுபதத் துறைவாசை. (நிக)

ஆதலாற் பெறுவதிவ னழியாத பதவியென
நாதனரு ளுதலுநண் ணுசிவ கணமாகிப்
பூதநா யகர்கயிலைப் புனிதர்பதம் பிரியாமல்
வேதன்மால் பெறவரிய பதம்பெற்றான் வியன்மறையோன். (நிஉ)

விதுவுண்டார் புனைசடையார் விறலரிக்குச் சித்திரப்பூம்
பொதுவுண்டார் திருநடத்துப் புகன்றதிது வெனப்புகன்று
மதுவுண்டா னுயிர்மீட்ட மகிமைகூ றெனச்செவிகட்
கிதுவுண்டாட் டெனமுனிவன் யாகமுனி வர்க்கிசைப்பான். (நிக)

பன்னிரண்டாவது புட்பகந்தச் சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம் அ0உ.

பதின்மூன்றாவது தருமசாமிச் சருக்கம்.

மாப்பழுக்கும் பொதும்பர்தொறு மலைபழுத்த தெனத் தோன்றிக்
காப்பழுக்காய்க் குலைசிதறிக் கண்ணேணி கடித்தசினை
மீப்பழுக்கண் மிசைத்தாவும் வெய்யவன்றேர்க் கால்வழுகத்
தேப்பழுக்கு முயர்பெருமைத் திருவழுதி வளநாடு (க)

தொழுதிவள நாட்டணியாந் தொகைமணிக்கு முகமணியா
யெழுதிவள நாட்டுமுலை யிந்திரைமந் திரமாகிக்
கொழுதிவள நாட்டமெனக் கோமடந்தை முகமெனவாழ்
வழுதிவள நாட்டுறையு மறைவாணர் குலதிலகன். (உ)

அந்திபகற் புனலாடிக் கடன்கழிப்ப தறமாகப்
புந்தியுற வாச்சிரமம் போற்றுவது பொருளாக
விந்துவணி சடையாரை யேத்துதல்பே ரின்பமதா
முந்துநெறி யிவைமூன்றுந் தரித்தனைய மூந்நூலான். (ங)

ஒருகெறிய மிருபிறப்பு முத்தமழகு முயர்நான்கு
சுருதிகளு மந்துவகை வேள்வியுஞ்செய் தொழிலாறுங்
கருதுமெழு பவமுணர்ந்த காட்சியுமெண் டிசைமதிப்பும்
பெருகுநவ தாரணையும் பெற்றசிவ சாமியென்பான். (ச)

பன்னமடைக் காயெதிரிற் பாலர்போற் பழவடிசின்
மன்னிடத்தில் விருத்தர்போன் மான்றோற்கு மாமுனிபோற்
பொன்னனையா ரிதழ்த்தேனிற் பூந்தேனிற் புனிவங்கை
முன்னுறுதேன் போற்பிரம சரியமுடித் தொழுகுநாள். (ஞ)

கோதிலா நிறைமேகள்விக் குரவனடி யிணைபரவி
யாதியா மறைவகுத்த வாச்சிரம மொருநான்கி
னோதியங்க ளிப்மையினு மறுமையினு முதவுமது
யாதுபுக லெனக்கேட்ப வாங்கவனு மெடுத்துரைப்பான். (சு)

பேதையர்பான் முகம்பாரா தேதாதல்பிர மச்சரியங்
காதலியை மணம்புணர்ந்து வாழ்தல்கா ருகத்தியமா
மாதவொடு வனத்துறைந்து தோற்பதுவா னப்பிரத்த
மோதுமிவை மூன்றுமொழித் தொன்றுணர்தல் சந்யாசம். (எ)

முன்னிரவி யுடன்மடவார் முகம்பார்ப்பார் மறைபாராரர்
நென்னலமு தடைக்காய்கைந் நெகிழார்செந் தேனிசழார்
முன்னுசிகை முஞ்சியுடன் மான்றோலுங் கைவிடுவார்
தன்னுபிர மச்சரியத் திருந்தாலுந் தூர்த்தமே. (அ)

பதித்துணவி நீராடிற் பன்னிருநாட் படிகடவார்
விதித்தகுல தருமம்விடார் பிறர்மனையை விரும்பலுரூர்
துதிப்பமன யறத்திருந்துந் துறவோமே துறவோராய்க்
கதித்தமனஞ் சுழிபட்டா ரிருவகைக்குங் கழிபட்டார். (கூ)

இத்தகைய நால்வர்களின் மூவருக்கு மிறந்தார்க்கு
மத்தமுத லற்றூர்க்கு மாதார மாதலினு
லுத்தமமா மில்லறமே வாழ்வினுக்கு முயர்கதிக்கும்
வித்துமாந் துறவறத்தின் வேருமா மெனும்வேதம் (கo)

தருமமெனும் பண்டமிடுஞ் சகடமா மனைவாழ்க்கை
கருமநுகம் பிணித்துமனைக் காதலியுந் தானுமென

விருவாய் முறைசெலுத்தி னெத்துணைத்தா ரமுஞ்செல்லு
பொருவராய்ப் பூண்டிழுப்பி னேரிறையுஞ் செல்லாதால். (கச)

விறல்பூண்ட வுயிர்க்குறுதி யிம்மைமறு மையும்வீடு
மறமூன்றும் பொருளிரண்டு மின்பமொன்று மளிக்குமவை
துறவேலா தில்லறத்தின் றொக்காகு மெனமறையோன்
பொறைபூண்ட பூணைக்கிசைந்த மாதரிலக் கணம்புகல்வான். (கஉ)

வேறு.

தோடலர்பங் கயமிருதாள் புறவடிபுத் தகம்பரடு துணைத்த ராசா
மாடல்பெறு குதிகணகப் பந்துகணைக் காலரவ மலவன் சானு [நாபி
நீடரம்பை தொடைகுறங்கு கரிக்கைகொடி யிடைமணித்தேர் நிதம்ப
நாடுநீர்ச் சுழியுதர மாலமயி சொழுங்குமுலை நாளங் கஞ்சம். (கஙு)

விரல்பலவங் கிளிமுக்கு வள்ளுகிர்செங் கரங்காந்தள் வீணை
முன்கை, வரையிருதோள் வலிமிடறு வள்ளகுழை குமிழ்மூக்கு வத
னந் திங்க, ளிருகவுள்கண் ணடிநாட்டங் கருங்குவளை முல்லைநகை யிதழ்
செவ் வாம்ப, லொருபிறையு மிருசிலையு நுதல்புருவம் பருவமுகி லுயர்
மென் கூந்தல். (கச)

கருமைசூழ் தருமோதி கண்ணுகச் செம்மையுகிர் கால்கைநாவாய் [யாக
பொருவருகட் கடையாக வெண்மைமணி முறுவல்பொறி பொன்மை
வொருமைமயிர் நுதிநாடி நாவாக விருமைம்யுயர் புருவ மாக
மருவுகடி தடமுலைகண் பெருமைநகை சிறுமையிடை வறுமை யாக. ()

கால்விரல்க ணீளாது குறுகாது நெருங்காது கலந்தி டாது
சேல்வரைசங் கமுங்கொடியு நடுவிரணைக் கியவரையுஞ் சீரி தாகு
மேலிருகை விரனெடிதாய் நேரியதாய் நெருக்கிவிரி கமலஞ் சங்கம்
போலவரை கிடந்துதரும் பிடைகிடவாப் பொம்மன்முலைப் பூவையா
மால். (கசு)

என்புரம் பெழலாகா வெவ்வுறுப்பு முரோமமைம்பா லின்றி
யாகா, மென்கடிநா லாறுகள நானநுதன் மூன்றிரண்டு விரலா நாடி
நன்குபெறு மளவாகிக் கூந்தலிரு குழைமூக்கு நாட்ட நீண்டு
பொன்பொலிவு நிறைபொறையும் பனிமொழியு மூடையனைனிற்
பூவை யாமால். (கஎ)

இன்னவகையிலக்கணமைகள் தழையாய லொன்பதின்மே லாண்டே
ருமற, பன்னிரண்டி பகர்குணதிசை முறைமோவி நிறைமேவும் படிமை
வாய்ந்த, கன்னியே மணமபுரியதற் குரிடளா மூலதனிற் கடிசேர்
மன்றன், முன்னர்மறை பொருநான்கும் வகுதலுரைத்த விருநான்கு
மொழியக் கேண்மோ. (கஅ)

வேறு

இருவரு மிணங்கு களவுகந் தருவ மனந்தரி ணைங்கல்பை சாசம்
பெருவலி யதனுல் மருவுத லகம்பே பிரிலக் கெய்தலே யசுரம்
பொருளுகந் தளித்த லாரிடம் பிசா பதத்தியம் பொருள்கொளா
தளித்த, லருமகம் வேட்பித் தளித்தலே தெய்வ மழைத்தெதிர்
கொடுத்தலே பிரமம். (கக)

வேறு.

ஆதலாற் பிரமமேத யதிகமெனப் புகல்ரவ னருளைப் போற்றி
யோதலாண் டறுநான்கி னிரட்டி பிர மச்சரிய முஞற்றி ஞான
வேதபா ரகனெருவ னிலக்கணஞ்சேர் தன்மகளை மிளிர்பொன் பூட்டிக்
கோதிலா மூவேழு குலமுழய்ப விதி முறையிற கொடுத்தான் மன்னனு.

வேறு.

மின்னினிடை யன்னநடை விம்பவிதழ்க் கும்பமுலைக்
கன்னன்பொழிப் புனிதவதி காதன்மணம் வேட்டுவந்து
முன்னவனுஞ் சிவசாமி முப்பொழுதுங் குறைமுடித்து
மன்னியமுத் தழல்வளர்த்து மனையறஞ்செய் துறையுநாள். (உக)

பெருவாரி சூழுலகிற் பிறர்தன்னைப் பேணுங்கா
லருநாணம் பழிநாண மறிவுகொடை மடமென்னு
மிருநாணு மிருமடமு மிசைவானை வசமாக்க
வொருநாண முதலமருந் தோரைந்து மெனவுணர்வாள். (உஉ)

மடநாண மெனுமியற்கை மாறும லருட்கணவ
னுடனுகவுவந்துறைத லூராண்மை யெனநான்குங்
கடனுகவுறப்பெற்றுள் கனநாணு மலர்க்கூந்தல்
விடநாணும் வரிவிழியாண் மேலொன்றுன் மனந்தளர்வாள். (உக)

பதியின்வாழ் புனிதவதி கொழுனடி பணிந்தொருநா
ணிதியிலா தவரிளமை நீரிலா நெடுவாவி
நதியிலா வளநகர நரபதியி லாநாடு
மதியிலா வுயர்வான மக்களிலா மனையென்றாள். (உச)

பைந்தொடிகூ றுமுமறையோன் பண்டைநாண் முனிவர்கடன்
முந்துபிர மச்சரிய முயன்றுகழித் தீதாமனையாற்
செந்தழன்மா மகப்புரிந்து தேவர்பெருங் கடன்கழித்தீதா
மைந்தனற் பிதுர்க்கடன்கள் சழிப்பதினி வழக்கென்பான். (உடு)

மெய்ந்நெறிசேர் மகவேண்டின் மிக்கதவஞ் செயல்வேண்டு
முன்னெறிமெய்த் தவம்புரிதல் சிறுபொழுதின் முடியாதா
லிந்நெறியே யெய்துகமென் றிபன்மறையோன் மனைவியுடன்
சென்னிமிசை யாறணிந்தார் தலம்பரவச் சென்றணைவான். (உசு)

கூடல்பூ வணம்புதுவை கொடுங்குன்றம் புனவாயி
லிடைகந்தென் கானப்பே ரிராமசே துச்சுழிய
லாடானை பரங்குன்ற மாப்பனூர் நெல்லிமுதற்
றேடரிய தலம்பரவிக் குற்றாலஞ் சென்றணைந்தான். (உள)

சீதமுகில் கண்படுக்குந் திரிகூடத் தெய்வவரை
வேதம்போ லாகமம்போன் மெய்ப்பொருள்போன் மேலான
போதம்போன் மந்திரம்போற் புண்ணியம்போற் பூதலத்தோர்
மாதவம்போற் பொலிந்தோங்கும் வடவருவித் துறைகண்டான். (உஅ)

தருப்பைவலக் கையிலேந்திச் சங்கற்ப முறைபோற்றிப்
பருப்பதத்தை முதல்வணங்கித் தடாகத்திற் படிந்தேறி
யுருத்திரமா மனுமேவா தியோங்குநூல் விதிமுறையே
திருத்தகுபூ சனைபுரிந்து சித்திரகங் கையைப்பரவி (உக)

அறையோசை யணங்கோசை யந்தரபல் லியங்கறங்கு
முறையோசை வலம்புரிகண் முழக்கோசை முகிலோசை
மறையோசை மாதவர்கள் வானவர்க ளுவந்தாடுந்
துறையோசை செவிகுளிர்ப்பத் தொழுதருவித் தடங்குளித்தான். ()

அருவிநீர் படிந்திடுங்கா லரும்பாவங் கழுநீராய்
வெருவியிரிந் தோடுதலால் வெவ்வினைவென் றவனுணுன்.

றருபுலனென் றியகிலையாற் றன்னையுணர்ந் தவனை
னுருவிலொளி தெரிசனத்தா லொருபொருள்கண் டவனனன். (கக)

அங்கருவிப் புனலாடி யருகியமக் குறைமுடித்துப்
பொங்குசீ ரக்சமணி புண்ணியவெண் ணீறணிந்து
திங்களணி திரிகூடச் சிவபிரா னடிவணங்கி
மங்கலஞ்சீர் திருவாக்கான் மகவரம்பெற் றேகினன். (கஉ)

பதிமேவிச் சிலநாளிற் புதுமைநிகர் புனிதவதி
கதிமேவுந் திருவயிறு கருப்பமுற விருப்பமுற
மதியாறு புகுந்தவுடன் மதியாறு புனைந்தசடை
முதியார்பொன் னடிபரவிச் சீமந்த முறைபுரிந்தான். (கங)

பங்கயமா முகம்வெளுப்பப் பசுஞரம்பு தளதளப்பத்
துங்கநடை தளர்ந்துவரத் துடிமருங்கு வளர்ந்துவரப்
பொங்குமுட லயர்ச்சிவரப் புளித்தவூண் முயற்சிவரத்
திங்களது நிறைந்துவரத் திருவயிறு கொந்துவர. (கச)

நிற்குமுயர் சாதிநெறி நீதிவரம் பும்பெருக
நற்கவிமா லவனுதிப்ப வமரர்குரு நனிபார்ப்பச்
சற்கரும வைதிகமுஞ் சைவநெறி யுந்தழைப்பக்
கற்கர்கோத் திரம்விளங்கக் காதன்மக வைப்பயந்தாள். (கரு)

பிறந்தநா ணீராட்டிச் சாதகன்மம் பெரிதியற்றி
நிறைந்தபதி னொருதினத்து நாமகன்ம நிறைவேற்றிச்
சிறந்தபெருந் தருமமெலா நிறைவேறு செய்கையினு
லறந்தழைக்கும் பெயர்தருமை சாமியென வறைவித்தான். (கசு)

வேண்டுமதி யொருநான்கின் மறுகினிடை மிதிப்பித்துத்
தாண்டுமதி யிருமூன்றில் வாயுறையின் சடங்கியற்றி
யாண்டுமூன் றினிற்சவுள மையாண்டின் மூன்றாலுங்
காண்டகைய முறையியற்றிக் கலைபலவும் பயில்வித்தான். (கஎ)

இருக்கினெடி தயித்திரியஞ் சாமமதர் வணமென்னும்
பெருக்கமறை நான்கோதி மந்திரஞ்சந் தோபிசிதி
நிருத்தஞ்சோ திடநிகண்டு வியாகரண மெனநிகழ்த்து
மருத்தியா றங்கமுணர்ந் தாகமத்தின் வகைதெரிந்து. (கஅ)

வாராகம் வாயவிய மச்சப்வா மனம்பதுமங்
காருடமாற் கண்டேயங் காந்தம்வயி ணவஞ்சைவங்
கூர்மமீம பாகவதங் குலவுபவி டியமிலிங்கம்
தேர்பிரம சைவர்த்தம் பிரமாண்ட மாக்நேயம். (உகூ)

இன்னவகை யாயபதி னெண்புரா ணம்பயின்று
மெய்ந்நெறிசேர் மிருதிகளும் விரித்தோதி மறைச்சிறுவன்
சொன்னகலே மதிக்கொழுந்து நெய்சொரியுஞ் சுடர்க்கொழுந்தாய்த்
தன்னேயன்றிப் பிறிதொருவர் தனக்குநிக ரிலையானான். (சo)

பொன்னழகு குண்டலமும் புயத்தழகு புரிநூலு
முன்னழகு நிறைந்தமதி முகத்தழகு முடித்தசிகைப்
பின்னழகுங் காணுதொறு மடவாரைப் பேசுவதென்
கன்னலெனுஞ் சிலேபிடித்த காமனுங்கா முறவளர்ந்தான். (சக)

ஆலாயாண் மதிமருட்டு மடங்காத மெய்வடிவ
நாளாநா ளுதிசயிப்பக் கற்றநல மும்பார்த்துக்
காளாயாம் புதல்வனுக்குக் காதலா லருமறையோன்
வாளாநேர் விழிமாதை வதுவைமணம் புரிவித்தான். (சஉ)

நாட்டகத்தி லுயர்குடியா யுயர்குடியி னணிவேட்டு
வேட்டகத்தும் பிறந்தகத்து மேன்மேலுஞ் சிறப்பெடுப்பத்
தோட்டகத்து வனருகமு நீலமுமார் துறைபூத்த
சோட்டகத்து வெறியாடுங் கோலமது கரமானான். (சங)

அழகினு லுயர்குலதா ளுலும் பெருங்காமக்
குழகினுற் சீருணத்தின் குடப்பால்போற் குணந்திரிந்து
பழகிடா மூர்க்கமொடும் பழகினுன் கல்வியெனுங்
கழகமரம் பெரும்பயிர்க்கு மூடமெனுங் களைமூட. (சச)

முதியமறை நூல்விடுத்து மோகமத நூல்பயிற்றி
யதரமுதற் பதினென்று மமுதநிலை பதினேந்து
மிதமுறுமா லிங்கனமு மெண்ணில்கர ணமுந்தெரிப்பான்
பதுமினிசித் தினிமுதலாம் பாவையரைத் துருவுவான். (சடு)

அந்நாட்டி லொருமடந்தை யனங்கமோ கினியாவாண்
மின்னன தருவெடுத்து மேகமெனுங் குழன்முடித்துத்

தென்னாடு வளம்பார்க்க வந்ததோ யாடிரும்பப்
பொன்னாடு தனிற்போகாள் பொம்மன்மூலை கனத்ததனால். (சசு)

பிடியிருக்குஞ் சிறுநடையாள் பெருங்காம னபிடேக
முடியிருக்குங் கனதனத்தாண் முத்திருக்குங் குறுநகையா
டியிருக்குஞ் சிற்றிடையாள் சூதுபெருங் குடிலமெலாங்
குடியிருக்கும் படைவிழியாள் குமரிருக்குஞ் சசிபோல்வாள். (சஎ)

மூலைவேழ முன்காப்ப மூரிமதன் பின்காப்ப்
வலைவீசுங் கலகவிழி வாள்களிரு புறங்காப்ப
வலையாழி சூழுல்கை யாணைவசத் தாலடக்கிக்
கலைவேலிக் குள்ளாக வரசிருக்குங் கடிதடத்தாள். (சஅ)

தூயசிலை கரும்புருவந் தோளிணைகள் கரும்புருவந்
தேயுமிடை தடித்துவருந் திரளுமூலை தடித்துவருங்
காயுமத னெடுபிறந்தாள் கமடமுது கிருபுறந்தாள்
சாயலொரு மேனகையா டளவரும்பு மேனகையாள். (சகூ)

பாடலாற் கருங்குயிலைப் பணிகொண்டாள் பரிமளப்பூங்
காடெலாம் பூங்குழலாற் கைவிலைகொண் டாள்கடல்சூழ்
நாடெலாம் பணிகொளவோ நாகநாட் டரம்பையரை
யாடலாற் பணிகொளவோ வரங்கேறத் தொடங்கினள். (ருo)

கங்கர்சோ னசர்கலிங்கர் துளுக்குடகர் கருநாடார்
சிங்களர்சா வகர்கொல்லர் தெலுங்கர்கோ சலர்சீனர்
வங்கர்கூ விளர்மகதர் வார்பொழிற்க டாரர்முதற்
கொங்கணரு நிறைந்ததமிழ்க் கொற்கையார் பெருஞ்சபையில். (ருக)

அன்னமோ வாணட்டி லரம்பையோ முனிவோரை
யின்னமோர் முறைமயக்க வெழுந்தமோ கினிதாலே
சொன்னமோ மதனிபதி தோற்றமோ சிலைக்காமன்
சின்னமோ மடமாதர் தீபமோ வெனப்புகுந்தாள். (ருஉ)

புட்படுக்குங் கொலைவேடர் புதலூடு மறைவதெனத்
திட்பமுறுஞ் சதிபார்த்துச் சமரிக்கைத் திரைமறைந்து
மட்புலத்தா டவரிதய மச்சமெலாங் கண்வலையா
லுட்படுக்கச் சிலைக்காம னெளியிருப்ப வெளிப்போந்தாள். (ருங)

பித்தியிசைக் காம்போதி தோடிபயி ரவிபாடத்
தித்திசிறு முகவீணை சிங்குழல்கின் னரமிழற்ற
மத்தளங்க ளிருபுறமும் பரதமுறை வகுத்தியம்பத்
தத்ஞளங்க தளங்கவெனத் தாளமுறை முறைமுழங்க. (நிச)

பிள்ளையார் கவித்திவமும் பேரணியு மஞ்சலியுந்
தள்ளரிய சலாந்தருவுஞ் சவுதவிகற் பமுங்காட்டித்
தெள்ளியசெக் கணியாடிக் குச்சரா திகள்சேர்த்துக்
கள்ளவிழி போராடக் கையிலபி நயமெடித்தாள். (நிநி)

மண்ணின்மேற் பெயர்ந்தாளோ வானின்மேற் குதித்தாளோ
கண்ணின்மேற் கலந்தாளோ கருத்தின்மேற் புகுந்தாளோ
பண்ணின்மேல் வரிச்சுரும்போ தும்பியோ படர்மயிலோ
விண்ணின்மே லுருப்பசியோ மேனகையோ வெனநடித்தாள். (நிகூ)

தாள்வீசும் பவுரிதொறுஞ் சதிவீசு மணிச்சிலம்பு
வேள்வீசும் பொருகணைக்கு வில்வீசுங் குனிபுருவந்
தோள்வீசுந் தொறுங்கனகத் தொடிவீசுங் கதிர்ப்பிரபை
வாள்வீசுங் கலகவிழி வலைவீசுந் தவத்தோரை. (நிஎ)

கொட்டமிடு மன்னரெலாங் கொம்பனை ளிசைவலையிற்
பெட்டலையு மிருசெவியா மசுணமாப் பிறித்தாலுங்
கட்டழகா மதுவீழ்ந்த கண்வண்டு பிறித்தாலும்
வட்டமுலைக் கிடைநுழைந்த மனம்பிறிக்க மாட்டாரால். (நிஅ)

அச்சிருந்த தேவரம்பை யனங்கமோ கினிபார்வை
நச்சிருந்த கணைகாதிற் கொப்பிருந்து ஞனிதடுப்ப
வெச்சிருந்த கொடியிடையை யிடையவருத் தியமுலையைக்
கச்சிருந்து தடித்ததனும் பிழைத்தனர்கா வலரெல்லாம். (நிகூ)

மின்னுடைய சிற்றிடையாள் வியந்தாடு மவைக்களத்துத்
தன்னுடைய தோழரொடுந் தருமசா மியுமிருந்தான்
பொன்னுடைய திதலைமுலைப் பூவுலகின் மடவார்க்கு
ளென்னுடைய மனங்கவர்ந்தா ளிவளென்றே யதிசயித்தான். (கூ0)

பேசையிலும் பார்க்கையிலும் பேரனங்க மோகினிக்கு
மாசையிவன் மேலிருக்கு மாறுலுந் தன்மனத்தை

வேசையெனுங் குலத்தொழிலால் விலக்கிநா டகப்புரிந்தாள்
காசையும்பொன் னீயுநயந்தார் காமனையு நயப்பாரோ. (கூக)

வேறு.

சென்றகா சனமேவ யாடல் செலுத்தெடுப்பவ் வுரையு மேகாரை
வென்றன ளுலகை யெல்லாம் வெல்லுவ ளெனவே வேந்தர்
நன்றென வரிசை கோடி நல்கினர் பூசை பூசை
யென்றன செழுந்தார் மேலோ சேங்கினர் காமப் பாலார் (கூஉ)

வேறு.

கொட்டுறுநா டகக்கணிகை கூத்தொழிந்த வவைக்கூட்டம்
விட்டுடையுங் குளநீர்போல் வீற்றுவீற் றுயேகி
யிட்டுணர் வளம்பேரன்ற தேந்திழைபோய் மனைபுகுந்தாண்
மட்டரு மயல்பூண்டார் வலைபுகுந்த கலைபோன்றார். (கூங)

அரங்காடல் கூடியபின் னவள்காமக் குளிர்பிடித்துக்
குரங்காட லெனைச்சுழல்வார் குழாநோக்கிக் கொடுங்குழையாள்
வரங்காணுஞ் சிவசாமி மைந்தனுக்கே யெதிர்கொண்டா
டரங்காணு மீன்பார்த்துத் தப்பவிடாக் குருகதுபோல். (கூச)

வேறு.

மெல்லெனச் சிலம்பு தண்டை கிண்கிணி மிழற்றப் பாவை
யொல்லென வெதிர்கொண் டேகி வருகென வுருகப் பேசுஞ்
சொல்லெனுஞ் சுவையைத் தூண்டிற் சுவைகொளு மீன்போன் மாந்திக்
கல்லெனும் வலைக்கை பற்றிக் கணிகைதன் மனையிற் போனான். (கூரு)

ஆடக மனைகை வேலி யணையொரு கொப்ப மாகச்
சேடியர் வேட ராகச் செழுமறைக் களிறு சேர்ப்ப
நாடகத் தாயோர் பாகாய் நாணெனுந் தோட்டி பூட்ட
வாடிய மருங்குல் வல்லி தலையிடும் வல்லி போன்றாள். (கூசூ)

பொன்னெளிர் வாசை மீறிப் புணர்முலை பிதுங்கிப் பாதித்
துன்னெளி தோன்ற நின்றாள் சுடரொளிப் பதங்கம் போன்றான்
மின்னெளி விண்ணில் வீழு மீனெளி விரக வேசை
தன்னெளி நோக்கு வாரோ தமதொளி வளர்க்கு மேலோர். (கூஎ)

விரைமல ரனிச்சப் போதின் மெல்லிய வுனது பாதந்
தரையிசைத் தரித்து நிற்கி லென்னுளந் தரியா தென்பா
னுரைதனிற் குறிப்பு நோக்கி யொருவினார் சிலதி மார்க
ளரியபொற் கபாடம் பூட்டி மெல்லிய லணைமேற் சேர்ந்தாள். (கூஅ)

நறைமலர்த் தாமஞ் சூட்டி நானமும் புழுகு மாட்டி
முறைமுறை சுருள்க ணல்கி மோகன நயங்கள் செய்வாள்
பிறையுகிர்க் குறிக ளாதி புறத்தொழிற் கலவி யெல்லாந்
துறைபயில் காம நூலின் சூத்திர வுரைபோற் கொள்வான். (கூக)

மங்கைதன் மதனப் பார்வை வழிச்சென்று மலர்த்தா ணீவித்
தங்கிய வுதர ரோமச் சங்கிலி சார மாக்கிக்
கொங்கைமால் வரைமேற் றுவிக் குழலிசைத் தேனீ யோச்சிச்
செங்கனி யிதழ்த்தீ தனீட்டி வேட்டுவச் சிறுவன் போன்றான். (எ0)

கடிகமழ் கனிவாய் வள்ளக் கள்ளுண்டு மயங்கித் தேங்கி
வெடிதரு புழுகு ஞானம் விரைகமழ் சேற்றூர் கொங்கைத்
தடவரை வழுக்கி ரோமச் சாரமுந் தரியா தூந்தி
மடுவெனுஞ் சுழிவீழ்ந் தாசை மாப்பெருங் கடலி லாழ்ந்தான். (எக)

முத்தரிச் சிலம்பு கொஞ்ச முகிண்முலை குழைய மோகம்
வித்தரிக் கின்ற தெல்லாம் வியன்பொருட் பங்கி வாங்குங்
கத்தரி யென்ப தோசான் கன்னியென் னுயிர்நீ யென்றான்
புத்தரி விழிகள் சேப்பப் புலந்தன ளுடல்வே றென்று. (எஉ)

அலத்தக மலர்த்தா ணீவி யாடலா லூட னீக்கி
நலப்பெருஞ் சுவைகண் மாந்தி நடக்குநான் மறையோன் றன்னைக்
கலத்தலி னிடங்க டோறுங் களிதரு புலவி மூட்டிப்
புலத்தலி னிடங்க டோறும் பொருள்பல கவர்வ தானுள். (எசு)

வேறு.

மோகமெனும் பாசத்தான் மிகத்தளைந்து முலைச்சுவட்டு
நாகமதால் வசப்படுத்தி நகக்குறியங் குசமழுத்தி
மாகடைக்க ணேரிசத்தான் மறைக்களிற்றை மதமடக்கிப்
போகமெனுங் கவளமவன் பொருளளவிற் புரிகின்றாள். (எச)

ஓமமே மந்திரமே யொவ்வொன்றுக் குறைந்துவரக்
காமமே நிறைவாகக் கருமமெனுந் துணைபிரிந்து
பூமலர்வெங் கணைமதனை வென்றபுரி நான்மார்பன்
வாமமே கலிநிதம்ப வாளரவான் மதிதோற்றான். (எடு)

திவளுறுதன் மனையிலன்றித் தேவரமு தளித்தாலுங்
கவர்வதென வொருபொழுதுங் கருதாத நெறியாளன்
பவளவிதழ்க் கனிபாலைப் பருகும்விருப் பதுபோல
வவண்மனையிற் கனிபாலு மருந்துவது பொருந்திலனே. (எசு)

எண்ணுவது மதனகலை யெழுதுவது மூலத்தொய்யி
லுண்ணுவது வாயமுத முறங்குவது தனதடமேற்
பண்ணுசெப மந்திர மும் பாவைசெவி மந்திரமே
தண்ணளியான் குளிக்குநீர் சந்தமுலைப் பனிநீரே. (எஎ)

கைப்பொருளை லாங்கொடுத்துக் கல்விகேள் விகண்முதலா
மெய்ப்பொருளைக் கைவிடித்து வேசைமுலைப் போகமெனும்
பொய்ப்பொருளே கைக்கொண்டான் பொதுமாதர் மயல்பூண்டா
லெப்பொருளுந் தெளிந்தாருந் தெளிவாரோ விருநிலத்தில். (எஅ)

தந்தையாஞ் சிவசாமி சங்கிரகத் தனம்போயு
மூந்தையார் தேடிவைத்த முதல்போயுந் தான்வேட்ட
சிந்தையார் மனைவிபொருட் சீதனங்கள் போயுமுடை
கந்தையாய்ப் போயுமொரு கணிகையார் மயல்போக்கான். (எசு)

விஞ்சையாற் பொருள்கவர்ந்து விசைந்துபகல் வரப்போனுன்
கஞ்சமலர்த் தார்மார்பன் கங்குலினும் வரக்காணு
ளூஞ்சலார் கனங்குழையா ளூழையமொடு நறவருந்தி
மஞ்சணையும் பஞ்சணைமேன் மயில்போலத் துயில்கூர்ந்தாள். (அ0)

ஆரணங்கள் பயின்மறையோ னருங்கலைகள் விரித்தோதிக்
காரிணங்கு மலர்க்குழலாள் கனதனத்தின் பொருட்டாகப்
போரிணங்கு மன்னவர்பாற் போந்துகன தனம்வாங்கிப்
பாரிணங்குந் துயிலாளைப் பாராமல் வந்தணைந்தான். (அக)

வேறு.

பொருள்கொடு வரும்வேதன் புகல்கலை மதிசோர
மருள்செயு முகமான மதியொடு குழல்சோர

விருளிடை கலேசார விரவிடை துயில்வாளை
யிருள்படற விதமாக வடிவரு டுவதாலுன். (அஉ)

தண்டைக ளணிகாலைச் சரணென வருடாமுன்
வண்டுளர் தருகாலை மலரென மலர்கின்று
டிண்டிறன் மறையோனைத் தெளிகல ளழிதேற
லுண்டிடும் வெறியாலே யுரைகுள றுவதாளுள். (அங)

சுருதியின் மறையோனுஞ் சுரநெறி வருதாகம்
பெரிதென வுரையாமுன் பிணைவிழி மடமாது
சிரகம தறியாதே தேறல்பெய் ததுபாலின்
கரகம தெனவீந்தாள் களகள வெனவுண்டான். (அச)

உண்டபின் மதுவேவியோ வுதவினை யெனலோடுங்
கண்டில னெனவேங்கிக் கைநெறிப் பவள்போன்றுள்
கொண்டவன் வெறிமேலாக் குலைதலு மவளேதும்
விண்டில ளியல்போனுள் வேசைய நுறவாமோ. (அடு)

மனநிலை தடுமாறி வரவர மருளேறிக்
கனவென மொழிசோரக் கலையொடு நிலைசோரத்
தனியொரு துணையாகத் தரைமல ரணையாக
நினைவயர் விலதாலே நிறையறி வினர்போல்வான். (அசு)

வேறு.

புனர்ப்புநீர் வெறிமிகுந்து பொறிமயங்கிக் கிடந்தழல்வா
னுணர்ச்சிதோன் றியபொழுதி லுள்ளமெலா நடுநடுங்கிக்
குணத்தினுற் கல்வியினுற் குலத்தினு லுயர்மறையோன்
கணத்தினுற் புலைபுகுந்த கன்மத்தாற் புலம்புறுவான். (அஎ)

சீரூரிற் குடிவாழ்வுஞ் சிறியாரைச் சேருதலு
மூறுநீர்க் கிணறுதக மாடுதலு முயர்கேள்வி
வீறிலார் கூட்டரவுந் தாசிவே சையர்நலமு
மாறிடா நிரையமெனு மனுநூலு முணர்ந்துணரேன். (அஅ)

தூர்த்தைபா லின்பமெலாந் துன்பமெனு மேலோர்கள்
வார்த்தையே கேளாமன் மதியழிந்து மதுநுகர்ந்தேன்

கூர்த்தசீ ரறநெறியுங் குலமுறையுந் தவறுறினேன்
பார்த்தபோ திகமுமிலை பரமுமிலை யாயினதால். (அகூ)

மூத்தனைய குறுநகையாண் மோகத்தாற் குலநெறிக
ளத்தனையுங் கைவிட்டே னறிவழிந்து மதுவுண்டேன்
பித்தனையே போலானேன் பெரும்பாவந் தொலையவினி
யெத்தனைகா லஞ்செலுமோ வென்செய்கே னெனவயர்ந்தான். (கூ0)

வன்புலையர் மதுநுகர்ந்தான் மாசுடையின் மாசெனப்போம்
பண்புடையா னுயர்குலத்தான் மதுவுண்ட பான்மையினால்
வெண்புடைவை தனிலழுக்கு வீரைந்தேறும் படிபிறருங்
கண்புதைப்ப வுருவழிந்து கருமதிபோற் கறையடைந்தான். (கூக)

வந்துவளைந் ததுபாவ மிம்மைபோன் மறுமையினுந்
தொந்தமாய்த் தொடருமிது தொலைப்பதே கருமமெனப்
புந்தியுணர்ந் தாடரவம் புண்பட்டா லெனமறுகிப்
பந்திமறை யாகமநூற் பண்டிதர்வா ழுவைபுகுந்தான். (கூஉ)

பாக்கியமா மறைவல்லீர் பாலெனவு நறவெனவுந்
தேக்கியபாத் திரபேதந் தெரியாமன் மதுநுகர்ந்தேன்
வாக்கியமா மனுநெறியால் வல்வினையே னெருமம்பாவம்
போக்கியவா றருள்புரிவீர் சரணமெனப் போய்ப்பணிந்தான். (கூங)

நண்ணியசீர் மறைக்குலத்தோர் நறவுண்டே னெனவுரைக்குந்
தண்ணியசொற் கேளாமுன் றடங்கையாற் செவிபுதைத்துப்
புண்ணியர்வாழ் மன்றகத்து வருவாய்கொல் புலைநெறியோய்
கண்ணினெதிர் நில்லாதே கடிதகல்வா யெனமுனிந்தார். (கூச)

விஞ்சைதேர் மறைவாணர் வெகுண்டுரைப்ப மெய்ந்நடுங்கி
யஞ்சவிடந் தனையறியா தருந்திவருந் தியகாலைத்
துஞ்சுமுன மருந்தூட்டித் துடைப்பதன்றித் தூநெறியீர்
தஞ்சமெனுங் குழவிதனைத் தந்தைதாய் தள்ளுவரோ. (கூடு)

பிள்ளைமையே னறியாது பிழைத்தமையைப் பொறுப்பதினித்
தெள்ளிமையோர் கடனென்னத் திரும்பவுஞ்சென் றடிபணிந்தா
னுள்ளமிசை யவரிரங்கி யுறுபாவ மொழிப்பதற்கு
விள்ளரிய சுருதிகளின் மிருதிவிரித் துரைக்கின்றார். (கூசு)

வீறுய பவக்கடலின் வீழ்ந்தவரைத் தவவரம்பி
லேறுமு ளழுத்துசுழி யறிவுவெளிக் கிருட்படலந்
தூறுய கொடுநரகி னாழுத்திவிடுந் தோட்டிகதி
பேறுன வழியடைக்குங் கதவமே பெருநறவூண். (கூள)

எவ்வமுற நுகர்ந்தாரை யியம்புவதென் னுங்கவரைக்
கவ்வையுறப் புகன்றாலுங் கண்டாலும் பெரும்பாவ
மெய்வளரு நெறியோர்கள் விலக்குவது விலக்காத
பொய்வழியை விரும்பினரும் விரும்பாத புலைமதுவே (கூஅ)

பின்னவநண் டாலவரே பெரும்புலையர் வணிகரொடு
மன்னவரு மூண்டாரேன் மற்றையவ ரினுங்கடைய
ரன்னவர்க்கே யவையாகி லம்புவிக்குக் கடவுளரா
முன்னவர்க்கு மதுவருந்தன் முறைமையோ மடைமையோய். (கூக)

வெய்யகுல மூவரைப்போல் வேதியரைச் சிரந்துணித்தல்
வைதிகத்தின் முறைபன்றன் மறையவர்போல் விழிகுறைக்கிற்
கையகலா திப்பாவங் கள்ளுண்ட வாய்நிறைய
செய்யைநெருப் பெழக்காய்ச்சி யுண்ணநீங் கிடுமென்றார். (கஂ)

என்றுகூ டியுங்காய மிறப்பசித நிச்சயமாங்
குன்றுபோற் கடல்போல வந்துகூ டியபாவங்
துன்றுபெரும் பிறவிதொறுந் தொடருமெனிற் சுமந்தாற்றேன்
கன்றுமடற் கம்மையொடு மிம்மையிலே கழிகவினி. (கஃக)

வேறு.

ஆருவ துரைத்தல் செய்வீ ரளியனேன் செய்த தீமை
போருவ தாகி லீதே புரிதுவன் விரைவி னென்னப்
பாருறத் தருமசாமி பகர்தலும் பகைசேர் தூர்த்தர்
வேதுறச் சிரக நெய்யை வெந்தழ லுலைமே லுய்த்தார். (கஃஉ)

அந்தணர் சடையி னுப்ப ணழலின்மேற் கொதிக்கு நெய்யு
நிந்தணை பருகித் தீர நின்றனன் றுணிவு நோக்கா
நொந்தனர் கண்டோ செல்லா நுடங்கினர் கேட்டோ செல்லாம்
வந்தனர் நின்றோ செல்லா மறுகினர் மறுகு தோறும். (கஃஙூ)

கண்டவர் கொதிப்ப தானுர் கனலின்மேற் கொதிக்கு நெய்யை
யுண்டவர் பிழைப்ப சோவீ துரைப்பரோ மறையோ ரென்பார்
கொண்டதோர் பிழைக்கு வேறு கூறிமாற் முமலீது
விண்டன ரந்த ணுளர் மெத்தவுங் கொடியோ ரென்பார். (கஅச)

அழகுமேபாய்க் குலம்மேபா யின்னே னுவியும் போமே யென்பார்
பழவினைப் பயனே வேட்ட பாவைதன் விதியோ வென்பார்
சுழல்விழிப் பரத்தை மாரைத் தொட்டபா தகமோ வென்பார்
மழவிடை யனையாற் கந்த வல்வினை வருமோ வென்பார். (கஅஞ)

தாமமா மறையோன் பேரிற் சாருமோ பாவ மென்பார்
நாமமே யமுதென் றிட்டு நஞ்சுண்டால் விடுமோ வென்பார்
வாமமேன் மதுவுண் டாலும் வழக்கென்பார் மயக்கி வீணிற்
காமமோ கொடுத்த தென்பார் கன்மமோ பலித்த தென்பார். (கஅசு)

கன்னியம் பிராயந் தன்னிற் கடிமண மாலை சூட்டும்
பன்னிதன் சோக தாகம் பார்க்கவும் படுமோ வென்பார்
முன்னையில் வினையோ வென்பார் முடிவிலாத் தவஞ்செய் தீன்ற
வன்னையும் பிதாவுங் கேட்கி லென்படா ரச்சோ வென்பார். (கஅஎ)

திருமகம் புரிந்த வேதச் செல்விக்குஞ் சிவசா மிக்கும்
பெருமக விரண்டு மூன்று பிறந்தது முண்டோ வென்பா
சொருமகன் மருந்து போல வுதித்தனன் றவத்தா லென்பார்
பொருவரும் பாவ மெய்யேற் புண்ணியம் பொய்யோ வென்பார். (கஅஅ)

மலங்கினர் சிலர்கள் வாடி மயங்கினர் சிலர்கள் சூழ்போ
யுலப்பினர் தரும சாமி யுயிர்க்குறு மலக்க மிணக்கிப்
புலம்பினர் சிலர்கள் கண்ணீர் பொழிந்தனர் சிலர்க ளாவி
கலங்கினர் சிலர்க ளேங்கிக் கரைந்தனர் சிலர்கண் மாதோ. (கஅகூ)

அந்தண ரிருந்த வாறே யயர்ந்தன ரயலா செல்லாம்
பந்தபுற் றுலைந்து வீழ்ந்தார் பகைவரும் பகைத்தா ரானுன்
மைந்தனுக் கிடையூ றுன வன்மொழி செவியிற் கேட்குந்
தந்தைதாய் துயர மெம்மாற் சரற்றுதற் கெளிதோ வம்மா. (கசஅ)

மணவினை செயுநா ளன்றி மற்றைநா ளறியா ளேனுங்
கணவனு துயிர்போ பாகி லென்னுயிர் கழிப்பே னென்று

துணிவுட னெழுந்தாள் பாரி தேதாழிய ரிரங்கி யேங்கக்
குணனுடைக் கற்பு மாதர் கொள்கையை விலக்க லாமோ. (ககக)

சேயிழை துணிவு மன்னுஞ் சித்தையி லொழிவு நோக்கித்
தாய்நரு மழுதார் தந்தை தமர்களு மழுதார் நல்லோர்
தீயரு மழுதார் மூத்தோர் சிறியரு மழுதார் கூற்றும்
பேய்களு மழுத வானற் பின்னையார் சலித்த லாதார். (ககஉ)

உரங்கெழு தரும சாமி யுயிர்க்குறு மிடுக்க ணெய்தி
யிரங்கின புள்ளு மாவு மேங்கின திசையுந் தேவும்
புரங்களு நகரு நாடும் புவனமும் வனமுங் காடு
மரங்களு மிரும்புங் கல்லு மலைகளு முருகிற் றன்றே. (ககங)

கோவென வுலக மேங்கக் குழாத்திடை யந்த ணுளார்
வாவெனக் கொடுப்ப வாங்கி மழுவெனக் காய்ந்த நெய்யை
யாவெனப் பருகா முன்ன ரடற்சரி காத்த நேமித்
தேவென மகதி வீணைத் தெய்வமா முனிவன் வந்தான். (ககச)

அஞ்சலென் றெருகை சாட்டி யருளிரு விழியிற் காட்டிச்
சஞ்சலந் தரும சாமி தருபெரு வினைக்குக் காட்டிக்
கஞ்சமென் கரத்து நெய்யைக் கனலெரிக் குணவு காட்டி
யெஞ்சிநின் றவர்கட் கெல்லா மின்னுயிர் காட்டி நின்றான். (ககடு)

எழுந்தன ரிருந்தோ செல்லா மெதிர்ந்தனர் நின்றோ செல்லாந்
தொழுந்தவ முனிவ னுங்குத் தோன்றலு மங்காட் டுள்ளோர்
விழுந்துயர்க் கடலுஞ் செவ்வேள் வேல்கண்ட கடலா யன்னே
ரழுங்குர லொலியும் வான்சே ரனிலம்போ லடங்கிற் றன்றே. (ககரு)

நாதமார் மகதி வீணை நாரத முனிவ னந்த
வேதவே தியரை நோக்கி வேள்வியுத் தழல்வல் லீர்காள்
கோதமார் கனலிற் காய்ந்து கொதிக்குநெய் யவனுக் கீந்தீர்
யாதவன் செய்த பாவ மென்னலும் வணங்கி யன்னோர். (ககள)

வேத நூல் பயிலும் வாயில் வெம்புலை மதுவை யுண்ட
பாதக னிவனே யென்றுர் பகர்தலு முயிரை மாய்த்தோ
பேதகம் புரிவீர் பாவம் பிறிதொரு நெறியான் மாற்றப்
போதக மறியீர் கொல்லோ கற்றதும் பொய்யோ வென்றான். (ககஅ)

என்னலும் பனவர் போற்றி யிருங்குல வணிசர் சேவந்தர்
பின்னவர் மதுவுண் டாலும் பெரும்பழி துடைக்க மாட்டார்
முன்னவ னிவனே யுண்ட முதுபழி தனிதீ யன்றி
யன்னவா கனன்வந் தாலு மகற்றுவ தரிதே யென்றார். (ககக)

விப்பிர நுரைப்ப யாமேனான் வியனகை புரிந்து பாவ
மிப்படி யனந்த கோடி யென்னினுந் தீர்க்குந் தீர்த்தஞ்
செப்பருங் குடபா லாங்கோர் தெய்வமால் வரைக்கே யுண்டு
கைப்படு நெல்லி போலக் காட்டுது மூலசங் காண. (கஉ0)

துங்கபத் திரிகா வேரி சோணைநன் மதைகா ளிந்தி
கங்கையே முதலா வந்து கலந்துநன் மாக மாடும்
பொங்குசீத னருவி பாவம் போக்குவல் காட்டு கின்றே
மிக்குளா ரெழுக வென்று னெழுந்தனர் வழுதி நாடர். (கஉக)

அந்தரத் தமரர் போற்று மாதியாழ் முனிவ னேகக்
கந்தரப் பொதியச் சாரல் கடந்துபொன் னுலகத் தோரு
நந்தரத் தவர்போல் வாழு நன்னகர்ப் பதியின் பேரிச்
சந்தனக் குரவ மேவிச் சண்பகச் சோலை சார்ந்தார். (கஉஉ)

சிலையெடுத் தம்பு தூவித் தெவ்வினை யடர்த்துச் சைவத்
தலையெடுப் பவர்தம் பாவச் தறுகண்மான் படமுக் கோட்டு
மலையெடுத் தெறியும் வெள்ளி வலியெனச் சுலவிமேன்மே
லலையெடுத் தெறியுந் தெய்வ வருவிகண் குளிரக் கண்டார் (கஉங)

அற்றைநாள் விரதமாக வாங்கவர் குழாத்து வைகி
மற்றைநாட் சுத்தி செய்து மகதியாழ் முனிவ னேகக்
கற்றைவார் சடையி னைக் கருத்துற வணங்கி யேத்திப்
பொற்றைநீர்ப் பெருந்த டாகம் புகுந்தனன் தரும சாமி. (கஉச)

பவித்திரந் தருப்பை தாங்கிப் பணிந்தசங் கற்ப மோதித்
தவப்பெரு வருண மாதி பகர்ந்துநீர்த் தடாக மூழ்கிச்
செவித்திடு மூல முன்னிச் சிவநாம நவின்று செங்கை
குவித்துமா மலர்க ளேய்க் குளிர்வட வருவி சார்ந்தான். (கஉ-ரு)

படிந்தனன் படியா முன்னம் பாய்திரை யருவிச் சீயந்
தடிந்தது பவமே வுத்தைச் சாய்ந்தது கழுநீர்ச் சோரி

வடிந்தது பாவக் கங்குன் மறையவன் றனைக்குக் காலம்
விடிந்தது விடிந்த தென்னும் வெண்டிசை முழக்க மெங்கும் (கஉஉ)

வாளரா வரம்பா லுண்கண் மாதரான் மதுவுண் பாவங்
காளராத் திரிபோன் மேனி கறுத்துரு வழிந்து போந்தா
னுளராப் புகுந்தார் செந்தே னருவிதோய்ந் தகன்ற போதிற்
கோளராத் தீண்டி நீத்த கொழுங்கதிர் மதிபோ லானன். (கஉஎ)

பார்த்தனர் தீர்த்த மேன்மை பரவினர் முனிதாள் போற்றி
யார்த்தனர் வழுதி நாட ரரவொலி யெழுந்து வானந்
தூர்த்தது சுரர்பூ மாரி சொரிந்தனர் புவன மூன்றும்
போர்த்தன சிவபி ரானூர் புடார்ச்சுன புரத்தின் சீர்த்தி. (கஉஅ)

தெய்வநீ றணிந்து சைவ வைதிகச் செய்கை யாற்றிச்
சைவமே தியர்கு ழாத்துத் தவநெறித் தரும சாமி
மெய்வளர் திருகூ டத்து விமலனைப் பணிந்து போற்றிப்
பொய்வளர் மதுவுண் பாவம் போக்கிமெய்ப் புனித ஞனன். (கஉகூ)

வந்தனைக் கிளைஞர் சூழ மகதியாழ் முனியைப் போற்றி
நிந்தனை யொழித்தா யாவி நிறுத்தினை திருகூ டத்துத்
தந்தனை சிவன் முத்தி தவிர்த்தனை பிறவித் துன்ப
மெந்தைநின் னருட்குக் கைம்மா றென்செய்கே னெளிய னென்றான். ()

உந்தைமுன் குறும்ப லாவி லொருவனைப் பரவி யுன்னைத்
தந்தன னுனக்கு மந்தத் தருமங்கை தரலா லீண்டு
வந்தனை பாவந் தீர்த்தாய் வாழிய வென்று வாழ்த்திப்
பந்தனை தவிர்த்த நல்யாழ்ப் பண்ணவன் விண்ணிற் போனான். (கஙக)

புந்திசேர் மகதி யாழோன் பொருட்டினண் டெய்தப் பெற்று
வந்தனை வழுதி நாடர் மாதவம் பெற்றுப் போந்தார்
சிந்தனை புரியுந் தோறுஞ் சிவதிரி கூடத் தீர்த்த
மந்தணன் பாவந் தீர்த்த வதிசயந் துதிசெய் வாரால். (கஙஉ)

மெய்கண்ட திருகூடத்தை விடுத்தினி வீடு தேடல்
கைகண்ட நவநீ தத்தைக் கழித்துநெய் தேட லென்னுப்

பைகொண்ட பணியி ணரைப் பணிந்துமெய்த் தருமச் சாமி
மைகொண்ட பணிலக் கோயின் மதுத்துணர் சூழ்வண் டானன் (கஉங)

நன்னக ரமர்ந்து முக்க ணையக னடிசூள் பேணி
யன்னவ னருளி னீல யருமறை யந்த ணாளன்
மின்னணி விமான மேவி விஞ்சையர் பரவத் தெய்வக்
கன்னியர் கவரி வீசக் கயிலைமால் வரையிற் சேர்ந்தான். (கஉச)

மாதிரு நதியின் றென்மை மகிமையி தென்று சூத
னோதலும் வீதிக் கெல்லா முயர்தரு பணில வீதி
பேதகாற் றுவார மன்றிப் பெரும்பிலத் துவாரத் தோன்று
நீதமுந் தெய்வக் காப்பு நிகழ்த்தென நிகழ்த்தல் செய்வான். (கஉஞ)

அயனது வடிவ மாகி யகிலமும் படைத்த நாதன்
சயனமா னான தாலந் தடங்கையிற் படைக டம்மில்
வியனமர் பணிலங் கோயில் வீதியு மான தப்பாற்
புயல்கெழு சிகர மாகப் பொலிந்தது தடங்கை யாழி. (கஉட)

பத்திமால் சங்கக் கோயில் பயின்மறை நான்கும் வாயில்
சித்தியப் பொதுவின் முன்னுட் செழும்பில வேந்தன் போந்த
வத்திரு வாய்த லொன்றே யாகவு மைந்தாம் வாயின்
முத்தமிழ் முனியும் பாந்தண்முனிக்கணத் தணித்தாய் நிற்பன்.(கஉள)

இருவர்செய் தவத்தா லன்றே விமையவர் பேரி யார்ப்ப
வொருவரு மூணரா மன்றி லுணர்தர நடித்தா னெங்கோன்
பொருசிலை யிராம னந்தப் பொதுநடம் பரவி மேனி
ளருள்பெறு தகையால் வென்றி னரக்கரை யமர ருய்ய. (கஉஅ)

மூலமாம் வடக்கு வாய்தன் முகத்தது சங்கக் கோயி
னுலுமா மறைத்து வார நாற்பெருங் கணங்கள் காப்பாங்
கோலநீள் பிலத்து வாரங் கொற்றவா சுகியே காப்பன்
மேலவாய் தலுக்கு வேந்தன் வேந்தன்மெய்க் கணங்கட் கெல்லாம். ()

வாலியா யுலகை யீன்ற வல்லியைக் கயிலை நாதர்
நீலியென் றுரைத்த வாற்றி னீத்தகா ளிதத்துத் தோன்றுஞ்

சூலியா லயதனைக் காப்பள் சூழ்மதில் வடிகன் காப்பன்
கோலமா காளி பஞ்சக் குரோசமா நகரங் காப்பள். (கச ○)

சாளிசூழ் தலங்கள் யாவுஞ் சாதவா கனத்தன காப்பன்
மூலமா தவர்கள் வாழு முதுவரை தரிகூ டத்தை
மாலுநான் முகனுங் காப்பர் மறைகளுங் காக்கு மாழி
வேலைதா வுகங்கட் செல்லாம் விடலையாம் பரையே காப்பள். (கசக)

வேறு.

ஆதலான் மண்ணுசரா சரமாகத் திரிகூடத் தமர செல்லாங்
காதலா லுறைவரவ ணுறைவார்மேற் றீவினைகள் கலவா தென்றுஞ்
சாதலாம் பொழுதிலுமை செண்பகப்பூங் கோதைகர தலத்திலேந்தப்
பூதநா யகனருளா லணைத்துயிர்க்கு முபதேசம் புகல்வான் மன்னோ. ()

விரிந்தநான் மறைக்கடங்காக் குற்றுலத் தலமகிமை விரித்தி யாணுந், தெரிந்தவா றுமகதரைத்தே னெனைக்காம முதலாய தெவ்வை வேரோ, டரிந்தமா தவச்சூசன் வியாதனரு ளாலுணர்த்தி யறிவா லிந்நூல், பொருந்தவே யுரைப்போர்கள் கேட்போர்கள் பலனெடுத்துப் புகல்வ தானன் (கசஈ)

பதின்மூன்றுவது தருமசாமிச் சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம் கூசரு.

பதினொன்காவது நூற்பயனுரைத்த சருக்கம்.

இருவிழிகள் வாண்முகத்தி லிருந்தாலும் வானிரவி யெழுந்தா லன்றிக்
கருதுநிலப் பல்பொருளுங் காண்டலரி தாமுலகிற் கண்போல் யாரும்
பெருகியசெல் வமுமறிவும் பெற்றாலு நூற்கேள்வி பெறுவார்க் கன்றித்
திருவளர்புண் ணியபாவ மிம்மைமறு மையும்வீடுந் தெரியா தன்றே.()

ஆதிமறை நூலோதி வீடுபே றெய்துவர்க ளந்த ணாளர்
சாதிமனு வேவந்தருட்குட்வைசியருட்குமுணர்த்துமறைச சார்பாலெய்து
நீதியிலா விப்பிர மங்கையர் சதுர்த்தர் பிறர்க்குமறை நிகழ்த்தொணாதா
லோதியபு ராணமவர்க் குறுதிநூ லெனவுரைப்ப ருறுதி நூலோர். ()

வேர்புணர்ந்து நுனிக்கனிதேக் குறவியினில் றைத்திருந்து வீடாள் வார்க்குஞ், சார்புணர்ந்து சார்புகெடச் சனகமெனத் துறவறஞ்சேர் தவத்தி னோர்க்கு, மோர்புடைநின் றுருபொருளா யுகம்போற் பற்றி விடா வுணர்வி னோர்க்கும், போர்புரியம் புலப்பேயை நேரறிவிற் செலுத்துநூல் புராண நூலே. (நு)

தாளாண்மை யில்லாதார் வேளாண்மை செலுத்துவதுந் தரைமே லென்றும், வேளாண்மை யில்லாதார் மனைவாழ்க்கை செலுத்துவதும் விசையம் வேட்டு, வாளாண்மை யில்லாதார் மண்டிசமர்க் கேகுவதும் வளர்பு ராணங், கேளாதார் கதிவிழையும் விழியிலார் வழிநடக்குங் கிரம மாமால். (சு)

இங்நெறியிவ் வூர்க்கெனவோர்ந் தேகுவார்க் கவ்வூர்சென் றெய்த லாகும், பன்னெறியிற் சுழல்வார்கள் படுகர்தொறும் வீழ்வதன்றிப் பதியிற் சேரார், புன்னெறிசேர் பசுநூல்க ளவையெலாம் பல்பாசப் புரையில் வீழ்த்துஞ், செந்நெறியாற் சிவபெருமா னருணெறியிற் செலுத்துவது சிவபு ராணம். (ரு)

வேறுநினை யார்பிறிது மொழிகேளார் விளையாடார் விழிக ளேங்கார் மாறுபடு திசைநோக்கார் மற்றுருசொல் லுரையாடார்வள்ளலார் நூல் கூறுமவர் முகநோக்கிக் கோடாம லிருந்துசெவி கொடுத்துக் கேட்பா ராறுசுவைதெரித்தமுத முண்பவர்போற் சொற்சுவைகளருந்தி மாதோ.

புணர்த்துசயம் புத்தலங்க ளொன்று மத னுன்களவே புனித மாகுங், குணக்குமுதற் றிசைதோறுங் குற்றுல மெல்லைபஞ்சக் குரோச மென்ப, ருணர்த்துநூ லத்தலத்திற் பயிலுமவ ருயர்கதியு முலகோர் வாழ்த்து, மிணக்குசரா சரவடிவாய்த் தவம்புரிவா னவர்வாழ்த்து மெய்து வாரால். (எ)

வேறு.

அண்டர்நா யகர்பு ராணம் பயில்வதா லயங்கள் யாறு
மண்டப மரங்கந் தெற்றி மடந்தடம் வேள்விச் சாலை
தண்டலை நல்லோர் தங்கண் மனைச்சார்பு சுத்தி செய்து
தொண்டராற் பொறித்த வேடு துலங்குபொற் பீட மேற்றி. (அ)

வாசனை மலர்க ணுற்றி மணிவிளக் கேற்றி யேற்ற
பூசனை புரிந்து நூலின் பொருள்விரித் துரைக்கின் முரை
யாசனத் திருத்திப் போற்றி யாங்கவர்க் கியைவ நல்கித்
தேசுற விருந்து கேட்பார் செல்வமும் வீடும் வேட்பார். (கூ)

வேறு.

நன்னகர்மெய்த் தலமகிமை யெங்ஙாட்டி லெங்கிருந்து நவில்வீவார்
சேட்போ, ரிந்நகரை யரியபெருந் தவத்தினு லெய்தினர்போ றெய்தி
வாழ்வா, ரன்னநூல் பயிலிடத்து முனிவர்வா னவர்நிறைவ ரறங்க
ளோங்குஞ், செந்நெண்முதற் பயிர்தழைப்ப வந்நாடு மழைவளத்தாற்
செழிக்கு மாதோ. (கo)

விரதமுறு தினமாகின் மேவுபல ரொன்றுபத்தாம் வேள்வி யாகிற்
சரதமுறு சதமகப்போ றெய்துமா யிரமடங்காந் தவத்தோர்க் காகில்
வரதனுயர் திருகூட மான்மியத்தைப் பிதிர்தினத்தின் மகிழ்ந்து கேட்கி
னரகொழிந்து தென்புலத்தார் சுவர்க்கஞ்சேர்ந் திவர்க்காசி நல்க வாழ்
வார். (கக)

மிகையினுற் மிகைதீருங் குற்றுலத் தலமகிமை விரும்பிக் கேட்கிற்
பகையினு லுடைந்தவர்கண் முனைவராய்ப் பகைதடிந்து பதியிற் சேர்
வார், வகையினு லொருதினத்தில் வறுமைபோ மிருதினத்தில் வாழ்வு
சேருந், தொகையினுன் முத்தினமுங் கேட்போர்க ளெய்துவார்கள்
சுவர்க்க போசம். (கஉ)

வேறு.

முன்னமறை யவர்கேட்பின் முதுமறையோ தியபலனு
மன்னவரே லவர்க்கடங்கு மறுமன்னர் வளநாடு
நன்னர்வை சியர்கேட்பி னவநிதியும் பெரிதோங்கும்
பின்னவரே லிர்டலவாப் பெரும்பூமி பலிப்பெய்தும். (கங)

கன்னியர்கா ளையராகிற் கவின்மாலை மணம்பெறுவர்
பன்னியரே றிவுடைய பாலகரைப் பெற்றெடுப்பர்
சென்னிமிசை யாறணிவார் திருகூடச் சீர்கேட்பி
னிந்நிலமே லெவரேனு நினைத்தவ மெய்துவார். (கச)

பேய்கொண்டார் பேயகலும் பிணிகொண்டார் பிணிதீங்குங்
காய்கின்ற பழவினைபோம் வருவினையுங் கழிந்தோடுஞ்

சாய்கின்ற மதிச்சடையார் குற்றாலத் தலமகிமை
வாய்கொண்டு புகல்வார்க்கு மனமுவந்து கேட்பார்க்கும். (கஙி)

பித்தரா னவர்க்குமனப் பிதற்றொழியும் பீடைகள்போஞ்
சித்தரா னவர்காய சித்திமுத லெய்திடுவார்
பத்தரா னவர்மேலும் பரமஞா னம்பெருகி
முத்தரா குவர்பனச மூர்த்திமான் மியங்கேட்பின். (ககூ)

கல்லார்க்கு நிறைகல்வி கற்றார்க்கு மேலொழுக்கம்
சொல்லார்க்குக் குணமாட்சி புத்தியில்லார்க் குயர்போதம்
வல்லார்க்குஞ் செயல்புரிய மாட்டார்க்கும் பொருளாக்க
மெல்லாச்செல் வமுநல்கு மெந்தைபுடார்ச் சுனபுரநூல். (கஎ)

அற்போலுங் குழற்கௌரி யொருபாக மகலாத
சிற்போதப் பெருமானூர் திரிகூடச் சிவபுரநூல்
பொற்போடு விரிப்பார்க்கும் புரிக்ககத்திற் பொறிப்பார்க்குங்
கற்போர்க்குங் கேட்போர்க்கும் பயில்வோர்க்குங் கதிதருமே. (கஅ)

தனிவழிக்குத் துணையாகுஞ் சகலபிணிக் கொருமருந்தா
மினியபெரும் பேரின்ப மிம்மைமறு மையுங்கொடுக்கு
முணைமுகத்தில் வென்றிதரு முக்கணூர் திரிகூடப்
பனுவலுறு தோத்திரத்தைப் பாடத்தாற் பயில்வோர்க்கே. (ககூ)

திருக்குற்ற லப்பெருமான் சிவநூலி மணைதனில்வைத்
தருச்சிப்பார் சிவலிங்க மருச்சணைசெய் பலன்பெறுவார்
விருப்பத்தா லவ்வேடு வைத்திருக்கும் வியன்மனையிற்
பெருக்கத்தா லுயர்செல்வ மேன்மேலும் பெருகுமால். (உ0)

சிந்துரத்தின் பணியுவந்தார் திரிகூட மென்றொருக்கா
லந்தரத்தின் வீழ்பவன்கேட் டமரர்பதம் பெற்றனனன்
மந்திரம்போற் பதந்தோறும் வழுத்துநூல் கேட்பவர்சீர்
நந்தரத்தோ ராலெடுத்து நவிலுதற்கு மெளிதாமோ. (உக)

வேறு.

நத்தமே சதுரங் கூர்ம நளினஞ்சக் கரமென் றுய
வுத்தமா லயமோ சைந்தி லுயர்ந்தது பணிலக் கோயில்

னீவத்தகாம் பிரம்பொன் வெள்ளி சித்திர மணிமன் றைந்திற்
சித்திரப் பொதுவே மேலாஞ் சிற்பொது வென்னும் வேதம். (உஉ)

பரைமுதற் சுயம்பு வைத்து பலாமுதல் விசேட மைந்து
தெரிசன மோர்பா லேந்து தேவரா சியமோ ரைந்து
மருவுகாப் பைந்தே டைந்து வாய்தலோ ரைந்து முத்தி
யருளேந்து திருக்குற்ரூலத் தற்புத மனந்த மின்னும். (உங)

அருவியிற் திரசா பங்க ளாடலின் கழுநீர்த் தோற்றஞ்
சுருதியம் பலத்துத் தெய்வ துந்துபி முழக்க மாதி
பரைபெருங் கருப்ப மெய்திப் பகவரைப் பெறுத லெம்மான்
றிருவெழுத் துணர்த்த லென்னச் சிவரக சியமோ ரைந்தே. (உச)

பரைபரன் மதுகங் கேசன் பரவுசோ மேசன் கூத்தன்
றெரிவருஞ் சுயம்பு வைந்தாஞ் சிகரம்வெற் பருவி சம்பு
கரிமுகக் கடவு ளென்னக் காட்சிமற் ரூர்பா லேந்து
விரிமறை யுயன்மால் காரி விசையைமா காளி சாத்தன். (உடு)

பரைசிவ கணங்கள் காப்புப் பாந்தள்வேங் துடனீ ரைந்தாம்
வரைபலா மூர்த்தி தீர்த்தம் வளர்தலம் விசேட மைந்து
தெரிசனம் பிறப்பி றப்புச் சிந்தனை திருக்குற் ரூலப்
பெருகுகீர்த் தனங்கள் கேட்பார் பேறென முத்தி யைந்தாம். (உசு)

விம்மிதம் புளகம் போர்த்தல் விழிப்புனன் மொழிதள் ளாடல்
செம்மைசேர் சரியை யாதி திருத்தொண்டு துதித்தி யான
மம்மவோ திருப்ப ணிக்கென் றீட்டுவ தழித்துண் ணுமை
யெம்மையா ளுடையான் ரூண்ட ரெண்வகைப் பத்தி மாதோ. (உள)

ஆடலந் திரிகூ டத்தி லற்புத மனைத்து மோர்ந்து
பாடலம் புனைந்த தேவைப் பத்தியெண் வகையி னலே
தாடொழுந் தவத்தோர் தம்மைச் சரணெனச் சரணம் பூண்டு
நாடொறுந் தொழுவா னன்ரூ நாந்தொழுங் கடவு ளாரே. (உஅ)

நிருமலர் திருக்குற் ரூலந் தருவது நிசமே முத்தி
யருவிபாய் திரிகூ டத்தை யணுகுநாண் மட்டு மன்ரூ
பெருவினை யவர்பா னிற்கப் பெறுவதென் றியம்பிச் சூதன்
றிருமுனிக் கணங்கள் சூழச் சித்தராச் சிரமஞ் சேர்ந்தான். (உகூ)

சூதமா முனிவ னேகச் சூழ்மக முனிவ செல்லாம்
வேதரா சியமாந் தொன்னூல் வியாதனு ணுணர்ந்த மேலோ
னுதனுர் புராணத் துள்ளு நன்னகர்ச் சிவபு ராண
மோதலாற் பதியி னுண்மை யுணர்ந்தன முய்ந்தோ மென்றார். (கூ0)

சவுனக ராதி யாகச் சயம்புகுற் றலந் தன்னை
மவுனரா மெண்பத் தெண்ணு யிரவரும் வந்து காண்பான்
கவனமேற் காதல் பூண்டார் கற்பகப் பொதும்பர் சூழும்
பவனமேற் காதல் பூண்ட பாரிடத் தவர்போன் மன்னோ. (கூக)

பெருமையேந் திரமேர் வாவிப் பெருவன முனிவர் சென்மக்
கருமையேந் திரமா சாலங் கடத்துவான் மணியு முத்து
மிருமையேந் திரவிசோம னெறிக்குமா மலையங் கொல்லி
யொருமையேந் திரஞ்சூழ் முக்கோட் டியர்திரி கூடஞ் சார்ந்தார் (கூஉ)

வேறு.

மேகாங்கக் கந்தரத்தார் திரிகூ டத்தில் வியன்சிலையெ லாமிலிங்க
வடிவா மென்றே, யேகாங்கந் துவிதாங்கந் திரிவிதாங்க மெனுமுறையி
னீளிடையில் வணங்கி யேகி, வாகார்ந்த வடவரைசூழ் வானோர் போல
வடவருவித் தடஞ்சாரல் வலங்கொண் டேகிப், பாகார்ந்த புகழ்பரவிச்
சாமீ பத்திற் பஞ்சாங்க மட்டாங்கம் பணிந்து போந்தார். (கூங)

சிரம்வணங்க லேகாங்கம் வலக்கை சென்னி சேர்வணக்கந் துவி
தாங்க முடியின் மீதிற், கரமிரண்டு முறத்தொழுத றிரிவி தாங்கங்
கரஞ்சானு சென்னிநில முறல்டஞ் சாங்க, முரமுக்குப் பாணிசிரஞ்
செவிவாய் நாட்ட முயர்சானு வெனுமிருநான் குறுப்புந் தோயச், சரண
நிலந் தோயாமற் குய்யம் பார்மேற் சாராம லிறைஞ்சுதல்சாட் டாங்க
மாமால். (கூச)

வேறு.

சித்திர கங்கை மூலச் சிவமது கங்கை மேவி
யுத்தர கங்கை பூசை யுகந்தமை பாடி யாடிக்
குத்திர மகன்ற சீலக் கொள்கையர் போந்தார் மன்னோ
வத்திர மகன்ற சாபத் தருவிசெண் பகத்த டாகம். (கூரு)

கண்டன ரருவி யாடிக் களித்தனர் நியதி யாற்றி
யண்டர்தம் பிராட்டி கோயி லணுகினர் பரவி யார்வங்
கொண்டனர் குகைக ளோறுங் குழுமினர் காய கற்ப
முண்டன ரயன்மால் கற்ப முறைவரீ ரிறைந்தா ரங்கண். (நூசு)

சீரிள வேனிற் காலஞ் சித்திரைப் பௌவம் வெய்யோன்
சாரும்வெப் பஞ்சிச் சாயை தான்புகுந் தொளிக்குங் காலை
மாரிபொன் மழைமந் தாரம் வாடையூ டாட மோக்கி
யாரிய முனிவ ரங்கோ ரதிசயம் பயப்ப நின்றார். (நூஎ)

வேறு.

நின்றனர்முன் னிருந்தவர்கள் பன்னிருவர் நிறைகேள்வி நிபுணர் போற்ற, மன்றலிசைக் கந்தருவர் விஞ்சையர்சித் தியர்பரவ வாழ்ஞர் வாழ்த்தத், தென்றலொரு புறந்தவழக் கொண்டலொரு புறந்தவழச் சீதம் போராப்ப, வென்றிமுனி வரர்சூழத் திசைகடொறுந் தமிழ் மணப்ப வேத நாற. (நூஅ)

குண்டலமுங் குழைகாதுந் திருமுகமு நயனமுங்கோ டீர பார
மண்டலமுஞ் செவடமுங் கமண்டலமும் புத்தகமு மகர வாரி [ன
யுண்டலர்ந்த கனிவாயு மொளிபிறங்கப் பரிதிதன்பா லுதித்தாலென்
முண்டகத்தி லயனீன்ற முதியகும்ப சம்பவமா முனிவன் வந்தான். ()

வந்ததமிழ் முனிக்கணத்தை நின்றமக முனிக்கணத்தோர் வணங்கி வாழ்த்தி, யந்தண்மலர் கொடுபோற்றிப் பாற்கடல்சேர் மதுக்கடல்போ லளவ ளாவிச், சிந்துரவா ணுதற்கவரி திரிபுரைபா லமரர்புரி சிறப்புப் போற்றி, விந்தமலை யடர்த்தோணக்கண்டுகளிப்புடன்பரவி விடைபெற் றரால். (சஎ)

வேறு.

சண்பகத் தடாக நீங்கிச் சந்தனத் தடாக மூழ்கி
விண்புலத் தமர ரெல்லா மிசைபுல மொருவி யாடும்
வண்புலத் திரிகூ டத்து வடபுலத் தருவிச் சாரல்
கண்புலங் களிப்பக் கண்டார் கங்கைமேற் காதல் விண்டார். (சக)

ஆடின ரருவி வெண்ணீ றணிந்தன ரக்க மாலை
சூடினர் சூதன் வாய்மை துதித்தனர் கயிலை யென்றே

நாடினர் திரிகூ டத்தை நைமிசா ரணிய வாசர்
பாடினர் வசந்த வீதித் தெய்வதம் பரவிச் செல்வார். (சஉ)

பரிதிசூழ் வடக்கு வாய்தற் பாரகோ புரப்ப ராவி
மிருதிகள் பதினெட் டாய வியன்படி வணங்கிச் சங்கத்
தெருவலம் புரிவா னுள்போய்ச் சிற்பரை பீடங் கப்பஞ்
சுருதியாங் குறும்ப லாவைத் தொழுதெழீ இக் காங்கள் கூப்பி. (சஙு)

வேறு.

பற்றுத பிறைநுதலுங் குறுநகையுங் கயல்விழியும் பவள வாயு
முற்றுத குவிமுலையுந் துகிலுடையு மகிலாண்ட முழுது மீன்ற [ருளுங்
சிற்றுலின் றிருவயிறுஞ் செல்விகுழல் வாய்மொழித்தாய் செம்பொற்
குற்றுலத் தெந்தைபிரான் மகிழுப ணைக்கோலமுங்கண் குளிரக்கண்டார்.

வேறு.

கண்டருள் பெற்றுச் சத்தி கணபதி பதம்ப ராவி
விண்டுவைப் பணிந்து ஞான விசையைதாள் பரவி மன்றல்
கொண்டருள் குழகற் போற்றிக் குடதிசை வாயில் காவ
லண்டனைத் தொழுது சோம சேகர னடியிற் சூழ்ந்து. (சருு)

சிவமுதற் கடவுட் பஞ்ச தெரிசனம் பெற்றுக் கற்றை
யவிர்சடைக் கும்ப யோனி யடிபணிந் தரவின் வேந்தைப்
பவனமே லரசை வாழ்த்திப் பயிரவ ரிருக்கை போற்றிப்
புவனநா யகரை யீன்ற புகழ்ப்பரை பீடம் போற்றி. (சசூ)

உம்பர்தந் தேவர் மூவ ருயர்பெருந் தொட்டில் போற்றிக்
கம்பமுற் றிம்பர் தாழ்ந்து கயமுகத் தவனை யேத்தித்
தம்பமார் துவார பாலர் தாளிணை தொழுது நந்தி
யம்புயப் பதம்ப ராவி யாயிரங் கதிரை வாழ்த்தி. (சஎ)

சிந்தைசெய் நால்வர்க் காகத் தெக்கண முகமாந் தேவை
முந்துற வணங்கிக் காளி முதலினை யெழுவர் போற்றித்
தந்திமா முகனை வாழ்த்திச் சண்முக னிருப்ப நாப்ப
ணைந்தையா ரணங்கோர் பால ரிருந்தருள் சோலம் போற்றி. (சஅ)

துவரிதழ்க் கமலை பாதந் தொழுதுபா கதியைப் போற்றி
யவரிதூ ளெழவே வாங்கு மொருவனைத் தெய்வ யானை

கவிரிதழ்க் குறக்கோ மாட்டி கணவனைப் பணிந்து போற்றிச்
சவரியை வணங்கி வாழ்த்திச் சந்திரன் றனைப்ப ராவி. (சகூ)

வேறு.

அத்திமுக னடிபரவி யாலயம்புக் குமைபாடத்
தித்திதிமி யெனநடிக்குந் தேவேச னடிவணங்கிக்
கொத்திதழிச் சடையானைக் குறுமுனிக்காக் குழைந்தானை
மூத்திதரும் பரஞ்சுடரைக் கண்டார்கண் முதுதவத்தோர். (ருo)

இலிகாணு வருள்பூத்த சுற்பகத்தை யிமையவருந்
தலிகாணுத் திரிகூடச் சாரலுறை தனிச்சுடரை
யலிகாணு வருட்கடலைக் காணுதொறு மருந்தவத்தோர்
நிலிகாணுப் பேரின்ப வெள்ளத்தே நிலைதிளைத்தார். (ருக)

வள்ளலா ரருள்வாரி படிந்துமேல் வழிந்தொழுகும்
வெள்ளமே யெனத்தாரை விழிபொழிய மொழிகுழற
வுள்ளமே கரையழிய வுவட்டெடுத்தா னந்தவெள்ளந்
துள்ளவாய் தழுதழுப்ப வீதழ்துடிப்ப வாழ்த்தினார். (ருஉ)

வேறு.

கங்கைவார் சடையாய் போற்றி கவுரிபங் குடையாய் போற்றி
பங்கையா சனத்தாய் போற்றி பதுமலோ சனத்தாய் போற்றி
யங்கையா யுதங்கண் மாற்றி யகங்கையின் மழுமா னேற்ற
செங்கையாய் திருக்குற் றலச் சிவபெரு மானே போற்றி. (ருங)

உகந்தொறு மயன்மால் பூசை யுகந்துவீற் றிருந்தாய் போற்றி
முகந்தனி லிமையா முக்கண் முகந்தமுச் சுடராய் போற்றி
யிகந்தனிற் பரத்தி லின்ப மிசைக்குநன் னகராய் போற்றி
சகந்தனில் வினவண் டாடாச் சண்பகா டவியாய் போற்றி. (ருச)

திண்ணிய வேள்வி யாற்றிச் சிவநெறி யாற்றுத் தக்கன்
பண்ணிய தருமை மெல்லாம் பாவமா முடித்தாய் போற்றி
நண்ணிய கொலையை வேட்டு நதியில்வீழ் வேடன் பாவம்
புண்ணிய மாக்கி நோக்கிப் புனிதவீ டளித்தாய் போற்றி. (ருடு)

பவமது கழுநீ ராகப் பறிபடப் படிந்தோர் தங்க
ளவமது கழுவுந் தெய்வ வருவியந் துறையாய் போற்றி

நவமதுச் சொரிந்து கங்கை நங்கைநின் பதம்பூ சித்த
சிவமது கட்கை தங்குஞ் சித்திர நதியாய் போற்றி. (ருசு)

மறையவன் பிறவி நோயை மருத்திரு லொழித்தாய் போற்றி
துறைதனிற் படிந்தோன் றன்தை தொன்னர கொழித்தாய் போற்றி
முறைசெயா வணிகன்பாவ முழித்தமுத் தினத்தாய் போற்றி
குறுமுனிக் குருகி யன்று குறுகிய குழகா போற்றி. (ருள)

பாதகப் புட்பகந்தன் பரிபவ மொழித்தாய் போற்றி
போதக மெறிந்த நீரும் பூசையா வவந்தாய் போற்றி
பேதமா மதுவை யுண்டான் பெருட்பழி துடைத்தாய் போற்றி
கோதகல் வேத மூலக் குறும்பலா வடையாய் போற்றி. (ருஅ)

கிரிவலம் வந்தயோனி கிளர்பவ மொழித்தாய் போற்றி
விரிவலம் புரியாஞ் சங்க வீதியாய் போற்றிவேட
னரிவலம் புரியக் கண்டு நற்பத மளித்தாய் போற்றி
புரிசடைத் திருக்குற் றலப் புண்ணிய புனிதா போற்றி. (ருக)

திரிகூட மென்னு நாமஞ் செவியில்வீழ் தலுமோர் தீயோ
னெரிகூடி நரகில் வீழா தெடுத்தருள் கருணை போற்றி
பரிவான விலிங்கஞ் சாத்தும் பரிவட்டங் கவர்ந்த பார்ப்பான்
புரிவான சிவத்து ரோகம் போக்கிய புனிதா போற்றி. (ரூ0)

வானவர் பாவந் தீர்த்த மகிமையாய் போற்றி பார்த்தன்
போனசம் புடத்தைக் காட்டும் புடார்ச்சுன புரத்தாய் போற்றி
யானசீர்க் குரோச மைந்தி னடைந்திடு முயிர்கட் கெல்லா
ஞானமந் திரத்தை யோது நற்குரு வமலா போற்றி (ரூக)

சத்திபீ டத்தின் மேவுந் தாரகப் பிரமம் போற்றி
முத்திதந் தருள வேண்டி முனைத்தருண் முதலே போற்றி
யத்திர விழிபண் பாட வந்தரப் பேரி யார்ப்பச்
சித்திர சபையி லாடுந் தெய்வநா யகனே போற்றி. (ரூஉ)

வேறு.

என்றுபுகழ் முனிவரெலா மிதயதா மரைமலரச்
சென்றுகரத் தாமரைகள் சென்னிமேற் குவிவதனன்
மன்றவுல கீனத்துமொரு வண்ணமாய் நின்றபிரா
னன்றுபகல் வண்ணமுட னந்திவண்ண மாகினன். (ரூங)

அண்டர்குழாம் பணிவானைப் பரியருள் பெற்றேகித்
தொண்டர்குழாந் தனைப்பரவித் தண்டீசன் றுணைப்பதங்கள்
கண்டுகுழாத் தொடும்வணங்கி நந்தீசன் கழல்போற்றிக்
கொண்டல்குழாஞ் செயும்பணிலக் கோயில்வலங் கொடுபோந்தார் (சுச)

சரமசரந் தொறுநிறைந்த தனிமுதல்சங் காலயமுஞ்
சிரமபதம் பெயர்த்தாடுஞ் சித்திரமன் றமும்பரவிப்
பிரமபதஞ் சுவர்க்கபதம் விண்டுபதங் களிற்பெரிதாம்
பரமபதத் திருப்பார்போ லிருந்தார்செண் பகவனத்தில். (சுரி)

ஆறுமடங் கவிர்வேணி யண்ணலார் பலதலமுங்
கூறுமடங் கலிற்சூதன் குறிப்பினு லெடுத்துரைத்த
வீறுமடங் கலுங்களிறும் விளையாடுந் திரிகூட
நாறுமடங் கதிகமென நோக்கியதி சயித்திருந்தார். (சுசு)

குருந்துமணங் கமழ்சாரற் குற்றாலந் தனிற்பலநா
ளிருந்துபழ விணைநீங்கி யெந்தைபிரா னருள்பெற்றுத்
திருந்துசிவ மறைபவர்பால் விடைபெற்றுச் செழுந்தவத்தோர்
பொருந்தம்வள நைமிசா ரணியத்திற் போந்தனரால். (சுள)

ஆதிபிரான் வெண்ணீறு மஞ்செழுத்து மோங்குகரற்
சாதிநெறி வேதநெறி சைவநெறி யுந்தழைக்க
மாதசாற் கற்புநெறி வளர்கமா நிலமதன்மே
னீதிமனு வேந்தர்நெறி நீடுழி வாழுகவே. (சுஅ)

பதினென்காவது நூற்பயனுரைத்த சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம் கoகசு.

இரண்டாவது சிவரகசிய காண்டம் முற்றுப்பெற்றது.

காண்டம் இரண்டிற்குத் திருவிருத்தம் உoஎo.
காப்புத் திருவிருத்தம் உ. ஆக உoஎஉ.

திருக்குற்றாலத் தலபுராணம்
முற்றுப்பெற்றது.

திரிகூடநாதர் திருவடிகளே சரணம்.

அரும்பதவுரை

முதலாவது தானவைபவகாண்டம்.

காப்பு.

1. பனிவரை - இமயமலை. பிடி - பெண்யானை, (உமாதேவி). வேழம் - (ஆண்) யானை. இபல் - அழகு. இருபிடி - இரண்டு பெண்யானைகள், (தெய்வயானையம்மை, வள்ளியம்மை). துதிக்கைமன் - தோத்திரம்பொருந்திய கரங்களையுடைய குமாரக்கடவுளுக்கு. ஞானச்செபல் - அறிவொழுக்கம். ஒருகோட்டின் — ஒற்றைக கொம்பைப் போலும். இருகோட்டு - இரண்டுபக்கமும் வளவுள்ள. பிறை — மூன்றும் பிறைச் சந்திரன். வாழ் — வாழ்தற்கிடமாகிய (திருமுடியும்) செக்கர் வானை — செவ்வானத்துக்கு. மபல் - மயக்கத்தை. திருமேனி — (சிவந்த) திருமேனியையுமுடைய. வேழமீன்ற ஞானச்செயல் காட்டும் செண்பகக் களிற்றை யெனக் கூட்டுக. விநாயகர் திருமுடியிலே சந்திரன் முதலி பவை யணிந்திருத்தல் விநாயகபுராணத்துட் காண்க. ——

கடவுள் வணக்கம்.

1. தேம் - இடம். நிலம் மேவி - பூமியின் (கீழ்ச்) சென்று. வான்மேவி - ஆகாயத்தின் (மேற்) சென்று. கோ - மலை.

2. சிமையம் — உச்சியையுடைய. வரை - மூங்கில். கமையவரை - பொறுமையுடையாரை. சமையவரை - (ஆறு வகைச்) சமயங்களினளவு.

3. அறம்வளர்த்தாள் - உமாதேவி. தாளம் ஏந்த — தாளத்தைத் (திருக்கரத்திலே) தாங்க. உமாதேவி தாளம் அடித்தல் - தேவாரத்துள், திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளருளிச் செய்த திருவாய் மூதூர்ப்பதிகம் "தளரிளவள" ரென்னுந் திருப்பாசுரத்தாலறிக. பொது - சபை.

4. அம்பரம் - ஆகாயம். மாருதம் - காற்று. அம்பரம் - அழகிய பிரமம். அம்பர் - அவ்விடத்து. அத்தினம் - அக்காலம். பரம் - பாரமாகிய. வான் - ஆகாயத்திலுள்ள. ஒரு தனுப்போல் - ஒப்பற்ற (இந்திர) தநுவைசிகராக. ஈரு தனுவும் (சிவபிரானுடைய) திருமேனியும் (தன்) திருமேனியும். அமைந்து - (சிவப்பும் பச்சையுமாக) இபைந்து. ஒன்றுதி - ஏகமாதி. அம்பரதத்தின் - கடலின், விசிகரம்போல் - அலைபோல். அத்துவிதமாகி — இரண்டறக் கலந்திருந்து. அம்பரத்தின் - பாணம், அரம் இவற்றின். அமர் கடந்த - போரைச் சயித்த.

5. நறை - தேன். இதழி - கொன்றை. பொன்னரியமாலை - பொன்னாலாகிய அருமையுடையமாலை. கொன் - பெருமை. புயங்கம் — பாம்பாகிய. வேம்பத்த - தரித்த. மணவறையா - கலியாண மண்டபமாக. மதி - சந்திரன். விளக்கா - தீபமாக. தென் - அழகு. சீர் - சிறப்பாக. வேட்கும் - விவாகஞ் செய்யும். வேட்பாம் - விரும்புவாம்.

6. பூதபல பேதவுபிர் — (பஞ்ச) பூதங்களாலாகிய அநேகவித ஆன்மாக்களுக்கு. ஆதிமுறை - பூர்வகிரமப்படி. தேசகரண புவனபோகாதிகளெலாம் - தநுகரண புவனபோகமுதலியயாவும். அகிலலோக நிறைவாக- எல்லாவுலகங்களிலும் பூரணமாம்படி. நாதம் - ஒலி.

7. வருக்கம் இனம். வடதிழக்கே (கல்) ஆல விருக்ஷத்தினிழலிடத்தே. தென்முகங்கொண்டு - தெற்குமுகமாக எழுந்தருளியிருந்து. நூல்வருக்கம் — சாத்திரத்தி ணெழுங்கு (உண்மைப

பொருள்) நுவலாமல் நுவன்றனை-சின் முத்திரையாற் காட்டி யருளினவனை. வருக்கை - பலா. பரவாமற் பரவல் - இடைவிடாது துதித்தல். [இதில் இரு வருக்கு மொருவருக்கு நுவன்றருளிய சரிதம் புலப்படவில்லை.]

8. கங்கையார் – கங்கா நதியைத் திருமுடியிலே பொருந்திய. ஆம்பலை-யானையை, (செவ்வாம்பற் பூவை). சிந்தூரத்தை - திலகம்போன்றவரை, (யானையை) மாதங்கத்திருமுனியை-பெருமைதங்கிய பொன்போன்ற சிறந்த யானைக்கன்றை, (வில்லாகிய மகாமேரு மலைபோன்றவரை). தேவேந்தர் திக்கு வேந்தர் – இந்திரன் முதலிய அட்டதிக்குப்பாலகர். முடிமலர் - சிரமாகிய பூக்களினின்றுள்ள. கும்பியை-வண்டுபோல்வாரை, (யானையை). வலவை-வல்லவையென்னு மனைவி. கொங்கையார் களபத்தை-தனங்களிலே பொருந்திய கலவைச் சந்தனம் போல்பவரை, (யானைக்கன்றை). செண்பகக் குஞ்சரத்தை - செண்பக விநாயகரை.

9. வேறும் - வெவ்வேறு வடிவங்களாகவும். உகந்தொறும்தோறும்- பல யுகங்களிலும். விடாய்- வெப்பம். மூலச்சேறும் உக- ஆணவமலமாகிய சக்தியுங்கெட. மாயைமலங்கழிய - மாயாமலமும் போக, இருவினை - நல்வினை தீவினையாகிய. பழைய நீட்டுந்தீர – பண்டை ஆசுசமும் விலக. தெய்வக்கொடி - தெய்வயானை. கட்சேல்பாய்-கண்களாகியசெல்மீன்கள் தாவுகின்ற. கொற்றத்து – வெற்றியையுடைய. ஆனந்தக்கடல் - (முருகக்கடவுளாகிய) இன்ப சமுத்திரத்தில். ஆடல் - தோய்தல்.

10. எண்-எட்டு. கவின்- அழகுற. பூத்து - மலர்ந்து.

11. விழிமணி-உருத்திராக்கமணி. காத்திரள் – கற்பகத்தைப் போலுந் திரண்ட. தோற்றி – தோற்றுவித்து. (பிறவினை). களம் கார் மாற்றி – (சிவபெருமானுக்குந் தனக்கும் வேற்றுமை தோன்றக்) கழுத்தில் கரிய நிறத்தை நீக்கி. வேத்திரம் – பிரம்பு. படை – ஆயுதம்.

12. தான்பிறந்த – தான் தோன்றுதற்கிடமாகிய, நிந்தை-பழி. தடிந்து-வெட்டி. சேப்-பிள்ளை. ஆன்பிறங்கும்-இடபத்தைப் (போல) விளங்கும். மழவிடைமேல் – இளமையாகிய தருமரிஷபத்தின்மேல். இருவர் அயிர்ப்ப - விநாயகர், சுப்பிரமணியர் சந்தேகிக்க: கடவுட்சேடம் -சிவப்பிரசாதம். வான்புலவர் - தேவர்.

13. மதுரேசர் - மதுரைக்கு நாயகர். சதுர் – உயர்வு – (தற்பரியம்) ஈடேற - கடைத்தேற. கதிர் - பிரகாசம். அந்தக்கரணம் - மனம்.

14. நீற்றும் - சாம்பராக்கும். நீற்றுக்குடவரை - சுண்ணாம்புக் குகை. புறங்கண்டு - வென்று. கரு - சனனமாகிய. நீத்தம் - கடல். உகைத்தானை-செலுத்தினவனை.

15. கழைசுளிந்து - கரும்பை முறித்து. தலைவர் - சிவபிரான். ஆவணம் - (அவர் கொண்டுவந்த அடிமை) சாதனமாகிய. கூடம் - யானை கட்டுமிடம். கொம்பு இரண்டு - (பூங்) கொம்புபோல்வாராகிய பரவை நாச்சியார், சங்கிலி நாச்சியார். ஒருவல்லி-(அவ்விருவருள்) ஒருவராகிய சங்கிலி நாச்சியார். தொடர் - பற்றுகின்ற. தினை - பந்தம். (கால் விலங்கு). நீவி - நீக்கி.

16. உள அனைத்துகலையும் -உள்ள எல்லா நூல்களும். திறல் - வலி. தென்னவனை - பாண்டியனுடைய அழகிய.

17. கிளை - மூங்கில். கிரிக்கு - மலையினிடத்து. விளை - விளைதல். கரகம் - கமண்டலம். தண்டு- தண்டம். படைத்தபிரான் (பிரமனுகஆதியிலிருந்து) சிருட்டித்த சிவபெருமான். விடுத்து - (அத்திருமேனியை) விட்டு. நேமி - சக்கரம். வளை - சங்கு. மௌலி - முடியின். காடு-இடம். மூளைமதி - மூன்றும்பிறைச் சந்திரன். துதியேந்தும்- (அச்சிவபிரானைத்

துதிக்கும்) தோத்திரத்தைத் தாங்கும். எனவே, திருமாலைச் சிவபிரானுகைச் செய்தவென்பதாயிற்று.

18. சிவபத்தராதி எழுவர்–திருத்தொண்டத் தொகையுட் கூறிய பத்தராய்ப் பணிவார்கள்முதலிய எழுவகையார். எல்லிதீர் - அளவு நீங்கிய.

19. வேணுமொழி - மூங்கிற் குழலிசைபோலுஞ் சொல். புகழ்வாசத் தொடை - கீர்த்தி மணத்தையுடைய (பா) மாலை.

20. நலிவு - மெலிவு. கிரிகள் - மலைகளிடத்து. தாவி - தாண்டி. படர்ந்தாலும் - சென்றாலும். தாலு திடம் உற - நாக்குத் தடிப்பேற. பாதுகை - பாதரகூை.

21. மாதர் - (கற்பின்) மகளிர்.

———

அவையடக்கம்.

1. கற்பனை - இல்லதை யுள்ளதாகக் கூறுதல். நவிலுவன - சொல்லத் தக்கனைகள்.

2. வைப்பு - புதையலாகிய. உபதேசம் வைத்து - உபதேசித்து. அவன் - திருநந்திதேவர். அவனும்–சனற்குமார முனிவரும்.

3. மூவாறின் - பதினெண் புராணங்களுக்குள். மாதவற்கு - விஷ்ணுவுக்கு. ஆதவனுக்கு - சூரியனுக்கு. அழலோற்கு -அக்கினிக்கு. விதிக்கு - பிரமனுக்கு.

4. வியன் - பெருமை.

5. உவர் - உவர்க்கடல். கடலிடத்திற் குலவுஞ் சங்கிதைகளெனக் கூட்டுக.

6. கிளர்ந்த-விளங்கிய. உயர்மதி-உயர்ந்த அறிவு. மந்தரம் - (மத்தாகிய) மந்தரமலை. குளம் - நெற்றி.

7. தருவி - சட்டுவம்; கறிபடைக்குங்கருவி. இசைசந்து - (மணம்) பொருந்தி. பரிமாறி-படைத்து. கதி-மோகூம். நிறைக்கும் - நிறையச்செய்யும். கதை-சரிதம். இதனை - இந்தச் சரிதத்தை.

8. வடமொழி – சம்ஸ்கிருதம். தென்மொழி-தமிழ். திடமொழி-உறுதி வார்த்தை. அத்தலம் - அந்தத்திருக்குற்றாலம். சிவமறையோர் - ஆதிசைவப் பிராமணர். உடனுறை - அவ்வாதிசைவருடன்தயங்குகின்ற. குறிக்கொண்டு-குறித்துக்கொண்டு; எழுதிக்கொண்டு.

9. சித்துருநி-சித்திராநதி. புராண மூலம் - புராண வரலாறு. சிகரி - (திரிகூட) மலை. அருவி - (வட)வருவி. மதுகங்கை - (சிவ) மதுகங்கை. மந்தாநிலம்-மந்தமாருதம். சம்பு-நாரி. வைதத - (தன்னிடத்து) வைத்துக்கொண்டிருந்த.

10. வனசரன் - வேடன். தா - கேடு. பொருள் - ஐசுவரியம். சிவரகசியம்-சிவரகசியகாண்டம். ஈரேழா–பதினைஞ்கா.

11. ஒருமை - ஒருதன்மை. சிவநெறி-சைவமார்க்கம். உபயம்-இரண்டு. அவயவம் - உறுப்பு. கீர்த்தனம்- தோத்திரம். கலன்-ஆபரணம். இருமைக்கதி-இம்மை மறுமைப்பயன். வீடு - மோகூம். திரு-சிறப்பாக. அருள்செய்-கொடுக்கின்ற. புராணச்செல்வி–புராண மாதாகிய. கல்வியுரு-நூலின்வடிவத்தின். கலன்களாகக் கல்வியுருமகிமை தெரிக்கின்றேனென முடிக்க.

12. தோடு - பூவிதழ். துணர்த்த-பூங்கொத்திலுள்ள. வேய்ந்தார் - அணிந்த சிவபிரான். கோட்டு அகம் - நீர்க்கரையினுள்ளிடம். கமலம் - தாமரைப்பூ. நாப்பண்-நடு. கொட்டி - பயனற்ற ஒரு நீர்ப்பூ.

13. புடார்ச்சுனபுரம் - திருக்குற்றாலம். நிகழ்தர-(எங்கும்) வியாபிக்கும் படி. வல்லை- வல்லமையாய். இகழ்தர-இகழ்ச்சியைக் கொடுக்க. நாண்-வெட்கம். போராடி - பொருது. அகழ்தர - வருத்த (தாற்பரியம்).

14. தேக்கிய - நிறைந்த. கடுவை - ஆலகால விஷத்தை; இவ்வி

ஷத்தின் வேகத்தைமொடுக்கி உருட்டித் திரட்டிச் சிவபிரான் றிருக்கரத்திற் கொடுத்தலால் அமுதமாக்கும் பாக்கியச் செல்வியென்றார்.

15. சிந்தை செறிந்திலன் எனும்- மனத்திட்ப மில்லாதவனுனுலும். புகலாநின்றேன் — சொல்லுகின்றேன். மறிந்த - மடங்கிய. வேழம் - யானை. எறிந்த - வீசிய. தளிர் - இலை.

16. கவை - பிளவு. அவி - தேவருணவு; அமுதம். குவிதருநெறி - ஒருப்பாடான மார்க்கம்.

17. வேலை - சமுத்திரம். என்பு - எலும்பு. சாலை இருபபிடம். தொழும்பு- அடிமை. வாலை — இளம பருவப பெண்.

18. வேரி - தேன். ஊடாடா - உள்ளே புகபபெறுத. காவில் - (சண்பகச்) சோலையினி—தது. ஆரிடன் — சிவபிரான். ஆடு - நடிக்கின்ற. ஆரிப நாடு—ஆரிபநாட்டின் வளஙகளை. வாரி நீர் (இருபெயரொட்டு). தெய்வவருநதி- தெயவததன்மை பொருந்திய விசேடமாகிய யாறு.

முதலாவது திருநதிச் சருக்கம்.

1. தேர் கொண்ட வசந்த வீதி - (மன்மதன்) இரதமாகக் கொள்ளப் பட்ட தென்றற்காற்று உலாவுகின்ற தெருவையுடைய. சங்கம் - கூட்டம். பரந்து - விரிந்து. வேலை நீர் - சமுத்திர சலத்தை. தம்பால் - (மேகங்கள்) தம்மிடத்துள்ள. தரங்கம் - அலைகள். கடலின் மேனி - சமுததிர வடிவத்தின் கருநிறத்தை. மீண்ட - திரும்பின.

2. பை - அழகு. தரக்கு - புலி. உரிவை - தோல். சித்திரமன்று - சித்திரசபை. அந்தரப்பேரி - ஆகாயத்திலுள்ள தூங்குபி வாத்தியம். அதிர்தர முழஙகி - மிக ஒலித்து. வரை - (பொதிய) மலை. அபயம் - அச்சமின்மை. வரதம் - கருணை.

3. ஆம் - போலும். கும்பி - யானை. சரிதரு - சஞ்சரிக்கின்ற. போல்- உரையசை. ஆல் - ஆசை. ஆதல் - உவமைப்பொருளென்பது, ஆள்வாரிலி மாடாவேஞை என்னுந் திருவாசகச் செய்புளுரையா ணுணர்க. இங்ஙனம் வருமிடந்தோறுங் கொள்க.

4. துளிதரு — நீர்த் துளியைக் கொடுக்கின்ற. துளியா - மழையாக வானம் - மேகம். தூவுநீர் - சொரியப் பட்ட சலம். ஆம்போல் - ஆகுந் (தன்மை) போல.

5. முத்திரச் சிகரம் - மூன்று உறுதியாகிய உச்சியையுடைய மலை; (திரிகூடமலை). வானை- போகததை. முபபங்கி - கலகஞ. நுண் - நுட்பமாகிப. துளி- நீர்ததுளி. பை - அழகிப. திரள் - திரண்ட. கொடி - (பச்சிலைகளையுடைய) கொடி. ஓடி நீடி- - ஓடி நீளபபெற்று. அகடு - நடுவிடம், (வபிறு). விம்மி - பருத்து. வால - இளமைபாகிய. பசுநரம்பு — தேகததிலோடிய பபர்தல், பெண்கள் கருபபக்குறிகளிலொன்று.

6. கோடு ஆனதகும் — மலையினுச்சிக ளெல்லாவற்றினின்றும். ஆடல் - வென்றி. அண்ணல் ஆம் - அடுதல்போலும்.

7. கடல் மேல் — கடலிடத்து. வால் நீட்டி - வாலை நீட்டி, (பரிசுத்தம் அதிகப்படுத்தி). படிவகாட்டி - (நீளச்செல்லுதலால் தன்) வடிவதைக் காண்பித்து. சைலம் - பொதிபமலை. கவித்த - சூட்டிய. தலை அருவி - முதன்மையான அருவியானது. நிமிர்ந்த வகையாம் - உயாந்த விதம் போலும். முடிசிகரஙகளை. கவிதத - வளைத்த. விசையம் ஆம் - வென்றிபோலும்.

8. ஆளி - சிங்கம். எறுழி - பன்றி. புனலாமை - நீராமை. வாமனம் - தாவுகின்ற அன்னம், (குறுகிய வடிவம்) சேல் - மச்சம். பொலிவு - விளக்கம். ஆராமம் - சோலை. அபிராமம் - அழகு. இசைந்து - (இவற்றைப) பொருந்தி. சங்கிராமம் விளைத்து - (கரையொடு.

பொருதலைச் செய்து. ஆவினம் - பசுக் கூட்டம். தொடர்ந்து-பின்பற்றி. வாங் குதிரை - தாவுகின்றகுதிரை, (வளைந்த அலை). நெடுமாலுக்குக் கூறுங்கால் - ஆராம்ம், அபிராமம், சங்கிராமம் என் பவற்றிற்குப் பரசுராமாவதாரம், தசர தராமாவதாரம், பலபத்திர ராமாவதா ரம் என இதன் முன்னுள்ள அச்சுப்பிர தியில் வரைந்திருத்தல் காண்க.

9. புண்டரிகப் பொகுட்டு - புலி களையுடைய மலை, (தாமரைக்கொட் டை). அரும்புவனம் - உண்டாகுகின்ற நீர், (அரியவுகைம்). சமண்டலம் - மேக மண்டலம், (சலபாத்திரம்). மூலமறை பலவுமோதி - (மர)வேர்களையும் பாறை களையுந் தாக்கி, (ஆதி வேதங்கள் பலவற்றையும் ஓதி). உந்தியந்தடம் - சுழிகளையுடைய நீர் நிறைந்த தடாகம், (கொப்பூழாகிய அழகிய மடு). பாரதி - பூமியின்மிக்க இடம், (சரசுவதி).

10. தேம் - இடம், (வாசனை). அஞ் சனக்கண் - அழகிய சனங்களின் கண் கள், (மை தோய்ந்த பார்வை). மணக் கோலம் - வாசனையின் அழகு, (கலியா ணக்கோலம்).

11. பொங்குமாகடல் - பொங்கு மாகடலென்னும்பெயரையுடைய தீர் த்தம், (பொங்குகின்ற பெரிய சமுத்தி ரம்). அமுதத்தின்-அமுதத்தைப்போல, (அமுதத்துடன்). பூ - பூமி, (தாமரை மலர்). சங்கநிதி - சங்கு பொன், (சங்க வடிவமான நிதி). மணி - இரத்நம், (சிந் தாமணி). தரு - விருக்ஷம், (கற்பகம்). திருமான் - இலக்குமி.

12. கமலம் - நீர், (தாமரைப் பூ). படிகம் — பளிங்கு. வாய் — இடம், (வாய்). கண் - இடம், (நேத்திரம்). கலை-மான், (கல்விநூல்). போதகம் - யானைக் கன்று, (ஞானவரம்பு). சொல் - நெற் பயிர்கள், (வார்த்தைகள்). மலரேடு - பூவிதழ், (விரிந்த ஓலை யேடு). பண் - நீர்நிலை, (இசைப்பாட்டு). தாலம் - பூமி, (நாக்கு). நாமகள் - சரசுவதி.

13. ஐவனம் - மலைநெல். தோரை-மூங்கிலரிசி. ஏனல் - தினை. பாணிக்கு-நீரிடத்து, (கையிடத்து). பணிதலால் - வணங்கிச் செல்லுதலால்.

14. குயிற்றிய — செய்யப்பட்ட. குரவம் - குரவம் பூமாலை. குமரி - துர் க்கை. பயிற்றிய - பழக்கப்பட்ட. பறி பொருள் - (பாலைநிலவழிவருவாரிடத் தில் வேடர்) பறித்த பொருள்களை. சூறையாடி - கொள்ளைகொண்டு. எயி ற்றியர் - பாலைநிலப் பெண்கள். குறு ம்பு- அக்கிரமம். சாய் - கெட. கங்கை-. (சித்திர) கங்கை. தயித்தியர் - அசுரர்.

15. வாய் - (தன்) இடத்து, (வா யில்). பாலை - பாலைநிலத்துப் பொருள் களை, (அமுதத்தை). குரவையாடி - பெ ருமுழக்கமிட்டு, (கூத்தாடி). முல்லை மாதரை மயக்கி - முல்லையாகிய பெரி யபூமியை வேறுபடுத்தி, (இடைப்பெ ண்களை மயக்கஞ்செய்து). மருதத்தூடு-மருதநிலத்தினிடுவிடம், (மருதமரத்தி னிடுவே)

16. குவளைக்காடு — நீலோற்பல மிருந்தி. மெய்ஆய் - சரீரமாக (ஆய்-எச் சத்திரிவு). இடையிடை வனசம்பூத்து விழியா - நடுவே நடுவே தாமரைமலர் ந்து கண்ணுக. நோக்கி - (அவற்றுலெ ங்கும்) பார்த்து. வெள்ளைவாரணம் - வெள்ளிய சங்கு, (அயிராவத யானை). செய்யவாயரம்பை - செவ்வையுடைய னவாய் வாழைமரங்களை, (சிவந்த வா யையுடையதெய்வப்பெண்களை). தரு-விருக்ஷம், (கற்பகம்). சையம் - மலை. சதமகன் - இந்திரன்.

17. பரத்தியர் — நெய்தனிலப் பெண்கள். உணக்கும் - காயவைத்திரு க்கும். அளத்தியர் - உபபளத்திலுள்ள அப் பெண்கள். படுத்த - தொகுத்து வைத்த. நரை - வெள்ளை. வாரி - அள் ளிக்கொண்டு. நுளையர் சேரி - பரவர் தெரு.

18. கொல்லை - தோட்டம். குடத் தியர் - இடைச்சியர். மிடவு - மிடா.

தநி-தயிர். பீணை - பருத்த. தொடுத்து-ஒன்றேடொன்று சம்பந்தப்பட்டு. எல்லை - அளவையுடைய.

19. நால்வகைமலர் - கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நீர்ப்பூ, நிலப்பூ. ஐம்பால்-அழகிய வெண்ணிறமுள்ள, (கூந்தலையுடைய). கால்வழி - வாய்க்கால்மார்க்கம், (காலினிடத்து). கலிக்குஅம்ஆர்ப்ப-மதகுகளிடத்து நீரொலிப்ப. (கலிங்கம்-மேகலாபரணம்). இது-ஆகுபெயர். கனதனம்-உயர்ந்த சுவர்ணம், (பருத்த முலை). பணைப்ப-மிகுப்ப,(பருக்க).பால்வளை - வெள்ளிய சங்கு, (பகுப்பாகிய வளையல்).

20. தம்பம் - தன்னைப்பற்றுக்கோடாகவுடைய. திப்பு - பவளம். தரளம்-முத்து. பான்மை-தன்மை.இம்பர்மேல்-இவ்விடத்தின்மேல். ஐம்பால்-குறிஞ்சி முதலிய ஐந்து பகுப்பாகிய. கம்பம் - அசைவு.

21. கோள்-வலி. இபம்-யானை. இடங்கர்-முதலை. குரைதிரை–முழங்குகின்ற அலை. கமடம் - ஆமை. பரிசை-கேடகம். வாங்கி - கொண்டு. காளமா-எக்காளமாக.

22. அரிசனம் - மஞ்சள். தகரம் - வாசனைப்பண்டம். ஆஞ்சி-எலம்.தூணி-கட்டை. திரிபலை- கடுக்காய், தான்றிக்காய், நெல்லிக்காய். மயிற்பீலி - மயிற்றோகை. தேவதாரம்-ஓர் வாசனைமரம். நித்திலம் - முத்து. நிரைநிரை - வரிசை வரிசையாக. கூலம்-கடற்கரை. (கடைவீதி)

23. பகுத்து - (கால்களாகப்)பிரிக்கப்பட்டு. சித்திரகங்கை - சித்திராநதி.

24. வெள்ளத்தூசினள் - சமுத்திரத்தை வஸ்திரமாகவுடைய பூமிதேவி. மேகலை ஆர்ப்பாம் - மேகலாபரணத்தினொலிபோலும். புள்ளினுர்ப்பு -(வெள்ளத்திலகப்பட்ட) பறவைகளினோசை. அவள் போர்வையினுர்ப்பாம்- அப்பூமிதேவியின் போர்வையாகிய கடல்முழக்கம்போலும். கடல், பூமிதேவிக்கு ஆடையாகவும் போர்வையாகவுமிருப்பது காண்க.

25. பூங்காடு-நந்தனவனம். கயல் வெடிதாவுவ-கெண்டைமீன்கள்குதிப்பன. கோடி கோடி - அனந்தம். விழிபெறும் - பார்வைபொருந்தும். கொள்கையாம் - குணம் போலும்.

26. கோலும் - வளையும்.ஐந்தினை (குறிஞ்சி முதலிய) ஐந்துநிலம். கூடியொழுகியும் - சேர்ந்துநடந்தும். காலவாரி - (பல) கால்களையுடைய வெள்ளம். அருமை - நீங்குதலில்லாதிருத்தல். ஆல் - அசை. வாஞ்சை - ஆசை.

27. அருள் - கருணையானது. அங்கமாம் - (தனக்கு) வடிவமாம்.

இரண்டாவது திருநாட்டுச் சருக்கம்.

1. நிரையாய் - வரிசையாய்.சீறு-பெருமுழக்கஞ் செய்கின்ற. வியன் - பெருமை.

2. கொம்பு - ஊதுகுழல். கிணை-மருதநிலப்பறை. கோடு-சங்கு. குமுறமுழங்க. குழுமி-கூடி. மள்ளர்-உழவர்; அகழிஆக - அகழ்க்கிடங்குபோல. தம்படை - தங்களுடைய கலப்பை. செய்யுந்தொழில்கள்-செய்யப்பட்ட (அணைகட்டுதல்முதலிய)வினைகள். அரண்புரி-காவல் செய்கின்ற. படைத்தலைவர் - போர்வீரர்.

3. விசயம் - வெற்றி. இந்திரன் - தேவேந்திரனை. படைத்தொழில்-உழுதொழில். கழனி - வயல். வளமை - வளத்தின் றன்மை.

4. கழனி-மருதநிலத்துள்ள.தேம்-வாசனை. அடை - அடைந்த. தேன் வடிய - தேனொழுக.(அத்தேனைப்புறம் போகவொட்டாமல்) மள்ளர்- உழவர். மாமடை - பெரியதுவாரங்களை. செறித்த-அடைக்கப்பட்ட. வயல் - நன்செயில். வாய்மடை - வெளியே போகும் நீரின் வழியை, திறந்து. தாம்-தாமே. அடை-வந்த. வளைக்குவை-சங்குக்கூட்டங்களை. சரித்து வெளியே போக்கி. மரை - காவி - தாமரை குவளைகளின். ஆம் - உண்டாகிய. அடை - இலைகளை.

மிதித்து - (அவ்வயல்களின் உரமாக) மிதித்து. உழுபடைக்கு - கலப்பைக்கு. அணிவகுப்பார் - வரிசை பிரிப்பார்.

5. முழவு - வாச்சியமாகிய. கிணை - மருதநிலப் பறை. நாடர் - நாட்டிலுள்ளார். விழவு - திருவிழா. மணம் - விவாகம். பயப்படுவது - அஞ்சுவது. (நீர்ப் படுவது).

6. மாலை - மேகத்தை. சேவும் - (வெண்ணிற) இடபங்களும். மயிடமும் - (கருநிறக்) கடாக்களும். பகல் - பகற்காலம். எல்லி - இராக்காலம். கலந்தென - கலந்தாற்போலவும். நீலநித்திலத்தின் கோவை - நீல ரத்நத்தாலு முத்தினாலு மாகிய மாலை. புரைய - போலவும். பூட்டி - ஏரிலே கட்டி.

7. களமர் ஈட்டம் - உழவர் கூட்டம். படைவாள் - கொழுக்களை. நிரைத்து - வரிசைப்படுத்தி. நாளிட்டு - நன்முகூர்த்தம் வைத்து. இசைத்து - பொருத்தி. கூர்-மிக்க. வலம்புரி - வலம்புரிச் சங்குகள். பண்டைப் பன்றி - பழைய (விஷ்ணுவாகிய) பன்றி. நகைத்தல் - சிரித்தல்.

8. பாலிகை — முளைப்பாலிகை. பூத்தி — பரந்த இடத்தையுடைய வயல். சாலி - நெல். தெளிப்ப - விதைக்க. வாரி - கடல். குரவை - (மள்ளர்) பெருமுழக்கம். பழனக்கன்னி - மருதநிலமாகிய பெண்.

9. முகிழிதம் விளைத்து - அரும்பி. கால்கள் - நெற்பயிர்கள். வித்துருமம் - பவளம். நீட்டி - வளர்ந்து. மரகதம் விரித்து - மரகதரத்நம்போலத் தோகை விரியச்செய்து. நாறும் - தோன்றும். நாறுமுறை - நாற்றின் பருவம். செய்த்தலை - வயலிடங்களை. தெளிசெய்து - பக்குவப்பட்ட சேறுக்கி.

10. அரித்தல் — நாறு பிடுங்கல். பெயர்த்து - அப்புறப்படுத்து. அமைத்தல் - வைத்தல். பரித்தல் - சுமத்தல். பதித்தல் - நடுதல். புரியும் - செய்யும். அமைச்சர் - மந்திரிகள். மன் - அரசன்.

11. குவவு — பெருமை. மாணி — பிரமசாரி (திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்). கருவாய் — கருக்கொண்டு. ஈன்று — வெளிப்பட்டு.

12. முகமெடுத்து — தலைதூக்கி, (தலைநிமிர்ந்து). ஆடி - அசைந்து, (நடித்து). வித்பொலி புருவங்கோட்டி - வில்லைப்போல விளங்கி வடிவம் வளைந்து, (வில்லைப்போல விளங்குகின்ற புருவத்தைவளைத்து). நெட்டிலை - நீண்ட தோகையாகிய. முக்காட்டின் - மூடுதலையுடைய. நாணம் - வெட்கம். [பொலிபு-செய்து என்னும் வினையெச்ச வாய்ப்பாடு]

13. கதிர்செய்து — கதிரறுத்து. உண்டாடல் — மகிழ்ச்சியால் விளையாடல். வேட்கும் — விவாகஞ்செய்யும். மாதர் - அழகு.

14. கூறு-பங்கு. கேணி - கிடங்கு. அரிந்து—அரியப்பட்டு. உணங்கும்—வாடும். பேறுகண்டு உவப்பர் — பயனடைந்து மகிழ்கின்ற செல்வவான்கள். வீறுநாள் — மேலோங்கு காலம்.

15. வாள் - ஒளி. படையிரும்பு - கொழு. கிளைத்து-கிண்டி. ஆள்வகுத்த-(வேலை) ஆட்களால் வகுக்கப்பட்ட. கூனிரும்பு - அரிவாள், கேள் — நட்பு. தான் - காலை. தனது—உரிமை. தடிவர்-கொல்லுவார்.

16. வீறு - பெருமை. வேய்ந்து - (நெற்போர்) செய்து. மேதியேறு — எருமைக்கடா. சிறை - சிறகு. வை — வைக்கோல். ஈர்ந்து - களைந்து. (தாற்பரியம்) மாறுகுன்று - விரோதிக்கின்ற மலைகளின். பாசறை-படைவீடு. வயங்கும்—விளங்கும். வகுப்பரென்றும்பாடமுண்டு.

17. உறை - பெருந்தொகையைக் காட்டும்சிற்றெண். ஆற்று—பற்று. திகிரிவரை—சக்கரவாளமலை. ஓங்கல் - மலை.

18. பேறுகண்டு — நெல் அளவு செய்து. (தாற்பரியம்) களமர் முதலோர் — உழவர் முதலிய கூலியாட்

கள். கடமை - இறை. கூறு - பகுப்பு. குவை - குவியல். விபுலம் - பெருமை.

19. கடைதிறந்தென — வாயில் திறந்தாற் போலும். கொட்டாரம் — நெற்களஞ்சியம். நாவலர்- வித்துவான்கள். செல்-(உண்டு)போகின்ற. முறையோம்பி - கிரமமாகஉபசரித்து. வரையாது-நீங்காது. தரு - கற்பகம். வளம்-செல்வம்.

20. சூல்குதிக்கும் — கருவுயிர்க்கும். வலம்புரி — வலம்புரிச்சங்கு. சூறை - நீர்த்துறைகளில். கால் - காலால். மேதி — எருமை. மடைதிறக்கும் - மடைகள் திறக்கப்படும். கடல்வாவி — சமுத்திரம் போன்ற குளத்தில். பால் — (அவ்வெருமைகளின்) பால். குதிக்கும் - குதித்தோடிப்பாடம். படம் - விருதுக்கொடி. குதிக்கும்படி - நடிக்கும்படி. சேல் - சேல்மீன்.சோலை-சோலையினிடத்து. தேன் - வண்டுகள். நான்குதிக்கும் - நாலு திசையிடத்தும்.

21. வரம்பு-வரப்பு. கதலி-வாழை. தாழை - தென்னை. குரம்பை - கரையை. நீர்க்கு - நீர்க்கண். அரும்பும் — உண்டாம். கொங்குவளை — வாசனை வளைந்த. செங்குவளை — செவ்விய நீலோற்பலம்.

22. வனத்திடை — முல்லை நிலத்திடத்தில். பகற்பூ — பகலில் மலரு முல்லைப்பூ முதலிய மலர். ஆடி - விளையாடி. புன்மாலை - சிறிய மாலைக் காலத்தில். தூனிதீர்ப்பான் — ஊடல் தீர்க்கும் பொருட்டு. வண்டு - (முல்லை நிலத்திற்போய்ப் பகற்காலத்தில் விளையாடிவந்த) ஆண் வண்டு. இசைக்கும்-இசைபாடும். எண்டிசைக்கும் — எட்டுத் திக்கினிடத்தும்.

23. கான் — காட்டில். நாறு — தோன்றுகின்ற. குன்றம்போல் - மலை போல (நினைத்து). கார் மறுகு - மேகம் வந்து சுழலுகின்ற. தேர்மறுகு - இரதத்தையுடைய வீதியில். மாளிகையும் - மாடங்களும். சூளிகையும் - நிலா முற்றங்களும். வானுறு- ஆகாயகங்கையை. தலைமடுக்கும் - அளாவும். (தாற்பரியம்) இசைக்கும்- (எடுத்துச்)சொல்லப்படும். பணை - வயலானது. நாறு-(தன்னிடத்திற்)மேன்றுகின்ற. பால்நாறு கருஞ்பு-பால் மணக்கப்படு கரும்புகளை. கரும்பு இசைக்கும் — (வளர்வித்துப்) புகர்பூச நகூத்திரத்தோடுபொருத்தும்.தேங்குநிறைந்த. ஆவிப்பூங்காவி - தடாகத்திலுள்ள நிலோற்பலத்தின். தேன்ஆறு-தேனுகிய நதியை. உகு - சொரிகின்ற. அரும்பு - மலரும் பருவத்தரும்புகளில். இசைக்கும் - (வண்டுகள்) இசைப்பாட்டைப்பாடும்.

24. காமாரி - சிவபிரான். ஆர் — எவர். என - என்று நினைத்து. நடுங்குநடுங்குகின்ற. கொடும் - கொடிய. கோடை - வெப்பம். ஓடும்,—[மிகுந்த குளிர்ச்சியென்றபடி] தேம்-இனிதோறும். மாரிபுயல்- மாரிபாகியமேகம். திங்கள்-மாதம். தரு - விருக்ஷங்களை. மருவி — பொருந்தி. பூமாரி — பூமழையையும். அருவிதரும் - அருவி கொடுக்கும்.

25. முருந்து - மயிலிறகினடிமுள். கூந்தல்முகிற்-புகை- கூந்தலாகிய மேகத்துக்கூட்டும் புகை. புறந்தருவார் — இரக்ஷிப்பவர். விரும்புகையில் - விரும்புதலால். வரும்புகை - (பாகசாலையில்) வரும்புகை. கரும்பு — கருப்பம்பால், (ஆகுபெயர்). மையில்ஆ - மேகத்திற (சென்று) அசைட. மையிலாடும் - (அப்புகைகளைமேகமென்றுநினைத்து) மயில்கள் நடிக்கும். (மையில் — மயிலெனப் போலியாயிற்று.)

26. தேன்- வண்டுகள். குளிக்கும்-மூழ்கும். தேன்வாவி - சிவமது கங்கையில். திரை - அலை. தூவி- இறகு. கான்-வாசனை. தரங்கம்- அலையில். கரைகுளிக்கும் — கரைகள் மூழ்கும். (அலைகள் கரைகளின் மேலோங்கு மென்றபடி). மிசை - மேல். கருமேதி- கரியஎருமைகள். வான் - ஆகாயத்தில். குளிக்கும் - படியும்,பொருந்தும். விரிபாளை-விரிந்த

(கழுகம்) பாளையின். மடல்குளிக்கும் - மீ (ஞள்ளை) மூழ்கும். வரிவாளை - கீற்றுக்களையுடைய வாளைமீன்கள்.

27. ஆடும் - விளையாடும். கண்டு - கற்கண்டு. விண்டு - பேரி.

28. வள்ளைபபாடல் - உலக்கைப் பாட்டு. பானஞ்செயல் - குடித்தல்.

29. பண் - இசை. நாணும்-வெட்கமடையும். குளறி.பதில் - குளறிப்பேசியதனால். விண்ணுணம் — வெட்கம். அமையாதால் (அபபெண்கட்கு) அமையாததனாலே. [அமைபாதால்விகாரம்] பேதுறும் - (ஒபபாகாது) பேதப்படும்.

30. பிறக்கு-விளக்குகின்ற. ஆவிதடாகததிலுள்ள. திருமலர்-தாமரைப் பூவானது. பாசு அடையிட்டு இருந்து ஆலும் - (தன்னிடதில்) இலைய மூட்டையிட்டிருந்து ஒலிக்கும். பால் அனங்கள் - வெள்ளிய அன்னப்பறவைகள். இறங்காது - (கீழே) இறங்கப்படாது. பிரிந்தார் - (கணவரை) நீங்கிய பெண்களின். வாயமலா - வாயாகிய மலரானது. (பாசு அடையிட்டிருந்தாலும்)— பசிய இலையிற படைத்திருந்தாலும். பால் அனங்கள் — பாலுஞ் சோறும். (இறங்காது) (தன்னுள்ளே) புகப்படாது. உம்மைகள் - எண்ணுப் பொருளன. பாசென்பது - பச்சைப்பிள்ளை யென்றதுபோ லிளமை குறித்தது. அறங்காவல் பூண்டிருபபார் - அரசர். அகம் — அரண்மனை. மகம் — யாகம். உறங்காது — ஒலியாதிராது. (தாற்பரியம்) மும்முரசம்-படைமுரசு,கொடைமுரசு, கலியாணமுரசு. எழுமுரசின் - சத்தசமுத்திரமாகிய முரசைப்போல.

31. தேம் - இனிமை. பழுக்கும்— முதிரும். முப்புடைக்காய் - தென்னங்காய். தூங்கும் - தங்கும். வருக்கை — பலா.பிதிர்க்கும்-உதிர்க்கும்.முட்கனி-பலாப்பழம். ஒசியும் - வளையும். பழுக்காய்க்குலை- பாக்குக்குலை. பொற்கதலி-அழகிய வாழைக் குலைகள். (வாழை ஆகுபெயர்)

32. தளவம் - முல்லை. மூரல்இட-(அரும்பாகிய) சோற்றையிட. பாசடை - பசிய இலை. பால் — கருப்பஞ்சாறு.கதலிநறுநெய்வார்ப்ப - வாழைப் பழங்கள் நல்ல நெய்போன்ற (தேன்) ஒழுக்க. புறந்தருவாரே — காப்பவர்களே. வியப்பு-மகிழ்ச்சி. ஆர்-நிறைந்த. ஐந்தருவார் - பஞ்ச தரு நிழலிலிருபபவர் (ஆவர்). ஏ - அசை.

33. மிசை-மேலிடம். மதுகங்கை-சிவமதுகங்கைத்தீர்த்தம். சைவம்- சிவசம்பந்தம். தடம் - வாவி. செய்-வயல். கழனி - மருத நிலத்தையும். பொழில்-சோலையையும்.

34. கொல்லைவாய் எனல் — முல்லைநிலத்திடத்துள்ள தினை. பொன் கொழிப்பர் — பொன்னைத் தெரிந்தெடுத்துக்கொடுப்பர். ஆரம் - முத்துக்கள். கொழிப்பர் - கொழித்தெடுப்பார். மெல்லியார் - எளியவர். நுளைமாதர் - பரவப்பெண்கள். முல்லையார் - இடைச்சியர். அளத்தியர் — உப்பளத்திலுள்ள நெய்தனில மாதர்.

35. பந்தரிடும் - பந்தல் செய்யும். பொதுவியர் - இடைச்சியர். முல்லை - முல்லைக்கொடி. புனக்கொல்லை- (தினைப்) புனமாகிய தோட்டத்திலுள்ள. சந்தனம் - சந்தன விருக்ஷம். அது - அச்சந்தனவிருக்ஷம். கொடிச்சியர் - குறப்பெண்கள். தூம்மணியொடு- (தங்களுக்குப்பாரம்நீங்கும் பொருட்டுக்கழற்றி) யெறியும் இரத்ன ஆபரணங்களுடன். ஐந்தருவுக்கு - பஞ்சதருவோடு. (குஉருபு மயக்கம்).

36. மா - மாமரம். வான்முகில் - பெரிய மேகம். ஆலும் - ஆடும். ஓடை-நீர்நிலை, தடாகம். பால்வளை - வெள்ளிய சங்கு. மணியீனும் - முத்துக்களைப் பெறும். வாடை - வடகாற்று.

37. உயர்ந்த நிலை - மேனிலை. கோபுரமிசை - ஆகாயத்திலுள்ள நகரத் (தேவலோகத்) தின் மேலே. நூபுரம் - காற்சிலம்பு. அலம்ப - ஒலிக்க. மாபுரவலன் - பெருமை தங்கிய அரசன், இந்திரன். மீ - மேலாகிய. புரம்-மேன்மாடம். நடசாலை - ஆடரங்கு.

38. ஆறு - ஆற்று நீரும். புனல் (ஆனையருளத்து) நீரும். பாய்வன- பாயப்படுவனவாகிய. கண்ணுறு - பெரும் பிரிவான வாய்க்கால். பணை - வயல். தேரறும் - எல்லாம். மலர்காறும் - (பல) பூக்கள் வாசனையைச் செய்யும். தேன் ஒழுக – (அப்பூக்களினின்றும்) தேன் ஒடிப்பாய. நிறைசாலி - நிறைந்த நெற் பயிர்கள். நாறும் - உண்டாகும். ஊறு தடவாளை - (நீர்) ஊறுகின்ற தடாகத்திலுள்ள வாளைமீன். தெற - (குதித்து) வருத்தப்படுத்த. ஊறுபடுபாளை–வடுப்படு தென்னம்பாளை. சாறுகெழும்–கள் நிறையப்படும். சாறுகெழும்-திருவிழாவைப் பொருந்தும்.

39. முன்னவர் - பிராமணர்.

40. அசுரர்கோன் - சூரபன்மன். கன்னிநாடு - பாண்டிநாடு. திரிகூடம்-திருக்குற்றாலமலை. பொன்னிஞாடு – தேவலோகம். போந்தநாடு–வரப்பட்ட நாடு.

41. ஆடல் - வென்றி. உபரிகை-மேல்வீடு. குலவரைக்குலம் – நல்ல மலைக்கூட்டம்.

42. செந்நெல்ஆரம்–சிவந்த நெல்லினின்று கொழித்தெடுக்கப்பட்ட முத்து. சிற்றில்-சிறுவீடு. சினைக்கமடம்-சூல்கொண்டஆமை. கன்னல்மாமணி-கரும்பின்பரியமுத்து. வலம்புரிக்கடங்கள் - வலம்புரிச்சங்காகியகுடங்களில். பெய்து–போட்டு. சொன்னமணல்-தங்கமணலாகிய. துவர் - பவளம். கனல்-அக்கினி. வயற்பாவையர் - மருதநிலப் பெண்கள். பாவைகட்கு–மரப்பாவைகளுக்கு. அருத்துவர் - உண்பிப்பார்.

43. கொல்லை-தோட்டம். குறிஞ்சி எனல் - குறிஞ்சிநிலத்திலுள்ள தினை. வரகு - (முல்லைநிலத்திலுள்ள) வரகங் கதிர். குரல்–கதிர். முதிரை–அவரை, துவரை முதலியன. குலைகள் - காய்க் கொத்துக்கள். சாலிவேலி–(மருதநிலத்துள்ள) நெல்வேலி. மொய்க்கும்–நெருங்கும். எல்லை - அளவு. கழனி - மருதநிலம். கைதை–தாழை. சோறு-சோறு போன்ற மகரந்தம்.

44. எயினர் – பாலைநில மாக்கள். கூட்டி–சேர்த்து. வேடர்–குறிஞ்சிநில மாக்களின். எறிந்த-முறிந்த. சிலையை-வில்லை. கோலா - (மாடுமேய்க்குங்) கம்பாக. இடையர் – முல்லைநில மாக்கள். ஆயர் - இடையர். மள்ளர் - மருதநில மாக்கள். மறிந்த-(வைக்கோலைவிட்டுப்) பிரிந்த. நெற்குவை - நெற் குவியல். வாரி - அள்ளி. வலைபர் - நெய்தனில மாக்கள்.

45. உழக்கும்–கலக்கும். முகிழ்க்கும்- அரும்பெடுக்கும். நாறு - நாற்று. சாறு–திருவிழா.

46. மைந்தர் - ஆடவர். புபமும் தாரும்–தோளும்மாலையும். கொங்கை ஆர்க்கும் – முலைகளிடத்துக் கட்டப்படும். கொத்து-பூங்கொத்து. குழல்-கூந்தல். எழிலினீட்டம் - எழுந்து வளருங்கால் இனிய நீளம் (ஆம்). கோலம்-உருவம். (எழிலினீட்டம்) - அழகின் கூட்டம்(ஆம்). வண்டு,–இரவிஞடும்-இராத் திரிகாலத்தினடிக்கும். கமலம்-தாமரை. (இரவிஞடும்) - சூரியனைவிரும்பும். விந்தை-ஆச்சரியம், கண்டாரை மகிழ்வித்தல். முலை-கொங்கைகளிடத்து. விரை தருகுழை-வாசனையைத்தருகின்ற சந்தனக்குழம்பு. கடாவும் - செலுத்தப்படும். கண் - நேத்திரங்கள். (விரைதருகுழைகடாவும்) விரைந்துகாதுகளிடத்துத் தாவும்.

47. அன்னவாரிசம்- அன்னப்பறவைகள் வசிக்குந்தாமரை. அம்பொனுடரங்கம் காட்டும் - அழகிய இலக்குமி நடனசாலையைக் காண்பிக்கும். யாறு-நதி. (அம்பொனுடரங்கங் காட்டும்) நீரோடுகூடிய சுவர்ணத்தையாளுகின்ற அலைகளைக் காண்பிக்கும். மறுகு-வீதி. சங்கமேயும் - சங்குகளுலர்ந்து திரியும். புலமை-வித்துவத்தன்மை. (சங்கமேயும்) வித்துவான்கள் சபையிற்பொருந்தும். விழா-திருவிழா. திங்களார்க்கும் - மாதந் (தோறும்) முழங்கும். வதனம் - முகம். (திங்களார்க்கும்) -

சந்திரனைப் (போல) ஒளிவீசிப் பிரகாசிக்கும். தனம் - முலை. நரந்த நாறும் - கஸ்தூரிமணக்கும். சோலைவேலி- விருக்ஷங்களாகிய வேலிகளிடத்து. (நரந்த நாறும்) நாரத்தைமரங்கள்தோன்றும்.

48. மாலைஇளைக்கும் - மாலைக்கால த்திலுண்டாம். குழற்கு - கூந்தலுக்கு. மாலை இளைக்கும்-இரவு தோல்வியடையும். இடந்தோறும் - இடங்களெல்லாம். எவுநீர் - செலுத்துகின்ற சலத்தில். பழநந்து ஒட்டம் - பழையசங்கினுதலும், பழனம்தோட்டம் - வயல்களும், பூந்தோட்டங்களும் (உள்ளன). ஆவிகாய்-தடாகத்தில். கமடம்மேயும்-ஆமைகள் திரியும். அறங்கள் வாய்க்கதருமங்கள் கிடைக்க. மடம் - மடங்களில். அடுஅப்பால் அன்னம் - காய்ச்சுகின்ற அந்தப்பாலும் சோறும். ஏயும் - பொருந்தும். சுறைதொறும் - நீர்த்துறைகளெல்லாம். தூவிய மடப்பால் அன்னம் - சிறைகளையுடைய இளைய வெள்ளிய அன்னப் பறவைகள் (உள்ளன).

49. கோடுஅரங்கு - வளைந்தசபை தோறும். புயல்கள் உலாவும் - மேகங்கள் சஞ்சரிக்கும். கோடரம் - குரங்கு. மாதரங்கம் - பெரியஅலைகள். கலன்கள்-ஆபரணங்கள். மாதர் அங்கம் - பெண்கள்அவயவம். சங்கம்-புலவர்கூடுமிடம். சங்கம் - சங்கு. கால் ஆறு பொரும் - வாய்க்காலும் நதியும் மோதும். காலாறு - வண்டு.

50. அலை - அலைதல், (திரை). அவிநெய், (அவிதல்). உலை - நெகிழ்தல். (பொன்னுருக்கும்உலை). உடை-பிளவு, (உடுத்தல்). மலை - சூடுதல், (மலை). மஞ்சு-மேகம். வளை - வளைதல், (சங்கு). தனுவில். கலை - சோடச கலைகள், (கல்வி நூல்). கரை-வரம்பு, (கரைத்தல்). படும் என்பதெல்லாவற்றிற்கும், உண்டா மெனக்கொள்க.

51. தளவு-முல்லையரும்பு. முருகுவாசனை. முருகு என்பது முரு என விகாரமாயிற்று. தாமரை முதலியவற்றின் பின்னின்ற ஆகாரம், ஆக என்பதின் கடைக்குறை.

52. பண்ணவர் - முனிவர். கடவுளர் - தேவர். கண்அகன்-இடமகன்ற. எளிதுஆமே-இலேசுஆகுமா. (ஆகாது)

53. சொற்றும் - சொன்னேம். பா - பாட்டு.

மூன்றாவது திருநகரச் சருக்கம்.

1. அகிலம் - உலகம். அகிலலோகமும் -எல்லாஉலகமும். தவிர்படு - ஒழியப்படுகின்ற. பருப்பதம் - மலை. புரிசை-மதில். அகப்பா - அகழி.

2. நேமிக்குன்றம் - சக்கரவாளகிரி. புறம் - சுற்றுப்பக்கம். ஞாயில் - மதில். வாமம் - அழகு. குன்று - மலை. ஏமக்குன்றுசூழ் - மகாமேருமலையைச் சூழ்ந்த. நாற்கிரி - (மந்தரம், கந்தமாதனம், விபுலம், சுபார்சுவம் என்னு) நான்கு மலைகள். எண்குலக்கிரி-அட்டகுல பருவதங்கள்.

3. இஞ்சி - கோட்டை. தூங்க - தங்க. மஞ்சு - மேகம். மைந்தர்-ஆடவர். அஞ்சுநாதம் - பஞ்சவாத்திய முழக்கம்.

4. நாட்டம் - கண். அளகேசன் - குபேரன். தேட்டம் - செல்வம். இருநிதி - சங்கநிதி, பதுமநிதி. திரிபுரை-உமாதேவி. காமக்கோட்டம் - ஆசையுடைய கோயில். பெரும்பான்மை நீட்டம் - பெருந்தன்மையினீட்சி.

5. நித்திலம் - முத்து. தெற்றி - திண்ணை. நிரைத்தன - வரிசைபாகச் செய்யப்பட்டிருப்பன. கோலம் - பன்றி. ஓதிமம் - அன்னம். தேடுவார்-தேடுவாராகிய பிரமவிஷ்ணுக்கள். தூலம்-பெரிது.

6. முந்தை - பழமை. முது - பெரிய. விந்தை - விநோதம். சிந்தை வேதச்சிறார் - மனத்தின்கண் பிரா

மணபபிள்ளைகள். அயர்ப்பாகினும் - மறந்தாலும். சந்தை - கூட்டமாக. சொல்லும்- (அவ்வேதங்களைப்)பேசும்.

7. விரும்புகை - விரும்புதலையுடைய. கைக்கும்-வெறுக்கும். சுரும்பு-வண்டுகளை. உகைக்கும்-ஓட்டும். அகில் வரும் - அகிற்கட்டையினின்றும் வருகின்ற. புகைவாசனை - புகைமணம்.

8. கடவு - செலுத்துகின்ற. சுடரில் - கிரணத்தால். காய்வதும் - சுடுவதும். அடைவு - கூட்டம்.

9. கறை-விடம். கந்தரம்-கழுத்து. கறைதவிர் - களங்கம் நீங்கிய. கிளைத்து - உண்டாகி. சிறை - சிறகு.

10. முத்தலைபபிறங்கல் - திரிகூடமலை.

11 வினர் - வெண்மை. மதியின் பாலோ - சந்திரனுடைய வெள்ளிய கிரணமோ. வள்ளம்-கிண்ணம். கிளர்வது - பிரகாசிப்பது. பிள்ளைக் கிள்ளைகள் - இளங்கிளிகள். முகப்ப-மொண்டுண்ண. தளர்வது - தளர்ச்சிபடைவன. மேடைத்தளம் - உன்னதமாகிய மேன்மாடம். திங்கள்-சந்திரன். (சொல்லுதற்கு வழியில்லாமல் உரைஞ்சிச் சென்று) தேய்ந்து - உடல்குறைந்து. தவளமாடம்-(சந்திரகாந்தத்தாலாகிய) வெள்ளிய வீடும். வடிம்பு - (அவ்வீட்டின்) விளிம்பும். தோய் - தோய்ந்திருக்கப்பட்ட. சுதையால்- அமுதத்தால். வளர்வது - வளர்ச்சியடைவது. தளர்வது பன்மையி னெருமை மயக்கம்.

12. மயிலென - மயிலென்றுநினைத்து. குயில் பின்காட்ட - குயில் பின்காட்டிபோட. மழலைவாயிசையால் - (அம்மாதர்) இளமை வாய்ந்த இசைப்பாட்டால். குயிலென - குயிலென்று நினைத்து. பின்காட்ட - பின்காட்டியோட. குழைகளால் அளகக்கொத்தால்- காதணிகளாலும்கூந்தற்கூட்டத்திலும். வெயிலொடுபுபலுங்காட்டி- (முறையே) வெயிலையும் மேகத்தையுங் காண்பித்து. மீட்டு மீட்டு - திரும்பத் திரும்ப. அழையாநிற்பர் - (அவ்விரண்டையும் அம்மாதர்) அழைக்கின்றனர்.

13. நச்சரவுச்சியாட்டு - நஞ்சினையுடைய ஆதிசேடன் முடிமேலுள்ள பூமிதேவிக்கு.

14. தெளிக்கும் - தெளிவைச் செய்யும். மணிவளை - கற் பதித்த வளையல்கள். சிலம்பு - நூபுரம். அலம்ப - ஒலிக்க. பளிக்குமணி - பளிங்குக்கல். கன்னி - இளமை.

15. சாலை - வழியிலுள்ள விருக்ஷங்கள். விண்டு - மேகம். ஆடும்-(வந்து) அசையும். மேதினிமான் - பூமிதேவி. பண்டு-பூருவத்தில். ஆடும்கரங்கள் - அசைபம் (தன்னுடைய இயல்பாயுள்ள) கைகள். கரம் எடுத்துக்கொண்டு - கைகளைத்தூக்கிக்கொண்டு. ஆடுவது - விளையாடுதல்.

16. குவவு - திரண்ட. தமனியச்சிகரி- பொற்கோபுரம். வடவரை - மாமேருமலை. இவரும் - எழுகின்ற. எழுபுவனம்-எழுலகம். கணிதநூலோர்க்கு-சோதிட சாஸ்திரிகளுக்கு. நூல்- அச்சோதிட சாஸ்திரம். மயக்கம்காட்டும்-அஃதாவது நூலிற் சொல்லிய மேரு ஏழுலகம், நவக்கிரகங்களையும், பொற்கோபுரம் மேனிலைகள் நவமணிகளையும் முறையே பிரித்தறியலாகாமை பென்க.

17. துகள் - தூசி. படர்மாசும் - விரிகின்ற களங்கமும். படராமே - வியாபியாமல். தூசு - புடைவை. துடைப்பது - துடைத்தல்.

18. படிகநிலத்து - பளிங்குக்கற்களாகிய தளத்து. ஊடும் - ஊடல்செய்யும். அடிகள்-சுவாமிகள். வியன்முடிமேல் - (அவ்வாடவர்)பெருமைதங்கிய தலையினிடத்து. அலத்தகங்கள் - செம்பஞ்சுக்குழம்புகள். வரும்படிகண்டு - வரும்படி செய்து. (எனவே மிதித்து என்பதாயிற்று) அலர்விளைப்பார்-(அம்மாதர்) நிந்தை பாக்குவார். வருகாலை- வருகின்ற விடியற்காலத்தில். மருமாலைச்சுரும்பு - (அவ்வாடவரது)வாசனை

தங்கிய மாலையிலுள்ள வண்டுகளின். அடிகள் - கால்கள். அடிச்சுவடு - (அம்மாதர் மிதித்த) பாதத்தின் தழும்புகள். மறைத்திடும் - மறைத்துவிடும். (எனவே செம்பஞ்சுக் குழம்பு வாசனையை விரும்பிப்போய் வண்டுகள் மொய்த்துக்கொள்ளுமென்பதாயிற்று).

19. பொதிர்பட - ஓட்டையுண்டாக. ககனம் - விண்ணுலகத்தில். பொலன் - பொன். கதிர்கள்-பிரகாசத்தால். கண்வழுக்கி - கண்கள்கூசி. திங்கள் - சந்திரன். மோதி-மூட்டி. பிதிர்படும் - பொடியாகும். விதிர்படு-நடுக்கமுண்டாகும். கோள் - நக்ஷத்திரக்கள். கோள் - நவக்கிரகங்கள். மீன்கள் - மற்றைய நக்ஷத்திரங்கள். வானம்பரவும்-ஆகாயத்தில் நிரம்பும்.

20. விண்டு - ஆகாயத்தைபளாவிய. கொடிஞ்சி- தோமொட்டு. (தலையலங்காரம்) எண்புயம்-எட்டுத்தோள் கீளபுடைய. சுதை-சண்ணச்சாந்தும்.

21. முச்சகம் -மூன்றுலகத்திலுள்ளார். மிக்கு - மிகுந்து. சேயின்மிக்கு - ஆகாயத்தினுமுயர்ந்து. வாயின்மிக்கது - வாயைப்பார்க்கினும் பெரியது.

22. வாடை - காற்று. படிகம் — பளிங்கு. உடுக்குழாத்து - நக்ஷத்திரக்கூட்டங்களுடன். தடம் - கரை. ஒதிமபபேடை - பெட்டையன்னம். பார்ப்பு - குஞ்சுகள். பெயர்தல் - நடந்து செல்லுதல்.

23. ஏகமா - ஒன்றுக. மாளிகை - மாடம். மாகமார்- ஆகாயம் வரையுயர்ந்த. சூளிகை-நிலாமுற்றம். மாடு - பக்கம். பாகம் - பக்குவமாக, ஒழுங்காக.

24. சேடு அகம் - அழகிய மாடங்களின். நிலை - நிலைமையாக. தீட்டும் - எழுதும். நாடகப்பத்தி - நாடக நூன்முறை. நடத்தை - நடனத்தை. அமரர் மாதர் - தெய்வப்பெண்கள்.

25. ஏய்க்கும் - ஒக்கும்.

26. இந்திரநீலத்தினியன்ற - இந்திர நீலரத்நத்தினூற் செய்யப்பட்ட. சந்திரகாந்தத்தில் - சந்திரகாந்தக்கற்களால். சமைத்த - செய்யப்பட்ட. அந்தரமதிக்கும் - ஆகாயத்திலுள்ளவருமதிக்கப்படும். நீரளித்தல் - சலத்தைப் பொழிதலால்.

27. சாந்து-சந்தனம். சுவை - சங்கம். மாந்தரை - மனிதருக்கு. வழுக்கெடுக்கும் - வழுக்குதலைச் செய்யும், (குற்றத்தைப்போக்கும்). தேம் -இடத்தையுடைய. தெய்வநிலை போற்றாது - கடவுள்வழிபாடுசெய்யாது. காந்தரை - கண்வரை. கதிர்ச்சாலி கைகூப்பும் - நெற்கதிர் தலைவணங்கும், (பிரகாசத்தையுடைய அருந்ததி வணங்குவள்).

28. காமர் - ஆசையையுடைய. கவின் இரண்டுபால் - அழகுடைய இரண்டுபக்கமும். மாமணி-மாணிக்கம். முகப்பு - தலைப்பு; முன் பக்கத்திடம். ஏமவரை- மகாமேருமலை. பௌர்ணாள் - பௌர்ணமி தினத்தில்.

29. பங்கயமுதிழ்- தாமரையரும்பு. வெய்யவன் - சூரியன்.

30. சுரதம் - புணர்ச்சி புலவியின் மொழியை - ஊடலினிகழ்ந்த வார்த்தையை. பன்னிய - பேசப்பட்ட. பயிலும்பான்மை - பழகிப் பேசுந்தன்மை. வான்கண்ணியை - ஆகாயத்திலுள்ள கன்னிராசிக்கு. காமநூல் பயிற்றுவ - கொக்கோக சாஸ்திரத்தைப் பழக்குவன (போலும்).

31. சிறுகாலை- அதிகாலை. அட்டில் - சமையல்வீடு. அருத்தி-ஆசை. சுவை திருத்தி - மதுரப்படுத்தி. மறுகாலை யென்னுது - பிறகென்றுசொல்லாது. விருந்தமைத்தல்-விருந்தினர்க்குடனே போசனஞ் செய்வித்தல். பெறுகாலை - உரியகாலம். முன்னுறங்க - (நாயகன்) முன்னித்திரைசெய்ய. பின்னுறங்கல் - (தாங்கள்) பின்னித்திரை செய்தல். பின்னெழாதல் - (நாயகனுக்குப்)பின்னித்திரைவிட்டெழாமை. உறுகாலை - பொருந்தியஉதயகாலத்தில். தொழுதெழுதல் - (நாயகனை) வணங்கி யெழுதல்.

32 முத்தழல் - மூன்று அக்கினி. காருகபத்தியம், தெக்கணக்கினி, ஆகவநீய மென்பன. யாகமென்பதனை; பிரமம், தெய்வம், பூதம், மானுடம் என் பவற்றோடுங் கூட்டுக. மேதகு - மேன்மைதங்கிய. அறுதொழில் - ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல். புரி - விரும்புகின்ற. நூற் செல்வர் - பிராமணர்.

33. மறைமுழுமரபு - பிரணவ மந்திரம். முறை - ஒழுங்கு. காலம் உற - உரியகாலத்தில். உணராது - உணராமல். உணர்ந்து - (சிவசீலத்தை) அறிந்து. சிவநூற்செல்வர் - ஆதிசைவர்.

34. உழையர் - பக்கத்திருக்குமந்திரிகள். காப்பு - காவல். வேள்விவேட்டு - யாகத்தைவிரும்பிச்செய்து. சாலை - (போசன) சாலை. தமர்கள் - (தமது) சுற்றத்தார். ஒற்று - தூது. தூயிலிடத்தும் - நித்திரையினும். மனு நூற் செல்வர் - மநுதருமநூலுணர்ச்சியுடையமன்னர்.

35. புங்கம் - உயர்வு. தொட்டு - தொடங்கி. பிங்கலன் - குபேரன். கருகூலம் - பொன்னறை. ஒருகூலம் - ஒப்பற்ற கடைவீதி. மரபு - குலம். கலி - தரித்திரம். கட்டு - கீளாந்து. மேழிச் செல்வர் - வேளாளர்,

36. நன்னெறிநிலம் - சன்மார்க்கமாகியபூமி. வாய்மை - சத்தியம். தெளித்து - விதைத்து. பாய்த்து - பாய்ச்சி. விளக்கும் - (அவ்வேளாளர்) விளைவிக்கும்.

37. மாமணி - மாணிக்கம். மாடம் - வீடு. மாளிகை - அரண்மனை. உறுப்பு - அவயவம். கோமதியம் - ஆகாயத்தில் வருஞ் சந்திரன். காமரு - அழகிய. கடிகாவல். மேகலை - மேகலாபரணம். பூமகளார் - சரசுவதி, இலக்குமி. பொன்னகரம் - சுவணலோகம்.

38. இடைவிடார் - நடுவில்விடாத கிருகஸ்தரும், சந்நியாசிகளும். வெறுக்கை - செல்வம், (வெறுத்தல்). பதம் - இடம் (பதவி). கொண்மூப்பொழியும் - மேகநீர்பெய்யும், (கொள்கின்ற விருத்த நீங்கும்). சூது - வஞ்சகம், (சூதாடுகருவி). எறிவார் - கைவிடுவார். அல்லவர் - தீயவர், காமுகர். எல்லவர் - சகலமானவரும். இரவலரை - இராத்திரியில் பழிமொழியை, (யாசகரை).

39. பன்னகர்பதி - நாகருலகம். புத்தேள் - தேவர். முனிவர் சித்தர் கின்னரர் - தேவர் பிரிவிலுள்ள ஒவ்வொரு வகுப்பினர்.

40. பன்னகசயனலுடு - வைகுந்த லோகம். நகர்சுவர்க்கம் - நகராய தெய்வலோகம். ஆமே - ஆகுமா. (ஆகாது).

41. இறையவன் - அரசன். துவர் - பவளம். சரிதை - சரித்திரம்.

நான்காவது புராணவரலாற்றுச் சுருக்கம்.

1. விரை - விரைதல், (வாசனை). தாமரை - தாவுகின்ற ஆண்மான், (தாமரைப்பூ). கலைமான் - பெண்மான், (சரசுவதி). முருகுஉயிர்த்து - மணந்தந்து. நால்வாய் - தொங்கிய வாய், (நான்கு வாய்) உறவாரணமுழங்கி - மிக யானைகள் முழக்கஞ் செய்யப்பட்டு, (உறவாகியவேதங்கள்முழங்கச்செய்து). அரசு அமைந்த பூந்தண்டு கமண்டலமசைத்து - அரசமரத்திற் பொருந்திய பூக்களுள்ளகிளைகளான்மேகமண்டலத்தையலைத்து, (தலைமையமைந்த பொலிவினையுடைய தண்டத்தைபுங் கமண்டலத்தையுமசைத்து). புரை - குற்றம். முழங்கி - பிறவினைப்பொருளில் வந்த எச்சம்.

2. வேயிசைதந்து - மூங்கில்களிசைந்து, (மூங்கிற் குழலினிசையைச் செய்து). சுரப்புடைப்பாலும் - பாலைநிலத்தினிடத்தின் பக்கத்திலும், (சுரத்தலையுடைய பாலையும்). களவு செய்து - கலத்தலைச் செய்து, (திருட்டுச் செய்து). காற்றளையுண்டு — தென்றற்காற்றிற் கலந்து, (காலிலே

விலங்குபூண்டு). கா - காவலையுடைய. இளங்கன்முல்விளவெறிந்து - சிறுமரங்களாகிய. ஆலமரங்கள் பிளக்கும்படி மோதி,(சுமத்தலையுடைய பசுவினிளங்கன்றுக்குட்டியால் விளா மரத்தைப் பிளந்து). குருந்தமேலிவர்ந்து - குருந்த விருக்ஷத்தின் மேலோங்கி யெழுந்து. ஆழிமால் - சக்கரத்தையுடைய விஷ்ணு. சாதாரணமான சிலேடைக்குப் பொருள் எழுதவில்லை. மேலுமிதுவே.

3. வான்தரு-பெரியவிருக்ஷங்கள், (பஞ்சதரு). வச்சிரம் - தருப்பை, (வச்சிராயுதம்). அரமகளிர் - தெய்வப்பெண்களைப்போல். ஆடலின் - அசைதலால். சூழ்குலாவனம்-சூழ்ந்துவிளங்காநின்ற கைமிசாரணியம்.

4. எழிலிநீர் - மேகவருஷம். மாதவி–குருக்கத்தி. கூவிளம்-வில்வம். வகுளம்–மகிழமரம். சூதமேல்-மாமரத்தின்மேல், (சிவபிரானுகிய) குறிமேல். கன்னி - அழிவிலாமையுடைய.

5. குசை - தருப்பைப்புல். நிறைபழுத்தது–மாட்சிமை முதிர்ந்ததாகிய. நேமியினகத்தாய் - சக்கரதிலுள்ளிடத்ததாகி. நிரம்பி நறைபழுத்தது – நிறைந்து தேன் கனிந்தது.

6. மருங்கில் - பக்கத்தில், (இடையில்). காவி - செங்குவளை, (காலிக்கற்றேப்ந்த வஸ்திரம்). நாவி - கஸ்தூரி.

7. தேன் - பெண்வண்டு. தும்பி–ஆண்வண்டு. வேங்கை–புலி. ஒருதலை-ஓரிடத்தில். துயில்வது–நித்திரை செய்யப்படுவது. கானநாடகம் பயிறர-காட்டினிடத்து நடனத்தைச் செய்ய. கானம் - இசை.

8. சிலமூன்றின்மேல்- குணமூன்றிற்கதிதமாகியகடவுள். மூன்று குணமாவன - இராசதம், தாமதம், சாத்துவிகம் என்பன. மூன்று-சாலோக,சாமீப, சாரூபம். மேற்கதி - சாயுச்சியம்.

9. செய்-வயல். விதி-செய்வனவற்றைச்செய்தல். சமிதை - ஓம விறகு. எறிந்து-விதைத்து. வேழக்கைவருபருமை-யானைக்கைபோலும் பருத்த.(மிகுதியாகளன்றபடி) சைவவைதிகவேளாண்மை–ஆகமசம்பந்தமும், வேதசம்பந்தமுமாகிய விவசாயத்தையுடைய. சத்திரமகம் - சத்திரயாகம். அஃதாவது: எல்லாருக்கும் பொதுவாகச் செய்யும் யாகம்; இதனால் வரும் பயனை யெல்லாரும் பாகித்துக்கொள்வார்கள்.

10. பரிவு - அன்பு. கண்டுளார் - (தன்னைத்) தரிசித்தவர். கதி - அதிட்டம். விதி - காலம்.

11. பொருந்துஅவச்சூதர்-பொருந்துகின்ற பாவமாகிய தேர்ப்பாகா. புலன் - அறிவாகிய. மகத்தேர்கடாவிமான்மியமுள்ள ரதத்தைச் செலுத்தி. அச்சூதர் - அந்தச்சூதமுனிவர். வருடி - (சூதமுனிவர் பாதங்களைப்)பற்றி. தவச்சூதம் - தவமாகிய மாமரம். பேரிசை - பெரியபுகழ், (பெருமையுடையஓசை). குயில் மாமரத்தைச் சார்ந்திருப்பது இயற்கை.

12. அருக்கியம் – முனிவர்க்குச் செய்யுமுபசாரம். வாசனைமுகூர்த்தம்-வசித்தவிசேடம். நேசனை-அன்புடையசூத முனிவரை.

13. பண இயல் - சீரியன்ற. பதிநூல் - கடவுள்நூல். எண்இயல் - எண்ணத்தில் பொருந்துகின்ற. இலக்கம் - இலக்ஷணங்கிரந்தம்.உவட்டாது- வெறுது

14. அடுநோய்தீர்ப்பான் - வருத்துகின்ற (பிறவிப்) பிணியைத் தீர்க்கும் பொருட்டு. ஓதி - உச்சரித்து. மூலம்-பிரணவம். வித்து - (அப்பிரணவந்தோன்றுதற்கிடமாகிய) விதை. அஃதாவது: சிவபிரான்றிருவாக்கு. தவிர்ந்திலம் - (அப்பிறவி நோய்) நீங்கிலம். பதிமேற்முகும்- நகரங்களுக்குள் மேன்மையுடையதாகும்.

15. தவப்பூ - தவமாகிய மலரிலுண்டாகும். இன்பத்தேன் - சிவானந்தமது. சிவரகசியம் - சிவபிரானுடைய அந்தரங்க ஸ்தானம்.

16. நூற்குரியர் - நூல் கேட்டற் குரியார். முன்னவர் - முதன்மையான வர். நாலிருவர் - (முற்கூறிய) அறுவர். நால்வர் - (முதன்மாணாக்கரும் இடை மாணாக்கருமாகிய) நால்வர்.

17. அதிகர் - மேம்பட்டவர். பதி முதன் மூன்று - பதி, பசு, பாசம்.

18. சங்கிதை - சரித்திரம். குமர தேசிகன் - முருகக்கடவுள். கும்பசம் பவன் - அகத்திய முனிவர்.

19. வகைமை - பிரிவு. அதற்பிற சங்கிதை - (மேற்பாட்டிற் கூறிய) குமாரசங்கிதை.

20. விரி-விரிந்த. கூடம் - யானை கட்டுமிடம். கம்பகும்பக்களிறு - கட்டுத்தறியிற் கட்டப்பட்ட மத்தகத்தை யுடைய யானை. பிளிறிட - முழங்க. வேங்கையுரீகூட - புலித்தோலுடன். புரிகூடும் - விரும்புதல் சேரும். முதலா - ஆதியாக.

ஐந்தாவது:— திரிகூடமலைச் சருக்கம்.

1. கின்னரர்-யாழ்வாசித்தலிற் சிறந் தோர். கானம் - இசைப்பாட்டினெலி. விஞ்சையர்-வித்தியாதரர். பண்இசை-பாட்டிற் பொருந்திய.

2. முழை - குகை. உழை-இடம். கழை - மூங்கில். ஆலி - மழைத்துளி.

3. பந்திபாய்முகில் - வரிசையாகப் பாய்கின்ற மேகத்தை. மதமா - யானை. உந்தி - காட்டாறு.

4. தேனயாறு - தேனுகிய நதி தேன என்பதில், அகரம் சாரியை. கைமலை - யானை. தானம் - மதம். தகைவன - நெருங்குவன. சோணை - சோணைநதி. யமுனை - யமுனைநதி.

5. செருவில் ஆர்த்து எழுதேன்-சண்டையில் முழங்கி யெழுகின்ற வண்டுகள். பொர-(ஒன்றோடொன்று) மோத. இறுல் தேன்அருவி ஆர்த்திட-தேன் கூட்டினின்றுந் தேனுகிய அருவி முழங்கிப்பாய. ஐவனம் - மலை நெல்லிடங்கள். ஆர்த்திடும் - நிறையப் படும். இருவி-தினை. (ஆகுபெயர்) ஆர்க்கும் - நிறைக்கும். ஆர்ப்ப - முழங்க. குரல்பரந்து ஆர்க்கும்- (அக்குருவிகளை யோட்டுமகளிர்) இசை வியாபித்து முழங்கும்.

6. கழுகுநெற்றி - பாக்கு மரத்தி னுச்சியில். கறிபடர் - மிளகுக்கொடி படர்கின்ற. முன்றில்வாய் - முற்றத் தினிடத்தில். விழு-மிகுகின்ற, விழு-விழுமு என்பதனிடைக்குறை. நேர்க் குநேர்-சரிக்குச்சரி. சுரமாதர் - தெய்வப்பெண்கள்.

7. படிகப்பாறை - பளிங்குக்கற் பாறையில். பத்தியா - வரிசையாக. ஊர் - ஊர்ந்து செல்கின்ற. மணிச்சுடி கை-இரத்தங்களைப்புச்சியினுடைய. பாத்தள்-பாம்புகளை. உற்கை-தீக்கொள்ளி. காய்வன - (குளிர்) காய்வன.

8. பார்க்கு - பூமிதேவிக்கு. நகில் எழும்புகையென்ன - கொங்கை வளர்தல்போல. நனிகெழு - மிகப்பொருந்திய. பொருப்பின் - திரிகூடமலையினிடத்து. அகிலெழும் புகையும் - (கூந்தலுக்கூட்டும்) அகிற்கட்டைப்புகையும். புனத்து - காட்டில். முகில் - அதிகப்பட்ட இடத்து. வேடர் அடு - குறவர் வெட்டிய. அகரு-அகின்மரம். சாந்தம்-சந்தனமரங்களில்.எழும்புகையும்-(அவ்வேடர் வேவித்தலால்) உண்டாகும் புகையும். முகில் எழும்புகைபோல்-மேகங்கள்எழும்பதல்போல. நாட்டம்-கண். முகிழ்ப்ப - மூடுவர்.

9. மேலை-பழைய. வரையார்ப்பு-மலையிலுண்டாகும் எதிரொலி. உரும் ஒலி - இடிமுழக்கத்தை.

10. மழை - மேகம். மருப்பு - கொம்பு. கழை-மூங்கில். ஏனக்களிறு-ஆண் பன்றி. விழைதர - (யாவரும்) விரும்ப. ஒளிரும் சாரல் - விளங்கும் மலைப்பக்கம்.

11. துதை - நெருங்கிய. இருவேலை-(பகலிரவாகிய) இரண்டுகாலம். தவர் - முனிவர்களுக்கு

12. மாகம் - விண்ணுலகம். மோகம் - ஆசை. நாடகம் - நடனம்.

13. கடாவும் - செலுத்தும். தலைகள் - இடங்களில். தாவும் - தாவுகின்ற. தலைமதி மானின்மேல் - பூரண சந்திரனிடத்துள்ள மான்மேல். கலைகள் - மான்கள். ககனத்துமேடை - ஆகாயத்தையளாவிய மேனிலத்திலுள்ள. நிலைகள் - நிலைகளிடத்து. நிரைவரையாடு - வரிசையாகிய மலையாடுகள்.

14. கோலம் - அழகு. தாலம் வானம் - பூமியிலும் ஆகாயத்திலும். தடவ - தேட. (வழக்கு) பெறீர் - செய்யாதேயுங்கள். கூவுதல் - அழைத்தல்.

15. அண்டர்தரு - தேவர்கள்கொடுக்கின்ற. மாருதம் - காற்று. உகும் - உதிரும்.

16. சாலம் - கடம்பு. ஆ - ஆச்சா. நறவம் - குங்குமம். பூணாதி - பருத்த சிறு சண்பகம். சால - மிக. மா - வண்டுகளும். நற-தேனும். வம்பு-வாசனையும். அணை - பொருந்திய. சாதி - (ஏனைச்) சாதிவிருக்ஷங்கள். ஏலம் - ஏலச்செடி. ஆரம் - சந்தனம். இலவங்கம் - கிராம்பு. நாறும்-மணக்கும். அங்கன்-அவ்விடத்து ஏல் - பொருந்திய. அம் - அழகையுடைய. ஆரம் - ஆத்தியும். இலவு - இலவமரமும். நாறும்-உண்டாகும். அங்கனுறும்-என்பது திரிபுநோக்கி-அங்கநாறுமென நின்றது. மேல்வருவனவுமது. ஏ - நான்கும் - அசைகள்.

17. கவிப்பால் - பாட்டுக்களிடத்துள்ள. எழுகானம் - சுத்த சுரத்தையுடைய. தும்பி - வண்டுகள். கவிப்பால்-வீணைவோடு. எழ - எழுந்துவர. கடாம்-மதங்களே. கடாம் - செலுத்துகின்ற. கானத்தும்பி - காட்டுயானைகள். தானத்து - சுவர்க்கலோகத்து. உம்பர்கள் - தேவர்களுடைய. இல்-வீடுகளே. தொடும் -தீண்டும். தா-வலிய. குகைத்தானத்து - மலைக்குகையிடத்தினின்று. உம்பர் - மேலிடத்துள்ள. களிற்றெடும்-அயிராவதயானையோடும். தாக்கும் - மோதும்.

18. கானம் - காட்டிலுள்ள. மடங்கலும்-சிங்கங்களும். கனம் - மேகத்தை. (யானைபென்று நினைத்து) உழக்குவ - மோதுவன. கானம் - இசைப்பாட்டு. அடங்கலும் - முழுமையும். கனம்-மிகுதிபாக. முழக்குவ - முழக்கப்படுவன. வனம் - காட்டை. அடுத்து - சமீபித்து. உறை - தங்குகின்ற. மா - கரிய. கயமொன்றுமே - யானைகள் மாத்திரமே. வனம் - நீரையுடைய. மடு-ஆழமாகிய. துறை - நீர்த்துறைகளையுடைய. மா - பெரிய. கயம்-குளம், சுனைகளில். ஒன்றும் - பொருந்தும். மடங்கலுமென்ற வும்மை, உயர்வு சிறப்பு.

19. தினம் - நாடோறும். வண்டு-வளர்தங்கிய. கள்-தேனெழுகுகின்ற. மலர் - விரிந்த. வனசமலர்-தாமரைப்பூ. வனமாதரார் - நீரரமகளிர்களுடைய. துளக்கும் - பிரகாசிக்கும். முகத்தலம்-முகத்தினிடத்தை. காட்டும்-காண்பிக்கும். அதில்-அத்தாமரைப்பூமேலுள்ள. வண்டினங்கள் - வண்டுக்கூட்டங்கள். கண் (காட்டும்) - (அம்மாதர்களுடைய) கண்களைக்காண்பிக்கும். கண்டு-(இவற்றைப்) பார்த்து. உளக்கும் - (பார்ப்பவருடையகண்ணுக்கன்றி) மனத்துக்கும் உகத்தல்-மகிழ்ச்சியை. அம்-(அம்முகங்கண்களுடைய)அழகு. காட்டும்-காண்பிக்கும். ஏ-இரண்டும் அசைகள். துலக்கும் என்பது, ளல வொற்றுமையால் துளக்குமென்றுயிற்று. உளத்துக்கு மென்பதில், அத்துச்சாரியை கெட்டது.

20. மா - அசோகு. இருப்பை, (இதை வழக்கில் இலுப்பைபென்பர்) மகிழ்-, தரு - தேவதாரம். வன்னியே-வன்னி விருக்ஷங்களேயே. (அடுத்த). மா-மாமரத்தில். இருப்பை-இருத்தலை. மகிழ்தரு - சந்தோஷிக்கின்ற. வன்னிகிளிகள். நாவின் - நாவால். இனித்த - மதுரித்த. வாசகம்-வார்த்தைகள். நவிற்றுவ-பேசுவன. நாவி - கஸ்தூரிப்பூனை. நித்தம் - தினமும். வாசகம் - வாசனையை. நவிற்றுவ - செய்வன. வாசகமென்பதில் சகரத்தைப் பிரத்தி

யேகமாக்குக. வாசமேயென்றுமொரு பிரதியிலிருக்கிறது. ஏ–அசை.

21. கோடரம் - குரங்குகளும். குயில்-குயில்களும். நாடும் - விரும்பும். குயின்-மேகம். ஆடு-(வந்து) அசைகின்ற. குலமரக்கோடரம் - நல்ல சாதிமரங்களையுடையசோலை. குலமயில்ஆடுஅரங்கம் - கூட்டமாகியமயில்கள்நடிக்கின்ற சபை (ஆம்). அறையும்-(அம்மயில்களாதெற்கியையும்வாத்தியம்போல) முழங்கும். அருவி - அருவிகளை. மருவி-பொருந்தி. ஆள்தரங்கம் - (அவ்வருவியா)லாளப்படும்அலைகள். மறையும் - (அவ்வருவியில்) அடங்கும். குரங்குகளுங் குயில்களும் விரும்புஞ் சோலையெனக் கூட்டுக. ஏ இரண்டும் - அசைகள்.

22. வானர் - வானுலகத்திலுள்ளவராகியதேவர்களுடைய. அம்புஅயில்-பாணங்களும் வேல்களும் வைத்திருக்கும். மா-பெரிய. பல-அநேக. இல்-வீடு கட்கு; ஆயுதசாலைகட்கு. மேல்–,(உயர்ந்த) வானரம்-குரங்குகள். பயில் - தங்குகின்ற. மாவில் பலவின்மேல் - மாமரத்தினிடத்தும் பலா மரத்தினிடத்தும். வால்நரம்பு - வெள்ளிய நரம்பும். ஐ - அழகும். இன் - இனிமையுமுடைய. மையில் - குற்றமில்லாத.யாழ்-யாழோசையை. மா-வண்டுகள். செய - செய்ய. வான - பெருமையுடைய. ரம்பையின்-தேவரம்பையைப்போல. மயில்ஆலம்-மயில்கள் நடனஞ் செய்யும். மயில் - போலி. ஏ - அசை.

23. பூண் தவாது - ஆபரணங்கள் நீங்காது. புணர் - நெருங்கிய. மூலை - கொங்கைகளையும். ஆர்நகை - நிறைந்த மகிழ்ச்சியையும். பூண்ட-பொருந்திய. புணர் - (தங்கள் நாயகரைச்) சேர்ந்த. மூலையார் - கற்புடைப்பெண்கள்.வாதுபடார் - சண்டைசெய்யமாட்டார்கள். ஆண்டு-அவ்விடத்து. அசோகம்-அசோகமரத்தின். அமர் - தங்கிய. அருநீழல் வாய் - அரிய நிழலிடத்தை. ஆண்டு–அநுபவித்து. அசோகம் - சோகமின்மையை. அமரரும் - தேவர்களும். எய்துவார் - அடைவார்கள். மூல்லை-கற்பு. இடைகுறைந்து மூலையென நின்றது.

24. மன்றல் - வாசனை அயர் - செய்கின்ற. தலைய-தலையிலுள்ள. மின்-மின்னல்போலும். வியன் - பெருமை. தன்தலை - தன்னிடம்.

25. ஆரும்-எல்லாரும். கயிலைவடமலை - கயிலாசமாகிய வடக்கின் கணுலுள்ள மலை. தெற்றுக - தெளிவாக.

26. பூவருக்கம் - பூமியின் பிரிவு. புவனம் - (மற்றை) யுலகம். வருகைபலாமரம். மூலம் - காரணம்.

27. தெய்வம் - கடவுள், சிவபெருமான். முத்திரை - அடையாளமிட்ட. காவென - சோலையென்று. அளி-வண்டுகள். படா - உட்பிரவேசியாத. கைவசப்பட - கையினிடத்தகப்பட. தகைந்து - தடுத்து. தாதிஞல் - மகரந்தப் பொடிகளால். நீறுட்டி-விபூதிதரித்து. மைவனத்து - கரிய மேகத்தின்கண். உறை - வசிக்கும். நாள் - நக்ஷத்திரம். கோள் - நவக்கிரகம். வான்-மேகம். வானோர்-தேவர். சைவமுத்திரை - சூலக்குறி. சாத்தும்-அணியும். முத்தலைக்கிரி-மூன்று சிகரத்தையுடையமலை. தெய்வமுத்திரை - சிவபிரான் சிவந்த நிறம். ஒருவரிட்ட முத்திரையை யுடைத்து உட் பிரவேசிப்பது முறையன் றுகவின், அளிபடாவென்றார்.

28 மறைப்பது - திரைபவம் செய்வது. மேல்வீளையாட்டு–(இதற்கு) மேலே செய்யப்படும் அநுக்கிரகம். ஆன்ற-நிறைந்த. முறை - கிரமமாக. கணிதம் - கணக்கு. சுடர் - சுயம்பிரகாசச்சோதி.

29. சமைந்த - அமைந்திருந்த.மும்மலம் - ஆணவம், மாயை, கன்மமாகிய மலங்கள். ஓட – நீங்க. செம்மை முதன்முச்சடர் - சிவப்பு, கறுப்பு, பொன்மையாகிய சோதி. (திரிமூர்த்திகளென்ற

படி) எறிப்பது - பிரகாசிக்கப்படுவது. சென னசஞ்சிதம்-பிறத்தற்கேதுவாய்க் கட்டுப்பட் டிருக்கும்வினை. மேய-பொருந்திய. உம்மை - சென்ற பிறப்பு. இம்மை-இப்பிறப்பு.உயங்கு-வருந்துகின்ற. உ - இந்த். பவநோய்க்கு - பிறவியாகிய வியாதிக்கு. மும்மையேய் - மூன்றுகப் பொருந்திய. மணி - கடவுள். தம் - என்றது ஆன்மாக்களை.

30. பிரிவாற்றுமே - பிரிவைச்சகியாமல். கொடுமுடி - சிகரம்.

31. கவனம் - கலக்கம். நான்முக நாரணப் பிரளய கற்பகாலம் - பிரமா விஷ்ணு முதலியோர் யாவரு மழியுங் காலம். எவனம்-யௌவனம். அந்தரம்-மத்திய தேசம். பவனம் - சுவர்க்கம். தலைபாக - தலைபோல. எடுத்து - தாங்கி. அருள் - காத்தருள்கின்ற.

32. பொன்மேகலை-பொன்மயமாகிய சிகரம். தெக்கணம் - தென்றிசையில். வடசயிலம் - மகாமேருமலை.

33. புதுமை - (முன்மலைகளுக்கில்லாத) அற்புதம். தலைமலை - முதன்மையான மலை. தென்மலை - பொதியமலை. திருமலை - சிறந்த மலைபாகிய.

34. ஆம் ஐ எழுத்து - ஆகின்ற பஞ்சாக்கரம். உலகை - உலகிலுள்ளாரை. அருள் செய்வார்க்கு - இரட்சிப்பவருக்கு. மா-கரிய. மையெழுத்து - மை பூசிய அக்கரங்களில். ஊடாடா - கலவாத. மறை - வேதம். (எனவே எழுதக் கூடாத வேதமென்பதாயிற்று). முதற்கிடந்த - முன்னிருந்த. ஊமையெழுத்துரு - பிரணவமந்திரவடிவம். சயிலம்-மலை. சேமவெழுத்து-உள்வைப்பெழுத்தாகிய. மூன்றின் - அ, உ, ம் என்னு மூன்று அக்ஷரங்களின். திரிகூடம் - மூன்றுகக்கூடியசிகரங்கள். ஊமையெழுத்தாவது விந்துநாத வடிவாகிய பிள்ளையார்சுழி யென வழங்கும் உ-என்று சிலர் கூறுவர். அது - ஈண்டைக்குப் பொருந்தாதென்க.

35. ஒரு - ஒப்பற்ற. மூன்றுஆடல் ஆகி - (படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும்) மூன்று விளையாட்டு உடைமையாக. கூடம் - கோயில். மறைப்பீடம் - வேதாசனம். முத்தேவியர் - சரசுவதி,இலக்குமி,உமை. மாடம்-கோயில். ஆகி, என்பது ஆக என்பதன் றிரிபு.

36. உணர்த்த - சொல்லிக்கொண்டிருக்க. (அஃதறிந்தும்) யான் மாட்டேன்-நான்(அஃதின்னதென்றுசொல்ல) இசைவனல்லன். முக்குணம் - இச்சாதமுதலியன. முச்செயல்-படைத்தன் முதலியன. புறச்சுட்டு மூன்றும், தவிர்வழிவந்தன.

37. அருவிப்பூமாலை - அருவியாகிய மலர் மாலை. வன்னி - அக்கினி.

38. முந்தையார்நதி - பண்டேயுள்ள ஆகாயகங்கை. முத்தலை வேலையும்-மூன்றுதலையுடைய வேற்கடவுளையும், (சூலாயுதத்தையும்). கோடீரமதிவளைவாகியகுளிர்ச்சிதங்கிய சந்திரனை, (கோடீரமதி - சடையிலே சந்திரனை). குலத்தில் - சாதியால். பெருமாட்டி தந்தை - பார்வதிபிதாவாகியஇமயமலை. (திரிகூட மலை).

39. தனமிசைந்து - முலைபோலப் பொருந்தி. (முலையை யநுபவித்து). பார் இடந்து – பூமியைத் தூளித்து–, வான் அளந்து - ஆகாயத்தை யளாவி, (வானுலகத்தை யளவுசெய்து). பொன்னை - சுவணத்தை, (இலக்குமியை). மாமணியின்நிறம் - கரியரத்நத்தின்காந்தி, (பெரிய கௌத்துவ ரத்நத்தை யினிய மார்பில்). ஏறி - ஏறப்பட்டு, (ஊர்ந்து). வாரி-நீர், (கடல்). தாமரைமலர் இலஞ்சிதனிற்பூத்து - தாவுகின்ற மான்விரிந்தமகிழமரம் தன்னிடத்துண்டாகி,(தாமரைப்பூப்போலுங் கொப்பூழ் தன்னிடத்துண்டாகி). திகிரி - மூங்கில், (சக்கரம்). சங்கம் - நல்ல மேகம், (சங்கு).

40. உந்திமிசைவந்து - எழுந்து மேல் வளர்ந்து, (நாபிக் கமலத்திற்றோன்றி). தடப்பாணியால் குவலயம் - தடாகத்திலுள்ள நீரால் நீலோற்பல மலரை (விசாலமான கையால் நிலவலயத்தை). அம்புவனம்–மூங்கிற்காடு, (அழகிய கலம்). படைத்து-அடைந்து, (சிருட்டித்து). திசைமுகங்கள் - திக்கினிடங்கள், (நான்கு முகங்கள்). எண்கிரியின்வாகு-அட்டகுல பருவதங்களைப்போல அழகு. (அட்டகுலபருவதங்களைப்போலும் எட்டுத்தோள்கள்). பதும்ம-தாமரை. நிகர்காட்டும்-ஒப்பாகும். முருகு-வாசனை, அல்லது முருகக் கடவுள்.

41. பதிட்டை-பிரதிட்டை. அருவியுவரி - அருவியாகிய கடல். மைத்துளி, எதுகை நோக்கி மிக்கது.

43. குன்றினை - (திரிகூட) மலையை. முதற்கொண்டு–முதலாக.

44. மதம் - கருவம்.

46. முனிவர–முனிசிரேட்டரே. சரணம் - அடைக்கலம். மோசனம் - நீங்குதல். தனி-தனியாக. அரசை-அரசனை.கும்பசம்பவன்-கும்பத்திற்றோன்றியஅகத்தியர். தடத்தில்-தடாகத்தில்.

47. பாயிரமறை - (சகல)வரலாறு முடைய வேதம். கும்பப்பண்ணவன்-கும்பமுனி. குணிப்பில் – அளப்பில்லாத.

48. கொண்டல்-மேகத்தை.உவாப்பிடி-பெண்யானை. கோட்டுமா-ஆண்யானை. சுலவி - சுற்றி. கவளம் - (சோற்றுத்) திரளை; உண்டை.

49. தென்குணதிசை-தென்கீழ்த்திசை. பருகையில் - உண்ணும்போது. காதி-மோதி. கயம்-தடாகத்தில். கயம்-யானை.

50. கூலம் - புனற்கரை. குரைதிரை–முழங்குகின்ற சமுத்திரத்தின். ஆலம் - விடம்.

51. மூலம் – ஆதியில். மூவடிவு–பிரம விஷ்ணு ருத்திர சொரூபம். கால - யமனைப்போன்ற. கராம் - முதலையை.

52. மைதலை - காியதலை. வானவதேவ. வேந்தன்-(இந்திரத்துய்மனுகிய) அரசன். அத்தலை - அந்த முதன்மை.

53. பார் - பூமி. குடர் - குடல். அண்டம் - முட்டை. வேர் - வேர்வை. வாய்-இடத்தில். தோற்றம்-உற்பத்தி. ஏர் - எழுகின்ற. எழுபிறப்பில் - எழு வகைப்பிறப்பினுள். நீரின - நீர்வாழ்வன. பப்பத்து - பத்துப்பத்து. நிலை–தாவரப்பொருள்கள். ஆங்கு - அசை. ஊர்வன–ஊர்ந்துசெல்லுவன.யோனி-(ஆன்மாக்களுக்குப்) பிறப்பிடம்.

54. இலக்கம்–(எண்பத்துநான்கு) இலக்ஷம். முச்செய்கை-மூன்றுசெயல்கள். பொன்னகர்-சுவர்க்கம். நிரையம்-நரகம். புவனமா - இடமாக. போகம் பொசிக்கும் - போகங்களனுபவிக்கப்படும். முயன்று-முயற்சித்து. முன்னது-சுவர்க்கபோகம். குறைவும் - சிறிதும். பின்னது - உலகபோகம். ஏற்றமும் - அதிகமும். ஆக - உண்டாக.

55. தாங்கரு–சுமத்தற்காிய. பாவமிக்கான் - பாவத்தையதிகமாகச்செய்தவொருவன். அது தொலைவின்–அப்போகமநுபவித்த முடிவில். அகற்ற - தள்ள. அந்தரம் - ஆகாயம்.

56. மஞ்சு-மேகம். தஞ்சு-பற்றுக்கோடு.

57. வரை - (திரிகூட) மலை. பருப்பதம்-(திரிகூட)மலை. சாரல்-அம்மலைப்பக்கம். சருக்கம்-பகுப்பாக. மேல்-பூருவத்தில். அரிக்கு-விஷ்ணுவுக்கு. கேண்மின் - கேளுங்கள்.

58. ஒன்றெனப் பொருந்தா ஆன்மா – ஒன்றென்று சொல்லக்கூடாத உயிரும். வேறு பிரிந்திடா அருள் - (இறையைவிட்டுத்) தனித்து நில்லாத சத்தியும். உற்பவத்தினென்றுமுட்புகுதா இறை – பிறவியிலெக்காலமும்

புகாத சிவமும். (ஆகிய) மூன்றும்-முப்பொருளும். நீங்கா - ஒன்றைவிட்டுப் பிரியாமல். தொன்றுதொட்டு-பூருவந் தொடங்கி. அமைந்த – பொருந்திய. சுத்த சொரூபமே – சுத்த பஞ்சாக்கர (சிவய) வடிவமே. வடிவென்று–(இம்மலைக்குச்) சொரூபமென்று நினைத்து. மறைகள்மூன்று-இருக்குயசுர்,சாமம்.

59. வெதிர் - மூங்கில். தரளராசி-முத்தின் கூட்டம். வலத்தால் - வலஞ் சுற்றிப்போதலால் கடுக்கும்-போலும். மதிவலி - அறிவாகிய கடினமுடைய. வலித்தல் - இழுத்தல்.

60. அராமணி - நாகரத்நம் செக்கர் - சிவப்புநிறம். உருத்த - உதிர்த்த. வேய் - மூங்கில்.

61. முத்தர் - சீவன்முத்தர். கதி-பதவி.

62. குவிப்பு - தொகுப்பு. பாகம் - பகுப்பு. புராணவேள்வி-புராணமாகிய யாகத்தின். அவிப்பாகம்-தேவருணவு; அமுதம். செவி - காதினிடமாக. தவிப்பு - வருத்தம்.

63. ஆன்ற - உயர்ந்த. ஆண்மை - ஆளுந்தன்மையுடைய. மூன்றுரும் - மூன்றென்று சொல்லப்படுதலாகும். ஆன்ற என்பதில், அகரந்தொக்கது.

———

ஆறுவது திருக்குற்றாலத் தலமகிமைச் சருக்கம்.

2. வரம் - விசேடம். போந்து - வந்து. பரம் - மேல்.

3. கற்பம் - பிரம விஷ்ணுக்கள் ஆயுள் முடிவுகாலம். பிரளயம்-யுகாந்த காலத்தி னிறுதி வெள்ளம். அநாதி - தனக்கொருமூலமில்லாதது.

4. புடைபடு-(அக்கடல்களின்)பக்கத்தேயுண்டாகிய. தீவும் - இடங்களையும். நேமிப்பிறங்கல் - சக்கரவாளகிரி. கால்சாய - தலைகுனிந்துவிழ. வருந்திரள் - (மேலெழுந்து) வருகின்ற திரட்சி. ஒருங்குற - ஒன்றுபட. ஒருக்கி-ஒடுக்கி.

5. உகாந்தவாரி-பிரளயவெள்ளம். தூரந்து - தொடர்ந்து.அண்டமூலத்து-பிரமாண்டத்தில். அங்கியின்சுடரான்-(வடவாமுகாக்கினியின் சுவாலையோடு. மண்ட-நெருங்க. கெழு - பொருந்திய. சண்டவாயு - பிரசண்டமாருதம். கனல் - அக்கினி. நிரந்தரிந்து - பரம்ப. (செய்தெனைச்சம் - செயவெனைச்சமாயிற்று.) உலோகாலோகம் - எல்லாவுலகங்களும். நெடுவெளி-பெருவெளி, வெட்டவெளி.

6. ஆரும்-நிறையும். கனல் - அக்கினி. மால்–பெருமை. வரை–(திரிகூட)மலை. ஆறு-சித்திராநதி. குறி-அடையாளம். (ஆக) குரோசம் - கூப்பிடுதூரம்.

7. மூவர்வீடு - (திரிபுரசங்காரத்தில் பிழைத்த) சுதன்மன், சுசீலன், சுபுத்தி என்னு மூன்றுபேருடைய இருப்பிடம்.

8. கலையெலாம் - சகல அமிசங்களுடன். கிரம்பா-கிரம்பி. வெயில் - கிரணம். காந்தத்து–சூரியகாந்தக்கல்லில்.

9. திருவினர் - தேடினவராய். அரிது - இல்லை. பரிதிசந்நிதி - சூரியன் முன். காந்தம் - சூரியகாந்தக்கல்.

10. மேல - மேன்மையுடைய. மன்றம் - சிதம்பரம். பணை - பருத்த. கவர் - கவடு. துணர்த்த - பூங்கொத்துக்களையுடைய. கிளை - கிளைகள்.

11. ஏறி - ஏறப்பட்டு. வடபுலம்-வடபூமி. கடமுனி-அகத்தியமுனிவர். நிலைபெற-சமமாக. எடைக்கு - நிறுத்துலுக்கு. ஒருதட்டு–ஒப்பற்ற தட்டாகிய இமயமலைக்கு.எதிர்-சமமாகியதட்டாக.

12. பொற்கந்தரம்-அழகிய கழுத்து. தமனியம் - பொன். சொர்க்கம் - மேலை.

13. அரா - ஆதிசேடனுற்முங்கப்பட்ட. அகிலாண்டம் - எல்லா அண்டங்களும். மூலம் - ஆதி. பெரும்பான்மை - பெருந்தன்மை. என உரைக்கேனே - என்று சொல்லுவேனே.

15. வழிந்தென - வழிந்தொழுகினாற்போல. மஞ்சனசாலை - ஸ்நானஞ்செய்யுமிடம். நக்துவீதி-சங்கவீதி. சினகரம்-கோயில். பாதலம்-பாதாளவாயில்; பிலத்துவாரம். இது: அருச்சுனன் சம்புடம் பெறும்பொருட்டுப் பூசித்த சிவலிங்கத்தின் பக்கமே யுள்ளது.

16. ஆர்த்த - (விகாரம்) நிறைந்த. அண்டமூலமும்-அண்டங்களெல்லாந் தோன்றுதற்கேதுவாயுள்ள பராசத்தியும். கிளர்ந்தென - மேலெழுந்தாற்போலும். கிரி - திரிகூடமலை. தலை - உச்சியில். தீர்த்தம் - சித்திராநதி.

17. பொதும்பர் - சோலை. பேதாபேதம்-வேறுபாடும்; அபேதின்மையும்.

18. புலியூர் - சிதம்பரம்.

19. சிவமுரசம்-நாதமாகிய முரசவாத்தியம். ஈண்டு நாதமென்றது-முப்பத்தாறுந் தத்துவத்தை; அத்தத்துவமுஞ் சிவமு மபேதமாயிருத்தலால் சிவமுரசமென்றார். இதனை 14-ம்பாட்டில் நாதமாகிய முரசென்பதனாலுமுணர்க. இறை - சிவபிரான். திருமந்திரம் - பஞ்சாக்கர மந்திரத்தை. (திருக்குற்றாலத்தெல்லையாகிய பஞ்சக்குரோசத்திலிறந்தவர்). செவியில் - காதில். இசைக்குமாற்றால் - உபதேசிக்கு முறையால்.

20. அத்தலை - அந்தத் தலைமையாகிய. நால்வகையில் - கேட்டல், காண்டல், இறைதிருமந்திரஞ் செவியிலுபதேசித்தல், நினைத்தல்களால்.

21. வன்னிதானம் - அக்கினிஸ்நானம்; மயானத்தில் அக்கினியிற் றேய்தல். புகுமுன் - அடைதற்கு முன்னர். மானததானம் - மனத்தாற் செய்யப்படுவதாகிய மந்திர ஸ்நானமும். சென்னிதானம்-தலையிடம். தொடுத்த-தொடங்கி. திகழும்-விளங்கும். இருவகைத்தானம் - வாருணஸ்நானமும், பஸ்ப ஸ்நானமும். தோயமாட்டாரேனும் - படியமாட்டாதவராயினும். தேவதேவன் சந்நிதானமுன் - சிவபெருமான் திருவாயில் முன்னர்; இரண்டு சதுட்டயத்தால் - எட்டினால். எட்டென்பது, அட்டாங்க நமஸ்காரஞ்செய்யும் எட்டு அவயவம். [சதுட்டயம் - நான்கு] எந்நிதானம் - எந்தரத்நமும். நிதிபும் - பொன்னும். இகவார் - நீங்கார்.

24. வேதாளம் - பூதங்கள். ஒருவெளி - ஒப்பற்றஆகாயத்தில். பாதாளவாய்தல் - பிலத்துவாரம். பணியரசு - ஆதிசேடன். மா - பெருமை. பயிற்ற - அடிக்க. (தாற்பரியம்) வானோர்பேரி - தேவதுந்துபி. ஆதாளி - முழக்கம்.

25. ஆதாரம் - மூலம். கருவூர் - சனனபூமி. திருவபதம் - திருவ சக்கரம். ஆதிகணபதி - மூலவிநாயகர்.

26. புவலோகம், சுவலோகம் - பூலோகத்தின்மேலுள்ள உலகங்கள். சத்தியலோகம்-பிரமனுலகம். மாலுலகம்-வைகுந்த லோகம். வரம் - விசேடம்.

27. சே-விஷ்ணு. கண்டம் - கழுத்து. சாயல் - அழகு. சயிலாதி - மலைமுதல். சங்கக்கோயில் - சங்கவடிவமாகச்செய்யப்பட்ட ஆலயம்

28. கடவுள் - தெய்வத் தன்மை பொருந்திய். காண்பான் - காணும் பொருட்டு.

29. பொங்குமாகடல் - ஒரு தீர்த்தம்; இஃது: அருவிவீழ மலையடிவாரத்திலுள்ளது. கடவுள் - தெய்வத்தன்மையுடைய. பூட்டாவில் - (அருவியிலே ஸ்நானஞ்செய்வார் கண்ணுக்குப் புலப்படும்) இந்திரதநுசு. தாணுமாலயத் தொட்டில் - திரிமூர்த்திகளுங் குழந்தைகளாயிருந்து விளையாடிய தொட்டில்; இஃது: ஆலயத்திலுள்ளது. ஆதிசத்தி - பராசத்தி. வேதக்குறும்பலவு - வேதமாகிய சிறிய பலா விருக்ஷம். நயப்பு - விருப்பம்.

30. பவர்க்கம் - நரகம். வசந்தம் - தென்றல். முன்றில் - முற்றம். பாக்கம் - நகரம்.

31. முனிக்கு - அகத்திய முனிவருக்கு.

32. பற்முதபிறை - மூன்றும் பிறைச்சந்திரன். கடிகை - ஒருநாழிகை.

33. பழையர் - கட்குடியர். மூவர்-திரிமூர்த்திகள். எவர் - யாவர்.

35. பரிசனவேதி - தொட்ட பொருளை வேறுபடுத்துவது. சங்கற்பம் - நியமம். தெரிசனவேதி - பார்த்த பொருளை வேறுபடுத்துவது.

36. இடை - இடம். பின்னுவாத்திக்கள் - அமாவாசியோடுகூடியசோமவாரம்.

37. ஆவின் வாயுறை - பசுக்கள் வாய்க்கு உணவு. ஆவுரிஞ்சி - பசுக்கள் உரோஞ்சுகிற தறி; மந்தைக் குத்துக்கல். சுண்ணம் - சுண்ணாம்பு. கொலையுயிர்விடுத்தல் - கொலைசெய்யப்படுகிற வுயிர்களை விடுத்தல். ஏறு - ஏறுவிடுத்தல்; நிரைமீட்டல். மக-பிள்ளை.

38. அழிந்தோரை நிறுத்தல் - கெட்டவரை யாதரித்தல். அட்டுண் பிறரறம் - சமைத்து உண்ணப்படுகிற அன்னியருடைய தருமம்; சத்திரம். மகப்பேறுய்த்தல் - பிள்ளைப்பெறுவித்தல். நறிய-நல்ல. விலங்கூண் - மிருகங்களுக்கு உணவு கொடுத்தல். சிறைச்சோறு - சிறைச்சாலையடைந்தவனுக்கன்னம் கொடுத்தல். மனையறத்து - இல்லறத்தால்.

39. சில-சிற்றெண். பல-பேரெண். சலம் - வஞ்சனை. சாந்திராயணம்-ஒருவிரதம்; அது: சந்திரன் வளருந்தோறும் ஒருபிடி யன்னம் நாடோறு மதிகப்படுத்தியுண்டு, தேயுந்தோறும் அங்ஙனங் குறைத்துண்டிருக்கும் விரதம்.

40. நோற்று - தவஞ்செய்து. பருவம் - வருடம்.

41. காமர்-அழகு. தேம்-வாசனை.

42. ஐவகைக்கனலி-பஞ்சாக்கினி. நாப்பண் - நடுவில். உய்வகை - பிழைக்கும் விதம். கைவரை - கையினிடத்துக் கொண்ட. தெய்வம்-தெய்வத்தன்மை. சிறுபொழுது - சற்றுநேரம்.

43. புடைபட - பக்கத்திலேயாக; பிற்பட.

44. பூதானம்-பூமிதானம். விளைவு-விளைநிலம். கோ-பசு. ஏதான - எதனுலாகிய.

45. சொரி - (நெய்) சொரியப்பட்ட. புரிதரு - செய்யப்பட்ட. யாகம் - பலி-, பூசை.

46. மேலா-மேலாக. வருந்தினர்-வருந்தியவராய். தலவாசம் - (யாத்திரையாகவந்தோர்தன்) இடத்தில் வசித்தல்.

47. உத்தர அயனம் - உத்தராயணம். ஒரு - ஒப்பற்ற. விழு - விஷ்ணு.

48. அகிலமும் - சகலமும்.

49. ஆமே - ஆகாது.

51. தொன்மையாம் - பழமையாகிய. தீவினைத்தொடர்ச்சி - பாவசம்பந்தம். கு ஆம் தன்மையா - கு என்னுமொழியாகும் இயல்பாக. போழ்ந்து - (அந்தக்குவ்வென்னுந் தீவினைத்தொடர்ச்சியைப்) பிளந்து. எரி-எரிக்கின்ற. தழல்நா - அக்கினியினது நாக்கு. தாலமா-தாலமாக. ஆரியம், தமிழ்-சமஸ்கிருதந்தமிழாகிய. (கு, தாலம்) என்னுமொழிகளால். சென்ம நோயறுப்பது - பிறவிப்பிணி தீர்ப்பதாகிய. காமம் - பெயரை.பெற்றது - (இத்தலம்)அடைந்தது. இயல்பினு மென்னுஞ் சூத்திர விதியால் கு,தாலம் - குத்தாலமென்றுய்க், குற்றுலமெனத் திரிந்தது.

52. கடாக்கயம் - மதத்தையுடைய யானை. சீர்கடாத்து - சிறப்பை நடாத்துகின்ற.

53. கந்தி - (மச்ச) கந்தி. வேட்பவிவாகஞ்செய்ய. அன்னோன் - அத்தன்மையாகிய (விசித்திர வீரியன்). அராகம் - ஆசை. ஒருங்கு - ஒன்றுக.

54. கோட்டம் - மாறுபாடு. நாட்டமில் - கண்ணில்லாத. அரசை - திருதராட்டிரனை.

55. நோக்கிலான் மனைவி - காந்

தாரி. தாரு - உலக்கை. (ஆகுபெயர்) தழுவி - வயிற்றிலணைத்து (நெருக்கி). பாண்டுபாரி - குந்திதேவி. ஐவருக்குயமன் முதலிய ஐந்துபேருக்கு. ஐவர்-தருமராசன்முதலியஐவர். குலத்துணைவர் - குலத்தில்பிறந்த சகோதரர். ஆசை - ஆசையால்.

56. வசு - வசுதேவன். நந்தன் - நந்தகோபன். புகூஉ - புகுந்து. புள் - பறவை. சோகு - பேய். சகடு - பண்டி. மருது - மருதமரம். இவைகளுருக் கொண்டவர், ஒவ்வோரசுரர். இச்சரிதங்கள் பாகவதத்தில் விரிவாகக்காணலாம். இடந்து - பிளந்து. அசைவு - நடுக்கம்.

57. தணந்து - நீங்கி. போற்றலன்-ஆதரியாதவனும். புயங்கேது-துரியோதனன். ஆற்றுதல்—செய்தல். சமர்—யுத்தம். அண்ணல் - தலைவன், சிவபிரான். பாசுபதம் - பசுபதாத்திரம்.

58. செவ்வளர் - நேரே வளர்கின்ற. அங்கி - அக்கினி. சேண் - ஆகாயம். சுடர் - சூரியன். கனலிஞப்பண்—அக்கினியின் மத்தியில். குவ்விடை - பூமியினிடத்தில். குறங்கு - தொடை. துண்டம் - மூக்கு. தாக்கி - பற்றச்செய்து. தீபம் - சுடர்.

59. பூதம்- ஆன்மா. ஐம்பொறியில் ஆக -பஞ்சேந்திரயங்களிடத்துச்சேர. பொறி—(அவ்)விந்திரியங்களும். புலன்-(அவற்றின்) அறிவாகிய சத்தபரிசரூப ரசகந்தங்களும். கரணத்தாக - மனுதிகளின் வசப்பட. சேதனத்தவையாய்-அறிவின் கூட்டமாய். மாரன் தேவர் கோன் இடரும் - மன்மதனும் இந்திரனுஞ்செய்த இடையூறுகளையும். ஆதவம்—வெயில். கார்-மழை. சிதலரித்துகறையானரிக்கப்பட்டு. பாதவம்-மரம். அவையாய் நின்றனெனக் கூட்டுக.

60. வேட்டுவக்கோலம் - வேடன் வடிவம். அன்னம்—(பிரமாவாகிய)அன்னப்பக்ஷி. கோலம் - (விஷ்ணுவாகிய) பன்றி. தொடரும்-தொடர்ந்துதேடும். மைக்குழலன்னம் - உமாதேவி. புக்கு-(காட்டில்) புகுந்து.

61. வரிசிலை-வரிந்துகட்டியவில். குரிசில்-அருச்சுனன். அடங்கால்-அடக்கும்போது. குனித்து - வளைத்து.

62. அல்லின்-இருளால். களத்துகண்டத்தைபுடைய. பார்த்தன் — அருச்சுனனை.

63. சேண்-ஆகாயம். பாவியேன்-பாவியாகிய யான். கூவி - (வருந்தி) அழைத்து. குழகன் - பேரழகுடையவன்.

64. ஆர்த்தம் - உண்மை. தேவு - தெய்வம். சார்த்திய - சேர்க்கப்பட்ட. சம்புடம் - விபூதிக்கோயில்.

65. கடவுள் - தெய்வத்தன்மையுடைய. பஞ்சதரிசனம்—ஐந்துதரிசனம். தாணு—சிவபிரான். போந்தார்—போயினர். கோண் - மாறுபாடு. (ஐந்து தரிசனம் - 67-ம் பாட்டிலுணர்க.)

66. வெண்கதிர் - சந்திரன். சோமசேகரன் - சந்திரனைத் தலையிலணிந்த சிவபிரான்.

67. சிகரம் - விமானம். பரிவு - அன்பு. ஆற்றுற—(துன்பம்) தணிதலாக.

68. பூதி - விபூதியை. சாதனத்தோர் - சர்தனமாகவுடையவர். (சாதனம் - சாத்தியப்படும் பொருட்குக் காரணமாயுள்ள பொருள்). மீதுள - மேலுள்ள. காதைகள் - கதைகள்.

69. ஆங்கே - அவ்விதமே. உழல்வார் — வருந்துவார்.

70. பாயிரம் - (எல்லாப்பொருள்களும்) வருதலுடைய வழியாகிய. அசைக்கினும்—சிறிது சொல்ல முயன்றாலும். (தாற்பரியம்) அசைபாது — முடியாது. (தாற்பரியம்).

71. வாசி - அதிகம். சொல்லியலும் - சொல்லுமிடத்தும். திறக்கும்—அடைப்புநீங்கும். எல்லை—(திருக்குற்றாலத்திற்குரிய) அளவுள்ள இடம். கன்னற்கொல்லை — கரும்புத் தோட்டம்.

ஏழாவது வடவருவிச்சருக்கம்.

1. பரை – பராசததி. ஆட்ட – நானஞ்செய்விக்க. முக்கோட்டுவரை-திரிகூடமலை.

2. வரை - (திரிகூட) மலை. தடம்-விரிவு. நதி – வடவருவித் தீர்த்தம். உடன் - (அவ) ரோடு.

3. குடிலை - பிரணவம். மாயை – மாயாசத்தி. கமண்டலம் - பிரமன் கையிலுள்ளசலபாத்திரம். ஆட்டல்–நானஞ் செய்தல்.

4. பவம் - பாவம். மதுகம் - வலி. கை - (தம்) இடம். சகரர் - சமுத்திரந் தோண்டிய அறுபதினாயிரவர்; சூரிய குலத்தரசர். தவமது - தவமாகிய இனிமை. கங்கை–கங்காநதி. விரிகூடு–விரிதல் சேர்கின்ற. நவமது - புதிய தேனுகிய. கம் - நீரை. கையின் - கையால். நாதன்–சிவன். நவை–குற்றம். துறை-இடம்.

5. மவ்னநெறி – யோகமார்க்கம். தாபதர்-முனிவர். கவனம் - கலக்கம். தானவர் - அசுரர். ஆவாள் - ஆகின்ற பராசத்தி.

6. மறுகு வீதி. புதுவாரி-புதுநீர்.

7. தடம் - வாவி. இடம் - சமீபம். (தாற்பரியம்) சேய்த்து - தூரம். வலமாகி – வலப்பக்கமுண்டாகி. அணித்தாகி–பக்கத்திலுள்ளதாகி. கடம்-(திருமஞ்சனக்) குடம். மஞ்சனம் - நானஞ் செய்யுநீர்.

8. கூவல் – கிணறு.

9. கூடம் - மலையினுச்சி. உத்தரவாகினி - கங்கை, விரிகூட – விசாலமாக. மிருதி - தருமசாத்திரம். கூடம்-இரகசியத்தானம்.

10. தூவி–இறகு. சுகிர்தம்-அறம். தீவினை - பாவத்தை. கழுநீரா - கழுநீர் போல.

11. பதம் - பதவி. வரம்பு - அளவு. கால்-காலால். ஏறி - நடந்து. பதம் - (அப்) பதவி.

12. சத்தநரகு–ஏழுநரகம்; அவை: அள்ளல், இரௌரவம், கும்பிபாகம், கூடசாலம், செந்துத்தானம், பூதி, மாபூதி.

13. மொழிபடர் - வார்த்தைகள் விரிந்த. முழுத்த–முழுமையாகிய;ஒன்றுகிய. சுழி - நீர்ச்சுழி. செழி–செழித்தல். ஒழிபடா - கெடாத.

14. கணம் - ஒரு சிற்றளவு. வைகான் - தங்கான். நகர்பதி–, (இருபெயரொட்டு). பணம் - பாம்பின் படம். பாவை–பதுமை. மணப்பது – கலப்பது. விரகு–நுண்ணறிவு. நூல்முஞ்சி - உபவீதத்திற்கட்டிய ஓர்வகைப்புல்.

15. பந்தி-வரிசை. ஏற்றும்-பாசித்தும். தேம்பி–வாடி. கந்தை - கிழிதற்றுணி. புற்கயிறு – (தருப்பைப்) புல்லாலாகிய கயிற்றை. அரைஞாண்–இடையிலே கயிறுக. வேட்டதற்கு – விரும்பிய பொருளுக்கு. (அதுகிடையாமல்) ஏமாந்து–திகைத்து.

16. குடங்கை-உள்ளங்கை. அடும்-வருத்தும். சிசிரகாலம்-பின்பனிப் பருவம். ஆற்றான் – சகியான். நம்பர் – சிவபிரான்.

17. ஆலும்-அசையும். சேலை–பரிவட்டம். கருகி – கருநிறம் படைத்து. கன்மாடன் – களங்கமுடையவன்.

18. வரலாறு – வந்த நிகழ்ச்சி. புரிந்த ஆற்றல் – செய்த விதத்தால்.

19. வாமபாகம்-இடப்பாகம்.தேவு-கடவுள். போக்கு-நீக்குதல். அரிது-இல்லை. இரங்குகாலை - பரிதபிக்கும்போது.

20. வாக்கு-வார்த்தை. வடபுலம்-வடதிசை. கவற்சி – கவலை.

21. பொன்னி – காவிரிநதி. கன்னியந்துறை – கன்னியாகுமரி.

22. கண்ணி - மாலை. மாசு – கருநிறம். ஒளி – சூரியன்.

23. அந்நதி - அவ்வடவருவி. ஒருவினன் -நீங்கினன். ஆச்சரியம் - சித்திரம், விம்மிதம்.

24. மாகமதி - மாசிமாதத்து. ஒரு பாகமதி – ஒரு பங்குடைய சந்திரன். ஒருபங்கு – பாதிப்பங்கு. உடைய சந்

திரன் - இதனையுடைய சந்திரன். எனவே, பாதிச்சந்திரனையுடைய அட்டமி திதியுள்ள தினமென்பதாம்.

25. கோடிய - கோடியென்னும் எண்ணையுடைய. கல் - (இரத்தங்களாகிய) கல். எறி-வீசுகின்ற. திரை-அலையாகிய. கவண்காட்டி,---இரிந்து-சோர்ந்து. தெய்வவில் - இந்திரதனுசு. இன்சாரியை.

26. போதுஆடி-பூவில்விளையாடி. தலைமடுத்து-கலந்து. படியார்-மூழ்கார்.

27. கூடல் - மதுரை. குடந்தை - கும்பகோணம். புலியூர் - சிதம்பரம். ஒவிலா - நீங்காத. திரிவேணிசங்கம் - கங்கை,யமுனை,சரசுவதி கூடுமிடம். தாவும்- (பலநதிகளும்வந்து) பாயும். தீவம்சோதி; சோதிபோலப் பிரகாசிப்பது.

28. ஐந்து - பஞ்சேந்திரியங்கள். மூச்சு-வாயுவை. அடக்கி - (வேறுவழியிற்செல்லவொட்டாமல்)தடுத்து.கூர்மிக்க. சிரநாள் - பின்பனிக்காலம். நித்தியகருமம் - அநுட்டான செபதபம் பூசை.

29. பாகமதி - பக்குவமாகிய அறிவு. சோகம் - துன்பம்.

30. ஆம்ஆறு - ஆகும்விதம். ஆகு சம்-தீட்டு. காமாரி - காமனையெரித்த சிவபிரானுடைய.

31. அனைத்து ஆகும் - எல்லாமாகும். அளவுஅளவில்-(நானஞ்செய்யும்) எண் அளவுக்குத் தக்கபடி. எனைத்தானும் - எவ்வளவாயினும்.

32. ஆலநறும்கழை - ஆலையாகிய நல்ல கரும்பை. தூர்தொட்டு - அடிதொடங்கி. அயில்வதென - உண்பதுபோல. வேலைமரபினில் - காலக்கிரமப்படி. பாலை - கருப்பம்பாலை.

33. தோன்றி - உதித்து; அடைந்து. என்ற - பொருந்திய. இவ்வினை - இம்மையிற்செய்த தீவினை. அவ்வினை-முற்பிறவியிற் செய்த பாவம்.

34. இருதானதம்மை - (தூல தேகத்திலன்றிச்,சூக்குமம்,காரணமாகிய) இரண்டிடத்திலுமுடையஆன்மாவை. தானம் - கொடைப்பொருள்; உதவும் அது - கொடுக்கின்றஅச்செய்க்கை. தானப்பெருக்கம் - ஒன்று, பத்து. பத்து, நூறு.நூறு,ஆயிரமாக விருத்திபாதல். சந்தானம் - வமிசம்.

35. மெய்யுணர்வு - உண்மையுணர்ச்சி. புரிந்து - செய்து; கொடுத்து. சிறுகாலை - விடியற்காலம்.

36. எல - பொருந்த. சால - மிக. எழுபிறப்பு - ஏழுவகைப் பிறவித்துன்பம். நான்குவகை - சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானமாகிய. பாலும் - பகுப்பும், (பாலும்).

37. அயனநாள் - ஆண்டினிற்பாதிபாகிய தினங்கள்; அவை: உத்தராயண தக்ஷிணயன புண்ணியகாலங்கள். விழா - திருவிழா. பதினொன்று-சதுர்த்தசி. அண்ணல் - சிவபிரானுடைய. ஆராட்டு - உற்சவசாந்தி. மாத நாட்கள் - மாதந்தோறும் வருந் திருநக்ஷத்திரங்கள். மாகம்முப்பான் - மாசிமாதமுப்பதுதினம். சேவை - தரிசனம்.

38- முன்னுவா-அமாவாசி. பின்னுவா - பௌர்ணமி. சங்கிராந்தி-மாதப்பிறப்பு. திங்கள் - சோமவாரத்தில். மதிகதிர் - சந்திர சூரியரை. பாந்தள்-பாம்பு. இன்னவை - இவைகளுள். அந்நதி-அந்தவடவருவியாகியசித்திராநதி.

39. அரிது-இல்லை.பாண்டுசிறந்தவருடம் (பிறந்து) சிறப்புற்ற. எதிரெடுப்பர் - எதிர்வந்து செய்வர். இறந்தநாள் - (தம்முன்னோர்) மரித்த தினம். இறந்தவர் - (தம்முன்னோராகிய) மரித்தவர். கும்பி-நரகம். மறந்தநாள்-(மேற்கூறியபடி தம்முன்னோராகிய பிதுர்க்களிறந்த தினத்தை நாம்) மறந்திருக்கின்ற தினமான து. அவரை-அப்பிதுர்க்களை. காலன் - யமன். மறக்குநாள் - மறந்துவிடும்நாளாம். எனவே, நாமறந்தநாளில் யமனினைந்து தண்டிப்பானென்பதாயிற்று.

40. கரு - கருப்பாசயப் பை.

வரை - (வெளியே) தள்ளும். பிறவி - சனனம்.

41. அந்தம் - (திதிகளின்) முடிவாகிய. உவா-அமாவாசி (கஉ). சங்கிரமம் - மாதப்பிறப்பு (கஉ). விதிபாதம் - ஓர் யோகம்(கஉ). வைதிருதி - ஓர்யோகம்(கஙு). பந்தம் - கட்டாகிய. மனுபதி ஞன்கு - பௌர்ணமி.(கஉ)ம், தைமாதத்துச் சுக்கிலபக்ஷத்துச் சத்தமியும், ஏகாதசியும் ஆகிய (கச). யுகம் நான்கு - ஐப்பசி மாதத்துச் சுக்கிலபக்ஷத்து நவமி, கார்த்திகைமாதத்துச்சுக்கிலபக்ஷத் தட்டமி, வைகாசி மாதத்துச் சுக்கில பக்ஷத்துத் திருதியை, மாசிமாதத்துச் சுக்கிலபக்ஷத்துச் சத்தமி. மாளையநாள் பத்தொடைந்து - புரட்டாசி மாதக் கிருஷ்ணபக்ஷப்பிரதமைமுதலிய பதினைந்து திதிகள். தொந்தம் - சம்பந்தம். அட்டகை பன்னிரண்டு-மார்கழி, தை, மாசி, பங்குனி மாதங்களில்வரும் அபரபக்ஷத்து அத்தமி, அட்டமி, நவமிகள். பருவநாள் - பக்குவப்பட்ட தினம். தருப்பிப்பார் - தருபபணஞ்செய்பவர்.

42. தாம் பெற்றூர் - தம் புதல்வர், புதல்விகள். கூணவர் - சகோதரர். பெறும்பாலர் (அவர்) பெற்ற புத்திரர். தனயை பாலர் - தம் புத்திரி பெற்ற பிள்ளைகள். பற்று - அன்பு. அவனருளால் - தன் நாயகன் கட்டளையால். ஓம்புற்ற - (தன்னை) இரக்ஷித்த. பரிசு - தன்மை. என்ற - என்றுசொல்லப்பட்ட. (என்ற என்பதில் அகரந்தொகுத்தல்) ஏம்பு - அங்கலாய்த்தல். நிலம் - எள். நீரார் - குணமுடையவர்.

43. சேண்-ஆகாயம். பலி-பூசை. பதத்து - பதவிக்கு. அவர்கள் - அப்பிதுர்க்கள். காணி - உரிமை.

44. அந்நிலையே - அந்த இடத்திலே. அமையாதேல் - கூடாதாஞல். கன்னி - அழியாமை.

45. இருநால்வர் - (42-ம்பாடலிற் கூறிய) எண்மர். தருப்பிக்கில் - தருப்பணஞ்செய்தால்.

46. சத்தம்-ஏழு. அத்தி-எலும்பு. அவர்க்கு - அவ்வெலும்பை யுடையவர்க்கு.

47. மூத்தனையார் - முத்துப்போன்றபெண்கள். நத்தனை - விஷ்ணுவை. கத்தன் - தலைவன்.

48. முனிவர் கடன் - இருடிகட்குச்செய்யுங்கடமையை.பிரமச்சரியம்-விவாகத்துக்குமுன் கற்று விரதங்காக்குநிலை.

49. வறிது-அற்பம். பிறியார்-பிரியில்லாதவராய். பெயர்க்கும்-நீக்கும்.

50. கள்ளாடும் - களவு செய்யும். கரணங்காத்தல் - அந்தக்கரணங்களைப் புறம்போகாமற்றடுத்தல். எள்ளாமல்-இகழாமல். உள்ளார்வம் - நினைக்கின்ற ஆசை. சமிதம் - அமைதி.

51. துளங்கும்-அச்சப்படும். உளம்பெறுதானம் - மானததானம்.

52. நித்தன் - சிவபிரான். முத்தகம் - குளகம், தொகுப்பு.

53. காலாக-வாய்க்காலாக. மனத்தடத்தில் - மனமாகிய தடாகத்தில். படிவர் - முனிவர்.

எட்டாவது சிவமது கங்கைச் சருக்கம்.

1. புரவி-குதிரை. கரவில்-கள்ளத்தால். மகன் - (சகரனுடைய)புத்திரன்; போசனன். மகன் -(அவனுடைய)புத்திரனாகிய.

2. சாகரர் - சகரனுடைய இளைய மனைவி புத்திரர். துருவி - தேடி. சூழ்வர-சூழ. தொட்டனர் - தோண்டினவராகி. பதனத்து-காவலையுடைய. முனிவன் - கபிலமுனிவர்.

3. சாகரம்-சமுத்திரம். நீப்ப-நீக்கும்பொருட்டு.

4. சங்கையா - மதிப்பாக. தரிப்பான் - தாங்கும்பொருட்டு.

5. பொதிர்த்து-ஓட்டைசெய்து. தரிபடாது - தங்காது.

6. மாகமண்டலம் - ஆகாயமண்டலத்தில். மறுக - சுழல. மண்டலம்-கூட்டங்கள். யோக மண்டலத்து -

யோகபூமியில். இருவகைக்கமலங்கள்-இரண்டுவகையாகிய உந்தியந்தாமரை, இருதய தாமரை. உறழ-ஒப்ப. மண்டு-நெருங்குகின்ற. அலம் - அமைவினையுடைய.

7. அடைய-சேர. ஆயிரம்பருவம்-ஆயிரம்(வருட)காலம். அடினி-கங்கை. (இப்பெயர்சிவபிரானுலமைக்கப்பட்ட எழுவகைப் பெயர்களுளொன்று) உலறி-வற்றி. புடைபிதுங்குருது - வெளியேறுது. புற்பனி - புல்லினுனியிலுள்ள பனித்துளி.

8. சுவறல-வற்றுதல். மீனலோச்சினை - மீன்போன்ற கண்களையுடைய பார்வதிதேவி. வேந்தன்-(பகிரதனுகிய) அரசன்.

9. இளிகொள்-(சடையைவிட்டு) இறங்கிய. துளி-துளிவடிவம். அமைத்து-செய்து. விளிகொள் - அழைக்கப்பட்ட.

10. கங்கை-(ஏழாம் பாட்டிற்கூறிய) கங்கை. திருகு - வஞ்சம், அல்லது மாறுபாடு. சன்னு - ஒருமுனிவர். சானுவி - கங்கை. மானம் - விமானம்.

11. மாய்ந்த - மறைந்த.

12. எண்வகைப்பத்தி—, அவை: அடியார்களிலவணங்கல், சிவபூசைகண்டு மகிழ்தல், சிவபூசைசெய்தல், தான் செய்யும் பணிவிடைகளைச் சிவபிரான் திருவடிக்கே சமர்ப்பித்தல், சிவசரிதங் கேட்கும்போது ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிதல், மயிர்சிலிர்த்தல், சிவபிரானைத் தியானித்தல், திருப்பணிக்கென்று வாங்கியபொருளைத் தானபரியாதிருத்தல்களாம். சுத்தியம் – தோத்திரம்.

13. யாண்டு - வருடம்.

15. மது - தேன். அணுக - சேர.

16. சிலை–வில்லாக.குவடு–சிகரம். ஒன்று - பொருந்திய.

17. விடிய-கெட. உதயகிரி-உதிக்குமலை. நீர்போர்ப்ப - நீர்மூட.

18. விரணம்–துன்பம். அரணம்-காவல்.

19. கான்முகத்து - காலிடத்து.

20. மால்ஆர்த்த-மேகங்கள் முழங்கப்பட்ட. வரை - (திரிகூட) மலை. தவத்தின்–தவத்தால். ஆர்த்த–பிரகாசித்த. மால்வரை - பெரியமலை.

ஒன்பதாவது மூர்த்திவிசேடச் சருக்கம்.

1. தெளிவானை - தெளியப்படுபவனை.

2. எவன்-யாது. கூறு-அமிசமாக. அமையா - அமைத்து.

3. உவட்டெடுக்கும்– மேற்பொங்கியெழும். கற்பாந்தத்து - கற்பகாலமுடிவில். ஆழிவரை–சக்கரவாளமலை. தொடராக - ஒரே தொடர்ச்சியாக. சுவற்றிற்று - வற்றச்செய்தது.

4. தரிப்பு-தங்குதல். தத்துவமும்-(காதமாகிய) தத்துவமும்.

5. பின்று ஆகி - பின்னர் உண்டாகி. குறி - பெயர்.

6. ஒன்றிலன் - பொருந்தாதவன். இருமை – பெருமை. அருணம் – சிவப்பு.

7. தண்டம் - தடி.

8. முக்கால் - திரிகாலம். காலம் என்பதில் அம்-கெட்டது. இருது-பருவம். நயப்பால் - விருப்பத்தால்.

9. திரவியம்-உபகரணப்பொருள்கள். ஊரு - தொடை. நாம - பெருமையுடைய. திகிரி - மூங்கில்.

10. பிணி-கட்டுப்பாடு. சூறையில்-சூறுவளிக்காற்றில். அணி - அழகு. பகவன் - பிரமன். குணில் - குருந்தடி.

11. அருளும் - அருள்செய்வான். பரிப்பான் - காக்கும்பொருட்டு. மயிலிரண்டு - மயில்போல்வாராகிய இலக்குமிதேவி, பூமிதேவிகள்.

12. கமலலோசனன் - தாமரைக் கண்ணையுடைய விஷ்ணு.

13. மூப்பால் - மூன்று பகுப்பு. சிற்பொருள் - ஞானபபொருள். அப்பாலன் - அந்தப் பகுப்புடையவன். பேறு - தவம். எழுத்து - ஊழ்வினை,

(அக்ஷரங்கள்).

14. ஆரிடம், மானிடம், தேவம், அசுரம்; இராக்கதம் - முறையே இருடிகளாலும், மனிதராலும், தேவராலும், அசுரராலும், இராக்ஷதராலும், பூசிக்கப்பட்ட இலிங்கங்கள். (இங்ஙனம்) பதிட்டை - பிரதிட்டை. சயம்புவும் - சுயம்பு இலிங்கங்களும். பார் - தரிசிக்கப்படும். சைவலிங்கம்,—

15. போது - பொழுது. கூவிளத்தில்-வில்வத்தில். இலிங்கம்நாடி-இலிங்கத்தில் ஒருநாழிகை. அமைப்பு - தங்கியிருப்பு.

16. பொற்றூனம் - பொன்னம்பலம். வள்ளல்-மாணிக்கவாசகசுவாமிகள். குறி-சிவலிங்கம். உரைத்தது—(திருவாசகத்தில்) அருளிச்செய்தது. இந்தக் குறிப்பால் - இந்த அபிப்பிராயத்தால்., அஃதாவது (பிறதலம்போலாது) இத்தலத்தையகலாதிருப்போமென்று தேவர்கட்கு வரந்தந்தது. மேற் பாடலிற் காண்க.

17. மூட்டில் - தூரில்.

18. சாலை - யாகசாலை. அடிக்கடி - ஒவ்வொரு அடித்தூரத்திற்கு.

19. கணி-(இடைக்குறை) பூங்கண்ணி. பணி-திருப்பணி. ஏவற்பணி - ஏவற்றொழில்.

20. தேம்-தேன்.

21. குவி-கூடுகின்ற. குளகம்-ஒருவினைகொண்டு முடியும் பல பாட்டுக்கள். அவிடேகம் - நானம். அவிடேகம்-கிரீடம்.

22. மோனை-ஆதியில். அதிகர்-உயர்ந்தோர். தானை-சேனை. கேதனம்-கொடி. மணித்தசும்பு-இரத்நம்பதித்தகுடம். இறை - சிவபிரான்.

23. படி - பொற்படிகள். தூபம் - தூபக்கால். பரிகலம்-அன்னமெடுக்கும் பாத்திரம்.

24. ஆன் - இடப வாகனத்தில். அம்மானை - அந்த மகானை.

25. கதிர்படுசெவ்வி-சூரியனுதயமாகுஞ்சமயம். சுயம்பு - சுயம்புலிங்கம்.

26. அத்து-அசை. அம்ஆர்-அழகு பொருந்திய. அத்தம்-பாதியில். அத்தம்-கையில். ஆர் - நிறைந்த. அத்தர் - பெரியோர்.

27. பொன்-வியாளம். பைம்பொன்-பசியபொன்னிறமுள்ள. பை-அழகிய. செம்பொன் - செய்ய இலக்குமி.

29. தோய்வை-(ஆகுபெயர்) அன்னம்; சருக்கரைப்பொங்கலும், பருப்புப்பொங்கலும். அமுது செய்விப்பவர்- நிவேதனஞ் செய்விப்பவர். அரும்பு — தோன்றுகிற.

30. காரி - சனி. வாரி - நீர். வீதி - சங்க வீதி

31. அணி - அழகிய. விரல் - விரல் போலு நேரிய. காசளவு-ஒருநிற்றளவு; மிகச்சிறிதென்றபடி. பணி-திருப்பணி. வீறு - பெருமை.

32. நீவு - பூசுகின்ற.

33. சிறுகாலை - விடியற்காலம், திருவனந்தல். உறு-பொருந்திய. காலை-உதயகாலம், காலசந்தி. பிறங்கல்சாயும்-(சூரியன்) அத்தமன மலையிற் சேரும். பரம - மேலான.

34. வருட்வழி—ஆண்டின் கிரமப்படி. கன்னமிட்டார்-கொள்ளைகொண்டவராவர். ஒருநாள்கூட - (முதல் நாளோடு) ஒருதினஞ்சேர. இருவரையும்-(தும்புரு, நாரதராகிய இசைபாடுவார்) இரண்டுபேரையும். கன்னமிட்டார் - காதில் வைத்தருளிய சிவபெருமான்.

35. வலம்புரி வீதி - சங்க வீதி. வலம்புரிவார் - வலப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்பவர். குலாம் - விளங்கும்.

36. தாதகி - ஆத்திமாலை. என்றாலும் - ஆனாலும்.

37. பால்அமுதம்-பாயசம். உஞ்சு-பிழைத்து. அமுதர் - தேவர். அஞ்சு - (தக்கன்சாபமுதலியவற்றால்) பயப்படுகின்ற. அமுதகதிர்-சந்திரனை. அடிசில்-சோறு. கஞ்சமுதல் - தாமரை மலரிலிருக்கும் முதற்கடவுளாகிய.

38. சரிதை — சரித்திரம். பார்

வானுலகம் பேசிப்புகழெனக்கூட்டுக.

39. கறை-நஞ்சு. கடன்-கடமை, நியதி. மிண்டர்க்கு-வலிமையுடையவரிடத்து. (கு—உருபுமயக்கம்) உறுகண்-துன்பம்.

40. உலியெடுத்து - உலைவைத்து. அமுதெடுப்பார்-அன்னஞ்சமைப்பவர். கலை - கல்விநூல். மானெடுத்தார் - (சங்கெடுத்த கையில் அதனை விடுத்து) மானையெடுத்தவர்; விஷ்ணுவாயிருந்தவர் சிவபிரானுமென்றபடி.

41. நெடிது-நீண்டது. நேடி-தேடி. கொடி-உமாதேவி. ஆடும்-விளையாடும். பொடி பாடும் – விபூதி தோயும்.

42. பின்று - பிறகிடு, பின்னும் கின்ற. உறுதி - பயன்.

43. ஆர்த்தம் - அன்பு. பரை-பராசத்தி. பரமகீதை - சிவகீதை. முறையினில் - கிரமப்படி.

——

பத்தாவது பராசத்திபீடச் சருக்கம்.

1. ஒன்றின் - ஒன்றுகிய. சோதி-பிரமம். குடிலை-பிரணவம். நாதம்-ஒலி. விந்து - விந்துசத்தி. நாதன் - கடவுள். குறி - பெயர்.

2. போகம் - இன்பம். நிகிலகாரணத்தினுல்—எல்லாந்தோன்றுமேதுவினுல். மகிமையை என்பதில், ஐ - சாரியை.

3. பெரு - பெருமை தங்கிய. சிவகோணநான்கு,—சிற்பரை—சத்தி. கோணம்ஐந்து,—ஆம் - ஆகிய. நவகோணத்துள்ளே - ஒன்பது கோணத்தினிடத்தே. ஈரிருபான் முக்கோண்நண்ணும்-நாற்பத்து முக்கோணம் பொருந்தும். மேல்-(அதற்கு)மேல்.இவர்தருவட்டம்-எழுகின்ற வகையாக எழுதி நிறைத்த. எட்டிதழ்-எட்டிதழும். மேல்-(அதற்கு) மேல். கோணம் ஈரெண்ணிதழ் – வகையாக எழுதி நிறைத்த பதினாறிதழும். உவரி-(அதற்கு)மேல். மூவட்டம்-மூன்று வட்டத்தினிடமும். மூன்று சதுரமும்—மூன்று சதுரத்தினிடமும். (ஆகிய) ஓர் பீடமுளது - ஒரு பீடமிருக்கிறது. [பீடம் - ஆசனம்.]

4. அன்றே - அல்லவா. அரு - இல்லாத. பரம - மேலாகிய. அகிலமூலம் - உலகந்தோன்றுங் காரணப் பொருள், பராசத்தி. தரிததலால் - தங்குதலால்.

5. நங்கை - பராசத்தி. புங்கவன்-பரமேசுரன். அதிகாரங்கள் - சிருட்டியாதி தொழில்கள்.

6. மேகலி-சடையும். மூன்றுநாட்டங்கள் - மூன்றுகண்களும். சததளம்-நூற்றிதழ்த்தாமரை. அபயம்,—தானை—ஆயுதம். செபவடம் - செபமாலை. நாற்கை—நான்குகரங்களும். (பராசத்திமுதலிப ஐந்துசத்திகட்கும்பொதுவாகும்). மதிமுகம் - சந்திரன்போன்ற முகம். (அவ்வைவருக்கும்) மரபின்-முறையே. ஐந்து நான்கு மூன்று ஒன்று நான்காம்,—பதி - பதிகின்ற. ஐவர்மேனி - அவ்வைவர்நிறம். வெண்மை...பொன்மை,-இவற்றுட்பாலும் - வெண்மை நிறம்.

7. அணிதம் - இதமின்மை. பரையே-பராசத்தியே. பொன்னை-இலக்குமியை. வல்லிசாதம்-கற்பகத்திற் படர்கொடி.

9. முற்றரும்புணரி—முதலிற் சிருட்டிக்கப்பட்ட சமுத்திரம். அலர்மேற் செல்வி-இலக்குமி.எம்மான்-எம்பிரான்

10. குற்றுலம், கோவிதாரம், சமருகம்,— நாமந்தரு - பெயர்களைக் கொடுக்கும். வரையாத்தி - மலைபாத்திமரத்தின். திரு - (அம்மரங்களில்) சிறந்த. குற்றுலம்,— மூலட்டானம் - (எம்பிரானெழுந்தருளியிருக்கும்)மூலஸ்தானம். குற்றுலஞ்சிறந்தபெயரென்பது திருக்குற்றுலத தலமகிமைச் சருக்கம் 51-ம் பாடலினுங் காண்க.

11. முகிழ் - (தாமரை) அரும்பு

போலும். பயந்ததனலும் - பெற்றதனலும். மூவிசேடம் - (தலம், தீர்த்தம், மூர்த்தியென்னும்) மூன்று விசேடம். நிகழ்வது - சொல்லப்பட்டு வருகின்றது. தாணுமாலயன் - உருத்திரன், விஷ்ணு, பிரமன். பூந்தொட்டில் - (அவர்கள் நித்திரை செய்யும்) பொலிவினையுடைய தொட்டில்.

12. பூ - பொலிவாக. அணி-பூணின்ற. மரு - வாசனையுடைய. மத்தானும் - ஊமத்தம்பூ மாலையுடைய ருத்திரனும். (மத்தம்-மத்தெனக்கடைகுறைந்தது). பொன் - இலக்குமியை. அணி - அணிந்த. மருமத்தானும்-மார்பையுடைய விஷ்ணுவும். நா-நாவினில். அணி--, ஒரு-ஒப்பற்ற. கொம்பானும்-பூங்கொம்புபோன்ற சரசுவதியையுடைய பிரமனும். ஒருகொம்பானும் - ஒற்றைக் கொம்பையுடைய விநாயகரும்.

13. பராநுபவம் - பரபோகம். சிவாநுபவம் - சிவபோகம். நிராமயம்-நோயினமை. திரிபுரை - பார்வதி. புகல் - அடைக்கலம்.

14. வலம்புரியும் - வலமாகச் சுற்றிவரும். பொலம்புரிசை - பொன் மதில். மங்கலை - மங்களப்பொருளாகிய பராசத்தி.

15. நிலாக்கொழுந்து - சந்திரகிரணம். தோட்டு-இதழ்களையுடைய. கருப்புரசந்தனம்- பச்சைக்கருப்பூரங்கலந்த சந்தனம். மந்திரபதம் - மந்திரவசனம்.

16. யாளிமாதம் - ஆவணிமாதம். திரு - இலக்குமி.

17. கிருதம் - நெய். அங்கிலே - அந்தப்பராசத்தி பீடத்தில்.

18. அமரகுலதீபம் - தேவர்குலத்திலிந்திரன்.

19. கடமதி - மாசிமாதம். அரிசனபாளிதம் - மஞ்சட்காப்பு. கயல்மதி-பங்குனிமாதம். ஐவகைய திரவியம்-ஐந்து பிரிவுடையவாசனைப்பண்டங்கள்; இவற்றைத்திருமஞ்சனத்திரவியமென்பர்.

21. மூப்பொறி - மனம், வாக்கு, காயமாகிய மூன்று கரணம்.

22. உயர்காயத்திரி - உயர்ந்த (சிவ) காயத்திரி மந்திரத்தை.

23. மைவண்ணம் - மேகநிறம். கூற்றரத்தார் - கண்டத்தையுடைய சிவபிரானுர். மழைவண்ணம் - மழையின் குணம்போலும். சதுரகவி - நாற்கவிகளையுடைய. நாற்கவியாவன: ஆசு, மதுரம், சித்திரம், வித்தாரமாம்.

பதினென்றாவது குறும்பலாச் சருக்கம்.

1. ஆங்கனம் - அவ்விதம்.

2. ஏய்ந்த - பிறந்தன. (தாற்பரியம்) விரித்த - விரித்துச்சொல்லின.

3. மேல - உயர்வுடையன. அங்கம்-வேதாங்கம்; அவை: மந்திரம், வியாகரணம், நிகண்டு, சந்தோபிசிதம், நிருத்தம், சோதிடம். கதி-பதவி. கதி - மோக்ஷம்.

4. ஆரண நடப்பால் - வேதங்கள் நடைபெறுவதால்.

5. தவர்படு - தவருதல் உண்டாகின்ற. [தவர்தல் - தப்புதல்.]

6. மனுக்கள் - மனுச்சக்கரவர்த்திகள்; இவர்கள் பதினல்வர்.

உபநிடப்பொருள் - வேதசாரமாகிய நூற்பொருள்.

8. மேல்வானம்-பழையசுவர்க்கம்.

9. உபநிடதவேதம்-உபநிடதமாகிய வேதப்பொருளே. பனசம்-பலாமரம். குலமறை நின்றதெனக் கூட்டுக.

10. மந்திரம் - கோயில். தூலமந்திரம் - தூலபஞ்சாக்கரம். சூக்குமமந்திரம் - சூக்குமபஞ்சாக்கரம்; இவற்றையுபதேச முறையா லுணர்க.

11. ஓம் - பிரணவம். கெழு-பொருந்திய. தூங்கியும் - தங்கியும். துளங்கியும்-சலனப்பட்டும். எங்கினை-வருந்தின.

12. ஆயிரம் - அனந்தம். சுருதி - ஓசை. அமரராண்டு - தேவ வருடம்.

பழையர் - கள் விற்பவர்.

32. சதுர்த்தர்-நான்காம்வருணத்தார். கேழ்-தனக்குத்தானே சமமாகிய. உழவர் - உழுதுண்பார்.

33. புனம்-முல்லைநிலஞ்சார்ந்தகாடு. ஒருவி - நீங்கி. முயன்றாய் - செய்தாய்.

34. ஒழிந்த - (இல்லறவியல்) நீங்கிய.காருகத்தியம்-இல்லறவியல். (ஆகிய)ஆச்சிரமம்-நிலையின். நெறிகள்-மார்க்கங்கள். மூவர் - (மேற்கூறிய) மூவர். படர்பயிர் - செல்லுகின்ற கொடிக்கு. கொளுகொம்பு - ஆதரவாகிய கோல்.

35. சவுசாதி - அவசியகரும முதலியவை. முயன்று - செய்து. ஓம்பி-பாதுகாத்து.

36. பண்டிதர்–அறிவுடையோர். ஏறி-உயர்ந்து. தே - தெய்வத்தன்மையுள்ள. பாலாப் - இபல்புடையாய். அந்தரத்து - ஆகாயத்தில். கடனே - முறையோ.

37. தீனம்–கேடு. கோள்–வலிய. பவத்தூறு - பாவமாகிய செடி. கானம்-காடு. பாசம்–கயிறு. கூளி–பேய். கற்கபாடம் - கற்கதவு.

38. சு-நல்ல. குடம்–(பூர்ண) கும்பங்கள். சகுடம்-நாய். தலைகீழ்-முறை தவறுதல். நகுடன் – சூரிய குலத்து ஓரரசன்.

39. சினை-கரு. பருவம்-பக்குவம். பைங்கூழ்-பயிர். பொதிகள்-கதிர்கள். கானல் - காடு. பொழிவது - பெய்தல். (போலும்).

40. கொழுந்துவிட்டு-மேன்மேல் வளர்ந்து. கொளுத்திய–அழுத்தமாகக் கூறிய. கழுந்து-உலக்கைநுனி. ஏதோயாதனுலோ. கடத்தினை - குடத்தை. உழுந்தென - உழுந்துபோல. உகுத்து-(உட்கொள்ளாது) புறம்போக்கி. தகையவாக - தடையுடையனவாக.

41. வருடுவது - தடவுவது. ஆசான் – குருவே. முகத்தில் – இடத்தில்.

42. சிதைந்தனன் - கெட்டனன்.

43. தனம்–முலை. ஆற்ரு - பற்ரு. கனதை - மேன்மை. கடப்படும்–கடன்படுவான். (அதன்மேல்) கடப்படாது–கடன் கிடையாமல். இனைய - வருந்த.

44. சூனமங்கையர்–ஊன்விற்கும் பெண்கள். துவசமங்கையர் - கள் விற்கும் பெண்கள். சனமங்கையர்–புலைப் பெண்கள்.

45. சாந்திபுரிந்து–ஓமஞ்செய்து. வாலாமை - ஆசூசம்; தீட்டு.

46. ஆழ்ந்தான் - அழுந்தின ஆத்திரேயன். கிளை – சுற்றம். தாரம் - மனைவி. (ஆகிய மூவரும்) வேருய - வெவவேரூகி. (முறையே) குலினம் - குலப்பெருமைக்கேடு. தீனம்-எளிமை. மைமை - சக்திதிப்பேறின்மை. (ஆகிய) மூவகையின் - மூன்று விதத்திஞல். மாய்ந்தார்-மறைபட்டார்கள். சூழ்தரு-சுற்றுகின்ற. நரம்பு–,தண்டம்-வீணைத் தண்டு. சுரை–சுரைக்ருடுக்கை. இசையின் - ஒன்றுசேர்ந்தால். யாழ்-வீணை. வீழ்படில் - (அம்மூன்றும்) தனித்தனி பிரிந்தால். வேடர் கண்ணி - குறவர் பறவை பிடிக்குங்கண்ணி. விறகு—, வெம் - கொடிய. பலியோடு - பிச்சை பெடுக்கும் ஓடு.

47. அங்கணம்-சலதாரை. உக்கை-சொரிந்த. விட்ட–வெறுத்த. கொங்கணம்-ஓர்தேசம். காழசம்-கடாரதேசம்.

48. நீர்நாடு - சோழதேசம். வார்நாடு-கச்சுவிரும்புகின்ற. தடை-இடையூறு. தீர்ந்த-நீங்கிய. மலைநாடு–மலையாளதேசம், எனவே மலையாளத்துப் பெண்கள் மார்பைத்திறந்துகொண்டு திரிவார்க ளென்பதாயிற்று. வாய்த்தது – (சமீபமாகக்) கிடைத்தது.

49. முரி–ஒடிகின்ற, வளைகின்ற. கலை - மேகலாபரணத்தை. ஆளி - ஆளுதலையுடையதாகிய. தேர் - அல்குலாகிய ரதங்களை. நிரைத்து - வரிசைப் படுத்தி. புடை - பக்கம்.

50. மடுப்ப - அகப்படுத்த. சூழல் - இடம்.

51. ஆம்பதி-ஆகியஊர். அவர்-அப் பெண்கள். பரிசில் - தன்மை. காம்பு - மூங்கில். உறழும்-ஒக்கும். ஆம்பதிதன் என்பதற்கு, ஆகிய சாதிப்பிரட்டனெனினும் பொருந்தும்.

52. குருகு - பறவை.

53. இன்றிய - இல்லாத. மீனம் - மீன். அல்குல்வியாளத்தின்-நிதம்பமாகிய பாம்பின். மீனம்-பெரிய. தேரை-தவளை.

55. தூண்,—அம்-சாரியை.காண் அலா - பார்க்கக்கூடாத. பூண்அலா - பொருந்தக்கூடாத.

56. குலாவு - விளங்குகின்ற.

58. உழல்–வருந்துகின்ற. மறுகு-வீதி.

59. தலைநாடு - முதல்நாடு, சோழநாடு. புலீ-புலீத்தன்மை. தேக்கிலையிற் புனல் போல்வானென்பது - ஒட்டியும் ஒட்டாமலுமிருந்தானென்றபடி.

60. ஊடு–(வயிற்றின்) நடு. அயரசோர. பிடுங்க - வருத்த. வாடை—(அம்மாதர்மேற் மோய்ந்துவரும்) காற்றை. ஏற்று - நுகர்ந்து (தாற்பரியம்).

61. சரதநெறி - உண்மை வழி. விரகு - விரகம். (கடைக்குறை.) பரமனையார் - அன்னியர் பெண்கள்.

62. வலியர்-பரவர். சேரி - சேர்ந்திருக்குமிடம். மள்ளர் - பள்ளர். புலையர் - சண்டாளர்.

63. அம்மை-வருபிறப்பு. ஒருசார்-(அது) ஒருபக்ஷம். இம்மை-இப்பிறப்பு.

64. தரு — மரங்கள். இருள் - இருண்ட. வனத்து - காட்டில்.

65. சோகம்-இளைப்பு. பாகத்தால்-பங்குப்படி., தென்புலத்தார் முதலியோர்க்குக் கொடுக்கும் பாகப்படி. பகுத்து - பங்கிட்டுக்கொடுத்து.

66. கூண்டு - கூடி. வாலாமை - நீட்டு. காண்டல் - பார்த்தலால்.

67. உழிக்கொண்ட—சஞ்சரித்துக் கொண்டு திரிந்த. கண்முகிழ்ப்ப-நித்திரைசெய்ய. இழி - இழிவு. கங்குல் - இருள்.

68. பலியொன்றுமின்றி—பிச்சையொன்றுங் கிடையாமல். கன்றினன்-வருந்தினன். சென்றுசேர் - (ஓரிடத்துக்குப்) போய்ச்சேர்கின்ற.

69. வாள்தாளை - வாளாகிய ஆயுதம்போன்ற. வாட்டு - வருத்துகின்ற. தூணைக்கோட்டாளை - இரண்டுகொம்பானையை. குமுறுகுரல்–(கண்டத்தில் புரு முதலிய பறவைபோல) முழங்கும் ஒலியை. கோட்டாளை-கூகையை.குளறுகுரல் - (அவைகள்) உளறுகின்ற சத்தத்தை.

70. ஈனக்கள்ளிகள் - புலைச்சாதி விவசாரிகள். இடும்-கொடுக்கும். இதழ்ப்பானக்கள்-அதரபானக்கள். (பானம்-குடித்தல்.) கானக்கள்ளிகள் - காட்டிலுள்ள கள்ளிமரங்கள். பொதிசோறு-பொதிந்திருக்கப்பட்ட (தசையாகிய) சோறு. கடி-நீக்கப்பட்ட. ஊனக்கள் - குற்றம்பொருந்திய மது. ஏத்த–தாங்கிநிற்ப.

71. வீங்கி-பருத்து.திமிரம்-இருள். எய்ப்ப - போல. உடு—நக்ஷத்திரங்கள்.

72. திமிரவெள்ளம்-இருளாகியபிரவாகம். வடிந்திட - வற்ற. படிந்திடும்-தோய்ந்துகிடக்கும். முடிந்த-கெட்ட. நாளது-என்பதில்,அது-பகுதிப்பொருள் விகுதி. விடிந்தது - கெட்டது.

74. கானல்-காட்டிலுள்ள. பரல்-பருக்கைக்கற்கள். பொடி-நீறு. தழல்-அக்கினியில்.

75. துரப்ப - தொடர. போற்ற-ஆதரிக்க. இருண்டு-மறைந்து.

76. தருணஜலை - சமையஜலை. தடுமாறி-மாறுதலடைந்து. சாக்கிரம்-தெளிவுஜலை.சொற்பனம்-கனவுஜலை.சுழுத்தி-மயக்கமான நித்திரைஜலை. கருவி-காரணமாகிய. கரணம்-மனம். புத்தி,சித்தம். அகங்காரமென்னும் அந்தக்கரணங்களை. கடந்து-தாண்டி.துரியவவத்தை-

சுத்த நிலையாகிய உபாதி. வீழ்ந்து - படிந்து. அரியாதீதம் - சுத்தநிலைக்கப் பாற்பட்ட நிலை. சூக்குமத்துஆய் - சூக்கும சரீரத்திற்போய்.

78. என்கேளே-என்றுசொல்லு வேளே. கவுணியன் - கவுணியர் கோத்திரத்தில் லவதரித்த திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார். வாய் - திருவாயில்.

79. இயமபடர்-யமனுடைய வேலைக்காரர். முடுகி - விரைந்து.

80. வேலை-சமயம். நிராகரித்து-தடுத்து. உதிரக்கறை-இரத்தமாகிய மாசு.

81. பண்ணவர்-முனிவர். புட்பகம் - தேவவிமானம். கரியுரிவை - யானைத்தோல்.

82. செம் - செவ்வையாகிய. மானம் - விமானம். மிசை - மேனின்றும். மெய்ம்மான் - திருமேனியிலிருக்கும் உமாதேவி.

83. தைவரல் - தடவல்.

84. உவர்ப்பு - வெறுப்பு.

85. யாமியம் - தென்றிசை. சாமி அந்தகன் - முதல்வனாகிய யமன். காமி-கொடுங்காமியாகிய ஆத்திரேயன். அந்தரம் - மத்தியவுலகம்.

86. வெய்த - கொடுமையுடைய. ஆறு - மார்க்கம்.

87. செறிவு - (கோப) நெருக்கம். குறிகொள்-எழுதுந்தொழிலைக்கொண்ட. கணக்கால் - கணக்கின்படி. பொறிகளே - எழுத்துக்களே.

88. குலநெறி-குலாசாரமாகிய நேத்திரத்தொழில் - கண்போன்ற கிரியை.

89. நற்பு-நிநேகம். (நட்பின்றிரிவு போலும்) நண்ணிய - நண்ணுவித்த. (பிறவினை).

90. தன்மம்-தருமம். வேலை-காலம்.

91. கோளிஞன்-கொள்கையுடையவன். பொரு - ஒப்பு.

92. தெறும்புனல் - அவிக்கும்நீர். மறவி-மறப்பவன். நிரக்கர குக்கியான்-எழுத்து இல்லாத வயிற்றையுடையவன். (மூடனென்றபடி)

93. வருடாதி - வருடப்பிறப்பு.

96. கரணம் - கணக்கு. வீரர்-சித்திரகுத்தர். நரகவீரன் - நரகத்திற்சேரும் வலியுடையனாகிய ஆத்திரேயனை. வரவு - புண்ணியபம் (தாற்பரியம்).

98. முறைதப்புமேல் - நீதிதவறுவாராஞல். தாக்கு - (அவருடைய) உத்தரவை. வைத்தகல்வது-(கீழே) வைத்துவிட்டு நீங்குவது. கப்பு-கவர்.

99. பாசம்-கயிறு. தண்டம்-தடி. எழு-தூண். கரபத்திரம்-ஈர்வாள். எஃகம்-வேல். விறல்-வெற்றி. மழு - மழுவாயுதம். மூசு-மொய்க்கின்ற. சம்பம்-வச்சிராயுதம். முசலம் உலக்கை. கூணியம் - யானைவராமற்றடுக்குமரம். வாட்பூசல் - வாள்யுத்தம். புறம் - பக்கம்.

100. தூலம் - பெரிய.

101. வைவச்சுதபுரம் - யமன்பட்டணம். துளங்கி-அச்சப்பட்டு. சூழ்-ஆராய்கின்ற. திறை - கப்பம். கிங்கிரர்-ஏவலாளிகள். மல்லர் - மற்போர்செய்வோர்.

102. பெருவியாதி - கிரந்தி. குரு-ஓர்நோய். சேட்டுமம் - ஐயம்.

104. ஊர்தியென்-(எருமைக்கடா) வாகனமென்று சொல்லப்பட்ட. வங்கம் - நாவாய், கப்பல்.

105. நீங்குபு-நீங்கி.வைதரணி-யமபட்டணத்துநதி.உந்து-செலுத்தப்பட்ட. ஒண்-அழகிய. கயல்-சேல்மீன். பந்தி-வரிசை. சேர்தரு-சேர்கின்ற. கிஞை-மூட்டை.

106. பரிவாரத்தொகை - சூழ்ந்திருக்குங்கூட்டம். வீக்கு - மிகுத்த.

108, கோட்டம்-கோணல்.கடை. காவலர் - வாயில் காப்பாளர்.

109. கடைகள் ஏழினர் - வாயில்கள் ஏழினுமுள்ளவர். நந்தி - திருநந்திதேவர். அமைந்து - அடங்கிநின்று.

110. அருண்முறை - ஆஞ்ஞையின்படி. ஆர்ப்பு - மகிழ்ச்சி.

111. கின்னரம் - வீணை.மிழற்றவாசிக்க. தந்திரி - யாழ்நரம்பு. மீட்டி-

முறுக்கி. பின்னகப் பந்திகள் - சடை முடியின் வரிசைகள்.

112. மாலோகத்தவர் - வைகுண்டத்திலிருப்பவர்.

113 அணிமாதி - அணிமா முதலிய. சித்திகள் - (அட்டமா) சித்திகள். ஈசானன் - திக்குப்பாலகரிலொருவர். பகல்வேந்தர் - சூரியர்கள். பணிமாறதாங்கிநிற்க. படிமக்கலம் - கண்ணுடி.

114. எறுழ்வலி-மிக்கபலம். மறுஅற - குற்றமில்லாமல். இருகோடி - இரண்டுபக்கம். வருட - தடவ.

115. நன்மதை - நருமதை. இரட்ட-வீச. வயிறுவாய்த்த–பெற்ற. (தாற்பரியம்) பொருப்பு - (கிரவுஞ்ச) மலை. கயினை - கயமுகாசுரனை. களிறு - யானையாகிய விநாயகர்.

116. நீள்நித்தம் – நீண்டகாலம். நிரைத்த – வரிசைப்படுத்திப் பதித்த. ஆணிப்பொன் - மாற்றறியும் பொன்.

117. மருங்கு-இடை.இருசருமம்-யானைத்தோல், புலித்தோல். உடை - உடுத்தல். பணடவி - படத்தின்மிகுதி. பணிலத்தோடு - சங்கக்குழை. உரககுண்டலம் - சர்ப்பகுண்டலம்.

118. கங்கணம்–கைவளை. துயல்வரு - அசைகின்ற. பிரமை - மயக்கம். அல்லது மெய்யறிவு.

119. கண்வழுக்கி - கண்கூசி. வழிக்கொண்டு - நடைகொண்டு.

120. சரணம்-அடைக்கலம். அநுபூதியாய் - சுவாநுபவப்பொருளாயுள்ளவனே. மேதியான் - கடாவாகனமுடைய யமன். யாது - எது.

121. விதிர்ப்ப - நடுங்க. ரோமஞ்சிலிர்ப்ப-மயிர்க்கால் தடிப்ப. தூங்கிலொதுக்கி - வஸ்திரத்தையுள்ளடக்கி. எரு-அங்கீகரிக்கக்கூடாத.

124. வீடுபெறு–விடுதலடைகின்ற. சுவர்க்கம் - மோக்ஷம். விகற்பிப்பான் - வேறுபடுத்திக்கூறல். ஏன்-எதற்கு. [ஏன், என்னென்பதின்விகாரம். மேல்வருவனவுமிது.]

125. கைப்பு - வெறுப்பு. ஒழுகுமிகு. (தாற்பரியம்).

126. தக்கவேதிபன் - தக்கனுகிய பிரமன். சேய்ஞலூர் மறையவன்-தண்டீசநாயனுர். மறைப்பாலகன் - மார்க்கண்டமுனிவர். வாணுள் அழிவு-(வரையறையாகிய)ஆயுட்கால நீக்கம். மூப்புரநாட்பொலிவு–திரிபுரத்தின் வாழ்நாள்விளக்கம். மாற்றும்-விலக்கும். செயல்-செய்கை. விதிமுறை-விதிக்கிரமம். தருமன் - யமன்.

127. முன்து - முற்படுகின்ற. அக்கால்-அந்தக்காலத்தில். மந்தக்கால்-மந்தமாருதம். வழங்குவோம் - சொல்லுவோம்.

128. கிளையாடும்-மூங்கில்களசையும். அளையாடி-தோய்ந்து. தினையாடி-கண்ணிகட்டி. மடல்அவிழ்க்கும்-இதழ்களை விரிக்கும். மருங்கில் - பக்கத்தில். [இக்கவியில் அபிடேகத்துக்குரிய தேன், தயிர், பால், அமுதம்; இவைகள் முறையே வரக்கூறிய வியப்புக்காண்க.]

129. அலைந்து - திரிந்து. அலையாமல் - வருத்தாமல்.

130. ஆர்த்த-(உலகில்)நிறைத்துவைக்கப்பட்ட. கூர்த்து(விகாரம்)-நுணுகி, நுட்பமாக. (உலவு - சஞ்சரிக்கின்ற.)

131. வசந்த ஊதை - தென்றற்காற்று. போது-காலம். ஐ - சாரியை. தைவரல் - தடவல்.

132. ஐந்திணை-ஐந்துநிலம்; குறிஞ்சியாதிய நிலம். இருபாலுயிர் - உயர்திணை, அஃறிணையாகிய ஆண்மாக்கள். தவிர்தி - நீங்குவாய்.

133. கேளா-கேட்டு.இரங்கி-வருந்தி.

134. பின்னல்அணி - பின்னுதலினழகு. மவுலி - முடியாகிய.

135. மேலும்-இடத்தும். வருமம்-(யுத்தத்துக்குச் செல்லும்)வைராக்கியம். குறிக்கொண்மென - குறித்துக்கொள்ளுங்களென்று. பருமமேதி - பெரிய எருமைக்கடா.

136. வாராதவழி - (இதன்முன்

ஞெருவரும்) தெரிந்திராத மார்க்கம். ஆராமை - (அன்பு) அடங்காது மேலெழுதல்.

பதின்மூன்றுவது தக்கன் வேள்விச் சருக்கம்.

1. முலைத்தலம்-கொங்கைத்தாணம், மார்பு. அறத்திறைவன்-தருமதேவதை.

2. பின்னம் - வேறுபாடு. சிற்குணன் - ஞானகுணன். ஒருவன் - சிவபிரான்.

3. தடைப்பவனை - அழிக்கின்ற ருத்திரனை. உடைப்பிரமம் - சகலமுமுடைய பெரியபொருள். அருளி - சிருட்டித்து.

4. பூதவகை - (பிருதிவி முதலிய பஞ்ச) பூதங்களின் பிரிவை. பூரணம்-நிறைவு. பிரமம் - பெரிய கடவுள். காரணமாம்-(ஒவ்வொரு) ஏதுப்பற்றிஉண்டாகும். முகமனுரை - உபசார வார்த்தைகள். (அவை) கடுக்கும் - போலும்.

6. ஈடுஆ-ஒத்ததாக. சிதைப்பான்-அழித்தல். மறைத்து - திரௌபவஞ் செய்து. பான்மை-தன்மைக்கு. பயில்-தங்குகின்ற.

7. விள்ளாமை - வேறுபடாமல். மேவா-பொருந்தி. தள்ளாமை-நீங்கப்படாமல். எள்ளாரும் - எள்ளிடத்து நிறையும்.

8. மீது எலாம் - (தந்திருமேனியின்) மேற்புறமெல்லாம்.

9. சேவிஞன்-இடபவாகனத்தையுடைய சிவபிரானுக்கு. யாரை - எவரை. இறைஞ்சின்-வணங்கினாலும். (அவ்வணக்கம்.)

10. கதி-புகலிடம். நவ்வி-மான்.

11. கதியின்மேல்-பதவியின்மேன்மை. கருதா-எண்ணி. அதிகன்-உயர்ந்தவன். ஆகெனும் - ஆவேனென்னும்.

12. அந்தமானது - அழகாகியது. அணித்தாம் - சமீபமாம். நந்தம் - நம்முடைய. முந்த - முதலில். முயன்று-செய்து. சொற்றான் - சொன்னான்.

13. கூர்ந்த - மிகுந்த. பாந்தள் - பாம்பு.

14. மேகபதம் - மேகமண்டலம். விரிஞ்சன் - பிரமன்.

15. சுந்தரி - அழகுள்ளவளாகிய. தோகை - மயில்போன்ற உமாதேவி. இவை நிற்கும் - இவ்வரங்கள் நிலைக்கும்.

16. மழ - இளமை. கூர்-மிகுந்த இவ்வாறு-இந்தவிதமோ. பணித்தது. சொல்லியது. பயின்றான் - செய்தான். தரம் - தகுதி. காளம் - நஞ்சு.

17. கல்மென் மூளை - கல்லின்மேலறைந்த மெல்லிய சிறு கழி. சிதைவு-அழிவு. கம்மியன்-தச்சன். பெருக்கம்-ஐசுவரியம்.

18. முறைபுரிய - (தான் சொல்லிய) கிரமப்படி நடக்க.

19. வேட்டு - விவாகஞ்செய்து. உரைசெய் - உபதேசிக்கின்ற. ஒழிவு - கேடு.

20. உழன்றிட - சுழன்றுதிரிய. சால்பு - மாட்சிமை. தருமற்கு - யமனுக்கு.

21. கனல் - அக்கினி தேவன். வேட்ப - மணஞ்செய்ய.

22. புத்திரைசனதி - புத்திரைய்யாகிய எனதி. தத்தை - கிளி போன்றவள். வித்தகம் - ஞானம். அத்திரி - அத்திரிமுனிவர். சோமன் - சந்திரன். அசுபதிமுதல் - அசுபதி முதலிய இருபத்தேழு நக்ஷத்திரங்கள்.

23. இமவான் - இமயவரசன்.

24. கவிகள் - குரங்குகள். முதல்-முதலியோர். புலகனீன்றோர்-புலகன் பெறப்பட்டவர். கவியை - சுக்கிரனை. திரு - திருவென்பவளை. அவுணர் - அசுரர்.

25. ஆதித்தர் - பன்னிரு சூரியர்கள். பொன்னவன் சேய் - இரணியனுடைய மகனாகிய பிரகலாதன்.

அவன்மகன் - அப்பிரகலாதன் புத்திர ஞாகிய விரோசனன்; அவன்சேய் மாவலி - அவன்மகனாகிய மாவலி. புதல்வன் - (அம்மாவலியினுடைய) மகனாகிய. வாணன் - வாணாசுரன்.

26. கோல-காலியென்பவள். ஆயு-ஆயுவென்பவள். மேலையோர் - மேன்மையுடையவர். நால்வர் - தார்க்ஷயன், அரிஷ்டநேமி, ஆருணி, வாருணியென்பவர். கலுழன் - கருடன். அருணன் - சூரியன் தேர்ச்சாரதி. மூவா-கெடாத. ராகுவை-இராகுவாகிய பாம்பை. பயந்தாள்-பெற்றாள். சிங்கியை - சிங்கியையென்பவள்.

27. இளை - இளையும். கபில - கபிலையும். பாரி - (தன்) மனைவி. மருத்துவர்-தேவவைத்தியர். உலப்பில் - கெடுதலில்லாத.

28. எண்-எண்ணுகின்ற. கிளையா-விருத்தியாக. என்பெற்றான் - என்ன பயனை யடைந்தான். விண்-விண்ணுலகத்தார். கிளையா-கூட்டமாக. வீடு-மோக்ஷம். பெண்கிளையால் - பெண் சுற்றத்தால். பெருங்கிளை - பெரியவிருத்தி.

29. சித்து - வல்லமை அகந்தை - கருவம். இருவகை-கல்வி, செல்வமாகிய பிரிவு. மத்தநோய் - மயக்க வியாதி. உள்-உள்ளே. கொள்வார்-நினைப்பார், (உண்பார்.)

30. மகக்குழாம் - (தக்கனுடைய) பிள்ளைக்கூட்டம். சோமன் - சந்திரன். ஆரல் - கார்த்திகை. உரோணி-உரோகணி. உகப்பு-மகிழ்ச்சி. கேளா - கேட்டு. விதிமகன் - தக்கன்.

31. திதி - பக்கம். தீரான் - நீங்காதவனும்.

32. உழன்று-வருந்தி. ஓரம்-பக்ஷபாதம். மேல் நெறி - உயர்ந்த பதவி.

33. முதிரை - அவரை, காராமணி முதலியபயறு. மோதகம்-பலகாரவகையிலொன்று. (இவற்றைப்படைத்து நைவேத்தியஞ்செய்யும்) விழாவில்-திருவிழாநாளில்; சதுர்த்தி தினத்தில். அதிக வீறு - (விநாயகரைப்பரிகாசித்ததற்) பெருமை. அவனை - அந்த விநாயகக்கடவுளை. சதுர்த்தியின்-(ஆவணிமாத முற்பக்கத்துச்) சதுர்த்தி மட்டில். அமைத்து - அடங்கச்செய்து. நீத்தான்-போக்கினான். (இச்சரிதங் கந்தபுராணத்துள் விரிவாகக் காணலாம்.) தீர்த்தி - நீங்குவாய்.

34. நான்கு - நான்குகலை. ஏக - குறைய. வழிவிடுப்ப - வழிகாட்ட.

36. அருகு - (சடையின்) பக்கம். அயல் - (மதியின்) பக்கம். பணிவிலைவ-ஏவல்கேட்க. வருமுறையதனால்-வந்தமுறைப்படி. தேய்வும் - கெடுதலையும். மதி - மாதம்.

37. பிதற்றலும் - பேசுதலும். புலகன் - (தக்கன் மருகரி லொருவனாகிய) புலகமுனிவன். நிறுவி - (மாதந்தோறு மொருமுறை தேய்க என்று) நிறுத்தி. புரை - குற்றம்.

38. சாதனை - பயிற்சி. சதி - கற்பாட்டி, உமாதேவி.

39. மூரகரி - விஷ்ணு.

40. சகளம் - உருவும். நிட்களம் - அருவும். தோற்றம், ஒடுக்கம்-உற்பத்தி நாசம். நிகழ்தர-நடக்க. அகளம் - அருவம். அருள் - சத்தி.

41. அகிலம் - எல்லாவற்றினிடத்தும். ஆம்- ஆகின்ற. உணர்வை - அறிவை. நிகிலமும் - எல்லாப்பொருளும். மாலானான் - மயக்கமுடையவனையின்ன. பிரமம் - சூனியம், அருவம். (மால் பிரமமென்பவற்றில், விஷ்ணு பிரமப்பொருள் என்னும் ஒரு நயப்பொருளுங்காண்க)

42. துளக்கம் - சலனம்.

43. புணர்ப்பு-செய்கையை.உறு-உறுவித்த. தணப்பினால்-(நம்மை)நீங்குதலினால். பிறவியெய்தி-(வேறு)சனனமெடுத்து. உறு-பிறவினைப்பொருளில் வந்தது.

44. வலம்புரியென - வலம்புரிச் சங்குபோல.

45. கதம் - கோபம்.

46. வெருவி - பயந்து. சூழ்ந்து ஆராய்ந்து.

47. உய்ப்ப - செலுத்த. மாது-பெண்ணுகிய மகளையும். மருமகன் - மருமகனுகிய சிவபிரானையும்.

48. குலிசம் - வச்சிராயுதம். துவள - அசைய.

49. பூதர் - பூதகணங்கள். சிறுவிதி-தக்கன். செல்விகாந்தன் - உமாதேவிநாயகன். கடை - வாயிலில்.

51. அல்கல் - குறைதல்.

52. வளவிதே — நிறைவாயிருக்கின்றனவா. நீயுளையாக - நீயிருப்பவனுக. (வளவிது ஒரு குறிப்புமொழி.)

53. புரிவன — செய்வனவற்றை.

54. படையினர் — ஆயுதங்களையுடைய தேவர். கடையின்-கீழிடத்தில். ஆர்-பொருந்திய. முகனர்-முகமுடையவராகிய அவ்வெம்பிரான். கோயிற்கடை — ஆலயத்தின் இறுதி வாயில். புடையினர் - பக்கத்திலுள்ளார். (கீழிடத்திற்பொருந்திய முகம்—அதோமுகம்; அதனேடு சிவபிரானுக்குத் திருமுகங்களாதென்றுணர்க.)

55. சாரதர் — பூதங்கள். அடித்தொழும்பர் - அடித்தொண்டர்.

56. சேறி - (உள்ளே) செல்வாய்.

57. குறுகுதிர்பணிவிர்ஆகில் — அணுகினவராகி வணங்குவீராஞல். மன்றுதொட்டு - (உங்கள்) நீதித்தலமுதல். நம்பி - சிறந்தவனே.

58. காமன் - கற்பகத்தைபுடைய இந்திரன். காமனுநெறி-காக்கின்றமனுநீதி. சோமன் - வஸ்திரம். மாமன் - பெரிய தலைவன்.

59. தீர்த்தனன் - நீக்கினன். அகந்தை - அகங்காரம். செல்வத்துரவினை - பொருட்கிணற்றை. [துரவு-கிணறு.]

60. செய்கலர் - செய்திலர். வெருவு - அஞ்சுகின்ற. வைத்தூறு - வைக்கோலின் கூட்டம்.

61. வயிறு ஆற்றுமல் - வயிற்றுப்பசி பொறுக்கமாட்டாமல்.

62. விதியிலாற்கு - செல்வமில்லாத சிவனுக்கு.

63. தீ இல் - (மயானத்) தீயிடம். திக்கு எலாம் - திசை முழுதும். உடைதொட்டு - வஸ்திரமாகவுடுத்து.

64. ஈமநடம் - சுடுகாட்டிலாடுதல். வணங்குதிர் - வணங்கினீர்.

65. பொன்மை அழகின்றன்மை. இருவர்-கார்த்திகை, உரோகணியாகிய பெண்கள். அன்மை - வேண்டாமை. ஆய்-ஆக. (எச்சத்திரிபு.) வேட்டு - விரும்பி. சதியை வேட்டான் - உமாதேவியை மணந்த சிவபிரான்.

66. புள் காகமுதலிய பறவைகள். இடை - நடுவில். தட்ப - (அவசகுனத்தால் தடைசெய்ய.)

67. கனகலவனம்-ஒருவனம்.ஞாயில் - மதிலுறுப்பு. கோட்டம் - கோயில். தெற்றி-திண்ணை. அறப்புறம்-அறச்சாலை, தருமசாலை. வேதி - ஓமகுண்டம்.

69. உழி - இடத்தில். ஓலைவழி - திருமுகத்தின் மூலமாக.

70. முகூர்த்தம்-இதன், இரண்டரைநாழிகை யென்றும், மூன்றேமுக்கால் நாழிகை யென்றுஞ் சிலர் சொல்வர்.

71. கருபம் - திக்கு, திசை. படிவமாதவர்-தவப்பெண்கள். மேல் - மேன்மை.

72. கருடத்துரங்கம் - கருடனுகிய குதிரை. கலை - கல்விநூல். [கலை-ஆண்மான். அறுபத்துநாலுகலையோடொருமானென்றுகூறிய வியப்புக் காண்க.]

73. புக்கநாள் - (தக்கன்யாகசாலையுட்) புகுந்த தினத்து. புகல் - புகல. (கடைக்குறை) உண்டோ - (ஒன்று) உளதோ. புகலாமுன்னர் - (வாய்) பேசுதற்கு முன்னம்.

74. மவுனர் - யோகிகள்.

76. வடவரை - மகாமேருப்போலும். தறி - தம்பம். பாரிசாதம் - கற்பகத்தருவிலொன்று.

77. பணிப்ப - சொல்ல. மோனை-ஆதி. இரதம்-இரசம். வருக்கம் - வகை.

78. கோடிகம் - பூந்தட்டு. பணிக்

குறை - வேலைக்குற்றங்கள்.

79. திருமன் - இயமன். குரவன் - ஆசாரியன்.

80. மடுத்து - தடுத்து. மடுத்தல் - தடுத்தலென்பதைத் திருமால் சிவபிரானை சருக்கம் 7-லும் தக்கன் வேள்வியழிந்த சருக்கம் 58-லுங் காண்க.

81. படருவான் - செல்வானெகிய தக்கன். விளைப்பான் - உண்டாகும் பொருட்டு.

83. நிச்சம் - எப்பொழுதும். விச்சை - அறிவு. விதி - பிரமன். எச்சம் - குறை.

84. பன்னெருவர் - பதினெருருத்திரர். நேர்வார் - ஒப்பார். ஓசை - நாதம். விந்து—, இதன் வடிவம் வட்டம், அமுதத்துளியென்றுங் கூறுவர். மூல உருத்திரற்கு - காரண உருத்திரராகிய சிவபிரானுக்கு.

85. சொல்வார் - கூறுவர். தமது-சிவபிரானுடைய. உருப்பெற்றூர் - சாரூபபதவியடைந்தவர். அங்கி சம்புவின் கணத்தோர்-காலாக்கினி ருத்திர கூட்டத்தார். தாது ஐந்து - இரும்பு, செம்பு, ஈயம், பொன், வெள்ளி. சுவணம் - பொன்.

87. அமுது-சோறுக. நக்கன்-நிருவாணி. குஞ்சிதபவுரி - காலைத்தூக்கிய நடனம். கூத்தன்-வினையாட்டுக்காரன். கஞ்சுகி-பாம்பு. கருத்தன்-மனமுடையவன். கருத்தன்-கடவுள். பன்றி, மீன், ஆமையென்றது - இம்மூன்றவதாரமுமெடுத்த திருமாலை

88. கழி — (இறந்தவரினின்றும்) நீங்கிய. சுழி-மூர்க்கம். அலகை-பேய். விகிர்தன் - வேறுபாடுடையவன்.

89. கறை - குற்றம். கெழு - பொருந்திய.

90. திகம்பரன் - நிருவாணி. மருங்கும் - இடையும். நெஞ்சும் - மனமும். ஆசை - திசை, (அன்பு). உடை-சேலை, (உடைமை). நிறை - மாட்சிமை.

91. அவ்வவர் - அந்தந்தமுனிவர். ஆபிசாரம் - ஒரு யாகம்; அஃதாவது: பிறரைக் கொல்லுதற்காகச் செய்யப்படும் யாகம். மூயல் - (அவ்யாகத்திலெழுந்துவந்த) முயலென்னுமிருகம். வேங்கை-புலியிடத்தில். வௌவு - கிரகிக்கின்ற. உரி - தோல். கவ்வி - மான். தூடி - உடுக்கு. நகுதலை - விளங்குகின்ற தலைமாலை. வெவ்அடர் - வெப்பம் நெருங்கிய. படையா - சேனையாக.

92. புவனம் - உலகத்தில். ஊன்று - பதிகின்ற.

93. வீறநீர் - மிகுந்தசலம். உகாந்தம் - யுகமுடிவில். எரி - வடவைத் தீ. வெளி - ஆகாயம். ஈறுஇலாமையினுல்-கெடாதிருத்தலாலே. ஊறு - இடையூறு. சேவாய் - இடபமாகி. ஒருதாள் தூக்கும் - (சிவபிரானைத் தாங்கி) ஒரு காலாலே நடக்கும்.

94. மறையை - (சோமகாசுரன் திருடிக்கொண்டு சமுத்திரத்தினுள்ளே வைத்திருந்த) வேதங்களை. மீட்டுதிருப்பிக்கொண்டுவந்து. கமடம் - ஆமை. வெற்பை - (அமுதங் கடையும்போது மந்தர) மலையை. மகிதலம் - பூமி. கோட்டால்-கொம்பால். ஏனம்-பன்றி. மா - பெரிய. மால் - விஷ்ணு. மால்-மயக்கத்தை. மைந்தர் - வயிரவர் முதலிய பிள்ளைகள். நாட்டம் - (அம்மீனுடைய) கண். ஓடு - (அந்த ஆமையின் முதுகாகிய) ஓடு. கோடு - (அப்பன்றியின்) கொம்பு.

95. கயம் - யானை. அவுணக் குன்றம் - இராகூத மலை; கயமுகாசுரன். வியம்-உடல். உருது - பொருந்தாமல். அயன் மதம் - பிரமன் கருவம். சிரம்-தலை. அது-அத்தலை. பலிக்கலம்-பிக்ஷாபாத்திரம். ஆ-ஆக. மாலாதி - இந்திரன் முதலியோர்.

96. வாசவன் - இந்திரன். வேறுருவாய் - வேறுகிய (பூத) வடிவாகி. பூசல் - போர். வெங்கதத்தின் - கொடிய கோபத்தால். உய்த்த - செலுத்திய, பிறப்பித்த. சலந்தரன் - சல

நதராசுரன. வெறபிலீசன - கயிலாச மலையிலுளள சிவபிரான. அநதணன போல–பிராமணனபோல(வநது). நேமி–(பூமியிறறிருவடியாறகீறிய) சககரததால. இருசூறு - (சலநதரன) இருபிளபபு. (இசசரிதங் கநதபுராணம் ததீகியுததரபபடலததில விரிவாகக காணலாம்).

97. வீநதவன–இறநத சலநதரன. காநதை–(சலநதரன) மனைவி. மயான ததூடு – (பிருநதையைச சுட்ட) சுடுகாடடின மததியில.

98. தரிகருவன–(நீகூறிய எலலா வறறையும்)அணிவன. விடுபபன-நீககுவன. நிகிலம்நாயகன்-எல்லாந (தாஞகிய)தலைவன நிகழநதது (இஙஙனம)நடநததை. ஞாலம - உலகம. நிகழததும்-சொலலும.

99. உநதை - உன பிதாவாகிய. அவியும்பெயது. அவிபபாகமுஙகொடுதது. சிரம - நெடுஙகாலம்.

100. பாஙகு உரிமை.பரிகலம-பாததிரம. எநதை-எனபிதாவாகி பிரமன.

101. எணணு - எணணி. மருகா-மருமகனுக.

102. பறறிலன - (அசசிவனிடதிதில) அனபிலலேன.

103. முயறசி ஊகசம்.வலிபப-வலிகதுசொலல.இறையினறி-சிவபிரானிலலாமல சடம பொய ஊகசம முயறசி.

104. இபலும–(யாகததின) இபறகையையும. அடடு - கெடுதது. யூபம-யாகததபபம.ஆவிகழியுமடடு-உயிரநீஙகும அளவில். ஆடும-அசைநதுநிறகும. யூபம - உடறகுறைப பிணம. (ஆம)

105 கலாபம - மேகலாபரணம்.

106. பசுககள-ஆனமாகக. பசுபதிபை - (அவ)வானமாகளுககு நாயகனுகிய சிவபிரானே. பண-தகுதி பசுபசுமாடு.படுதது (யாகததில)கொனறு

107. முசுககள - குரஙகுகள கவவை பழிமொழி உசுககள - ஒருவகைப புழுககள அரிபப - ஒடுபப. பசுபதி - ஆனமநாயகனுகிய சிவபிரான

109. யாஙகும-எவவிடததும. அறிவிதது–அறிவிததால (எசசததிரிபு).

110. திருகு - வஞசம கோபப - கோவை, சேகைக.

111. திருமலி - ஸ்ரீகயிலாசமலி ஒலகமண்டபம - அரசிருகசைமண்டபம. சிறசூது - ஞானவிளையாடடு. கவறு – (சொகடடான விளையாடடில உரு–டுப) பாசசிகை.

112. புனை - பகததில. விளையம - காரணமாக. ஆர - நிறைநத.

113. சூது - சொகடடானகாய. கிடதனள - கீழே ஏவததவளாய.

114. தனனேபர - தனமூதேவி.

115. வலலிக கொமபு வலிக கொடியம பூஙகொமபுமபோலும உமாதேவி.

116. ததிநிலம – (யாகததுககு உழுதன முதலிய செயது) பகருவபபட பூமியில. குணடம - ஓமகுழி. கீணடு - கிழிதது, தோணடி. சமிதை-ஓமவிறகு. சாலிமுதிரை - நெலபயறு முதலிபனவாகிய. விதது - விதை. தீவின – அகனினகாரியம, (கொடிய வினை).

117. சுதை - சுணணுமபு. சுதைமகள. தகவிலன - உரிமையிலலாதவனை, சுதை–பாலகொடாபபசு. சுதை-அமுதம ஆலம் - விடம.

118. ஆயிழை - பெணகள பாசவாகம - அனபின வகை

119 பயநதனள - பெறறவளாகிய தாய பயநதனள–பபபபடடாளை பதகன - பாதகனுகிய தகன. விருபபினா–விருபபமுடையவராகி. அபாயதனள - சோரநதவளாகி கலியுரிவை-மானறேல போராதான – மூடிக கொணடவனுகிய தகன

120 அபாயதனே – மறநதாய.

121 அமுதகடல - பாறசமுதிரம பாயல - படுகைக சாலை - யாக சாலையானது நணணுதறகு - அடை

தற்கு. ஊரிதோ-உரிமையுடையதோ.

122. பாரணம - உண்ணுதல். பருகினா - (அதனை வாகள) உண்ணனர்.

123. தவிர்கக - நீங்குக.

124. மூர்க்கன் - ஆங்காரனுகிய தக்கன்.

125. தூசா-படைஞர். அந்தரம்-அண்டங்கள். மேனி - வடிவம்.

128. சிட்டா-சன்மார்க்கர். பரிகரும - பாதுகாக்கும். தோன்றலா - (உன கண்ணுக்குப) புலபடாதவராகிய சிவபிரான்.

129. யாவரே-எவராலுலும். பாவரை-பாவிகளை. அடுதல் - கொல்லுதல். படாதெனில் - (அது) கூடாதாயின்.

பழி-நிந்தைப. மேல்வைதது - (அபபாவிகள்) பேரிற்சுமதது.

130. மானதது - விமானத்தில். கமலம் முகம். நீலங்கள்-கண்கள். (இவையுருவகங்கள்) நாணி - வெட்கபபட்டு.

131. கணங்கள் - சிவகணங்கள். கூரதிட்டு - ஓட்டி. அன்னேன் - அததனமையுடைய தகன். ஆபிசாரம் - கொலைகாகச்செய்யும யாகததில். துணஙகு - இருள்போல். எழு - தோன்றுகின்ற. தறுகண் - அஞ்சாமையுடைய பூதம—,

134. வறிதா - பயனில்லாமல். வேரம - வோவை. குறிபபு - நினைப்பு.

———

பதினன்காவது தக்கன்வேள்வியழிந்த சருக்கம்.

1. கொடுமுடி - சிகரமபோனற தலைகள் சூர்தத-பபததைச்செயகின்ற.

2. தோளகைமுகடு - வட்டமாகிய உச்சி. கண்டகம் - வாளாயுதம.

3. கடபப - பாய. குமைபப - குழைக்க. தூபிபப - அறுகக. ஏறறு - எதிரதது இறுபப - அழிக்க.

4. எனபணிக்கு-எனனவேலைகளு.

6. தநதான் - தநத வீரபததிரா.

7. மீபோரவை-மேலாகியதோல. தானை - (தோலாகிய) ஆடை. எனமருபப - (விஷணுவாகிப)பனறிகொமபு. சேல - (விஷணுவாகிய) மீனின. கணகளும் - விழிகளும்.

8. உரவு - வலிமை சிங்கவேறறு-நரசிங்கததின. உரிவை - தோலாகிய. உததரிகம - அநகவஸ்திரம். மாசுணக கங்கணம - பாம்பாகிய கைவளை.

9. கச்சு - (ஆதிசேடனுகிய) இடைகையிறு. காயகங்கை - ஆகாயகங்கை. குடா - குடல்.

10. வடி-நீண்ட. தொடி - தோள் வளையாகிய. பணி - பாம்புகள.

11. கணடகா - பகைவா.

12. பொறி - (கோடா) ககினி. கனறற - சு—.

13. கனனி - அறிவில்லாமையுடைய. கா - காகினற. [அறிவில்லாமையுடைமை - "ஊழிதோறூழ்குமவ வோர்க," வென்பதனனு முணாக. திருவிளையாடறபுராணம், திருகைலாயபபகுழசி 2-ஆம் பாடடு.]

14. கபபணம் - நெரிஞ்சின்முள் வடிவமாகிய ஆயுதம. பிண்டிபாலம் - எறியாயுதம். கணிச்சி - மழுவாயுதம். மூட்கரம் - ஈரவாள். வை - கூரிய. சுரிகை-வாள. தோட்டி - அங்குசம். வெதினம்-அரிவாள (குறுககல்விகாரம). துபபு-வலி. முசலம்-இருபபுலகை. படை-ஆயுதம்.

15. முருடு.....காளம்-, ஆதிப வாததியஙகள் பதினெட்டும. (இவறறுள, திரடரு - திரணட மரமாகியமததளம்,) வருடகாலம-காகாலம.

16. சணடன், மணிமான் - படைததலைவா. முரனி - விரோதிதது. சாரிகை நிரிய - இடமும் வலமுஞ் சுறறித திரிய.

17. முகததன - முகததையுடையன. கலை - ஆண்மான். வபபபுலி - சிங்கம. உளை உததரி - புறமயிரினையுடைய குதிரை. கலை - ஆண்குரஙகு.

முகத்தினும்-இடத்தினும். வாவ-தாவ.

18. அடித்தலங்களில் - கால்களால். உளுகை - சிதைய, நொறுங்க. மிசைவன - உண்பன. கெடி - இருப்பிடம். ககனம் - ஆகாயம்.

19. கரி-யானையை. கொடு - கையிற்கொண்டு. பாரிடம் - பூதம். வீர கோளரி - வீரசிங்கம், வீரபத்திரர்.

20. காளி - பத்திரகாளி. வஞ்சனி. காடுகாள் - பத்திரகாளி யேவற் பெண்கள். களுல - நெருக்க. கூளி - பேய். சிந்து - யானை. குறள் - பூதம். புலிப்பறழ்-புலிக்குட்டி. குழும-கூட. ஆளி - சிங்கம்.

21. அதிர்ந்தன-நடுங்கின. தகுதி-கூட்டங்கள்.

22. ஞாளி - நாய். குரைத்தன - குலைத்தன.

23. தன்மகம் - (பிரமன்) தன்னுடைய யாகத்தை. கடிந்து - முனிந்து. தான்புரிவான் - (தக்கன்) தானே செய்வானுய். மிக்கன்-உயர்ந்தோன். காண்டும் - காண்போம்.

24. தழனித்தகைக்கு-ஒசையின் பெருமைக்கு. மால்-மயக்கம். திகைக்கும் - திகைப்படையும், (திசைக்கும்). அகைத்து-உயர்த்து. அயரும்-செய்யும்.

26. ஆதிநாயகன் - சிவபிரான். புதல்வனை - புத்திரனுகிய விநாயகனை. முன்னிடாது - முன்வைத்துக்கொள்ளாமல்.

27. துளங்கி - கிலேகலங்கி.

28. உதிரக்கோலம்-இரத்தத்தாற் கோலம். இட்டென-செய்தாற்போல. இழித்தனவாய்-பிளக்கப்பட்டனவாகிய வாய். குருதிகாலவிட்டன - இரத்தமொழுகச்செய்தன. நால - தொங்க.

30. சாரதர் - பூதங்கள். ஆலை - கரும்பாட்டும்எந்திரம். பாலிக்கிழத்தி-தூர்க்கை. கலம் - மரக்கலத்தை.

32. கொடிப்படை - முற்படை. அழன்று-கோபித்து. அங்கி-அக்கினி. தமனியத்தலைவன் - குபேரன். திமிலம் - பேரொலி.

33. மணிமான் - பூதத்தலைவன். சண்டன்-பூதத்தலைவன். சாரதர்-பூதர்.

34. தழன்முதல்மூவர் - அக்கினி, யமன், நிருதி.

36. தடிந்து - அறுத்து. துமித்து-வெட்டி. மடுத்து - கலந்து.

38. கார்முகம்-வில். கணப்படை-பேய்ச்சேனை.

39. பத்திரம் - பாணம். கனிச்சிமழுவாயுதம்.

40. நிகழ - ஆக. கதை - தண்டு.

41. குலிசம் - வச்சிராயுதம். வலியையேல் - வலிமையுடையவனுனல். வள்ளல் - வீரபத்திரர். கலைகள்-கல்வி நூல்கள்.

42. அடலை - சாம்பல்.

43. கறங்கென - காற்றடியைப் போல. திரித்தான் - சுழற்றினன்.

44. கறை அடி - உரல்போன்ற பாதம். மறைபுகாது-(வீரபத்திரரிடம்) அடைக்கலம் புகாமல். சிறை - சிறகு.

45. அங்கியை - அவ்விடத்திற் பொருந்திய. இகலி - பகைத்து. அயம்மன் - ஆட்டுவாகனத்தில் பொருந்திய. வயம் - வெற்றி. அங்கி-சூரியன். உருத்து - உதிர்த்து. மடுத்து-ஓட்டி (தாற்பரியம்). சயம் - வெற்றி. அங்கி -சட்டை. போர்த்து - மூடி.

46. தருணவேந்தரை-யௌவன முடைய அரசரை.

47. கதுப்பு-கன்னம். துகைத்து-மிதித்து. பற்றி - பிடித்து. ஈர்த்தும் - பிளந்தும்.

43. அவிக்கடம் - தேவருணவு வைத்த குடங்கள். மால் - விஷ்ணுவாகிய.

49. போதுமின்-வாருங்கள். புகுமின் - (உள்ளே) நுழையுங்கள். சிக்க - வசப்பட. யாத்து-கட்டி. முந்தையார்-அநாதியேயுள்ளவராகிய சிவபிரான். மோலி - கிரீடம். உற - மிக.

52. புகா - புகுந்து. தாங்கும் -

காக்கும். நின் னுழை-உன்னிடத்திருந்து. தருதியோ - கொண்டுவந்து விடுகின்றியோ. ஊங்கு–இவ்விடத்து. பொருதியோ - சண்டைசெய்கின்றியோ.

54. நினையலை - நினையாதே. பேதுறுவெனில்-மயங்கமாட்டாயென்றால்.

55. குணபம் - பிணம். கவந்தபந்தி - உடற்குறைப்பிணத்தின் வரிசைகள்.

56. துமிக்கும் - வெட்டும். சில்லி- தேருருள்.

58. விகடர் - உன்மத்தமுடையராகிய தேவர். ஆவிதேடி - உயிரைத் தேடினவாகி.

59. அமரராய் – தேவர்களாகி. உடனுண்டார்கள் - விரோதித்தவர்கள். அலகையாய்-(புறங்காட்டியோடியிறந்து) பேய்களாகி. உடல் உண்பாராய் - (பிரேதங்களின்) சரீரத்தைப் புசிப்பவராகி. சமருள் - யுத்தகளத்துள். ஆர்ந்திறைந்த. படைகள்-சேனைகளுள். மாய்ந்து-மறைந்து. தம்பிரான் - வீரபத்திரர். படையாய் = சேனையாகி. சூழ–, சூமரி (அலகை) - பெண்பேய். கூளிகள் - (ஏனப்) பேய்கள். திமிலை- ஒருவகை வாச்சியம். ஆர்-ஒலிக்கின்ற. சீர - சிறப்பாக. வேட்டன்று - விவாகஞ் செய்தது.

60. அகண்டம் - எல்லாம். தொறில்–வலி. முடிக்கும்–முடித்துவிடும். எண்ணலர்–பகைவர்.

61. விதிமகன் - தக்கனை. ஓர்பசு- ஒரு பசுவின். விதி-ஊழை. அற்றன்- கெடுத்தான். விரவார்-பகைவர். யூபமாகத்தம்பமாக. களம்–வேள்வியிடம். அவியுண - கெடுதலடைய. நிரப்பி - நிறைத்து. பசுஉயிர்களை. படுத்தன்று- கொன்றது.

62. நூறினன்-கெடுத்தான். நுதி- கூர்மை.

63. படை-பாணம். காந்த - சுடும்படி. பாய்-பரந்த. இரும்பு அடைகாந்தம் - ஊசிக்காந்தம். பணித்தான் - ஏவினன்.

64. பாரிடத்தவன் - பூதப்படையுடையவராகிய வீரபத்திரர். முராரி- விஷ்ணு. படுத்து–கொன்று. தேரிடத்தவன்–தேரிடத்திலுள்ள சாரதி. பார் இடத்தவன் - பூமியிலுள்ளவன்.

65. சேமத்தேர் - உதவித்தேர். வாம் - தாவுகின்ற. அத்தானையின் - அந்தப் பூதசேனையோடு. சோமத்தாரவன் - சந்திரனை மாலையாகவுடைய வீரபத்திரர்.

66. புதைய - அம்புக்கட்டினையுடைய. உதையவரைக்கு - உதயகிரிக்கு (எதிரில்). மால் - பெரிய. இறுதிவரை - அத்தமனகிரி. கதை - (ஒரு) தண்டாயுதத்தால். கதைபிலெனை - (தக்கனுக்குப்) பேச்சில்லை யென்று சொல்ல.

67. குல்லை – தூளசி. குறியா - குறித்து. வல்லியேல் - வலிமையுடையாயானால்.

68. நேமி - வட்டமாகிய. அம் நேமிபடை - அழகிய சக்கராயுதத்தை. கொதித்து - சுட்டு. மீமிசைத்த - மேலாகிய. உங்காரம் - உம் மென்னுமுழக்கம். இசைத்தனன் - முழக்கினனன். பக்குவன் - (பெறுதற்குரிய சாதனங்களால்) பெறுபவன். காமியம் - விரும்பப்பட்ட பொருளை. மடுப்பது–தடுப்பது.

69. அலை - சமுத்திரம். மிலேதர - அணிய. தலைவர்போல் - சிவபிரானைப் போல. தலைமாலையிற்கடைமணி - (பிரமவிஷ்ணுக்களின்) சிரமாலையிலுள்ள இரத்தினமணிகள். தயங்க - பிரகாசிக்க. பிரகாசித்தல் - சக்காத்தினொளியாலென்க.

70. சண்டநேமி - வேகமுடைய சக்கராயுதம். உரும்ஒலிக்கு - இடிமுழக்கால்.

71. திண்குரல் - பலத்தமுழக்கம ஆற்றுமோ - தாங்குமோ.

72. மடுத்து - கலந்து. கால் - காற்று. கறையுக - இரத்தஞ்சொரிய,

73. ஒருவனை - ஒப்பற்றவனை. அயம் - ஆட்டுவாகனத்தை. உகைக்கும் - செலுத்தும்.

75. கணை - பாணம். குந்தம் - கைவேல். சுரிகை - வாள். இடங்கர்மா - முதலை. திணை-(பாலை) நிலமாகிய. நெடுங்களம்-யுத்தகளத்தில். தேர்க்கலிங்கு முன் - இரதமாகிய மதகுக்கு எதிரே. சுழிந்து - சுழியைச்செய்து.

76. விண்ட - விடுபட்ட. கணங்கள் - பேய்கள்.

77. சேண்-உயர்ந்த. அவிக்குடம்-அமுதம் வைத்திருக்குங் கும்பங்களை. வீண் - வீணை. குவைப்படு - குவித்திருக்கப்பட்ட. திரவியம் - உபகரணப் பொருள்கள்.

78. ஏர்த்த - அழகிய. ஈர்த்து - இழுத்து. கூளி - பேய்கள்.

79. இந்திரை - இலக்குமி. தண்டம்-மூக்கு. அதிதிமற்றவர் - புதிதாய் வந்த பிறர். குமிள்சிமிழ் - மூக்குமூலை. (உருவகங்கள்) நாண்-வெட்கம். நிரம்பவோ-அதிகப்படவோ. கண்ணெச்சில்-திட்டிதோஷம். கழியுவோ-நீங்கவோ. அஃதாவது: பேரழகால் வரும் திட்டி பரிகாரஞ் செய்யவோ என்றபடி.

80. யாகதண்டத்து அமர் - யாக சங்கார யுத்தம். இக்கு - இப்பூமியில். அனைத்தவர்-எல்லாரும் முக்கனைதழல்-மூன்றுகிய முழங்குகின்ற (காருகபத்தியமுதலிய) அக்கினி. முருக்கென - முருக்க மலர்போல. பூத்து-உண்டாக்கி. (பிறவினை) சிகை - குடுமியை.

81. திக்கு - திசைகளில். அடாமல் - (உன்னை) அடுத்து நில்லாமல். திருப்பாய் - மீட்டுவரமாட்டாய். அடாவினை - செய்யக்கூடாத தொழில். விடிந்ததோ - அநுகூலமானதோ. அக்கடா - அங்கே.

82. பராய் - பரவி.

84. எச்சகாயத்தவரும் - எந்தவுதவிசெய்தவரும். எச்சன்-யாக கருத்தா. எச்சம் - மிஞ்சிய பொருள். இரலையாலெழுந்த - மான்வடிவங்கொண்டெழுந்த. எச்சன் - யாக தேவதை.

85. ஆகுதி புரிந்து - பூரணகுதி செய்து, (பாகத்தைப் பூர்த்திசெய்து).

86. அமரர் ஆக - தேவர்களாக. வேம் - வேகின்ற. அவி - அவிப்பாகம், உண்டி. அமரர் - பகைவர். அவியுண்டார் - இறந்தார். தமரம் - ஒலி. நினைத்தவா - நினைத்தவிதம்.

87- ககம்-பறவைகள். அழித்திட-(உடலழுண்டு) அழிக்க. நாமம் - வீரபத்திரனென்னும் பெயர்.

88. நண்ணும் - (மேற்கூறிய பெயரைப்) பொருந்தும்.

89. பாவை - (பெண்) மகள். பரிபவம் - அவமானம். இமவான் - இமயமலையரசன். செல்வி - மகள். ஆகென-ஆவாயென்று. போந்தாள் - (இமயமலைக்கு) வந்தாள்.

91. அத்தலை - அந்தஇடத்தில். யூபம்-உடற்குறை. முடி-தலை.நெய்த்தலை-நெய்யைத் தலையிலுடைய. யூபத்தூடு-வேள்வித்தம்பத்தினடுவே. நினைத்தலை-மாமிசத்தலை. யூபம் - உடற்குறையில். மை - ஆட்டின் தலை.

92. வினைகளால்-(அவரவர் செய்த) கன்மங்களால். பாகத்தினுயிர் - பக்குவப்பட்டஆன்மாக்கட்கு. பயன்-பலனை. அறிந்து-தெரிந்து. ஊட்டற்பாற்றே - உண்பிக்கற்பாலதோ.

93. குவவு - திரட்சி. திணி - வன்மை.

பதினேந்தாவது தேவர்கள் சிவத்துரோகமடைந்த சருக்கம்.

1. விரவிலாத - கலவாத. மாலை - இரவு; அமாவாசையிருட்டு.

2. பாவக்களர்நிலத்திடை - பாவமாகிய உப்புத்தரையில். கால் ஆழ்ந்த-காலழுந்திய. வளம் - செல்வம்.

3. நல்குரவு - தரித்திரம். புலவர்-வித்துவான்கள்.

4. உழந்தனன் - (நடந்து) வருந்

திஞன. நவியம - மழு மறி - மான.
5. பதம - டதவி மநதிரகிழவா - மநதிராலோசனைகருரியவா சூழநது - ஆராயநது கலைகண - பறறுககோடு.

6. குரவன பிதாவாகிய.

7 தடமும பெருமைபும். பால் - பகசம நூலிரணடு கலவிநூல, முப புரிநூல. அகம - உள புறம - வெளி. தோன - வல்மை. மாபு - நெஞசு

8. போது - மலாபோல

9. நர மாடதது - நாவாகிய வீடடில் ஆவிபேதகம ஒவவொரு உயிரகள. அஙகுரிபப - முளைகக, உணடாக தாவில - கெடுதலிலலாத அஙகம - வேதாஙகஙகள கலை கலவிநூல. தளிரபப தோனற பேதகம எனபதில க, பிரதிபேகமாகதத

10 வனருகம - தாமரை. கொழித தன - தெரிதலிதுதறபோனற.

11. வானம ஆதியில - ஆகாயம முதலியவறறால, பஞச பூதஙகளால எனறபடி. உடல சரீரம கரணஙகள - அநதகரணஙகளால வயகதி - விளஙகசசெயது என - பிற போகமும - அநுபவிகபபடுவனவும புவனமும - உலகமும. வினைவழி யிசைதது - வினையின முறைபபடிகடிபபொருதது. மேன - மேனமையுடைய. நடபெற - நிகழ. தான - கொடையுடைய. பஙகயாசிரமனே தாமரைபபூவை நிலையமாகவுடையவனே. பரமனே - மேலானவனே.

12. நாறபெருஙகோணில - பெருமைதஙகிய சிவகோணநானகில பானுவாய - சூரியனுகி.

13. அநதாதிபன - இநதிரன.

14. திறை - கபபம. நாமம - அசசம. உடைநது - தோறறு.

15. ஆல - மூழகுதல.

16. கலம தோணி. நசைகது விரும்பபபட பொருடகு. அலநதனம, — அலததல — கிடையாமல வருநதுதல.

18. தகவுஇல - தகுதியிலலாத.

19 பொறி - பொலிவு. வெறுவி தாய பயனறறதாகி. ஆவரேல — (விருதி) ஆவராஞல.

20. அமரராய - மரணமிலலாதவராகி. மகததால - (தககன) யாகததால.

21. நநதிநாயகன - திருநநதிதேவருகளுத தலைமையான சிவபிரான.

22. அனநதசாயி - ஆதிசேட சயனததையுடைய விஷ்ணு.

23. படுகரும - கொலலும. தாவ சோபம - வெபபததையுடையசோவு.

24. மிறை - துனபம.

25. கழுநது - அடிபபாகம. பழங் கண - துனபம.

26. மாசுணபப — பாமபின படம தோகை - மயில கோம்பியால — ஒநதியிஞல சுழலவது வருநதுவதை. இயறறவுட — (ஏதாவதுஉபாயம) செயயவும.

27. விதி கடடளை பேதம - வேறுபாடு.

28 ஓராத - உணரகூடாத. கோகததி பசுககொலை ஒனறுனறு - ஒனறுககொனறு. பிழைததனா — பிழை செயதவா

29. தொனமூசோ - பழமையாகச சோநத.

30 பூதலம - பூமிககு. ஒசனை - யோசனைதூரம. (அதனமேல) மதி - சநதிர மண்டலம (அதனமேல) உடு - நகஷததிர மணடலம. (அதனமேல) மேதை - புதன. புகா - சுகரன. செவவாய, — பொனவியாளம. சவுரி - சூரியன. தானம - மணடலம. (ஒவவொனறும) இவவிரண்டு - இரணடிரண்டு. ஆதி - முதனமையாகிய. முனிவோர எழுவா - சததருஷிகள. தானம - மண்டலம. மேல - (அவறறினை) மேல. அபபுறம — அதனமேல துருவதானம - துருவமண்டலம காறும - வரையும.

31. (புவலோகததிலிருநது) சுவலோகம, — எம - எமமுடைய. (பிரமனுடைய) பதம - மணடலம. அரிபதம - விஷ்ணு மண்டலம. பிததி அண்டசசுவாததலம. பாரமேல — பூமிககு

மேலுலகங்கள்.

32. புயங்கமெட்டும் - அட்டநாகங்களும். எண்களிறு - திக்குயானைகளெட்டும். கீழ்க்கோடி - கீழ்ப்பக்கம். ஆடகர்-ஆடகேசபுவனத்திலுள்ள ருத்திரர். கோயில்-ஆலயம். இருபான்இலக்கம் - இருபதிலக்ஷயோசனைதூரம். பன்னகர்-நாகர். அரககர்-இராக்ஷதர். அவுணர்-அசுரர். சூழ்வோர்-(அவரைச்)சுற்றியிருந்து ஏவல் செய்வோர்க்கு. விடுத்த - விடுக்கப்பட்ட. அதல முதலேழும்-அதல, விதல, சுதல, நிராதல, தராதல, மகாதல, பாதாள முத லேழுலகமும். ஏழொன்பான்-அறுபத்துமூன்றிலக்ஷம். கூர்மாண்டர்,-பதம் - இருப்பிடம். கீழ்-(அதன்)கீழ்பக்கம். ஒன்பான்-ஒன்பதிலக்ஷம். கும்பி - ஓர்நரகம். [விடுத்த என்பதில் அகரந்தொக்கது.]

33. இருள்நிலம்-(கும்பிநரகத்தின் கீழ்ப்பக்கம்) இருட்பூமி. ஏழுநான்கு கோடி இலக்கம் இருபத்தொன்பான்-இருபத்தெட்டுக் கோடியே யிருபத்தொன்பதிலக்க யோசனைதூரம். கீழ்-(அதன்)அடியில். கமடம்-ஆமை. உயங்கும்-வருந்தும். புகைப்படலம்-புகைக்கூட்டம். அக்கினிச்சுவாலை - (அதன் கீழ்) எரியும் தீக்கொழுந்து. காலாக்கினி வரதர்கோயில்-காலாக்கினி ருத்திரர்ஆலயம் (கோடி). பித்தி-அண்டச்சுவர் பித்திகோடி என்ப தன் கோடியைக் கோயிலுக்குக்கூட்டுக.

34. கோவிலையம்-பூமியின்வட்டம். நடுமத்தி. நாவல்.....புட்கரம்-, தீவு-க்குள் மேடாகிட இடம். உப்பு .....நீர்,-நாவலந்தீவு-சம்புத்தீவு. ஓர் இலக்கம் - ஒருலக்ஷ யோசனை தூரம். மேன்மேலும்-(அதன்) மேலுள்ள ஆறு தீவுகளும். இரட்டி - (ஒவ்வொன்றும்) இரட்டிபபுத்தொகையுள்ள தூரம்; இரட்டித்தலாவது, ஒன்றுக்கு, இரண்டு, இரண்டுக்கு,நான்கு. நான்குக்கு,எட்டு, எட்டுக்கு,பதினாறு. பதினாறுக்கு, முப்பத்திரண்டு. முப்பத்திரண்டுக்கு, அறுபத்துநான்கு என்க. உப்புநரகலை-உப்புக்கடல். அன்னவே - (மேற்கூறிய)அதன்மையாக இரட்டிக்குந்தொகைகளை.

35. சூழ் - (மேற்கூறிய தீவுகளையுங் கடல்களையுஞ்) சூழப்பட்ட. கனகபூமி - சொர்னபூமி. அதன்-அக்கனகபூமியை. கனம்-(அம்மலையின்) உயர்வு. அயுதம் - பதினாயிரம் யோசனைதூரம். வளைந்த-(அம்மலையைச்) சூழ்ந்த. புறக்கடல் - பெரும்பறக்கடல். (அக்கடலைச் சூழ்ந்த) பாழ்-உடனற்ற. இருண்டபூமி-இருட்டடைந்த பூமி. ஆழ் - ஆழ்ந்த. கனம் - மேன்மை தங்கிய. பித்திகை - அண்டச்சுவர்.

36. வாசனை - (எங்கும்) வசிப்பவனாகிய சிவபிரானை. மகிதலம் - பூமி.

37. கனற்சிகை - அக்கினிச்சுவாலை. காலாங்கி - காலாக்கினி. பரித்து-தாவிப்படரெனக்கூட்டுக.

38. இடைபாட்டேம்-வருந்தச் சகிதேம். தன்னம் - சிறிதுகாலமும்.

39. பேனம் - நுரை. நிகிரிவெற்பு - சக்கரவாளமலை.

40. ஆர்வலி - நிறைந்தபலம்.

41. அவரிலும் - அவ்வெழுவருள்ளும். இவர் - இவ்வொன்பதின்மரா வார். நவகண்டத்தோர்-(தக்கள்தக்கள் பெயரையுடைய) ஒன்பது கண்டங்களையும் காப்பவர்.

42. தீபம் - தீவு. நாற்குன்றம் - நான்குமலைகள்: அவை: மந்தரம், கந்தமாதனம், விபுலம், சுபார்சுவம் என்பன. சூழ் - (மேலேகூறிய நான்குமலைகளைச்) சூழ்ந்திருக்கின்ற.

43. மிக்குஉள-மிகுந்துள்ள. வரைகட்கு-(மற்றை)மலைகளுக்கு. எண்ணிரண்டு எட்டும் - (இந்த) எட்டு மலைப்பக்கத்திலுள்ளஎட்டிடத்தினும். சுற்றும்-சுற்றுப் பக்கத்தினும். ஒன்பான்கண்டம் - நவகண்டம்.

44. வடகடல் சிருங்க நாப்பண் - வடகடலுக்கும், சிருங்கமலைக்கும் மத்திய தேசம். குருவருடம் - குரு கண்

டம். இப்பால் - (அதற்கு)இத்தப்பக்கம். இடவிய.- விசாலித்த. சுவேதங்காறும்- சுவேதமலைவரையும். தடவரை-(அந்தப்) பெரியமலையாகிய சுவேதத்திலிருந்து. நீலங்காறும் - நீலமலைவரையும்.

45. மேல்பால் கடலிடை - மேல் சமுத்திரத்தினிடத்திலுள்ள. கந்தமாதனம் - கந்தமாதனமலை. கேதுமாலம்-கேதுமாலகண்டம். கீழ்பால்வாரி-(அதிலிருந்து) கிழக்குச்சமுத்திரத்தினிடத்துள்ள.மாலியவான்மட்டும் - மாலியவான் மலைவரையும். பத்திரி-பத்திரிகண்டம். தென்பால்-தென்கடற்பக்கம்.

46. பனிவரை - இமயமலைக்கும். சேது-சேதுவுக்கும். பத்திரி,கேது-பத்திரிகண்டமும், கேதுமாலகண்டமும். ஏனையாறும் - (அவ்விடத்திலுள்ள) மற்றை நதியும், ஞங்கபத்திரைநதியும். அனைய-அவ்வளவினையுடைய. நாப்பண்-(நதிக்கும் கேதுமால கண்டத்துக்கும்) நடுவிடம். ஒன்பானூயிரம்-ஒன்பதினூயிர யோசனைதூரம். மற்று ஏ-அசைகள்.

47. தருமபாவம்-புண்ணியமும் பாவமும். கருமபூமி—பரதகண்டம். இருணிலம்-நரகம். போகம்-(மேலே)கூறிய தருமமுதலிய மூன்றின்)பலன். சுவர்க்கசேடம் - சுவர்க்கலோகத்திலநுபவித்து மிஞ்சியபலன். பொசிப்பது—அநுபவிக்கப்படுவது. போகபூமி - மகாமேருவைச் சூழ்ந்த சாம்பூநத நதியின் பக்கமுள்ள இடம்.

48. வரைவு - (சித்திர) மெழுதல். சிற்பம்-சிற்பத்தொழில்; ஆலயமண்டப முதலியகட்டுதல். மேனியும் - சரீரமும். குறையாநிற்கும் - (பாதிபாதியாகக்) குறையும்.

50. உச்சி-முடியில். அண்டமூலம்-அண்டத்தினடி. மண்டும்—நெருங்கும். ஆடகர்-ஆடகேசபுவனத்திலுள்ள ருத்திரர். அதன்மேலா-(காலாக்கினிருத்திரர்) கோயிலுக்குமேலாகவும். மகிதலத்தின்-நிலவுலகத்துக்கு. கீழா-கீழாகவும். மன்னும்—நிலைபெற்றிருக்கும். நடு-பூமியின்மத்தியில். குடதிசையின் - மேற்றிசையின். மேகலைமூன்றினில் - சுற்றுப்பக்கம் மூன்றிடத்திலும்.

51. அணவும்—பொருந்தும். சாத்தர் - அரிகரபுத்திரர்.

52. புடை—பக்கம். கன்னி - அழிவில்லாத. ககனம்-ஆகாயத்தில்.

53. குளு-குளுவதேசம். பொன்னித்தலம் - சோழதேசம். கொங்கு - கொங்குநாடு. தமிழ்நாடு-பாண்டிநாடு. தெக்கணபால் - தென்றிசைப்பக்கம்.

54. ஆதிதலம் - பண்டைக்காலத்திலுள்ளதலம். பருப்பதம் - சீபருப்பதம். அபிடேகத்தானம் - உச்சித்தானம்.

55. திணை - நிலம். ஐந்து-குறிஞ்சி முதலியன. கவனம் - காடு. கன்னி - கன்னியாகுமரி. கழனி - மருதநிலம். கேதாரமுதல் - கேதாரமுதலியஇடம். தமிழ்நாடு - பாண்டிநாடு.

56. மூலவீடாய்—ஆதிகிருகமாகி. சிற்றிலென - சிறுவீடாக.

57. கவுரி - உமாதேவி. மறக்கும்-விரோதிக்கும். பால்கள் - பகுபுக்கள்ளாகிய. நான்கு - தருமார்த்தகாமமோக்ஷங்கள். கறக்குமிடம் - வெளிப்படுத்துமிடம்.

58. கூண்டு - கூடுதல் (ஆக). பெரும்பற்றப்புலியூர் - சிதம்பரம். சேண்-விண்ணுலகம்.

60. கிரிக் கோதண்டம் - மலைவில்.

63. குறை - இடம். புதுநலம் - புதிதாகிய போகம்.

64. கண்ணியவாறு - (தாங்கள்) கருதியவிதம். மண்ணி - மாசுபோக்கி. உவட்டெடுக்கும் - பெருக்கெடுக்கும். பொருட்டு - மலை. (தாமரைக் கொட்டை.)

65. பிறங்கல் - மலை. மேல் - இடத்தில். ஆச்சிரமமிசை - பன்னசாலையின்மேல்.

——

பதினேழாவது தேவர்கள் சிவத்துரோகந் தீர்ந்த சருக்கம்.

1. துறை–நீர்த்துறை. விழைவு - விருப்பம்.

2. பக - கிழிபட. சிலை-கல். எண் - எண்ணத்தால். வண்பகல் - வளந்தங்கிய ஒளி.

3. ஈறுபுரி - நாசஞ்செய்கின்ற. ஞானவரை - அறிவினளவையுடைய. எனவர்கள் - மற்றவர்கள்.

4. குரவம் - கோட்டம்.

5. பின்னி - (ஒன்றோடொன்று) நெருங்கப்பட்டு. பழுப்பிலை - பழுத்த ஓலையாகிய. நீளவும்-நீளமாகவும் (நெடுங்காலமும்). நெய்யரி - பன்னுடையாகிய. சீரை-மரவுரி. தாளினீர்-தாளுண்ட சலம். தலையினேற்று-சிரசிலே யிளநீராகக்கொண்டு. தவத்தர் யோகியர் - தவத்தராகிய யோகியர். நாளிகேரங்கள் - தென்னைவிருக்ஷங்கள். [தவத்தர் தாளினீர் தலையிலேற்றுவதாவது, சாரூப பதவியடைதல்].

6. கன்னி - இளமை. துகில் - உத்தரீயம்.

7. கதலி-வாழை. அரம்பை-தெய்வப்பெண்கள். ஆலவட்டங்கள் - விசிறிகள். சுழற்றல் - சுற்றி விசிறுதல்.

8. துருக்கம் - குங்கும மரம். உருநிறம். ஆம் - போலும்.

9. (சோலைகள்) துளிக்கும் - துளியைச்செய்யும். தேறல்-தேன். (தேவர்களே உங்களுக்கு) கொன் - பெருமை. மலி-நிறைந்த. தாரை - அபிஷேகசலம் (ஆம்). சன்மலி - நன்மை நிறைந்த.

10. புலன்–அறிவு. புறஞ்சொல - புறங்கூற. அமைத்து - அடக்கி. வாய் புதைத்தல் - (அவ்வில்வமலராகிய) வாயைப் பொத்துதல்.

11. பாவனை - ஒப்பாகிய.

12. அண்டர் குரவன்–வியாழபகவன். வாய்மை - உண்மைச்சொல்.

13. பூவின் - பூமியின். தானம் - இடத்தை.

14. கற்தருவருடம்-மேகவருஷத்தை. புனற்கிறை-வருணன். வாரி இந்திரத்து - (அருவி) நீரிற்றோன்றும் இந்திரவில்லை.

15. வேட்டுருவம் – வேடர் வடிவம். தற்திரர்.....விஞ்சையர், (தேவசாதிப்பகுப்பாராகிட). புத்தேளிர் - தேவர்கள்.

16. மாக்கள் - மிருகங்கள். புயல் கெழு-மேகங்கள் பொருந்திய. புதல் - குத்துச்செடி. தனிதராய் - முழக்கமுடையவராகி. தானவர் - அசுரர்.

17. வானோர்-தேவர்களாகிய.நால்வகைச்சங்கத்தோர் - நான்குவித கூட்டத்தார்; அவர்: மருத்துவரிருவர், வசுக்களெண்மர், உருத்திரர் பதினெருவர், சூரியர் பன்னிருவராவர். நளினம்.....பத்திரம்–பத்மாசனம், கோமுகாசனம், சுவத்திகாசனம், வீராசனம், சிங்காசனம், முத்தாசனம், சுகாசனம், மயூராசனம், பத்திராசனம்; இவ்வொன்பதாசனத்தின்விவரத்தை யோகநூலிற் காண்க.

18. உடற்பகை - சரீரத்திற்கு விரோதிகள். ஆறு - காமமுதல் மாச்சரியம்வரை யாகியவை. ஐம்புலன்-மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி. நாற்கணம்-மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம். கட்டி-ஒடுக்கி.முக்குற்றம்-காமம்,வெகுளி, மபக்கம். மாற்றி-போக்கி.ஊறு-தோன்றுகின்ற. கால்வளி - காற்றுகிய வளி; இடை,பிங்கலை. ஒருக்கி-ஒன்றுபடுத்தி. ஓர்வழி–ஒருவழி; சுழுமுனையில். கடாவி-செலுத்தி. மாறு-விரோதம். யோகு நீர - யோகமாகிய சலம்.

19. இயகம்.....பிரத்தியாகாரம்,-நிட்டையுயரும்-உறுதிமேற்படும். ஊற்றியும்-செயதும். ஆறுதாரதது,–இயல்-நன்மை.பெறு-பெறுகின்ற.மூலத்துபாந்தள்எழுபபி-(குதமாகிய)மூலாதாரததில்பாம்புவடிவாயுள்ளஅக்கினியையெழச்செய்து, மேல்குதத்துக்கு மேலாயுள்ள.குய்யம்,நாபி,இதயம்,அடி

தோ, நெற்றியாகிய. சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆஞ்ஞைகளில். ஆடல் - நடித்தது.

20. கறித்து - கடித்து. கல்லி - தோண்டி..சாய் - பஞ்சாட்க்கோரைப் புல். அசித்தும் - உண்டும். தாங்கா - தாங்கமுடியாத. பக்கணம் - பக்ஷணம். வசிவு - வேளவு; வருத்தம். தின்றும் - கெடுத்தும்.

21. சாந்திராயணம் - ஓர்விரதம். திங்கள் உபவசித்து - மாதப்பட்டினியிருந்து. மாந்தியும் - உண்டும். அபனம் - அரைவருடம். காந்தி-ஒளி. பஞ்சக்கனல்-ஐந்துஅக்கினி; அவையாவன;- நாலு பக்கத்திலும் வளர்க்கப்பட்ட அக்கினிக்குண்டம் நான்கும், சூரிய காந்தியை நோக்கி நிற்றலால் சூரியகிரணம் ஒன்றுமாம். வாரிநீரில் - வாரியாகிய சலத்தில்.

22. வீழ்த்தும் - விழச்செய்தும். செல்லென - மேகமென்று. கலங்குறுது - கலக்கமடையாமலும்.

23. ஊன்றி–(நிலத்திலே)பதித்து. நாசிகா - மூக்கின். மூலம் - அடியில். ஆசுவாய் - பொருந்தச் செய்வதாய்.

24. அப்பரிசு - அத்தன்மை.

26. மறுகிலேம் - சுழன்றோம். விரவிலேம் - கலந்தோம்.

27. நிலைசெய்தார் - நிலைக்கச்செய்தவர். பரிகிலார் - இரங்கிலார்.

28. வேகம் - விரைவு.

29. அங்கம்-(அவரது) திருமேனி.

30. பவர்-நெருக்கம். துவர்-சிவப்பு.

32. தோன்றுத்துணை - மறைந்து நிற்குந்துணை.

33. மேற்கண் - நெற்றிக்கண்.

34. நரிகூட - நரியுடன். நந்தாதகெடாத.

35. நல்குதி - கொடுப்பாய். ஓ - அசை. திகழ்வார்–(பத்திமிக) விளங்குவார். அகழ்வாரை - தோண்டுவாரை. (தன்னே வருத்தஞ்செய்வாரையென்ற படி) அச்சோ - ஐயோ.

36. அறியா-அறியப்படாத. தாய்த்துணை–தாயாகிய துணை. நிகிலம்-எல்லாம். பரம்பரமூர்த்தி - நிறைந்த சிவ சொரூபமுடைய கடவுளே.

37. கொந்தேதமை-வருந்தியஎங்களே.

38. நரகாசுரன் - ஓரசுரன். கொள்ளாது - அடங்காது.

41. காயும்-சுடும். நளிர்-குளிர்ந்த.

44. ஒன்று - ஏகம். இரண்டு - துவிதம். ஒன்றிரண்டு - அத் துவிதம்.

45. பரிப்பவன் - காப்பவன். திரோபவம்–மறைத்தல். அடைப்பவன் புருத்துபவன்.

46. கருவி - காரணம். புரிவான்-செய்பவன். புவனகோடிகளும் - எல்லாவுலகங்களும்.

47. பூணவும்-பொருந்தவும். புலப்பட - அறிய. சேணே - ஆகாயமோ. சேண், ஆண், பெண்ணென்பவற்றில், அது - பகுதிப்பொருள் விகுதி.

48. எளியையோ - இலேசானவனே. ஏகா - ஒப்பற்றவனே.

49. ஒன்று - பொருந்துகின்ற. வெளிநின்றுயை - எதிர்ப்பட்டுகின்ற உம்மை.

51. சந்து - சந்தனமரம். வேலி–காவலாக வுடைய. மந்தமாருதக் கொழுந்து–இளந்தென்றற்காற்று. முந்து - அகாதி. பிரயாகை - திரிவேணிசங்கத்தில் மூழ்கிய. ஆயிரமாகம் - ஆயிரமாசிமாதம். பேறு - பலன்.

53. எனினும் - ஆனலும். கல் - இரத்நம். எல் - இரவு.

54. அமுது அரங்கவாய் - அமுதமிருக்கும்இடமாகிய வாய். செவ்வரம்-ஒழுங்காகிய வரம். வெளியரங்கம் பெற - வெளிப்படையாக. எழுது அரங்கம் - சித்திரசபை.

55. பால்மதி-வெள்ளியசந்திரன். ஈந்திப்பாம் - (தங்க) ளெண்ணமாம்.

56. சிலம்பு - (திரிகூட) மலையை. உரி - உரிமையாகவுடைய. பொலம் புரி - பொன்னிறஞ் செய்கின்ற. சல

ம் - கோபம். சம்புவை-நரியை. வலம் புரி பணில வீதி - வலம்புரிச் சங்கத் தெரு. வலம்புரி - வலஞ்சுற்றிவருத லீச்செய்த. உரி - ஈறுகெட்ட பெயரெச்சம்.

— —

பதினேழாவது வேடன் வலம் வந்த சருக்கம்.

1. கிரிசன் - சிவபிரான்.

2. நாற்பதம் - சாலோக, சாமீப, சாரூப, சாயுச்சியம்.

3. மெய்வலம் - அங்கப்பிரதக்ஷணம்.

4. தேயம்-தேசம். கண்டம்–பகுக்கப்பட்ட பரதகண்ட முதலிய இடங்கள். தீபம் - சமுத்திரத்தின் மத்தியில் மேடாயுள்ள இடங்கள். சிகரவில்லியார் - மலையை வில்லாகவுடைய சிவபிரான். (சிகரம் - ஆகுபெயர்.)

5. கோமாயு - நரி. மான - ஒப்ப. ஏன - மற்றைய. மோனம் - பேசாநிலை. கொடுத்தவா - கொடுத்தவிதம்.

6. காலத்து - உரிய காலத்தில். ஆம்பிரக்கனி–மாம்பழங்கள். பந்தாடு-பந்தாக விளையாடுகின்ற. கோலம்-அழகு. தாம்பிரவன்னி–பொருநை. திரை கொழி - (முத்துக்களை) அலைகள் கொழிக்கின்ற. தூலம் - பெரிய. தாம்பிரக்குன்றம் - தாம்பிரம்விளையும் மலை (பொதியம்). வாரிசம் - தாமரை. தமிழ்,—சுருதி - வேதம். மூலத்துஆம் - (சிருட்டிக்கு) ஆதியில் உண்டாம்.

8. குழுமலால் - கூடலால். முடக்கு - வளைவு. குடக்கு - மேற்கு. நோக்கியமதி - பார்த்த சந்திரன்; மூன்றும் பிறைச் சந்திரன்.

10. தேய்த்த - தேயச்செய்த. நிறம் - (கரு) நிறம். கடா - ஆட்டுக்கடா. மருப்பு - கொம்பு.

11. கவடி-சோகி.. இது, கீழ்ச்சாதியார் ஆபரணமாகத் தரிக்கப்படுவது.

12. மூரி-வலிய. சலை-ஆண்மான். கானம்-வானம்பாடி. சேனம்–பருந்து.

13. தோயும் - (மேலேவந்து) படியும். வாடை - வாசனைக்காற்று. எடுத்து - பற்றி. சுவடுபோய் - அடிபட்ட அடையாளத்தைத் தொடர்ந்து சென்று. குழிநரி - ஓர்நரி.

14. சிகைப்பங்கி - குடுமிமயிர். தூபம் - புகை. உயிர் - மூச்சு. துண்டம் - மூக்கு.

15. உதரம் - வயிறு. நடலை–வஞ்சனை. அடல்-வியூகி. முண்டம் - நெற்றி.

16. மாலும் - மேகமும். மலையாசலம்–பொதியமலை. கோலும்–வளையும். நீள்வரை - நீண்டமூங்கில். கொல்லி-ஓர்மலை. மயேந்திரம்-ஓர்மலை. மேலும்-அப்பாலும்.

18. வேலனை - வெறியாட்டாளனை. கூய் - அழைத்து. தெள்ளிது - தெளிவுடையது. ஐவனம் ஆதியா - மலைநெல் முதலாக.

19. முளைத்தோரை=மூங்கிலரிசி. மலர்பெய்து - பூக்களைத்தூவி. அவி - சோறு. தூவி - படைத்து.

20. பலிவைத்த - பூசையாகப் படைத்த. சேடம் - மிச்சம். வாவிசேடம் - விசேடமாகிய வரங்களும். நிமித்து - (விகாரம்) சகுனம். சுரவு.....தொடித்தோள் - தொடுசெருப்பு. இட்டான் - பூட்டினான்.

21. செம்மலை - வேடர்தலைவனை. செருமிளர்–நெருங்கினர். கைம்மலைக்குலம் - யானைக்கூட்டம்.

22. ஆதி–தலைமையான- முதியவன்–வயதுசென்றவன். வீங்கு-பருத்த குரல் - ஒலி. விளித்தலும்-ஒலித்தலும்.

23. பரிசை - கேடகம். வரி - கீற்றுக்களையுடைய. அதள் - தோல். புலிப்போத்து - ஆண்புலி. அரவுரி - பாம்புச்சட்டை. அசகி - கட்டி. அடல் கூளி - வலியபேய். சுரிகை - வாள். தூளக்கி - அசைத்து. இடிம்பன் - இடும்பாசுரன். கரடிபரிகஞ்சுகம் - கரடித்தோற்சட்டை.

24. வளைதடி - ஓராயுதம். மருங்

கேற - பக்கத்தில் முந்திச்செல்ல. முளை - தண்டாயும். தடியர் - பருத்தவர். மூரிமருப்பு - நெரிந்த கொம்பு. இரலை-கருமான். கொளை - கொலை; இது லகர ளகரவொற்றுமை. கொடுமரம் - வில். நிலைநிலைதது - நெருங்கி நெருங்கி. நிலைத்துத் நிலைத்தென்பது, நிலைநிலைத்தென மரூவிற்று.

25. வாள் - ஒளி. படலம் - கூட்டம். சுடர் - சூரியனை. படர் - விரிந்த. வேள் - மன்மதன். கரி - யானையாகிய இருள்.

26. தானையர்-வஸ்திரமாகவுடையவர். கிளை - கவர். கிளை - கிளைக்கின்ற. வல்லபம் - ஒருவகையாயுதம், (தளிர்). இளைஞர் - சிறுவர். இறவளர் - குறிஞ்சி நிலமாக்கள். வனசரர் - காட்டிற் சஞ்சரிப்போர். பளையர் - கள்விற்போர். சூனர்-ஊன்விற்போர். புறம்பர் - தோல் வினைஞர். கிராதர்-வேடர். பழையர், எதுகை பற்றிப் பளையரென்றுயிற்று.

27. சூழல் - ஊதுகுழல். தொண்டகத்துடி - தொண்டகமாகிய பறை; குறிஞ்சிநிலப்பறை. துவைத்து-முழக்கி. ஞாளி-நாய். செடிகளை-பதர்களை. வாடை - நாற்றத்தை. தெரித்து - தெளிவித்து. தடம் - (அந்த) வழியை. எடுத்து - தெரிந்து.

28. சிலம்பும்-ஒலிக்கும். பதுக்கையும் - சிறுதூறும். சூரலங்கானமும் - பிரப்பங்காடும். குவடும் - மலையினுச்சியும். வளாகமும் - நிலைப்புனமும். நீடினர் - அநேகர். (தாற்பரியம்)

29. மாடு - பக்கம். ஊடுபற்றி - நடுவேயாரம்பித்து. ஒடியெறிவார் - காய்ந்த செடிமரங்களை வெட்டித் தள்ளுவார். கோடுபற்றி - கொம்பைப் பிடித்து. குமுறி - முழக்குஞ்செய்து.

30. வேடுபாய்வர - வட்டமாகப் பாய்வர். உழுவையை - புலியை. வேழத்தின்கோடு-யானைக்கொம்பு. மேல்-உயர்ந்த. அறை-பாறையில். சூகரமோடு - பன்றிவயிற்றில். மறித்து - நடுத்து.

31. அழுங்கு - ஆமை. கவுதாரி - ஓர்பறவை. புள் - வண்டு. ஒழுங்கு - வரிசை. புல்வாய் - கருமான். கலை - ஆண்மான். ஏறிய - முன்னேறிச்சென்ற. கழுந்து - உல்க்கைக் கழுந்து. கை செயும் - கையால் வேலைசெய்யும். சூழல்வாய் - இடத்தில். கைசெயல் - ஒடியெறிதல், காடுகெலத்தல், வலைவீசுதல் முதலியன.

32. நீலம் - நீலநிறம். சரற்காலம்-மழைகாலம். கான்அரா - மலைப்பாம்பு. தூலம் - பருமை. ஒலமென்றது - பெருமுழக்கமிட்டது.

33. மாசுணம் - பாம்பு.

34. கட்டு - சுற்றிய. கராம்என - முதலையாக. நேமியா - சக்கரமாக. தொட்ட-தொடுத்த. வாளி-பாணம்.

35. வல்லை - விரைவில். பாந்தளின் - பாம்பினின்றும். விட்டபின் - விடுவித்தபின்னர். விடமீட்ட - விடந்தீர்த்த. வரிவேங்கை - புள்ளிகளையுடைய புலி; இது: "வேங்கைவரிப்புலி நோய்தீர்த்த விடதாரி" என்னு மூதுரைச்செய்யுளை ஞாபகப்படுத்துகிறது.

36. தானை - படை. சமரில் - யுத்தகளத்தில். தெவ்வர் - பகைவர்.

37. சோனை - விடாதுபெய்யு மழை. சரம்-பாணம். விட்டென-நீங்கினற்போல. வான் - மேகம். இறைத்தது - நீரைச்சொரிந்தது. வெறித்தது - வறுமையாய் நின்றது. சாபம் - வில்.

38. சேணில் - தூரத்தில். வீணில்-வீணை, வேட்டைக்குபயோகமில்லாமல். கறித்து - கடித்து.

39. உழந்து - வருந்தி. கார்முயல் - காரிய முயலை. கூன - வளைந்த. குணில் - குறுந்தடி. மான - வீரத்தையுடைய.

40. கொம்பு - தீக்கடை கோல். பம்பு - நெருங்குகின்ற. சம்பு - நரி. தாயது - தாவிச்சென்றது.

41. தசை - மாமிசம். சம்பு - நாவல். சம்பு - ஓர்புல். சம்பு - சிவபிரான்.

42. ஓட - (நரி) ஓட. ஓடி-(வேடனும்) ஓடி. ஓடம்-தோணி. கூடுதலாய்-சேர்தல்போன்று.

43. வேறு - வேறுக. அமைத்தபின் - வைத்தபின்னர். வினைபிரித்து - வினையை வேறுக்கி. தனித்தான்-தனிப்பட்டிருந்த வேடராசன். தினைவில்-விரைவில்.

44. பார்வை-கண்ணுல். இகலன்-நரி. பூர்வம் - பண்டை நிலைமை

45. வரி - கீற்று. பொறி-புள்ளி. மீட்டவன் - விடுவித்தவேடன் கைப்படை - கையாயுதம். தசை - ஊன. பரிய - பருத்த.

46. நிவந்த - உயர்ந்த. நேடியும் - தேடியும். ஓரியும் - நரியும். உவந்த - (தாம்) மகிழ்ந்த. உயிரை மதியாமை - உயிர்க்குவருங் கேட்டை நினையாமை.

47. எட்டுவன்-சமீபிப்பன். பொறி-(கண்களில்கோ) பாக்கினி. இகலன் - நரி. கொதிப்பான் - கோபங்கொள்வான். மிடல் - வெற்றி. (ஆகுபெயர்).

48. திறை - கப்பம். முனைவன் - தலைவனுகிய வேடன். ஓரி - நரி. டெயர்வான் - செல்வான்.

49. வரை-மலையில். பொரு-மோதுகின்ற. கடல் - சமுத்திரம் போலும்.

50. இரு-பெரிய. வலம்புரி-நந்தியாவட்டம். நந்தனவனம்-பூந்தோட்டம் வலம்புரி-வலஞ்சுழ்கின்ற. தண்டலை-சோலை. வலம்புரி-வலம்புரிச்சங்கம். வலம்புரிமறுகு-சங்கவீதி. மறுக-சுழல.

51. முத்துஅலை - முத்துக்களை அலைக்கின்ற. முத்தலைக்கிரி - திரிகூடமலை. உளரும்-சுழலும். தணந்தபோல்-நீங்கியதுபோல. [தணந்தனென்பது, ஈறுகெட்டு நின்றது.]

52. தத்தமது-(நரியும்வேடனும்) தங்கள் தங்களுடைய. இடங்குலாய் - இடத்தில் விளங்கி. மானம்-விமானம். இணங்கு - பொருந்துகின்ற. கிங்கிரன்-தேவதூதன்.

53. மேல் - அதன்மேல். நிகழ்த்தும் - சொல்லும். உலவில் - வருத்தமில்லாத.

பதினேட்டாவது யானைபூசித்த சருக்கம்.

1. முந்தும் - முற்படும். நித்திய முதன்மூன்று - நித்தியம், நைமித்தியம், காமியம். ஐந்துசுத்தி, பூதசுத்தி, மந்திரசுத்தி, தானசுத்தி, திரவியசுத்தி, இலிங்கசுத்தி. போது - பூ. மற்றவை-பிறபொருள்கள். புந்தி - அறிவு. முக்குறியினில்-(குரு, இலிங்கம், சங்கமமாகிய)மூன்றடையாளப்பொருள்களில். புரிவது - செய்வது.

2. வேழம் - யானை.

3. பேடை-பெட்டை(மயில்). அகவும் - ஆடும். பருவம் - காலம். குருகு-நாரைப்பறவை. பெடைகள் - பெட்டைகள். ஒருமை-ஒற்றுமை. சேவல்-ஆண்பறவைகளின். ஊடலுக்கு-ஊடுதலினிமித்தம். ஊடல்கூர்-(தாங்கள்) ஊடுதல் மிகுகின்ற. குளிரும் - குளிர்காலமும், கூதிர்க்காலமும். பருமை - பருத்த. கூரலின்-சிறகுகளிடத்து. (அனைத்து) இடைவிடாது - நீங்காது. பனியும் - (முன்) பனிக்காலமும்.

4. பாங்கு - அழகிய. கயம்-தடாகம். தாலாட்ட - ஓராட்ட. தூங்கு - தங்குகின்ற. வெய்யில்வாள் - வெயிலாகிய வாளாயுதம். விதிர்த்து - அசைத்து.

5. தெறுதல் - வருத்துதல். வேட்டு - விரும்பி. ஊர்உலாவு - பரிவேடத்துள் சஞ்சரிக்கின்ற. விளர்க்கும்-வெளுக்கும்.

6. புலவு - புலால் நாற்றம். நீர் - (கடற்) சலம். சுலவியும் - (தம்மைச்) சூழ்ந்திருந்தும். வீழ் - விழுவது. துளியாமை - மழை பெய்யாமை. பொரிந்தது - வெந்தது. வள்ளியோர் - கொடையாளிகள். கயவர்-உலோபர்.

7. பணம் - பாம்பின்படம். பாந்தள்-பாம்பு. கரிந்த-கருகிய. கருப்பை-காரெலி. கானெரி-காட்டுத்தீ.

8. மதத்தியான - (தன்)னுளகப்பட்ட. அத்தி, தோல், தூங்கல் ஆம் – இப்பெயர்களையுடையதாகிய. அசலம்-மலை போன்ற யானை. அத்தி – எலும்பு. தோல்,—தூங்கல் - சோம்பல்.

9. பன்னம்-இலை. இரை - உணவு. பன்னகஆதிகள் - பாம்பு முதலியவைகள். பவனஅசனம்–காற்றுகியசோறு. பழகி–(உண்டு) அப்பியாசித்து. வான்-ஆகாயத்தில். அலை - அலைகின்ற. கானலை - பேய்த்தேரை. தன்னம் - அற்பம்; சிறு செந்து. சுழன்றது - சுற்றித்திரிந்தது.

10. கனல்வது-சுடுவது. தொடர்தரத்தர–தொடர்ந்து செல்லச்செல்ல. தொலைதரும்–இன்மையாம். கானல்,–உடலும் - விரோதிக்கும்.

11. உலக்கும் - வாடும். முன்னூழி நாள் - பண்டை யுகாந்தகாலம். புரந்த்-சேமித்துவைத்த.

12. பற்பம் - தாமரை. கற்பகஅடவி - கற்பகச்சோலை.

13. கானவாரணம்–காட்டுக்கோழி. பேடைசேர்-பெட்டையுடன்கூடுகின்ற. பதுக்கை - சிறுதூறு. கமம் - நிறைவு. கூன - வளைந்த. வாரணம் - சங்கு. மோனம் - சாதகுவிக குணம். ஆர்அணங்கார்- அரிய தெய்வப்பெண்கள். பயில் - தங்குகின்ற

14. மடுத்தடம்-ஆழமாகியதடாகம். பொதும்பர்-சோலை. தொடுத்த - சேர்க்கப்பட்ட. சூக்குமம் - சூக்ஷும தேகம். தூலம் - தூலதேகம். ஆவி-உயிர். அயர்வுயிர்த்தது - சிரமசாந்தி செய்தது.

15. பசிக்கு–பசியால். பாணனுர்-பாணபத்திரர். பாணியை-கங்கையை. சேரன் - சேரமான் பெருமாணுயனுர். பொழில் - சோலை.

16. மறுகரி - விரோதிக்கின்ற யானை. கூழை–(ஆகுபெயர்) அக்குலையின் நடுவிலுள்ள பழங்களை. முக்கி - விழுங்கி. பேழை - பெட்டி. தாழை - தென்னை. மூப்புடை - மூன்றுபுடைப்புடைய. நறுங்கனி - நல்ல பழம்; தேங்காய். தாக்கி - மிகுத்துண்டு.

17. ஆகம்–தேகத்தில். மால்மதம்-பெரியமதம். உவட்டுற–பெருக்கெடுத்தோட. (மேற்கூறியவைகளை) நுகர்ந்த-உண்ட. தாள் - முயற்சியுடைய. அசலம் - மலைபோன்ற யானை. (அந்த யானைக்கு) போகமே - இன்பத்தையே. மாகநதி - ஆகாய கங்கை.

18. தூபம் - புகை. கொழித்து - ஒதுக்கி. தழைசெவிமா - விரிந்த காதையுடைய யானை. தாபம் – தாகம். படிந்த-மூழ்கிய. பவத்துயர் - பிறவித்துன்பம். பறிபடும் - அற்றுப்போகும். படி - தன்மை.

19. மொண்டு - முகந்து. மெய்ப்புறம் - தேகத்தினிடம். வைப்பு-இடம். வளையமிட்டு - வட்டமிட்டு. மதமா - யானை. கோள் - வலிய. அரா - கரும்பாம்பு. உமிழ்வது - கக்குவது.

20. இருணீம - பெருமை. நாகம் - மலை. வயிரவாள் - வச்சிராயுதம். எடுப்ப - எடுத்தோச்ச. ஒரு - ஒப்பற்ற. மை நாகம் - மைநாகமலை. படிந்து - மூழ்கி. அபர்வுயிர்த்து- சிரமபரிகாரஞ்செய்து. பருமை - பருத்த. நாகம் - யானை. பீன்க்கை - பீனபோலுந் துதிக்கை. படர் - (தன்னிடத்து) வருகின்ற. கோள் - கிரகங்களிலொன்றுகிய. கருமை - கறுத்த. நாகம் - (இராகுவாகிய) பாம்பு. இருமதி - பெரிய சந்திரன். ஒருமதி - ஒப்பற்ற அறிவு.

21. கத்தம் - (விகாரம்) ஆக்கத்தை. ஓர் - உணர்கின்ற. இருபிறை மருப்பு - இரண்டுபிறைச்சந்திரன்போன்ற கொம்புகள். நால்வாய் - தொங்கிய வாய். சித்தம் - மனம். மைந்து - வலிமை. முத்தவாரி - முத்துக்களையுடைய நீரை. நீர் - தன்மை. சத்தம்-எழு. நீர்த்தாரை - மழைத்தாரையை.

22. கறையடி - உரல்போன்ற கால்கள். கவுள்–கன்னம். மதக்கலுழி-மதமாகிய காட்டாறு. சிந்தூரம் - பொட்டு. சிந்தூரம் - யானை. உடல்வழி - சரீரத்தினிடத்தில்.

23. மூரி–வலிமை. முது-பெரிய. வாரிநீர் - வாரியாகியநீர். (இருபெயரொட்டு) வரையின்–திரிகூடமலையிலுள்ள. இமைப்ப-பிரகாசிப்ப. நமிநந்தியடிகள்–அறுபத்துமூன்றுநாயன்மாரிலொருவர். நிரை - வரிசை.

24. தூங்கல் - மெலிவுள்ளது. துறையில் - அருவித்துறையில். ஓங்கல்-மலை. மதர்த்து-கருவங்கொண்டு. தேம்-தேன். கலாரம்–(விகாரமொழி.) செங்குவளை. தடம் - (திருப்புலீச்சரத்துத் தெப்பக்) குளம். வேட்கோவர் - குயவராகிய திருநீலகண்ட நாயனார்.

25. அளிய - அன்புடைய. தண்டலை - சோலையில். ஆடி - விளையாடி, மூழ்கி. பரிந்து - (விகாரம்) முறிதது.

26. அறும்–நெருங்கும். பலாபலனும் - பலனும் பலனின்மையும். பலாதி - பழமுதலியபொருள்கள். நதித்துறைவாய் - சித்திராநதித் துறையின் பக்கத்தில். குழகர் - பேரழகுடைய திரிகூடநாதர். குழுமி - கூடி.

27. திமிலம்-பெருமுழக்கம். உமிழும்-(வாயினால்)சொரியும். திண்ணன்-கண்ணப்பநாயனார். ஆய்-ஆக. அவன்-அந்நாயனார். சிகையருக்கும்–குடுமியினின்றுதிர்க்கும். அவிகள்-உணவுகள். (ஆய்இரண்டும் - ஆகஎன்பதின்திரிபுகள்.)

28. சுகிர்தம்–தவம். (தாற்பரியம்) பருமை-பருத்த. அற்புதம் - ஆச்சரியப்பொருள்கள்.

29. அருச்சனை - அர்ச்சித்தல். அருகில் - பக்கத்தில். நிவேதனம் - நைவேததியம். இது - இந்நிகழ்ச்சி.

30. மஞ்சனம் - ஸ்நானநீர். ஒருமை - மனவொருப்பாடு.

31. கவளம்-திரளாகிய உணவுடைய. பவளம் - பவளத்தினாலாகிய. கால்–(மரக்) காலால். திவள–மெலிய. காய் - சுடுகின்ற. துவள - அசைய, சலனப்பட.

32. அங்நெறி-அந்தமார்க்கம், வினை தொலைந்தவழி. மெல்-மெல்லிய. நெறி-ஒழுக்கம். தந்தாவளம்-யானை. தம்-தன்னுடைய. தாவளம்-இருப்பிடம். (தன்னென்பது தம்மெனத் திரிந்தது.)

33. திரிகூட–தங்குதல்சேர. அரிகூட - விஷ்ணுவினுடன். விரிகூட-விசாலமாக.

34. நன்புலத்து–நல்லஇடத்தில். பொசித்து-அநுபவித்து. உலப்ப-கெட. ஒழிந்தநாள் - மரணகாலத்தில். எதிர்-நேரே. ஏற்றார் - எதிர்த்தார். புன்புலத்தின் - அற்பஅறிவினையுடைய. விலங்கு - மிருகங்களாகிய யானை.

35. கடுவன்–ஆண்குரங்கு. பானுவை–சூரியனை. தனிதாவு–தனியாகக் குதிக்கும். நேசனை - அன்புடைய குறும்பலா வீசரை.

36. அற்புவறும் - அன்பு உயரும். நற்பேறு-நல்லபலன். பெறுவதென்னும்-அடைவதென்றுகேட்கும். படர்க்கு-தூதர்க்கு. கழல்கண்டோ-திருவடியைத்தரிசித்தோ. முன்-முற்காலத்தில். முசுகுந்தன்-திருவாரூரிலிருந்தமுசுகுந்தச்சக்கரவர்த்தி; இவன்குரங்காயிருந்து ஒருவனத்தின் வில்வத்தழைகளை யுதிர்த்துக்கொண்டிருக்க, அத்தழைகள் கீழேயிருந்த சிவலிங்கத்தின் திருமேனியைப்பொதிந்து பூசையானதால், சக்கரவர்த்தியானகதை திருவாரூர்ப்புராணத்துட் காண்க.

37. எங்குளார்-எந்த இடத்திலுள்ளார்(ரும்). அங்கசாதனம் - சொரூபசாதனம். வங்கம்–தோணி; கப்பல். புட்பகத்தேர் - புட்பகவிமானம்.

38. வேதி – ஒன்றை மற்றொன்றாக வேறுபடுத்துங குளிகை.

முதலாவது தானவைபவ காண்டம் முற்றிற்று.

அரும்பதவுரை.

இரண்டாவது சிவரகசிய காண்டம்.

காப்பு.

1. கரத்து-துதிக்கையிலிருந்து வரும். மாருத்தம்-காற்று. உயிர்-(பிராண) வாயுவின். பிறக்கம்-விளக்கம். கரத்து-(மற்றொரு)கையிலுள்ள. மருப்பு-(கயாமுகாசுரன்பொருட்டு முறிக்கப்பட்ட) கொம்பு. துரிசு-குற்றம். மோதகக்கை-மோதகமென்னும் பலகாரம் வைத்திருக்கும் கரம்.

உமைதிருவவதாரச் சருக்கம்.

1. சேடம்-எஞ்சியவற்றை.போக பூமி -சமுத்திரநதியைச்சூழ்ந்த நிலம். வரம்பு - எல்லையாயுள்ளது. ஆணி - உரையாணி போல்வது. அத்தாணி – அரசிருக்கை மண்டபம்.

2. தார்–மாலையிடத்து. உதிக்கும்-தோன்றும். மணி-இரத்நம். உதித்தும் - தோன்றப்பட்டும்.பூத்தும்-உண்டாகப் பட்டும். தரிக்கும்-அணியப்படும்.அவட்கு-அப்பூமிதேவிக்கு. கலியாய்-வஸ்திரமாகி. வாரிதிக்கு–கடலுக்கு. நீர்உதிக்கும் - சலந்தோன்றும். நாலுதிக்கும் - நான்கு திசையினும். வரைகடவா - (தான்தன்)னெல்லையைக்கடந்து செல்லப்படாத. மானவேலி–பெரியவேலி. பனிக்குன்றம் - இமயமலையானது.

3. கமலப்பொகுட்டு – தாமரைக் கொட்டை. பொதுளும் - நெருங்கும். வளர்-கண்வளர், நித்திரை செய்கின்ற தினம் - பனியாகிய. தோயம் - நீர். மன்னல்–நிலைபெறல். வடிவமூன்றும்-(இந்தச்) சொரூப மூன்றையும். பனிவரை-இமயமலையானது. முத்தேவியர்-இலக்குமி, பார்வதி, சரசுவதியாகிய மூவர். உறழும் - போலும்.

4. அறை-பாறையில். மிறை-பயமாக. வருத்தும்-வருத்தப்படுத்தும். வாளரி - ஒளிபொருந்திய சிங்கம். பிறை-பிறைச்சந்திரனுகிய. வளைப்பெருந் துண்டத்து - வளைந்த பெரியமூக்கினையுடைய. புயல்–மேகங்கள்தங்கிய. வரையை–இமயமலையை. சிம்புள்–எண்காற் பறவை. முழை-குகையுள். சீயம்–சிங்கம். பிறையாகிய மூக்கினையுடைய சிம்புளெனக் கூட்டுக.

5. யாவர்-எவருடைய. அம்புஅயர்-பாணமுஞ் சோர்வடையப்படும். கண்ணினர்-கண்களையுடையராய். நண்ணினர்இவரை–பொருந்தினவராகிய இவ்வரையரமகளிரை. பணிவது - வணங்கப்படுவது. சிறுகுடிச்சிறார்பால்-சிறிய குடிசையில் வசிக்கும் வேடப்பிள்ளைகளிடத்து. கா - கற்பகத்தின். வரம்பையில்-அளவில்லாத. கனியளித்து-பழங்களைக்கொடுத்து. ககனம்-ஆகாயத்தில். தா - தாவிச் செல்லும். அரம்பையின் கனி-வாழைப்பழங்களை. நனி-மிகவும். மாகொள்சயிலம்–பெருமையைக் கொள்கின்ற மலை. வீரம்பையென்றதில் – ஐ சாரியை. அம்புமென்னு மும்மை தொக்கது.

6. சமைய – பொருந்த. மந்தரம், மத்திமம், தாரம்,– (இம்மூன்று சுரங்களுடன்.) வண்டுஇசைக்கும்-வண்டுகள் இசைபாடும். அமையம் - சமயத்தில். அந்தரத்து - ஆகாயத்தில். அசுணமா-அசுணப்பறவை. (அவ்விசையிலேஇசை கேட்டு) அலமரும்-சுற்றித்திரியும்.அடவி-சோலைசூழ்ந்த. சிமையம்-உச்சியில். அந்தரத்தவர்–தேவர்கள். உறை-வசிக்கும். குலவரை–நல்லமலைகளை. தெரிப்போர் – தெளிந்தெடுத்துச் சொல்வோர்.

7. சூருளார்–தெய்வமாயுள்ளவர். யாருளார் - எவருள்ளார்(ரோ). அவர் - அவர்கள்.

8. கலிகள் – மான்கள். கால்,— திமிர்த்து – திமிர்கொண்டு. உழை –

இடத்தில். படும்-கூடியிருக்கும். பணிபாம்பு. சிசிரம் - பின்பனிக்காலத்தின். ஞாட்பினுல் - வலிமையால்; அல்லது போரால்.

9. அகல்இடம் - (இமயமலையின்) விரிந்த இடம். விசும்புதொட்டு - ஆகாயத்தைப் பரிசித்து. அழன்று - சுடுதலால். மதிக்கலை - சந்திரனிடத்துள்ள மான். முடங்கு பான்மையும் - வளைந் தொடுக்குத்தன்மையும்.

10. வடதிசை - (மேருமலைக்கு) வடக்கின்கணுள்ள திக்கு. குடம்உறு - கும்பராசியைப் பொருந்திய. மிடல் - வலி. வடவனலின்-வடவாமுகாக்கினியால்.

11. வெற்புஅகம்-(இமய)மலையினிடம். எறி-வீசுகின்ற.வேய்ந்தன-அணிந்தன. பகம்–பெண்குறி. ஈணில் - கயிற்றில். பொற்பு-அழகு. அகம்-இடம். நித்திலக்கோவை-முத்துமாலை.அணிந்தனவாகிய வல்லிகளெனக்கூட்டுக.

12. அமையன-மூங்கில்போன்ற.

13. உதரம்-வயிறு.மேல-அணிகின்ற. மேனைகாவலன்-மேனையென்பவளுக்குநாயகன்.அமலைபுரி-முழக்கஞ்செய்கின்ற. கோட்டு - சிகரத்தையுடைய. மைந்நாகன் - மைந்நாகனென்னுமலை. தந்து - பெற்று. (அதன்பின்) அமலை - உமாதேவி.

14. கண்ணன்–விஷ்ணு. அறகு-அறகம்புல். அண்ணல் - தலைவனுடைய. மெய்க்கண் - உண்மையினிடத்து. முயல்-முயன்று செய்கின்ற. எக்கண்ணும் - எந்த இடத்தும்.

15. சுகிர்தம் - தருமம். பொன் அவாம் - இலக்குமி விரும்பும். இன்ன-இத்தன்மையுடைய.

16. இழை-ஆபரணம். மேயினன்-பொருந்தினன்.

17. உவாமதி - பூரண சந்திரன். (மகிழ்ந்து) கண்ணுறீஇ - கண்களாலுற்றுநோக்கி.

18. உகளம்-இரண்டு. வீங்கினள்-(பால்சுரந்து) பருக்கப்பட்டனள். ஏந்தின - (தேவியாரைப் பிரிந்ததனால்) வருந்தின.

19. மோப்ப-மோந்துபார்க்க.ஓடிபடரப்பட்டு.கனகவள்ளம்-பொற்கிண்ணம்போன்றகொங்கை.பச்சைவல்லிபச்சைக்கொடிபோன்ற பார்வதியின். பவளவள்ளம் - பவளக்கிண்ணம்போன்ற வாய்.

20. புவனகோடியை-மிக்கஉலகங்களை. போகருவரவு - மரணம், சனனம். பவனம் - தேவலோகம். பணித்தது - செய்ததாகிய. சுவனம் - தவகம்.

21. அரிக்கிண்கிணி - பருக்கைக் கற்களையுடைய சதங்கை. அலம்புகின்றது-ஒலிக்கின்றது. ஐ-சாரியை. அடிபாதகங்கள். கலம்-(அவ்)வாபரணங்கள். புலம்புறலோ - அழுதலோ.

22. இறை-சிவபிரான்.இரண்டுபடி-இருநாழிநெல். (படிஆகுபெயர்) சகம் - உலகத்தை. முறை - வரிசையாக.

24. தூற்றிய-நெருங்கிய.துதையும்-நெருங்கும்.முற்றிலும்-முழுவதும். எற்றிலும் - எத்தன்மையுடையதிலும். அமைவது-பொருந்துவதாகிய. இயைபு-சம்பந்தம். முன்றில்வாய்-முற்றத்தின்கண்.

25. பாவை-மரப்பாவை. கழங்கு-கழற்சிக்காய். பயிற்றுதல் - பழக்கி விளையாடுதல்.

26. பேதைஆர்-பேதைத்தன்மை நிறைந்த.பருவம-(ஏழு)வயது.கோதைமாலை.ஆர்வததால்-ஆசையால். மேதை ஆர்-பேரறிவுநிறைந்த. மேனை-(தாயாகிய) மேனை. தாதை - மகரந்தத்தை.

27. உறையுள்-இருப்பிடம்.வழங்கினன்-சொன்னன். குழகன்-பேரழகுடையவன். கிழவி-உரியவளாகிய பார்வதி.

28. வாலை-இளமைபருவமுடையவள். இறும்பூது-மகிழ்ச்சி. தனிமை-தனிதிருதல்.

26. சங்கநீர் - வலம்புரிச் சங்கத்திலுள்ள சலம். பதுமை - இலக்குமி.

கவுரி - கவுர நிறமுள்ளவள்; பசலை நிற முள்ளவள்; (உமாதேவி). சிந்தை வயிரம் - மனவயிராகிடம். வரைப்பெண் - மலைபோலக் கடினமாகிய மாது, (மலையிற் பிறந்த பெண்).

30. கூலம் - புனற்கரை. வனத்திடை—சலத்தினடுவில். நிலை—நிலைத்த. நிட்டை - யோகம்.

31. புகட்டி-பதித்து. மேற்கண் - மேலிமையை. முகிழ்த்து - குவித்து, மூடி. [கண் - ஆகுபெயர்.]

32. எற்ப—ஏற்றுக்கொள்ள. மோனை - முற்காலம். ஆர்வம் - அன்பு. வானை - வானில். (உருபுமயக்கம்)

33. பரந்து-விரிந்து.எறி-வளர்ந்து.

34. காண்பான் - காணும்பொருட்டு. ஆதி - முதலிய.

35. அந்தண முதியோர் - பிராமணப்பெரியவர். பணி—வணங்கப்படும்.

37. ஊழி - யுகாந்தகாலததையும். ஈதத - கடந்த.

38. தேம்ப-வாட. வண்ணம்-அழகு. நோற்றல்-தவஞ்செய்தல்.கடிஞை-பிக்ஷாபாத்திரம். கடுநோக்கர்ந்தார்க்கோ-விடமுண்டவர்பொருட்டோ.

39. மொழிதலாற்றூர் - (ஒன்றும்) பேசார். சயிலமான் - மலைமான் போன்ற பார்வதி. வீரூல் - கருவத்தால். (அதையடக்க) அடல் - வலிமை. பலி கொண்டார் - பிக்ஷாபாத்திரத்தைக் கையிலெடுத்தார். (பலி - ஆகுபெயர்).

40. பொன்மிலைதரு — பொன்னாலலங்கரிக்கும். வல்லீர் - வல்லவரே-இகழ்வதோ—இகழ்த (லா) மோ.

41. மைபபடி—(விகாரம்)மை தோய்ந்த. வருமோ - (உங்கள்) தவத்துக்கு வருவானே. ஒப்பிலாதது - (எங்கள்தவத்தை) ஒப்புக்கொள்ளாமல். ஒழிந்தாரே. ணும் - நீங்கினராயினும். ஒழிகலம் - (தவத்தை) விடமாட்டோம்.

42. போந்தவாறு - வந்தவிதம். வழங்கினீர் - பேசினீர்.

43. மறைவடிவு-மறைந்தவுருவம், (வேதசொரூபம்). சொல்லும் - வார்த்தையும். மறைமொழி - மறைத்தவார்த்தை, (வேதவாக்கியம்). மாழ்கி மயங்கி. வெட்கி - நாணி. கோட்டி - வளைத்து.

44. கரந்து - மறைத்து.

45. வேண்டிற்றே - வேண்டியதோ.

46. மறையின்முன்னே-வேதங்களின்முன்னுகிய பிரணவப்பொருளே.

47. காராப் - கரியநிறமாகி. ஒழுகும் - மிகும். அந்தரத்தாய் - முடிவாயுள்ளவனே. பரமேட்டி - மிக மேலானவனே.

48. நீலம் - நீலம்போன்ற கண். முத்து - முத்துப்போன்ற கண்ணீர்த்துளி. உகுத்தாள் - சொரிந்தாள். அலமருங்கால் - சுழலும்போது. மன்று - (சித்திர) சபை.

49. பனகம் - பாம்பு. (இடைக்குறை) படர் - விரிந்த. தினகரோதய-சூரியோதய. அனவரதம் - எப்பொழுதும். கனம் - மேன்மை.

50. நகிலவரை - கொங்கையாகிய மலை. நோன்பு—தவம். நாள்நாளும்-தினந்தோறும். நலிந்தாள் - மெலிந்தாள். சேண் - உயர்ச்சி.

51. ஆற்றும் - அணியும். (தாற்பரியம்.) ஆற்றுவார் - சகிப்பார். கார் - கருநிறம. ஆற்றும் - செய்யும்.

52. கொந்து - கொத்தாகிய. சோதையாள்-கூந்தலையுடையாளாகிய மேனி. பயந்த —பெற்ற. வருந்தல்—வருந்தாதே. விந்துநாதாந்தம் - விந்துநாதமென்னுஞ் சிவசத்திகளின் முடிவு.

——

இரண்டாவது திருமணச் சருக்கம்.

1. வரைச்சாடத்தார் - மலைவில்லையுடையவர். சாபத்தார் - சபித்தலையுடையார். வரித்து - வரவழைத்து. வரை - கொள்ளுகின்ற. பகருதிர் -

சொல்லினவராய். வருதிர்-வாருங்கள்.

2. இமவான் - இமயவரசன். பக்கல் - பக்கம். பாங்கு - அழகிய.

3. கொண்டன்னீர்-கொண்டாற் போன்றவரே. கழிப்பி - கழித்து, கடந்து.

4. தனையன் - புத்திரனுகிய. முந்தையார் - பண்டேயுள்ளவர். கொந்தை - பூங்கொத்தை. அழிப்பராகிய கொன்றைவேய்ந்தாரெனக் கூட்டுக.

5. மேனையார் - மேனுதேவியார். மகட்கொடுத்தார் - மகளைக்கொடுத்தவராகிய தக்கனுர். தானை-ஆயுதம். அரிந்து-நறுக்கி. சம்பந்தம்-கல்யாணம். மோனர் - ஞானிகளாகிய சத்தருஷிகள். மோனையாய் — ஆதியாயுள்ளவளே. முத்தங்கோடற்கு - முத்தமிடுதற்கு.

6. மனை - மனைவி. தகவு - (சிவபெருமான்) தகுதி. வேட்பதானுல் - மணஞ்செய்வதென்றுல்.

7. பூளை - பூளைப்பூ. ஆர் - ஆத்திப்பூ. கரந்தை - கரந்தைமலர். ஒரை-இலக்கினம். நயந்தனர் - விரும்பினவராகி.

8. செம்பொற்பொருப்பு - மகாமேருமலைபோன்ற சிவபிரான். மணக்கும் - விவாகஞ்செய்யும்.

9. பண்ணவர் - முனிவர். மனனஞ்செய்தான் - நினைத்தார்.

10. வேட்கும்-விவாகஞ்செய்யும். மங்கலம் - சுபமுகூர்த்தம். வகைபெறும் - பிரிவுபடும். வேய்ந்த மணுளரென க்கூட்டுக.

11. பாவகன் - அக்கினி. நிருதேசன் - நிருதி. பவனுதிபன் - வாயு. கரணம் - பஞ்சாங்கத்திலொன்று.

12. அண்டமூலம்—அண்டத்தினடியிலிருக்கிற. அவர்போல்வார் பதின்மர் - அந்தக்காலாக்கினியுருத்திரரைப் போன்ற பத்து உருத்திரர். காற்பூதகணத்திரள் - (நான்கு வாயில்கள் காக்கும்) நால்வகைப் பூதகூட்டமாகிய திரள். ஆடகர் - ஆடகேச புவனத்திலுள்ள ருத்திரர். குறட்படை - பூதசேனை. கூர்மாண்டர்—ஒருவகையுருத்திரர். இருள்நிலம் - (பெரும்புறக்கடலைச்சுற்றியிருக்கும்) இருட்பூமியை. வள்ர்க்கும்-விருத்திசெய்யும். அட்டகர் - புத்திதத்துவத்தின்மேலிருப்பவர். கணபணத்து - கூட்டமாகிய படத்தையுடைய.

13. கோளகை - வட்டமாகிய. பணிகொள்வார் - ஏவல் கொள்வாராகிய. குரகத மாசாத்தர் - குதிரை யூரும் பெரிய ஐயனர் கூட்டங்கள். பேர் - பெரிய. அனிகத்திரள் - சேனைக்கூட்டத்தையுடைய. உருத்திரகணம் - உருத்திரகூட்டத்தில். படைவீரர் - சேனைத்தலைவர்.

14. நூறுகோடியர்—(மேலேசொல்லிய சேனைத்தலைவர்) சதவருப்புள்ளவர். பதினெருகோடியர் - பதினெருவருப்புடையருத்திரர். நூதற்கண்ணர் நூற்றுவர்-நெற்றிக்கண்ணுடையவராகியநூறுருத்திரர். ஆறுகோடியினிரட்டியர்—பன்னிரண்டு பருப்புடையராகிய. ஆதவர்-சூரியர். அவர்மேலும்-அந்தச் சூரியர்மேலும். வீறு—கருவங்கொள்ளும். கோடியினிரட்டியர்-இரண்டு பருப்பாராகிய.மருத்துவர்-தேவவைத்தியர். வசுக்களாம் காலிருகோடியர் - வசுக்களாகிய எட்டு வருப்பார். கோடிய - பருப்புள்ள. பெருந்தீர்த்தம்—,

15. மூலநான்முகன் - பழையபிரமதேவன். அடங்கற்கு-(கருவ) மடங்க. மூரி - வலிந்த. கங்காளர் - முழுவெலும்பணிந்தவர். சூலபாணியர் - சூலத்தைக்கையிற்றரித்தவர்.கேத்திரபாலர்-வயிரவராகிய. சுவாவினர் - நாய் வாகனமுடையவரும். நிருவாணக்கோல மேயவர் - வஸ்திரமில்லாதவரும். கஞ்சுகம் - அங்கி, சட்டையுடையவருமாகிய. எண்மர் - எட்டுப்பேர்

16. கண்ணனுக்கு - திவ்ஷனுக்கு. அருள் செய்தோன் - திருவடி தீக்ஷை செய்த உபமன்னிய முனிவர். சரதம் - மெய். மா - பெருமை.

17. கித்தமாதவர் - பூருவத்திலு

ள்ள பெரிய தவசிகள். தக்கிரர்..... வித்தியர்தரர் - தேவசாதிப்பகுப்பார். சாலகட்டங்கடர், நிசிசரர் - இராக்கதர். (இருபெயரொட்டு.) வேதாளர்-பைசாசவகுப்பார். சித்தர் - அட்டமாசித்தி பெற்றவர். விண்ணவர் - அந்தரவாசிகள். மாகசாரியர் - ஆகாயமார்க்கநடப்பவர். தைத்தியர் - அசுரர். கடவுளர் - தேவர். யோகர் - யோகஞ்செய்யு முனிவர். சத்தகாரியர் - சத்தகன்னிகைகள். சத்தம் - ஏழு. முகில்வேந்தர் - மேகங்களினதிதேவதைகள்.

18. அளகம் - பாவயின்மை. புலிப்பாதன் - வியாக்கிரபாதர்.

19. மதி - அறிவு. வீதி - ஊழ்.

20. சதுட்டயம் - நான்கு. தத்துவம்—, பதம் - பதவி. அத்துவா - வழி. ஊர்தி-வாகனம். உகைத்தனர் - செலுத்தினவராகி. விசும்புஆறு - ஆகாயவழியாக.

21. பரந்த-விரிந்த. (பரந்தவென்பதில் பெயரெச்சஅகரஈறுகெட்டது) ஆகாயகவனர் - ஆகாயமார்க்கஞ் செல்பவர். கோதகு - மூடி. உகவாரி - யுகாந்த கால வெள்ளம்.

22. ஒத்து - ஒன்றுசேர்ந்து. ஒருமுகங்கொடு—ஒருவழிக்கொண்டு. போந்தும் - வந்தும். அத்துணைக்கு - அவ்வளவுக்கு. ததித்-தாவி. பூண்டது—பொருந்தியதாகிய. பாரிடத்தலைவன் - பூதநாதனுகிய சிவபிரான்.

23. எயில் - (திரிபுரமாகிய) கோட்டையை. சிதைத்த - அழித்த. பரம்பரன் - மேலான சிவபிரான்.

24. உவரி - (பாற்) கடலிலுள்ள. திரள் - திரண்ட. பூதர்-பூதத்தலைவர்.

25. தருக-அழைத்துவருக. வேத்திரம் - பிரம்பு. படை - ஆயுதம். ஒச்சி-செலுத்தி. மரபினுல்-கிரமப்படி. வாக்கு - வார்த்தை.

26. அம்புராசிகள்-சமுத்திரங்கள். பம்ப-நெருங்க. பரந்த-வியாபித்தன.(பரந்தஎன்பதில் முற்றியுதி கெட்டது.)

27. வயிணவி-சத்தமாதர்களிலொருத்தி. காடுகாள்-ஐயனுர்தாய். பிரமாணி - சத்தமாதர்களிலொருத்தி. குமரி-துர்க்கை. வீரி-காளி. மந்தாகினி - கங்கை. யோகினி, கொற்றவை - காளியேவற்பெண்கள்.

28. ஞாயில் - மதிலுறுப்பு. செய்குன்றம்-செய்யப்பட்டமலை. சூளிகை-நிலாமுற்றம். தெற்றி-திண்ணை. சித்திரகூடம்—சித்திரமெழுதியகூடம். காவணம் - பந்தல். பூவணம் - மலர்களாற் சூழப்பட்ட அழகிய. அகரம் - பிராமணரிருப்பிடம்.

29. உபரிகை-மேல்வீடு.வேதிகை-திண்ணை. சாளரம் - சன்னல். மாடை-பொன்னுலும். மாமதிமணியினுல்-பெரிய சந்திரகாந்தக் கற்களினுலுமாகிய. அரமியம்-நிலாமுற்றம்.ஆடை-சேலை.படங்கு-மேற்கட்டி. ஓடை-நெற்றிப்பட்டம்.மா-கரிய. யாளிகள்-சிங்கங்கள். மீளிகள்-வீரர்கள்.உருக்கள்-வடிவங்கள்.

30. இரசதம் - வெள்ளி. பூகதம் - கழுகு. (பூகதமென்பதில், தகரம் பிரத்தியேகமாகவந்தது.)பழுக்காய்-பழுத்தகாய். பழத்தாறு - பழக்கொத்து. நித்திலம் - முத்தால்.

31. புறம்-இடம். வேட்டு - விரும்பி. அவண் - அவ்விடம்.

32. மா-பெரிய. புவனம்திரள்-உலககோடிகள். வகுத்தன-வகுக்கப்பட்டன. உருக்கள்—(சித்திர) வடிவங்கள். உதித்தன - தோன்றப்பட்டன. மானும்-பேரும். வான்கம்மியன் - தேவதச்சன். அருத்தவீதி - பொன்மயமான தெரு. அயண்கொடி - அன்னப்பறவை.

33. வல்லை-சிக்கிரம். நாற்றுவார்-தொங்கவிடுவார். எல்லை - சூரியமண்டலத்தை. மொய்த்து - வளைந்து. நிரப்புவார் - நிரைப்பார். அணி - வரிசை.

34. தேன்—, குறிஞ்சி - குறிஞ்சிநிலம். சாந்து—சந்தனச்சேறு. முல்லை-முல்லைநிலம். மாதர் விளையாட்டால் - டெண்கள் (முல்லைக் கருப்பொருளா

கியகுரவைக்கூத்து) விளையாட்டிலுல். மாமணித்திரள்-மாணிக்கக்கற்குவியல். பரல்-பருக்கைக்கல். படு-உண்டாகின்ற. பாலை - பாலைநிலம். பன்னீர்,-(பல நீர்). நிரவி-கலந்து. நெய்தல் - நெய்தனிலம்.

35. அடை - இலை. கா - சோலை. நிரைத்து - வரிசைப்படுத்தப்பட்டு. இருண்டதால் - இருள்பட்டதால். கோமதன் - (தங்கட்குத்) தலைவனுனை மன்மதனுடைய. சிலை-(அவனுடைய)வில். தூண் - கயிறு. கணை-பாணம். வேழம்-யானை. செவ்வி-சமயம் ஒருங்கு-எல்லாம். யானைக்கு, இருள்படுதலை யுவமையாக்குக.

36. சுண்ணம்-பொற்கொடி.விடு பூ-தனிப்பூ. நிரைத்து-வரிசையாக்கி. நறுக்கி-அறுத்து.ஒப்பிடு-ஒன்றேடொன் றுவமைகாணப்படு. சரம்-மாலை(ஆகிய). குறித்த-குறிக்கப்பட்ட. குப்பை-குவியல். உடைத்து-உடையது.

37. இமம் - பனி. அணி - அலங்காரம். தமனியப்பணிகொடு - பொன்னுபரணங்களால். மணவணி - மணக்கோலம். அணிந்ததை-அலங்கரித்திருத்தல். காண்கென - காண்பாயென்று.

38. ஆம்பல் - யானை. போர்வை-தோல். உட்சாத்தும்-உள்ளேயணியும். கலிகொள்-முழக்கங்கொண்ட. பணத்து - படத்தால். கச்சும் - அரைப்பட்டிகையும். ஒலியல் - வஸ்திரம். ஒளிறு - விளங்குகின்ற. காஞ்சனப்பட்டிகை - பொற்கச்சு. மலிந்து - நிறைந்து.

39. மோது - பொரு. வளை - வளைவாகிய. போதில் - பூவால். பொங்கிய - மிகுந்த. வாசிகை - மாலை. கரோடிகை - முடிமாலை. பணைமுடி - படங்களை முடியினுடைய.

40. தூ - பரிசுத்தம். மருப்பு - (விஷ்ணுவாகியபன்றிக்)கொம்பு. மீனலோசனம்-(விஷ்ணுவாகிய)மீன்கண். சன்னவீரம் - தோள்வளை. காசு-இரத்தம். மீ-மேலாகிய. என்பு-எலும்பு. ஆரம்-மாலை. (விஷ்ணுவாகிய பன்றி, மீன்களின் கொம்புங் கண்ணுமாபரணமாகிய கதை கந்தபுராணத்துட் காண்க).

41. கண் - கண்ணுகிய. ஒளிர் தரும் - பிரகாசிக்கின்ற. குறி-அடையாளம். கவின் - அழகிய. நுதற்குறி-நெற்றியிலணியும் பொட்டு. வள் நன்மேல் குழை - வளைந்தங்கிய நல்ல மேன்மை பெற்ற காது. மணி - அழகிய. வளைத்தோடு - சங்கக்குழை.

42. மணிப்பணி - இரத்நமுடைய பாம்பாகிய. அங்கதம் - வாகுவலயம். பொன்அணிப்பணி-பொன்னுற்செய்த ஆபரணங்களேயுடைய. (அணிப்பணி இருபெயரொட்டு) அகலமும்-மார்பையும். அகலம்-விசாலம். காண்குறை-காணுதற்கு. தணிப்புஅணிதகைமையால்-(தன்கண்கள்) குறைதல் பொருந்திய தன்மையால், சுருங்கிய தன்மையால். பணிப்பணி - செய்கைசெய்து. பார்த்த-நோக்கிய. பார்வையான் - கண்களேயுடைய பிரமன். (பணிப்பணி - இடைக்குறைகள்.)

42. பூண் - ஆபரணம். கண்ணுறீஇ - பார்த்து. எழீஇ - எழுந்து. பெற ஒணு - அடையக்கூடாத. தவம் - (ஆகுபெயர்) தவப்பயன்.

44. தருணம்-சமயம்.அடல்ஏற்று-வலியஇடபவாகனமாகிய. நம்பிரான்-நம்முடைய திருநந்திதேவர். புறத்து-முதுகில். இவர்த்தனர் - எழுந்தருளினர்.

45. நீலலோகிதர்-பிரமாவினெற்றியிற் றோன்றிய உருத்திரர். ஆடகர்-ஒருவகை உருத்திரர். அட்டகர்-புத்ததத்துவத்தின்மேலிருப்பவர். நிமலர் - மலமில்லாதவராகிய. நூற்றுவர் - சத உருத்திரர்; இவர்: சிவபிரானிடத்திற் றோன்றியவர்.மேலை-பழைய.அண்டத்துச்சியர்-அண்டமுடியிலிருக்கிற உருத்திரர். அண்டமூலம் - அண்டத்தின் கீழிருப்பவராகிய. விமலருத்திரர்-மலநீங்கிய உருத்திரர்.

46. கணநாதர் - பேய்க்கூட்டத்தலைவர். ஐந்துவாத்திபம்-தோல், ஓலை, நரம்பு, கஞ்சம், மிடறு என்னும் பஞ்சவாத்தியங்கள். போர்ப்ப-கிறைப.(தாற்பரியம்) தமை - தம்மை. தெளிந்தவர்-அறிந்தவர், ஆத்மலக்ஷணமறிந்தவர்.

47. மோதகம் - ஒருபலகாரம். பணைக்கோடு-பருத்த கொம்பு; கயமுகாசுரனுக்காகஒடித்த தன்கொம்பு. பாசாங்குசம் - கயிறு, தோட்டி. மூடிகம் - பெருச்சாளி வாகனம். மணத்து-விவாகத்தில். அங்குரம்என - முளைபோல. வேதபாரகர் - வேதபாராயணஞ்செய்யும் பிராமணர்.

48. பாவகன் - அக்கினி ஊதைவாயு. ஆலவட்டங்கொடு-விசிறியால். சுழற்ற-விசிற. பல்கொடை - பலவிதமாகக்கொடுக்கும். திரவியம்-பொருள்கள். அளகேசன் - குபேரன்.

49. நிருதி - தென்மேற்றிசை காவலன். பாதிகை-பாதரக்ஷை. படிவர்-முனிவர்.

50. இமசலம்-பனிநீரை. கால்-காம்பு.

51. நுதல்விழிமணவாளனெனக் கூட்டுக. வளம் - சம்பத்து.

52. நிட்களம் - கள்ளமில்லாமை. நிராமயன் - நோயில்லாதவன். மாயைத்திமிரம் - மாயையாகியஇருள். பணிமாற - முழங்க.

53. நிலைத்து - நெருங்கி. அல்லது அழுந்தி.

55. மருகனுக்கு-மருமகனுக்கு. செம்மலை-(மருமகனாகியசச்) சிவபிரானை.

56. பாசனம் - சுற்றம். வலஞ்செய - வலஞ்சுற்றிவர. வாசம் - வசித்தற்கிடமாகிய புவனம்.

57. விண் - விண்ணுலகத்தவர். மிடற்றினர் - (நீல) கண்டத்தையுடைய சிவபிரான். கார் - மேகம். தோகை-மயில்.

58. கார்த்த - கரிய. பூங்குழல் - (அன்மொழித் தொகை) பார்வதி. கட்டழகு - பேரழகு. ஏததபேரெழில் - மிகுதிபாகிய அழகு. பறிப்பரிது-மீட்டலரிது.

59. வார்-நீண்ட உண்டு-உள்ளது.

60. வண்ணி - அக்கினி. மாருதம் - காற்று. உரு - திருமேனி. மேலவள் - மேலாகிய உமாதேவி. ஒருகண் - ஒப்பற்ற (அக்கினிக்) கண்.

61. சங்கு-வளையல். ஆரா - உண்ணக்கூடாத. நுங்குவாரென - உண்பார்போல்.

62. காய்தரும் - சுடுகின்ற. மோய்தரும் - கெடும், வருத்தும். சாய்தரும் சோரும். மோய்தல், கெடுதலென்பது "முந்தை வினையெல்லா மோயவுரைப்பன்" எனனுந் திருவாசகப்பாசுரத்தாலறிக.

63. சுழி - நீர்ச்சுழி (போல). கழிவிலாது-கெடாது. மோனம்-மௌனம்.

64. போய் - (புறம்) போந்து. அ - அந்த. வேயும் - மூடப்படும். வெந்தமை - சாம்பராதல்.

65. ஆரம் - சந்தனம். ஆதவம் - வெப்பம். சேர - ஒருமிக்க.

66. நுதலை-(ஏம்மூடைய) நெற்றியை. நுடங்கிய - முடங்கிய, வளைந்த. மதலை - கொன்றை. முதலை - முதற்பொருளாகிய சிவபிரானை. கலுழனை - கருடனுக்கு. மோடனம் - அவமானம். விதலை - நடுக்கத்தையுடைய. பாந்தள் - பாம்பு.

67. வஞ்சி - வஞ்சிக்கொடிபோல்பவள். நேடி-தேடி. அஞ்சல்போக்கி - நித்திரை விட்டு.

69. அஞ்சல் - அஞ்சற்க. கமலம் - (கையாகிய) தாமரை, அபயாஸ்தம். அருட்கஞ்சம்-கருணைசெய்யும் (கையாகிய) தாமரை, வரதக்கை. காட்சியை-தோற்றத்தை. உஞ்சலாட - ஊசல்போற் போக்குவரவு செய்ய. பூசல்-சண்டை.

70. அகில் - அகிற்புகை. உண் - ஊட்டப்பட்ட. நீர்முகில் - நீருண்ட மேகம். உண் - போன்ற. நிகிலம் - (உலகம்) எல்லாம். நாதர்க்கு - (பொ

துவாயிருக்கும்) தலைவருக்கு.

71. பரவும் - விரிந்த. சுரதம் - அன்பு. ஆர்தல் - உண்ணுதல்.

72. கீழ்ப்பட-தாழ்மை அடைய, (கீழிடத்தாக).எண்மர்-திக்குப்பாலகர். புகர் - சுக்கிரன்.கோள்இடம் - கொள்ளுகின்றதானம், (கிரகங்களிடம்). வீணை - பயனற்றமையை (யாழ்). பொலிந்தது - விளங்கியது.

73. விந்தை-ஆச்சரியம். பவனம்-தெய்வலோகம். வெறுக்கை-வெறுப்பு, (பொன்). அலர் - பழி, (தாமரைமலர்). சலம்-சலனம்,(நீர்வடிவம்). நந்திநாயகன்-சிவபிரான். விளர்த்தது - (மெலிவால்)வெளுத்தது, (வெண்ணிறமுற்றது).

76. தொடி - தோள்வளை. இமசலம் - பனிநீராலாகிய. சேறு - சேற்றில். துடியடி - உடுக்குப்போன்ற பாதம். களிறு-ஆண்யானை. (சால்பெயர்க்கமாட்டாமல்) பிளிறும் - முழக்கும்.

77. பொருத்திடு - ஊட்டுகின்ற. நியதி-ஊழ்.ஞாயில்-மதில்.திருக்கடைதலைவாயில். கீழ்மை-சிறுமை. அமைத்து - தராதரந்தெரிந்து. இடும் - உள்ளே செலுத்தும்.

78. பதம்பெயர்த்திலர் - அடியெடுத்து வைத்திலர்.

79. நீராஞ்சனம் - ஆலத்தி. அமைப்ப - உண்டாக்க.

80. தெய்வதப்பிணைக்கள் - தெய்வப்பெண்கள். கஞல - நெருங்க.

81. முருகை-வாசனையை.ஒருகை-ஒப்பற்ற துதிக்கை. கயகருணன்-(யானையாகிய) கயகருணன். தருகையால்-கொடுத்தலால். பாதுகை-பாதரக்ஷை.

82. என்றுமுடைமை - நித்தியத்தன்மை. சுவத்திகம்-மங்கலவாழ்த்து. நடைபடம் - பாவாடை. பற்றிச்சென்றுரைனக்கூட்டுக.

83. மருகு-மருகன். வாசம்-வசித்தல். பெற்றுள் - அடைந்தாளாகிய மேனை. விளக்கி - கழுவி.

84. வேதி - திண்ணை.

85. கூர்மாண்டன் - ஒருவனையுருத்திரர். ஒருங்கு - (அவர்) கூட்ட. ஆடகேசன்-பொன்னிறஉருத்திரர். உருத்திரர் - (மற்றை) உருத்திரர். கம்பலம் - மேற்கட்டியுடைய. இருக்கை-இருப்பிடங்களை. அருளிச்செய்தார்-இருக்குக் குறிப்புணர்த்தினர்.

87. உரகேசன் - ஆதிசேடன். விதிர்த்தனள் - அசைத்தனள்.

88. வெரீஇ - பயந்து. இருவோர்-பிரமவிஷ்ணுக்கள்.

89. கவனம் - வேகம். பவனம் - தெய்வலோகத்தை.

90. கும்பசம்பவம் - கும்பத்திற் பிறத்தல்.

91. எதுபணி-யாதுவேலை. தீபம்-தீவு. எடுத்து - வகைபிரித்து.

92. மரக்கலம் - கப்பல். (வழக்கு) நாவலந்தீபம் - சம்புத்தீவு. தீவிசை - தீவிற் பொருந்திய. நங்குரக்கல்—,

93. நாவாய்-மரக்கலம்.புறம்-இடம்.

94. மனைவாழ்வு-இல்லறவாழ்க்கை. திராவிடமுனிவ - தமிழ் முனிவனே.

95. மெலிவு-(வடதிசை)வருத்தம். தென்மலைக்கு - பொதியமலையிடத்து. துருவன் - துருவசக்கரம். ஏறு-(திருவளத்துக்குப்) பொருந்தாத. வேட்டு - விரும்பி.அருளால் - (சிவபிரான்)ஆஞ்ஞைபால்.

96. காண - தரிசிக்க. எனும்-என்றுசொல்லப்படும். அரலம் - மலை. ஒருகாட்சி - ஒப்பற்ற திருமணக் காட்சி. போந்தேன் - வந்தேன்.

97. பனகநாண்-பாம்பாகியகயிறு. (பனகம்இடைக்குறை)காமக்கோட்டி-உமாதேவி. கன்-பிறந்த. அகவரை-இடத்தையுடையமலை, இமயமலை. அ-அந்த. நகவரை - நகமாகியமலைக்கு. தெக்கணபால் - தெற்குப்பக்கத்தில். முதல்உளமுதலாயுள்ள தலங்கள்.

98. மின்பாவும் - பிரகாசம் பரப்பும்.

99. பொதிகை - பொதியமாகிய.

வடமலை - வடதிசையிலுள்ள மலையாகிய. மின் - மின்னலே. மலைக்கும்-பொருதும். விபுலம் - இமயமலை. நியமம் - மனமுவந்திருத்தல்.

101. மகப்பொலிவால் - யாகத்தின் விளக்கத்தால். வேள்வியேந்து-இந்திரன். வடுகச்செம்மல் - வயிரவர்.

102. முயங்கும் - தழுவும். துயல் வரு - அசைகின்ற. கோடு - கொம்பு. உழக்கும் - கலக்கும்.

103. கழங்கு - கழற்சிக்காய். இந்து - சந்திரனே. ஆள் - அடிமைகொள்கின்ற.சந்து-சந்தனத்தை. ஆள்-ஆள்கின்ற, தோய்கின்ற. தடிப்ப - பருக்க.

104. நிலை-நிலைக்கின்ற. கடமுனிவ - குடத்திற்றோன்றிய முனிவனே.

105. அணியாய் - அழகாகி. ஊழி ஆழி - உகாந்தவெள்ளத்தை. தாங்கு - (உள்ளே வரவொட்டாமல்) பாதுகாக்கின்ற. எயில்-கோட்டை. மோசனம்-நீக்கம்.

107. அத்தலை - அவ்விடத்தில். அந்நீர் - அச்சித்திர கங்கை.

109. நின்ற - தங்கிய.

111. முந்து - முற்காலத்தில். சந்தமலை - சந்தனச்சலமென்னும் பொதிய மலை. அம்அலை - நீரும், அலையுமுடைய.

112. பொன்னிநதி - காவிரியாறு. ஒழுகுநிறை - நிகழும்நிறைகுணம். பெண்டகைமார் - பெண்ணின் தகைமையுடையார். உரித்தோ - நியாயமோ. (தாற்பரியம்) கெழு - பொருந்திய தகை. தகுதிபையுடைய. குறித்து - வரையறுத்து.

113. உம்பர் - மேலாகிய. கோவணத்தால் - கோவணத்தின் பொருட்டு. பெருமான் - பெரிய மகாஞானிய. அமர்நீதி - அமர்நீதிநாயனார். தூலை - தராசு. (இக்கதையைப் பெரியபுராணத்துட் காண்க.)

114. கோண் அற - சாய்தலில்லாமல். இரு - பெரிய. ஓதியை-(அன்மொழித்தொகை) கூந்தலையுடைய பார்வதியை. ஓதியர் - மலையரசர். பொற்பின - அழகாயுள்ளவனே. ஒப்பனை - அலங்காரம்.

115. பேரெழிலுக்கு - பேரழகாயுள்ளவளுக்கு. இகம்மேல் - இம்மையில். பேதைமை - அறியாமையாகிய. அளவுக்களவாம் - (அவரவர்க்குத்தக்க) அளவுக்களவாகி நிற்கும்.

116. காலத்தின் - (உரிய) காலத்தின். முன்னெண்ணிய - முதலிலெண்ணப்பட்ட. பூசைக் கடன் - பூசைமுறைப்படி சமைந்தாள் - அமைந்தாள்.

117. மணிக்கலை-இரத்தமிழைத்த பரிவட்டம். அணி - அலங்காரம். செங்கை - சிவந்த கையால். அணிக்கு - ஆபரணங்களுக்கு. அணி - அழகு.

118. தாரகணம் - நக்ஷத்திரக்கூட்டம். தலைப்பணி - தலையாபரணமாகிய. உத்தி - திருவுறப்பு. இதை இகாலத்துச் சுட்டியென்பர். திருத்தினள் - அணிந்தாள்.

119 குழல்வீண்டுளி-கூந்தலாகிய மேகத்தினிடத்தில். நுண்துளி-நுட்பமாகியநீர்த்திவலை. முத்தணிதொகல்-முத்துக்கோவைசெய்த மாலை. அசைத்து - கட்டி. பட்டம் - நெற்றிப்பட்டம். வீக்கி - கட்டி. ஒருமைப்பிறை - ஒருபிறைச்சந்திரன். இரு-பெரிய. மான - ஒப்ப. இருமை - பெருமையுடைய.

120. குமிழ்-குமிழமலர்போன்ற நாசியில். முத்தம்-(மூக்கணியாகிய) முத்தை. கொவ்வை - கொவ்வைப்பழம் போலும் இதழ்கள். முகிழ்க்கும்-மூடிக்கொண்டிருக்கின்ற. முத்தின்-(பற்களாகிய) முத்துக்களைப்போல. அமர - தங்க. தவம் - தவஞ்செய்தற்காக. ஊசியில் நிற்கும் - ஊசிமுனையிலே நிற்கும். ஆரம் - முத்து. பொற்குழையில் - அழகியகாதில்.குழை-(மகரக)குழை. காலநீலம் - அன்றலர்ந்த நீலோற்பல நிறத்தை. உமிழ் - கக்குகின்ற. கட

லிற்புடை - கடலின்பக்கத்து. பாய் - தாவுகின்ற. சுறவு-சுறாமீன். (காளநீல மென்றும் பாடம்.)

121. வயிரப்பணி - வயிரங்களாற் செய்தவேலை. வயக்குகின்ருள் - விளங் கஅணிகின்ருள். கவற்றும்-கவலையடை யச்செய்யும். எயிலை-திரிபுரத்தை. (அவ ரது) வாளி - விஷ்ணுவாகிய பாணம். தனை - (கண்ணுகிய) தன்னை.

122. வரும் - வருகின்ற. நாண்அ ணி - கயிற்றேடுகூடிய ஆபரணங்கள். மல்கு - நிறைந்த. வலம்புரிக்கு - வலம் புரிச்சங்குபோன்ற கழுத்தில். திருமங் கலநாண் - திருமங்கல்யத்தை. தாங்க- (ஆதனமாகச்) சுமக்க. மதாணி-பதக்கம். கலமான - ஆபரணமான. கடகம் - கங் கணம். சரிசங்கு - (இருபெயரொட்டு) சரியாகிய வளையல். பெய்தாள் - இட் டாள், அணிந்தாள்.

123. மதர் - களிப்பு. விழிப்பொ ருகாரை - கண்ணுகிய மோதுகின்ற மேகத்தை. உதிக்கு - (அக்கண்ணுகி ய) கடலின்கண். ஒன்று—பொருந்திய. விது-சந்திரனை. வைத்தன—வைத்தாற் போலும். வெள்ளிவளைக்கு - வெண் ணிற வளையலுக்கு. முகிழ்த்த - குவிந்த. கஞ்சம் - (கையாகிய) தாமரையை. க திர்வைத்து - சூரியனைவைத்து. விரித் தன - மலர்த்தினாற்போல. (உதிக்கு- (உருபுமயக்கம்.)

124. எழு - எழுகின்ற. முத்தலம் அவை - திரிலோகங்களாகிய அவைக ளை. ஈன்று - (உமாதேவி) பெற்றும். முற்றுவது - முதிர்வது. முற்ரு - கெ டாத. செழு-வளமும். முத்தம் - பிரிய மும் உடைய. முலை - கொங்கையே. தூணைமுக்கணர் - நாயகராகிய சிவபி ரான். செவ்வி - (உன்) சமபத்தை. அ டைய - (காத்திருந்து) பெற. கெழுமு-கிறைகின்ற. கிளந்து - சொல்லி. பைம் பூண் - பசிய ஆபரணங்கள். முழுமுத் தம் இடற்கு - பூர்ணமாகிய முத்தங் கொள்ளற்கு. இணை - ஒப்பாக. (முலை-அண்மைவிளி. கெழுமுத்தவம்-முலைத் தூணை யென்பவற்றில், சந்தநோக்கித் தகரங்கள் இரட்டித்தன. ஈன்றும் என் னும் உம்மை விகாரத்தாற் றொக்க.தி.)

125. முருகும் - அகிற்சந்தனமும். குங்குமம்—, மான்மதம் - கஸ்தூரியும். மொண்டு - முகந்து. (முலைகளில்) தொ யில் - கோலம். தீட்டி - எழுதி. பரு மம் - பதினெண்கோவைமணி. மேக லை - எழுகோவைமணி. தந்து - இட்டு, அணிந்து. பனி - குளிர்ந்த. கலாபம் - பதினறுகோவைமணி. அருமென்கலை- அரிய மிருதுவாகிய புடவை.(தொ யில் இடைக்குறை.)

126. ஏது - யாது. ஏங்குமா - வருந்துமாறு. புலம்பு - ஒலிக்கின்ற. பாதசாலம் - பாதசரம். கீதம்பொலி - இசை விளங்குகின்ற. கிண்கிணி - சதங்கை. கிளர்த்தி - பிரகாசிக்கச் செய்து.

127. கண்ணைச்சில்—திட்டிதோ ஷம். திருப்பதம் - திருவடி. திருப் பதம் - சிறந்தபதவி. செல்வி - இலக் குமி.

128 ஆற்றல் - முறையால்.

129. எல் - பிரகாசம். கதியும் - மோக்ஷமும். கரதலத்து - கைகளி னல். இபற்கை - தன்மை. காட்டி - (அவ்விருவர் கைகளுக்கும்) காண்பி த்து.

130. அலத்தகம் - செம்பஞ்சுக் குழம்பு. உறுத்து - ஊட்டுகின்ற. நில த்தமை - நிலோத்தமை.

131. யோகினி - காளி. நடைப் பாவாடை - வழியில் விரிக்குஞ் சே லை. சுண்ணம் - பொற்பொடி.

132. ஒல்கி - அசைந்து.

133. குலத்திரள் - (மலைபாகிய) குலக்கூட்டம். தொய்யும் - வளையும். மதி - அறிவு. விதி - ஊழ்.

134. பெற்றூர் - அடைந்தவர்.

136. அங்கிலை - அப்பொழுது. கொழுந்து — பிள்ளை. கன்னி — இள

மை பாணி—கை. அமைத்து—வைத்து.

137. புணிலநாதம் - சங்கிலெலி. ஆசி - ஆசீர்வாதம். குரவை - குலவை.

138. பவுரி - கூத்தின் விகற்பம், பலவகைக் கூத்து.

139. உழவன்—(பிரமனுகிய) உழுதொழிலுடையவன். சடங்கு-கிரியை. செய் - வயல். திரவியம் - (ஓமப்) பொருள்களாகிய சமித்துமுதலியவை வித்து—விதைத்து. காமரு - அழகு. தேனு-காமதேனு. மகம் - (விவாகமாகிய) யாகத்தின்.

140. குணில் - குறுந்தடியால். இயம்ப - ஒலிப்ப. குளிற - முழங்க. சுருதி - வேதவிதிப்படி. இணைஇலி - ஒப்பில்லாதவனுகிய.

141. வேந்தன் - அரசனுகிய ஆதிசேடன். ஆயிரப்பெருந்தீபம் - ஆயிரப் பெருந்திரியென்னு மொரு மங்கல விளக்கு. குலம் - நன்மை. வேள்வி - (விவாக) யாகச்சடங்கு.

142. செப்பொடு-செப்பினும். (உருபுமயக்கம்). திருப்புயம் - (சிவபிரானுடைய)சிறந்ததோள்களை.கொப்புஒடும்-கொப்புடன். (கொப்பு - காதணியிலொன்று.) குலத்தொடு - குலமாகிய மலைகளினும். பிணைப்பு - பருத்தல்.

144. அருத்தி - ஆசை. திருத்தி - செவ்வைசெயது. பாசனம் - உண்கலத்தில்.

145. சுகந்தம் - (ஆகுபெயர்) மலர் மாலை. கெழு - பொருந்திய. இயற்றினன் - அமைத்துவைத்தவனுய். நிமலம் - பரிசுத்தமாகிய. பாசனசேடம் - பாத்திரசேடம். (சேடம் - மிச்சமாயிருப்பவை.) தேசன் - ஒளிவடிவாகிய சிவபிரான்

146. உணவை - உண்டிப் பொருள்களை. திமிலம் - பெருமுழக்கம்.

147. சொல்அறநின்றூர் - பேச்சில்லாமலிருந்தவர், யோகிகள். அறல்-கருமணல்.

148. மலைபாட்டி - மலையையாளும் அரசி, மேனையாகிய மாமி. சோமன் - சந்திரன். ஆர் - ஆத்தி.

149. போந்தார் - (உருத்திரராதிய ரவரவரிடத்துக்குப்) போனுர்.

151. மவுனநாள்-யோகஞ்செய்கின்ற காலம். பவனம் - தேவ லோகம்.

152. சூர் - சூரன். அலக்கண் துயர்-அலக்கணுகிய துன்பம். முறையிட்டார்க்கு - தங்கள் குறை கூறிய அத் தேவர்கட்கு.

153. இராசியம் - மறைவு. உம் - அசை.

154. ஆறுமீன் - (கார்த்திகை முதலிய) ஆறு நக்ஷத்திரங்கள். தமரநீர்—முழக்கமுள்ள கடல்சூழ்ந்த.

155. படிவம் - உருவம்.

156. எழு-(நாரதர்யாகத்தில்)எழுந்த.தகர்மேல்-ஆட்டின்மேல்.நவவீரர்-ஒன்பது (தம்பிமாராகிய) வீரர். இமடமேன் - மேடராசியினிடத்து ஞாயிறு என்ன - சூரியனைப்போல. வெங்கிட - புறங்காட்ட. கதிநடாத்தி—வேகமாகச் செலுத்தி. விதி - பிரமன்.

157. மிசைபுரி-பயப்படுத்துகின்ற. சூர்-சூரன். தீச்செல்வனும்சேவல்-அக்கினியாகிய கோழிக்கொடி.

158. தானை - ஆயுதம். வேல் - சத்திவேல். கிருத்திமம் - பூதம். தானை - சேனை. மருத்துவர் - அச்சுவினி தேவதைகளாகிய தேவ வைத்தியர். மருத்துவன் - வைத்தியன்.

159. சுவற்றி - வற்றச்செய்து. குன்றமெறிந்து - கிரவுஞ்சகிரிமேல் வேலைப்பிரயோகித்து. சூதம் - (மாமரமாகிய) சூரபன்மனுடன்.

160. மரகதகலாபம் - மரகத ரத்நம்போலும் தோகையும். துங்கமணி அணி - உயர்ந்த மணிபோலும் அழகிய. விழி - கண்களையுமுடைய. மயூரக்குரகதம் - மயிலாகிய குதிரை. உகைத்து - நடாத்தி. வெண்பால் - வெள்ளிய பால்நிறமுள்ள. (அக்கினியாகிய) குக்குடத்துவசம் - கோழிக்

கொடி. [அக்கினி வெண்ணிறமுள்ள தென்றது, தருக்கதூலார் கூறு மூட்ப முறைப்படி.]

161. புரந்தரன் மகள் - தெய்வ யானை.புள்ளிமான்மகள்-வள்ளிநாயகி. தணியல் - திருத்தணிகை.

162. பொலிவு - விளக்கம். தாபதர் - (நைமிசாரணிய) முனிவர்.

மூன்றுவது திருமால் சிவபிரானை சரணம்.

2. கதி - புகலிடம் (ஆகப்). புகல்-புகுகின்ற.

3. கோட்டம் - கோணல். போதாய் - (தென்றிசைக்குச்) செல்வாய்.

4. விரிகூட-(தொகை வகையோடு) விரியுஞ்சேர. புரிகூட-முறுக்குதல் சேர. அரிகூட - விஷ்ணுவினுடன்.

5. பரதன் - பரதனென்னும் அரசன். கருமகண்டம் - (நவகண்டத்துளொன்றாகிய) கருமபூமி. குமரிகண்டம் - குமரியென்பவளாலாளப்பட்ட குமரிகண்டமாகிய பூமி. விசையத்தண்டம் - வெற்றியையுடைய யோகதண்டம்.விளக்கா—தீபமாக. கவுஞ்சவரை-கிரவுஞ்ச மலையின். இருட்படலம் - இருட் கூட்டத்தை.

6. வரைக்கு - (அம்) மலைக்கு. அமைத்து - இட்டு. மைந்தன் - குமாரக் கடவுள். தன் - தன்னுடைய. தன் என்பது - சிவபிரானை.

7. மேருவுடன் - மேருமலையினும். புணர்ப்பு-சூழ்ச்சி. விந்தம் - விந்தமலை. மடுத்து-தடுத்து, (நேரேசெல்லவொட்டாமல்) தடைசெய்து. துன்னுதோங்கி - நெருங்கிவருதற்கிடமில்லாமல் வளர்ந்து. நேரியர்—மேலோர். பூரியர் - கீழோர். தேரும்-தெளியும். நெறியும்-மார்க்கதையும். தீர்த்து—நீக்கி. சீரியரல்லார்-கீழோர். இறுமாந்து—கருவங் கொண்டு. திமிர்த்தது - திமிர்கொண்டது. நேரியர்க்கும் பூரியர்க்கும் மூன்று, இரண்டு,ஒன்று வழியென்பது-மேலோரும் மேலோரும் எதிர்ப்படில் இருவரும் விலகிச் செல்லுதலாலும், மேலோரும்கீழோரும் எதிர்ப்படில் மேலோர் மாத்திரம் விலகிச் செல்லுதலாலும், கீழோரும் கீழோரும் எதிர்ப்படில் இருவரும் விலகிச் செல்லாமையாலும், முறையே காண்க. (நெறிதீர்த்தல் - இரண்டு பக்கமும் விலகுவதற்கிடமில்லாது பருத்து நிற்றல்.)

8. கர - கள்ளத்தையுடைய. விந்தவரை - விந்தமலை. குடுமி—உச்சியை. பற்றி - பிடித்து. தரவிந்தர் - தருதிபாகிய சந்திரனையணிந்த சிவபிரான். வரவு - வருதல். (கர - கரவுஎன்பதி னிறுதிகெட்ட பெயர்)

9. செம்புவரை - தாமிரபருணி நதியையுடைய பொதியமலை. வெம்பு - சுடுகின்ற. வரை - மூங்கில்களையுடைய. குடுமி - உச்சி. படிந்து - (பாதலத்து)ளழுந்தி. ஆதிசம்பு-முதலாகிய சிவபெருமானுடைய. அரைநாண் தகில்-அரையிற்கட்டும் கயிறு, வஸ்திரம். சாதி-உயர்ந்த.சலம்-பெருங்கோபத்தால்.

10. உருத்திராவணம் — கேடு. குரு - குருவாகிய. திராவிட முனி - தமிழ் முனிவரை. இராவணம் - இராத்திரி நிறம் (போல). இருண்ட - இருளடைந்த. வில்வலன்—, இதை - இல்வலனெனவுங் கொள்ளலாம். இல்வலனென்றே ஸமஸ்கிருத கந்தபுராணங் கூறுகின்றது.

11. சாலை - (பன்ன) சாலையுள்ளே. மறு முனி - குற்றங் கடிந்த. தண்டுலத்து - அரிசியால். கருனை - பொரிக்கறி. மறிசெய்து—ஆடுசெய்து. ஆக்கி - சமைத்து. கூவ - (வாதாவியென்று) அழைக்க. கறு முனி - கோபிக்கின்ற அகத்திய ரிடத்தில். கறி — பொரிக்கறியாகிய வில்வலன்.

12. அகங்கை - உள்ளங்கை தை வரல் - தடவல். சமித்தான் - சீரணித்தான். முடித்து வீட்டி - கொன்று அழித்து. கோதமி - ஓர் நதி.

13. துங்கர் - உயர்வுடையவராகிய சிவபிரான். முத்தாறு - மணிமுத்தாநதி. முஞ்சுகுன்றம்-விருத்தாசலம். மீனம்-பருத்த. பிரமச்சாயை - பிரமகத்தி. ஆலிலக்கும் - வழிப்பறி செய்யும்.

14. இகல் - பகை. தீர்ப்பான் - தீர்க்கும்பொருட்டு. கொங்கு - கொங்குதேசம். புகலி - சிகாழி.

15. ஐந்து - பஞ்ச கௌவியம். ப்லோதகம் ஐந்து - ஐந்துவகைப்பழச்சாறு. ஐவகைத்திரவியம் - பஞ்சதிரவியம். ஐவகையமிர்தம் - பஞ்சாமிர்தம். நாவிமதம்-கஸ்தூரி. சாந்தம் - சந்தனக்குழம்பு. தூவிய - பரிசுத்தமாகிய. பாளிதம் - ஒருவகைச் சருக்கரை. பண்ணியம் - பலபண்டம். நிவேதனம் - நைவேத்தியம். ஒக்க - ஒன்றுக.

16. படிமக்கலம் - கண்ணுடி. சத்திரம் - குடை. தாபனம் - தாபித்தல், நிலைநிறுத்தல். ஓமம் - நித்தியாக்கினி. கயம் - யானை.

17. படலை-பூமாலை. நிசிசரன்-கயமுகாசுரனுக்கு. வயஅரி-வெற்றி பொருந்திய சிங்கம்போன்றவனே. தடம் - விசாலம். குணதர - குணத்தைத்தரித்திருப்பனே.

18. முதியவ - மூத்தோனே. உயரிய-உயர்ந்தவனே. நெடியவன் விழிதரு - விஷ்ணுவுக்குக் கண் கொடுத்த. நெடியவ - பெரியவனே.

19. வனருகம்-தாமரை.காடு-மிகுதி.

20. பாகசாதனன் இந்திரன். ஓகை - மகிழ்ச்சி.

21. திருப்பள்ளித்தாமம் - ஆலயத்துக்கு வேண்டு மலர் மாலைக் (காகவைத்த). நலிந்தன - வருந்தின. பணித்தருள் - செய்தருள்வாய்.

22. காண்டகை - காணுந்தகுதி. அண்டங்காக்கை - ஒருவித கருங்காக்கை. சேண்—ஆகாயத்திலுள்ள. தகை-அழகுடைய. அண்டம் - தேவருலகம். காக்கை-காத்தலியுடைய.கூண்டகை-குறுகிய கையை. ஒச்ச-விரட்ட. கும்ப நீர் - கமண்டல சலத்தை துண்டத்தால் - மூக்கால். ஆண்டகை - ஆளுந்தகுதியுடைய விநாயகக் கடவுள்.

23. இடந்து—தோண்டி. எடுத்து-எழுப்பி. சக்கரம்-பெருமை. தடம் - தடாகம், (விசாலம்). பிணை-வயல், (பருத்த). மருதமுந்தி—மருதநிலத்தின் முற்பட்டு, (மருதமரத்தையொடித்துத்தள்ளி). நெக்க - நெகிழ்ந்த. நீர்ப்புள் - நீர்வாழ் பறவை. போழ்ந்து - பிளந்து. அம்பு - நீர், (பாணம்). நேமிவளரும் - பாற்கடலில் நித்திரை செய்யும்.

24. பிரித்த-(முனிவர்கமண்டலத்தைவிட்டுப்)பிரிவுசெய்த. அன்னியன்-பிறசாதியான் (போல்ஆகி). அணியன்-சமீபித்தவன். ஆசை - திசை.

25. படர்ந்தும் - நடந்தும். சாரி-உலாப்போதல்.

27. நம்பி - (தேவர்களிற்) சிறந்த விநாயகக் கடவுள். இதற்கா - இந்தக் காவிரிநதி கொண்டுபோதற்காக. பறிபட - ஒழுக. கும்பமா - மத்தகத்தையுடைய யானை.

29. கமண்டலத்து - (அடியேனுடைய) சலபாத்திரத்தில். நாதன் - விநாயகர். மேகம்,— மண்டலத்து - வட்டமாகிய. முன்நீர் - சமுத்திர நீரை. மிசைந்தென - உண்டாற்போல. மாக மண்டலம் - ஆகாய மண்டலத்தின். வாரி - கங்கை. மானு - ஒத்த. வாரி - அள்ளி. காகம் - காக்கை. கரகமண்டலத்தில் - (முனிவன்) கையிலுள்ள சலபாத்திரத்தில்.

30. சிரகரகம்பம் - தலை கை அசைப்பு. ஆகு குரகதம் - பெருச்சாளியாகிய குதிரை.

31. குடந்தை - கும்பகோணம். வலஞ்சுழி - திருவலஞ்சுழி. காவை - திருவானைக்கா.

32. காஞை - கானப்பேரூர். புத்தூர் - திருப்புத்தூர்-

34. கவனம் - சீக்கிரம். குரோசம் - கூப்பிடுதூரம், இதை வழக்கில்

இரண்டு கற்றூரமென்பர். சமஸ்கிருத அகராதியிலுங்காண்க.

35. நாற்கடவுளர்–சூரியர், உருத்திரர், வசுக்கள், மருத்துவர்.

36. சுருட்டும் - மடக்கும். போகென - போகவென்று. ஓச்சி - விரட்டி. விறல் - வெற்றி.

37. வயின்வயின்–இடந்தோறும்.

38. உரவு-வலி. மண்டுகம்-தவளை. அரவொலி - அரமுழக்கம்.

39. காஞ்சி - ஒருவகைவிருக்ஷம். கழை-கரும்பு. கண்-கணு. தாம்-தாமே. தரத்து - தகுதியினளவு. இசை–இணங்குகின்ற. பாஞ்சராத்திரிகள் - வைணவ சமயிகள். பழித்திடு - நிந்திக்கின்ற. வாஞ்சை - ஆசை.

40. அரத்தம் - சிவப்பு. காவி - காவி வஸ்திரம். நித்தில நீறுடி - முத்தாகிய விபூதி பூசி. சிரம்-உச்சி. தரத்து-தகுதியோடு. முனி-முனிவன். ஐசாரிமை.

41. இருமனம் - வருத்தமும் மகிழ்ச்சியுமுள்ள மனம். அருகர்-சமணர். ஏடு–(திருநள்ளாற்றுப்பதிகமெழுதிய) ஏடு. ஒளிறு - விளங்குகின்ற. பூகம் - கமுகமரங்கள்.

42. நாடி-விரும்பி. தும்பி-வண்டு. ஆறிடு - நதி (நீரை) நிறைக்கும். நீறிடுவார் - விபூதியணிவார்.

43. உதையவன்–சூரியன். சடப்பேதம்கொண்டவர்-சமயத்தின் வேறுபாட்டைக்கொண்டவைணவர். குழாத்துநின்றான்–கூட்டத்தில் நின்ற அச்சூரியன். (அகத்தியமுனிவரைக்கண்டு பயந்தது) குன்று - அத்தமனமலை.

44. முகை - அரும்பு. உடைந்து-கட்டவிழ்ந்து. இறும்பூது - மகிழ்ச்சி.

45. துயிலை - குவிதலை. (தாற்பரியம்) செங்கழுநீர்க்கண் - செங்கழுநீரா கிய விழி. வண்டால் - வண்டினலி யால். சுண்ணம் - பொற்பொடி.

47. கடல்வரைப்பு - சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த இடம்.

48. ஆங்கனம் - அவ்விடம். அமர்ந்து - விரும்பி.

49 கொழித்து - திரட்டி. பால்வளை - வெண்ணிறம் வளைந்த. வாலுகம்-வெண்மணல். நால்-நான்கு. வளமலர்-வளந்தங்கிய பூக்கள்; கோட்டுப்பூ கொடிப்பூ, நீர்ப்பூ, நிலப்பூ. வால்வளை - வெள்ளிய சங்கம்.

50. கூன-வளைந்த. வாரணம்-சங்குகள். வாவி - தடாகத்தைவிட்டு. கான வாரணம்–காட்டுக்கோழி. முல்லைக்கானஇடை - முல்லைநிலத்துக்காட்டின்கண். கூவல்–கூவுதல். மோனம்–மௌனத்தைபுடையே. ஆரணத்தான் - வேதத்தைபுடையவனாகிய.

51. திருப்பள்ளித்தாமம் - (பூசைக்கு வேண்டும்) பூமாலை. புராணம் - பழைய. பொழில் - சோலை.

52. புளினம்-பறவைக்கூட்டம். தும்பியானை. குழகன்-பேரழகுடைய சிவபிரான். சம்பு-நரி. தும்பி-ஒருவித்தவண்டு. கள்ளுண்ணுதசோலை–சண்பகச்சோலை.

53. பொங்கா–சோலை. புரையறகுற்றமில்லாமல். விழுங்க - உண்ண. கெடுக்க. அங்கி - அக்கினி.

54. சதுமுகன் - பிரமன். திவள்-விளங்குகின்ற. கலைபமுதம் - சாஸ்திரங்களின் சாரம். ஆசமித்த-ஆசமனஞ் செய்த. பவர் - நெருக்கம்.

55. கிடைகள் - இருப்பிடம். கழகம்-கல்விபயிலிடம். குலம் - கூட்டம். பரந்த - விரிந்தன.

56. சுருதிமூலம்-பிரணவம்.உபநிடம்-உபநிடதம், வேதசாரத்தெளிவுநூல். நோற்பார்–தவஞ்செய்யுமுனிவர்.

57. பதம்-பதவி. மந்திரபதங்களாதிமந்திரம், பதமுதலிபஆறத்துவாக்கள்.

58. கொற்றவன்-அரசனெகிய இந்திரன். நாள்முறை-இதனைநாளின்ன இனன பதவியில் இருக்கவேண்டுமென்னுங் கிரமம்.

60. பன்னகர் - சர்ப்பர்கள்.

61. தாகம் - ஆசை. தசம் - பதது.

முறை - தரம்; அளவு. சரிகரும் - சஞ்சரிதகிருகரும். காகம் - காககை. (என. வே காக்கை ஆயிரவருடமிருக்குமென பதாயிறறு) கழிதகிடும் - கடதகும். கழுறகண் - கழுகசிகாயபோலுகண ணையுடைய. நாகம் - பாம்பு.

62. நோககா - நோககி. பூண்டு - பொருநதி.

63. வாணன (இரணடாயிரங்கையுடைய) வாணசுரனை. கடுகரும் - போலும்.

64. மணததால - திருமணநதரி சிதததறகாக. நிலைபெற - உறுதியாக. நெறிபெற - ஒழுங்கு அடைய. அனமததான - இருகககசெயதான. திருப பளளிததாமம — பூமாலை. திருமணந தரிசிகரப போயவநதது. திருமணப பலல கoஎ-ம பாலடிறகாண்க.

65. மலை - (திரிகூட) மலை. தரு - கொடுககினற. நெறிகள - வழிகள. வயிரமா - சலஞசாதிததலாக. மலைதரு - பொருகினற. நெறி - முறை. முழைகுகை. கலை - சநதிரகலை. மான - (களஙகமாகிய) மான. ககனதது - ஆகாயததில. அமபுவி - சநதிரன கலை - ஆணமான. மான - பெணமான. ககனதது - காலடியில. அம - அழகிய.

66. அமலமூரததி—நினமலராகிய சிவபிரானுடைய. ஒளி சோதிபை. ஒளியொருமை - (செணபகச சோலையின) சோதியொறறுமை. வெளி - புறமபுளள. விருகஙகள - மரஙகள். தெளிவு - தெளிதலைபுனலய. இருகருஅஙகம் - வேதாஙகம். தெளிவிலன - தெளிபாதவனாகி.

67. கனம - மேகம. அல இருள. எலலை - அளவு. ஏறற - நிவேதிபபிகக. செல - (அம) மேகம. முரசம - முரசவாததியம (போல).

68. எணணுதார - மதியாதார. எணணுவார - நினபபார. நடுவினை - சுழுமுனை நாடியை. வரவுபோகரு — சனன மரணம.

69. பிஙகலை - வலபபககததுநாடி. இடை - இடபககததுநாடி. அலா - விரிநத. சுழுனைநாடி-சுழுமுனைநாடி, நடுநாடி. அசைவு—இயகக. அடங்குவார-(மனம்)ஒடஙகுவார. பொங்கல—மேலெழுதல. மூலநாடி—மூலாதாரதது நரமபின. புதுவழி - புதிய மாரகக தததை திறநது,— மேலஆய - மேறசெனறு. (மூலநாடிப புதுவழி திறகரும் விதததை யோக நூலார பாற கேடடறிக.

70. நனவு - சாகரிரம. நாடுதோறும - ஆராயுநதோறும. நாடாது - ஆராயதறகெடடாததை. சரிகினறார—சஞசரிகினறவர. மனம் அற - மனமடங்க. தனை - ஆனமாவை. அதீதம - தூரியாதீதம். (நாடாதுநாடி - இடைவிடாதாராயநது எனினுமாம. சொலலாமை சொலலி எனறதுபோல.)

71. இருமை—பெருமை ஒருகோணம - மூலாதாரம. எரி—அகினி. காலல-(பிராண)வாயு வால. மூடடி-பெருககி. பரிதிமணடலம-சூரியமணடலம. முடடி - நெருககி. படி - நிலை ஏறிசெனறு. துருவி-தேடி. சுடர-கிரணக கறறை. விடடெறிகரும வீசிபபிரகாசிகரும. சோதி-சோதிமயமாகிய. அருஅரிப. நிலாமணடபம-சநதிரமணடலம.

72. பரம - மேலான. யோகு இருகினறார - போகஞசெயவார. சதது நிபாதம—அருட்சததிபதிதல. சதடபவழி - நானகாமாரகமாகிய ஞானவழி. நிதியகாயசிததி - எனறுமழியாத சரீரமடைதல. நிரமபி - நிறைநது.

73. நரைஞா நரைததவா. குகைமலைகுகை. அளகைவேநதன - குபேரன. உவாது - வெறுதது.

74. ஆக - போல. அமலம் - மல மிலலாமை. கஙகையார — ஆகாயகஙகையையுடைய தேவா. கயிலையார - கயிலாச வாசிகள. வருகினறார - (தரிசனததின பொருடடு) வருகினறவர.

75. இபபடி - இநதபபூமி. வரிதது - வரவழைததது. கைபடி - கையிலே தோயநத. நெலலி - நெல

விக்கனி.

76. விம்மிதம்–ஆச்சரியம். விதிர்ப்ப-நடுங்க. செம்மல்–சிறந்தோனுகிய. சூளக்காகின்முன்–அசைத்துகின்முன்.

77. சீறூர் - சிற்றூர். வைப்பு -இடம். தானவர்-அசுரர். சாரதர் - இசை பாடுவோர், கந்தருவர். வரி-இரேகை. வளிவீதி - சங்கவீதி.

78. தாலமடந்தை–பூமிதேவி. அணி–ஆபரணம். மறுகும்–வீதியும். ஞானம்-அறிவு. சொல்-வார்த்தையை. தாலம் - நாவிலுடைய. திரு - சிறந்த. மடந்தை - சரசுவதி. தூறை - நீர்த் துறைகள். பொற்றுலம்–பொன்னுலகம். போந்தாலன்ன - வந்தாற்போலும்.

79. கால்நீட்டி - உயர்ந்து. (தூற்பரிமம்) கவி-சூழ்கின்ற. ஆக - போல.

80. உலகமூன்றும் - திரிலோகத் தாரையும். இருவாயும் - இரண்டுபக்கமும். பொன்சொரிய-பொன்போலும் சொற்களவெளிப்பட.இறங்கும் - உள்ளேபுகும். உலக மூன்றும் ஒருவாயில் உண்டு உமிழ்ந்தானை யெனக்கூட்டுக.

81. பேர் - பெரிய. யுகத்தில் - (மற்றெருரு) பிரளயத்தில். பிரமன் மாயஞர் உகத்தும் - பிரமப் பிரளயம் விஷ்ணுப்பிரளயத்தினும் புகுந்தது - கைகூடியது.

84. உலம் - திரண்ட கல். குளிதுறை - ஸ்நானஞ்செய்யு நீர்த்துறை. சிதடனர் - குருடர். பலியெடுப்பான்-பிக்ஷையெடுப்பான்.

85. மாலோகம் - வைகுந்தம். சுவலோகம், தவலோகம் - மேலேழுலகி ஞெவ்வொன்று. ஆலோகம், ...

86. ஏற–பெருக. மன்றில் - சபையிலுள்ள. மாமறையோர் - பெரிய வேதிபராகியவைணவரை. விஞயம்-சூழ்ச்சி.

87. கிளர்ந்த - விளங்கிய. கடைவாயில் இலேகிடந்த - தகட்டு வடிவாயிருந்த. தடை - தடுத்தல், போகக் கூடாது. என - என்று.

88. பரிவிலீர்காள் - அன்பில்லாதவர்களே. அநுக்கிரகம் - கருணை. நிக்கிரகம் - தண்டம்.

89. களபம் - (கஜேந்திரனுகிய) யானை. படை - சக்கராயுதம். வீரந்தை - சலந்தராசுரன் மனைவி. மயற்பிணி - மோக வியாதி. தம்பிராட்டி - அப்பிரான் மனையியாகிய உமாதேவி. தோற்றிடாதோ - தெரிபாதோ.

90. காரோட - கருநிறமடைய. தொடர்ந்து - (பின்) பற்றி.

91. ஒன்று - பொருந்திய. மறுகின்றீர் தடுக்கின்றீர்.

92. குலிசம் - வச்சிராயுதம் மாதவன் - தஜிசி. பருத்துணர் - (நன்மை தீமைபைப்) பிரித்தறியாதவர்களே. மடவீர் - அறியாமையையுடையீர். ஆதிபர் - அதிபர்.

93. நிட்டை - யோகம். ஊக்கம் - உற்சாகம். ஒடுக்கம் - அடக்கம். தகர்–ஆட்டுக்கடா.

94. குத்திரம் - வஞ்சம். சரவணம் - சரவணப்பொய்கை. சம்பவன் - (அதில்) தோன்றிய குமாரக்கடவுள். உத்தரவாகினி - வடக்குமுகமாக வருநதி, கங்கை. பொன் - அழகிய. இலஞ்சி - தடாகம். மேல் - இடம்.

95. பித்திகை - சிறுசண்பகம். மாதவி - குருக்கத்தி. தாதகி - ஆத்தி. மகிழும் - மகிழமரமும். குல்லை - வெட்சி. தாது-மகரந்தம். இரியும்-உதிரும். (தாற்பரியம்) வில்லுவம்-வில்வம். புடை - பக்கம். செறி - நெருங்கிய. விபுலம் - விரிந்த இடம். பல்லவம் - தளிர்.

96. கால் நிமிர்த்து - கால் உயர்த்தி. மடல் - பாளை. நிச்சம் - எப்போதும். முச்சி - உச்சி. முழுத்த - பூரணமாகிய. பூகம் - கமுகமரம்.

97. சுற்று - சூழ்கின்ற. துமிந்து - அறுபட்டு. முன் - எதிரேயுள்ள. தாற்றின் - குலையினது. மற்றுஆற்றின்-வேறுவழியில். இரிந்தேகும் - ஓடிச்செல்லும். சூர்இட்ட - சூரனுலிடப்பட்ட.

பற்று ஆற்றும் - அன்பைச் செய்யும். படர்தல் : செல்லுதல். பற்றுற்றும் - அமரர் குழாமெனக் கூட்டுக.

98. பகடுவாளீமீனம் - ஆண் வாளீமீன். வெடிதாவ-துள்ளித்தாவ. புடை–பக்கத்தில். போழ்ந்து–பிளக்கப்பட்டு. வாரணத்து-(விகாயகராகிய)பானையினது. சூர்மா–சூரனுகிய மாமரம். கானவாரணம்-காட்டுகோழி.காட்சி-தோற்றம். ஆட்சி - ஆளுதலையுடைய. மானகேதனம் — பெருமையுடைய (கோழிக்) கொடி. ஏனை - மற்றை

99. பொதுளி - நெருங்கி.

100. விண் - மேகம். படர் - விரிகின்ற. விண்கிழிப்ப - ஆகாயத்தையூடுருவ. சிகரசினகரம் - தூவியையுடைய ஆலயம்.

101. தானவர் குலாந்தகன் - அசுரகுலத்துக்கு யமன்போன்றவனே. மானம் - வீரம். சம்பந்தன் - விவாகஞ் செய்தவன்.

102. இரண்டு - இரண்டுபக்கத்து. சுழை - காதுகள். சிமயம் - உச்சியையுடைய.

103. அங்குசம் - தோட்டி. கேதனம–கொடி. அபயம்–கருணை. வலம் - வலப்பக்கம். கோதண்டம்–வில். தண்டு - தண்டாயுதம். வங்கியம் - ஓராயுதம். வரதம் - அநுக்கிரகம். யோகம் - கூட்டம்.

104. விண் - விண்ணுலகத்தாருக்கு. பண் - இசை. பரிபுரம் - சிலம்பு.

105. வாலசவுந்தரி - இளமையும் முழுமுள்ள பார்வதிதேவி. பாலித்தான் - அருளினவன்.

106. விஞ்சையர் - வித்தியாதரர். விஞ்சை - வித்தை. அவுண இருள் - அசுரராகிய இரவு.

107. உழவா - உரியவனே. சிறுவா - புத்திரனே. பொற்பணி–பொன்னுற்செய்யப்பட்ட தொழிலையுடைய. கொங்கு - வாசனை. அலர்–விரிந்த.

108. உரோமம்பொடிப்ப–மயிர்க்கால்தடிப்ப. தழுதழுப்ப - தடிப்பேற.

109. பயில்வார்–படிப்பார். பொதிஅவிழ் - கட்டு விரிந்த.

112. ஆக்குபு - ஆக்கி.

113. அருள்அஞ்சி - அருளுக்குப் பயந்து. உறுதி - உபாயம், திடம்.

114. தயங்கி - வருந்தி. அஞ்சல்-பயப்படாதே. செஞ்சம் - திருத்தம். வேறல் - வெல்லுதல்.

115. அரனுதல்–சிவனுவது. புரிசெய்வாய். மகுடாகமம் - மகுடாகம (விதிப்படி).

116. அற்புதம்-ஆச்சரியம். (ஆக). வித்தகம் - ஞானம். முத்தன் - சிவபிரான். முற்கலை - முதன்மையான மகுடாகமம்.

117. வைத்து - உபதேசித்து. (தாற்பரியம்)

118. அநுபூதி - அருள். மத்தம் - களிப்பு. மலையாசலம் - பொதியமலை.

119. கலைஞானம்-சாஸ்திரஅறிவு.

120. ஐவகை - ஐந்துவிதம். கந்ததயிலம் - வாசனைத்தயிலம். கவியம் - பஞ்சகௌவியம். அமுதைந்து-பஞ்சாமிர்தம். நெய்பொழிந்து - நெயையாலபிடேகித்து. கன்னல் - கருப்பஞ்சாறு. கனிச்சாரம் - பழவர்க்கங்களின் ரசம். கலசம்-கும்பம். மந்திரபுட்பம்-மந்திரத்தால்மலர். மந்த்ரான்னம் - திருவொற்றுடைசாத்துமுன்னர் நிவேதிக்குமன்னம். நிறைவேற்றி - முடித்து.

121. புரிநூல் - பூணுநூல். மான்மதம் - கஸ்தூரி. சுத்தான்னம் - வெறுஞ்சோறு. பண்ணியம் - பலகாரம். கருனை - பொரிக்கறி. வருக்கவகை - விதவிதமாகிய. ஏற்றி - நிவேதித்து. பணிமாறி - பூசித்து.

122. செந்தா - (விகாரம்) சேந்தனே.

123. சுருதித்தமிழ் - தமிழ் வேதம். கருத்து - மனம். இழுதுகிணம் - மாமிச பேதங்கள். கழுது - பேய்.

துரந்த - செலுத்திய.

124. வாலுகத்தால் - வெண்மணலால். உபயவடிவு - இரண்டு சிவலிங்கம். ஆராதீனை - பூசை.

125. வாலுகர் - வெண்மணலுருவான சிவபிரான். பால்-உரிமை. மேல் உகம் - முதல்யுகம். மைந்தன் - புத்திரனுகிய அகத்திய முனிவர்.

126. மாதவன்–பெரிய தவத்தையுடையஅகத்தியர். மாதவன்-விஷ்ணு. கணத்தார் - கூட்டத்தார்.

127. பவித்திரமாலை-தருப்பை முடிச்சு. ஊர்த்தபுண்டரம் - மேலேநோக்கிய முக்குறி. பட்டவர்த்தனர் - பட்டந்தரித்தவர். பாகவதன்-விஷ்ணுபத்தன். எட்டெழுத்து - அட்டாக்கர மந்திரம். எட்டு - எட்டுகின்ற. எழுத்து–(பஞ்சாக்கரம்.

128. அச்சுதன்-விஷ்ணு,(அழிவில்லாதவன்).கோவிந்தன்-விஷ்ணு,(கண்ணில் சந்திரனையுடையவன்). ஆலமர் கடவுள் - ஆலிலையில்தங்கிய விஷ்ணு, (கல்லாலவிருக்ஷத்திற்றங்கிய சிவபிரான்). புகுவான் - புகும்பொருட்டு. வேதியர் - வைணவப் பிராமணர். சங்கவீதி - கூட்டத்தையுடைய தெரு.

129. வராநதி - விசேட தீர்த்தம், சித்திராநதி. தேவை - விஷ்ணுவை. குரவன்–ஆசாரியன். பகவற்கே–திருமாலுக்கே, (சிவபிரானுக்கே).

130. திருமலை-திருவேங்கடம்,(திருக்கயிலாசம்). முளரிக்கண்ணன்–தாமரைக் கண்ணன், (அக்கினிக்கண்ணன்). திருப்பதி-திருப்பதியென்னுந்தலம்,(சிவலோகம்).திருமுற்றம்-திருக்குமூலர்; இப்பெயர் அக்காலம் வைணவரிட்ட பெயர். வகை - பொருள்கள்.

131. வசந்தவீதி - தென்றல்வீதி.

132. சினகரம்-கோயில். பொறிகள்-பஞ்சேந்திரியங்கள்.வலம்புரி-வலம்புரிச்சங்கு.மறுகு-தெரு.திகிரி-சக்கரம். மணிச்சிகரம் - அழகிய உச்சி. மிருதி - தரும சாத்திரம். மூலச்சுருதி - ஆதிவேதம்.

133. இருக்கை–இருப்பிடம். கதிரவன் - சூரியன். குடதிசை - மேற்றிசை. இறைவன் - ஐயனார். குழாம் - கூட்டம். படலை - விரிந்த.

134. மாடம் - மாளிகை.புடைய. துவாரபாலர் -வாயில்காப்பாளர். இருவரை-(அவ்)விருவரையும். அமைத்து-(கையா)லடக்கி.

135. மேனி - வடிவம்.

136. முன்னர் – எதிரே. அகத்துள் - (கோயிலி) னுள்ளிடத்தில். ஆக்கி - அமைத்துவைத்து.

137. மேனி - வடிவம். விச்சைகூர் - அறிவுமிகுந்த. கூர்மவேட்டுவத்தியானம்–ஆமை, குளவிகினைப்புக்கள்; அவற்றுள்கூர்மத்தியானமாவது: (தன் கருவாகிய). ஒருபொருளைத் தன்னினைப்பினுலே தாஞக்குதல். வேட்டுவத்தியானமாவது: (புழுவாகிய) ஒரு பொருளைப் பரிசித்தத்தாஞக்குதல்; அவைபோல அகத்தியமுனிவர் சோகம் பாவனைசெய்திருந்து, விஷ்ணுவை நினைப்பினுலும் பரிசத்தினுலுஞ் சிவமாக்குதல் காண்க. சோகம் பாவனைபாவது: தான் சிவமாயிருத்தல். பரிசித்தல்-தொடுதல். செச்சை–உதபசந்திரன். (போலும்). இச்சையில் - ஆசையால். ஒருமைகூர - ஒற்றுமைமிக. இருமையால்-இரண்டு பொருளால்.

138. முதற்றனை - பிரியமுடையவனை, (மலரகிதனை). முளரிக் கண்ணு – தாமரைக் கண்ணுடையவனை, (அக்கினிக் கண்ணுடையவனை). மூலமென்றழைத்த வேழப்பத்தியினெல்லாக்கும் பகவனே–(ஆதி) மூலமென்று கூப்பிட்ட யானையின் அன்பினளவையிற்காக்கும்விஷ்ணுவே, வேரில்மென்மைசெழித்த. மூங்கில் வரிசையினையுடைய திருநெல்வேலியைக் காக்கும் சிவபிரானே). திகிரியாளா – சக்கரத்தை யாள்பவனே, (கயிலாச மலையையாள்பவனே). அருள் சூழ்கொண்ட

கந்தரக்கறுப்பிலுனே - கருணையுடைய நீருண்ட்மேகத்தின் கருநிறமுடையவனே, (திருமேயே குடிகொண்ட கண்டத்தின் கறுப்புடையவனே). நத்தணி செவிபகோலாடுதற்கரியபம்பி - சங்கத்தையணிந்த செவ்விய அழகானஆராய்தற்கரிய புருடரிற் சிறந்தோனே, சங்கக்குழைபணிந்தகாதையுடையாய் (விஷ்ணுவாகிய)பன்றி, தேடுதற்கரிய சிரேட்டமுள்ளவனே.

139. அண்டர்தாம் பிழைக்குங்கட்டால் கறையமர் கண்டமேயாய் - இடையர் கயிற்றால் கட்டுங்கட்டினால் உரலினிடத்துத்தங்கியகண்டிக்கப்பட்டுநிற்றல்பொருந்தியவனே. அண்டர்.....மேயாய்-தேவர்தாங்கள் உப்பும் உறுதியால் அடங்குகின்ற விஷத்தையுடைய கண்டத்தைப் பொருந்தியவனே. வண்டுள ஆலம்கலார்க்கு மருமத்தேன் இதழியுள்ளாய் - வளந்தங்கிபஆலவமாலை நிறைக்கு மார்பினில் தேனிறைந்த அதரத்தையுடையவளாகிபஇலக்குமிபையுடையவனே. வண்டுள .....உள்ளாய் - வண்டுகளுலாவுகின்ற பிரகாசித்தலையுடையஆத்திமாலையோடுபுயத்தில் தேனிறைந்த கொன்றைமாலையுடையவனே. உலவு என்பது உளவென லகரளகர வொற்றுமையாயிற்று. ஆர்க்கு - உருபுமபக்கம்.

140. ஆழியும் வளையும் ஏற்பாய் அணிமணிப்பணிகள் பூண்பாய்–சக்கரமும் சங்கும் ஏற்பவனே! வரிசையாக ரத்நாபரணங்கள் அணிந்தவனே. ஆழியம்.....பூண்பாய்- சமுத்திரமும சூழும் மேன்மை தங்கிய (பூமியில்) பரந்தஆபரணமாக இரத்நங்களையுடைய பாம்புகளையணிந்தவனே. வாழி - அசை. அந்தரங்கமாக - அந்தச்சீரங்கம்(இடம்)மாக. மருவும் - பொருந்தும். மாதிரையை யாவாய் - பெரிய அலைகளையுடைய காவிரி நதியை யுடையவனே. வாழி-வாழ்வாயாக. அந்தரங்கமாக-இரகசியமாக. மருவும்-பொருந்தும். ஆதிரையாவாய் - திருவாதிரை நக்ஷத்திரத்தை யுடையவனே. (திரை - ஆகுபெயர்.)

141. முத்தலைவரையாய்-மூன்று தலைபாகிய வரையை யுடையவனே, (திரிகூட மலையை யுடையவனே). முண்டகக்கண்ணுதாமரைக்கண்ணனே, (நெற்றிக் கண்ணனே). பங்கசாதக் கொத்து - தாமரைக்கொத்து. உத்தமன் - சிவபிரான்.

142. முறுகு - திருகுகின்ற. வலம்புரி - வலம்புரிச்சங்கு. குறுக-அணுக. நுதல் - நெற்றியில். நிகிலம்–எல்லாம். குறுகுகுறுகு - சிறியதாவாய் சிறியதாவாய். காலை - காலத்தில்.

143. தெருள் - தெளிவு. சுவம் - நன்மை நிறை - உறுதிப்பாடு. சதுட்டயம்-நான்கு. சிவம்-மங்களம். குறுகி-சிறுகி.

144. சித்து - மாயவித்தை. கரும்பொன்–இரும்பு. படி-தன்மை. உருகி-நெகிழ்ந்து. படிவன்-உருவமுடையவன். சத்து-உள்ளது. அசத்து-இல்லது. சதசத்து-உள்ளதுமில்லதும். ஞானம்-அறிவு. நித்தியம் - அழிவின்மை. நிட்களம் - அருவம். சகளம் - உருவம்.

146. காணுஉ-கண்டு.கூச்செறிந்து-சிலிர்த்து. உரோமம்பொடித்தன - மயிர்க்கால் தடித்தன. புளகம் - ஆனந்தம். தளிர்த்தன - பிரபலித்தன.

147. அநுபூதி - அநுபவசித்தி. பூ - அழகு. பூவாப்பூ - மந்திரபுட்பம். திவ்யானபூசை - மானதபூசை.

148. கரகம்-கமண்டலம். கன்னல்-கரும்பிரசம். சுரபிஐந்து-பசுவினைந்து, பஞ்சகௌவியம். சங்கைசேர்-அளவாகச்சேர்ந்த. அமுதமைந்து - பஞ்சாமிர்தம்.

149. சதஉருத்திரம் - நூறுஉருத்திர மந்திரம். முருகு - வாசனை. மெழுகி - இலேபனஞ்செய்து. திக்குடை-திசையாகிய வஸ்திரம்.

150. பனகம் - (இடைக்குறை)

பாம்பு. பரித்து-சுமந்து. அனகம்-பாவமின்மை. மனுவால் - மந்திரத்தால். அட்டபால – காய்ச்சிய பால். ஐந்து வாசம் - பஞ்சவாசனைப் பண்டம்; அவை:– ஏலம், கிராம்பு, இலவங்கம், சாதிக்காய், கர்ப்பூரம். சேர்த்தி - கூட்டி. ஏற்றி - நிவேதிப்பித்து.

151. மணி - முத்துக்களையுடைய. மணி-அடிக்குமணி. மணி-உத்திராக்கம். மணி - அழகிய. சூயிற்றிய - செய்த.

152- ஐவகைத்தீ–ஐந்துவிதமாகிய தீ; இதை: மகுடாகமத்திற் காண்க.

153. பாலம் - நெற்றி. விதிர்ப்படங்க.

155. பராபரா - முன்பின்னானவனே. பராங்கதா - பாரமாகிய பாம்பையணிந்தவனே. பரசுபாணி - மழுவைக்கையிலுடையவனே. நிராமயா - நோயில்லாதவனே. நித்தா - நித்தியமானவனே.

157. பிரமம் - பெரியது.

158. தோற்றி காணப்பட்டு. சோர்வு - தவறு.

160. குரவன்-ஆசாரியன். கரவுகள்ளம்.

161. இந்திரசாலம்-மாயவித்தை. யாதுதந்திரம் - என்ன சூழ்ச்சி. அச்சோ - ஐயோ.

162. நாமம் - ஊர்த்த புண்டரம். குறி - வைணவஅடையாளம். புணர்ப்பு - வஞ்சகம். காமம் - அன்பு. குறுகிற்று - குறுகியது. பாரீர் - பாருங்கள்.

163. இரு-பெரிய. மலைவு - மாறுபாடு. பொருமல் - அழுதல். பொம்மல்-பொலிவு.

165. நம்பி - புருஷோத்தமன். நம்பன் - சிவன். கறுவு - கோபம். கழுதலைவாயில். பாசம் - கயிறு. வலியான்-கரிக்குருவி.

166. படர்தலும் - செல்லுதலும். பனவர் - (வைணவப்) பிராமணர்களுடைய. தொடிக்கரம் - கங்கணமணிந்தகை. சூளுறும்-(காசிவிசுவேசர் சந்நிதியில் விஷ்ணுவேபரமென்று) சத்தியஞ் செய்யும். கரம்போல்நிற்ப - கையைப்போலத் தம்பித்து மடக்கமாட்டாமல் நிற்க.

167. அலமந்து - சுழன்று. புகல்-அடைக்கலம். அஞ்சல்-அஞ்சற்க. நோக்கு-பார்வை. ஆற்றி - சாந்திசெய்து.

168. அனகர் - சிவபிரான். மனவுசங்கை. உரைத்துஅமைத்தால்அன்னதேய்த்துச்செய்தாற்போல. சகோரம்-ஓர் பறவை.

169. (திருமதிலி னுட்பிரகாரமாகிய) சங்கவீதி,—புரிவீர்அல்லீர்-செய்யாதேயுங்கள். வல்லீர் - வல்லவரே.

170. புரிதும்-செய்தும். கூத்தன் எம்மான் - கூத்தனாகிய எங்கள் சிவபிரான். சிவமறையவர் - ஆதிசைவர்.

171. மகார் - பிள்ளைகளாகிய. சிறார் - சிறுவர். உணர்வித்து - அறிவித்து. தத்துவம் - உண்மைநூல்.

நான்காவது சிவபூசை யுரைத்த சருக்கம்.

1. சுதம் - மலத்துவாரம். அங்குலி - விரல். அடப்பம் பூப்போல் - (முக்கோணவடிவமாகிய) அடப்பமலர் போல. நாற்கோண - நாற்கோணம். சுவாதிட்டம் - சுவாதிட்டானம். ஆக்கினை-ஆஞ்ஞை. கயமாமுகன்முதலோரறுவர் - விநாயகர். பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேசுரன், சதாசிவம். மண்முதற்பூதம் - பிருதிவி முதலிய் பஞ்சபூதம்; இவற்றுண் மூலாதாரத்துக்குஞ் சுவாதிட்டானத்துக்கும் பிருதிவியே பூதம்.

2. சோதிசிவம் - சோதியாகிய சிவம். சதாக்கியம் - (வ்காரம்) சாதாக்கியம். ஆதி - முதன்மையாகிய. பூதமைந்து - பிருதிவி முதலியவை. பொறியைந்து - மெய்முதலியவை. புலன்களைந்து - சத்தமுதலியவை. கருமேந்திரியமைந்து - வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபத்தம். கரண நான்கு - மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம். உயிர்த்தத்துவம் - ஆன்ம தத்துவம்.

உட்கருவி - அகக்கருவி.

3. வ்ரன் - ஆகாயம். வளி-காற்று. தெரிக்கும்-காட்டும். வன்னி-அக்கினி. தாலு-நாக்கு. நால்நிலம் - நான்குபூமி. மேல் நிரல் - முதலினின்று வரிசையாக. கமனம் - நடை. விசர்க்கம் - மல சலங்கழிதல்.

4. மருத்து—வாயு. சருமம் - தொழில். புந்தி-புத்தி. புனற்செயல்—நீரின் செய்கை.சித்தம்-மனம். பார்-பிருதிவி. இவை போக்கியகாண்டம்—இவைகளுக்குப் போக்கியகாண்டமென்று பெயராம்.கலை,—வினைச்செயல்-கிரியையை. மிகுதி - அதிகப்(படுத்தும்). வித்தை,—ஞானம்-ஞானத்தை. மிகுதி - அதிகப் (படுத்தும்). நியதி,— நிசஞ்செயும்-(சன்மபலத்தை) நிச்சயிக்கும். அராகம்,—இச்சை—ஆசையை (எழுப்பும்). காலம்,—பலஞ்செயும் - கன்மபலத்தையூட்டும். மாயை,— மறைக்கும் - மறைப்பிக்கும். புருடன்,— கருவிசுற்றும்-கருவிகளைத் தொழிற்படுத்தும். இவை-இவைகளுக்கு. போககாண்டம் - போக காண்டமென்று பெயராம்.

5. சுத்தவித்தை,— சத்த முதல் விடயமூட்டும் - ஓசை முதலிய விஷயத்தை (விஷயம் - அறியத்தக்கது) எழுப்பும். ஈசுரம்,— தொழில் மூட்டும் - கிரியையை யெழுப்பும். சாதாக்கியம்,— நேர்செய்யும்—(மேற்கூறியஇரண்டையும்) சமமாக இருக்கச்செய்யும். சத்தி,— உருசிப்பிக்கும்-சுவையறியச்செய்யும்; சுத்தவித்தை முதலிய இவ்வைந்து தத்துவங்களுமுறையே ஞானமேறிக் கிரியைகுறைந்திருக்குமென்றும், ஞானங் குறைந்து கிரியை யேறியிருக்குமென்றும், ஞானமுங் கிரியையுமொத்திருக்குமென்றும், கிரியையாயிருக்குமென்றும், ஞானமாயிருக்குமென்றும் பெரும்பாலார் கூறுவர். சிவம்,—ஆன்மா - உயிரை. தற்செயல்செய்விக்கும் - தன்னுடைய செய்கையைச்செய்யச்செய்யும். சிவமுதலைந்தும் - சிவதத்துவங்களைந்தும். கலாதிகளேழும் - வித்தியாதத்துவங்களேழும். சுத்தாசுத்தம் - சுத்தாசுத்த மாயைகளாம். பார்முதலறுநான்கு - பிருதிவி முதலிய (ஆன்மதத்துவம்) இருபத்து நான்கும்.

6. பார்க்கூறு - பிருதிவியினமிசம். வன்னி - அக்கினி. சலம் - பொய். மாற்சரியம் - பொறுமை. வான்—ஆகாயம். பூதகாரியம் - பஞ்சபூதங்காரணமாகத் தோன்றியவைகள்.

7. சூக்குமை - சூக்குமைவாக்கு. பத்தி—அன்புடைய. எழுத்து-(ஒலி) எழுத்து, நாதம்(ஆம்). உள்ளொளி--(அதனுள்ளேயுள்ள பிரகாசமாகிய. பைசந்தி-பைசந்திவாக்கு. தியானம்-நினைவு மாத்திரையாய் விளங்கும். மத்திமை-மத்திமைவாக்கு. உரையாமலுரைத்தல்-செவிக்கு விடயமாகாமல் கண்டத்தினுள்ளே விளங்கும். வைகரி - வைகரிவாக்கு. வசனித்தல்—பேசல்(ஆம்). அத்தம்-திரவியம்-ஏடணை-ஈடணையின் மரூஉ-அஃது:—இச்சை. அத்தம் என்பதனோடும் ஏடணையைக் கூட்டுக.

8. அனம் நீறைக்குமெங்கும் (உண்ட)அன்னசாரத்தை (உடலெங்கும்) பரவச்செய்யும். வியானன்,— வியாபிக்கும் - (தோலெங்கும்) நிறைநது பரிசத்தையறியச்செய்யும். சமம்-(எல்லா வாயுக்களையும் ஏறுதல் குறைதல் செய்யவொட்டாது)சமனுக்கும். பிராணன்,-சதாவுயிர்க்கும்-(இலாடத்தானத்திலே தோன்றி) எப்போதும் போக்கு வரவு செய்துகொண்டிருக்கும். வியர்ப்பு-வியர்த்தல். விதானம் - விரிவுடைய. நாகன்,—கொட்டாவி - கொட்டாவியை(யுண்டுபெண்ணும்) அதா - தானாக. உயிர் போய் - உயிர் (உடம்பைவிட்டுப்)போக. (போய்-எச்சத்திரிவு.) (அதன்மேல்) தனஞ்செயன்,— மேல்வெடிப்பித்து-கபாலத்தைப் பிளக்கச்செய்து.

9. பிங்கலை - பிங்கலை நாடியானது. (மூலாதாரத்திலே தோன்றி) வலப்பாலின் - வலப்பக்கத்தில். சுழு

னையை - சுழுமுனைநாடியை. உய்த்து-செலுத்தி. இடப்பால்-இடப்பக்கத்தில். மாறி-கத்தரிக்கோல்போல மாறிச் சென்று. மூன்றுமண்டலம்-அக்கினிமண்டலம், சூரியமண்டலம், சந்திரமண்டலம். இடையிடையே - (அம்மண்டலங்களின்)நடுநடுவே. மாறுடி-மாறிமாறிப் போய். மேலேத்தலம்-பிரமரந்திரம். சிரம்-உச்சி. நாசித்தலம்-மூக்கினிடம். இடையும்-இடப்பக்கத்துநாடியும். இடப்பால்-இடப்பக்கத்திலும். அற்றே - அத்தன்மைத்தே, மூலாதாரத்திலேதோன்றி யிடப்பககத்திற் சுழுமுனையைச்செலுத்திக்கத்தரிக்கோல்போல மும்மண்டலங்களிலுமாறிச்சென்று பிரமரந்திரத்தை யடைந்து உச்சியிலே நின்று இடப்பக்கத்துநாசியிலேவந்து நிற்கும். சுழுனைநாடி - சுழுமுனைநாடி. தலைப்பான்மை - முதற்றன்மையுடைய. மூலம் - மூலாதாரத்தில். சடாதாரம் - ஆறுதாரம். மேலாதாரம் - கபாலம்.

10. மூலமுதல் - மூலாதாரந்தொடங்கி. புருடன், காந்தாரி–இவ்விருநாடிகளும். கண்அளவாம் - (முறையே) வலக்கண்இடக்கண்வரையும் வந்துநிற்கும். மத்தி,அலம்புருடன்,—செவி-(முறையே) வலக்காது இடக்காது. சிங்குவைநாடி,–தாலுவில்-நாலின்வரை.சங்கினி,–நாபி - உந்திக்கமலம். குய்யம் - குறி. குகு,– குதம் - குறியின்கீழ்ப்பக்கம்,மலத்துவாரம். ஏலும்-பொருந்தும். தசநாடி - பத்துநரம்பு. தசவாயு-பத்துவாயு. ஏடணை-ஆசை. பூதியம்–பூதகாரியம். போலும்-உரையசை. நால்வாக்கு - சூக்குமை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி. வசனநியைந்து-வசனம், கமனம், தானம், விசர்க்கம், ஆனந்தம்.

11. புரந்தவன்-அரசன். சேனை-படை. கடைதோறுஇருத்தி - வாயில்கடோறு நிறுத்திவிட்டு. உள்ளே - (தன்னிருப்பிடத்தி) னுள்ளே. புகும் - (சரீரத்தினுள்ளிடத்தே) செல்லும். புருடன்–ஆன்மா. அவத்தை - உபாதி.

12. புருடனும் - ஆன்மதத்துவமும் (ஆகி.ப). மூப்பத்தைந்தால் - மூப்பத்தைந்து கருவிகளுடன். (ஆன்மா) நாதலின்-இலாடத்தானத்தில். இடைவது-பொருந்துவது. சாக்கிரம் - சாக்கிராவத்தை. களத்து - கண்டத்தானத்தில். தீர்த்தது - நீக்கியதாகிய மேற்சொன்ன இருபத்தைந்து. சொப்பனம்–சொப்பனாவத்தை மனத்தில்,– புருடன்,– வாயு - பிராணவாயு. சித்தம்,–சுழுத்தி-சுழுத்திபவத்தை. இரண்டு - புருடன், பிராணவாயு. ஆர்த்த - (விகாரம்) பொருந்திய. உந்திநிலை-நாபித்தானத்திலே நிற்றல். துரிபம் - துரியாவத்தை. அவை-புருடன், பிராணவாயுவாகிய இரண்டு. அணு-ஆன்மா. மூலமலத்தில்-மூலாதாரத்தில். அதீதம்-துரியாதீதாவத்தை.

13. மாயை-மாயைமலம். கன்மம்-கன்மமலம். எவ்வம் - துன்பம். ஆய் - போன்று. ஆணவம்-ஆணவமலம். தவ்வல்-கெடுதல். வவ்வல் - கவர்தல். கருவி-தத்துவம். மூலமலத்து - ஆணவமலத்தில் (சருவசங்காரகாலவரையும்). அழுந்தி - பதிந்து. தனியுறல் - தனியேகிடத்தல். கேவலம் - கேவலாவத்தை.

14. கவனம் - கவலை. அதீதத்துறுதல் - அப்பாற்பட்டு நிற்றல். சுத்தம் - புனிதம். இவ்வழி - இத்தமார்க்கங்களை (யுணர்ந்து).

15. ஒருமை-பிளவுபடாமை. சென னவாசனை-பிறவிப்பழக்கம். பூதம் (சுத்தி)–ஆன்மசுத்தி,மானதசுத்தி,—தத்துவத்தால் - பலத்தின்பொருட்டு.

16. சடுதி - விரைவு. வடிவுற நினைந்து - சொரூபத்தியானஞ்செய்து. வடகுணபால் - வடகிழக்குப் பக்கம். சிகரம் - கோபுரத்துச்சி.

17. மேல் - மேன்மை. திரணம் - அரும்பு. ஒலியல் - வஸ்திரம்.

18. உரையகற்றி - வாய்பேசாது. காட்டாதியால் - விறகு முதலியவற்றால். வருத்தி - வரவழைத்து. நீர்க்

கு - நீர்நிலைக்கு. ஒருமுழம்–ஒருமுழத் தூரம். கார் - கார்காலம். இருது–பருவம். பூவின் - பூமியின். காலென - தரமாக. உரைத்து - தேய்த்து.

19. சவுசம் - மலசுத்தி. போனம் - நுரை. நரந்தம் - நாரத்தை. கடுக்கை - கொன்றை. இறலி - இத்திமரம்.

20 சங்கு–சங்கஞ்செடி. செயலை-அசோகு. பங்கமா - குற்றமாக. தில்லை-ஒருமரம். பராய் - பராபமரம். ஆண்மரத்தில் - ஆண்மரங்களுக்குள். கழிப்பர்-நீக்குவர். அங்குலமெட்டு–எட்டுவிரல் நீளம்.

21. முறுவல்மாசு - பல்லழுக்கு. விதிபாதம் - ஓர்புண்ணியகாலம். கழிப்பர் - (பல்விளக்குதல்) நீக்குவர்.

22. உதகம் - நீர்.

23. கந்தரத்து - கழுத்தில். அறங்கள்-தருமங்கள் (முப்பத்திரண்டு). அருக்கர் - சூரியர் (பன்னிரண்டு). கரோடி கை–சிரசுமாலை. தத்துவம்,— (முப்பத்தாறு). அரியூர்-விஷ்ணுதலங்கள் (நூற்றெட்டு). (அல்லது) வடவெழுத்து-சமஸ்கிருத எழுத்துக்கள் (ஐம்பத்தொன்று). படிகம் - பளிங்கு. தூப்பு–பவளம். ஆரம்-முத்து. வந்த-கிடைத்தது. (வந்தது என்பது வந்தன முற்றிறுதிகெட்டது). சிரம் குடுமியில். (ஆகுபெயர்). மணிக்குழை–அழகிய காதுகளில். அங்குலி சமயம-விரல்களும் சமபமுங்கொண்ட தொகையாகிய பதிஞென்று.

24. மவுலி-சடையையுடைய சிவபிரான். சகத்திரம்–ஆயிரம். சிந்தியா-சிந்தித்து. பதம் - எழுத்து. சமிதை - ஓமவிறகு. திரவியம் - பொருள்.

25 திதி-பக்ஷம்.தினம்-நாள்.வாரம்,– அயனம்– உத்திராயணதெக்ஷிணாயனபுண்ணியகாலம். விழு-விஷு.இருமண்டலம் - அமாவாசை,பௌர்ணமி. சாணித்தியபூசை - எதிர்முகப்படும் பூசை. வற்சரபூசை - வருஷாபிடேக பூசை. மாதவிழா - மாதந்தோறும் செய்யுந்திருவிழா. மாதபூசை–மாதாந்தத்தில்செய்யும் பூசை. பூசையென்பதனைச் சாணித்தியத்தோடுங் கூட்டுக.

26. தவனபூசனை - கும்பந்தாபித்துச்செய்யும் பூசை. தீபவளி - (விகாரம்.) தீபாவளி. சங்கபூசை சங்காபிடேகபூசை. நவநைவேதனம் - புதுநெல்லரிசிபன்ன நைவேத்தியபூசை. மகாசந்தி.காலை, உச்சி, மாலை.—(இங்கான்கும், காலமென்பன.) யாமம் சாமம்.அருணசந்தி.....நிசி,–நான்கு-(இந்)நான்கும். உவகாலம்–உபகாலம் (ஆம்); இந்நான்குஉவகாலங்களும், மேற்கூறிய்காலங்களின் இடை, கடைகளிலாவன; இவற்றைத்தற்கால பூசை நிகழ்ச்சியிலுங்காணலாம். [உபகாலம் எதுகை நோக்கி உவகாலமெனலாயிற்று. உபகாலம் - துணைக்காலம்.]

27. அன்னதில் - அந்தந்தப் பொருளில். நீர் - சலத்தை. அத்திரத்தால்-அத்திர மந்திரத்தால். சங்கற்ப முறைமைபோற்றி-இன்னதற்காக இதுசெய்கிறேனென்னும் ஆரம்ப கிரியையைச் செய்து. கொன் - பெருமை. சந்தனத்தோயம்–சந்தனங்கலந்த நீர். பூரித்து-நிறைத்து.

28. புண்ணியயாகம் - புண்ணியாவாசனம். முறை-கிரமமாக. செபித்து-செபஞ்செய்து. சாந்தியோமம் - தோஷபரிகாரமாகச் செய்யும் ஓமம்.

29. கவியம் - பஞ்ச கௌவியம். மனுவின் - மந்திரத்தால்.

30. மிசை-மேல். கனிச்சம்பீரம்-(ஆகுபெயர்) எலுமிச்சம்பழச்சாறு. மீது–மேல். அப்பு-நெய். அக்காரம்-சருக்கரை. புட்பசலம் - மலர்தோய்ந்த நீர். பரிவு-அன்பு. கன்னல்பிழிந்து-கருப்பஞ்சாற்றுக்குப்பின்பு.கழுநீர்க்கொட்டம்-ஒருவாசனைத்திரவியம். பஞ்சவில்வம்-வில்வம், மாதுளை, மாவிலங்கு. விளா, கொச்சி, பலோதகம் - பலகனிரசம்.

31. ஏற்றி - நிவேதிப்பித்து. நிராஞ்சன தீபம் - கற்பூராலாத்தி. நாளிகேரப் பின்னர் - தேங்காய்க்குப்

ஐந்தாவது நதிவீழ்வேடன் கதிபெறு சருக்கம்.

1. மால் - மயக்கத்தை. மாலை–மாலைகாலம். மாலை - மேகத்தை. அருவி மாலை - அருவியாகிய (பூ) மாலை.

2. சூர் - அச்சம். அல்வேலி–இருளினிறைந்தவேலி. தோகைமார் -வேடப்பெண்கள். வேரல்வேலி-பிரம்புவேலி. மூரல் - சிரிப்பாகிய. வேலியிட்டால்-வேலியைச்செய்தால். என-போன்ற. முதற்றம்ஆர் - முத்துகள் நிறைந்த. சாரல்வேலி - மலைபபக்கமாகிய வேலி. கொல்லிச்சயிலம் - கொல்லிமலை.

3. அத்தலை - அந்த முதன்மையாகிய. மைத்தலை–இருளிடம். கொத்து-கூட்டம். அலைத்தன - அலைத்தாற்போலும். விதத்தலை - விதைதத்தலை.

4. ஐவனம் - மலைநெல். வனத்தினை–சோலைபை. எறிந்தனர் - வெட்டினவர். கொய்-கொய்யப்பட்ட. வனதினை - காட்டிலுள்ள தினைக்கதிரை. துரப்ப - ஓட்ட. களம் - கழுத்தினையுடைய. கிளியினம் - கிளிபோலும் பெண்கள் கூட்டதை. செறிததார் - நெருக்கி வைததார.

5. மலாக்கு - தர்மரைபபூவுக்கு. தாள் - கால். நீத்த - (அபபூவை) நீக்கிய. வஞ்சியரை - இலகுமி போல்வாரை. இருதாள–இரண்டுகால், (பெரியகால்). இதண் - பரண். அமைதது வைதது. போதாது - மூற்றுமல்.

6. ஏனல் - தினைப்புனம். அமுதாசனர் - தேவர்கள். மருந்திட - மருந்திடுசெய்ய, (அமுதபடைக்க). வரை மேல் - (கொல்லி) மலையின் மேல். வேள்வி - யாகம்.

7. இளையார-இளைக்கமாட்டார். இளையர் - இளமைப்பருவமுடைய பெண்கள். கிளிகடி - கிளி விரட்டுகின்ற.

8. நீலியர் - நீலநிறமுள்ள வேடப்பெண்கள். வனசரப்படர் - வேடராகிய யமதூதர்கள். புனம்–தினை. (ஆகுபெயர்) மழிக்கவும் - அறுக்கவும். துறவுத்தனம் - சந்நியாசிததன்மை.

9. பிணை-மான். இனமென - (தமது) இனப்பொருள்களென்று. இசையினுல் - (அப்பெண்கள்) இசைப்பாட்டால். சிதைந்த - (உருகி) அழிந்தன.

10. கூனல் - வளைவு. அங்குரமதி-முளையாகிய சந்திரன், (முன்றும்பிறையென்றபடி). ஒச்சும் - விரட்டும். பால் நல்அம் - பால்போலும் நல்ல அழகிய. குரல் - தினைக்கதிர். கான் அலங்கு - காட்டினிடத்து விளங்குகின்ற. உரலடி - யானை. (உரல்போன்ற பாதமுடைமையினிப்பெயர்த்து.) களுல - நெருங்க.

11. உழிதர-சுழல. பொருபபா - வேடர். கானவர்-முல்லைநில மாக்கள். பொதுளி-நெருங்கி. தோல்கள்-(முன்கைக்கட்டுத) தோல்கள். செறிதது நெருக்கிக்கட்டி. காலும் - காற்றும்.

12. கோடு-சங்கு. ஆடல்-வெறறி. மூசினர்-மொய்த்தனர். புரூரம்-புருவம்.

13. கடமான் - காட்டுபபசு. ஏனமாக்கள் - மற்ற மிருகங்கள். சுவடுஎடுதது - அடிபபதிவுபறறி.

14. மலைமுழை - மலைக்குகையில். அசனி - இடி. துடியடிக்கு - உடுக்குப் போலும் வீட்டுமாகிய கால்களுக்கு. ஒடுபு ஓடி. துமித்து - முறிதது. மதகம் - தலை.

15. குத்திரவேங்கை - வஞ்சகமுடைய புலி. குதியார் - குதிததோடாதவராய. உகிர - நகம். செல் - மேகங்கள். உருததென - சொரிந்தாற்போலும். செல்லுருத்தென வில்லுருத்திடு கொடுங்கணையெனக் கூட்டுக.

16. சூறை - சூறுவளி. கதை - தண்டாயுதம். முரடு - கணு. இருததியி - வைக்கப்பட்ட. முசுண்டி - ஓராயுதம். பரடு - கணைக்கால்.

17. சுன்றி - நெருங்கப்பட்டு. சுலவி - சுற்றி. சிலம்பம் - ஆயுதப்ப

யிற்சி. இருட்கு - இருளோடு. (-உருபு மயக்கம்) சாரிகை - வட்டமாக ஓடல். (செய்து)

18. தடறு - உறை. உரீஇ-உருவி. விதிர்த்து-அசைத்து.தரியா-தங்காமல். மிடறு-கண்டம். உடைத்து-பிளந்து. கடறுகட்டினர் - காடு கட்டினவராய். இடர் - துன்பம். உ - சாரியை. புவனம்-நீர்நிலை.எறுழி-பன்றி.(காடுகட்டல்-மந்திரத்தாற்குறித்த காட்டைவிட்டு மிருகம் அப்பாற்செல்லாமற் றடுத்தல்.)

19. இவன்-இந்த வேடர்தலைவன். கனலி - பன்றி. கடவும் - (இக்கிரஞல்) ஏவும். மஞ்சு-மேகம். பஞ்சவன்-பாண்டியன்.

20. கிளேத்திட - உண்டாக. ஒச்சினன் - எறிந்தவனுகி. கிளேத்து-கிண்டி. சூகரம்-பன்றி. கிளேத்திடா - எட்டா. (தாற்பரியம்)

21. சாரியின் - வட்டமாயோடலால். பூ-அழகு, (மலர்). சரம் - பாணம், (மாலே). சேர்த்தி - ஒன்றுபடுத்தி. உலேந்திடாது - வருந்தாது. ஒளியிருத்தல் - பிறரறியாதிருத்தல்.

22. சுவடு-(பன்றியின் கால்பதிந்த)இடத்தை. காணுமுன்-பார்ப்பதற்கு முன். சகலரை-மும்மலமுடையஆன்மாக்களே. பிரளயாகலர்-இருமலமுடைய ஆன்மாக்களே. கண்டும் சேணுகில் - பார்த்தும்(அப்பன்றி)தூரமாஞல்.விஞ்ஞானகலர் - ஒருமலமுடைய ஆன்மாகளே. மலந்திரியத்திரிய - (மேற்கூறிய) மலங்கள் கெடகெட. வேடன்,—மாணுக்கன் - சீடன்(ஆக). நெறி-மார்க்கத்தை. பார்க்கும்-(திரும்பி)நோக்கும்.பாவனே-பாவஞநீக்ஷையால்.பரிசத்தால்-(கிட்ட நெருங்கும்போது பன்றியைக் கொல்லற்காக வேடன் தொடுதலால்) பரிசதீக்ஷையால்.வன்கண்-கொடுமையுடைய. கேழல் - பன்றியானது. கோண்-வளவு. ஆர்ந்த-பொருந்திய. குண்டமண்டலாதிகளால்—ஓமக்கிடங்கு முதலிய கிரியைகளால். நெறிவருத்தும்-பக்குவப்படுத்தும். குரவன் - ஆசாரியன். மலந் திரியத்திரிய நெறிவருத்துங் குரவனெனக் கூட்டுக.

23. இனம்-(தனக்குச்)சுற்றமாகிய. மானின்கணம் - பன்றிக்கூட்டத்தில். பிரியாது - (தன்னே) விட்டு நீங்காது. ஏகும்—பின்றொடரும். வனம் - மிருகி. தத்துவம் - (பிருதிவி முதலிய) தத்துவங்கள். மலம் - ஆணவமலம். புனம்எறி-காட்டில் நீளச்சென்று. தாய் - தாவி. ஏனம்—பன்றி. புகும்—சேரும். புகுதா—அடையக்கூடாத. சுத்த ஞனவு - சுத்த சாக்கிரம். துரியம் - துரியகலே. ஞனுகுவான் - அடைபவன்.

24. வாவி - தாவி. மேல் - மேலுள்ள. உலாப் - உலாவி. சுலவல் — சுற்றல். சூகரம் - (விஷ்ணுவாகிய) பன்றி. சிவணும் - போலும்.

25. பள்ளி - படுக்கையிடம். நெரிந்து - ஓடி. வலேசுழிந்து - வலேயைத தப்பியெழுந்து. விசை வேகம். மடுத்து - கலந்து. ஒளி இ - நீங்கி. வளேதடி - ஓராயுதம். பிழைத்து - தவறி. படிந்தென - மூழ்கினுற்போல.

26. அதுவே - அத்தடாகமே. செருவில் - யுத்தத்தில். எதிர்த்தென - எதிர்த்தாற்போல. வன்மீன் - முதலே. புக்கது - வெளியேபோய்ச்சேர்ந்தது.

27. வால்நைந்து - வாலாலடித்து. வாய்மடுத்து - வாயாற்பற்றி. வலிப்ப - இழுப்ப. புனவனும் - வேடனும். மேற்குதிதான் - (அம்முதலே) மேலே தாவினவனுகி. ஏவ - பொருந்த. மூலமேனி - தூலதேகம். எயிற்றினுல் - பல்லால்.

28. ஓடம் - தோணி. தகைத்து ஆல் - முறையால். வலம் - வலிமை. இடங்கர் - முதலே. இலக்கு - (தனக்குத்தானே) சமம். இடத்தால் - தான பேதத்தால்.

29. மாகநாள் - மாசிமாதம். தலேமை - முதன்மை. மானம் - விமானம். சிலேசெய் - மலேயாற் செய்யப்பட்ட.

30. தகுமோ - கூடுமோ. இயல பாய - (எலலாத) தனமையும் பரந்த. அகமலவரை - அழகிய பெரிய கயி லாசமலை.

31. கிநதை - பழி. அபா - வருத தம். உரைததும் - சொனனேம். முந தை - பூருவததில. முனிகள் - அகத திபருகளாக. காடடுதும-கொலவோம். (தாறபரியம.)

32. பவகளை—சனனமாகி பமான் சாரல - மலைபபகம்.

ஆருவது வானவர் வழிபடு சருக்கம்.

1. கறுவிஞல - சலஞசாதிதத லால, அகஙகாரததால. பொருள - குணம. பெரிய - உயாநத வன - வலிய.

2 இப்பா - இவவுலகம். முன - சிவததுரோகநதீரத்த காலம்.

3. காண்பான - காணுமபொருட்டு. ஓர - உணாநத.

4. புலவோர-தேவாகள. விரவும-கலகதும். விதிபதம் - சததிய லோகம். சுருதிகருனறம - வேதவழிவாகிய திரி கூடமலை

5. பக பிளகக. முககோடடு - மூனறு சிகரததையுடைய. வேதண்ம-மலை. பகல சூரியன. மதுகஙகை-சிவ மதுகஙகைத தீரதம். தேனஇறல - தேனகூடு கோலால - கொமபால. பகடு - டானை. உழகரும - கலகரும்

6 அருவி—அருவியாகி, திருவலகிடுவாா- ஆலடதறகுபபைகளபொதுக கிதத ளஞவாா. திருபபணி தொழில.

7. அகம-உளளிடம உருவாவடிவாக பொறி இநதிரியம சிகரி கோபுரஙகள தத்திகுனமுயமணலங்கள முனறு - சூரியமண்டலம, சநதிர மணடலம,அகினிமணடலம தரணிதரணியாகிய. பதுமபீடம - தாமரையாசனம.

9 தேவதாரம பஞசதருவிஞனறு தொடை தாா - மாலியினபேதஙகள. வாரி - கடல. வாரி - அளளி.(கொணடுவருது)

11. மரபுமுறை கறறை-திரணம. சாநதிவேளவி - சாநதிபோமம.

12. ஆராதிபப - பூசிகக

13. நளி - குளிாசசி. கழிததும - போகியும. கா - (செண்பகச) சோலை. அளிபடா - வணடுவிழாத.

14. பொருளா - உரிமைபாக பச்சை - தோல. தூசு - ஆடை.

15. சரணஎன—அடைகலமென று. திரிகூடதது தெயவநீாத திரை யெனக கூடடுக.

16. செயல - (படைதல காத்தல) ரெழில. மௌலி - முடி ஆணடகை - ஆளுந தகுதியுடையாய அருளில - ஆளுஞையால.

17. சிநதனை சிநதிததலியுடைய. பணிபபாப - கடளியிடுவாய. நீவிா நீஙகள. சநததம—எபபொழுதும புரிக (பூசை) செயக.

18. படிவா - முனிவா. தொடுததாா - ஆரமபிததாா.

19. தைஅடனம - உததராபனம. வேடட-விருமபபடட. உவா பௌாணமி. மாகஙிவனிராகரம - மாசிமாதமகாசிவராததிரி.பாறகுனதிருநாள -பஙகுனிததிருவிழா. மேவிழு-சிததிரைவிழா. இவடாநாட டௌவம-சிததிரை நகஷததிரீதோடு கூடிய பௌாணமி மாகவிழா - மக நகஷத திரத திருவிழா. ஆனி முககனிகள - ஆனிமாத முபபழ அபிடேகஙகள. மாதபூசை—மாதாந்ததிறசெயபூசை. திருவளபவம - மாதமுழுதும.

20. தெறுமபல (தகனடாகததில வீரபததிரராால) முறியும பலலியுடைய. ஆதவன சூரிடன. விலஙக-விலகிசெலல. திஙகள சநதிரன கறும-கறை படுததும, தழும்புபடுததும பலா—பலலாக. குவடு-சிகரம். முகடு - (அண்டத்தி) னுசசிபை. பல—பல. மதி - மாதம. உம்பா - தேவருலகம.

21. பரா - பரவுகினற. வ நிழல - கல்லால விருகஷதது னிழலி லெ

மூந்தருளிய. உணர்ந்தவன்பால் - நந்திதேவரிடத்து. பெற்ற - (அறியப்) பட்ட. விரா - கலக்கின்ற. வடகலை - சமஸ்கிருதம். தி ராவடம் - தமிழ்.

ஏழாவது குறுமுனி வழிபடு சருக்கம்.

1. தாது - மகரந்தம். தைத்து - மிடைந்து, தோய்ந்து. திங்கள் - சந்திரன். அரமகளிர் - தேவப்பெண்களது. கந்தரத்தின் முழைதோறும் - மேகங்கள் படியும்குகைகளிடத்தெல்லாம். நுழைதோறும் - புகுந்தோறும். கலவிகூடி - (அச்சந்திரனோடு) புணர்ச்சி செய்த. [illegible]த்தின் - ஆகாயத்தில். உடுமகளிர் - நக்ஷத்திரமாகிய பெண்கள். இரிதல் - ஓடல். மணி - முத்துக்களே. கூடம் - மலையினுச்சி. சாரல் - மலைப்பக்கம். சாரலையுங் கூட்டத்தையுமுடைய திரிகூட வரையெனக் கூட்டுக.

2. உம்பர் - தேவர். உம்பர் - விண்ணுலகம். கொம்பர் - பூங்கொம்புகள். அமர் - பொருந்திய. ஆடல் - அசைதல். இம்பர் - இவ்விடத்து.

3. அந்தணர்கள் சைவர் - பிராமணராகிய சைவர்கள். சிவசாதனம் - உருத்திராக்கம். நந்து - சங்கம்.

4. மூன்றுவடிவு - திரிமூர்த்திசொரூபம். வருத்தி - வரவழைத்து, செய்து. என்ற - பொருந்திய. நெறியாறு - ஆறத்துவா. எண்வகைய பத்தி - சிவமதுகவ் கைச் சருக்கம் கூ - ம் பாட்டுறையிற் காண்க.

6. நேயம் - நெய். மது - தேன். கன்னற்றேயம் - கருப்பஞ்சாறு. பலசாரம் - பல கனிரசம். சுவையிற்சுவைவிளக்கு முறை - மதுரத்தினு மதுரம்பெ.

7. மூவகைய - சிவப்பு, பச்சை, மஞ்சள் ஆகிய மூன்று பிரிவுடைய. முருகு - வாசனை. பாவனை - தியானம். அளி - அன்பு. பயிற்றும் - பழக்கும். தேவநதி - ஆகாயகங்கை. கண்டு - தரிசித்து. வடதேச - உத்தர தேசத்திலுள்ள. ஏழுநதிக் கோவொடு - ஏழுநதியின்சலத்தால். அ ணிந்தபடி - அபிடேகஞ்செய்தது போ . (தாற்பரியம்) (ஓடு - உருபுமயக்கம்.)

8. குயிற்றி - பதித்து, புனைந்து. நால்வகைபசாந்து - அவை: கஸ்தூரி, புழுகு, குங்குமப்பூ, பச்சைக்கருப்பூரங் கலக்த சந்தனம். பாலமுதம் - பாயசம். ஏற்றி - நிவேதிப்பித்து.

9. படிகின்ற - தோய்கின்றன.

10. ஆடி அபனம் - ஆடிமாதப்பிறப்பாகியதெக்ஷிணாயனம். உருள் - உரோகணி. புரட்டையில் - புரட்டாசிமாதத்தில். விழு - விஷ. துலாம் - ஐப்பசி - மாகம். மகநக்ஷத்திரம். தொழும்பு - தொண்டு.

11. மூலட்டானம் - மூலஸ்தானம். குடப்பாலில் - மேற்றிசைப்பக்கத்தில். பவித்திரங்கொண்டருளி - தருப்பாசனத்திலெழுந்தருளி. பூரம் - பூரநக்ஷத்திரத்தில். பாவைக்கு - (அந்த) உமாதேவிக்கு. சடங்கு - கிரியை. கடப்பாலிற் புனல் - கும்பத்திலுள்ளநீர். கடமுனி - கும்பமுனி.

12. வேதவிருக்கம் - வேதவிருக்ஷமாகிய குறும்பலா. காவணம் - பந்தர். விதிப்பவன் - செய்பவன். உதகஞ்செய்வோன் - தாரைவார்ப்பவன். ஆக்கம் - இலக்குமி. பணிசெய்யும் - ஏவல்செய்யும்.

13. ஊசல்பாராட்டும் - ஊஞ்சலில் கொண்டாடும். (திருவிழா) ஆராட்டும் - உற்சவ முடிவிற் செய்யும் சாந்தியும். நூலோர் - நூலாலுணரப்படும். விருச்சிகச்சுடர் - கார்த்திகைமாதம். கார்த்திகை தீபம் - கார்த்திகை நக்ஷத்திரத் தீபம். மன் - நீலமை. பாவை - திருவெம்பாவை யோதற்குரிய. மின் - பிரகாசிக்கின்ற. ஊசல் - அசைதலையுடைய. விளக்கு - தீபோற்சவம்.

14. மனமுதற் பொறி - மனம், வாக்கு, காயம். கடகம் - ஆடி. தேனு - மார்கழி. திங்கள் - மாதம். ஈறு - இறுதியாக. நிசி - இராததிரி. கதிர் - சூரியன். வடபாற்செல்ல - வடபக்கம்

போக. சத்ராயணம் வந்ததென்ற படி.

15. கடவுள் - தெய்வத்தன்மை. மடல் - இதழ். முறுக்கவிழ்ந்த - கட்டு கிட்ட. பூகம் - கமுகு. பொறிகள் - (பழுக்காய்களாகிய) தீப்பொறிகள்.

16. பாவச்செந்து - பாவமாகிய பிராணி. மன்றல்-வாசனை. தென்றல்-தென்றற்காற்று. வாசனையுடைய தென்றற்காற்றெனக் கூட்டுக.

17. நனி - (எல்லாவளமும்) மிக்க. வரை - திரிகூடமலை.

18. தென்னன் - பாண்டியன். தென் அணி–அழகுபொருந்திய. யூபம்-யாகத்தம்பம். நிறுவி - நிறுத்தி. பொருள் - (யாகத்துக்குவேண்டும்) பதார்த்தங்கள். உய்த்தான் - (யாகசாலைக்குப் பக்கத்தில்) செலுத்தினன்.

19. மேல்நவில் - மேலாகச்சொல்லப்பட்ட. பிரமத்தானம் - முதலிடம். அமைவுற - பொருந்தியிருப்ப. பாற - கெட. இறும்பூது - மகிழ்ச்சி.

20. } சோதிட்டோமம்.....இர
21. } சுயம்-, (ஆகிய) மெச்சும் - புக ழப்படும்.

22. குரூஉ-நிறம். அண்டமூலத்து-அடியண்டத்தில். படலம் - கூட்டம். கெழுமு - பொருந்திய. ஊழியுருத்திரன் - காலாக்கினியுருத்திரமூர்த்தி.

23. வாய்-இடதில். சுருதிவேள்வியர் - வேதவிதிப்படி மகஞ்செய்து முடித்தவர். சாலை–யாகசாலையிலுள்ள. மூவிருகாற்றோர்க்கு - (அவரிருந்து ஸ்நானஞ்செய்ய ஏறிச்செல்லும்) ஆறுகளின் ரத்தையுடைய இரதத்துக்கு. சாய்ந்து-தோற்று. கடல் - (மேற்றிசைச்) சமுத்திரம். மலை - அத்தமனகிரி. மான்மாம்-விமானமாகவுலாவும்.

24. சதமகம் - நூறுயாகம். கழித்தான் - இறந்தான். சகரர் - (கடல் தோண்டின சூரியகுலத்தரசராகிய) சகரர். செய்தவர் - செப்தவராகி. நூறுனர் - அழிந்தார். [நூறுதல்-அழிதல்.]

25. அந்தரங்கக்கூத்து - இரகசிய நடனம். வெளியரங்கம் - பகிரங்கம்.

எட்டாவது வாசுகி தவம்புரி சருக்கம்.

1. போதவடிவு–ஞானசொரூபம். ஒரு - ஒருவகையான்மாக்கள்; அவர்: மும்மலமுடையராகிய சகலர். நாத வெளி - சிதாகாசம். டம்பம் - மேல். சிற்சபை - சிதம்பரம்.

2. வீழி - கொவ்வைகனி.

3. அது - அச்சிதம்பரம். மால் - ஆசை. மாதவன் - விஷ்ணு. தாது - மகரந்தம். அளவு - கலப்பு.

4. மகரம் - நைமாதம். பூ - மலரால். மகம் - இன்பம். அகவு - ஆடுகின்ற. அகவிருப்பு - மனத்தாசை.

6. நவமது-புதிதாகிய. கம்-பிரமகபாலத்தை. கைவேய்ந்தார்-கையிற்றரித்த சிவபிரான். பவம் - உண்டாகின்ற. மது - தேனில். தவமது - தவத்தேன். (நவமது என்பதில், அது - பகுதிப் பொருள் விகுதி.)

7. எல்லை - காலம். பல் - பல்லிடத்து. நவில் - சொல்லப்பட்ட. காளகூடம-விடத்தையுடைய. பருவாய்-பிளந்த வாய். பாந்தள் - பாம்பு.

8. மதுகை - வலி. அனந்தன் - ஆதிசேடன். துணைவன் - சகோதரன். பொது - சபை. விழைந்து - விரும்பி.

9. மொன் - பெருமை. குணம் - கயிறு, (குணம்). ஓர்வெற்பை - ஒப்பற்ற மந்தர மலையை. பிணி – கட்டு, (வியாதி). மருந்து - அமிர்தம், (ஔடதம்). கடலிற் பிணிசெய்தெனக் கூட்டுக.

10. பொறியுடல் – பஞ்சேந்திரியங்களையுடைய சரீரமாகிய. பாவை - பதுமை, புலன்கள் - சத்த பரிச ரூப ரசகந்தங்களை. சூத்திரம் - நூல்கள். கறும் - கோபிகரும். மனபாசம் - மனமாகிய கயிறு. கலாதிஏழ் - வித்தியா தத்துவங்க ளேழாகிய. பிரேர

கங்கள் - காரியப்படுத்தல். ஐந்து-சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, துரியம், துரியாதீதம். பேதக்குறி - வேறுபாடாகிய அடையாளத்தையுடைய. இரு - பெரிய. தருவால் - கோலால், (தரு - ஆகுபெயர்.) கூத்தனே - நாடகனே.

11. பணியின் - பாம்பின். பணியின் பணியார் - சர்ப்பாபரணத்தையுடையார். சூட்டு - உச்சியையுடைய. பெற்றி - தன்மை. தணிவில் - குறைவில்லாத. அருளால் - திருவருளுண்டாயில்.

13. கடைநோக்கு - கடைக்கண் பார்வை. நடமேல் - நடனத்தினிடத்தில். ஞானகாரணம் - அறிவுமூலம்.

14. தன்வயமா - தன்வசமாக. சனந்தன் - (விகாரம்) சனந்தரன், பிரமாவின் புத்திரன்.

15. சிலை - வில். நாண் ஆனன் - கயிறுகிய வாசுகி. ஆற்றேன் - சகிக்கமாட்டேன். சிவபெருமான், — (அண்மைவிளி) கடன் - முறை.

16. பதவி - பதவியாகிய. பெருமான் - பெருமானே. எட்டாக்காலம் - நீண்டகாலம். கட்டா - கட்டாக; கட்டியெனலுமாம். கறியா - கடியாத. செறி - நெருங்கிய, இறுகிய. பாகின் வட்டா - சருக்கரைக்கட்டியாக.

17. பாண்டரங்கம் - ஒருவித நடனம். முயலெச்சாடுங்கூத்து - (தாருகாவனத்து ருஷிகள் விட்ட) முயலகனை மிதித்துச்செய்யுநடனம்.

18. கொந்து - கூட்டமாகிய.

19. பற்று - அன்பு. இயற்று - (தவஞ்) செய்யும். உலப்பில் - கெடாத. சூளிகை - மாத்திரை. வெற்றுய் - வீணாய். வாதியர் - இரசவாதிகள். வேதிக்குளிகை - உலோகங்களை யொன்றை யொன்றாக்கு மாத்திரை.

20. கொழித்து - ஒதுக்கி. நந்து - சங்கம். வந்து - தென்றற்காற்று.

21. வெளிமன்று - ஆகாய சபை. மணிமன்று - இரத்நசபை. அனகம் - பாவமின்மை. தாம்பிரப்பொது - தாம்பிரசபை. சனகர் - பிரமாவின் புத்திரர், நால்வரிலொருவராகிய முனிவர்.

22. வாலிது - பரிசுத்தமுடையது. அடிக்கு - பாதத்தினளவாகிய தூரத்துக்கு.

23. கண்டகம் - வயிரம், கடினம். மிருகண்டு - மார்க்கண்ட முனிவர் பிதா. கண்டகசேதனன் - பத்தாவது சருக்கத்திற் சொல்லப்பட்டவன்.

24. விழி - கண்ணையுடையான். நஞ்சு-நைந்து. அளிக்கும்-கொடுக்கும். அம் சங்கு- அழகிய சங்கம். அளிக்கும் ஈனும். மணி-முத்து. கருவா-முட்டையாக. அஞ்சம்-அன்னம். அரவேந்தல்-சர்ப்பங்களிற்றலைவனை வாசுகி.

25. இந்து - சந்திரன். முடி - சிகரத்தில். உந்தி - நீர்ச்சுழி. (கொப்பூழ்). பார்இடந்தும் - பூமியைக் கீளெத்தும். அலர் - விரிந்த. பூ - பூமி, (தாமரைப்பூ). திசைமுகம் - நான்குமுகம், (நான்கிடம்).

26. கூடம் - மலையினுச்சி. குவட்டில் - திரிகூட மலையில். ஆடல் - அசைதலையுடைய. நீடல் - நீடுதலையுடைய. அரவம் - முழக்கம், (பாம்பு). பஃறலை - பலஇடம், (பலதலை; ஆயிரந்தலை). தூணை - தூணைவனுகிய. ஈலையால் - (அருவியிற் றோன்றும்) இந்திரதநுசால். மகவான் - இந்திரன்.

27. அளியா - அன்பாக. பொருள் - (வேண்டும்) பதார்த்தம். பரை - உமாதேவி. தவப்பள்ளி - தவஞ்செய்யுமிடம்.

28. பிணைகள் - கீளைகள். துணர் - நெருங்கிய. சடை - சடையாகிய. வீழ்து - விழுது. பழுமரம் - ஆலமரம். செல்லெடுப்ப-கறைபான்கட்ட. வன்மீகம் - புற்று. ஒழுகு - நீண்ட. பங்கி - புறமயிர். உரோமசன் - ஒரு முனிவர்.

29. ஊன்றுகாலா - நிலத்திற் பதிந்த காலாக. எழுகாலாக - தாக்கிய பாதமாக. பத மூன்றும் - (திரி

மூர்த்திகளையுடைய) பதவி மூன்றையும். பதம் - கால். நிலை - நிற்றல். இயக்கம் - சஞ்சரித்தல்.

30. நடைதப - நடத்தல்கெட. வாசிமேலேறி - பிராணவாயுவின்மேலே சென்று. வீதிவலம்புரி-(மும்மண்டல) வழியை வலஞ்சுற்றுகின்ற. கூசி - நாணி. மேற்சுடரும்–மேலுள்ள அக்கினி மண்டலமும். கொழும்–கொழுத்த. தடித்த. சுடர்-(மூலாதாரத்தினின்றும்) அக்கினியை.

31. பவனன்-காற்று. மூலம்-வேர்.

32. சரிக்கின்றார்–சஞ்சரிக்கின்றவர். உருக்கள் - அசேதனவடிவங்கள். நிலை - மலை. படிவம் - சரீரம்.

33 சதுர் - நான்கு. மனுவின் வாழ்க்கை - மனுக்கள் பதினல்வரிலொருவரது வாழ்நாள்.

34. அபன்பகல் - பிரமன் பகற்காலம். மேயினர் - மேவினவராகி. சேய் - செம்மை, ஒழுங்கு.

35. இன்னணம் - இவ்விதம். புரிகேன் - செய்வேன். பணி - ஆஞ்ஞை. பன்னகப்பிறவி - பாம்புச்சனனம். பறிபடும் - நீங்கும்.

36. சந்ததம் - எப்பொழுதும். சைவசாதனம் - உருத்திராக்கம். கிழமை - உரிமை.

37. அனிலம் - வாயு.

38. பூ அலர் – பொலிவு விரிந்த. பொது - (சித்திர) சபை. விரிஞ்சன் பிரமன்.

39. கழிந்தனர்-மிகுந்தனர். சன்மலி - நன்மைநிறைந்த. தீரா - நீங்காத. வாராய்–வருவாய். நின்மலை--பார்வதி.

ஒன்பதாவது திருநடச்சருக்கம்.

1. அற்பு - (விகாரம்) அன்பு. தனையன் - புத்திரன்.

2. நணுகும்-சேரும். போய்-கெட. (எச்சத்திரிபு) பொடித்தன–தடித்தன. புளகப்புள்ளி – சந்தோஷத்தாலுண்டாகிய மயிற்க்காற்றடிப்புக்கள்.

3. குறி - அடையாளம். தானம்-கொடையையுடைய. மால் - மேகம். சாதகத்திரள் - வானம்பாடிப்பறவைக் கூட்டம். நேமி - சக்கரவாகம்.

4. குரு-நிறம். மணிவடம் - உருத்திராக்கமாலை. மருமம்-மார்பு. பணிலத்தோடு - சங்கக்குழை. மாசுணக்கம்பி-பாம்பாகிய கம்பி.

5. உருக்கிளர் - நிறம் விளங்குகின்ற. மறிந்து - கெட்டு.

6. குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பூ. சூரல்-பிரம்பு. சாரல்-மலைப்பக்கம். பிறங்கும்-விளங்கும். உத்தரபால் - வடபக்கம்.

8. வாணன்–வாணாசுரன். துவைக்கும் - முழக்கும். மண் - ஒப்பனை யமைந்த. முழவு - மிருதங்கம். கனை - ஒலி. வங்கம் - தோணி. ஏய்ப்ப–ஒப்ப.

9. திவவு - முறுக்காணி. இருவர்-(திருச்செவியிலுள்ள கந்திருவா) இருவர். நவ - கேண்மையுடைய. வியாபக-எங்கும் நிறைந்த. உலவி - மகிழ்ந்து. உக்க - உதிர்ந்த. சிகரம் - நிலை. வியாளம் - வாசுகியாகிய பாம்பு.

10. படர் - விரிந்த. கனல் - அக்கினி. சுடர்விட - பிரகாசிக்க. ஆடி - உடுக்கு. செருகு - சொருகுகின்ற.

11. யாமளை - உமாதேவி. வாய்விட - முழங்க. குறளன் - முயலகன். கதி - வேகம். சதி - தாளவொத்து.

12. கலம்-பாத்திரம். திவள்-அசைகின்ற. பாணி-கை. பரிமாற-படைக்க.

13. பகல் - சூரியன். கஞல - நெருங்க. உருவ - நிறமுள்ள. ஒழுக - பிரகாசிக்க. (காற்பரியம்) இருபொழுது - இராப்பகல். குரு - நிறம். கழல் - வீரக்கழல். குமைப்ப - கெடுப்ப.

14. பருவம் - சமயம். அசித்து - உண்டு.

15. நடமும் - நடித்தலும். அடைவு - முறையாகிய. சாரி - இடம்வலஞ்சுற்றல். ஓவியப்பொது - சித்திரசபை. கடுப்ப - ஒப்ப.

16. கண்தலம் - கண்ணிடங்கள். மண்டலமூன்று - சூரியசந்திராக்கினி மண்டலங்கள். கெழும் - பொருந்தும். தண்டலை-சோலை. மதிமானம்-சந்திரன் விமானம். மிடற்றுல் - (கரிய) கண்டத்தால். இந்திரசாபம் - இந்திரன் வில்.

17. சாந்து - சாந்துப் பொட்டு. பொதுளை—நெருங்க. விலகி-இடம்விட்டு. வில்உமிழும் - பிரகாசத்தைத்தரும். மிளிர - விளங்க. கணபண கங்கணம்-கூட்டங்களாகிய படங்களையுடைய (பாம்பாகிய) கைவளை. கலிப்ப - முழங்க.

18. ஏண் - வலிமை. இருவர் - பதஞ்சலி, வியாக்கிரபாதர். இருவர் - பிரமவிஷ்ணுக்கள். ஆண்தகை-ஆளுந்தகுதி. தாண்டவம் - நடனம்,

19. அடித்திரள் — உடுக்குக்கூட்டம். சோபனம்-மங்களம். சுருதி-சுதி. இசை - கீர்த்தி. நவில் - செய்கின்ற.

20. அங்கண - அழகிய கிருபைக் கண்ணுடையவனே. நங்கண் - எங்கள் கண்கள். எளிவருகாட்சி - இலேசான தோற்றம். வின்றருள் - செய்தருள். செங்கணுன் - சிவந்தகண்களையுடைய விஷ்ணு.

21. இருஞ்சடை - பெரியசடை. புயங்கன் - வர்சுகி. உவரி - கடல்.

22. வீரி-காளி. விசையை - துர்க்கை. வடுகன் - ஐயனர்.

23. மாதங்கி - பாடும்பெண். கூத்தன் - நாடகன். பணியரசு-வாசுகி. பாதலவாசல் - பிலத்துவாரவழி. பொதியில்—சபையில். வாசன் - வசிப்பவன். குரவர் - முதியவர், பெரியவர். ஓசையொலி—, (இருபெயரொட்டு).[பொதுஇல் என்றது பொதியிலென மருவிற்று.] மன்றம் - (அச்) சபையில்.

24. சயிலநீர்-மலைத்தன்மையுடைய. ஆழித்துயிலை - சமுத்திரநித்திரையை. மயிலை - மயில்போலு மூமாதேவியை. நகைதுளக்கி - புன்சிரிப்புச்செய்து.

25. மழ - இளமை. காதலன் - புத்திரன். மிக்கர் - அதிகமாக. ஆதரம் - ஆசை. அமைந்தனம்-பொருந்தினேம். ராசியம் - இரகசியம்.

26. அகண்டம் - அளவுபடாத இடம். வரன்முறை-கிரமமாக. தண்டல்-கெடுதல். தாயகம் - ஆதாரம்.

28. போதரும்-வரும். செயல்கள் மூன்று - சிருட்டி, திதி, சங்காரம்.

29. புலம் - அறிவு. யாதும் - சிறிதும். தராது - தரமல்.

30. கூறை - அமிசமே. நிருமலை - பராசத்தி. நிரம்பா - நிரம்பி.

31. தருவும்—விருக்ஷங்களும். தேவர் - வானவர்களாம். வேதமூலம்—பிரணவம்.

32. திங்கள் - மாதம்.

33. பொங்கேறு - மிகுந்து வளர்கின்ற. ஏறி—உயர்ந்துவந்து. பங்கேறி-பங்கத்தைக்கடந்து. பவர்க்கம்—நரகம். ஆமே - ஆகாது, முடியாது.

35. அப்பரிசு - அத்தன்மை. புட்பகந்தன் - புட்ப வர்சனையுடைய குசலன். மன்பதை—மக்கட்கூட்டம். கருப்பம்வீழ்த்தினர் - கருவழித்தவர்.

36. உழல - சுழல.

38. சின்மயப்பொது—ஞானமாகிய சபை. நண்ணுதும்-பொருந்தியிருப்போம். பன்னகசாயி - சர்ப்ப சயனமுடைய விஷ்ணு. பொன்னகரின்முரசு-தேவதுந்துபி.

39. இயந்திரங்கள் - சித்திர வடிவங்கள். பொறித்தான் - எழுதினன். வாதராயணன் - வியாசமுனிவர்.

பத்தாவது கண்டகசேதனச் சருக்கம்.

1. காசினிமான் - பூமிதேவியின். வணம் - வணக்கம், வளவு. மருங்கு-இடை. வல்லிசாதம் - வல்லிக்கொடி. தண்-குளிர்ச்சியும், பொதியும்-பொதியப்படும், தண்ணும் என்னுமும்மை தொகுகை.

2. திரை - கடல். வரை - (பொதிய) மலை. குடுமி - சிகரம். (அவ்வ

முதம) போநத்தென - வநததுபோல கண இடம பொருநதம - தாமபிர ணனி நதி.

3 கரகம குமபம. உதகம நீர், மூகளவில முகளா விருக்ஷததில, பாவநாச க்ஷேததிரததில. முரகரி - விஷ்ணு. முததிதருநதடம-(அதஇயா ழநலலா) முததிதீரததம. விரகு-நுண ணறிவு. எறிநத-செலுதிய சிததன-கருவுாசசிததா. மெயசாயநதா திரு மேனிசாயநத சிவபிரான. பதி-திருப புடை மருதூர

4. மெபதலம உணமை க்ஷேத திரம, கடையம. சிவசயிலம,— வன னியீசசுரம - அகஙினி பூசிதத தலம, இது: ஆழவாாகுறிசசிகரகு கிழகருப பகமுளளது. செஞச-ஒழுஙகுடைய. வாலிசசுரம-வ்லி பூசிதத தலம, இது: பிரமதேசததுகரும வாகைகருளததுக கும நடுவிலுளளது கடனை-(சிவசயில மலையிறரேனறிவரும) கடலநதி ஒரு பாகமாய ஒருபகமாகக்கொணடு. பஞ சலிஙகம - (களகாடடுச) சததிவாகீசுர ா, (பததைக)குலசேகரநாதா, (பதமநே ரி)நெலலியபபா, (சிஙகிகுளக)கயிலாச நாதா, (தேவாலலாச) சோம நாதா எனனும ஐநதிலிஙகஙகள. பொலிநது ஓஙகும (தனகரையில)விளஙகி பரும. (களகாடடு மூலிற ரேனறிவரும) பசசாறும,— ஒருபாஙகாய ஒரு பக கமாகக்கொணடு.

5. செஙகணன விஷ்ணு.சு நலல. வகையில-இனததுடன. ஆயம - மாதர் கூடடம. சிறை நிறைகினற ஆழியுவ கையிஞர சகராயுத மகிழசசியடைய விஷ்ணு. ாவகயிலாயஙகள - பிரமதே சம, அரியநாயகிபுரம, சிநதுபூநதுரை, கீழைநதம,முரபபநாடு, ஸ்ரீவைகுண டம, தென்றிருபபேரை, சேநதமஙக லம, கஙகைகொணடான எனபன, இ வறறிலெழுநதருளி யிருகருஞ சுவாமி பெயர: கயிலாசநாதா. திருபபதிக ளொனபது - ஸ்ரீவைகுணட ம, திருத தொலவில மஙகலம, வரகுணமங்கை, புளியஙகுடி, பெருஙகுளம, தென்றி ருபபேரை, திருகோளூா, திருகுருகூர, இரடடைத திருபபதி எனபன, இவறறுட ஸ்ரீவைகுண்டமும, தென திருபபேரையும,நவகயிலாயதகரும நவதிருபபதிகரும பொதுத தலஙகள. (சுவகையில எனபது எதகைநோகரிப போலியாபச சுவகயிலென நினறது) நடைபெறும - நடநதுசெலலும

6. வலமபுரிகருழிசி - வலமபுரிச சஙகாகியபாதிரம பூசி-விளகி மணி முதது. துவாதத் - பவளமாகிப அகினி கரை-முழகம. கெழு-பொருநதி ய திரைபபாவை—அலையாகியபினளை. சிறறிலாடும - சிறு வீடுகடடி விளையா டும.

7. நிசசம - தினம கடலா கட லாக. வெறபு-பொதியமலை செனனி-தலை. கடல - கடலினிடதது பழனம-மருதநிலததில. சாலி - நெறபயிரு. செலவி - இலகுமியும

8 மதிகுறு-மதிபபிளவு, பிறைச சநதிரன கெவுரி - உமாதேவி கூறு-பாகம அலதி-அலலாமல கூறறுளி-(தனனுமடைய)பாகததிலுளி,சிவபபு. கரநதாலெனன மறைநதாறபோல. பசுரு - பசிப வடிவம. அழகுவேய-அழகுடையமூஙகில. [தனனெனபது சிவபிரானை]

9 கணதுயிலா நிததிரைசெபயாத.

10. இருசி—மதில. சாலிவாடசு ரதது - திருநெலவேலிகரு குடபால-மேறபகம. செஞசிபா செஞசி தே சததார. வஞசியா - கருவூரார வணிக மாகள - வைசியாகளாகிய. ஆவணம-கடைவீதி மூதூா - பழையநகா.

11. ஆனினம-பசுகூடடம வா ணிபம வியாபாரம. வேடடல - விவா கரு செயதல. ஆதி - முதனமையா கிய. கவிபபா - மூவகை வணிகரி லொருவா, இவராவார:- இரணடு பக கதனிலும இடபங்களினமே லேறினி

ன்ற இருவர் நோக்கும்போது ஒருவர் மூக மொருவருக்குத் தெரியாத விதம் அவ்விருவருக்குமிடையிலே குவிக்குங் திரவியமுடையார்; இதனை "இப்பர் கவிப்பர் பெருங்குடியாளரென்,றெருப் புடையமூவருரைக்குங்கால்–தப்பின், மிதியடியேருனைமிசைநோக்கினாகள் காணு, நிதியுடையரென்பர் நிலத்து" என்னும் சீவசம்போதனைச்செய்யுளா லுணர்க.

12. ஈட்டுதல் - சமபாதித்தல். பகு தல் - பங்கிட்டுக்கொடுத்தல். இறுவதி ல் - கெடுதல் வந்த இடத்தில். சிறிது- கொஞ்சமும். தனிமை - ஒப்பின்மை. இடரில் தேறல் - துன்பதினின்றுந் தெளிதல். சிறுமையென்றவும்மைதொக் கது.

13. சிகரம்-மலையினுச்சி. தில்லம்- காடு. மகரநீர் - மகரமீன்களுடைய க டல். கருகூலம்-பொக்கிஷம். பரதவன்- வைசியர்குலத்தவன். பண்டசாலை - ப தார்த்தங்கள் வைதிருக்குமிடம்.

14. துகிர்-பவளம. தூளம்–தூள். முன்றில் - முற்றம். நகில் - (கடைக்கு றை) கொங்கை. நடம்புரி - கூத்தாடு கின்ற.

15. ஈறு - கெடுதல். வீறி - பெரு மையுற்று. வேட்கை - ஆசை.

16. கண்டம் - சருக்கரைக்கட்டி. ஆற்றி (யும்) - செய்தும். தண்டம்-தடி, கட்டை. தேன்-வாசனை.மாற்று-விலை. நான்மடி-நான்குபங்கு. பண்டமாற்றி- பதார்த்தங்களி லொன்றுகொடுத் தொ ன்றுவாங்கி.படைக்கும்-உண்டாக்கும்.

17. நோய் - வியாதி. பசிக்கு - (தன்) பசிக்கு. உற - மிக. நுங்குவது- உண்ணுவது. சேய் - பிள்ளை.

18. முன்னவர்–பிராமணர். கோ வர்க்கு - அரசருக்கு. கொடிறுஉடைப் பார் - கன்னத்தைத் தகர்ப்பார். ஈர்ங் கை–ஈரக்கை. விதிர்க்கலான்–அசைக் கமாட்டான், இக்கவி - "ஈர்ங்கை விதி ரார்கயவர்" என்னுந் திருக்குறளை ஞா பகப்படுத்துகிறது.

19. தாபம் - (ஆசைபெருக்காகி ய) துன்பம். தீபம் - தீவு. யூபம் - பாய் மரம். (தாற்பரியம்) கலம் - கப்பல்.

20. விண்டு–சொல்லப்பட்ட. கீர் ணி - ஒரு சிற்றளவு. மண்டு–நெருங்கி ய. அவான்பொருள் - அந்தப் பெரிய பொருள்களை. மண்ணிடை - பூமியில். தாழ்க்க - புதைத்து வைக்க. கண்ட - செய்த. அசேதனன் - அறிவில்லாத வன். கண்டகசேதனன்,– கண்ட என் பதில் அகரந்தொக்கது.

21. திசை-இடம்.விண்டை-(பொதி) மாடு. சேற்றுஇசை - சேறுக்குகின்ற உழவர் முழக்கத்தையுடைய, சேல் மீன்களிருக்கு மிடங்களையுடைய என லுமாம். இசை - புகழ்.

22. ஆக்கிய - தொகுத்துவைத்த. பொருளுக்கு - பண்டங்கட்கு. ஏற்ப - பொருததமாக.விழு-விஷ,வாக்கியம் விதிபபான்–பஞ்சாங்கஞ்சொல்பவன். ஊக்கினும் - செலுத்திஞலும். கூழ்–உ ணவு. அரிது–இல்லை. பாக்கியக்கலம்- பொற்பாத்திரம். (ஊக்காவிடினும்) வீ ழும்-விழும்.பஞ்சதாரை-ஒருரசபதார்த் தம்; இதையிக்காலத்துச்சீனியென்பர்.

23. வற்கரை - வலியகரை. அற் கரை - நிருள் கெடுகின்ற.

24. கவிப்பர் - செட்டிகள். மாம மை - பெரியமழை. வாரி - வெள்ளம்.

25. தானம்–இடம். மவுனர்-யோ கிகள். பொருவிற்று - ஒத்தது.

26. உந்தி - ஆறு. இருதிரதது - அருவியிற்றோன்றும் பச்சை, செம்மை கலந்த வில். ஏய்ப்பார் - ஒப்பார். மந்தி ரத்து - மந்திரத்திஞல்.

27. நியதி - நித்தியகடன். தூசு - ஆடை. கடகம் - கங்கணம். விளைவு - விளைநிலம். நித்திலம் - முதது. வேட் டார் - விரும்பினவராவார்.

28. வேண்டார் - வேண்டாதவ ராகி.

29. கொடுவிலை - மிகுவிலை. கய

வன் : கீழோன. கோள - கொளகை. மண்டுற - நெருங்க. வரை–(அததமன) மலை.

30. கொடிது - கொடியது, அரியுவிலை, வைகி தங்கி. உறறநாள - கொடுகவேண்டிய தினததில்.

31. குறுகொணை அடைதற்கரிய.

32. குறுக - தேப. கடியநடை - வேகமான நடை. ஆக்கடிபனபாம்பு-நாட்செனற ஒருவகைப பாம்பு. ஆயுகம - வயது. தூதுவர - யமதூதர்.

33. தாளாணமைததனம் - முபற சிததன்மை. கோளாண்மை - குறறமுடைய. துடைபபம் - விளகுமாறு. தேள-நட்பு. நாள் - தினமாகிய. ஆண்மை - வீரம்.

34. வாதனை-துனப மநிதனை பழி.

35. கவிதத - அணிநத. வாகை - வெற்றி. நிறைததென நிறைவிதனை. அல்லென - இலலை.

36. நசை - விருபபம். அசைவு - சோவு. மிசைபவர - உண்பவர.

37. செம்–செவவையாகிய. திருபபளளிததாமம் - பூமாலை. சோவுற - சேர. பனசம் - பலா ஆம்பிரம் - மாமரம். நாளிகேரம் - தெனனை.

38. கிளை - உறவினர. சுறறம்-பந்துக்கள். வீழநதுள - கெட்டுப்போயிருகிற.

39. ஓலம் - பெருமுழககம். காலம-உரிபகாலம. முகிததல - முறறுப பெறசசெயதல்.

41. வாசி - இலாபம்.

42. ஒட்டி - அணுகி. கூவல் - கிணறு. விளைததேன் - பெருக்கினேன. செயகேன் - செய்வேன்.

43. அலகு - அளவு. அவததை - ஆபதது அபாயது - தளாரந்து.

44. பாங்கினர்-பககததிலுள்ளார.

45. மன் - நிலை பாகிய. கிடக்கைபடுக்கை. மனை - மனைவி. முடை - நாறறம். பிடாபிடிபப - பிடிபபை பிடிததது தள்ள.

46. வீக்கினர் - கட்டினர். வெருட்டினர் - பயபபடுததினர். பாலம - பாலதததில். அநதகன் - யமன்.

47. அலைபபதனை - வருததுவுதை. கைபமைதது–கையாலடகி. அசைதத - கட்டிய. நகை - மகிழசசி.

48- கொன் - பெருமை.

49. முடிததது - கெடுததது.

50. மன்றல் - வாசனை.

51. தவிாதத - நீக்கிய.

பதினென்றாவது கவுற்சனச் சருக்கம்.

1. கொண்டை–உறு-மயிர்முடிபை பபொருநதுகின்ற. நீலவிழி-கரியகண்கள். கொண்டு-பாரதது. (தாறபரியம்) ஐயுறு - (தமபகையென்று) சநதேகிகினற. நீலம–நீலோறபலம். பாணிபுகுநீர்களுள் மெலகினற. கேளி-தடாகம். செறி-நெருங்கிய. சோலைகளண் - சோலையினிடதது. தை பலா-பெணகள். ஆடு-விளையாடுகினற. கிளி,–கண்டை-(ஆகுபெயர) கறகண்டினமதுரததை. அலர-விரிகினற. சொல்வாய-சொலலையுடையவராகிய. தொணடை - கொவவைக்கனியின. வளம - வளததை. நாடும் - விரும்பபபடும்.

2 நாஞ்சில்-கலபபை. மாஞ்சினை-மாமரததினகிளை. வரிவாளை - நீறறுகள யுடைய வாளைமீன். பாளை - கமுகம் பாளை. திரளதது-நெருங்கி. மதுரேசர,–கொடி - மீனக்கொடி. சிகரதததில் - ஆலயதததில்.

3. வைபபு - இருபபிடம். பரை - பராசதது. மருங்கில் - பககதததில்.

4. ஆனகம் - தநதுபி வாதததியம். அகன - உளளிடம. மாலை - வரிசை. கோன நகர - இராசநகரதததில். மானகஞ்சுகததான – மானமாகிய சட்டையையுடையவன.

5. மரபு - முறைமை. பாபா இருவர - சோதிடநூலிற பிரதான பாபரென்று சொல்லிய செவவாயுஞ் சனியும். சுபரெலா நீசமெயத - புதன், சுகிரன; இவவிருவரும் ஏக காலத

தில் நீசமெய்தல் கணிதநூற்படி கூடாமையின், இவ்விருவருளொருவரோடு சந்திரனும் வியாழனும் நீச ராசியில் நிற்க. சுபக்கோள் நான்கில் மூன்று நீசமெய்தலின்மிகுதிபற்றிச்சுபரெலாமென்றார். உரகரும் - (இலக்கினத்தில்) இராகு கேதுக்களி லொன்றும். காரி சேயும் - சனியின் பிள்ளையாகிய குளிகனும். இராகு கேதுக்களிருவரும் ஓரிடத்திலிரார்; ஆதலால் இருவரிலொருவரென்று கூறினும்; இவற்றைச் சோதிடநூல் வல்லார்வாய்க்கேட்டுணர்க. இனி, மண்டலக்கோளில்நான்கு சுபக்கோள்நீசமாதல்கூடாவாயினும், ஆரூடக்கோள்களில் நான்கு சுபக்கோளும் நீசமெய்தல்கூடுமாதலால் சீவகசிந்தாமணியிலும் சினேந்திரமாலை, உள்ளமுடையான் முதலிய சோதிடநூல்களிலுங்கூறியபடி ஈண்டும் ஆருடக்கோள்களேயே கூறினரென்று கொள்ளலுமமையும். கரவடன் - கள்ளனாகிய. கரும்பினிலரும்பு - கரும்பிற்றோன்றிய பூ அரும்பு; (அது பூத்தவுடன் கரும்பு ஒன்றுக்கும் பயன்படாது.)

6. கிடைபட-கீழேகிடக்க. கிளர் வுற - தலையெடுப்ப. நடலை - வஞ்சனை.

7. படிறு-களவு. கோள் - பொய். குறளை - கோட்சொல்லல். மொழியாசொல்லாக. வீட்டும் - கொல்லும். வீழல் - ஓர்புல்.

8. முன்சிகை-முன்குடுமி. நடர்நாடகமாடுபவர். குப்பம் - கூட்டம். குமந்திரம் - கேடுசெய்யு மந்திரம். கிடை - வேதவொலி. கிடையா - கிடைத்தலாக.

9. குரவர் - உபாத்தியாயர். குலநூல் - நல்ல சாத்திரம். கரவடம்-கள்ளம். கணித்து - வரையறுத்து. பன்னி - படித்து. அத்தாணி - அரசிருக்கை மண்டபத்தில்.

10. பிறன்கோள்-அந்தியர்கொள்கை. வயப்படுத்து - வசப்படுத்தி. கூர்ச்சி - கூர்மை. வீழ்த்தி - கொன்று. கோம்பி-ஒந்தி. புள் - (மயிற்) பற்வை.

11. மறுக்க - மாற்ற. கிளர்ந்த - விளங்கிய. பங்கயம்-தாமரை, (முகம்). உண்கண் - மையுண்ட கண்கள். பிடி-பெண்யானையை.

12. வேட்டகம்-விவாக்ஞ்செய்த வீடு. வேட்டம் - வேட்டை. கோலம்-அழகு, (பன்றி). புகுந்த - (தன்னை) பணைந்த. குவைஇ தி - கூட்டமாகிய திரவியம். படுப்பது - அகப்படுத்துவதாகிய. கலை - ஆண்மான்.

13. மனு-மனுச்சக்கரவர்த்திகள். உகவாழ்நாள் - யுகங்களாகிய ஆயுள் நாள். அட்டகை, விதிபாதம், வைதிருதி - இவைகளை வடவருவிச்சருக்கம் 42-ம்பாட்டிற்காண்க. (திருதி - முதற் குறை).

14. முன்னுவா-பௌர்ணமி. நிசி-இரவு. இருவர்நாள் - அரன்அரி நக்ஷத்திரமாகிய திருவாதிரை, திருவோணம். பதினொன்று - சதுர்த்தசி.

15. சந்தி - பலதெருக்கூடுமிடம். சந்தி - நியதிக் கடன். மொய் - வலி. நலம் - அழகு. நியமம் - தவம். மதனம்-வீரகம்.

16. ஒருவி - நீங்கி. உந்தி - கொப்பூழ். மந்திரம்,— (ஆலோசனை).

17. கடன் - நித்தியகன்மம். அனலுமோம்பி - அக்கினிகாரியமுஞ் செய்து. மேலை - பழைமை சாலை - போசனஞ்செய்யுமிடம. மாலையில் இரவில். வளர்வார் - நித்திரை செய்வார்.

18. விரகு - நுண்ணறிவு. கரவு - கள்ளம். மந்திரக்குடிலம் - போசனையால் வஞ்சகம். காந்தன் - கணவன். புன்மை - அற்பத்தனம்.

19. கோ - அரசன். இன்னோன் - இத்தன்மையுடைய குற்சன்.

20. இனம்-சுற்றம்.முறை-ஒழுங்கினில்.திறம்பினன்- மாறுபட்டவனாகி. மறக்குறும்பு-பாவமாகியசேட்டை.

21. தம்பனம் - தம்பித்தல்; அஃது அட்ட கருமத் தொன்று. புலமை

ருத்து - கீழ்மையாகிய மருந்து. முயக்கு–கலட்பு. அலத்தகம் - (மாதர் பாதங்களிலூட்டும்) செம்பஞ்சுக்குழம்பு. முருக்கு முருக்கம்பூப்போலும். மது-தேன். மூது - பழைய. மது - கள்.

22. அருக்கியம் - பெரியவர்கட்குச் செய்யு முபசாரத்தொன்று. பலி - பிச்சை. முன்சொலும் - முதன்மையாகக் கூறும். நடப்பு - செல்லுதல். மிடுக்கு-வலி.

23. கொள்ளை - மிகுதி.

24. வேட்ட – விவாகஞ் செய்த. மருந்து–அமிர்தம். பூத்தென - பூத்தாற் போல. வயிறுவாய்த்து - கருப்பங்கொண்டு. காற்றுஅடிப்பத் தாழை பூத்தாற் போலென்றது - குற்சனுடைய ஏகதேசக் கலப்பாலென்றதை விளக்கி நின்றது.

25. ஓலம்-ஒலி. உவர்நீர் - உப்புச் சலம். உதரம்வாய்ப்ப - கருக்கொள்ள. மேதகு - மேன்மைதங்கிய. குலத்து - கூட்டத்தில். செயர்ப - மகளுக. பயந்தாள் - பெற்றாள்.

26. [illegible] ாவரான். தொந்தனை - (தொந்தனை யன்பதன் விகாரம்) டழவினை. துவட்சி–அசைவு. சித்தனை - எண்ணம். ஈடம் - புழு.

27. இரவிழை-மனைவிக்குத்தீங்கு.

28. உரிமையாட்டி - உரியவள். முரம்புதேம் - பரற்கல்லடுத்த நிலத்தினிடம். நாஞ்சில் - கலப்பை.

59. நறுநெய் ஆடி - நல்ல நெய் ஸ்நானஞ்செய்து.

30. அடும் - கொல்லும். தண்டு - தடி. முன்னுற - நினைக்க. மூட்டு - பொருத்து. வீக்கி - கட்டி. பரடு - கணைக்கால். குணில் - குறுந்தடி.

31. கலிந்தனர் - (விகாரம்) வருத்தினவராய். வெருவி-பயந்து. துரந்தனர் -ஓட்டினர். கிளர் - விளங்குகின்ற. ஈர்ப்ப - இழுப்ப. புரியிட்டு - கயிற்றால்.

32. துதைந்திட - நெருங்க. குருதி - இரத்தம். மாந்த - உண்ண. நிணம்-கொழுப்பு.

33. வீரதந்தம் - வீரப்பல். செங்கோலரசு - யமன்.

34. தொழும்பு - அடிமையாளர். சுறுக்கொள - விரைவாக. வெறித்து - மருண்டு. படர்-பகை. தடிமின் - துண்டமாக்குக. அசுனியேறு - ஆணிடி.

35: சண்டன்- யமன்; கூளி-பேய். விண்டு–பிளந்து. எரி-பிரகாசிக்கின்ற. விண் - மேகம். கண்டகர் - கீழோர். உறுக்கும் - கோபிக்கும். (பிளந்தலாவது கவர்கொள்ளுதல்.)

36. கொட்டு-அடிக்கின்ற. குணில்-குறுந்தடி. முசலம் - இருப்புலக்கை தோட்டி - அங்குசம். ஈர் - பிளக்கின்ற மத்திகை - சம்மட்டி. குந்தம்-கைவேல். கண்தழல் - கண்களில் அக்கினியையுடைய. கப்பணம் - நெரிஞ்சின் முள் வடிவாகிய ஆயுதம்.

37. ஞாளி - நாய். பொறியும்-பொறிபறக்கும்.

38. உறுக்குவார்-வருத்துவார். பதகர்-பாதகர். கந்துகந்தா-சிற்சில்லாக.

39. தண்டம் - தண்டனை. குரவன்--குரு. சுத்தம் - மெய்ம்மை, (தூற்பரியம்).

40. தறிக்கும் - வெட்டும். கோரம் - கொடுமை. துணிக்கும் - துண்டமாக்கும். ஒச்சி—, குழு - கூட்டம்.

41. புடை - பக்கம். உந்தினர் (யமன் முன்னர்ச்) செலுத்தினர். பதைப்ப - நடுங்க. ஒறுக்கும் - தண்டிக்கும். நீரார் - குணமுடையார்.

42. பலி - அதிதிபூசை. பொங்தென - மரப்பொந்துபோலும். மட்டு - அளவு. மரப்பொந்துபோலும் வாயெனக்கூட்டுக.

43. அயர - சோர.

44. வரைநிகர் – மலைபோலும் (திண்ணிய). உரை - சொல். உருத்தனர்- உதிர்த்தனர். குரைதரு - முழங்குகின்ற. கொடிறு - கன்னம்.

45. பிணித்தனர் - கட்டினவராகி.

கொடி - (ஆகுபெயர்) பெண். துமித்தார் - வெட்டினர். இறஇற-மொறுங்க மொறுங்க.

46. எறி - (ஒளி) வீசும். முறிபடுத்தி - மாறுபாடுசெய்து.

47. பானம் - குடிக்குநீர்.

48. அத்திரம் - பாணம். பத்திரம்-ஆயுதம். சித்திரத்துணி - சித்திரவதை; அஃதாவது: சிறிது சிறிதாக அறுத்தல்.

49. வருகை-வருதல். ஒச்சி-நீட்டி. சுரிகை - ஈர்வாள். திரிகை - சக்கரம்.

50. வாய்கொளீஇ - வாயிற்கோத்து. துளைத்த - துன்புற்ற.

51. நம்பர் - சிவபிரான். வம்பு - அபவாதம்.

52. தூஉய் - சொரிந்து. மண்டு - நெருங்குகின்ற. கொண்டமேனி-எடுத்த சரீரம்.

53. நடு - நடுநிலைமையை. குழப்பிய - பிறழ்வித்த. வடு - குற்றம்.

54. புண் - வருத்தம். பொறி - இந்திரியம். மிண்டன் - தடியன்.

55. அவா - ஆசை. கனற்பாவை-அக்கினிப்பதுமை. பொறி-தீப்பொறி.

56. உறுப்பு உறுப்பு - ஒலிக்குறிப்பு. என - என்று. அவலன் - கிலேச முடையவன். மறுத்து - திரும்ப. மேனியிசைத்தும் - சரீரமாகப் பொருத்தியும். கறுத்தும் - கோபித்தும். ஒய்ந்தனர் - வலியடங்கினர். கன்மம் - செப்தவினை.

57. கண்டம் - துண்டம். தண்டம்-தண்டத்தையுடைய.

58. மறலி - யமன். முகடுமுட்டிய - அண்டத் துச்சிவரை யுயர்ந்த.

59. நிகாதம் - வஞ்சகம். மறுகல்-சுழலல்.

60. சதித்து - வஞ்சித்து. பம்பி - நெருங்கி. கும்பிபாகம் - ஒருநரகம்.

61. அவத்தம் - வீண். கவற்று - கவலையடையச்செய்கின்ற.

62. தேவதாயம்-தெய்வங்களுக்கு விடப்பட்ட சொத்துக்கள். செய் - நிலம். இறை - வரி. எரிவரய்நரகம் - அக்கினிநரகம்.

63. தூச்சன் - கீழ்மகன். மிச்சில்-எச்சில்.

65. கூடகத்தொழில் - வஞ்சனைத் தொழில். கூடசன்மலிக்கும்பி - ஓர் நரகம்.

66. முழுக்கு - ஸ்நானம். நழுக்குவருத்துகின்ற. கோரம் - கொடுமை.

67. ஆழும் - அழுந்தும். போழும்-பிளக்கும்.

68. விரகு - உபாயம், வஞ்சகம். வெஃகிய-விரும்பிய. கரவடம்-கள்ளம்.

69. மட்டு அறு - அளவில்லாத. சட்டம் - ஒழுங்கு. கூற்று - யமன்றூதரிலொருவனுகிய காலன்.

70. அன்னை - தாய். அலரியின் அரும்பு - சூரியனைச் சார்ந்த தாமரையரும்பு; (அஃது உடனே மலர்ந்து மணப்படும்).

71. மானம் - பெருமை. கணத்துகூட்டத்துடன். தானம் - இடம். ஊனிய - வருந்த.

73. பவர்க்கம் - நரகம். படரை - துன்பத்தை. சேய்-(பகீரதனுகிய) பிள்ளை. பழி - குற்றம். கழுவ - போக்க.

74. கீக்கும் - கிழிக்கும். குரை - ஒலிக்கின்ற. திரை - (ஆகுபெயர்) கங்கை. விளித்து - (தன்னிடத்தகப்பட்ட பொருள்களை) அழைத்து, உள்ளே யிழுத்து. எறி - வெளிப்பட வீசுகின்ற. தரங்கம் - அலை.

75. தவமதுகம் - தவமாகிய மதுரம். கையெய்தி - கைவரப் பெற்று. பவமதுகம் - பாவமாகிய கைப்பை. கைநீத்த - கைவிட்ட. படிமை - தவவேடம். மாகத்திங்கள் - மாசிமாதம். நவம் - கேண்மையுடைய. அது - பகுதிப்பொருள்விகுதி.

76. சிலை - இந்திரதநுசு. அம்பு - சலம், (பாணம்).

77. விஞ்சு - மிகுகின்ற.

78. அங்கம் - வேதாங்கம்.

கேளவி - கலவி.

79. முகிழ்தது மூடி. யோகிருந்து - யோகுசெயது.

80. புவனதி - உலகில முதனமை யான நகரம். நவநாதசிததா - ஒனபது சிததா.

81. மகதியாழ-மேனமையுடைய வீணை. குருநிலைமை - ஆசாரியத தனமை. அருகிய பாததியம - முனிவா கடசூச செயயு முபசாரங்கள.

82. உநதை - உனறநதை எதிர-சமானம்.

83. பாகம்-பகுவம்.பாகம்-பங்கு. யோகம்-உயாசசி. உததரபாலபனம-உததராயணம. மாசிமாகம் - மாசிமாதம்.

84. நபபில - நிகழசசியில. சனகன - (கவுறசனுகிப) பிதா.

85. சுமுகம - நனமுகம். தாரை - தானசலழ். சமர - கலகமுடைய. எறி-வீசுகினற. திமிரம் - (பாவமாகிய) இருள. தாரை - நிரள்.

86. பயநதரனை-பெறறவனை. பவாகம - நரகம. யாவையும - எலலாம. உயததிட - செலுதத.

87. தெயவதம - தெயவம். அநதம் - நாசம்.

88. பிணையியம்பியும-பிணைபபட்டும்.துணைவராய-சகாயஞசெயபவராய.

89. கூபம் - கிணறு. கலலினொ-தோண்டினொ. படம-வஸதிரம.உபரி கை-மேலவீடு இருபபன-இருததல்கள்.

90. அஞ்சல் - பயபப—ாதேயங்கள். செலலலகூ-துனபமிக.பானம-குடிததல. செசசை - மா—ஙகளின மேறபக்கம.

91. பதம் - பதவி. வழிகொண்டான - வழியில் ந—நதுசெனறான.

92. ஆதலா - யாசகா. எனன - எபபடிபப—.

93. இருது - பருவம். தருதி-பொறுமைகுணம். கரணமேலவா-அநதக கரணசுததியா லுயாநதிவா.

94. தாபதா - முனிவா. மேரு - மேருவில. நிலவு - பிரகாசம். ஊர - ஊாநதுசெலல.

95. கொடு - கொண்டு. தண்டம் - தணட—ன. யாவாபணபினும - எவருடையகுணததினும. எனறனனனன்று சொலலினவராகி.

97. புக - புகுத. இகபபு - நீங்கல. இறுமாபபு—கருவம. உகபபு—மகிழசசி.

98. மிசை-மேல்.கதிரோன்உதிகும - சூரியனுதிகினறான. எனன - யாது எனறு கேட்க. அதோ - அநதப பககததில்.

99. அநதணாளன - பிராமணனுகிய கவுறசன. வலம் - வலபபககதது அவயவங்கள்.

100. உழநத-அனுபவிதத. கடனநியதி.

101. தொநதனை - பழவினை. தநதென - தநதாறபோல என - எனறு. அநதரபலலியம் - தேவதுநதுபி.

102. பெட்பு-ஆசை. அகம்-மனம். வயம-வசம்.ஒருமை-ஒறறுமை. கொடபு - சுழறசி. அகநத - (விகாரம) இ—தை புடைய. தட்பம - குளிராசசி.

பன்னிரண்டாவது புட்பகந்தச் சருக்கம்.

1. ஆடகம்-பொன்.அணி-வரிசை. போஅனி-பெரியபடைவகுபபு.கோடணை-ஒலி. கொடிபபடை - அறுவகைபபட்ட வையிலெனறு. கோலி - வேளாது. நீடல-உயாதல. நிருபன - (பாண்டிய) ராசன. வீ— - தோலவியடைய. (தாறபரியம்)கனனிநாடு-பாண்டிநாடு.

2. மாகம் - ஆகாயம. மாடகூடம்-(இருபெரொடு)வீடு. வரைததிரளமலைககூடடம்.சேனை-படை.மான-ஒபப. ஈட்டம் கூட்டம். விசைதது-விசை கொண்டு. சிறகா - சிறகு. நாகம-ஆகாயம. படங்கு - மேற்கட்டி, (பெருங்கொடி). ஞாயில் - மதிலுறுபபு. சிகரி

வேந்தன் - மலையரசன். பாகசாதனன்-இந்திரன். மேல்-மேற் (செல்லுதற்கு). ஈட்டும் - தொகுக்கும். பாசறை-படை வீடு. மூதூர்–பழையநகரம்; (அஃதாவது: அடுத்தபாட்டிற்கூறும் கொற்கை.)

3. பொற்கை - அழகிய கையில். புலிமான் - புலியாகிய மிருகம், புலிக்கொடி. பொருகையார் - போர்செய்த லையுடைய சேரராசாக்கள். குருகை-பறவைகளை. ஆர்க்கும்-பொரும். வில்-விற்கொடியை. கையார்–கையினிடத் துடைய சேரராசாக்கள். புல் - புல்லை. கையாராய்விட - கையினிடத்துள்ளா ராய்ந்தோல்வியடைய. அடல்-வலிய. மீனம்-மீனக்கொடி. நிற்கையார்-(தன்னிடத்துச் சரணடைந்த தெதிர்வந்து) நிற்றலுடையாரை. கடத்தும்-(நல்வழியிலே) செலுத்தும். நிருபன்-(பாண்டிய) ராசன். அத்தாணி - அரசிருக்கை மண்டபத்தையுடைய. கொற்கை -(இராசதானியாகிய) ஒரு நகரம். மீன மேஷத்திலடத்தும் செங்கோல் நிருபனெனக் கூட்டுக. தோல்வியடைந்தவர் ஆயுதங்களைக் கீழேபோட்டுப் புல்லைக் கையிலேந்தி நிற்றல் பண்டைவழக்கு.

4. அங்கம் - வேதாங்கங்கள். வேள்வி - யாகங்கள். [illegible] நான்கு பிரமசரிய முதலிய நானகு. அனல் அக்கினி. ஓம்பி–பாதுகாத்து. நூல்தங்கும் - சாஸ்திரங்களிலே பொருந்தும். இருமை-இம்மை மறுமைப்பயன். ஒருமை - ஒற்றுமை. பேறு-பயன். அங்கி-அக்கினி. நாற்று–மணக்கின்ற. அங்கம்-சரீரத்தையுடைய. மறி–மான். நாகம்-யானைக்கன்று. குதட்டும்–உண்டுகளிக்கும். ஆ - விதம். ஆ - ஆறென்பதின் விகாரம்.

5. பன்னி–தேர்ந்து. அயம்–ஆடு. நுகர்-உண்ணுகின்ற. குளகு-தழையாகிய உணவு. அத்திரி - தருமநூல் பற்றினெட்டிலொன்று. மனு-மனுதரும சாத்திரம். வாசிட்டம் - பதினெண் புராணங்களினுபபுராணத்தொன்று. பிதற்றுகின்றன - பலகாற் பேசி நின்றன.

6. ஓவில்-நீங்குதலில்லாத. பயின்றும் - பழகியிருந்தும். தாவு–விரோதமாகிய. பரமதம் - அந்நியமதம்.

7. வைசேடிகம்–ஒரு நூல். பறத்தும்-கிளரும்,எழும். மீமாங்கிசம்-புறச்சமய நூல்களிலொன்று. மறத்து - பாவத்தையுடைய. வரை - அளவு.

8. நனி-மிகுதியாகிய. கருகூலம்-பொக்கிஷம். அளை - கலந்த. வீழ்த்திகைவிட்டு.

9. ஏனோர் - பிறர். பேதை - அறிவில்லான். தீர்ந்தான் - நீங்கினான். இக்கவி: "ஓதியுணர்த்தும் பிறர்க்குரைத்தும்" என்னுந் திருக்குறளை நினைப்பிக்கின்றது.

10. யாதும் - எதுவும். உதிக்கும்-தோன்றும். நிற்றல் - �ிருத்தல். (தாற்பரியம்) இதுவே - இந்தவிதமியற்கையே. சம்பு - உருத்திரன்.

11. கிழக்கு-கீழ்த்திசை. மேற்கு-மேற்றிசை. தேவு - கடவுள். முன்வினை - பழவினை. செயல் - தொழில். பங்கம் - பழுது. கழிதல் - கெடுதல்.

13. நந்துற - கெடுதல் பொருந்த. நலிவது - வருந்துவது.

14. உடலுக்கு - (அவரவர்) சரீ[illegible]க்கு. தோன்பு - விரதம். புறநெறி-அங்கி[illegible] கருமம் - தொழில்.

15. பயிறசி - பழக்கம். அநங்க நூல் - மன்மதனுக்குரிய காமநூல். பரந்து - எங்குஞ்சென்று.

16. வினையா - தொழிலாக. மூட்டி - மூளச்செய்து. கன்மம் - கிரியை. நெறி - சன்மார்க்கம். தாம - ஏழுங்குடைய. படுகர் - படுகுழி.

17. கோட்டம் - கோயில். கன்னி-கன்னியாகுமரி. தும்மா - தும்மி.

18. சந்திகள் - பலவழிகூடுமிடங்கள். நியமம் - நெடுந்தெரு. நியமம் - முறை, வழக்கம். புந்தி – புந்தியாகிய. மேல் - உயர்ந்த. புலன் -

விஷமம். கமர் - வெடிப்புநிலம்.

19. பாவனை-பாவித்தல். ஓரான்-உணராதவனுனுன்.

20. புக்குள-(தான்) புகுந்திருந்த. மிக்கு-மிகுந்து. ஆற்றுன் - செய்யான்.

21. புரிதரு - செய்கின்ற. உறுகண் - துன்பம்.

22. தீரம் - கரை.

23. கவனம் - கருத்து. பவநெறி-பாவமார்க்கம். படர் - விரிந்த.

24. காயிகம் - காயத்தாற் செய்யப்படுவது. பால் - பகுப்பு.

25. இலாதால் - (விகாரம்) இல்லாததால்.

26. புதல்-செடி. ஒக்க-ஒருமிக்க.

27. கனை-முழங்குகின்ற. பொன்னி - காவிரிநதி. குனி - வளைந்த.

28. வார் - ஒழுங்கு. வெண்ணீறு முடி - விபூதியின்மூழ்கி. மணி-அழகு. அக்கவடம் - உருத்திராக்ஷ மாலை. ஓர்தரு - உணர்கின்ற.

29. நிகழ்தகிடில் - பேசினுல். வாதியேல் - விவாதஞ் செய்வாயானுல். வருதி - வருவாய். அவர்-அவ்விருவர். தருக்கம் - வாதம். நாப்பண் - நடுவில். நாதனெனபதில், தன் - சாரியை.

30. வேறுநெறி - வேறுவழியில். ஆக்கும் - ஒழுகச்செய்யும். போதனை-போதித்தல். வாய்மைபுகல்வது - பேச்சுப் பேசுவது. புணர்ப்பு - தந்திரம். சாதனை - சாதித்தல். கணிதர் - சோதிடசாஸ்திரிகள். மறையோன் - (சோழநாட்டுப்) பிராமணன்.

31. காதிய - (நான்காகக்) கூறு செய்யப்பட்ட, பகுக்கப்பட்ட. வீறு - பெருமை.

32. கொந்து - கூட்டம். கங்குல்-இருள். இந்துவை - சந்திரனை.

33. இயம்புதற்கு - பேசுதற்கு, வாதிப்பதற்கு. எதிரா - நேராக. விட்டான் - செலுத்தினுன். சயம் - வெற்றி. வியன் - பெருமை. வெறுவிதின்-பயனிலதாதலால்.

34. பாங்கு - பக்கம். பரிவு-அன்பு. வாங்கு - வளைந்த.

35. பேதம் - மாறுபாடு. கிளர்ந்தது - விளங்கியது. கிளைத்தது - விருத்தியாயது. நியதி - நியமமாகிய.

36. அண்ணினுர் - அடுத்தவர். கருதேன் - கினையேன். பொறி - ஊழ். மறலிதூதர் - யமதூதரை. காண்டி - காண்பாய்.

38. கேழ் - ஒளி, புகழ். கேள்வி-கல்வியறிவு. வணக்க - வளைக்க. சூழ்முழங்கில் - நாய்கன் - வணிகன்.

39. ஏயும் - பொருந்தும் அலந்து-அங்கலாய்த்து. உழந்து-வருந்தி. புறம்-வெளியில். சந்தியிற்பந்து - தெருவீதி கிடக்கும் பந்து; அது: பலர் காலிலு மிதிபட்டுத் தள்ளக்கிடப்பது.

40. சலி-வலிமை. அம்பலம்-பொதுஇடம். உழன்று-வருந்தி. சுழன்று-கலங்கி. பதைபதைத்து - நடுநடுங்கி.

41. காலபடர் - யமதூதர். பறந்தாட - விரைவாய்க் கொண்டோட. புடைத்து - அடித்து. படிவம் - சரீரம். தூறந்தாட - தொறுத்துவிட. சுழற்றி - சுழலச்செய்து. சுழல் - இமைக்கின்ற. மறம் - கோபம்.

42. புரிந்த - (தான்) செய்த. சுள்-ஆணை. அதோ - அவ்விடத்தில். வெவ்வாறு - கொடியவழியில். விலக்கினர்-(திரிகூடத் தெல்லைவழியை) நீக்கினர்.

43. இணங்கான் - சம்மதியாத குசலன். பொரு - ஒப்பு. தண்டம் - தண்டனை.

44. சுறுக்கு - விரைவு. வரிந்திடு-கட்டிய. அயர்ந்து - சோர்ந்து.

45. பொற்றுலம் - பொன்னுலகம். முற்று - முதிர்ந்த.

46. ஒருக்கால் - ஒருதரம். உறுக்கி - கோபித்து. வயிரம் - வச்சிர தண்டம். பாலின் - பகுப்பால்.

47. பதகன் - பாதகன்.

49. மானமிசை - விமானத்தின் மேல். காவாணர் - தேவர். பூவாணர்-

பூமியில் வாழ்பவர். புட்பகந்தம்–மலர் வாசனை.

50. புத்தேளிர் - தேவர்கள். என்னை - (வந்தவிதம்) எது என்று.

51. ஆர்வம் - அன்பு. செச்சை - இளஞ் சந்திரன். நிச்சம் - (நிச்சயத்தின் மரூஉ) ஊறுதி. உச்சம் - உயர்வு.

53. விது-சந்திரன். உண் - பொருந்திய. (தாற்பரியம்) தார்-மாலை. விறல்-வெற்றி. சித்திரப்பொது - சித்திரசபையில். உண்டு-உளதாகி. ஆர்-நிறைந்த. திருநடத்து - திருநடனஞ்செய்யுங் காலத்து. புகன்று-சொல்லி. உண்டாட்டு-களிபாட்டு. முனிவன்-சூதமுனிவர். புகன்று இசைப்பானெனக் கூட்டுக.

பதின்மூன்றுவது தருமசாமிச் சருக்கம்.

1. மா-மாமரம். பொதும்பர்-மரச் செறிவு. மலைபழுத்ததென-மலைபோலும் பழுங்களைப்பழுத்ததென்றுசொல்ல. தீந்தின்றி-காணப்பட்டு. கா-சோலையானது. பழுக்காப்குலை - கமுகம்பழக் கொத்து. திதலி - சிந்தி. கண்ணேணி-மூங்கிலேணி. கடுத்த-ஒத்த. சினை-மரக் கிளைகளின். மீ–மேலாகிய. பழுக்கள்-(வளைந்தளாகிய)படிகள். மிசை-மேல். தேப்பழுக்கும்-தேனைப்பெருக்கும்(தேம்பழுக்குமென்பது வலித்தல் விகாரம் பெற்றது.) வழுதி-பாண்டியன். பொதும்பர் மாப்பழுக்குந்தோறு மெனக் கூட்டுக.

2. தொழுதி - கூட்டமாகிய. வளநாட்டு - வளத்தையுடைய நாடுகளின். அணியாம் - அழகாகும். தொகைமணிக்கு- கூட்டமாகியஇரத்நங்களுக்கு. முகமணி- நாயகமணி. ஆய் - ஆகி. எழுதி-(தொய்யில்) எழுதி. வளம்-அழகை. நாட்டும்-நிறுத்தும். இந்திரை-இலக்குமி. மந்திரம் - கோயில். கொழு - செழுமை (கடைக்குறை). திவள - விளங்க. நாட்டமென-கண்ணெனவும். மணியாய் மந்தரமாய் நாட்டமென முகமென வாழ்கின்ற வழுதி வளநாடெனக் கூட்டுக.

3. கடன் - நியதி. புந்தி - அறிவு. ஆச்சிரமம் - நிலை. போற்றுவது–பாதுகாப்பது. பொருள் - உடைமை. முந்நூல் - முப்புரிநூல், உபவீதம்.

4. நெறி - மார்க்கம், சமயம். இருபிறப்பு - இரண்டு சனனம்—; அவை: கருவினின்றுந்தோன்றுதல், சமஸ்காரத்தினுற்றோன்றுதல். பவம்-சனனம். காட்சி - தோற்றம். நவதாரணை - அட்டாங்கயோகத்தொன்று.

5. பன்னம் - வெற்றிலை. அடைக்காய்–பாக்கு. மன்-நெருங்கிய. தேனில் - தேனிடத்து. வேங்கை - வேங்கை மலரை. முன்னுறு - கருதும். தேன் போல்-வண்டுபோல்(வெறுத்து). மான் றோற்கு,— வேதமாமுனி - வி.பாசர். போல்,— (விருப்புற்று.)

7. காருகத்தியம்–நிருகத்தம், இல்லறநிலை. மாதர்-மனைவியர். நோற்பது-தவஞ்செய்வது. ஒன்று - பிரமம்.

8. முன் - (நித்திரைவிட்டெழுந்த)முதலாவது. நென்னல்அமுது-நேற்றுச் சோறு, பழைய சோறு. சிகை - குடுமி. முஞ்சி - ஒருபுல்.

9. பதி-வீட்டில். தூணவி - மனைவி. நீராடில் - இருதுஸ்நானஞ் செய்தால். சுழிபட்டார - சுழற்சியடைந்தார். இருவகை - இல்லறம், துறவறம். கழிபட்டார் - நீக்கப்பட்டார்.

10. மூவர்-(இல்லறத்தாரல்லாத) மூவர். இறந்தார்–தென்புலத்தார். அத்தம்-பொருள். அற்றார்-இல்லார், வறியவர்.

11. சகடம் - பண்டி. கருமம் - செய்தொழில். நுகம் - நுகத்தடி. முறை - ஒழுங்கு (ஆக). பூண்டு - பொருந்தி. இறை - ஒரு சிற்றளவு.

12. விறல் - வலி. உறுதி - உறுதியாகிய. இம்மை - இம்மைப்பயனும். மறுமை - மறுமைப்பயனும். வீடு - மோக்ஷமும். அறம் - தருமமானது.

மூன்றும் (மேறகூறிய) மூனறையும இரணடு இமமை மறுமைபயனகள. ஒனறு மோகூமை அவை அறமுதலிய மூனறு எலாகூ–பொருநதாது தொக கூ (அமமூனறுமை) ஒருஙகு. மனைககு-வீடடுககு. பொனறபூணட மாதர – பொறுமை பொருநதிய பெணகள

13 பரடு-கரடு. தூணைததராசு-இரணடுதராசுதடடு. ஆடல வெறறி கு தி-குதிககால அவன-நணடு சானு-முழஙகாள தொடை (அடித)தொடட. குறஙகு முனகிறுடை கரிககை-துதிக கை ஈபி கொபபுழ ஆலா ஆலிலை நாளமை தாமரைததணடு களுசம-தாளம. அலலகு, தாமரை பருமபு

14. பலவம (விகாரம) (மாங)தளிர.வளஉகி கூரியஙகம வரை மூஙகில. வேஙகு மிடற கழுதது குழைகாது. கவுள கனனம. நகை பல. ஒரு ஒபபறற சிலை - வில புதல நெறறி. பருவமுகில நீருணட மேகம

15. கருமை-கரியநிறம ஒதி-கூநதல செமமை சிவஙகநிறம. பொருவ ரு ஒபபறற. கடகடை - கடைககண முறுவல பல பொறி-தேமல. பொனமை பொனனிறம ஒருமை பிளவுப ரணமை மயிராஞதி மயிராஞனி இருமை பிளவுடடது கடிதம-அகலுல. பெருமை–பெரியது. நகை சிரிபபு சிறுமை சிறிபது வறுமை இனமை.

16 சேலவரை மசசரேகை சஙகம - சஙகரேகை. கொடி கொடிரேகை. நேரிடது ஒழுஙகுளளது. கமலம-பதமம பொமமல - பொலிவு.

17 எனபு - எலுமபு. கடி - கடிதம (வடைகருறை) நிதமபம களம கழுதது ஆதல நெறறி. குறை கா ரு ஈடடம கண. பெனடோலிவு இலகுமையின ருகு

18 ஆணடு-வயது பணனிரணடு குணம கிருஙகாரசருககம 31 படட டிலறிக நிறை நினறதல படிமை - நலலொழுகம. கடி வாசனை

19. இணஙகு - பொருநதுகினற. அனநதா நிததிரை. இராகம இராகூதமணம. போ பெரிய இலகுகெய தல குறிததபொருளை பாணததால ஊதது வீழுதல. மகம வேடபிதது - அகனினிகாரியஞ செயவ'தது.

20 உஞசறிஞனை - செடத சிவ சாமியை வேதடாரகள, வேததைத படிபபிககும பிராமணனை.

21. விமபம கொவவைப பழம். குறைமுடிதது - எலலாம கிரியைகளை யும பூரததியாகசசெயது.

22. பேணுஙகால (பிறர தனனை ப) புகழுஙகாலதது. அரு - அறிய நி ணம - வெடகபபடுதல பழி ரண நிநதைககு வெட்கபபடுதல அறிவு கொடைமடம–அறிவுமடமை, கொடை மடம இருரூண (மேறகூறிய) இர ணடு ரூணஙகள. ஒரு ஒபபறற நா ணமுதல - நாணமுதலிய (தனு)குண ங்களுனகும. ஐநதும மெயயாகிப பஞசேநதிரியஙகளும. மருநது–ஔட தம. (அறிவுமடம - அறிநததை யறிபா ராபோனறிருததல கொடைமடம - வரையாது கொடுததல)

23 ஊராணமை - மனஙகாகம க டன - கடமை. கணம மேகம

24 பதியின நாபகனுகு. கொ ழுநன நாயகன.

25. முனிவாகடன-முனிவாகட குசசெயயுஙகட மை முயனறு செயது. மனயால–இலலறததால தமனமசம-அகனினிகாரிடம வழுகது - முறை

26. முனனெறி பழனடவழி. இநநெறி - இநதவழி, சிவஸதல யாத திரை. எபபாகம அடைவோம.

27 கூடல மதுரை புதுவை - திருபபுதது ரா சுழி பல திருசுழி. ஆடானை திருவாடானை. நெலலை திரு ரெலவேலி.

28. கணபதிசகும நிதநிரதி யும வரை - மலியினகண.

29 சஙகறபம – பினனாச செய

வதை முன்னர்ச் சொல்லிக்கொள்ளுதல். முறைபோற்றி - செய்து. (தற்பரியம்) பருப்பதம்-கிரிகூட்டமலை. தடாகம்-(அருவியின் அடிக்கீழ்ப்பக்கமுள்ள) நீர்நிலை.

30. அறை - மோதுகின்ற. ஓசை-(அலைபி) ஒலி. அணங்குஓசை-தெய்வப்பெண்கள். முழக்கம்.

31. இரித்து - நெரித்து. புலன் - பஞ்சேந்திரியங்கள். ஒன்றிய - ஒன்றுபட்ட. தன்னுணர்ந்தவன் - ஞானி. உரு - நிறம். வில் - இந்திரதனுசு. ஒரு பொருள் - ஒப்பற்ற பரம் பொருள்.

32. வாக்கு - (அசரீரி) வாக்கு. முதுசீவரம் - பிள்ளைவரம்.

33. பதுமை - இலக்குமி. மதி - மாதம். மதி - சந்திரன். ஆறு - கங்கை. முதியார் - பெரியவர். கதிமேவு கருப்பமெனக்கூட்டுக.

34. துடிமருங்கு - உடுக்குப்போலுஞ் சுருங்கிய இடை. ஊண்முயற்சி-உணவு உண்ணும் நினைப்பின் மிகுதி. திங்கள் - மாதம்.

35. கவி - சுக்கிரன். மாலவன் - புதன். உதிப்ப - (ஒரிடத்தில்) ரோன்ற. அமரர்குரு - வியாழன்.

36. சாதகன்மம் - பிறந்தவுடன் செய்புஞ்சடங்கு. நாமகன்மம் - பெயரிடுங்கிரியை.

37. மறுகு-தெரு. தாண்டும்-செல்லும். வாயுரையுஞ்சடங்கு - அன்னமூட்டுங்கிரியை. சவுளம் - மயிர்கோயுங்கிரியை, முந்நூல் உபவீதம். காண்தகைய - காணுதற்குரியுடைய.

38. அருந்ததி - ஆசையுடைய. அச்சம் - வேதாட்சம்.

40. மிருகி - தருமசாத்திரம். கலைமதி - கல்விபறிவு. ஆய் - ஆக.

41. அழகு - அழகுடைய. சிகைகூடுமி. காமுற - ஆசைப்பட.

42. ஆர்ஆள்-ஆளுக்குஆள், ஒவ்வொருவருக்குமுன்றபடி. (ஆளுஎன்பதில் ஐ-குபவருபுபொருளது.) மதிமருட்டும் - அறிவு மயங்கச் செய்யும். நாளை (வருங்)காலத்தை. காள்-(சென்ற) காலம். கறற-(மேலுமேலுமதிகமாகப்)படித்த. அறிவுமயங்கச்செய்தலாவது: இவனைச்சேர்தற்குப் பெண்வடிவைவிரும்புதல். "ஆவர் பெண்மையை யவாவுத் தோளினுப்" என்றுர் பிறரும்.

43. தோடு-பூவிதழ். வனருகம்-தாமரை. கோடு-நீர்க்கரை. வெறிபாடும்கள்ளுண்ணும். மதுகரம் - வண்டு.

44. குழகு-இளமைப்பருவம். கிருணம்-செம்பு. நிரித்து-வேறுபட்டு. கழகம்-கல்வி பயிலுமிடம். கழகமாங் கல்வி பெனும் பெரும் பயிர்க்கெனக் கூட்டுக.

45. அழுதகில-அழுதகிற்குமிடம். ஆலிங்கனம்-தழுவுதல். கரணம்-கலவி. தெரிப்பான்-தெளிவிப்பவனுகிய தருமசாமி. பதுமினி முதற்சாதிப்பெண். சித்தினி - இரண்டாஞ்சாதிப் பெண். ஆருவுவான் - தேடுவான்.

47. பிடி-பெண்பானைப். குமர்-கன்னிபழியாமை. சசி - இந்திராணி.

48. வேழம் - யானை. மூரி-பெருமை. கலைவேலி - சேலைபாகிய வேலி. கடிதடம் - அல்குல்.

49. சிலை வில். கரும்-கரிய. கரும்புஉருவம்-கரும்பின்வடிவம். தடித்து-மின்னல் அரும்-அருமைபாகிய. தடித்து-பருத்து. கமடம்-ஆமை. புறந்தாள்-புறவடி. சாயல்-அழகால். ஒரு ஒப்பற்ற. மேனகைபாள்-மேனகைபாதிபதிவ்பெண்போன்றவள். தளவுஅரும்பு-முல்லையரும்பு. மேல்நகை - மேன்மையுடைய பல்.

50. பணி - ஏவல். கைவிலை-சிறுவிலை. அரங்கு - சபை.

51. கொற்கை-பாண்டிபராசன் இராதானி பாகிய ஒரு நகரம்.

52. சொன்னம் - நகம். சின்னம் - அடையாளப்பொருள்.

53. புட்படுக்கும் - பறவைகளைப் பிடிக்கும். புதல் - நெருங்கிய செடி. திட்பம்-உறுதி. சதி - தாளவொத்து.

சமரிக்கை.....மட்புலம் - மண்ணிடம். ஒளியிருப்ப ஒளிதகுதிருக்க. பத்தி-வரிசை. மிழற்ற - ஒலிக்க. இயம்ப - முழங்க. முறைமுறை - கிரமபபடி.

55. பிள்ளையார்கவிதகுவம் - பிள்ளையார் துதி. பேரணி - .....அஞ்சலி-.....சலாந்தரு-.....சவுதவிகற்பம்-.....செக்கலி - ஓர்நடனம். குச்சராதி - ..... போராட்ட - போர் செய்ய. அபிநயம் - கைமெய்காட்டல்.

56. பண்ணின் - இசையால். வரிபாட்டு. சுரும்பு - பெண்வண்டு. தும்பி - ஆண்வண்டு.

57. பவுரி-கூதத்தின்விகற்பம். சதிதாளவொத்து. வேள்-மன்மதன். வீசும்-விடும். வீசும்-காட்டும். (தாற்பரியம்) குனி-வளைகின்ற. தோள்-கை. தொடிவளையல். பிரடை-காகதி. வாள்-ஒளி. தவத்தோரை - முனிவரிடத்தில். (ஐகண்ணுருபுப் பொருளது.)

58. கொட்டம் - கெருவம். இடுசெய்கின்ற. பெட்டு - விரும்பி. அசுணமா - அசுணப்பறவை. பிரித்தல் - பிரிததல். கட்டழகு - பேரழகு.

59. அச்சு - (பெண்ணிலக்கணத்துக்கு) அடையாளம் (ஆக). தேவரம்பை - தெய்வரம்பை (போலும்). நச்சு-நஞ்சு. கணை - பாணம். எச்சு - இளைத்து. இடைய - வருந்த.

60. பொன - (ஆகுபெயர்) பொன்னிறம். நிதலை - தேமல்.

61. நாடகம் - நடனம். பொன் - அழகு. நயந்தார - விரும்பியவர்.

62. காசு - பணம் பூரைபூரை - போதும் போதும். சாமப்பாலோர் - காமபபகுபபுடையவர்.

63. கனிகை - வேசி. விட்டு - இடைவிட்டு. வீற்றவீறாய் - வேறுவேருகி. வளம - செல்வம. மட்டு - அளவு. கலை - மான்.

64. கொடுஞகுழை — வளைந்த காதணி. வரம் - விசேடம். தரம் - தகுதி. தபப - தவற. குருகு - பறவை.

65. பாவை — அனங்கமோகினி மாந்தி - உண்டு. கல்லெனும் - கல் லென்றொலிக்கும்.

66. ஆடகமனை-சொன்னத்தாலாகியவீடு. கைவேலி—சிறுவேலி. அனைமெத்தை. கொப்பம்—யானைவீழும் படுகுழி. சேடியர்—தோழிப்பெண்கள். களிறு-யானைபோன்றதருமசர்மி. தாய்தாய்க்கிழவி. பாகு—பாஷ்ன். தோட்டி-அங்குசம். பூட்ட - பொருத்த. மருகுகுல்வல்லி - இடையாகிய வல்லிக்கொடி. தளையிடு - கட்டுகின்ற.

67. தூண் - நெருங்கிய. ஒளிப் பதங்கம் — விளக்கில் (வீழ்) விடு ஒளி - மறைகின்ற. மீனெளி - நிரப் பிரகாசம். ஒளி - புகழ்.

68. உரை - சொல். ஒருவினர் - நீங்கினர். சிலதிமார்கள் — தோழிப் பெண்கள். கபாடம் - கதவு.

69. சுருள் - வெற்றிலைமடிப்பு. மோகனம்—மோகம். பிறைஉகிர்—மூன்றும்பிறைச்சந்திரன்போலு நகம். குறிஅடையாளம். அறை - மார்க்கம். சூத திரம் - மூலம். உரை - பொருள்.

70. மதனப்பாவை-காமநோக்கம். நீவி - தடவி. உதரம் - வயிறு. சாரம்-மேலேறப்படுங்கருவி. இசை - இராகத தையுடைய. ஈட்டி - சம்பாதித்து. வேட்டுவச் சிறுவன் - வேடப்பிள்ளை.

71. வெடி - நறுமணம். உந்தி - தள்ளி. மடு - தடாகம். சுழி - (கொப பூழாகிய) சுழி.

72. முதுஅரி - முத்தாகிய பருக கைக்கல். கொஞ்ச - சிறறுரை செய ய. (தாற்பரியம்) விததரிகின்ற - மிகு கின்ற. பொருட்பகுதி - திரவியமாகிய குடுமி. கததரி - கததரிக்கோல். புதது அரி — புதிய செவ்வரி கருவிரிகள். புலந்தனள் - ஊடினள்.

73. அலதகம் — செம்பஞ்சுக் குழம்பு. நீவி - தடவி. ஆடல் - புனைச்சி. களிதரு - மகிழ்ச்சியைகொடுக்கின்ற. புலவி - ஊடல்.

74. தீளந்து-கட்டி. சுவட்டுநாகம்-தழும்பாகிய யானை. நேரிசம்-ஒருவகைப்பாணம். கவளம் - யானையுணவு.

75. ஓமம்-ஓமாக்கினி. கருமம்-கிரியை. வாமம் - அழகு. மேகலை - மேகலாபரணம். மதி - அறிவாகிய சந்திரனை.

76. திவள் - விளக்கம். கவர்வது-திருடுவது (ஆம்).

77. தனிநடம் - முலையாகிய மலை. செவிமந்திரம் - காதிற்சொல்லும் இரகசியம். அளி - அன்பு.

79. சங்கிரகத்தனம் — உயர்ச்சிச் செயல், குடிப்பிறப்புச்செய்கை. போகேங்கியும்.

80. விஞ்சை - வித்தை. கவர்ந்துகிரகித்து, தேடி. உஞ்சல்-ஊசல். ஆர்-ஒத்த. குழை - காது. உழையர் - பக்கத்திலுள்ளார். மஞ்சு - அழகு.

81. கனதனம் - பருத்த முலை. கனதனம் - மிக்கபொருள். பார்-பூமியில். துயிலாள் - சித்திரையாகியபெண்ணை. பாராமல் - நோக்காமல். உறக்கமில்லாமலென்றபடி.

82. கலைமதி - கல்வியறிவு. மதி - சந்திரன். இருள் - இருட்டு. இடை - வருந்துகின்ற. கலை - பீதாம்பரம். வருடுவது — தடவுவது.

83. சரண்-அடைக்கலம். உளர்தருமுழங்குகின்ற. மலர்கின்றுள்-கண் விழிக்கின்ற அனங்கசேனை. (தாற்பரியம்) திண்-திட்பம். திறல் - வலி. தேறல் - தேன், கள். வெறி - மயக்கம்.

84. சுரநெறி - பாலைநிலவழி. பிணை-மான். சிகரம் - பாத்திரம். தேறல் பெய்தது — கள் வைத்திருந்த பாத்திரத்தை. கரகம் - பாத்திரம். களகள - கள்ளொழுகும் ஒலி.

85. ஏங்கி-அழுது. கொண்டவன்-(மதுவையுட்) கொண்ட தருமசாமி. சூலிதலும் - நிலைதவறுதலும். விண்டிலள் - பேசாதவளாய்.

86. மருள்-மயக்கம். தனி-தனிமை. அர்வு — சோவு. நிறை - உறுதிப்பாடு.

87. புணர்ப்பு - புணர்ச்சி. நீர் - குணம். பொறி - இந்திரியங்கள். உணர்ச்சி - அறிவு. கணம் - (தேழோர்) கூட்டம். புலை - கீழ்ச்சாதித் தன்மை. கன்மம் - தொழில், கட்குடித்தல்.

88. சீறூர் - சிற்றூர். உதகம்-நீர். வீறு - பெருமை. கூட்டரவு - கூட்டம். நிரயம் - நரகம்.

89. தூர்த்தை - விவசாரி. கூர்த்தமிருத்த.

90. குறுநகை - சிறிய பல். செய்கேன் - செய்வேன்.

91. வன் - வலியுடைய. மார்சு உடை - அழுக்குப புடைவை. பண்பு - (நல்ல) குணம். கறை - குற்றம். (வன், மெல்லினவெதுகை.)

92. தொந்தம் — சம்பந்தம். கருமம் - வேலை. மறுகி - சுழன்று. பந்தி-வரிசை. பண்டிதர் - அறிஞர்.

93. பாக்கியம் - செல்வம். தேக்கிய-நிறைத்த. போக்கிய-போக்க. ஆறுமார்க்கம். சரணம் - அடைக்கலம்.

94. தண்ணிய—தாழ்ந்த. மன்றகத்து - சபையிடத்து. கடிது - சீக்கிரம்.

95. விஞ்சை - வித்தை. ஞ்சும்-இறக்கும். துடைப்பது - (அவ்விடத்தைக்) கெடுப்பது. தூ - சுத்தம். தஞ்சம் - பற்றுக்கோடு.

96. பிள்ளைமை - குழந்தைத் தன்மை. தெள்ளியோர் - தெளிந்தோர். கடன் - முறை. மிருதி - தருமசாத்திரம்.

97. வீறு - பெரிது. (தாற்பரியம்) வரம்பு - கரை. படலம் - கூட்டம். தூறு - நிந்தை. தோட்டி - அங்குசம். கதிப்பேறு - மோக்ஷம் பெறுதல். நறவுண் - கள்ளுணவு.

98. நுகர்ந்தார் — அநுபவித்தார். கவ்வை - பழிச்சொல். புலை - கீழ்மை.

99. பின்னவர் - சூத்திரர். கடவுளர் - தேவர்.

100. வெய்ய — விரும்பப்பட்ட. மூவர் — கூத்திரியர், வைசியர், சூத்

தீரா. கையகலாது - நீங்காது.

101. என்று கூடியும் - எவ்வளவு நாளாஞ்சும், (தாற்பரியம்). கூடிய - சேர்ந்த. கன்றும் - வருந்தும். சும்மை - சுமை. கழிக - நீங்குக.

102. செய்வீர் - செய்யுங்கள். பாகு உற - பக்குவமாக. தூர்த்தர்-விடர். வேகுற - வேக. சிரகம் - ஒருவித பாத்திரம். உயத்தா - செலுத்தினர்.

103. நிந்தனை - நிந்தை, பழி. நுடங்கினர் - சலனமுற்றார். மறுகினர் - சுழன்றார். மறுகு - வீதி.

104. மொழிப்பது—சுடுவது, வருந்துவது. பிழை - குறைம. விண்டனர்-சொன்னார். மெத்தவும் - மிகவும்.

105. இன்னோன் - இத்தன்மையுடைய தருமசாமி. வேட்ட - மணந்த. மழவிடை - இளமையுடைய ஏறு.

106. தாமம் - ஒழுங்கு. நாமம் - பெயர். வாமமேல் - வாம மார்க்கத்தினிடத்து.

107. பன்னி - மனைவி. எஞ்ப டோர - என்னபாடு படமாட்டார். அச்சோ - அந்தோ.

108. மகம்-யாகம். வேதச்செல்வி-பார்ப்பனபெண், சிவசாமி மனைவி.

109. மலங்கினர் - கண்ணீர்ததும்பினர். உலம்பினர் - மனத்தைபடக்கினர். அலக்கண் - துன்பம்.

110. அபர்த்தனர் - (தம்மை) மறந்தனர்.

112. சேயிழை-தருமசாமிமனைவி. ஒழிவு - வெறுப்பு. சலித்து - வருந்தி.

113. தே-தெய்வம். புரம் - இராசதானி. உருகிற்றென்பதை, புர முதலியவற்றிற்குத்தனித்தனி பயனிலையாக்குக.

114. கோ-வருத்தத்தைக்காட்டும் ஒலிக்குறிப்பு. ஏங்க - அழ. ஆவென - வாய்திறந்து. பருகா-உண்ணுத. மகதி-மகததுவமுடைய. முனிவன் - (நாரத) முனிவர்.

115. அஞ்சல் - பயபபடாதே. சஞ்சலம்-துன்பம். கனல்-சுடுகின்ற. எரி-அக்கினி. எஞ்சி - (மனம்) குறைந்து.

116. ஆய் - போன்று. அனிலம் - காற்று.

117. வேள்வி—யாகம். முத்தழல்-மூன்றக்கினி. கோதம்-குற்றம். யாது-ஏது.

118. புலை - கீழ்மை. பேதகம் - பேதம், வேறுபாடு. பிறிதொருநெறி - வேறொரு வழி. போதகம் - ஞானம். (பேதகம் போதகம் என்பவற்றிலக, பிரத்தியேகம்.)

119. பனவர் - பிராமணர். ஆடைக்க - போக்க. முன்னவன் - மணன். முதுபழி - பெரும்பழி.

120. விப்பிரர் - பிராமணர். குடபால் - மேற்றிசைபபக்கம். தெய்வ மால்வரை - தெய்வத்தன்மையுடைய பெரிய திரிகூடமலையின்கண்.

121. மாகம் - மாசிமாதத்தில். ஆடும் - ஸ்நானஞ்செய்யும்.

122. கந்தரம் - குகை. சாரல்-மலைப்பக்கம். நந்தரத்தவர் - நம்முடைய தகுதியுடையவர். குரவம்-நறுமணம்.

123. சிலை - இந்திரதநுசு, (ஒலி). அம்பு - நீர், (பாணம்). தெவ் - பகை. பாவத்தறுகண்மான் - பாவமாகிய அஞ்சாமையுடையமான். பட - அகப்பட. சுலவி - சுற்றி.

124. வைகி - தங்கி. சுத்தி - புனிதம். கற்றை - திரட்சி. வார் - நீண்ட பொற்றை - (திரிகூட)மலை.

125. பவித்திரம் - தருப்பைப்புல்லாற்செய்த முடிச்சு. வருணம் - வாருணமந்திரம். செவித்திடு - செபிக்கின்ற. மூலம் - சிவமூலமந்திரம்.

126. தடிந்தது-கொன்றது. கழுநீர்ச்சோரி-கழுநீராகியஇரதம். வடிந்தது-ஒழுகியது, கெட்டது. பாவக்கருஞ்சுல்-பாவமாகிய இருள். காலம் - (கெட்ட) காலம். விடிந்தது - முடிந்தது.

127. உண்கண்-மையுண்டகண். காளம் - கறுபபு. போதான் - வந்த

வணுகிய தருமசாமி. ஆள் - ஆளப்பட்ட. கோள் - வலிய. நீத்த - விட்ட.

128. தூர்த்தது – நிறைத்தது. போர்த்தன - மூடின.

130. வந்தனை - வணங்குதலுடைய. அளியன் - அன்புடையயான்.

131. உந்தை-உன்பிதா. கைதரல்-கைகொடுத்தல், உதவிசெய்தல். வாழிய-வாழ்க்கடவீர். பந்தனை-பந்தம், கட்டு.

132. ஒபாருட்டின் - நிமித்தமாக. வந்தனை-வணக்கமுடைய. போந்தார்-போனார்.

133. வீடு - மோக்ஷம். நவநீதம்-ஈண்ணெய். மை - மேகம். கோயில்-கோயிலாகிய. மதுதுணர் - தேனையுடைய பூங்கொத்தை.

135. மா-மகத்தாகிய. திரு-சிறப்பு. தொன்மை - பழமை. துவாரம்-வாயில். காப்பு - காவல்.

136. சயனம் - படுக்கை. படைகள் - ஆயுதங்கள். வியன் - பெருமை. புயல்கெழு - மேகங்கள் பொருந்திய. நிகரம் - கோபுரமுழி. ஆழி - சக்கரம்.

137. பத்தி-அன்பு. கோயில்-ஆலயத்தில். பிலவேந்தன் - பாதாளத்திலிருக்கும் வாசுகி. போந்த-வந்த. வாய்தல்-வாயில், வாசல். பாந்தள்முனி - பதஞ்சலிமுனிவர். அணித்தாய் - சமீபமாய்.

138. இருவர் - வாசுகி, அகத்தியர். தகை - அழகு.

139. மூலமாம்-முதலாம். நாற்பெருங்கணங்கள் - பெருமைதங்கிய நால்வகைப் பூதகூட்டங்கள். கோலம்-அழகு. கொற்றம்-வெற்றி. வேந்தன்-அரசனாகிய ஐயனார். வேதந்தன் - காவலன்.

140. வாலை-இளம்பருவப்பெண். நீத்த - நீக்கிய. காளிதம் - கறுப்புநிறம். சூலி - தூக்கை. பதிகன் - வயிரவர். மாகாளி - சத்தமாதர்களிலொருத்தி.

141. சாலி - நெற்பயிர். சாதவாகனத்தன் - பூத வாகனத்தையுடைய சிவபிரான். மூலமாதவர் - ஆதிருஷிகள். முதுவரை - பழைமலைபாகிய.

142. அவண் - அவ்விடம். கல வாது - கலக்கமற்றது.

143. கெவ்வை - பகைமை.

பதினென்காவது நூற்பயனுரைத்த சருக்கம்.

1. வாள் - ஒளி. அரிது - இல்லை.

2. வீடுபேறு - மோக்ஷமடைதல். மறைச்சார்பு - வேதச்சார்பாகிய மிருதி முதலிய நூல்கள். விபுபிரமங்கையர் - பிராமணப்பெண்கள். சதுர்தர்-சூத்திரர். அவர்-பிராமணப்பெண்கள், சூத்திரர்.

3. புணர்ந்து - அடைந்து. உறவியின்-எறும்பைப்போல. வீடுஆள்வார்-மோக்ஷத்தைச் (சென்று) ஆள்கின்றவர். சார்பு-பற்றுக்கோடு. சனகம் - அட்டை. தவத்திறைஞர் - யோகிகள். ஓர்புடை - ஒருபக்கம். யூகம்-கருங்குரங்கு. உணர்விறைஞர் - ஞானிகள், நேரறிவு-ஒழுங்கான அறிவினால். செலுத்தும் - ஓட்டும்.

4. தாளாண்மை-முயற்சி. வேளாண்மை - விவசாயம். வேளாண்மை-ஈகை. வாள்ஆண்மை - வாள்புத்தகத்தில் வீரம். கதிவிழைவு - மோக்ஷ விருப்பம். நிரமம் - முறை. ஆம் - போலும்.

5. நெறி - வழி. படுகர் - பள்ளம். பரி - ஊர். பசு - ஆயிர்.

6. [illegible] மல். தெரிதகு - தெளிவாகு.

7. பரந்து-சேர்ந்து. சயம்பு-சுயம்பு. ஒன்று - ஒரு கூபபிடுதூரம். குணக்கு - கிழக்கு. பஞ்சக்குரோசம் - ஐந்து கூபபிடுதூரம். [குரோசம் இரண்டுகூ றூரமென்பர் சமஸ்கிருத நிகண்டுகாரர்.]

8. பரிவு - ஆராய்ச்சிசெய்யப படுவது. தெற்றி - திண்ணை. தடம் - நாலுக்கள். தண்டலை - சோலை. சாபு - இடம். பொறித்த - எழுதிய.

9. நாற்றி – தொங்கவிட்டு.

இடைவ - பொருந்துவனவாகிய பொருள்கள். வேட்பார் - விரும்புவராவர்.

11. வேள்வி-யாகசாலை. சதமகம்-நூறு யாகம். நரகு - நரகம். ஆசி - வாழ்த்து.

12. மிகையினர்-பகையுடையார். முனைவர் - தலைவர். தடிந்து-கெடுத்து. வகையின் - (இவ்) வகுப்பில். தொகையினல் - தொகுத்தலால் (ஆய).

13. முன்னம் - முதன்மை. நன்னர் - அழகு. பலிப்பு - நடப்படுதல்.

15. வருவினை - ஆகாமியம். காப்கின்ற - குறைகின்ற. வாய்கொண்டுவாயால்.

16. பனசம் - பலாமரம்.

17. மேல் - மேன்மையாகிய.

18. விரிப்பார் - விரித்துச்சொல்வார். பொறிப்பார் - எழுதுவார்.

19. முனை-போர். பனுவல்-பாடல்.

21. சிந்துரம் - யானை. பணி - (பூசனைத்) தொழில். மந்திரம் - வேதம். பதம்-பொழுது, காலம். நந்தரத்தோர்-நம்போலியர்.

22. நத்தம்-சங்கு. கூர்மம்-ஆமை. நளினம் - தாமரை. பணிலக்கோயில் - சங்கவடிவானகோயில். மணி-இரத்நம்.

23. வாய்தல் - வாயில். முத்தி - மோக்ஷம். அருள் - அருளுதல்.

24. அருவியிந்திரசாபம் - அருவியினிடத்துத் தோன்றுமிந்திர தநுசு. ஆடலின் - மூழ்குதலால். கழுநீர்த் தோற்றம் - (மூழ்குவார் பாவங்) கழுநீராயோடுங் காட்சி. ஆதிபரை-பராசத்தி. பகவர் - திரிமூர்த்திகள். திருவெழுத்துணர்த்தல் - (இறந்தவர்கள் காதில்) பஞ்சாக்கரவுபதேசஞ்செய்தல்.

25. மதுகங்கேசன் - தேனூற் கங்கைபூசித்த இலிங்கம். சோமேசன் - சோமலிங்கம். கூத்தன் - (குறும்பலா மூர்த்திக்கு வடபக்கத்தி லநாதியேயுள்ள) கூத்தலிங்கம். சிகரம் - மலையினுச்சி. சம்பு-இலிங்கம். மறை-வேதம். காரி - இந்திரன். விசையை - அர்க்கை. சாத்தன் - ஐயனர்.

26. பாந்தள் வேந்து - வாசுகி.

27. விம்பிதம் - உடல் பருத்தல். அம்மை-அசைச்சொற்கள். ஈட்டுவது-சம்பாதிப்பதாகிய பொருள்.

28. ஆடல் - திருநடனம். பாடலம் - பாதிரிப்பூ. சரண்-அடைக்கலம். பூண்டி - பொருந்தி.

29. சித்தர்-முனிவர். ஆச்சிரமம்-இடம்.

30. தொன்னூல் - பழைய நூல். வேதசிவாகமம். மேலோன்-சூதமுனிவர். உள்ளும் - நினைக்கப்படும். பதி - இறைவன்.

31. சவுனகர் - முனிவரிற்தலைசாகிய ஒரு முனிவர். சபம்பு - சுயம்புவாகிய. மவுனர் - போகிகள். கவனம்-நினைப்பு. பொதும்பர் - சோலை. பவனம் - பூமி. பாரிடத்தவர் - பூமியிலுள்ளவர். சவுனகராதி யெண்பத்தெண்ணாயிரவரெனக் கூட்டுக.

32. எந்திரம்-தருப்பையாலாகிய சக்கரத்தால். நேர்-தரப்பட்ட. வாவிதடாகத்தையுடைய. பெருவனம் - பெரிய காடு, நைமிசாரணியம். சென்மக்கரு-பிறத்தற்கிடமென்னுங்கருப்பமாகிய. மகேந்திரசாலம் - மாய வித்தை. கடத்துவான்-கடத்தும்பொருட்டு. மணி-இரத்நம். முத்தும்,-இருமை-பெருமை. ஏந்து-தாங்குகின்ற. இரவிசூரியன். சோமன்-சந்திரனைப்போல். எறிக்கும்-பிரகாசிக்கும். மலையம்-பொதியமலை. கொல்லி-கொல்லிமலை. ஒருஒப்பற்ற. மகேந்திரம்-மகேந்திரமலை. முக்கோடு - மூன்றுசிகரம். நேர்பெருவனமெனக் கூட்டுக.

33. மேகாங்கம் - மேகம்போலும் சொரூபமுடைய. கந்தரத்தார் - கண்டத்தையுடையார். சிலை - கல். நீளிடை - நீண்டதூரமாகிய இடம். வாகு - அழகு. வடவரை - மகாமேருமலை. பாகு - (ஆகுபெயர்) இனிமை. சாரீபம் - பக்கம்.

34. சானு - முழங்கால். உரம் - மார்பு. பாணி - கை. சரணம் - பாதம். குய்யம் - இரகசியத்தானம்.

35. மூலம் - ஆதியாகிய. உத்தரகங்கை - வடதிசைக்கங்கை. உகந்தமை - மகிழ்ந்துசெய்தமையை. குத்திரம் - வஞ்சகம். அத்திரம் - பாணம். அசன்ற - நீங்கிய. சாபம் - வில். எனவே இந்திரதநுவென்றுயிற்று.

36. நியுதி-நித்தியகன்மம். ஆர்வம்-அன்பு. குழுமினர்-கூடினர். காயகற்பம் - சரீரத்தைத்திடப்படுத்துமருந்து.

37. பௌவம் - பௌர்ணமி. சாயல் - நிழல். தாள் - (அவ்வப்பொருளின்) அடியில். மாரி - மேகம். பொன்மழை - மஞ்சள்மழை. மந்தாரம் - மப்பு. வாடை – (தென்றற்) காற்று. ஊடாட - கலக்க. பயப்ப - தர.

38. இருந்தவர்கள் - பெரியதவத்தையுடையவர்களாகிய. பன்னிருவர் - தொல்காப்பியர் முதலிய மாணாக்கர் பன்னிரண்டுபேர். நிபுணர் - அறிவின் மிக்கோர். கொண்டல் - கீழ்காற்று. நாறு - மணக்க.

39. சூழை - நெகிழ்ந்த. கோடீரம் - சடையின். பாரம் - கனத்த. மண்டலம் - வட்டம். கும்பசம்பவம் - கும்பத்தின் பிறப்பு.

40. மிக - மேலாகிய. மது - தேன். அளவளாவி – கலந்து.

41. விண்புலம் - ஆகாயத்தினிடம். மிசை - அநுபவிக்கின்ற. புலம் - (தங்க) னிடம். ஆடும்-வினையாடும். வண் – வளம். புல் - பொருந்துகின்ற. விண்டார் - வெறுத்தார்.

43. மிருதி – தரும சாஸ்திரம். புரிவான் - செய்யும்பொருட்டு. கம்பம் - (அசத்) தம்பம்.

44. பற்றுதபிறை - இளஞ் சந்திரன். முற்றுத - முதிராத. ஆல் - (ஆகுபெயர்) ஆலிலை.

45. சத்தி - பராசத்தி, விசைபோர்க்கை. குழகன் – பேரழகுடையவர். குடதிசை - மேற்றிசை. சோமசேகரன் - சந்திரசேகரர்.

46. கடவுள் - தெயவதத்தனமை. கற்றை - திரண்ட. அரவின்வேந்து - வாசுகி. பவனம் - தேவலோகம். பயிரவர் - வயிரவர். புவனநாயகர் - உலகத்துக்குத்தலைவர், திரிமூர்த்திகள்.

47. இம்பர் - இவ்விடம். தம்பம் - ஆதாரம். துவாரபாலர் - வாயில் காப்பாளர். ஆயிரங்கதிர் - சூரியன்.

48. நால்வர் - சனகாதியர். எழுவர் - சப்தமாதர். நாப்பண்இருப்ப - நடுவிடத்திலிருக்க. எந்தையார் - சோமாஸ்கந்தர்.

49. துவர் - பவளம். கமலை - இலக்குமி. பாரதி – சரசுவதி. உவரி - கடல். கவிர் - முண்முருக்கம்பூ. சவரி - சூரியன்.

51. நிலை – நிற்றலினளவு. நிலை நிலைத்தார் - நிற்றலையநுபவித்தார்.

52. உவட்டு – அதிகப்பெருக்கு. துள்ள - துதும்ப. தழுதழுப்ப - தடிப்ப.

53. பதுமலோசனம் - தாமரைக்கண். அங்கு - அவ்விடத்து. ஐயாயுதம் - பஞ்சாயுதம்; அவை: சக்கரம், சங்கு, தண்டம், வாள், வில். அங்கை - உள்ளங்கை.

54. முகந்த - அள்ளிய, எடுத்த. இசைக்கும் - சேர்க்கும். வினை - வினையும். வண்டு - வண்டுகளும். ஆடா - ஊடாடாத.

56. பவம் - பாவம். அது - பகுதிப்பொருள்விகுதி. படிந்தோர் - மூழ்கினோர். நவம் - புதிய. மது - தேன்.

57. மறையவன் - பிராமணனாகிய ஆத்திரேயன். மருத்து - தென்றற் காற்று. துறை - சித்திராநதித்துறை. படிந்தோன் - மூழ்கினவனாகிய சுகுற்சன் வணிகன் – வைசியனாகிய கண்டகசேதனன்.

58. பரிபவம் - விபாகுலம். போதகம் - யானை. மஹாவையுண்டான் - கன்னனண்டவனாகிய தருமசாமி.

59. புரி - முறுக்கிய.

60. வீழ்தல் - படுதல். தீயோன் - கொடியவனாகிய குரலன். எரி - அக்கினி. பரிவு – அன்பு. பார்ப்பான் -

பீர்மணன்; இவன்: சரிதம் வடவரு விச் சருக்கத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது. புரிவு - செப்தல்.

61. பார்த்தன் - அருச்சுநன்.

62. தாரகப்பிரமம் - பிரணவப் பெரிய பொருளே. அத்திரவிழி - பாணம்போன்ற கண்களையுடைய வுமாதேவி. பண் - இசை. அந்தரப்பேரி தேவதுந்துபி.

63. மன்ற - அசைச்சொல். ஒருவண்ணம் - ஒருவிதம். பகல்வண்ணம் - வெண்ணிறம்.

64. பணிவான் — வணங்கப்படுவான். குழாஞ்செயும் - கூட்டங்கூடும். போந்தார் - வந்தார்.

65. சிரம - உயர்ச்சியுடைய. மன்றம் - சபை. பதம் - பதவி.

66. ஆறு - (கங்கா) நதியும். அடங்கு - ஒடுங்குகின்ற. அவிர் - விளங்குகின்ற. மடங்கலின் - சிங்கம்போல. வீறு - பெருமை. மடங்கலும் - சிவ்கமும். மடங்கு - பங்கு.

67. குருந்து — ஓர்மரம். போந்தனர் - போயினர்.

68. ஆதிப்பிரான் - சிவபெருமான்.

இரண்டாவது சிவரகசிய காண்டம் முற்றிற்று.

திருக்குற்றாலத் தலபுராண அரும்பதவுரை முற்றுப்பெற்றது.